

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΙΕΡΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΒΑΔΙΣΤΟΥ
ΟΡΟΥΣ ΣΙΝΑ,

Περίεχουσα ἐν πρώτοις μὲν τὴν Ἀκολυθίαν τῆς Ἁγίας καὶ Ἐυδόξου Μεγάλου
Προφήτου Μωϋσέως τοῦ Θεόπυτος·

Δεύτερον δὲ τὴν Ἀκολυθίαν τῆς Ἁγίας Ἐυδόξου Μεγαλομάρτυρος Χερσονήμου,
ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΕΣΟΦΟΥ Αἰκατερίνης,

Ἐπομνάς δὲ ἐξιστοροῦσα συντόμως καὶ περιληπτικῶς τὰ τῶ Θεοβαδίστα
πάντα ὄρεα, κατέτι τὴν Θέσιν καὶ Ἁγιότητα αὐτῶν, καὶ τῆς Βασιλικῆς λαμ-
πρῆς Οἰκοδομῆς τῆ ἐκεῖσε περικαλλεστάτου Μοναστηρίου, καὶ τῶν ἐρημιτῶν
Ἀράβων, τοὺς ἐπισυμβαίνοντας κατὰ καιρὸς μεγάλους κινδύνους τῆς Ἁγίας
τάτου Μοναστηρίου, καὶ τὰ σῶσον αὐτῶν καὶ ἔσω πύριξ Ἱερά Προσκυήματα,
μετὰ τινῶν θαυμάτων, πῶς ἐν αὐτῷ μέχρι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆσαντας, ἔτι
δὲ καὶ πῶς κατὰ διαφορὰς χρόνους ἐπιδημήσαντας εἰς τὸ τοῦ Ὄρους Ἁγίου,
καὶ ἄλλως ἄνδρας ἐπ' ἀρετῆ καὶ μαθήσει διαλαμπάντας, καὶ τελειοτάτων τῶν
Ἀκολυθίαν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊῶ ἀναειρεθέντων Ὁσίων Ἀββᾶδων.

ΤΥΠΩΘΕΙΣΑ ΝΥΝ ΠΕΜΠΤΟΝ ΔΙΑ' ΔΑΠΑΝΗΣ
ΤΗΣ ἹΕΡΑς ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΒΑΔΙΣΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΣΙΝΑ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΩ ΓΑΥΚΕΙ ΤΩ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

1817.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΛΥΚΤΣ 'Ο ΤΥΠΟΓΡΑΨΟΣ

Πᾶσι τοῖς ἐμτευξομένοις τὴν παρούσαν Ἑταρὰν Βίβλον
Ἀδελφοῖς ὁμογενέσι, τὴν προσήκουσαν πρόσρησιν,
καὶ τὴν ἐγκαρδίαν ἀσπασμόν.

Ἐν ᾧ ὁ ζῆλος καὶ ἡ φιλοτιμία διεγεί-
ρει ἤδη ἀπὸ ὅλας τὰς τάξεις τῆ Ἑλ-
ληνικοῦ Γένους πολλοὺς, εἰς τὸ νὰ ἐ-
παυξήσουν μὲ γενναίας μελέτας καὶ
τὰς ἀπὸ τὴν Ἰσορίαν ιδέας των, μαι-
θαύοντες ἕξ αὐτῆς ἔ μόνον τὰ ἀξιοπερῆεργα ἐκάστης
Χώρας καὶ Πόλεως, ἀλλὰ καὶ διδασκόμενοι τὰς τῶν
διαφόρων Ἑθνῶν ἀρχαῖς καὶ μεταβολὰς, τὰς νομοθε-
σίας καὶ ἔθιμα, τὴν πρόσοδον τῶν ἀνθρώπινων δυνά-
μεων,

μεων, τὴν δόξαν, καὶ τοὺς δυστυχίας τέλας ἐκάστη Γένεσις, πρὸς διόρθωσιν τῶ λοιπῶ βίβλων, ἀναμφιβόλως, Ἀδελφοὶ ὁμογενεῖς μου, καὶ ἡ Ἱερὰ αὕτη Περιγραφή τῶ Θεοβαδίστα Ὄρους Σινᾶ θέλει σωτελέσει εἰς τοὺς μετιόντας οὐ μικρὸν φέρουσα εἰς τὴν μνήμητων, πρῶτον μὲν θρησκαιτικῶς, τὴν ὄσπν δόξαν ὑπὲρ παν ὕψωμα τῆς γῆς, ἔλαβε τὸ Σίναϊον τῆτο Ὄρος, ὅτε ὁ φιλαίθρωπος Θεὸς κλίνας τὸ ὕψος τῶ Οὐρανῶ, κατέβη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τῆτε, διὰ τὰ δέξει εἰς τὸν Ἰσραηλ μετὰ αἰδητῶν φοβερῶν σημείων τὴν παρσσίαν αὐτοῦ καὶ ἐμφάνειαν, καὶ τὰ ἀποκαλύψῃ τὴν αὐτοῦ Νομοθεσίαν, τὸ Φῶς εἰς τοὺς ἀθρώπους αὐτοῦ, τῆβ θείων προσαγματῶν του. Ἐπομένως δὲ πληροφοροῦσα τὺς ἐντευξομένους αὐτὺς γεωγραφικῶς τε καὶ ἰσοσεικῶς, περὶ τε τῆς Πετραίας Ἀραβίας, τῆς ἀνοικοδομηῆς ἐκεῖσε ὑπὸ τῶ Ἰσραηλιανῶ εἰς τὺς πρόποδας τῶ Ὄρους Σινᾶ, τῶ περικαλλεσάτε Μοναστηρίῃ, τοῦ ὡς ἐνδόξου μνημείῃ τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως, περὶ τὺς δεκατρεῖς ἡδὴ αἰῶνας παραδόξως ἰσαμένους εἰς τὰ βάθη ἐκείνης τῆς ἐρήμου, ἔτι περὶ ἀρχῆς, ἡδῶν καὶ ἐθίμων τῆβ ἐρημητῶν Ἀράβων, καὶ ἄλλων καθιστορήσεως καὶ πειεργίας ἀξίων.

Ἡ παρῶσα Βίβλος ἐτυπώθη μέχρι τῆτε τετρακκίς, καὶ ἡδὴ ἡθῆλησαν πάλιν οἱ Ὀσιώτατοι Ἀγιοὶ πα-

Πατέρες Συναίται, ἵνα προκύψῃ εἰς Φῶς καὶ πέμπτον, γράψαντες τῶ Παιερωτάτω αὐτῶ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀγίῳ Συναίῃ Κυρίῳ Κωνσταντίῳ, τῶ ἐν Βασιλεύσῃ ταῦν διατείβοντι, διὰ τὰ φροντίση ὡς οἶδε τὰ περὶ τῶ Τύπῃ. Καὶ δὴ ἡ αὐτῶ Θεοτίμητος Σεβασμιότης διώεισεν εἰς τὴν ἐμὴν Τυπογραφίαν καὶ αὐδὺς τὴν τῆς Ἱερᾶς Περιγραφῆς Ἐκδοσιν, ἀποστείλασα πρὸς ἐμὲ εἰς τετράδια τὰ περὶ τῆς ὀλικῆς ταύτης Περιγραφῆς τῆβ ἐν Σινᾶ, τεταγμένα κατ' εἶρμον τακτικώτερον ἀπαντα, καὶ μετὰ λόγου ὕφην καὶ ἔνοιαν διαφορετικώτερον ἐκ διαμέτρῃ, καὶ ἀκλειβεσέραν διὰ τινὰς προσηκῆς, τῆβ προεκδοθέντων Προσκυνηταρίων ὅθεν ὡς ἔγραψε διορίζων ἡ αὐτῶ Ἐκλόγιμος Σεβασμιότης, δὲν ὠκησα τὰ καταστρώσω τὰς τε Ἀκολουθίας τοῦ Προφήτου Μωυσέως, τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης, καὶ τῆβ Ὀσίῳν Ἀββαδῶν, καὶ τὰ τῆς Περιγραφῆς καὶ Περιηγῆσεως τοῦ Θεοβαδίστα Ὄρους, κατὰ τὸ Σχῆδιον ἀρῆθμῶς, καὶ τὰ ἐκδόσω τὴν Βίβλον μετὰ πᾶσαν ἐπιμέλειαν, ἀκλειβεσέραν διορθώσεως, καὶ γολισμὸν τὸν πρέποντα.

Δέξασθε ἔν, Φιλιαναγνώσαι τίμοιοι, τὴν Ἱερὰν ταύτην Βίβλον εὐμενῶς, καὶ ἀναγινώσκετε αὐτὴν ἐπιγαμένως καὶ εὐλαβῶς, ἵνα πρὸς ταῖς ἰδέαις τῶν ἀξιοπειεργῶν, ἀρῆτε καὶ τὰς ἀφορμαῖς τῆς πνευμα-

τικῆς χαρᾶς ἢ εὐφροσύνης, δι' ὅσας ποτὲ ὁ Κύριος
καὶ Θεὸς τερατουργίας εἰς τὴν ἔρημον Σινᾶ ἐποίησε,
προτρεπόμενοι ἐξ εὐλαβείας εἰς ἔλεος ἑαυτῶν καὶ εὐ-
ποιίαν τῆς Ἁγίων ἐκείνων Τόπων, τὰς ἀποίους ἡ Θεία
Πρόνοια πῶς αἰῶνας ἤδη διεφύλαξε ἢ φυλάττει ἐν
μέσῳ τῶν ἀσεβῶν, ὡς ἄλλον ῥάδον ἐν μέσῳ τῶν ἀ-
κανθῶν, εἰς δόξαν τοῦ δοξάσαντος ἢ ἀγιάσαντος τὸ
ὄρος τῆτο Ἁγία Θεῶν, καὶ πρὸς σεμνολόγημα τῶν
ἡμετέρων Γένων. Ἐρρώσθε Ἀδελφοὶ τιμιώτατοι.

ΜΗΝΙ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ, Δ'.

ΜΗΝ' ΜΗΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΜΕΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΣΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

Μ Ω Υ Σ Ε Ω Σ
Τ Ο Υ Θ Ε Ο Π Τ Ο Υ .

Εν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν προσομιανὸν Ψαλμὸν, τὸ, Μακά-
ριος Ἄνθρωπος, τὸ α'. Ἀντίφωνον. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν
σὺν ἡμῖν καὶ ἰλάσμεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ προσόμια. Ἦχος α'.

Ὡ τὸ παραδόξον θαύματος.

Τὸ παραδόξον θαύματος, ὁ Θεὸς λειτουργὸς, Μωσῆς
ὁ θεασάμενος, λογίζεται ἐν νεκροῖς, νεκρὸς γενόμενος.
ἀλλὰ θανάτῳ πικρῷ, διασαλεύει φεικτῶς τὸ βασί-
λειον, τὴν θείαν τοῦ Ποιητῆ, κατακλιπύσας ἐκεῖθεν
φανέρωσιν. ὁ Θεὸς καὶ ἡμῖν τοῖς πόθῳ, τὴν αὐτὴν μετὰ-

σασιν, εὐφημῶσιν αἰτεῖται, ἰλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Ὡ τὸ παραδόξον θαύματος, ὁ Θεὸς τῆς αἴγλης, λαμφρονεύσας τὸ
πρόσωπον, Μωσῆς ὁ περικαλλής, πρὸς τὰς ἡμέρας, ἐχώ-
ρησε τὸ πικρὸν, ἀλλ' ἐκ τῆς λήθης τῷ λίθῳ καλύπτεται· ὡς ἥλιος
γὰρ φαεινός, φαίνει αὐτῷ τῆς δυνάμεως καὶ χάριτος. ὁ Θεὸς καὶ ἡμῖν
τοῖς πόθῳ, τὴν αὐτὴν μετὰσασιν, αὐμνῶσιν αἰτεῖται, ἰλασμόν καὶ
μέγα ἔλεος.

Ὡ τὸ παραδόξον θαύματος, ὁ πιστὸς ἐν ὄλῳ, τῷ οἴκῳ τῆς χά-
ριτος, θεράπων καὶ ὑπάρχων, ἢ μυστηρίῳ Θεῷ, ὁ πᾶσαι κτί-
σιν λαβὼν, κατὰ Αἴγυπτον σαφῶς ὑποχέριον, καὶ συγκινήσας αὐτῆν,
εἰς ἐπάσμον Φαραὼ τὸν ἀλάστορον, σημερον νεκρὸς ὁράται, ὑπὸ γῆν
κρυπτόμενος, ἐξαιτεῖται δὲ πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Παύ-

Πάντες συμφώνως τιμήσωμεν, οἱ πιστοὶ ἐν ὑμῖν, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν, τὸν μύσθη τῶν τῶ Θεῶν, θεῶν ἐλάμψων, τὸν πάντων ἤ Προφητῶν, ὑπερβαλλόντως τοῖς πᾶσιν ἀσφάλαντα, καὶ πάντας τὰς ἐπιγῆς, ἀειφανῆ δαδελχία λαμπρύναντα, τὸν καὶ πρὸς τὸ νόμος πάλα, καὶ ἐν νόμῳ λάμψαντα, καὶ τῆς χάριτος δῆλα, τὰ μυστήρια ποιήσαντα.

Μύσα τῶν θεῶν Θεόπτα Μωσῆ, ὡς ποιεῖ τῇ ράβδῳ, ἐρυθρῶν διέπυε, λαόν τε τὸ Ἰσραὴλ, πεζῇ διήγαγε, καὶ Φαραῶ τὸν δεινόν, καὶ τὴν αὐτῆς στρατιᾶν καπτόντισας· καὶ νῦν ἡμῶν τὰς ἐχθρὰς, σὺν ὁρατοῖς ἀοράτως κατάβαλλε, καὶ δίδε εὐθυπορεῖν, ἀεμποδίστως πρὸς τρίβον ἐραῖον· ὅπως τὸ Θεῶ τῆς δόξης, σαῖς φρεσβεῖαις τυγχόμεν, ἀνυμνῶντες ἀπαύτως, τὴν αὐτῶ μεγαλειότητα.

Τὴν σὴν σεπτὴν καὶ πανεόρτον, ὡ Θεόπτα μνήμην, ἐτησίως σήμερον, πλεῖστον οἱ σοὶ πιστοὶ, δῆλοι ἀχρεοῖτε, δεόμενοί σου θερμῶς, τὸ διασώζειν ἡμᾶς ἐκ πανταίων κακῶν, καὶ βλάβης ἢ ἀσειβῶν, τῶν περικύκλω ἡμῶν ὑλακτόντων ἀεὶ, ὅπως εἰς αἰῶνας μένη, ἢ παρῶσα ποίμνη σου, ἀπεικλυστος πάτης, διαβόλου ἐπιθέσεως.

Δόξα. Ἦχος πλ. β.

Η Παύσεπτος Ἐορτῆ νῦν ἐπεδήμησε τῶ Προφήτῃ καὶ Θεόπτῳ Μωσῆ, κορυφωσάσα πᾶσι σωτηρίαν ἡμῶν. μουσικῶς ἐν κροτήσαντι τῶ πρὸς ἡμᾶς. χαῖρε φωστῆρ τῶν ἐν τῷ σκοτει τῶ νοσητῶ Ἠλίας ὑπάρχων θεασίσει. χαῖρε μύσα ἢ θεῶν περάτων τε αὐτῶν γέ, ἢ τῶ Ποιητῶ θεῶν περηνός καταγώγιον, πάρεσο μέσον ἡμῶν ἀοράτως, πᾶσι παρέχων δωρεὰς χαρίτων, τοῖς τὴν πανεόρτον νῦν, εὐφημῶσι μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Τίς μὴ μακαρίσει σε.

Εἰσοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρόν, τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξοδῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κἀβη ἡ θυγάτηρ Φαραῶ λέσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἄβραι παρεπορεύοντο ἐπὶ τὸν ποταμόν· καὶ ἰδῶσα θήβην ἐν τῷ ἔλει, ἀποσεύλασα τὴν ἄβραν, αἰείλετο αὐτήν. αὐοίξασα δὲ, ὄρα παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θήβῃ, καὶ ἐφείσατο αὐτῶ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, καὶ εἶπεν· ἀπὸ ἢ παιδίων ἢ Ἐβραίων τῶτο· καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῶ τῇ θυγατρὶ Φαραῶ· θέλεις καλέσω σοὶ γυναῖκα τροφεῦσάν ἐκ ἢ Ἐβραίων, καὶ θηλάσει σοὶ τὸ παιδίον; καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, πορεύ· ἐλθέσασα δὲ ἡ νεαῖς, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τῶ παιδίου. εἶπε δὲ πρὸς αὐτήν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ· διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τῶτο, καὶ θηλάσον μοι αὐτῶ, ἐγὼ δὲ δώσω σοὶ τὸν μισθόν. ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθλάζεν αὐτῶ. ἀνδρυνθέντος δὲ τῶ παιδίου, εἰσή-

εἰσήγαγε αὐτῶ πρὸς τὴν θυγάτηρα Φαραῶ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν. ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτῶ Μωσῆν, λέγεται· ἐκ τῶ ὕδατος αὐτὸν ἀειλόμην.

Τῆς Ἐξοδῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἰσήλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τῶ Θεῶ Χωρήβ. ὤφθη δὲ αὐτῶ Ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάβης, καὶ ὄρα ὅτι ἡ βάβης καίεται πυρὶ, ἡ δὲ βάβης ἔκαπναιετο. εἶπε δὲ Μωσῆς· παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τούτο, τί ὅτι ἔκαπναιετο ἡ βάβης; Ὡς δὲ εἶδε Κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐκ τῆς βάβης λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ. Ὁ δὲ εἶπε· τί ἐστὶ Κύριε; καὶ εἶπε· μὴ ἐγγίσθης ὧδε· λύσου τὸ ὑπόδημα ἐκ τῆς ποδῶν σου, ὅ ἦ πότος, ἐν ᾧ σὺ ἐστῆκας; γῆ ἁγία ἐστὶ. καὶ εἶπε αὐτῶ. εἰ μὲν οὖν ὁ Θεὸς τῶ Πατρός σου, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρὸς ὄψον αὐτῶ. ἠύλαβετο ἦ καταβλέψαι εὐώπιον τῶ Θεῶ. εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν. Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τῶ λαοῦ μου ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ ἢ ἐργαζομένων· οἶδα ἦ τὴν σδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτὰς ἐκ χειρὸς ἢ Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτὰς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτὰς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ καλὴν, εἰς γῆν ῥέουσαν μέλι καὶ γάλα.

Τῆς Ἐξοδῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν ἐνώπιον ἐνώπιον, ὡς εἶτις λαλήσει πρὸς ἑαυτῶ φίλον. καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολὴν· ὁ δὲ θεράπων Ἰησὺς υἱὸς Ναυῆ νέος, ἐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς· καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Κύριον. Ἰδὼ σὺ μοι λέγε, ἀνάγαγε τὸν λαόν τῶτον. σὺ δὲ ἐκ ἐδηλωσάσ μοι ὅν συναποσελεύς μετ' ἐμοῦ. σὺ δὲ μοι εἶπας, οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοῦ· εἰ ἔν εὐρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφανίσόν μοι σεαυτὸν, ἵνα γνωσῶς ἴδω σε ὅπως αὐ ᾧ εὐρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τῶτο. καὶ λέγει αὐτῶ Κύριος· εἰ μὲν αὐτὸς προπορεύσομαι σοὶ, καὶ καταπαύσω σε. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν· εἰ μὲν σὺ αὐτὸς συμπορεύ μετ' ἡμῶν, μή με ἀναγάρης ἐντεύθει· καὶ πῶς γνωσόν ἐσθαι ἀληθῶς, ὅτι εὐρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένους μετ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξαδοσόμεθα ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα αὐ ἐπὶ τῆς γῆς ἐστίν. εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· καὶ τῶτον σοὶ τὸν λόγον ὄν εἶρηκας, ποιήσω· εὐρηκας ἦ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. καὶ λέγει Μωσῆς· δείξόν μοι τὴν σεαυτῶ δόξαν· καὶ εἶπε· εἰ μὲν εἶπες· εἰ μὲν σὺ αὐτὸς συμπορεύσομαι πρὸς σὺ τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσεις τῶ ὀνόματί μου Κύριον ἐναντίον σου. καὶ ἐλεήσω, ὄν αὐ ἐλεῶ· καὶ οἰκτιρήσω,

ρήσω, ὃν αὐ οἰκτείρω· καὶ εἶπε. Οὐ δύνησιν ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· ἔσθ' ἢ μὴ ἰδῆ αὐθροπὸς τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται· καὶ εἶπε Κύριος. Ἰδὲ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήθι ἐπὶ τῆς πέτρας. ἠνία δ' αὐ παρέλθη ἢ δόξα μου· καὶ θῆσσε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως αὐ παρέλθη· καὶ ἀφελῶ τὴν χειρά μου, καὶ τότε ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου· τὸ δὲ πρόσωπόν μου ἔκ ὀφθήσεται σοί.

Εἰς τὴν Λιθὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, Μωσῆ καὶ Ἀαρῶν, οἱ τὸν νόμον Κυ-
εἰς καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίσει φανέντες ἀπόρρητοι σύλοι
ἀκλινεῖς. ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσίται ὤφθητε, τῆς νέας διαθήκης Χειρῶν, καὶ
μεταστάτες πρὸς ἑβραῶν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος δ' αὐτός.

Υπὲρ τὴν ἡβραϊστὴν Αἰγυπτίων παιδείαν, τὴν θεῖαν καὶ ἑβραίου προεἶλε
φιλοσοφίαν. τὴν μὲν ἡδ' ἀποστάμενος ὡς ματαίαν καὶ βέβηλον,
καὶ δεοδαίμονος πλαῆνης παιδαγωγόν· τὴν δὲ ἐνσερμιστάμενος μυσταγω-
γὸν πεφυκίαν μουσικῶν θεαμάτων· ὧν ἄετι Προφῆται φιλοθεάμων γε-
ρονῶς, πάντιν ἐρητόρευσας, τὴν δημιουργικὴν τῷ Δεσπότης δύναμιν.

Ἦχος δ'.

Εκκαθάρας σε τὸν νῦν τῆς ὑλικῆς ἀχλύος, Μωσῆ Θεόπτα παμ-
μακάρισε, πρὸς ὕψος θεωρίας ἀπέπερώθη· ὅθεν ὠροπεθέασαι
Θεὸν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπιδημίαν, ὅπῃ τῆς πέτρας ἐντεθεῖς, χειρὶ Κυ-
εἰς σκεπαδίεις. ταῦτα ἡδ' τὰ ὀπίθια, ἃ σοὶ Θεὸς ζητῶντι παραδείξειεν
ὑπέχετο· ὧ καὶ νῦν παρῆσάμενος, καὶ πρὸς πρόσωπον τῶτον τρανώτερον
ὄρων, πρέσβευε ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σε, ἵνα ῥυθῶμεν πάσης προσβολῆς
ὄρατων, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν πανεύφημε. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ οἰκτιμένη πάντα, ταῖς τῷ νομοθέτῃ ἀναγάζεται ἀκτι-
σι, καὶ ἡ τῷ Θεῷ Ἐκκλησία, τοῖς αὐθεσιν ὠραίζομεν, εὐφρο-
σύνης κραυγάζει· Μωσῆ θεράπων τῷ μόνῳ Θεῷ, μὴ ἐλλείπῃς πρεσ-
βεύειν ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σε. Δόξα. Ἦχος δ' αὐτός.

Τῆς ἐκλεκτῆς χορείας τῶν θεοπνεύτων Προφητῶν, πανευκλεῖς ἀπαρ-
χὴ χρηματίσασα, ἡ αὐτάδελφος ξυνοῦς καὶ ὁμότροπος, Ἀαρῶν
ὁ περὶ βλεπτός, καὶ Μωσῆς ὁ θεοπτικώτατος· οἱ παμφαεῖς Θεῷ Προφῆ-
ται, καὶ ἱερεῖς φανερότεροι ὑπέρτατοι. ἔσ' ἐν εὐφήμοις ᾠδαῖς, ὁ τῶν πιστῶν
σύλλογος κατασέψωμεν. χαίρετε βοῶντες αὐτοῖς, οἱ τῶν ὑπερφῶν, καὶ
φεικτῶν Θεῷ τερασίων ἐπόπται καὶ αὐταργοί, καὶ τῆς ἀπορρήτου σαρκώ-
σεως προσημαύτορες διαπύσιοι. χαίροις πανσέβασε Ἀαρῶν, ὁ τῷ ὄντι
πρόχειτος ἐν ἱερευσίᾳ ἀνάδειχθείς. τῷ ἡδ' βλασφῶ τῆς ἀνίμῃ σοὶ ῥάβ-
δου, σαφῶς προετιμήθης. δι' ἧς ὁ τὰ πάντα ὑπὲρ λόγον ποιῶν καὶ με-
πισκευάζων, τὴν ἑαυτῷ ἐπ' ἐχάτων συμβολικῶς ἐπιμύηρατο, ἄσπορον
ἐκ

ἐκ Κόρης κωσασίαν. χαίροις Μωσῆ πολυθαύμασε, ὁ πάσης ὑλῶ-
δου χείσεως τὸν νῦν καθάρταμενος, καὶ τὸν ἀφθόρον τοκετὸν τῆς ἀλα-
χύτου Παράγου, μηθεὶς ἐν Σιναίᾳ τῷ ὄρει, διὰ τῆς ἐκφανθείσης σοὶ
φλογόφορος, καὶ ἀειθαλῆς ἀκαταφλέκτου Βάτου. Διὸ ἱκετεύσατε, ὡς
παρρησίαν πρὸς Θεὸν κεκτημένοι, ἀπὸ πάσης ρυθῆσαι ὠροπεθέασαι
ἐναντίας, τὴν ἐκ πόθῃ τιμῶσαν ὑμᾶς, ποιμνην Θεοτύλλετον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἀμπίλος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ προτόμοια. Ἦχος α'.

Πανείφημοι Μάρτυρες.

Θεόπτα μακάριε Μωσῆ, Βάτου ὡρὴν τεθέασαι, ἐνθαυτε Κόρη
τὴν ἀχραντον, ἀπαργανμενῆν μετ' τῷ πνεὶ τῷ Θεῷ, τὸ κα-
θόλου δ' ἀφλεκτον, ὑπάρχουσαν δύναμι τὸ κτιστῶντος· ἐν καδικέ-
τευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μὴ ἀπτεῖσε ἡβραϊστὴν Χειρῶν μου, καὶ ἐν ποῖς.

Εμάσιζας Αἰγυπτου σοφῆ, καὶ τὸν ταύτης ἐξαρχον, πολλοῖς κα-
τέπληξας θέρασι, καὶ τότε γέγονας, ὡς Θεὸς Θεόπτα, μεταλλάτ-
των ἀπάσων, τὴν φύσιν τῶν στοιχείων ὡς ἔφη σοὶ, ὁ πάντων Πρῶτατος,
καὶ τῷ γένει προμηθέμενος, τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος φιλανθρώπος.

Στίχ. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν.

Νῦν ἐκ ἐν ἀνίγμασιν ὄρας, ἐδ' ἐσόπτροις πάσσοφῃ, ἐδὲ σκιαῖς
ὡς τὸ πρόπερον, τὸν σοὶ ποθέμενον, Μωσῆ νομοθέτη· ἀλλὰ
μᾶλλον πρόσωπον, πρὸς πρόσωπον λυθέντων Θεόπτευσε, ἡβραϊστὴν ἐμ-
φάσεων. ὃν ἱκέτευε δωρηθῆσαι, τῇ σῇ ποιμνῇ, ἔλεος καὶ λύσιν δεινῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Δεῦτε τῶν Ὁρθοδόξων τὸ σύστημα, ἡβραϊστὴν τὸ ἀκροθῆνιον περ-
πρῶς εὐφημήσωμεν, Μωσῆ τὸν ὄντως πολυθρήλυτον, τὸν γνή-
σιον τῷ Δεσπότης φίλον, καὶ ὑπεργόν ἡβραϊστὴν αὐτῷ ἐνταλμάτων, τὸν ἐν πολ-
λαῖς καὶ ποικίλαις τερασίῳν δυνάμεσι μασιζάντα Αἰγυπτον, καὶ ταύ-
ταις τὸν ὀλέθριον ἐκδειματώσας Φαραῶν, τὸν ποδηγῆτην τῷ παλαιῷ
Ἰσραὴλ, τὸν διαπεμόντα τὸ ἐρυθραῖον μέγα πέλαγος, τῇ Θεόθεν
αὐτῷ δοθείσῃ σαυροτύπῃ βακτηρίᾳ, καὶ τὸν μετ' ἐπιείκειαν λαοῦ Θεῷ
διεβίβασεν, ἐν αὐτῷ δὲ τὸν ἀντίπαλον κατεβύβισε τύραννον, σὺν
τοῖς στρατεύμασιν αὐτῷ ἄρμασί τε, καὶ αἰαβάταις. Ὅθεν ὑπέρπερος
χρηματίσας ἡβραϊστὴν χαμαιζήλων παδῶν, ἀκλιδῶτον ἐσοπτρον τῷ πα-
ναγίῳ γέγονε Πνεύματος, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις ὑπέσιος διαπύσιος. ἐν
τῷ ὄρει δὲ προβάς, καὶ τὸν ἀδυτον ὑπετελθῶν γνώφον, τὸν ἀπρόσι-
τον ὡς ὀδόν τε κατοπτεύσατο, καὶ ὡς φίλος γνήσιος, ἐνώπιος ἐνωπίῳ
αὐτῷ προσεδέχθητο· παρ' ἐ τὴν καρδίαν σὺν τῷ προσώπῳ δοξασιθεῖς,
καὶ θεῖται Θεὸς ὀνομασιθεῖς, πνευματέμφορος ὤφθη, τὰ Θεοτύκτα τυ-
ξία

ξία ἤν ἐντολῶν, ἀξίως χειρισάμενος, καὶ ὡς εὐθεὸς μύσης, τὴν φύσιν ἤν ὄντων ἐτραύωσεν. Ὅθεν καὶ τῷ σαρκωθεύτι Θεῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐν Θαβῶρ μεταμορφωμένῳ θεοπρεπῶς συμπαρέστηκεν· ὃν καὶ πρεσβυεὶ ἀδιαλείπτως τυχεῖν καὶ ἡμᾶς τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τὰς δόξαις σε φύλαττε.

Τὸ Τεσσαγίον. Καὶ τὰ παρόντα Ἀπολυτίκια. Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου Μωϋσεῶς τὴν μνήμην Κύριε ἰορτάζοντες, δι' αὐτὸ σε δυσωπῶμεν σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐπεραν. Ἦχος δ'.

Καὶ ἐν πυρὶ παραδεχθεὶς, καὶ ἐν σαρκὶ φανερωθεὶς, τῷ Μωϋσεῶς ἐδόξασας πρόσωπον· τῆς ἐν νόμῳ ἱερατείας τὸν Ἀαρῶν, τύπον τῆς κωνῆς ἀνείδειας χάριτος. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χειρὶ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν Α'. σιχολογίαν, Καθίσματα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Τὸν πάντων Προφητῶν, ὑπερέχοντα πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, ἐψαλμίζομεν πόθῳ, Μωϋσεῖ τὸν Θεόληπτον, τὸν καὶ νόμος ἐκφαύτορα, τὸν ἐλάμβαντα, ὡπερ ἀέρα ἐν Κόσμῳ, καὶ φαιδρύνοντα, τὰς ἡμῶν διανοίας, δυνάμει τῷ Πνεύματος.

Δόξα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Θεὸν εὐρακας, μακαριώτατε, τὸν ἀθεώρητον, ὡς ἐφικτὸν ἐστὶ, σὺ ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, καὶ φίλος καθὰ πρὸς φίλον, τότε διαλέγεσθαι, ἠξιώθης τραυτάτα, προσώπου πρὸς πρόσωπον. ὦ φιλότης ὄντως χάριτος· ἧς ἔτυχες Κυρίῳ Προφήτῃ, Μωϋσῇ Θεόπτε Προφητῶν ὁ φρωτίστος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μωϋσεῖ Θεόνυμφε, τὸν τῆς λοχείας σε, τόκου εὐρακεν ὁ ἀξιόθεος, Προφήτης μέγας ἐν Σινᾷ, τῷ ὄρει ποροτυπωθεύτα, Βάτον ἀκατάφλεκτον διασκόπει γὰρ φέρουσαι, αἰγλή τῆς Θεότητος, θεῖα σύμβολα ἀχραντε. σὺ ὃν πρὸς τὸν Παρθεῖος ὠφθης, καὶ μετὰ τόκου Παρθεῖος ἔμεινας.

Μετὰ τὴν Β'. σιχολογίαν Καθίσματα. Ἦχος δ'.

Ταχὺ ποροκατάλαβε.

Τὸν θεῖον ἐν σώματι, γρόφον ἐσθλὸς ἀληθῶς, τὸν νόμον ἐν γράμμασι, τῆς θείας χάριτος, ἐδέξω μακάριε, ἠκουσας ἐν Σινᾷ, τὸ Θεῷ σοὶ λαλῶντος, εἶδες ἐν Θαβῶρ, καὶ τὴν ἀρρήτων δόξαν, διὸ ταῖς πρὸς Θεόν σε λιταῖς, σῶζε τὴν ποιμνῆν σου.

Δόξ.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός. Καπελάγη Ἰωσήφ.

Αναβάς θεοπρεπῶς, ἐν τῷ Σινᾷ θεῖε Μωϋσῆ, καὶ τὸν γρόφον ἐσελθὼν, εἶδες τὴν δόξαν τῷ Θεῷ, καὶ ὑπεδέξω τὸν νόμον τὸν τῷ Πνεύματος. Ὅθεν τῷ Χειρὶ βλέπει τὴν Σάρκωσιν, Βάτον καὶ πυρὶ προγραφεῖσά σοι, καὶ ἐν Θαβῶρ προέστη, καὶ τὴν ἀρρήτων κατείδες δόξαν τῷ Κτίστῳ σου· αὐτὸν δυσώπει, παντὸς κινδύνου, σῶζεσαι τὰς ὕμνῳντάς σε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καπελάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νῦν, τὸν ἐπὶ τόκου ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπύρῳ συλλήψει σε Θεοτόκε, Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, Ράβδον Ἀαρῶν τὴν βλασφήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήσῳ σε καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερέυσιν ἐκράυαζε· Παρθεῖος τίχτει, καὶ μετὰ τόκου πάλιν μένει Παρθεῖος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Τὸν Μωϋσεῖ τὸν πάντων τῶν Προφητῶν, ὑπερέχοντα πάντες ἀσματικῶς, ἐνδύεις ὑμνήσωμεν, καὶ τὸν τῶτον δόξασαυτα, ἐν σημείοις πᾶσι, καὶ τέρασι σήμερον, τὴν αὐτὴν τελῶντες ὑπέρτιμον κοίμησιν. ὦ καὶ ἐκβοῶμεν, εὐελπίσω καρδία. Θεόπτε μακάριε, πόδηγέ καὶ ποροσάτα ἡμῶν, νομοθέτα παγκόσμιε, ποροσβυε Χειρὶ τῷ Θεῷ, τῶν πτασμάτων ἀφισιν δωρήτασαι, τοῖς ἰορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σε. Δόξα. Ὅμοιον.

Στ' ἀσεῖος ἐκ βρέφους ἀναδειχθεὶς, τῆς ψυχῆς ἐκκαθαίρων τὸ ὀπτικόν, γέγονας μετάρσιος τῶν γήινων μακάριε· ὡς γὰρ εἶδες τῆς Βάτος τὴν φλόγα τὴν ἀσεκτον, μὴ πῦρ φλέγασαι ὄλως, ἢ μᾶλλον δροσίξισται, ἔφης ὦ Προφήτα, ἐκκλητῆς σφόδρα. τί τῶτον τὸ ὄραμα πορευθεὶς διαγνώστωμαι; ὡς δὲ ἔγγισα γέγονας, ἠκυστας ἐκείθεν φωνῆς, ποροσαττόσης λῦσαι τὸ ὑπόδημα· ὁ γὰρ τόπος ὦ ἔσης, ἀγία γῆ πέφυκε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τῷ Θεῷ. χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλικῆ, κλίνη ποροφύρωτε. χρυσοπόφυρε θάλαμπε. χλαμῖς ἀλυργόχραε, τιμαλφέςατον τέμενος· ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχία πολύφωπε. χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτεχε πόλις, καὶ πύλη χρυσοήλατε, καὶ πασᾶς ἀγλαόμορφε· ἀγλαόχρυσε τράπεζα, Θεοκόσμητον σπήνωμα. χαῖρε εὐδοξε Νύμφη ἠλιοςάλακτε. χαῖρε μὴν ψυχῆς μου διάσωσμα.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ, α'. Ἀντίφωνον τῷ, δ'. Ἦχος.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Μωϋσεῖ καὶ Ἀαρῶν ἐν τοῖς ἱερέυσιν αὐτῶ.

Στίχος. Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆ κατὰ Μάρκον.

Τῶ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, οἱ τινες λέγουσιν αἰσῶσιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπρωτήθησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσὴς ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάν τις ἀδελφὸς ἀποθανῇ, καὶ καταλείπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἴσῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ τὴν γυναῖκα αὐτῆ, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτῆ. Ἐπὶ δὲ ἄδελφοὶ ἦσαν, καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων ἐκ ἀφῆκε σπέρμα. καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἔδεν αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. Καὶ ἔλαβον αὐτήν οἱ ἔπτα, καὶ ἐκ ἀφῆκαν σπέρμα. Ἐχάτη πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. Ἐν τῇ ἑν ἀνάστασι, ὅταν αἰσῶσι, τίνας αὐτῶν ἔσαι γυνή; οἱ γὰρ ἑπτα ἔχον αὐτήν γυναῖκα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς. Οὐ διὰ τῶτο πλαῦσθε, μὴ εἰδότες τὰς Γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ; ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν αἰσῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε γαμίσκονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς Ἄγγελοι, οἱ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ Βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ τῆς βράτῃ ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ, ἐκ ἔσιν ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώντων. Ὑμεῖς οὖν πολὺ πλαῦσθε.

Ο' Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆ σὲ Προφήτῃ πρεσβείαις ἐλεήμων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεήμων.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Προπέθειας τὴν ψυχὴν σου χειρομιμήτως Θεόπτα, τῆ λαῶ προκινδυνεύων, καὶ Θεόν μεν προέτρεπες εἶσαι αὐτὸν, παμμάκαρ εἰς ἐξάλειψιν αὐτῶν, πάσης κατακρίσεως ὄντων ἐπαξίων, ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, τὸς εἰς ἔθνος μέγα σε, ἀνάδειξαι Μωσῆ Σεπίσει. αὐτὸς δὲ φορέεινας συναπολίσθαι Θεοφόρε αὐτοῖς, φράγμα δεικνύων ποιμενὸς αἰεὶ σε, σώζεσθαι μόνε καλῶς ἐ φιλήντος. ὡς αὐτὸς ἐν καὶ ἡμᾶς σώζεε φροσασίας σε.

Πληρωμὴν δὲ τότε, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς,

Τὸ, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Εἶτα. Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, μετὰ τῆ Εἱρμῶ, εἰς, 5'. καὶ τῆ Ἀγίας, εἰς, ἡ. Ο' Κανὼν τῆ Ἀγίας.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Τῆς φύσεως ὀδύνης, προβληθεὶς Θεόθεν, Μωσῆ Θεομακάρισε, πατάσσει τὸν Αἰγύπτιον, καὶ τῶτον ἐν τῇ βαθεῖ, κατακρύπτει λαίκα, τὸν Κύριον μιμνέμενος, τὸν κτείναντα τὸν ὄφιν, ἐν χειρὶ τῇ κρυφαία. Διὸ Χριστῷ ἄσσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασαι.

Ο

Ο Λόγος ὁ τῆ Θεῶ, ὁ τὴν κρίσιν πᾶσαν, καλλύνας ὀραϊότητι, ἐν σοὶ ἐπανεπαύσατο, καὶ ὄργανον τῆ σεπτῆ, καὶ Ἁγίας Πνεύματος, εἰργάσατο Μακάριε, τὴν γνώσιν ἐντιθεὶς σοι, φανερῶ τῶν κτισμάτων. Διὸ Χριστῷ ἄσσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασαι.

Νεκρὰς θρησκείας σοφέ, τὸν φροσυχτισμάτων, κατακρατῶσιν δαφιλῶς, ἐξεχύθη πᾶσι, τοῖς πέρασιν ἐν χάριτι, πολὺ κατὰ περ ὕδωρ, πλημμυρῶν ἐν θαλάσσαις. Διὸ Χριστῷ ἄσσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασαι.

Θεοτοκίου.

Τῆν ἐμλυχον Κιβωτὸν, τὴν ἁγίαν Κόρην, προέβλεψας αἰοδίμει, ἐξ ἧς ὁ τῆ παντὸς Ποιητῆς, τὴν σάμμον προσειληφῶς, τῆς Σαρκοῦ προήλθε, λιμώττοντα τὸν ἀνθρώπου, ζωῆς ἄρτον ἐμπλήσσει, διὰ σπλάγγχνα ἐλέως. Διὸ Χριστῷ ἄσσωμεν, ἀνεκράυγαζες ὅτι δεδόξασαι.

Ἐπερὸς Κανὼν τῆ Ἀγίας. Οὐ ἡ Ἀκρυσίχης.

Μωσῆν γεραίρω τὸν Προφήτην φροφάνως.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται.

Μεθέξει θεόμενος, τῆς πρὸς Θεόν σου ἐγγύτητος, φωτὸς ὄλλως ἐμπλεως, Θεόπτα πέφυκας· ἀλλὰ δέομαι, καταύγασον τὸν νῦν μου, τὴν σὴν μνήμην σήμερον πανηγυρίζοντος.

Ωσ Θεῶν θησαυρίσμα, ἐγκεχυμμένον εὐράμεναι, τῇ θύβη τῆ Πνεύματος, αἱ γενικαὶ ἀρεταί, τῇ φρονοῖα σε, κατὰ περ Βασιλίδση, ἐν γάλακτι πίσεως ἐτιθηθήσαντο.

Συνέσει κοσμήμενος, καὶ τῇ τῆ Πνεύματος χάριτι, ἐνδύω λαμπίμενος, τῆ συγγενῆς Ἰσραὴλ, ἐρηματίσας, θεμαγωγὸς καὶ ρύσης, ἐκ πάντων λυτρώμενος αὐτὸν κακώσεων. Θεοτοκίου.

Η Βάτος ἦν ἐβλεψεν, ὁ Μωσῆς ἀκατάφλεκτου, κατάφλεξαν Πάναγνε, τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ τῆ μέλλοντος, πρὸς ἐξάρπασόν με, λαβὴς ἡ τὸν ἀνθρώπου τὸν Θεῶν φέρσας.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ὡδὴ γ'. Ράβδος εἰς τύπον.

Ωσ εἰθεάσω, τὴν τῆ Κυεῖς ἡμέραν παύσαφε, ἐν χαρᾷ ἀνεκλάλητο ἐχάρης, καὶ τὴν κοινὴν σωτηρίαν, καταγγέλλων ἀνεκράυγαζες· σὺ εἶ Χριστῷ τὸ κράτος καὶ σερέωμα.

Νοήσας πάλαι, τῷ Θεῷ Λόγῳ τὴν ἐνανθρώπησιν, τὴν σὴν χεῖρα ἠλοιοῦσης Θεόφρον, καὶ δι' αὐτῆς εἰθεάσω, τὸν ἀνθρώπου τὴν ἀνάκλησιν, εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος καὶ ἀξίωμα.

Πρὸς τῷ Θεῷ, πληροῖς Θεόπτα καταπαύσας, σὲ τῇ ράβδῳ τῆς ὄφει τῶν Αἰγυπτίων, τὴν ἐν θαλάσῃ μνησὼν σωτηρίαν, ἢν πεποίησας τῷ σῶ λαῷ, βυθίσας τὸς ἀλάσους.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ρομφαίαν πάλαι, τὴν ερεφομένην σὺ ἐθεώρησας, Θεοφόρε τὴν φυλάττεσσαν πύλην, τὴν τῆς Ἐδέμ, ἢ ὁ πόκος τῆς Παρθένου διεκώλυσε, λόγῃ πλευρᾶς, πλευρᾶν ἑπανορθύμενον.

Ἄλλος. Τὸς σὺς ὑμυολόγος Θεοτοκίε.

Νοός σε παροχῶν ὁ Πανπεπόπτης, τῇ θεῖα λαμπρότητι σοφῆ, συλλαλητὴν σε δείκνυσιν, ἐπόπτην τε τῆς δόξης αὐτῆ, καὶ ἀκρῆν φωνῶν αὐτῆ, καὶ θείας χάριτος μέτοχον.

Γνησίως κολλώμενος τῷ Κτίσῃ, καὶ τότε ἀμέσως ὀμιλῶν, ὡς ὄντως καθαρῶτατος, Θεὸς ἐδόκεισ Φαραῶ, πρατοργῶν ἐξαίσια, καὶ τοῖς σημείοις κοσμέμενος.

Εκόλασας Αἴγυπτου τῇ ράβδῳ, τὴν χάριν προφαίνων τῷ Σταυρῷ· πᾶς Αἴγυπτίος ράβδος ἦν, ὡς ὄφεισ φαντασμάτων ἡ σὴ, ράβδος σοφῆ κατέπιε, Θεὸς δόξαζεν σε θέλοντος.

Θεοτοκίον.

Ρηθεῖς τὴν καρδίαν καὶ τῆς ὕλης, Μωσῆς γυμνωθεῖς τὸς ἀληθεῖς, τύπος ὄρα ἐν Πνεύματι, καὶ βλέπειν τὴν ἀπόρρητον, τῷ Λόγῳ συγκατάβασιν, καὶ τῆς Παρθένου τὴν γενήσιν.

Καταβασία. Ῥάβδος εἰς τύπον.

Κάδισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Από βρέφους ἀσείος ἀναφανείς, καὶ ψυχῆς ποροδεικνύων τὸ εὐγενές, γέγονας μακάριε τῷ Κυρίῳ ἐπάξιος. διὰ τὸ τοιοῦτο ποιμένα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτῶ, ὡς ἐκλεκτὸν σε πίσει σαφῶς ἐδικαίωσεν. ὄθεν τῆς δελείας, λυτρωσάμενος τόντον, Αἴγυπτο διέσωσας, ἐν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπασράπτων Θεόπνευσε, πρέσβευε Χειρῶ τῷ Θεῷ, καὶ πτασμαμάτων ἀφῆσιν δωρήσασθαι.

Δόξα. Ἦχος γ'. Θεῖας πίσεως.

Νοῦν καθάρας σε τῆς ἀχλυῶδες, ἐπιδίσεως Μωσῆ Θεόπτα, τὸν ἀόρατον ἐν γνώφῃ πιδέασαι, καὶ πᾶς γραφείσας δακτύλῳ τῷ Πνεύματος, καὶ ἱερῶν Νόμων πλάκας εἰσδέδεξαι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χειρῶ τῷ Θεῷ, δωρήσασθαι τῷ νέῳ Ἰσραὴλ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θεῖα γέγονας σκηνῇ τῷ Λόγῳ, μόνη παύαγενε Παρθενομήτωρ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ ἐν γενόμενον, ρερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβιών σε ἐνδέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οβυθὸς ἐχερσῆτο μεν, πέτρα δὲ εἰς ὕδωρ μετεσκευάζετο, τῷ Σταυρῷ γὰρ διεγράφετο, ἰχθὺς Θεοφόρε ἐν τῇ ράβδῳ σε.

Ὡς

Φως τὸ αἴθλον ἐγνωκας, σώματι ἐνύλῳ ἐνωθητόμενον. διὰ τῆς καὶ φωτὸς αἰθέτη, τὴν δημιουργίαν αἰσώρησας.

ΗΚακῶς ἀγνοήσασα, καὶ τῷ γογγυτμῷ τὴν λείπρω αἰθήσασα, τὸν λαὸν σε προεμήνυσε, τὸν ἀποκτενύοντα τὴν ζωὴν αὐτῆ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐραῖον κλίμακα, ἐν τῷ Ἰακώβ παυτόφως ἐτραύωσας, ὡς Θεόπτα τὴν ἀπόρρητον, τῷ Θεῷ κατάβασιν αἰνιττόμενος.

Ἄλλος. Ὁ καθημέμος ἐν δόξῃ.

ΑΜειφθείσης τῆς σῆς γλώττης, τῆς ἰσχύτητος εὐδοξῆ, τῷ Θεῷ παρονοία, ῥήτωρ μυσηλίον γεγεύησαι, καὶ τοῖς σοῖς ῥήμασι πᾶσαι σὺ τὴν Αἴγυπτον, ἐν πληγαῖς παραδόξως ἐμάσιξας.

Ισραὴλ Σωτὴρ ἐδείχθης, καὶ ἐπάταξας ἐνδοξῆ, Θεῖα δυναστεία, τῆς Αἴγυπτο ἀπαι πρωτότοκον· ὡς ὁ Χεῖρὸς τῶν θαυμάτων κρᾶτος ἔτραυσε· καὶ γὰρ τύπος μελλόντων τῶ σοῖ ἐνεργήμενα.

Ράβδῳ θάλασσαν μαρίζεις, καὶ ξηραίνεις τὴν ἄβυσσον, καὶ διαβιβαζεις, ὄλον Ἰσραὴλ ἀκατάκλυτον· τὸς δ' Αἴγυπτίους βυθίζεις σὺν τοῖς ἄρμασι, καὶ τοῖς ἵπποις, καὶ πᾶσιν αὐτῶν τοῖς στρατεύμασιν.

Θεοτοκίον.

Ωσ παραδόξον τὸ θαῦμα, ὁ Μωσῆς ποροεώρακε· τὴν καὶ Βάπτω βλέπων, ὄλον ἀκατάφλεκτον Δεσποῖνα, σὲ τηλαυγῶς ἐμυῖτο τὴν βασιάσασαν, τῆς Θεότητος Κόρη τὸ πῦρ τὸ ἀκήρατον.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὡδὴ ε'. Ὡ τεισμακάριον Ξύλον.

Ωσ ἐν κοινῇ πολιτεία, καὶ κοσμικῶν πλατυσμῶν, τοῖς πᾶσι διεσάφης, τὰ φρακτεῖα καὶ ζωῶν ἐκατέρω, ἀσιβῶν καταγραφῆν, ἐνδίκως ἐκτιθέμενος, καὶ πρὸς εὐθεον βίον, μάκαρ προηγούμενος.

Νυκτομαχύντων ἀνθρώπων, ἐν τῷ πελάγει δεινῶς, σοφῆ τῆς ἀθεότητος, σὺ ὡς Ἥλιος λάμπεις πρὸς τὸς λιμεύσας, ἀπειθύνεις ἀσφαλῶς, τῆς Θεῖας ἐπιγνωσίως. Διὰ τὸτό σε, καταχρῆως μακαρίζομεν.

Προφήτην προδιαβλέπεις, καὶ πορογγέλλεις Χειρῶν, ἐν σώματι φανήσασθαι, ὡς Θεὸν δὲ τῶτον διετραύωσας κάλι, πᾶσι φέροντα σαφῶς, τῷ λόγῳ τῆς ἰχύος αὐτῆ. Διὰ τὸτό σε, καταχρῆως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

ΑΓραφὸς Λόγος ὑπάρχων, δακτύλῳ τῷ τῷ Πατρὸς, λιθίνως ἐτυπώθης πλαξί, Μωσῆ ἐπιδιδόμενος Σῶτρ, ἐν ἐχάτω δὲ καίρῳ, σεσάρκωσαι δι' ἔλεον, καὶ ἐπήγασας, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχῆς ἡμῶν.

3

Ἄλλος.

Ἄλλος. Ἐξέση τὰ σύμπαντα.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὡς τῆς ἀρρήτου γνώσεως, ὅπως πεπληρωμένος ὡς Θεόπτα, ἔχεις μῦθον σε καὶ ἐκκαλύπτου σοι, πᾶσαν τῆν ἀρχαίων ἐμφανῶς, γινώσκιν τε καὶ μύθιν, διαγγέλλων σαφέστατα.

Οὕτως εἶδες σκεπτόμενος, τῆ πέτρα Θεῶ πρόσωπον, κρύφιον κατὰ τὸ Λόγῳ δὲ τραυῶς, ἔγνωσ ὡς ὀπίθια, καὶ φεικτὴν συγκαταβάσιν.

Νοὸς καθαρότητι, ἐν ὄρει αἰαβέβηκας, μάκαρ τῷ Σιναίῳ, καὶ τὸν νόμον, ἐγγεγραμμένου χειρὶ τῷ Κτίσει σε, πίσει ὑπεδέξω ἐν πλαξί, πᾶσι τε κατήγγειλας, τὸ αὐτὸ Θεῶν βέλημα.

Θεοτοκίον.

Ποικίλοις αἰνίγμασιν, ὁ Μωϋσῆς τὸν Τόκου σε, πᾶσι διετράνωσε Παρθεῖ, Βάτου πυρόφρον σὲ θεασάμενος, σάμνον τε χρυσῆν, καὶ κιβωτὸν, τράπεζάν τε Πάωαν, καὶ λυχνίαν πολύφωτον. Καταβασία. Ὡς τεισμακάρειον Ἑύλον.

Ὡδὴ 5. Νοτίς Θερός ἐν ἀλλάγχοις.

Μορφώσας ἐν τῇ ψυχῆσ σου τὸ κάλλος, ἐναρέτως Θεοφόρε τῆς Τελαῶδος, ἐπεσκέψω τὰ ὄντα μετὰ συνέσεως, καὶ συνορᾶς τὸν κοσμικὸν οἶκον, καὶ τὸ πολυφορώτατον ἐσιατόειον· ἐν ᾧ ὁ Βασιλεὺς ἠεροητοίμασε, τῆς ὑψηλῆς εὐωχίας, τὴν θεῶν ἀπόλαυσιν.

Μεγάλην τὴν σωτηρίαν Θεόπτα, προδεικνύων τὸ Δεωπότη τῆν ἀπαύτων, ἐν τῇ θήβη εὐρέθης, τῇ θυγατρὶ Φαραῶ, τῇ ἐξ Ἐδνῶν συναγωγῆ· τὸ τῷ Θεῶ γὰρ παραδόξως ἐπίσῳθη μαρτύειον, ἐργασμένον δι' οἶκτον ἀμέτρητον· δι' ἃ εἰς χάος ἐρρίφη, ὁ Δράκων ὁ δόλιος.

Εκτέινας ἐπὶ τῷ ὄρει τὰς χεῖρας, Θεοφόρε τὸν λαόν σου διεσῳσω, Ἄμαλθικ τὸν πανώλην κατατροπόμενος· ἀλλὰ καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν μεμνημένων ἐν τῇ ποίμνησ σου τὰς χεῖρας ἔπαρον, ἰκετεύων τὸν Πλάσιν καὶ Κύριον, καὶ πειρασμῶν πολυτρόπων ἡμᾶς ἐκλυτρίμενος.

Θεοτοκίον.

Γονίμως τὰς διανοίας ἐργάσω, τῶν ἀνθρώπων ἐναρέτοις εὐκαρπίαις, τῆν τῆν λόγων σου ἀπόρρῳ Θεομακάρισε· τὸν γὰρ Ἰὸν τὸν τῷ Θεῶ, λαβὼν ἐγγάσειον Πνεῦμα διεζωγράφησας, ἐπὶ τῆς σωτηρίας καὶ γνώσεως· ὅθεν ἡμῶν τὰς καρδίας, πληστον τῆς σῆς χάριτος.

Ἄλλος. Ἐβόητε, ἠεροτυπῶν τὴν ταφήν.

Ραδίως σοι, ἐξιδῶνται καὶ οἱ ὀφιόδηκται, ἐγκαρσίως, ἐπὶ ζύλικ χαλκῶν ὄφιν βλέποντες, ἀπρωρημένον, τὸν Σταυρὸν προτυπῶντα τὸν τίμιον.

Οκτίσει σε, τῶν εὐχῶν ἐπακόστας Θεόπνευσε, Οὐρανῶθεν, καταπίμπει καὶ μάνια σοι εὐδοξεί, καὶ ὄρτυγομήτραν, πρὸς τροφήν Ἰσραὴλ τῆν γογγύζοντι.

Φυ-

Φύλασσοντος, τῷ Θεῶ σοι σοφὴ τὸ ἀδύσιμον, κατηνέχθη, ὡς Ἄδμ Κορὲ ζῶν ὁ δαίλαος, ὡς ἱερατεύειν, κατὰ τῷ Θραυσυνεῖς, καὶ ἀπώλετο.

Θεοτοκίον.

Η Βάτος σε, ἡ πυράφλεκτος Κόρη διέγραψε, συλλαμβάνειν, τῆς Θεότητος πῦρ Παναμώμητε· ἡ δὲ θεῶν σάμνος, τὸν τροφεία τῷ Κόσμῳ Πανύμνητε.

Καταβασία. Νοτίς Θερός ἐν ἀλλάγχοις.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ.

Ως θεωρῶν τῆς τῷ Θεῶ ἐνανθρωπήσεως, καὶ μυστογράφου τῆς αὐτῶ συγκαταβάσεως, ἐκδειάζει σε ἡ ποίμνη σου Θεορρήμων. ἀλλ' ὡς πέφυκας μεσίτης ἀξιοθέος, ἐκ παντοίων ἡμᾶς κινδύνων ἐλευθέρων, ἵνα κράζωμεν σοι· χαίροις Μωϋσῆ Θεασίσει.

Ὁ Οἶκος.

Ανωθεν παραδόξως, ὁ Θεῶ Θεὸς Λόγος, κατέπη ἐπὶ σὲ Θεοφόρε, καὶ τὴν ἠλογημένην μορφήν, ἐπεσκέψατό τε καὶ ἐμνησεύσατο. Διό σοι καταρτίζοντες τὸν ἔπαινον, βωῶμεν ἕως· Χαίρε δι' ἃ ὁ Θεὸς ἐγνωθή. Χαίρε δι' ἃ ὁ ἐχθρός ἐπτῳθη. Χαίρε ἐναρέτη ζωῆς ἐργασίηλον. Χαίρε ἐραυίς τροφῆς καταγώγιον. Χαίρε ζεῶν εἰσηγέμενος τοῖς ἐν γῆ καταλλαγῆν. Χαίρε μόνος ἐφιέμενος τῆς ἀρρήτου καλλοῆς. Χαίρε τῆς εὐσεβείας μεγαλόφωνος κήρυξ. Χαίρε τῆς ἀληθείας ἡ Θεόφθογγος σάλπιγξ. Χαίρε κρατήρ εὐφραίνων συνειδησιν. Χαίρε νικτῆρ καθαίρων ἐνθυμησιν. Χαίρε δι' ἃ ἡ Ἐδέμ ἠνεώχθη. Χαίρε δι' ἃ ὁ Ἀδάμ ἀνεκλήθη. Χαίροις Μωϋσῆ Θεασίσει.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Δ'. Τῷ Ἁγίῳ, καὶ εὐδόξῳ μεγάλῳ Προφῆτῳ Μωϋσέως τῷ Θεόπτα.

Στίχ. Οὐκ ἐκ πέτρας νῦν, εἰδ' ὀπιθίων μέρη.

Μωσῆ θεωρεῖς, ἀλλ' ὅλον Θεὸν βλέπεις.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

ΜΩΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΘΕΟΠΤΟΥ.

ΠΑΤΕΡ ΕΥΛΟΓΗΣΟΝ.

Ἦτος ὁ εὐδοξος Προφήτης Μωϋσῆς ἐγεννήθηκεν ἔτος ἀπὸ Κτίσεως Κόσμου, γψλζ'. Ὁ πατήρ τιν ἐκατάγετο ἀπὸ τὴν φυλὴν τῆς Λευί, καὶ ὠνομάζετο Ἀβραάμ, ὅς τις ἔλαβε γυναῖκα τὴν Ἰοχαβεδ, τῆ ἀδελφῆ τῆς Πατρὸς αὐτῆ τὴν Συγάρτα, μετὴν ὁποίαν ἔκαμε πρῶτον γόνον τὸν Ἀαράν, ἔπειτα τὸν Μωϋσῆν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆ Μαριαμ. Ἦτον λοιπὸν ὁ Πατήρ τιν ἀνθρώπος Θεοφιλῆς, καὶ ἔλαβε προφητείαν, ποταπὸς θέλει γέννη ὕσπερον ὁ Μωϋσῆς. διὰ τὸ ὁποῖον λέγουσι πῶς τὸν ὠνόμασε Μελχιάμ, ὅπου θέλει νὰ εἴπῃ εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν Βασιλεὺς, ὠνομάθη δὲ ὕσπερον Μωϋσῆς ἀπὸ τὸ νερὸν, ὅπερ τὸν ἔρριψαν, καὶ ἡ Συγάρτη τῆς Βασιλείως Φαραῶ τὸν ἠλευθέρωσε, καὶ τὸν ὑπόστησε, καθὼς θέλομεν εἰπῆ παρακάτω. Δύο αἰτίας φοροβάλλουσιν οἱ Ἰσραηλιτοὶ, πῶς ἐπαρακίνησαν τὸν Βασιλέα τῆς Αἰγύπτου νὰ φοροσάξῃ, ὅτι νὰ θανατώνωνται ὅλα τὰ ἀρσενικά παῖδια τῶν Ἑβραίων. μία, ὅπερ ἐβλεπε καὶ ἐπληθύνοντο οἱ Ἑβραῖοι, καὶ ἐφοβεῖτο πολλὰ ἀπὸ αὐτὸς νὰ μὴ κάμνῃ κάμμια ἐπαύσασιν κατ' αὐτῆ, καὶ ὅλα τῆς γένους τῆς Αἰγυπτίων. ἄλλη, ὅπερ ὡς λέγουσιν, εἶας μάντις τοῦ ἐφοροφῆτευσε, πῶς εἶνα ἀρσενικὸν παῖδι τῶν Ἑβραίων θέλει χαλάσει τὴν βασιλείαν τῶν Αἰγυπτίων, διὰ τὸτο ὁ Βασιλεὺς ἐπρόσασεν, ὅτι ἐξαποφάσεως ὅλα τὰ ἀρσενικά παῖδια τῆς Ἑβραίων νὰ τὰ ρίπτωσιν εἰς τὸν ποταμὸν τὸν Νεῖλον. Ἀφ' οὗ γὼν ἐγεννήθηκεν ὁ Μωϋσῆς, τὸν ἔκρυβεν ἡ μήτηρ τιν μῆνας τρεῖς, ἔπειτα μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ τὸν κρύπτωσιν, ἔβαλον αὐτὸν εἰς μίαν στυγερὰν, καὶ τὴν ἐπίστρωσαν ἔξωθεν καλά, καὶ τὸν ἔφερον κλαίοντες, καὶ τὸν ἔθηκαν εἰς τὴν ἀκρὴν τῆς ποταμῆς. Καὶ οἱ μετ' αὐτῆς οὗτοι ὑπέσπεσαν μετὰ δακρύων ἡ δὲ Συγάρτη αὐτῶν Μαριαμ νεία κορασίδα ἔσα ἐλυπεῖτο περισσότερο τὸ βρέφος, καὶ δὲ τὴν ἀφῆκεν ἡ καρδία τιν νὰ γραφῆ νὰ τὸ ἀφήσῃ, μόνον ἐκάθητο μακρόθεν, καὶ τὸ ἐφύλαττεν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς Φαραῶ εἶχε Συγατῆρα

ρα μονογενῆ ὑπαυδρεμένην ὀνόματι Μεδίθης, καὶ παιδίον δὲ ἔκαμε, καθὼς λέγει Φίλων ὁ Ἰουδαῖος. ἐλυπεῖτο δὲ πολλὰ πῶς δὲ εἶχε παιδίον νὰ κληρονομήσῃ τὴν βασιλείαν τῆς πατρὸς τιν· αὐτὴ Θεοῦ φρονοία εὐγῆκε τὴν ἡμέραν ἐκείνην μετὰ τὰς σκλάβαις τιν, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν ποταμὸν διὰ νὰ χαρῆ, καὶ νὰ λουθῆ· καὶ ἐκεῖ βλέπει τὴν στυγερὰν, μετὰ εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον τὸ βρέφος, καὶ φοροσάξῃ τὰς σκλάβαις τιν νὰ πιάσῃ νὰ τὴν αὐοίξῃ νὰ εἶδῃ τί πρᾶγμα ἔχει μετὰ τὴν ὁποίαν αὐοίγουσιν, εἶδον τὸ βρέφος, τὸ ὁποῖον πέρνοντας εἰς τὰς χεῖρας, καὶ βλέποντας τὸ εὐμορφον καὶ ἐπιτήδειον, τὸσον τὸ ἡγάπησεν ἡ Μεδίθης, ὅπερ ἠθέλησε νὰ τὸ κάμῃ παιδί τιν. πλὴν γνωρίζουσα πῶς εἶναι παιδί τῶν Ἑβραίων, ἐφοβήθη νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὰς βασιλείας, νὰ μὴ τὸ φονεύσῃ ὁ πατήρ τιν. Λοιπὸν ἐσυμβελεύθη νὰ τὸ κρύψῃ μερικαῖς ἡμέρας, βάλλοντας γυναῖκα νὰ τὸ βυζάξῃ. Ταῦτα βλέπεται καὶ ἀκύντα ἡ κορασίδα ἡ ἀδελφὴ τοῦ βρέφους, ἦλθε καὶ ἐπαρρησιόθη εἰς τὴν βασιλοπέλα. Ὁεῖξαι, λέγει, νὰ σὺ εὐρω γυναῖκα νὰ τὸ βυζάξῃ; καὶ εὐθύς ἔδραμε καὶ ἔφερε τὴν μητέρα τιν, καὶ μητέρα τῆς βρέφους. Ἐλαβε λοιπὸν πάλιν ἡ μήτηρ τὸ βρέφος τιν μετὰ μεγάλην χαρὰν, μὴ γνωσκουσα ἡ βασιλοπέλα πῶς αὐτὴ εἶναι ἡ μήτηρ τιν. ἐπονόμασε δὲ τὸ ὄνομα τῆς βρέφους ἡ βασιλοπέλα Μωσῆν, λέγουσα· ἔκ τῆς ὕδατος αὐτὸν αὐνομήθη· ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι εἰς τὴν γλῶσσάν τιν τὸ νερὸν τὸ λέγουσιν, μωϋ. Γυρίζει ἡ βασιλοπέλα εἰς τὸν παλάτιον τιν, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἀρχισε νὰ λέγῃ ὅτι εἶναι ἐγγασρωμένη, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἔδειχνε μετὰ τέχνας πῶς ἡ κοιλία τιν ἐκαμε ὄγκον, καὶ ὅλα ἐκείνα τὰ τῶν ἐγγασρωμένων γυναικῶν ἔκαμε, διὰ νὰ γελάσῃ τὸν πατέρα τιν. Μίαν δὲ τῶν ἡμερῶν κλείεται μετὰ εἰς τὴν κάμερά τιν, καὶ φοροσάξῃ τὰς σκλάβαις τιν νὰ εἰπῶσιν ὅτι ἐγέννησε, καὶ ἔκαμε παιδίον ἀρσενικόν. Καὶ δὴ ἀκύντας ὁ πατήρ τιν, ἐχαρῆ πολλὰ. Ἦτον δὲ τότε ὁ Μωϋσῆς ἐνὸς χρόνου, καὶ ἡ βασιλοπέλα τὸ ἔκρυπτε, καὶ τὸ ἐφύλαττε νὰ μὴ τὸ εἶδῃ ὁ πατήρ τιν, καὶ γνωρίζῃ τὸ πρᾶγμα πῶς ἦτον δόλος καὶ ἀπάτη· διὰ τὸτο καὶ πάλιν τὸ εἶχεν εἰς τὴν καθολικὴν τιν μητέρα, καὶ τὸ ἐβύζανε. Ἀφ' οὗ δὲ τὸ παιδίον ἐγενετο τῶν χρόνων, τὸ ἔφερεν ἡ Μεδίθης πρὸς τὸν πατέρα τιν, καὶ αὐτὸς παίξωντας μετὰ αὐτῆ, εὐγαλε τὴν κοράνην ὅπερ ἐφοροσσε, καὶ τὴν ἔβαλεν εἰς τὸ κεφάλι τῆς Μωϋσῆως, καὶ αὐτὸς τὴν ἐπίασε, καὶ τὴν ἔρριψε κατὰ, καὶ τὴν ἐκαταπάτησε· τὸ ὁποῖον ἦτον σημεῖον φανερώματος, πῶς αὐτὸς ὁ Μωϋσῆς ἐμελλε ὕσπερον νὰ διαφθερῆ τὴν βασιλείαν τῆς Φαραῶ. Ἀνεθρέφετο λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς βασιλικῶς καὶ μεγαλοφρεπῶς, καὶ ἐπαιδέθη πάσαι σοφίαι τῆς Αἰγύπτου.

γυπτίων, ἢ Χαλδαίων εἰς ἄκρον, διότι εἶχε μεγάλην ἀρχινομίαν εἰς τὰ μαθήματα. Ἦτον αὐθραπος μισοπόνηρος, ἢ καταπολλὰ ἠγάπα τὸ δίκαιον, ἢ εἰς τὸ γένος τῶ, ἦγον εἰς τὰς Ἑβραίας ἦτον μάλα το εὐσπλαγχνικός, διότι εἰς τὸ φανερόν ἐλογίζετο ἕως τῆς θυγατρὸς τῆ Φαραῶ, ἀλλὰ κρυφίως ἦτον διδαγμένος ἀπὸ τὴν καθολικὴν τῆ μητέρα πὼς εἶναι Ἑβραῖος. Καὶ δὴ λοιπὸν μίαν ἡμέραν περιπατῶντας εἶδεν εὐὰ Αἰγύπτιον, ἢ ἔδερνεν εὐὰ Ἑβραῖον, ἢ λυπηθεὶς πὼς ἀδικεῖτο ὁ ὁμογενὴς τῶ, ἐκτύπησε καὶ ἐφόνευσε τὸν Αἰγύπτιον, ἢ τὸν ἔκρυψεν εἰς τὴν ἄμμον, ἐπειδὴ δὲ τὸν εἶδεν ἄλλος τινὰς, παρὰ ὁ ἀδικημένος ἐκείνος Ἑβραῖος. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἤρρεν αὐτὸν τὸν Ἑβραῖον, ὅτῃ μὲ ἄλλον ὁμόφυλόν τῶ Ἑβραῖον ἔδερνοντο, ἢ ὡς δίκαιος ὅτῃ ἦτον, ἐγνώρισε πὼς ἐκείνος ὁ παρῶτος εἶχε τὸ ἀδικον, ἢ τὸν ὠνείδισε πολλὰ. ἢ αὐτὸς ὡς κακὸς αὐθραπος ἐφώναξε δυνατὰ λέγωντας· αὐθραπε, τί θέλεις ἀπὸ λόγους μου; θέλεις νὰ μὲ φονεύσῃς ἢ ἐμένα, καθὼς ἢ χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; ἢ εἰς ἄλλος παρρησία ὡς φονεῖα τὸν ἐμαρτύρησεν. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκέσας ταῦτα ὠργίσθητον. Ὁθεν φοβηθεὶς ὁ Μωῦσις, ἔφυγεν εὐθύς, ἢ ἤλθεν εἰς τὴν ἔρημον τῆ Ἁγίῃ Ὀρος Σινᾶ, ἢ ὁποία λέγεται εἰς τὴν θείαν Γραφήν, ἔρημος Μαδιάμ. Ἀλλὰ ταῦτα μετ' ἑ-

Γιῶρ. πὼς ἢ θεία Γραφή διηγείται τὰ κατὰ τὸν Μωῦσιᾶ. Οἱ δὲ Ἰσραηλι-
Κεῖρ. κοί, ἢ μάλισσα Γεώργιος ὁ Κεδωνὸς ἐτέρως διηγείται τὰ κατ' αὐτὸν. Λέγει γὰρ, ὅτι αὐθραπέυτος τῶ Μωῦσιῶς, οἱ Αἰθίοπες, ἦγον οἱ μαῦροι Ἀράτιδες, ἐπέρασαν τὸν λεγόμενον Ἰνδὸν ποταμόν, ἢ ἤλθον ἢ ἐκέρσειαν δυνατὰ τὴν Αἰγύπτου, ὡς ὅτῃ χεδὸν ἐχάλασαν ὕλας ταῖς χώρας τῆς Αἰγύπτου, ἢ πολλὰς στρατιώτας, ἢ στρατηγὸς ἐφόνευσαν, πέντε χρόνος πολεμῶντες τὴν Αἰγύπτου. Ὁθεν οἱ Αἰγύπτιοι ἤλθον εἰς μεγάλην ἀποείαν. Καὶ δὴ λοιπὸν μαντεύονται, ἢ λέγει τῶς ἢ μαντεία, ὅτι νὰ σείλωσι τὸν Μωῦσῆ μετ' ὁ φασάτον νὰ ὑπάγῃ, νὰ πολεμήσῃ τὰς Αἰθίοπας. Παρακαλῶσι λοιπὸν τὴν Μεδιδὴν τὴν θετήν τῆ μητέρα, καὶ θυγατέρα Φαραῶ, νὰ τὸν σείλῃ νὰ ὑπάγῃ. ἢ αὐτὴ πρῶτον μετ' ὁ ὠνείδισε πολλὰ καὶ αὐτὸς, ἢ τὰς μάστις, πὼς θέλωσι νὰ σείλωσι τὸν ἰόν τῆς εἰς τὸν πόλεμον διὰ νὰ φονεύῃ. ὁμως ὕσπερον διὰ τὸ καλὸν τῆς πατερός τὸν ἐσείλε, ἐέργωντας τὸ τῶτο μετ' ἡμεῶς ἢ ὁ Μωῦσις, διότι ἦτον σολισμένος μετ' ἡμῶν ἀρετὴν σοφίας, φρονήσεως, ἢ ἀνδρείας, ἢ εἰς τὰς πολέμους ἐπιτηδειότατος. Ἦτον δὲ τότε τριατὰ χρόνων, ἢ ἐπολέμησε μετ' ὁ Αἰθίοπας χρόνος δέκα, ἕως ὅτῃ τελείως ἠφαιμίσθη τὰς Αἰθίοπας, ἢ ἐπῆρέτες τὴν χώραν ὅτῃ λέγεται Σαβά, εἰς τὴν ὁπείαν ἐκάθητο πάντοτε ὁ Βασιλεὺς τῆς Αἰθίοπων· ἢ ἔπῃ κωπε-
λῶς

λῶς ἠλευθέρωσε τὴν Αἰγύπτου ἀπὸ τὰς Αἰθίοπας. Ἐν δὲ τῶ μεταξῷ, πολεμῶντας ὁ Μωῦσις, ἀπέθανεν ἢ Μεδιδὴς, ἢ ὁ Παλιμανθῆς, ὅτῃ ἐλογίζοντο γονεῖς τῶ, ἢ ὁ κάππος τῶ ὁ Φαραῶ, ἢ ἰερατί-
λευτεν ἄλλος βασιλεὺς, τὸ ὄνομά τῶ Χευεφρῆς, εἰς τὴν Αἰγύπτου. Καὶ δὴ ἀρχήσῃ νὰ φονεύσῃ τὸν Μωῦσῆ οἱ Αἰγύπτιοι, ἢ μάλισσα ὁ βασιλεὺς ὁ Χευεφρῆς, διὰ τὰς μεγάλους πολέμους, ὅτῃ ἔκα-
με, ἢ διὰ τὰ λαμπρὰ τρόπαια, ὅτῃ ἔσπετο πολέμων, καὶ νικῶν τὰς Αἰθίοπας. ἢ ἔπῃ βυλεύονται νὰ τὸν φονεύσωσι. Προσάσπει δὲ ὁ Χευεφρῆς ἕνα κάποιον σκληρὸν αὐθραπον, Χαναθῶθην τὸ ὄνομά τῶ, νὰ φονεύσῃ τὸν Μωῦσῆ μετ' ὁ δόλε. Γνωρίζει ὁ Μωῦσις τὸν δό-
λον ἢ τὴν ἐπιβελήν, ἢ παραλαβὸν αὐτὸς ὁ Μωῦσις, ἐσκόπησε τὸν Χαναθῶθην τὸν ἐπίβελον τῆς ζωῆς τῶ. ἔπῃ φεύγει ἢ ἔρχεται εἰς τὴν ἔρημον Μαδιάμ, ὑπὸ τὸ Ἁγιον Ὀρος τὸ Σινᾶ, τῶ Θεῶ παρὸς τῶτο καλῶντος αὐτὸν, διὰ τὸ νὰ εἶναι τόπος καλὸς ἢ ἀρμόδιος ἐξ ἀρχῆς παρὸς κατοικίαν ἡσυχαστῶν αὐθραπῶν, ἢ ὅτῃ ἀγατῶσι νὰ σχολάζουσιν ἀπὸ κοσμικὰς θορύβους, ἢ νὰ συνομιλῶσι μετ' ὁ Θεῶ, νὰ δέωνται ἐν ἡσυχίᾳ, ἢ νὰ παροσεύχωνται. Τοῖστων λοιπὸν τόπου ζητῶντας ὁ Μωῦσις, ἡσυχαστικὸν δηλονότι, ὀδηγῆται ὑπὸ τῶ Θεῶ εἰς τὸ Σιναιον Ὀρος, ἢ ἡσυχάζῃ ἐκεῖ, ἢ νὰ παρακαλῇ τὸν Θεῶ νὰ ἠλευθέρωσῃ τὸ γένος τῶ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Αἰγυπτίων, ἢ νὰ αὐταποδώσῃ τῶν ἐχθρῶν τῶ τὴν ἀξίαν, ἢ παρῆσταν τιμωρίαν εἰς τὰ κακά, ὅτῃ τὰς ἔκαυαν. Δύο παράγματα τῶτα, δυνάμενα νὰ διπλασιάσῃσι τὴν χαρὰν εἰς τὸν Μωῦσῆν· διότι, τί ἄλλην χαρὰν μεγαλήτερον ἢ θελε λάβῃ, ὡσῶν νὰ ἠλευθέρωσῃ τὸ γένος τῶ, ἢ νὰ ἀφαιμίσῃ τὰς ἐχθρὰς τῶ; ὁ ἢ ἐγέετο ὕσπερον. Τὸν μὲν γὰρ λαὸν αὐτὸ μετ' ἡμῶν πολλὰ ἠλευθέρωσε, καθὼς θέλομεν εἶπῃ, τὸν δὲ Φαραῶ μετ' ὁλον τῶ τῶ στρατεύμα, ὡς ἐχθρὸς παρῆδωκε τῶ βυθῶ τῆς θαλάσσης. Ἀλλὰ ἐν τῶ μεταξῷ, ὅσον νὰ γενῶσι τῶτα, ὁ Μωῦσις εὐεπισκόμενος εἰς τὴν ἔρημον τῶ Ὀρος Σινᾶ, ἠγωνίζετο τὰς τῆς ἀρετῆς ἀγῶνας, μὴ σμικρύνωντας ποτῶς τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς τῶ, ἢ τὸ ἀνδρείον ἢ εὐγενικόν τῶ ἦθος, μήτε ζητῶντας ὡς ξένος πὼς νὰ ἀρέσῃ τῶ ἐνὸς ἢ τῶ ἄλλος διὰ νὰ τὸν ἀγαπῶσιν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον γεννᾶται ἢ κολακεία· ἀλλὰ ἢ εἰς ζῆλον γῆν ὄντας, ἐφωῆρωνε τὴν ἀρετὴν τῶ, ἢ ὁποῖα πάντοτε τὸν ἐστυρνεν εἰς τὸ νὰ βοηθῇ τῶν ἀδικημένων, ἢ νὰ ὑπερμαχῇ διὰ τὸ δίκαιον· ἢ ἐπειδὴ ἢ ἀρετῇ πάντοτε ὕψωνε τὸν ἐνάρετον αὐθραπον, διὰ τῶτο ἢ τὸν Μωῦσῆν αὐτὸν ἢ ἀρετῇ τῆς δικαιοσύνης τῶ τὸν ἐμεγάλωνε ἢ εἰς τὴν ζῆ-
σῆν ἢ ἔρημον γῆν, ἢ μεγάλως τὸν αἰτίασε, τῶ Θεῶ τὰ πάντα κα-
τευδύοντος. Ἦλθε λοιπὸν ὁ Μωῦσις εἰς τὴν ἔρημον Μαδιάμ,
πλη-

πλησίον τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ ἐκάθισε σιμαῖ εἰς τὸ πηγάδι. Εἰς ἐκεῖ-
 νον τὸν τόπον ἦτον εἰδωλολατρεία, καὶ ἦτον εὐας ἱερέως τῆς εἰδώλων,
 τὸ ὄνομα τὸ Ραγυήλ, καὶ Ἰοθῶρ (δύο ὀνόματα εἶχεν) ἢ ὡς τινες
 λέγουσιν ἦτον ὑὸς τῷ Ραγυήλ· αὐτὸς εἶχεν ἐπτά θυγατέρας παρ-
 θεύς, καὶ ἀπὸ τὸ ταχὺ τὰς ἐξελεγε, καὶ ἐβοσκαυ τὰ πρόβατά τε,
 καὶ πρὸς τὸ βράδυ τὰ ἔφερναν εἰς τὸ πηγάδι καὶ τὰ ἐπότιζαν. ὅτι
 τιαυτὴν συνήθειαν εἶχασιν οἱ ἄνθρωποι τῷ τόπῳ ἐκεῖνος, τὰ κορι-
 τζια νὰ φυλάττωσι τὰ πρόβατά τας τόσον πλεσίον, ὡσὼν καὶ πτω-
 χῶν. καὶ αὐτὴ ἡ συνήθεια εἶναι καὶ ἕως τῆς σήμερον εἰς ὅλην ἐκεῖ-
 νην τὴν ἔρημον. Ἀλλ' ὅμως εἶχαν ἐκεῖνα τὰ κοριτζια τῷ Ἰοθῶρ ἕνα
 ἄδικον κανόνα. Ἐκεῖ ἦσαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ βοσκοὶ, ὅπῃ ἐφύλατ-
 τουν πρόβατα, καὶ καμήλους, καὶ ἄλλο νερόν δὲν ἦτον ἐκεῖ σιμαῖ· καὶ
 αὐτὰ τὰ κοριτζια εἶχαν χρέος νὰ ἔρχωνται νὰ γεμίζωσι τὰς δεξα-
 μενάς, τὰς γῆρας ὅλας, καὶ νὰ ἔρχωνται οἱ βοσκοὶ νὰ ποτιζῶσι
 τὰ πρόβατά τας, καὶ ὕστερον νὰ ποτιζῶσι καὶ τὰ κοριτζια τὰ ἐδικά
 τας, ἀλλῶς δὲν τὰς ἄφηναν, καὶ διὰ τῶτο ἤρχοντο φοροτήτερα δύο
 ὥραι, καὶ ἔκαναν αὐτὸν τὸν κανόνα τῆς ἀδικίας, καὶ μόλις ἐγλύπωνα
 τὸ βράδυ. Τῶτον τὸν κανόνα τὸν ἐδέχοντο καθ' ἡμέραν, διὰ νὰ ἔ-
 χεν φυλαγμένη τὴν τιμὴν ἀπὸ τὰς βοσκὰς, διότι ἐφοβῆντο ἀ-
 πὸ αὐτὰς, καὶ μηδὲ κἄν τῷ πατρὸς των δὲν ἠθέλησαν ποτὲ νὰ εἰπῶν
 τίποτε. Ἐκάθητο λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς σιμαῖ εἰς τὸ πηγάδι· βλέπει
 καὶ ἔρχονται αἱ ἐπτά θυγατέρες τῷ Ἰοθῶρ, καὶ ἔσυρναν νερόν καὶ ἐ-
 γέμισαν τὰς γῆρας, ἔπειτα ἤλθον καὶ οἱ βοσκοὶ καὶ τὰς εὐχαλάν,
 νὰ ποτίσων τὰ ἐδικά τας πρόβατα, ὅμως δὲν ἠμπόρσεν μήτε ἐκεῖ
 εἰς τὸν ζεῖνον τόπον νὰ βλέπῃ τὰ ἄδικα, καὶ νὰ ὑπομείνῃ, μόνον
 ἐσηκιάθη, καὶ ἐδιαφύττωσε τὰ κοριτζια, καὶ τὰ ἐγλύπωσεν ἀπὸ
 τὰς βοσκὰς, μάλιστα αὐτὸς εὐγαλε καὶ ἄλλο νερόν, ἕως ἔ- ἐπότι-
 σαν, καὶ ὑπῆραν μὲ τὴν ὥραν εἰς τὸν πατέρα των. Τῶτος ἦτον ἡ
 φρωτὸς ἄθλος ἐν ἐρήμῳ τοῦ Μωϋσεως, ὁ ὁποῖος ἦτον αἰτία νὰ
 γνωριθῇ μὲ τὸν Ἰοθῶρ, καὶ νὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ εἰς τὸν τόπον. Βλέ-
 πωντας λοιπὸν ὁ Ἰοθῶρ νὰ ἔλθῃσιν ἡ θυγατέρες τε φοροτήτερα ἀπὸ
 τὴν συνηθισμένην ὥραν, λέγει· διατί ἤλθετε σήμερον ὀγληγορώ-
 πρα ἀπὸ τὰς ἄλλων ἡμέρας; ἀπεκρίθησαν· εὐας ἄνθρωπος Αἰγύ-
 πτιος ἔλαχε, καὶ μᾶς ἐγλύπωσεν ἀπὸ τὰς ποιμένας, καὶ εὐγαλε νε-
 ρὸν καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατά μας, διὰ τῶτο ἤλθομεν ὀγλήγορα σή-
 μερον. Λέγεταίς ὁ πατήρ τας· καὶ πῶ εἶναι; καὶ διατί τὸν ἀφήσατε;
 κράζετέ τον ὀγλήγορα νὰ τὸν φιλοξενήσῃ· διότι κατὰ ἀλήθειαν
 καὶ ἕως τῆς σήμερον εἶναι φιλόξενοι ἄνθρωποι εἰς τὸν ζεῖνον οἱ οἰ-
 κήτορες τῷ τόπῳ ἐκεῖνος, ἀγκαλιὰ καὶ ἔξω ἀπὸ τὸν τόπον τας νὰ εἰ-

θυ ἀγριοὶ καὶ σκληροὶ. Τρέχει γυν μία κόρη ἀπὸ τὰς ἐπτά, καὶ καλεῖ
 τὸν Μωϋσῆν. Βλέπων δὲ ὁ Ἰοθῶρ ἄνθρωπον εὐγενικὸν εἰς τὸ κορμὴ,
 σοφὸν καὶ φρόνιμον εἰς τὸ ἦθος, φρακτικὸν εἰς τὰ λόγια, καὶ ἐπάνω
 εἰς ὅλα φευγάτον διὰ φθόνου, τὸν ἐπαρακάλεσε νὰ μείνῃ ἐκεῖ συ-
 μά εἰς αὐτὸν, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας τὸν ἔκαμε καὶ γαμβρὸν εἰς τὴν
 πρώτην τε θυγατέρα τὴν Σεφώραν, καὶ ἀπὸ τότε ἔλαβεν ὁ Μωϋ-
 σῆς τὰ πρόβατα τὰ πενθερῆτα, καὶ τὰ ἐβοσκει αὐτὸς· καὶ ἀπὸ βα-
 σιλόπτελον ὅπῃ ἦτον, ὡσὼν ὅπῃ ἐνομίσθη ὑὸς τῆς θυγατρὸς τῷ βα-
 σιλέως, καὶ ἐμελλε νὰ γένη διάδοχος τῷ βασιλέως Φαραῶ, ἔγινε
 ποιμὴν προβάτων. Στοχασθῆτε ταπεινώσων καὶ ἀγιότητων· ἀλλὰ τῶτο
 ἦτον κατ' εὐδοκίαν Θεῶν, καθὼς ὁ Ἱερὸς Βασιλεὺς Σελουκείας λέ-
 γει εἰς Λόγον, Ζ'. Μωϋσεὺς ἐγκωμιασικόν. „ Συγχωρεῖ γὰρ αὐτὸν ^{Βασ.}
 „ καὶ ποιμαίνεν Θεὸς, ἵνα ἐκ ποιμένας προβάτων, ποιμένα τῷ Ἰσραὴλ ^{Σελ.}
 „ αἰαδέξῃ, καὶ ποιμαυτικὴν ἐν μικροῖς μελετήσῃ, τὴν πᾶν ὀμοφύ- ^{Διγ.ζ.}
 „ λων ἡγεμονείαν πισεύσῃ. “ Ἐσυγχώρησεν ὁ Θεὸς, λέγει, νὰ γένη
 ὁ Μωϋσῆς ποιμὴν προβάτων, διὰ νὰ μάθῃ φρωτὸν τὴν ποιμαυτι-
 κὴν προσασίαν, καὶ τότε νὰ τὸν κάμῃ ποιμένα τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἡ-
 γεμονία τῶν ὀμοφύλων τας. Τέχνη τέτη ἡ ποιμαυτικὴ πολλὰ καθα-
 ρωτάτη εἰς ἀνθρώπους εὐγνώμονας, διατί εἶναι ζωὴ ἐρημικὴ, καὶ ἡμ-
 πορεῖ νὰ χολαζῇ τινὰς μὲ τὸν νῦν τε εἰς τὸν Θεόν, καὶ νὰ τὰ ἀ-
 ποκαλύπτωνται μυθήρια ἐκ Θεῶν, καθὼς εἰς τὴν Γέννησιν τῷ Χρι-
 στῷ, εἰς ἄλλου τινὰ δὲν ἀπεκαλύφθη τὸ μυστήριον τῆς Σαρκυώσεως τῷ
 Τιστῷ Θεῷ ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων, παρά εἰς τὰς ποιμένας. Ἐχει δὲ
 καὶ ἀποκαλυφθῆναι ἡ ποιμαυτικὴ τέχνη τῶν προβάτων μὲ τὸ βα-
 σιλικὸν ἀξίωμα. διὰ τῶτο καὶ οἱ παλαιοὶ Βασιλεῖς, ποιμένες λαῶν
 ἐλέγχοντο· καὶ οἱ καθ' ἡμᾶς τῶν Ἐκκλησιῶν Ἱερὶ φρωτάται, ποιμέ-
 νες τῆς λογικῶν προβάτων ὀνομάζονται, κατὰ τὴν ἐρημειὴν ὑπὸ τῷ
 Κυρίῳ φωνῇ τῷ μακαρίῳ Πέτρῳ. „ Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου “ καὶ Γα. κ.
 αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ἑαυτὸν Ποιμένα καλὸν ἐκάλεσε, διὰ τὴν ὀμοιότητα,
 λέγω, ὅπῃ ἔχει ἡ ποιμαυτικὴ τέχνη τῶν ἀλόγων προβάτων μὲ τὴν
 βασιλικὴν καὶ ἡγεμονικὴν κυβέρνησιν τῶν λογικῶν ἀνθρώπων. Διὰ
 τῶτο καὶ ὁ Βασιλεὺς Δαβίδ, πρὸ τῷ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ βασιλικὸν ἀ-
 ξίωμα, πρόβατα ἐφύλαττε· καὶ τῶτο κατὰ Θεῖαν Πρόνοιαν. Διότι
 καθὼς ὅσοι μέλλουσιν νὰ γενῶσι δόκιμοι, καὶ ἀνδρείοι στρατιῶται, καὶ
 στρατηγοὶ εἰς τὰς πολέμους, φρωτὸν συνηθίζουσι τῷ λόγῳ τας εἰς τὰ
 κνήγια, πολεμῶντες μὲ ἀγρία θηρία, τοιαυτοτρόπως καὶ ἡ φρωνοία
 τῷ Θεῷ, ὅσως ἤθελε νὰ καθαρῆσθαι ὀδηγὸς καὶ κυβερνήτας τῷ λαῷ
 τὸν παλαιὸν καιρὸν, φρωτὸν τὰς εἶδεν οἰκονομικῶς καὶ κυβερνῶσιν
 ἀλόγα ζῶα, ἀλλὰ ἡμερᾶ, πρόβατα δηλαδὴ. Ὁ Θεὸς καὶ ὁ Μωϋσῆς,
 εἶπει-

ἐπειδὴ ἡ Θεία Πρόνοια εἰς τὸτο τὸν ἐφύλαττε, διὰ τὸν κάμη ὀδηγόν, κυβερνήτην, καὶ κειτὴν τῶ Ἰσραηλιτικῷ λαῷ, διὰ τὸτο φροντίζον τὸν ἕκαμε ποιμενία φοροβάτων ἀλόγων, ὡς καθὼς φρότερον τὸν Βασιλεία Δαβίδ. Λέγουσιν τινες Ἰσραηλιτοὶ, καὶ μᾶλλον Γεωργίος ὁ Κεδρ. δεινός, πῶς ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἦσαν ποταράκοντα χρόνια, καὶ ἐδιδάσκειτο ἀπὸ τὸν Ἀρχάγγελον Γαβριὴλ τὴν Κοσμογενεσίαν, καὶ τὰ περὶ τῆς φώτης πλάσεως τῶ φώτης αἰθρώπων τοῦ Ἀδάμ, καὶ τὰ περὶ τῆς φώτων αἰθρώπων, ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Νῶε, καὶ τὰ κατακλυσμῶ, καὶ μέχρι τῶ Ἀβραάμ· τὰ ὅποια τῶτα ὅλα ὄντα φροτῆτερα ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, ἀνδρῶν τῶ ἠθέλε διδάξῃ ὁ Ἄγγελος, δὲν τὰ ἠθέλε ἠξεύρη καὶ τὰ γράψῃ· ἀκόμη τὸν ἐδίδαξε καὶ ἄλλα πολλὰ φράγματα. Σὺ δὲ ἀνδρῶν, εἰπέ, ὅτι ἡ Προφητεία διαυρεῖται εἰς τρία εἶδη, κατὰ τὰ τρία μέρη τῶ χρόνου, εἰς τὰ περασμένα, εἰς τὰ παρόντα, καὶ εἰς τὰ μέλλοντα· καὶ τὸ Ἐμπνευστὸν λεγόμενον εἶδος τῆς φροφητείας, ὅποιον θέλει καὶ κάμη Προφήτην τέλειον, τῶτα τὰ τρία μέρη τῆς φροφητείας τῶ ἀποκαλύπτει. Διὰ τὸτο καὶ ὁ σοφὸς Ὅμηρος, τὸς Ἕλληνας ὅταν ἐγύρευαν τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸς ἐξηγήσῃ τὴν ὕργην, ὅπου μετὰ τὸ θανατικὸν ἔπεσε εἰς τὸν λαόν, λέγει πῶς ἐγύρευαν Μωϋσῆν, ὅπου καὶ ἠξεύρη τῶτα τὰ τρία μέρη τῆς φροφητείας, ὁ ὅποιος ἦτον ὁ Κάλχας. „ὅς ἦδη τὰτ' εἶντα, τὰτ' ἐσόμενα, φροτ' εἶντα“. Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν, ἦτον Προφήτης τελειότατος, καθὼς αὐτὸς ὁ Θεὸς μαρτυρεῖ. „Ἐὰν γεσῆται, λέγων, ἐν ὑμῖν Προφήτης, ἐν εἶδει καὶ ἐν ὀράματι λαλήσω αὐτῷ, ἔχ' ἔτω δὲ ὡς ὁ Θεὸς ῥάπων μὲ Μωϋσῆς, πρὸς ἐν ὄλω τῶ οἴκω μὲ, σόμα κατὰ σόμα λαλήσω αὐτῷ“. Ἐφωρεπε λοιπὸν, ὡς τελειότατος ἀπὸ ὅλων τῶ Προφήτας, καὶ ἠξεύρη καὶ τὰ περασμένα, καὶ τὰ παρόντα, καὶ τὰ μέλλοντα· πλην τὸ ἔμπνευστὸν ἐκεῖνο εἶδος ὅπου τῶ ἀποκαλύπτει τὸς φροφητείας, ὡς εἶναι ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ, διὰ καὶ συμφωνήσωμεν μετὰ τὴν Ἰσοεῖα τῶ Κεδρῶ. Μιὰ γὰρ ἡμερῶν, φυλάττωντας ὁ Μωϋσῆς τὰ φροβάτα ἐπαῶ εἰς τὸ βυθόν, βλέπει κατὰ σιμὰ εἰς τὸ νερόν, ὅπου ἦτον μία βάτος καὶ ἐκαίετο, πλην δὲν τὴν ἐχώνευεν ἢ φωτία. ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἦτον ἢ φωτία βρύστι νερῶ, ἔζη τὴν ἐφύλαττε χλωρὴν μετὰ φύλλα καὶ μετὰ βλασάκια. Λέγει ὁ Μωϋσῆς· ὡς κατέβω καὶ ἰδῶ τὸτο τὸ μέγα ὄραμα, πῶς καίεται ἢ βάτος, καὶ δὲν κατακαίεται; Καὶ ἐρχόμενος καὶ ἰδῶν, βλέπει εἰς τὸ μέσον τῆς βάτος καὶ τῆς φλογός, καὶ φαίνεται τὸ ὁ Θεὸς ὡσαύτῃ ἄγγελος, καὶ μετὰ μίαν φωνὴν λέγουσαν· μὴ ἔλθῃς παρεμπρὸς καὶ ἐγγίσῃς ὧδε, μάλιστα λῦσαι τὰ ὑποδήματά σου, καὶ εὐγαλέτα, ὅτι αὐτὸς ὁ τόπος, ὅπου πατεῖς, εἶναι ἅγιος. Βλέπωντας δὲ ὁ Μωϋσῆς τὴν φλόγα καὶ μὴ καίη τὴν

τὴν βάτον, καὶ τὸν Ἄγγελον μέσον τῆς φλογός, καὶ ἀκούωντας τοιαῦτα λόγια, ἐγύεισεν εὐθύς τὸ φρόσωπόν τε, μὴν ἠμπορῶντας καὶ βλέπει τὴν ἰσπὴν λάμψιν, τὸ μετὰ φοβόμενος, τὸ δὲ καὶ εὐλαβόμενος. Ἐκεῖ λοιπὸν διαλέγεται καὶ συνομιλεῖ ὁ Θεὸς μετὰ αὐτὸν τὴν φρωτὴν φροτῶν, λέγωντάς τε· ἤκουσα τῆς φωνῆς σου καὶ τῆς δεήσεώς σου, ὅπου ποταράκοντα χρόνια φροσεύχουσαι εἰς τὴν τὴν ἔρημον, δεόμενος διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν συγγενῶν σου τῶν Ἑβραίων. Εἶδα καὶ αὐτῶν τὸς σεναγμῶ καὶ τὰ δάκρυα, καὶ τὰ πολλὰ κακά, ὅπου πάχουσαι ἀπὸ τῶς Αἰγυπτίως· ἀλλὰ αἰάμενα τὰ φρόσωπα καὶ ἀλλάξουσι, καὶ ἀπεθῶν ὁ βασιλεὺς Χουφρῆς, ὅπου σὺ ἐμνηστικῶ μετὰ πολὺν φρόνον· ἀλλὰ τῶρα ὅπου ἐγινεν ἄλλος βασιλεὺς ὁ Πετισάνιος, θέλω ἐλευθερώσει τὸν λαόν μου· διότι „ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τῶ λαῶ μὲ τῶ ἐν Αἰγύπτω, καὶ κατέβην ἐξελέθει αὐτάς“. ἤδη λοιπὸν καὶ σὲ σείλω φροτὸς τὴν βασιλεία Αἰγύπτω τὸν Φαραῶ. (διότι ὅλοι οἱ Βασιλεῖς τῶ τῆς Αἰγύπτω, Φαραῶ κατὰ διαδοχὴν ἀνομάζουσι.) Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἤκουσε μετὰ ἐκεῖνο ὅπου ἐπεθῶμεν, πλην δὲν ἠγάπα καὶ ὑπάγη αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ σείλη ὁ Θεὸς ἄλλον, ἢ μετὰ ἄλλον τρόπον καὶ τὸς ἐλευθερώσει· διὰ τὸτο ἄρχουσε καὶ λέγει φροτὸς τὸν Θεόν· τί αὐθροπος εἶμαι ἐγὼ, καὶ ἔλθω φροτὸς τοῦ βασιλεία καὶ τῶ πάρω τῶσιν λαόν, ὅπου ἔχει σκλαβῶ καὶ τῶ δελεύσιν; Ὁ δὲ Θεὸς διδάσκωντάς τον, πῶς τὸ ἔργον τῶτο δὲν εἶναι ἔργον αὐθροπῆς, ἀλλὰ τῆς δυνάμει αὐτῶ τῶ Θεῶ, τῶ λέγει· σύρε, καὶ ἐγὼ εἶμαι μετὰ ἐσεῖα. σύρε, λέγει, λοιπὸν, καὶ τίποτε μὴ φοβηθῆς· διότι ὁ βασιλεὺς, ὅπου τῶρα κάθηται εἰς τὸν θρόνον, δὲν σὲ ἐχθρεύεται ὡς τὸν ἄλλον· καὶ φροτὸν κράξει τὸς γέροντας τῶ Ἑβραίων κατὰ μόνος καὶ τὸς εἰπῆς μουσικῶς, ὅτι ἢ βασιλῆ μὲ εἶναι καὶ ἐλευθερωθῶσιν ἀπὸ τὴν σκλαβίαν τῶ Φαραῶ, καὶ θέλω καὶ εὐγῶσιν ἐκεῖθεν μετὰ πλῆτον περιστόν διὰ τὸν πολὺν κόπον τῶς, ὅπου ἐδέλευσαι εἰς τὴν Αἰγύπτω· εἰς δὲ τὸν βασιλεία Φαραῶ καὶ εἰπῆς· ὁ Θεὸς τῶ Ἑβραίων ἐλέξει καὶ τὸς ἀφήσει καὶ εὐγῶσιν ἔξω εἰς τὴν ἔρημον τειῶν ἡμερῶν φράτων, καὶ μετὰ κάμωσιν τὰς θυσίας τῶς. „Ἀπελθε λοιπὸν, τῶ λέγει ὁ Θεὸς, ἰδὲ δέδοκά σε Θεόν Φαραῶ“. Ἀλλὰ εἶναι τῶτα, παρὰ φροβάτα, καὶ αὐλός, καὶ ραβδί, καὶ θηλάκα, καὶ ξυλοκαύκια ποιμενικὰ ὄργανα· δεύτερον Θεόν τὸν ἀποφασίζει ἐπαῶ εἰς τὸν Φαραῶ, καὶ παρῶσιάση μετὰ τὰς πληγαῖς, μετὰ τὰ θάματα τὴν παντοδυναμίαν τῶ ἀληθινῶ Θεῶ, καὶ ὀδηγόν, καὶ φροσεῶτα, καὶ ἐλευθερωτὴν τῶ Ἰσραηλιτικῷ λαῷ τὸν χειροτονεῖ, καὶ ἐλευθερώσει τὸς σκλαβωμένους Ἑβραίους, ἐν χειρὶ κραταιῶ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῶ· καὶ ἐπειδὴ ἐμελλε καὶ τὸν κατασῆση διδάσκαλον, καὶ ἰομοθέτην, καὶ

κρητήν, ἡ ἡμέμερον ἐπαύω εἰς ὅλους τὰς Ἑβραίους, ἦτον ἀνάγκη νὰ τὸν χαλεπώσῃ μὲ τὰ θαυμάσια ἐκεῖνα, μὲ τὰ ὁποῖα ἤθελε εἰσάγει πρὸς τὰς Ἑβραίους, εἰς τὰ ὅσα ἐμελλε νὰ τὸς εἴπῃ, ἡ μάλιστα εἰς τὴν διήγησιν τῆς Κοσμοποιίας, ὅπῃ δείχνηται ἡ παρρησιαζέει τὸν Θεὸν ποιητὴν ὅλων τῶ κόσμου, λέγωντας· „Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν, ἡ τὴν γῆν. Μωϋσῆς δὲ (λέγει ὁ Βασιλ. Σιλ., Γερὸς Βασίλειος Σελευκείας) Μωϋσῆς δὲ παιδευτὴς τῶ λαῷ κατα-
 „ εἶς, τὸ τῆς Θεογνωσίας παραδίδωσι μάθημα. ἔπος γίνεται τῶν
 „ τῆς κτίσεως ἀπορρήτων συγγραφεύς· ὁ πρῶτος ἐμβοήσας τοῖς αὐ-
 „ θρώποις, Θεὸν εἶναι τὸ παντὸς Ποιητὴν, ἡ κηρύξας, Κύριος ὁ
 „ Θεός σου, Κύριος εἰς ἐσὶ.“ Ὁ δὲ Μωϋσῆς γνωρίζωντας τὸ σκληρὸν
 „ τῶ Φαραῶ, ἡ τὴν ἀπιστίαν τῶν Ἑβραίων, λέγει πρὸς τὸν Θεόν·
 „ ἐγὼ μὲ ἐρωτήσωσι τὸ ὄνομα τῶ πέμψαντός με, μὴν ἠξέυρωντας νὰ
 „ τὸ εἶπῶ, δὲν δέλω φαῖν εἰς αὐτὸς ψεύτης; Καὶ ὁ Θεός, εἰπέ τις,
 „ λέγει πῶς, „Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Ὄν“ τῆς ἐξ ἐμοῦ ἐκείνος ὅπῃ πᾶν-
 „ τὸς εἶμαι. δηλοῖ τὸ ὄνομα τῶτο, νὰ γνωρίσωσι ὁ Φαραῶ, ἡ οἱ Αἴ-
 „ γύπτιοι, πῶς ἐκεῖνα ὅπῃ φροσकुῦσι διὰ Θεὸς, ὅχι μόνον δὲν εἶ-
 „ ναι Θεοί, ἀλλὰ μῆτε παντελῶς εἶναι, ἐπειδὴ ζῶα ἄλογα διὰ Θεὸς
 „ ἐφροσκυῦται, ἡ ἀφ' ἧ ἤθελε ψοφήσῃ εἶνα, ἔσηναν ἄλλα, ἡ τὸ ἐπρο-
 „ κυῦσταν. Λοιπὸν οἱ Θεοί τις ζῶα ἄντα ἄλογα, ψοφῶσι, καὶ δὲν
 „ εἶναι πλέον εἰς τὰ ὄντα, ἀλλὰ ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὄν Θεός. Διὸ ἄς γνωρί-
 „ σωσι πῶς εἶναι ἄλλος Θεός ζῶν ἡ ἀθάνατος, ὁ ὁποῖος ἦτον πᾶν-
 „ τοπ, ἡ εἶναι, ἡ δέλει εἶδαι· ἡ τῶτος ὁ Θεός σὲ σέλλει, ὁ ὄν.
 „ Καὶ πρὸς μεν τὸν Φαραῶ, λέγω, τοῖστον σημεῖον ἔδωσεν ὁ Θεός
 „ πῶς ὁ ὄν ἡ ἀληθῆς Θεός τὸν ἐσελε. Πρὸς δὲ τὰς Ἑβραίους, ὅπῃ
 „ κατὰ διαδοχὴν ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ ἦσαν διδαγμένοι τὴν εὐσέβειαν,
 „ λέγει τῶ Μωϋσῆι νὰ τὸς εἴπῃ· πῶς τὸν ἐσελεν ὁ Θεός τῶ Ἀβραάμ,
 „ ἡ Ἰσαάκ, ἡ Ἰακώβ· ἡ λέγωντας τὰ ὀνόματα τῶτων, νὰ τὸς κά-
 „ μῃ νὰ ἐνδυμηθῶσι τὴν ἀρετὴν ἐνὸς ἐκάστου τῶν τειῶν. Ὅτι ὁ μεν
 „ Ἀβραάμ ἦτον κατὸν ἡ τύπος τῆς διδακτῆς σαφίας, ἐπειδὴ ἀπὸ
 „ τὴν σοφίαν τῆς κτισμάτων ἐδιδάχθη τὴν Θεοσέβειαν. Ὁ δὲ Ἰσαάκ
 „ τῆς φυσικῆς σαφίας, ἐπειδὴ μὲ φυσικὸν νόμον μόνον ἐφραττε τὸ
 „ φροσάγματα τῶ Θεῷ, ἡ τὰς ἐντολάς τῶ. Ὁ δὲ Ἰακώβ τῆς φρο-
 „ κτικῆς ἡ ἀσκητικῆς σαφίας ἦτον διδάσκαλος, ἐπειδὴ ἔδωκε τὸ λό-
 „ γη τὸ εἰς κόπης ἡ ἰδρωτῆς ἡμέρας ἡ νυκτός. Διὰ τῶτα τῶτες τὰς
 „ τρεῖς μόνον φροσάτορας φροσάττεται ὁ Μωϋσῆς νὰ ἐνδυμίσῃ τῶν
 „ Ἑβραίων. Ἀλλ' αἴσως μὲ τῶτα δὲν σὲ δέλωσι πισεύσῃ, δέλωσι
 „ καταπειθῆ καὶ μὲ τῶτα τὰ τεία σημάδια, ὅπῃ ἀκόμη σὲ δέλω
 „ δείξει νὰ τὸς κάμῃς. Ῥῆξε, λέγει, τὴν ράβδον σου εἰς τὴν γῆν.
 „ Καὶ

Καὶ ὁ Μωϋσῆς ρίχωντάς τιν, εὐθύς τὸ ἀψυχὸν ζύλον ἐμυλυχώθη
 μὲ πνοήν, ἡ ἔγινεν ὄφις, ἡ δράκων μέγας. Καὶ διατί ὄφις; ἐπει-
 δὴ ὁ ὄφις εἶναι βασιλεὺς εἰς ὅλα τὰ ἄποδα καὶ ἔρπειά, καθὼς ὁ
 λέων εἰς τὰ τετράποδα, ἡ ὁ αἰετός εἰς τὰ πετεινά καὶ πτερωτά.
 Βλέπωντας δὲ ὁ Μωϋσῆς τοῖστο φοβερὸν φροσάγμα, ἀρχητε νὰ φύ-
 γῃ, φοβόμενος τὸν δράκοντα. Ὁ δὲ Θεός τὸν κράζει νὰ σταθῇ.
 γύσει λέγει, ἡ πῖασι τὸν ὄφιν ἐκ τῆς ἐρᾶς. Σταθεὶς δὲ ὁ Μωϋ-
 σῆς, Θεὸς φροσάξαντος, ἔρριξε τὸν φόβον, ἡ ἔλαβε τόλμην, καὶ
 λαβὼν τὸν δράκοντα ἐκ τῆς ἐρᾶς, εὐθύς ὁ δράκων μηθεὺς βλάψας
 τὸν Μωϋσῆν, ἀλλὰ ἐκτανύσας ἐαυτὸν, ἀπέλυξε, ἡ ἀπέβαλε τὸ
 εἶδος τῶ ὄφιος, γενόμενος πάλιν ζύλον, ὡς ἡ φροστέρον, κατὰ ἀ-
 θρώων μεταβολὴν, παρὰ τὰς καυόντας τῆς φύσεως.

Πάλιν τῶ λέγει ὁ Θεός· βάλε τὸ χεῖρ σου εἰς τὸν κόλπον σου, Σημ.
 ἡ πάλιν εὐγάλετο. καὶ ἔγινε μὲ τῶτο τὸ χεῖρ τῶ Μωϋσῆως ὄλον
 λεωφρόν, ὅπῃ ἀπὸς τὸ ὄ Μωϋσῆς τὸ ἐσυγχάθη. Ὁ δὲ Θεός τῶ λέ-
 γει· βάλε πάλιν τὸ χεῖρ σου εἰς τὸν κόλπον σου, ἡ πάλιν εὐγάλε
 το. ἡ μὲ τῶτο πάλιν τὸ χεῖρ σου εἰς τὸν κόλπον σου, ἡ ἔγινε ὡς φροστέ-
 ρον. Ἀλλὰ τῶτο τὸ σημάδι φαίνεται νὰ ἦτον πρὸς μόνον τὸν Μωϋ-
 σῆν δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἀμφίβαλλεν ὁ Μωϋσῆς μὲ τὸν νοῦν του,
 πῶς, καὶ μὲ τί τρόπον εἶναι δυνατὸν νὰ ἀφήσωσιν οἱ Ἑβραῖοι τὰ
 ἀκάθαρτα ἦδη, ὅπῃ ἔμαθον εἰς τὴν Αἴγυπτον τῶσος χρόνος. Διὰ
 τῶτο δέλωτας ὁ Θεός νὰ τῶ δείξῃ, πῶς ἀφ' οὗ εὐγενεῖν ἀπὸ τὴν
 Αἴγυπτον, ἦγεν ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν, δύναται εὐθύς ὁ Θεός νὰ τὸν
 καθαρῶσι, διὰ τῶτο τῶ δείχνη τῶτο τὸ σημεῖον τῆς λεωφροσύνης
 χερὸς, ὅπῃ πάλιν εὐθύς, εὐγαυοντάς τιν ἀπὸ τὸν κόλπον το, ἐκα-
 θαρῶσῃ. Καὶ ὁ μεν κόλπος τῶ Μωϋσῆως ἐδήλω τὴν Αἴγυπτον, ἡ
 τὴν ἀμαρτίαν, ἐκεῖ μέσα ὅπῃ τὸ χεῖρ τῶ Μωϋσῆως ἐλεωφρώθη· τὸ
 δὲ χεῖρ σου δηλοῖ τὰς Ἑβραίους, ἡ ἀπλῶς κάθε ἀμαρτωλὸν, ὅπῃ εὐ-
 θύς νὰ ἀφήσῃ τὴν ἀμαρτίαν, ὁ Θεός τὸν καθαρῶζει.

Ἀλλὰ τὰ μεν δύο τῶτα σημεῖα ἔδειξεν ὁ Θεός τῶ Μωϋσῆι νὰ ἴδῃ Σημ.
 γεόμενα, τῶτο δὲ τὸ ὑπερον τῶ παρήγγειλε νὰ τὸ κάμῃ εἰς τὴν
 Αἴγυπτον, πρὸς μόνον πισύσῃ τῆς Ἑβραίων. εἶναι δὲ τῶτο. Σύ-
 ρε, λέγει, εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἡ ἐγὼ οἱ Ἑβραῖοι δὲν σὲ πισεύου-
 σιν, ἐπαρέ τις εἰς τὸ ποτάμι, ἡ ἔπαρε ἀπὸ τὸ ποτάμι νερόν, καὶ
 χύσει τὸ ἔξω εἰς τὴν γῆν, ἡ νὰ γεῖν αἶμα ὅσον πῆσῃ εἰς τὴν γῆν.
 Καὶ πῶς ὁ Θεός δὲν τῶ ἔδειξε ἡ τῶτο τὸ σημεῖον γινόμενον εἰς τὸ
 ὄρος τὸ Σινᾶ; Διότι ἦτον βεβαιωμένος ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τὰ ἄλλα δύο
 σημεῖα, τῶ ὄφιος ἀπὸ τὸ ράβδι, ἡ τῆς εὐθύς λεωφρας, ἡ τῆς εὐ-
 θύς καθαρῶσεως τῆς χερὸς αὐτῶ, ἡ ἐπίστευεν ἀπὸ τὰ δύο τῶτα πῶς
 αἰμα-

αυαμφιβόλως θέλει γένη καὶ τὸ ἄλλο, ἦγυν τὸ ἐκχυνόμενον ὕδωρ νὰ μεταγραφῆ εἰς αἷμα. Μὲ τῶτα ὅλα πάλιν φοβεῖται ὁ Μωϋσῆς νὰ ἐπιχειρῶσθαι τὴν προσάσιν, καὶ κυβερνήσῃ τὴν Ἰσραηλιτικὴν λαὸν, καὶ νὰ αὐτιλέγη μὲ τοῖστων ἰχυρὸν βασιλεία, τὸν Φαραῶν, διὰ τῶτο παρακαλεῖ αὐτὸς τὸ ἐπιχείρημα· πλὴν ἠγάπα νὰ γένη τὸ τοῖστων ἔργον, ἦγυν ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑβραίων. Διὰ τῶτο παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ στείλῃ ἄλλον νὰ τὰς ἐλευθερώσῃ, προσασίζόμενος τὸ λόγους πῶς

Ἐξεδ. εἶναι βραδύγλωσσος. ὁ Θεὸς ἔλεγε· Δέομαι Κύριε, προχίρεισαι ἄλλον δυνάμενον, ὃν ἀποσελεῖς. Ὁ δὲ Θεὸς αὐτὸν νὰ ἀποδέχεται τὴν εὐλαβείαν τῶ Προφήτου, ἀλλ' ὅμως ἐλέγχει του Συμωθεῖς. Ἰδὲ, λέγει, ὁ ἀδελφός σου ὁ Ἀαρὼν, ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν Αἴγυπτον. σύρε λοιπόν, καὶ μὴν ἀμφιβάλλῃς περὶ τότε, διότι ἐγὼ σὲ θέλω δώσει φωνὴν, καὶ λόγον· ἢ δὲν ἠξέυρεις, πῶς ἐγὼ εἶμαι ὅπῃ δίδω φωνὴν, καὶ γλώσσαν τῆς αὐθρόπων; ὅμως αὐτὴν καὶ χρεῖα εἰς τοῦτο τὸ ἔργον, θέλει σὲ ὑπηρετήσῃ ἡ γλώσσα Ἀαρὼν τὸ ἀδελφός σου, νὰ σαφηνίζῃ εἰς πᾶν λαὸν πᾶν ὑπὸ τῶ λέγόμενα· καὶ ἐσὺ μὲν νὰ γίνεσαι ἐδικός μου δραγομαῖος εἰς τὸν Ἀαρὼν, ὁ δὲ Ἀαρὼν ἐδικός σου δραγομαῖος πρὸς τὸν λαόν. Ταῦτα εἰς Θεῷ ἀκέσας, καὶ διδαχθεῖς ὁ Μωϋσῆς, καὶ μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ἐκωτιῆται, Θεοῦ προσάσονται, εὐθὺς ἐσηκώθη μετὰ γυναικός, καὶ τέκνων, καὶ ἦρχετο τὴν σφάταιν τὴν πρὸς τὴν Αἴγυπτον. Ὁ δὲ Θεὸς ἐν ὁράματι λέγει τῷ Ἀαρὼν εἰς τὴν Αἴγυπτον, νὰ εὐχῆ ἔξω εἰς τὴν ἔρημον νὰ συναπαυτήσῃ Μωϋσῆν τὸν ἀδελφόν σου. καὶ ὁ Μωϋσῆς τὸ εἶπεν ὅσα ὁ Θεὸς τὸ εἶπεν εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ. Εἰσελθόντες δὲ ὁμοῦ εἰς τὴν χώραν, ἐσυνάξαν τὰς πρώτας τῆς Ἑβραίων, καὶ ἐδιηγῆθησάντας, ὅτι ὁ Θεὸς ἐσείλεν αὐτὸν τὸν Μωϋσῆν, νὰ τὰς ἐλευθερώσῃ μὲ ὄλοντας τὸ γένος ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον· καὶ διὰ σημάδι, καθὼς ὁ Θεὸς τὸν ἐσφράσασεν, ἔρριπεν ἔμπροσθεν τὸν ῥαβδί σου, καὶ ἔγινεν ὄφις, καὶ πάλιν τὸν ἐπίασεν ἐκ τῆς ἔρας, καὶ ἔγινεν ῥαβδί ὡς καὶ πρότερον. ἔπειτα τὰς ἤφευεν εἰς τὸ ποτάμι, καὶ πέρωντας νερόν, τὸ ἔχυσεν ἔξω εἰς τὴν γῆν, καὶ εὐθὺς ἔγινεν αἷμα, λέγωντάςτας, ὅτι ὁ Θεὸς τῆς Πατέρων ἡμῶν, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, μὲ ἐσείλε νὰ σᾶς εἰπῶ, πῶς θέλει νὰ σᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν πικρὰν τυραννίδα τῶ Φαραῶν· καὶ διὰ σημάδια νὰ πισεύσῃτε, μὲ εἶπε νὰ κάμω ταῦτα ὅπῃ εἶδατε. Ὁ δὲ λαὸς ἐπίστευσε, καὶ ἐπροσκύνητε λέγοντες· ἀληθῶς ὁ Θεὸς ὤρισεν νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ. Τῆ δὲ ἐπαύριον ἐσυνάθρυσεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν τὰς πρώτας τῶν Ἑβραίων πάλιν, καὶ ἤλθον πρὸς Φαραῶν λέγοντες· ὁ Θεὸς τῶ λαὸ τῶτε τῆς Ἑβραίων, ὃ βασιλεῦ, προσάσσει νὰ τὰς ἀφήσῃς νὰ εὐχῶσιν ἔξω εἰς τὴν ἔρημον μακρὰν τελῶν ἡμερῶν δρόμου.

μον νὰ τὸ κάμωσι θυσίαις, ὅτι ἀφ' ἧ ἰσχυρὰ ὄψαν εἶδῶ εἰς τὴν Αἴγυπτον, δὲν τὸ ἔκαμαν ταπεινῶς θυσίαις. Ὁ Φαραῶν, διδαγμένος ἀπὸ Φεῦ ἐκ προγόνου τὴν ἀσέβειαν, καὶ νὰ μὴ προσκύνῃ Θεὸν ἀόρατον, παρὰ τὰ βλεπόμενα κτίσματα, λέγει πρὸς τὸν Μωϋσῆν· καὶ ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ Θεός, ὅπῃ σὲ ἐσείλε, νὰ τὸ ἀκέσω, καὶ νὰ κάμω τὸ θέλημά σου; καὶ τί σημεῖον μὲ δείχνεις νὰ σὲ πισεύσω, πῶς αὐτὸς εἶναι Θεός; λέγει ὁ Μωϋσῆς· τῶτο τὸ ῥαβδί μὲ εἶδατε διὰ σημάδι, ὅτι μὲ τοῦτο τὸ ῥαβδί θέλεις γυνεῖσαι τὴν δύναμιν ἐκείνου τῶ Θεῷ. καὶ εὐθὺς ἔρριπεν τὸ ῥαβδί ἔμπροσθεν τῶ Φαραῶν, καὶ ἔγινεν δράκων μέγας. Ἐκράξεν ὁ Φαραῶν τὰς μάγους τε, ἀπὸ τὰς ὁποῖους ἦσαν δύο οἱ πλέον ἐξάκουσι εἰς τὰς μαγείας, Ἰαυῆς καὶ Γιαμβρῆς. Ἐρρίψαν ἔν καὶ αὐτοὶ τὰ ῥαβδία τους, καὶ ἔγιναν καὶ αὐτὰ ὄφidia, καὶ ἤλθον τειγύρε εἰς τὸ ὄφιδιον, ὅπῃ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς· ἀλλὰ ἐκείνος ὁ τὸ Μωϋσῆος ὄφις ἐσφράθη, καὶ ἔφαγε τὰ ῥαβδία τῆς μάγων, ὅπῃ ἦτον ὄφidia, δείχνωντας μὲ τῶτο, πῶς ἡ βλάβος τοῦ Μωϋσῆος ἐνεργεῖ ἀπὸ δύναμιν τῶ εὐός καὶ μόνου Θεῷ, ἀπὸ τῶ ὁποῖος τὴν δύναμιν καταργεῖται πᾶσα ἐνέργεια σαταυική τῆς μάγων. Ὅμως ὁ Θεὸς βλέπωντας τὴν ἀμετανοήτου γνώμην τῶ Φαραῶν, ἐσκληρυνε μᾶλλον τὴν καρδίαν σου, νὰ μὴν ἀφήσῃ τὸν λαὸν νὰ εὐχῆ ἔξω, διὰ νὰ πάθῃ πολλὰ κακὰ ὑπὸ τῆς δυνάμεως αὐτῶ τῶ Θεῷ, καθὼς εἶπε τῷ Μωϋσῆος, ὅτι θέλω σκληρύνει τὴν καρδίαν τῶ Φαραῶν, νὰ κρατῆ τὰς Ἑβραίας, διὰ νὰ τὸ δώσω μεγάλας καὶ φοβεράς τιμωρίας, ὅσων νὰ τὸν ἀφήσῃ, καὶ ἀφ' ἧ τὸν ἀφήσῃ, πάλιν νὰ τὸ δάσω σκληρὰν καρδίαν νὰ τὸν καταδράμῃ, καὶ τότε νὰ τὸν ἀφανίσω τελείως. Καὶ ταῦτα μὲν ἡ Θεῷ Γραφή. Ὁ δὲ Κλήμης ὁ Ἀλεξάνδριος Κλήμης εἰς τὸν πρῶτον λόγον τῆς Στρωματίων λέγει, πῶς ὁ Ἀρτάπακος ὁ ἐθνικός, εἰς τὸ βιβλίον σου ὅπῃ γράφει περὶ Ἰσραηλίων, ἐσφράθη τὸν Μωϋσῆα νὰ τὸν ἔβαλεν ὁ Φαραῶν εἰς τὴν φυλακὴν, διότι τὸ ἐζήτει νὰ ἀφήσῃ τὰς Ἑβραίας, καὶ τὴν νύκτα αὐόησεν ἡ φυλακὴ ὑπὸ Θεῷ δυνάμεως, καὶ εὐχῆκεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἤλθεν εὐθὺς εἰς τὸ βασιλικὸν παλάτιον, καὶ ἦρε τὸν βασιλεῖα Φαραῶν ὅπῃ ἐκοιμάτο, καὶ τὸν ἐξύπνισε. Καὶ ὁ Φαραῶν γενόμενος εὐτρομος ἐσφράμαξε, καὶ τότε νὰ εἶπε τῷ Μωϋσῆν, νὰ τὸ εἶπῃ τὸ ὄνομα τῶ Θεῷ ὅπῃ τὸν ἐσείλε. καὶ ὁ Μωϋσῆς, κύπτωντας τὸ κεφάλι σου εἰς τὸ αὐτὸ τὸ βασιλικὸν, τὸ εἶπε τὸ ὄνομα τῶ Θεῷ κρυφίως. καὶ εὐθὺς ὁ Φαραῶν ἐπίσεν εἰς τὴν γῆν ἀφωτός, καὶ χεδὸν ὡς νεκρός. καὶ ὁ Μωϋσῆς λαμβάνωντάς του ἀπὸ τὸ χέρι, τὸν ἐσήκωσε, καὶ αὐέχσεν. Ἀλλὰ ὡς φαίνεται, καὶ ταῦτα παρὰ τὸν βασιλεῦς, μᾶλλον ἐσκληρύνετο. διὰ καὶ πάλιν ὁ Μωϋσῆς προσάπτει ὑπὸ Θεῷ νὰ ἐλθῇ εἰς τὸν Φαραῶν μετὰ Ἀερῶν.

Ἀρχὴ ἔρχεται λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς μετὰ Ἀαρὼν τοῦ ἀδελφοῦ τῶν εἰς τὸν
 Φαραῶ, πρὸς τὸν ὁποῖον διαλέγονται παρρησιασικώτερον. Ἄφες, λέ-
 γουσι, τὸν λαὸν νὰ εὐγῶσι ἐν θυσιάζουσιν, εἰ δὲ μή, θέλει σου
 γὰρ ἔλθῃ μεγάλη πληγὴ. Ὁ δὲ Φαραῶ, τὸν μετὰ Μωϋσῆν δὲν ἐκακο-
 ποίησε, τάχα διὰ τὸ ὄραμα τῆς νυκτός, ὅπῃ ἔπαθεν ἀπ' αὐτὸν,
 τὸν δὲ λαὸν νὰ ἀφήσῃ δὲν ἠθέλη. Λέγει λοιπὸν ὁ Θεὸς τῷ Μωϋ-
 σῆϊ. εἰπέ Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου νὰ πάρῃ τὸ ράβδι ὅπῃ σὺ εἶδει-
 ξας, καὶ ἐγίνετο ὄφιν, καὶ ἄς βαρέσῃ μετ' αὐτὸ εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ
 εἰς ὅλα τὰ νερά τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εὐθὺς τὸ ποτάμι, καὶ ὅλα τὰ
 νερά ἐβρώμηνσαν, καὶ μήτε ἀνθρώπος μήτε ζῶον ἐδύνετο νὰ πῖν νερόν.
 οἱ δὲ Ἑβραῖοι, καὶ τὰ ζῶα αὐτῶν ἔπινον ἐκ τῶ ποταμῆ, καὶ δὲν τὸς
 ἐφαίνετο αἷμα, ἀλλὰ νερόν ὡς καὶ πρότερον. Διότι καθὼς τὸ πρῶτον
 ὁ Μωϋσῆς, ὅσον νερόν ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ ποτάμι, ἐγίνετο αἷμα, τὸ δὲ
 λοιπὸν ἔμενε πάλιν νερόν· ὅπως ἔκαμε καὶ τὸ δεύτερον ὅλον τὸ ἐνω-
 τίον. ὅσον νερόν ἐπερανοῦσιν οἱ Ἑβραῖοι ἀπὸ τὸ ποτάμι, ἀφ' οὗ ἐγίνετο
 αἷμα, ἐγίνετο νερόν, καὶ ἔπινον, τὸ δὲ λοιπὸν ἔμενε πάλιν αἷμα. καὶ
 ἦτον τὸ πρῶτον σημεῖον τῷ δευτέρῳ. Δέεται δὲ ὁ Φαραῶ τῷ Μωϋ-
 σῆϊ νὰ ἀποκαταστήσῃ πάλιν τὰ νερά εἰς τὴν προτέραν φύσιν. καὶ
 ὅπως ἔγινε. καὶ ἔπιον πάλιν καὶ ζῶα καὶ ἀνθρώποι. Ἀλλὰ καὶ μετὰ
 πάλιν ὁ Φαραῶ ἐσκληρύνετο, καὶ δὲν ἄφησε τὸς Ἑβραίους, καθὼς
 ἔταξε τῷ Μωϋσῆϊ.

Πλ. Διὰ τὸτο πάλιν λέγει ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῆϊ· εἰπέ Ἀαρὼν τῷ ἀ-
 δελφῷ σου νὰ πάρῃ τὴν θαυματουργὸν ἐκείνην ράβδον νὰ βαρέσῃ τὸ
 ποτάμι, καὶ τὰ νερά, νὰ ἀμβλάσῃ ἐκείθεν ὅλος τὸς βατραχῆς, νὰ
 εὐγῶσι εἰς τὴν γῆν. Καὶ ὅπως εὐγῆκαν ὅλοι οἱ βιάτραχοι ἀπὸ τὸ
 ποτάμι, καὶ ἀπὸ τὰς λίμνας, καὶ ἀπὸ τὰ πηγάδια, καὶ ἐσκέπασαν
 ὅλον τὸν τόπον, καὶ ἔδιδαν πολλὴν πείραξιν τῆς Αἰγυπτίων ὄλων. εἰς
 δὲ τὴν κατοικίαν τῆς Ἑβραίων ὅπως ἐκατοίκων, ὅπῃ ἐλέγετο Γεσέμ,
 ὡσπερ διωκόμενοι οἱ βιάτραχοι δὲν ἤρχοντο. Πάλιν δέεται ὁ Φα-
 ραῶ, καὶ πάλιν ὁ Μωϋσῆς θραπέυει καὶ τὴν δευτέραν ταύτην πλη-
 γὴν. Καὶ δὴ ἐφόβησαν ὅλοι οἱ βιάτραχοι εἰς τὰ ὁσσητῆ, καὶ εἰς
 ταῖς ῥέγαις καὶ εἰς τὰ παζάκια, ὡς ὅπῃ ἐβρώμηνσαν ὅλος ὁ τόπος,
 καὶ τὸς εὐγῶσαν ἔξω σωρὸς σωρὸς, καὶ ὅλος ὁ τόπος ἐβρώμηνσαν ἔξω.
 Καὶ πάλιν ὁ Φαραῶ σκληρυνόμενος, δὲν ἄφησε τὸν λαόν. Ἐδῶσε
 δὲ ὁ Θεὸς τὸς δύο πρῶτας πληγὰς ταύτας τῆς Αἰγυπτίων ἀπὸ τὰ
 νερά, διότι οἱ Αἰγύπτιοι καὶ τὰ νερά ἐσίβοντο χεδὸν ὡς Θεόν, ἐπειδὴ
 αὐτὰ ἔλεγον νὰ εἶναι ἀρχὴν τῆς ἄλλων παρρησιαστικῶν. Ταύτας δὲ τὰς
 δύο πληγὰς ἔδῶσε διὰ μέσου τοῦ Ἀαρὼν, λέγοντος τῷ Μωϋσῆϊ.

Τὴν

Τὴν δὲ τρίτην πληγὴν ἔδῶσε ὁ Θεὸς τῷ Φαραῶ, ὅχι ἀπὸ τὰ Πληγ.
 νερά, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν γῆν, μήτε διὰ μέσου τῶ Ἀαρὼν, ἀλλὰ διὰ τὸ
 Μωϋσῆϊ. διότι, καθὼς τῷ εἶπευ ὁ Θεὸς, ἐκτύπητε μετὰ τὴν ράβδον
 τὴν γῆν, καὶ ἐγενήθησαν πληθὺς κωνώπων, ὡς ὅπῃ μήτε ἀνθρώ-
 ποι, μήτε ζῶα ἔχουν ἀνάπαυσιν ἔτε ἡμέραν ἔτε νύκτα. Τότε οἱ μαύ-
 τεις τῆς Αἰγυπτίων, καὶ περ ἀσεβεῖς ὄντες, ἀλλ' ὅμως ἄκουτες, καὶ μὴ
 βεβλόμενοι ὠμολόγησαν λέγοντες· Δάκτυλος Θεὸς ἐστὶ τὸτο· ἦγαν
 τὸτο εἶναι μία μικρὰ καὶ ὀλίγη δύναμις τῷ Θεῷ τῶν Ἑβραίων· καὶ
 εἰ μὴ τὴν μικρὰν δύναμιν τῷ Θεῷ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ὑποφέρωμεν, τί
 θέλομεν πάσῃ ὑπὸ τῆς μεγάλης αὐτῷ δυνάμεως; Διότι ὁ Θεὸς ἐ-
 δύνετο νὰ ἀποστείλῃ λέοντας καὶ παρδάλεις, ἢ καὶ ἄλλα θηρία βλα-
 πτικά, νὰ βλάψωσι τὸς Αἰγυπτίους. Ἀλλὰ τὸτο τὸ καύστην οἱ Βα-
 σιλεῖς καὶ οἱ στρατηγοὶ πρὸς τὸς ἐχθρὸς τὸς, ἀνθρώποι ὄντες, ἦγαν
 βάλῃνσι δυνατὸς πολεμιστὰς νὰ νικήσων τὸς ἐχθρὸς τὸς, ὁ δὲ Θεὸς
 καὶ ἐν ὅλον τὸ ἐναντίον, μετὰ μικρὰ καὶ ἀδύνατα πράγματα βλάπτει
 τὸς ἀσεβεῖς καὶ ἀμαρτανλῶς. Τί γὰρ ἄλλο ἀδύνατον εἶναι ἀπὸ τὸς
 βατραχῆς, καὶ τί ἄλλο μικρότερον εἶναι ἀπὸ τὰ κωνώπια; ἀλλ' ὅμως
 μετὰ ταῦτα ἐπόλεμε τὸν σκληροκάριον Φαραῶ, διὰ νὰ γνωρίσῃ πῶς
 ὅλη ἡ δύναμις τῆς βασιλείας τῆς μήτε μετὰ βατραχῆς καὶ κωνώπια δὲν
 δύναται νὰ παλεῦσῃ, ὅταν ὁ Θεὸς δὲν θέλῃ. Ὅθεν τρέχει δεόμε-
 νος πάλιν πρὸς τὸν Μωϋσῆν, καὶ δι' εὐχῆς ὁ Μωϋσῆς ἀφανίζει τὰ
 κωνώπια. καὶ πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν σκληρότητα μετέει ὁ Φαραῶ κρα-
 τῶντας τὸς Ἑβραίους.

Καὶ πάλιν ὁ Θεὸς πέμπει πεπάρτην πληγὴν καὶ τιμωρίαν, μῆας Πληγ.
 μεγάλας, ὅπῃ κευτρῶνοντες ζῶα καὶ ἀνθρώπος, ἀπέθνησκον, καὶ εἰς ὅ-
 ὀλίγον ἤλθεν ἡ Αἰγύπτος ἀπὸ τὸ κακὸν ἐπὶ τὸ νὰ ἐξολοθρευθῇ.
 Εἰς δὲ τὸν τόπον, εὐθὺς ἐκατοίκισαν οἱ Ἑβραῖοι, δὲν ἦτον κατό-
 λικ τοιαύτη μῆα, διὰ νὰ δείξῃ ὁ Θεὸς πῶς τὸς Φαραωνίτας μόνον
 ὀργίζεται, τὸς δὲ Ἑβραίους ἀγαπᾷ, καὶ πῶς εἰς τὸς μεγάλους κινδύ-
 νους δύναται νὰ φυλάξῃ τὸν δίκαιον, τὸν δὲ ἀσεβῆ νὰ ἀπολέσῃ.
 Τὸτο τὸ παρῶγμα πολὺν φόβον ἔδῶσε τῷ Φαραῶ· καὶ δὴ ἐγύευσεν
 ἡ γνώμη τῆς ὀλίγου τιποτες, καὶ ἐκραξε τὸν Μωϋσῆν, καὶ τῷ εἶπε·
 ἄς κάμωσιν οἱ Ἑβραῖοι θυσίας τῷ Θεῷ τῶν, πλην ἐδῶ εἰς τὴν χώ-
 ραν, διότι ἔξω δὲν τὸς ἀφίνω νὰ εὐγῶσιν. Ὁ δὲ Μωϋσῆς τῷ ἀπε-
 κείθη, ὅτι δὲν ἠμποροῦσι νὰ κάμωσι θυσίαν μετὰ εἰς τὴν Αἰγύπτον,
 ὅτι εἶναι τόπος, ὅπῃ θυσιάζονται θυσία ἄλλων Θεῶν. διὰ τὸτο ζη-
 τῶσι νὰ εὐγῶσιν ἔξω, μακρὰν εἰς τὴν ἔρημον, νὰ κάμωσι θυσίαν
 κατὰ μόνους τὸς. Καὶ ὁ Φαραῶ, παρακάλεσε, λέγει, τὸν Θεόν σου
 νὰ χαθῇ ἡ μῆα, καὶ εὐγᾶτε ἔξω νὰ κάμωτε τὰς θυσίας σας· ἀλλ'
 ὅμως

5

ὅμως νὰ μὴν ὑπάγετε πολλὰ μακρῶν. Ὁ δὲ Μωϋσῆς λέγει πρὸς Φαραῶ· ἐγὼ μὲν ὑπάγω νὰ παρακαλέσω νὰ χαθῆ ἡ μῆα, σὺ δὲ ἂν Φαραῶ, μὴ θελήσης πάλιν νὰ μᾶς γελάσης, νὰ μὴν ἀφήσης τὸν λαόν. καὶ ὁ μὲν Μωϋσῆς ἤλθε καὶ ἐπαρακάλεσε τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς ἠφάνισε τὰς μῆας. ὁ δὲ Φαραῶ ἔγινε καὶ λίθου σκληρότερος ὑπὸ τῆς ἀπιστίας τε, καὶ δὲν ἄφησε τὸν λαόν.

Πληγ. Τότε ὁ Θεὸς λέγει τῷ Μωϋσέως· σύρε εἰς τὸν Φαραῶν, καὶ εἰπέ τε νὰ ἀφήσῃ τὸν λαόν, εἰ δὲ μὴ, χεῖρ Κυρίου θέλει ἐλθεῖν εἰς ὅλα τὰ ζῶα τῆς Αἰγύπτου νὰ ψοφήσων, ἦγεν, ὅχι πλέον θέλει τὸν παιδεύσει ὁ Θεὸς με κωνώπια καὶ κυνόμυα, ἀλλὰ θέλει βάλει τὸ χεῖρ τε ὄλον, καὶ ὅχι τὸν δάκτυλόν τε, καθὼς εἰς τὴν τρίτην πληγὴν ἤν κωνώπων ἔλεγον οἱ Μαῦται, τῆσι βαρυτέραν πληγὴν. Καὶ ἔπος ἔγινεν. ἐψόφησαν ὅλα τὰ ζῶα τῆς Αἰγυπτίων, τὰ δὲ τῆς Ἑβραίων ἐπάδον εὐδὲν κακόν. Ὁ δὲ Φαραῶ βλέπωντας ὅτι ἐψόφησαν ὅλα τὰ ζῶα τῆς Αἰγυπτίων, τὰ δὲ τῆς Ἑβραίων δὲν ἐψόφησαν, ὅχι μόνον δὲν ἐμετανόησεν, ἀλλὰ μᾶλλον ὠργίζετο εἰς τὸς Ἑβραίους, καὶ δὲν τὸς ἄφησε.

Πληγ. Διὸ πάλιν λέγει ὁ Θεὸς πρὸς Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών· ἐπάρετε καὶ οἱ δύο σας σάκτην ἀπὸ καμίνι, καὶ ἄς τὴν σκορπίζη ὁ Μωϋσῆς μόνος ἑμφοροῦσεν τὸ Φαραῶν, καὶ τῆς Ἀρχόντων αὐτῶ, καὶ παντὸς τῶ λαῶ. Καὶ ὅπως ἐπιπτεν ἡ σάκτη εἰς τὰς σάρκας τῆς ἀνθρώπων καὶ τῆς ζώων, ἔκαμε φέσκαις ὡσὰν καψίματα κόκκινα ἀπὸ φωτίαν ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ δὲν ἄφησε πάλιν τὸς Ἑβραίους ὁ Φαραῶ. Πρέπει δὲ νὰ ἠξεύρωμεν, ὅτι πάντοτε ἡ ὑπερὴ πληγὴ ἦτον βαρυτέρα ἀπὸ τὴν πρώτην. καὶ τὸ γνωρίζομεν ἀπὸ τῶτο. Ὅτι τὰς μετὰ δύο φρώτας πληγὰς, τὸ νὰ γεῖν τὸ νερόν αἷμα, καὶ τὸ νὰ εὐγυσιν ἀπὸ τὰ νερά ὅλοι οἱ βαδρακοί, τὰς ἔκαναν ὁμοίως μετὰ τὰς μαγεύσεις καὶ οἱ Μαγγοὶ τὸ Φαραῶ, ὡς ἐλαφροτέρας πληγὰς. τὰς δὲ δύο ἐτέρας, τὰς κωνώπια καὶ τὴν κυνόμυα, δὲν ἐδυνήθησαν νὰ κάμωσι, διὰ τὸτο ἔλεγον· δάκτυλος Θεοῦ ἐστὶ τὸτο. πλὴν τὸσον μόνον ἴχυσαν αἱ μαγεύσεις, ὅσον ἐφυλάχθησαν αὐτοὶ ἀπὸ αὐτὰς. Ἀπὸ δὲ τὴν πέμπτην, ὅπως ἦτον χεῖρ Κυρίου, καὶ θάνατος εἰς τὰ ζῶα, αὐτοὶ μὲν ἐφυλάχθησαν, τὰ δὲ ζῶα τε καὶ αὐτῶν, ὅμως μετὰ τῆς ἄλλων Αἰγυπτίων ἐψόφησαν. τὴν δὲ ἕκτην πληγὴν τῆς καυτερῆς αἰθάλης δὲν ἐδυνήθησαν νὰ φύγωσι, ἀλλὰ ἐπάδον καὶ αὐτοὶ εἰς τὰς σάρκας τὰς τὰ ὅμοια μετὰ τὰς ἄλλας. Διὰ τὸτο λέγει ἡ Θεία Γραφή, πῶς οἱ Μαγγοὶ τὸ Φαραῶ δὲν ἐδυνήθησαν πλέον νὰ σαθῶσιν εἰς τὸ φρόσωπον τὸ Μωϋσέως, διὰ τὰ καψίματα ὅπως καὶ αὐτοὶ εἶχασιν εἰς τὰς σάρκας. Καὶ τὸτο εἶναι ἴδιον τῆς μακροθυμίας τῷ Θεῷ, φρωτῶν μετὰ ἐλαφ-

ἐλαφρὰς τιμωρίας νὰ φοβερῶσιν τὸν ἀμαρτωλόν, ἔπειτα μετὰ βαρυτέρας, καὶ πάλιν μετὰ σκληροτέρας. Ὑπερον δὲ μετὰ πτωπῆ ἀπιστιμὸν, καθὼς εἰς τὸ ὑπερον ἔκαμεν εἰς τὸτον τὸν Φαραῶ, βυδίστας αὐτὸν ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Μετὰ γὰρ τὰς φρολαβύτας ἐξ πληγὰς, καὶ τὴν σκληροθυμίας Πληγὴν τὸ Φαραῶ, λέγει πάλιν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν· εὐγα τὸ ταχὺ νὰ συναπαντήσης τὸν Φαραῶν, νὰ τὸ εἴπῃς νὰ ἀφήσῃ τὸν λαόν, εἰ δὲ μὴ, θέλω τὸ δώσει πολλὰ καὶ μεγάλα κακά. διὰτι ἀπὸ τὸ φρωτῶν δὲν τὸν ἀφάνισα, διὰ νὰ δείξω εἰς αὐτὸν τὴν μεγάλην μὲ δύναμιν, νὰ εἶναι μνημόσυνον εἰς τὰς μετέπειτα γενεάς, καὶ νὰ γνωρίσῃ πῶς ἄλλος Θεὸς ἀπὸτ' ἐμεῖα δὲν εἶναι. Οἴλω βρέξει λοιπὸν χάλαζαν, νὰ φέρῃ καὶ νὰ σκοπῶν ὅποιον εὖρη ἔξω, ἀνθρώπους καὶ ζῶα. λοιπὸν φρόσεσθε, ὅποιος θέλει νὰ γλυτώσῃ τὰ ζῶα τε, ἄς τὰ φυλάξῃ εἰς τὸ σπῆτι. Καὶ δὴ κατέβη τέτοια χάλαζα, ὅπως ὅχι μόνον ὅσα ζῶα καὶ ἀνθρώπους εὖρη ἔξω, ὅλα τὰ ἀπέκτεινε, ἀλλὰ καὶ γενήματα καὶ δένδρα ὅλα τὰ ἐκατάφθειρεν. ἐπίπε δὲ αὐτῇ ἡ χάλαζα μετὰ βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς καὶ φωναῖς ἀπὸ τὸν Οὐρανόν, καὶ μετὰ φωτίαν, ὡς ὅπως εἶδε μεγάλου φόβον καὶ τρόμον εἰς ὅλας τὰσον ὅπως ἔκραξεν ὁ Φαραῶ πάλιν τὸν Μωϋσῆν, λέγωντας· ἤμαρτον. Δίκαιος ὁ Θεὸς, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἀσεβεῖς. παρακάλεσε λοιπὸν τὸν Θεόν, νὰ παύσῃ ἡ τοιαύτη φοβερά καταδίχη. Καὶ ὁ μὲν Μωϋσῆς δειψεῖς τῷ Θεῷ, ἔπαυσε τὸ κακὸν τῆς χάλαζης, ὁ δὲ Φαραῶ ἔμεινε σιδήρης ψυχρῶ σκληρότερος.

Διὸ καὶ πάλιν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγει· ἐγὼ σκληρύνω Πληγὴν τὴν ἀσεβῆ καὶ ἀμετανοήτου καρδία τὸ Φαραῶν νὰ μὴν ἀφίη τὸν λαόν, διὰ νὰ δείξω εἰς αὐτὸν μεγάλα καὶ φοβερά σημεῖα, νὰ τὰ διηγήνται ὑσερα τὰ παιδία σας τῆς παιδίω σας. διὰ τὸτο σύρε πάλιν εἰς αὐτὸν, καὶ εἰπέ τον· ἔως πότε δὲν με ἐντρέπεται νὰ ἀφήσῃ τὸν λαόν μου νὰ εὐγῆ νὰ μὲ κάμη θυσία; αἰσῶς λοιπὸν καὶ τώρα δὲν τὸν ἀφήσῃ, θέλω σείλη αὐεῖον τίσην ἀκείδα, ὅσον νὰ σκεπάσῃ ὅλην τὴν γῆν νὰ μὴ φαίνεται, φράγμα ὅπως δὲν εἶδαι μήτε οἱ πάπποι σας, εἰδὲ οἱ φροπάπποι σας, εἰδὲ ἀφ' ἑ ἐγεννήθη ἀνθρώπος εἰς τὴν Αἴγυpton, καὶ θέλει καταφάγῃ ὅσα ἀφῆσεν ἡ χάλαζα. Ἐλθὼν δὲ ὁ Μωϋσῆς μετὰ Ἀαρών τὰ ἀδελφῶ αὐτῶ, καὶ εἰπὼν ταῦτα τῷ Φαραῶ, εὐγῆκεν εὐθύς ἔξω. οἱ δὲ ἄρχοντες τὸ παλατίου τὸ Φαραῶ εἶπον πρὸς αὐτὸν· ἔως πότε κρατεῖς τὸ γένος τὸτο, καὶ δὲν τὸς ἀφίητε νὰ εὐγῶσι νὰ θυσιάσωσι τῷ Θεῷ αὐτῶν; ἢ θέλεις πτωπῶς νὰ ἐξολοθρευθῆ ἡ βασιλεία σου, καὶ ἡμεῖς; καὶ δὴ μετὰ τὰ λόγια ταῦτα ἐσεῖλαι καὶ ἐγύεισαν ὀπίσω τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, καὶ λέγει

λέγει τὸς ποιοὶ εἶναι ὅπῃ θέλῃσι νὰ εὐγῆσι νὰ θυσιάσωσιν; Ὁ δὲ Μωϋσῆς λέγει· ὄλος ὁ λαός, γέροντες καὶ νέοι, σὺν γυναῖξί καὶ τέκνοις, καὶ μετὰ ζῶα, καὶ μετὰ πᾶσαν ἄλλην ἀποσκευὴν. Ὁ δὲ Φαραὼ λέγει· κακὸν λογισμόν ἔχετε. οἱ ἀνδρες μόνον νὰ εὐγῆσι, καὶ οἱ γυναῖκες καὶ τὰ παῖδιά καὶ ἡ ἄλλη ἀποσκευὴ ἄς ζέκονται ἐδῶ. Ὁ δὲ Μωϋσῆς εὐγῆκεν ἔξω σκανδαλισμένος, ἢ διώχροντες τον οἱ Ἄρχοντες, ἐπειδὴ δὲν ἔσεργε καθὼς ἔλεγεν ὁ βασιλεὺς. Λέγει δὲ ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσέως· ἀπλωσαι τὸ χεῖρ σου εἰς τὴν γῆν ὅλην τῆς Αἰγύπτου νὰ εὐγῆ ἀκρίδα. καὶ ἀπλώνωντας ὁ Μωϋσῆς τὸ χεῖρ, ἐφύσησεν ὁ Θεὸς αἴμενον δυνατὸν, καὶ ἔπεσε πῶς ἀκρίδα, ὅπῃ δὲν ἀφῆσε μήτε ζύλον γλωρὸν ὅπῃ δὲν τὸ ἔφαγε. Τότε ὁ Φαραὼ ἔδραμε, καὶ ἔκραξε τὸν Μωϋσῆν λέγωντάς τε· ἡμαρτον ἔμαρτοσεν τῷ Θεῷ σου, καὶ εἰς ἐσᾶς, παρακαλέσατε νὰ φύγῃ ἡ ἀκρίδα. Καὶ παρακαλῶντας ὁ Μωϋσῆς, ἐσυνώθη δυνατὸς αἴμενος, καὶ ἐπῆρε τὴν ἀκρίδα, καὶ φέρωντας τὴν ἐπιψέξεν εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν. Ὁ δὲ Φαραὼ πάλιν δὲν ἐμεταμελήθη νὰ ἀφήσῃ τὸν λαόν, καθὼς ἔταξε τῷ Μωϋσέως.

Πληγ. 5. Εξοδ. 1. Ἐρχεται τὸ λοιπὸν ἐναντὶ πληγῆ ὑπὸ Μωϋσέως, διὰ προσάγμα-
τος Θεῷ, εἰς σκοτὸς βασιλεύοντος, ψηλαφτὸν, ἤγειν ἐπιαιετο ἐκεῖνο
τὸ σκοτὸς μετὰ τὸ χεῖρ, καὶ ἐκράτησεν ἡμέρας τρεῖς, καὶ τιμῆς ἀπὸ
τὸ σῆτι τὸ δὲν ἐζήκειν ὅπῃ δὲ ἐκατοικῶσαν οἱ Ἑβραῖοι ἦτον φῶς,
καὶ ἔβλεπον. Τότε ὁ Φαραὼ λέγει τῷ Μωϋσέως· σύρετε νὰ λατρεύ-
σιτε τῷ Θεῷ σας ὅλας, πλην τὰ ζῶα σας νὰ μένῃσιν ἐδῶ. Λέ-
γει ὁ Μωϋσῆς· ἐσὺ νὰ μᾶς δώσῃς ἀπὸ λόγου σου νὰ κάμωμεν θυ-
σίας, καὶ ὅλα τὰ ἐδικά μας νὰ πάρωμεν, διότι ἀπὸ πῦτος θέλομεν
νὰ κάμωμεν τὰς θυσίας μας. Τότε ὁ Φαραὼ ὠργίσθη μάλλον, καὶ
δὲν τὸς ἀφῆκεν, ἀλλὰ καὶ τὸν Μωϋσῆν μετὰ θυμῷ ἀπέδιωξε. σύρε
λέγει, καὶ πλέον νὰ μὴν ἔλθῃς νὰ ἰδῆς τὸ πρόσωπόν μου, καὶ αὐτὸ ἔλθῃς
ἄλλην μίαν φορὰν, θέλω σὲ θανατώσει. Ὁ δὲ Μωϋσῆς εἶπεν· ἔτζη νὰ
γένη. τὸ πρόσωπόν σου πλέον νὰ μὴ τὸ ἰδῶ. Τότε λέγει ὁ Θεὸς τῷ
Μωϋσέως· ἀκόμη μίαν πληγὴν μεγάλην θέλω νὰ δώσω εἰς τὸν Φα-
ραὼ, καὶ τότε νὰ ἀφήσῃ τὸν λαόν. ἀλλὰ ἐσὺ παράγγειλε τῷ Ἑβραῖον,
καὶ τῷ γυναϊκῶν τὸς νὰ δασιωθῶσιν ἀπὸ τὸς γειτόνους καὶ φίλους τὸς τὰ
σολιδιά τὸς τὰ χρυσὰ καὶ τὰ ἀργυρὰ, ὅσα δύνονται νὰ πάρῃσι.
Καὶ ὁ Θεὸς εὐευσεν εἰς τὴν καρδίαν τῷ Φαραωνίτῃ, καὶ τὸς ἔδω-
σαν ὅσα τὸς ἐζήτησαν. Διὰ τὴν ἦτον δίκαιον νὰ γενησὶ δύο πράγ-
ματα· οἱ μὲν Ἑβραῖοι νὰ πληρωθῶσι τὸν κόπον τὸς, ὅπῃ τὸσους
χρόνους τὸς ἐδύλευαν, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι νὰ λυπηθῶσι, χαίοντες τὰ
αἰτημὰ καὶ μαλαγματικά τὸς, ἐπειδὴ ἐλύθησαν καὶ ἐθλυθῶν ἐκέ-
εξοδ.

ναι, ὅπῃ κακὸν δὲν τὸς ἔκαμαν. Καὶ τὸτο εἶναι νόμος βασιλικὸς
καὶ πολεμικὸς, νὰ ζημιώνεται ὁ ἀδικήσας τὸν μηδὲν ἀδικήσαντα.
Διὰ τὸτο ὁ δίκαιος Βασιλεὺς καὶ Θεὸς, θέλωντας νὰ ἐξισάσῃ τὰ
πράγματα, τὸς μετὰ Ἑβραῖους, λέγω, πληρώνει τὸν κόπον τὸς μετὰ
τοῖστων τρόπον, τὸς δὲ Αἰγυπτίους ἐλύπησε, διὰ τὴν ἐλύθησαν τὸς
Ἑβραῖους, ὅπῃ αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι τὸς Αἰγυπτίους ποτὲ δὲν ἐλύθησαν.
Ὅσοι λοιπὸν ἀδικῶνται ἀπὸ τὸς μεγαλητέρους τὸς μετὰ βίαν καὶ δυ-
νατείαν, ἄς ἔχουσιν ὑπομονὴν, διότι, ἀγκαλὰ καὶ νὰ μακροθυμῇ ὁ
Θεὸς, ἀλλ' ὅμως μετὰ κηρὸν ἐξισάζει τὰ πράγματα, καθὼς καὶ εἰς
τὸς Ἑβραῖους, καὶ εἰς τὸν Φαραὼ ἔκαμεν. Ἀλλ' ἐπὶ τὸ πρὸκαίμενον
ἐπαπέδωμεν.

Εἶπε λοιπὸν ὁ Θεὸς πάλιν τῷ Μωϋσῆ· τὸτος ὁ μῆνας εἶναι πρῶ-Πληγ.
τος μῆνας τῶ χρόνου εἰς τὸ λόγους (ἦτον δὲ ὁ Μάρτιος) καὶ εἰς Εξοδ.
τὰς δέκα τότε τῶ μηνὸς ἄς πάρῃ καθε σῆτι εἰς ἀναβατῶν, νὰ
τὸ φυλάξῃσιν ἕως εἰς τὰς δεκαπέσaras τῶ μηνός, καὶ νὰ τὸ σφά-
ξῃσιν ἀφ' ἑσπέρας νὰ τὸ φάγῃσιν ὅπῃ ὅλον, καὶ ἀπὸ τὸ αἷμα τὸ
νὰ ἀλείψῃσι ταῖς πόρταις τὸς ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι ἀνω καὶ κάτω καὶ εἰς
τὰ πλάγια. διότι τὴν νύκτα ἐκείνη θέλω νὰ δώσω θανάτου εἰς
ὅλα τὰ πρῶτογενῆτα τῷ Αἰγυπτίῳ, τὸσους εἰς τὸς ἀνθρώπους,
ὡσῶν καὶ εἰς τὰ ζῶα. καὶ πρῶτοντας ἐκείνη ἡ θανατηφόρος δύναμις,
ὅπῃ φονεύει τὰ παῖδιά τῷ Αἰγυπτίῳ, βλέπωντας τὸ αἷμα τῶ προ-
βάτου εἰς τὰς πόρτας τῷ Ἑβραῖον, δὲν θέλει σέβῃ μετὰ νὰ τὸς
κάμῃ κακὸν εἰς τὰ παῖδιά τὸς. καὶ ἀπὸ τὴν βραδιά ἐκείνη ὅπου
θέλωσιν σφάζει τὸ πρόβατον, πλέον ψωμὶ ἀναβατῶν νὰ μὴ φάγῃ-
σιν, ἀλλὰ μόνον ἄζυμα. Καὶ οἱ μὲν Ἑβραῖοι ἔκαμαν ἔτω, καθὼς
τὸς εἶπεν ὁ Μωϋσῆς. Εἰς δὲ τὰ σῆτῃ τῷ Αἰγυπτίῳ εὐρέθησαν
τὴν νύκτα ἐκείνη ὅλα τὰ πρῶτογενῆτα παῖδιά τῷ Αἰγυπτίῳ ἀο-
ράτως ἀποθαρμεῖα, καὶ τὰ πρῶτογενῆτά τὸς ζῶα ὅλα. εἰς δὲ τὰ
σῆτῃ τῷ Ἑβραῖον δὲν ἔγινε μηδὲν τοῖστο, διὰ τὸ αἷμα τῶ προ-
βάτου ὅπῃ ἦτον εἰς τὰς πόρτας τὸς διὰ σημάδι, καθὼς ὁ Θεὸς εἶπεν.
Ἐξύπνησε δὲ ὁ Φαραὼ τὴν νύκτα, καὶ οἱ ἄρχοντες, καὶ ὁ λαὸς ὄλος,
καὶ ἔγινε μεγάλος θρήνος καὶ κλαυθμὸς εἰς ὅλην τὴν Αἴγυπτον, διό-
τι δὲν ἦτον σῆτι ὅπῃ νὰ μὴν ἦτον νεκρὸς νὰ τὸν κλαῖσι. Τότε
ὁ Φαραὼ ἔκραξε τὴν νύκτα ἐκείνη τὸν Μωϋσῆν, ἔπαρε, λέγει, τὸν
λαόν σου μετὰ τὸς γυναϊκας καὶ τὰ παῖδιά τὸς, καὶ ὅλα σας τὰ ζῶα,
καὶ εὐγᾶτε ἔξω νὰ ἐορτάσῃτε, καὶ νὰ κάμῃτε θυσίαν ὡς βέλεσθε, καὶ
εὐλογῆσατε καὶ ἐμεῖα. Καὶ εὐθύς μετὰ προσάγμα βασιλικὸν ὅλοι οἱ
Αἰγύπτιοι ἐβίαζαν καὶ ἀνάγκαζαν τὸς Ἑβραῖους νὰ εὐγῃσιν ἔξω τὸ
συντομώτερον, καὶ δὲν τὸς ἀφῆσαν νὰ ἐψῆσῃσι καὶ τὴν ζύμην ὅπῃ
εξοδ.

ἐξύμωσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπήραν ἀΐητον εἰς τὰ μαυδηλιάτας, καὶ ἔφην-
 ἔειδεν γὰρ. Εὐγνώκασιν λοιπὸν ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον με ὅλα
 ἴ. τας τὰ ὑπάρχοντα, καὶ με πολὺν πλῆτον, ὅτῃ ἐπήρασιν ἀπὸ τῆς
 Αἴγυπτως. καὶ δὲ λῆλθοντες ἐκ τῆς φέρῃ ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος τῆ
 Σινά, διὰ τὴν τῆς δώσης ἐκεῖ τὸν Θεοῦ γραφὸν Νόμον, λέγει ἡ Θεία
 Γραφή, πῶς δὲ τῆς ἔφερον ἀπὸ τὸν καθολικὸν δρόμον, ὅτῃ ἐλέ-
 γετο τότε Φιλισιεῖμ, καὶ τῶρα λέγεται Φιλμπεῖζι, ἀλλὰ τῆς ἔφερον
 ἀπὸ ἄλλου δρόμου δυσκολώτερον, καὶ αὐδρότερον τῆς ἐρήμης. καὶ τῆτο
 διὰ δύο αἰτίας. τὸ μὲν, διὰ τὴν νομίση ὁ Φαραὼ πῶς ἔχασαν τὸν
 δρόμον, καὶ με τῆτο νὰ πλανηθῆ νὰ τῆς καταδράμη, τὸ δὲ, διὰ
 νὰ μὴν ἰδῶσιν οἱ Ἑβραῖοι τὸν Φαραὼ, καὶ τὸν φράτευματῶν πῶς τῆς
 κατατρέχουσι νὰ τῆς φονεύσιν, καὶ φοβηθῶν καὶ φραφῶσιν ὅπισθεν εἰς
 τὴν Αἴγυπτον, διὰ τῆτο λέγω δὲ τῆς ἔφερον ἀπὸ τὸν καθολικὸν
 δρόμον, ἀλλὰ ἀπὸ ἐρήμου καὶ χαίμενον. Ὁ δὲ Θεός, τὴν μὲν νύκτα
 τῆς ἐφώτιζε με εἰς εὐλα σὺλον πυλινον, ὁ ὁποῖος ἐπήγαυεν ἐμπρός, καὶ
 τῆς ἔδειχεν τὸν δρόμον νὰ περπατῶσι. τὴν δὲ ἡμέραν τῆς ἐσκέ-
 παζε με εἰς συνέφον νὰ μὴ τῆς καίῃ ὁ ἥλιος. Ἀφόντης γὰρ ἔ-
 φουγον οἱ Ἑβραῖοι ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἦλθον σιμὰ εἰς τὴν ἐρυ-
 θραὴν θάλασσαν, ὁ Θεὸς ἐσκήρυξε τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ ὄλων
 τῆς Αἴγυπτίων, καὶ αὐτοὶ μετ' ἔλεγον πρὸς τὸν Φαραὼ ἔφουγον οἱ
 Ἑβραῖοι, καὶ ὄλων μᾶς ἐκέρσεισαν, ἐπειδὴ τῆς ἐδώκαμεν ὄλα τὰ
 σολιδιάμας χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ. ἀλλὰ καὶ ἡ βασιλεία σου, αὐτῆς
 ἀφῆσθαι νὰ φύγῃν, θέλει χάσει τὴν πολλὴν δόλουτον ὅτῃ σὺ ἔ-
 κωναν. Ὁ δὲ, ταῦτα ἀκούσας, ἀρχίσθη πολλά, καὶ μετεούησε πῶς
 τῆς ἀφῆτε καὶ ἔφουγον. ὁ Θεὸς συνάζει ὄλοντε τὸ φράτευμα ἰππικὸν,
 καὶ πεζικὸν με ἑξακόσια αἰμάξια, καὶ ἔτρεχε κατόπιτος νὰ τῆς φθά-
 σῃ. Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τῷ Μωϋσῆϊ, νὰ φέρῃ τὸν λαὸν τῆς Ἑβραίων
 πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Καὶ καθὼς ἔφασεν ὁ Φαραὼ καὶ
 οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ τῆς ἰδασιν οἱ Ἑβραῖοι ἔξαφρα, ἐφοβήθησαν φό-
 βον μέγαν, καὶ ἀρχισαν νὰ γογγύζον πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγοντες
 διὰ νὰ μὴν εἶναι τάχα μνήματα εἰς τὴν Αἴγυπτον νὰ ταφῶμεν,
 μᾶς ἐφερες ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημον νὰ θανατωθῶμεν με πικρότατον θά-
 νατον; ἢ δὲ ἦτον καλλίτερα νὰ εἰμῶδεον σκλάβοι, καὶ νὰ ἔχωμεν
 τὴν ζωὴν, παρά νὰ εἰμῶδεον ἐλεύθεροι, καὶ ἀποθαιμμενοί; Ὁ δὲ
 Μωϋσῆς τῆς ἐπαρηγορῆσε, καὶ τῆς ἔλεγε· μὴ φοβείθε· διότι τῶρα
 εἶναι καιρὸς νὰ δείξῃ ὁ Θεὸς τὰ μεγαλήτερα θαύματα, ἀπ' ἐκεῖνα
 ὅτῃ εἶδετε εἰς τὴν Αἴγυπτον. καὶ τὸ μέγα τῆτο καὶ φοβερόν φράτευ-
 μα ὅτῃ βλέπετε, αὐεον δὲ θέλετε τὸ ἰδῆ πλέον. καὶ εὐθύς γί-
 νεται εἰς παράδοξον θαῦμα. Ὁ ἄγγελος (λέγει ἡ Θεία Γραφή)
 ὅτῃ

ὅτῃ ὑπήγαυεν ἐμπρός, καὶ ἐφαίνετο ὡσαύτως σὺλος πυλινός, εὐγνώκασιν ἀπὸ
 τὸ ἐμπροσθεν μέρος τῆς λαῶ τῆς Ἑβραίων, καὶ ἦλθε καὶ ἐσάθη ἠπι-
 δευ. καὶ εἰς μετ' τῆς Ἑβραίων ἦτον φῶς, εἰς δὲ τῆς Αἴγυπτίους
 σκότος, καὶ δὲ ἐβλεπον ἕνας τὸν ἄλλον ὄλων ἐκείνην τὴν νύκτα. Ὁ
 δὲ Μωϋσῆς ἔσεκε σιωπῶν, μόνον με τὸν νῦν καὶ τὴν καρδίαν ἐφώ-
 ναζε προσευχόμενος εἰς τὸν Θεόν. Ὁ Θεὸς τῆς ἀποκρίνεται ὁ Θεός,
 λέγων· τί βοᾶς πρός με; εἶπε τῆς Ἑβραίων νὰ στυχῶσιν νὰ φορ-
 τῶσιν τὰ ζῶατῆς, καὶ ἄς ἔλθῃν εἰς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. καὶ
 ἐσὺ ἔπαρε τὴν ἱεραὴν ἐκείνην καὶ θαυματερόν ράβδον, με τὴν ὁποῖαν
 ἔως τῶρα ἔκανες τὰ μεγάλα καὶ φοβερά θαύματα, με τὴν ὁποῖαν
 ἐπληξες τὸν Φαραὼ, καὶ τὴν Αἴγυπτον, καὶ με ταύτην κτύπητε καὶ
 τὴν θάλασσαν, καὶ θέλει φοβηθῆ νὰ χιόσῃ εἰς τὸ μέσον, νὰ κά-
 μη δρόμον, νὰ περάσῃσιν οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὸ αὐτίπερον τῆς θαλάσ-
 σης. εἰς δὲ τὸν Φαραὼ νὰ δείξῃ τὴν μεγάλην δόξαν καὶ δυναμί-
 μῃ, ἵνα πισεύσῃσιν ὁ λαὸς ἔτος. Καὶ ἔτω κτυπῶντας ὁ Μωϋσῆς,
 εὐθύς τὸ ἄψυχον σοιχεῖον ἐγνώρισε τὸ φράσαγμα τοῦ Ποιητῆς
 Θεοῦ, καὶ ἐχίθη εἰς τὸ μέσον, καὶ ἔκαμε δρόμον διὰ ξηρᾶς, τὸ δὲ
 νερόν ἐσάθη ἀπὸ τὸ εὐα μέρος, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ὡσαύτως τέχος. ἐφύ-
 σησε καὶ αἶμος Νότος δυνατός, καὶ ἐκράτει τὰ νερά νὰ μὴ σμίξῃσιν.
 ὡσεὶ ὅτῃ ὄλος ὁ λαὸς τῆς Ἑβραίων ἐπέρασε, ὅσον νὰ ξημερῶσῃ,
 τὸ αὐτίπερον τῆς θαλάσσης. Τὸ δὲ ταχὺ ἀφ' ἧς ἐξημερῶσῃ, ἀρμα-
 τῶσιν οἱ Φαραωνῆται με φροθυμίαν μεγάλην, θαρρῶντες νὰ ἔ-
 χωσι τῆς Ἑβραίων ἀποκλεισμένους με τὴν θάλασσαν, καὶ νὰ μὴν ἔ-
 χωσι τὸ πᾶ νὰ φύγῃσιν. ὅμως τῆς μετ' Ἑβραίων ἐβλεπον ἀπὸ μα-
 κρῶν καὶ ἔτρεχαν εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης, τὴν δὲ θάλασσαν
 σχισμένῃν με δρόμον πολὺν. ὁ Θεὸς σκληρύνει πάλιν ὁ Θεὸς τὴν
 καρδίαν Φαραὼ, νὰ τῆς διώκῃσιν εἰς τὸν δρόμον ἐκεῖνον τῆς θα-
 λάσσης. Ἀλλ' ὅταν οἱ Φαραωνῆται εὐρέθησαν ὄλοι μέσα εἰς τὸν
 δρόμον ἐκεῖνον τοῦ νεροῦ, οἱ Ἑβραῖοι ὄλοι ἦσαν περασμένοι εἰς τὸ
 αὐτίπερον. Καὶ διη λοιπὸν σρέφεται ὁ Μωϋσῆς με τὴν ράβδον τῆς,
 καὶ κτυπᾷ δεύτερον τὴν θάλασσαν, καὶ σμίγῃσιν τὰ νερά, καὶ ἐκάλυ-
 ψαν ὄλον τὸ φράτευμα τῆς Φαραὼ. καὶ ἔτω καταποντιδῶντες, ἀπει-
 πνίγησαν ἅπαντες. Καὶ τῆτο ἦτον μία ἐκδίκησις δικαία τῆς Θεοῦ
 διὰ τὰ παιδία τῆς Ἑβραίων, ὅτῃ οἱ Αἰγύπτιοι ἐπυγῶν εἰς τὸν πο-
 ταμόν. Τοιαύτην λαμφοροτάτην νίκην τῆς ἐχθρῶν βλέπων ὁ Μωϋ-
 σῆς (ἦτον ἡ ἀληθῶς μεγάλη καὶ λαμφορὰ νίκη) χρεῖς πόλεμον καὶ
 αἰμαπουσίαν, ἀλλ' ἐν μιᾷ καιρῷ ῥοπή νὰ ἰδῶσι τῆς ἐχθρῶς τῆς ὑ-
 πὸ Θείας δυνάμεως πεθανατωμένους, ἀρχισε νὰ χαίρεται πνευματι-
 κῶς, καὶ ὄλος ὁ λαὸς φοβηθεύτες τὸ παράδοξον, ἐπίσειταν εἰς τὸν Θεόν.

ὁ δὲ Μωϋσῆς, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος ὁμῶς μετὰ τῆς λοιπῆς γενεῆς Ἰσραὴλ, ἔψαλλε τὴν νικητήριον ἐκείνην ᾠδὴν. „ Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως ἢ δεδόξασαι, ἵππων ἢ ἀναβάτην ἔρρι-
 „ ψον εἰς θάλασσαν “. Ἡ δὲ Μαριάμ ἡ Μωϋσέως ἀδελφή, πέρυσσα τὸ τύμπανον εἰς τὴν χεῖρά της, καὶ αἱ λοιπαὶ γυναῖκες ἦσαν Ἑβραίων μαζήτης ἐχόρευον. καὶ ἡ Μαριάμ ᾠδῶν εἰς ὅλας, κρέσσα καὶ παί-
 „ ζουσα τὸ τύμπανον, ἔψαλλον ὁμοῦ ὅλοι τὸ „ Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ,
 „ ἐνδόξως ἢ δεδόξασαι “. Ἀφ' ἧ δὲ οἱ Αἰγύπτιοι ἐπνίγησαν, τὸς ἔρ-
 „ ρηξεν ὑσερον τὸ κῦμα ἔξω, καὶ τὸς ἔκδουαν οἱ Ἑβραῖοι, καὶ τὰ φο-
 „ ρέματα καὶ ἄρματα τὸς ἔπερναν, τὸς δὲ νεκρὸς γυμνὸς ἐμάζωναν σω-
 „ ρὸς σωρὸς, καὶ ὑσερον ἐχίδνη ἢ γῆ καὶ τὸς κατέπιε, κατὰ τὸ εἰρη-
 „ μέσον. „ Ἐξέτεινας τὴν δεξιά σου, καὶ κατέφαγεν αὐτὰς γῆ “. Ἀφ' ἧ
 „ Ἐξεδ. λοιπὸν ἐπορεύθησαν οἱ Ἑβραῖοι διὰ ζηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης,
 „ ἐπεριπατήσαν τὴν ἔρημον τρεῖς ἡμέρας, καθὼς λέγει ἡ Γραφή, καὶ
 „ νερὸν δὲν εὐεῖσκον νὰ πίνωσιν. ὅθεν ἐγόγγυζον πάλιν κατὰ τὸ Μωϋ-
 „ σέως, λέγοντές του πλάωον καὶ ἀπατώνα, πῶς τὸς ἔφερεν εἰς τοιαύ-
 „ την ἔρημον αὐδῶρον καὶ καταζήρον, νὰ ἀποθάνωσι καὶ αὐτοὶ, καὶ τὰ
 „ παῖδια τὸς ἀπὸ τὴν πείναν καὶ ἀπὸ τὴν δίψαν. Ἐρχονται γὰρ εἰς
 „ εἷνα τόπον, ὅπῃ ὀνομάζεται Μερρᾶ, καὶ εὐεῖσκουσι νερὸν, ἀλλὰ πι-
 „ ρᾶς, κρόν. πρέχουσι ὅλοι μὲ χαρὰν μεγάλην, καὶ γευσάμενοι, μάλλον
 „ καὶ ἢ φορῶτερον ἐλυπήθησαν, καὶ γογγυσμὸς πολὺς ἔγινε κατὰ τὸ Μωϋ-
 „ σέως, τὸ φορῶτερον βαρύτερον. Τί πινόμεθα; λέγοντες, τῶσιν, εἰώ
 „ σῶν. τῶτη ὅλη ἡ ἔρημος γῆ ὅπου μᾶς ἤφερες, ὡς βλέπομεν, ἔχει ὀλίγα
 „ νερά, καὶ νὰ εἶναι καὶ ἐτῆ πικρά, εἰπέμας ἐσὺ ὦ Μωϋσῆ, τί πιν-
 „ ομεθα; τί νὰ πίνωμεν ἐδῶ ὅπῃ μᾶς ἔφερες; Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἐβόησε
 „ πρὸς τὸν Θεόν. καὶ ὁ Θεὸς τὸ ἔδειξε ζύλον τί, καὶ βάλωντάς το εἰς
 „ τὰ νερά, εὐθύς τὰ νερά ἐγλυκαίνθησαν. Τῶτο τὸ ζύλον λέγει ὁ Φί-
 „ λων ὁ Ἰεδαῖος, πῶς ἢ νὰ εἶχεν ἐκ φύσεως τοιαύτην δύναμιν, νὰ
 „ γλυκαίνῃ τὰ πικρά, ἢ τότε μόνον ὁ Θεὸς θαυματουργῶν, τὸ ἔδωσε
 „ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν, ὅσον νὰ θεραπεύσῃ μόνον τὴν χρεῖαν τοῦ
 „ λαῶ, ὃ καὶ ἀληθέστερον. Ἐπιε λοιπὸν ὁ ἀγνώμων καὶ ἀχαίσιος ἐκεῖ-
 „ νος λαὸς, καὶ ἐπῆραν καὶ εἰς τὰ ἀγγεῖά τας, καὶ πάλιν τὸ νερὸν μετε-
 „ στροφή εἰς τὴν φορῶτερον ποιότητα τῆς πικρότητος, εἰς ἣν καὶ νῦν ὀ-
 „ ράται, νομίζω διὰ πίσωσιν τοῦ θαύματος εἰς τὸς μεταγενεστέρους.
 „ Ἐξεδ. διότι αὐτὸ ἦδελε μείνῃ καὶ ἔως τῆς σήμερον γλυκὺ, τινὰς δὲν ἐπίστευε
 „ πῶς φορῶτερον ἦτον πικρόν. Ἐκεῖθεν δὲ ἔρχονται εἰς τόπον λεγόμε-
 „ νον Ἐλίμ, τὸν ὁποῖον τόπον οἱ μὲν Ἀραβες τὸν λέγουσι Τέρ, καὶ
 „ ἡμεῖς Ραΐθῶ. ἐκεῖ εὐρήκασιν τὰς δώδεκα πηγὰς ἦσαν ἰδαίων, ὅπῃ καὶ
 „ ἔως τῆς σήμερον εὐεῖσκονται, καὶ τὰς ἐβδομήκοντα σελέχας ἦσαν φοι-
 „ ρί-

Πειρ
 πῶς
 Μερ-
 ρᾶς,
 κρόν.
 πρέχου-
 σιν ὅλοι
 μὲ χαρὰν
 μεγάλην,
 καὶ γευσά-
 μενοι,
 μάλλον
 καὶ ἢ φορῶ-
 τερον ἐλυ-
 πήθησαν,
 καὶ γογγυ-
 σμὸς πολὺς
 ἔγινε κατὰ
 τὸ Μωϋ-
 σέως, τὸ φορῶ-
 τερον βαρύτε-
 ρον.

Φίλ.
 Ἰεδ.

Ἐξεδ.
 πῶς
 φορῶτερον
 ἦτον πικρόν.
 Πειρ
 πῶς
 ἡμεῖς
 Ραΐθῶ.

νίκων, ἦγον ἐβδομήκοντα φυλαδέλαις τὸ κερμᾶ. σημεῖον, αἱ δώδεκα πηγαι, ὡς λέγει Φίλων ὁ Ἰεδαῖος, ἦσαν δώδεκα φυλῶν τῶ Ἰσραὴλ. Ἐξεδ. οἱ δὲ ἐβδομήκοντα κερμάδες, ἦσαν ἐβδομήκοντα ψυχῶν, ὅπῃ ἐκατέβη-
 „ σαν μετὰ Ἰακώβ εἰς τὴν Αἴγυπτον. ὡς δὲ οἱ ἡμέτεροι Πατέρες ἐξη-
 „ γήσαντο, αἱ δώδεκα πηγαι ἐφορῶσιν τὸς δώδεκα Μαθητὰς τῶ
 „ Σωτῆρος, τὰ δὲ ἐβδομήκοντα φυτὰ, σημεῖον ἦσαν ἐβδομήκοντα Ἀπο-
 „ σόλων. Πλὴν καὶ αἱ δύο ἐξηγήσεις καλὰ εἶναι, καὶ ἀποδεικτέαι. ἡ μὲν
 „ ἢ φορῶτη ἐσημαίνετο παράγμα περασμένον. ἡ δὲ ὑστέρα ἐξηγησις λέ-
 „ γει, πῶς ἐσημαίνετο παράγμα, ὅπῃ ἔμελλε νὰ γένη, ἦγον τὸς Ἀπο-
 „ σόλους τὸ Χριστῶ, τὸς δώδεκα, καὶ τὸς ἐβδομήκοντα. Ἀπὸ δὲ τῆς Ραΐ-
 „ θῆ ἔρχονται εἰς τόπον λεγόμενον Σίν, ὃ εἶσιν ἀνά μέσον Ἐλίμ,
 „ καὶ ἀνά μέσον Σινᾶ. τῶτος ὁ τόπος, τὸ Σίν, λέγεται τὴν σήμερον
 „ ὑπὸ ἦσαν Ἀράβων Σαλέ, ἔχει δὲ ὀλίγον νερὸν τρεχάμενον· ἀλλὰ
 „ ἐδῶ εἶχασιν μετὰ τὸ νερὸν εἰς ἀρκετὴν θεραπείαν τῆς χρεῖας, τὴ δὲ
 „ ἀλλὰ τροφίματα ὠλιγόγευσαν ὅσα εἶχαν μαζήτας ἀπὸ τὴν Αἴγυπ-
 „ τον, διότι εἶχον ἕνα μῆνα ὅπῃ εὐγήκασιν ἐκεῖθεν. Ἀρχητε νὰ τὸς
 „ σεοχωρεῖ ἡ κακὴ δέσποινα, καὶ τυραννῶσα κοιλία, ἡ ὁποία βιάζει
 „ τὸν ἄνθρωπον νὰ κάμῃ πολλὰ καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ δὲν θέλει. Καὶ δὴ
 „ πάλιν γογγυσμὸς κατὰ Μωϋσέως, καὶ ὀνειδισμοὶ, διότι δὲν τὸς ἐ-
 „ τάραττε τὸ παρὸν κακὸν τῆς πείνας, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλλον, ἐπειδὴ
 „ ἐβλεπον τόπον ἔρημον, καὶ γῆν ἀγεωργήτην καὶ ἄσπορον. διὸ καὶ ἔλε-
 „ γον πρὸς τὸν Μωϋσῆ· τί καλοσύνη εἶναι τῶτη, ὅπῃ ἔλεγες νὰ μᾶς
 „ κάμῃς; δὲν ἦτον καλλίτερα τὰ παζάκια τῆς Αἰγύπτου, τὰ παχέα
 „ κρέατα, καὶ τὰ ἄλλα φαγητά; καλλίτερα τὸ εἶχαμεν νὰ εἰμαιοῦμεν
 „ σκλάβοι εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ νὰ εἶχαμεν τὰ φορῶτα τροφὴν πάντα,
 „ παρὰ νὰ ἐλευθερωθῶμεν, καὶ νὰ ἐλθῶμεν εἰς τοῖσιν τόπον, νὰ χα-
 „ θῶμεν ἀπὸ τὴν πείναν. Ὁ δὲ Μωϋσῆς μακροθύμως πάντα ὑπέφε-
 „ ρε, μηδεὶ ὀργιζόμενος, μόνον διὰ τὴν ἀπιστίαν τῶς ἐλυπέτο, πῶς
 „ εὐθύς ἀληθμονοῦσι τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὴν φορόναι τὸ Θεὸν, ὅπῃ
 „ ἔχει εἰς αὐτὸς. Καὶ δὴ λοιπὸν ἐπέρασεν ἐκείνη ἡ ἡμέρα, καὶ τὸ πα-
 „ χὺ βλέπασιν, καὶ ἦτον τειγύρος εἰς ὅλας τὰς τεύταις σιβασμένον
 „ κάποιον εἶδος ὡσὰν κεχρὶ, καὶ ἄσπρον ὡσὰν χιόνι, καὶ μὴν ἠξέυρου-
 „ ντες οἱ Ἑβραῖοι τί παράγμα εἶναι, τὸ ἔπερναν εἰς τὰς χεῖράς τας, καὶ
 „ τὸ ἔδειχον εὐθὺς τὸν ἄλλον, καὶ ἔλεγον, μᾶς; ὅπῃ θέλει νὰ εἶπῃ,
 „ τί εἶναι τῶτο; καὶ ἀπὸ τῶτο τὸ ὀνόμασαν Μανῶνα. Τῶτο τὸ Μανῶνα
 „ τὸς ἐφορῶσασεν ὁ Θεὸς νὰ τὸ ἔχουσιν εἰς τροφὴν, ὅχι τρώω πλεο-
 „ νεξίας, ἀλλὰ τόσο μόνον νὰ πέρνουν καθεταχὺ, ὅσον νὰ φάγω-
 „ σιν ἐκείνην τὴν ἡμέραν. καὶ αὐτὴν ὑπὸ πλεονεξίας κινῶμενος ἔπερ-
 „ νε περισσότερον, τὴν ἄλλην ἡμέραν ἔκαμε σκώληκας καὶ ἐβρώμιζε. Καὶ
 „ τῶτο

Πειρ
 πῶς
 Μανῶνα,
 καὶ τὸς
 ὀρτυ-
 γομί-
 τρας.

τῆτο τὸ ἔκαμεν ὁ Θεὸς διὰ δύο αἰτίας. τὸ μὲν, νὰ μὴ τὸ μαζώ-
 νωσιν οἱ δυνατοί, καὶ οἱ ἀδύνατοι νὰ ὑπερβῆνται. (διότι μὲ τῆτο ἡκα-
 λῆσθαι νὰ τὸ πωλῶσιν ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐδύνοντο, καὶ τὸ ἐμάζωναι ἐκείνων
 ὅπῃ δὲν ἐδύνοντο.) τὸ δὲ, διὰ νὰ μὴ μεμεινωσὶ περὶ τὴν αὔριον.
 διὰ τῆτο, πόσον ὅσον ἐμάζωνεν ὁ δυνατός, πόσον καὶ ὁ ἀδύνατος,
 ἦγυν, γομῶρ, μέτρον, ὅπῃ εἶναι τελευταῖο ἡμῖσι ἕγγισται. παρέξ
 μόνον τὴν Παρασκευὴν ἐμάζωναι τὸ διπλὸν, διὰ νὰ ἔχωσι καὶ τὸ
 Σάββατον, ἐπειδὴ ἦτον τότε ἀργία. Τῆτο τὸ Μαῦνα τὸ ἔτριβαν
 ὡς ἀλευεῖ, καὶ τὸ ἔψηναν, καὶ τὸ ἔτριψαν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐτύχαινε νὰ
 ἔχουσι καὶ ἀρτυμα τῆς τροφῆς ταύτης, ἐφορέσασεν αὐτὸς ὁ Θεὸς τὴν
 ὀρτυγομήτραν, ἦγυν ὀρτύκια πλῆθος πολὺ, καὶ ἐξαπετέσταν καθε
 βράδῃ εἰς ταῖς τεύταις τας, ὡσπερ νὰ τὰ εἶχον ἡμερωμένα, καὶ ἀπὸ
 ταῦτα ἐλάμβανε καθ' ἑνᾶς, ὅσον τὸ ἐχρηάζετο. καὶ αὕτη ἡ τροφή
 ἐκράτησεν εἰς αὐτῆς χρόνους τεσσαράκοντα, ὡσεὶ ὅπου εὐγῆκαν ἀπὸ
 τὴν ἔρημον, καὶ ἦλθον εἰς τὰ μέρη τῆς Φοινίκης διὰ νὰ ἔλθωσι εἰς
 τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εὖρον καρπὸν τῆς γῆς καὶ ἔφαγον. Τότε λέγει ἡ
 Θεῖα Γραφή, ὅτι ἐξέλιπε τὸ Μαῦνα, ἦγυν ἐχάσθη τὸ Μαῦνα, καὶ
 πλέον δὲν ἐπιπτεν ἀπὸ τῶν Οὐρανῶν. Ὅμως ὁ Μωϋσῆς ὑπὸ Θεῶ
 φροσαχθεὶς εἶπε πρὸς ἑβραίων, νὰ πάρωσιν εὐὰ μέτρον Μαῦνα, νὰ
 τὸ βάλλωσιν εἰς μίαν σάμνον χρυσῆν, νὰ τὸ φυλάττωσιν εἰς τὰς
 μετέπειτα γενεάς διὰ σημεῖον, πῶς μὲ τῆτο τὰς ἔτριψεν ὁ Θεὸς εἰς
 τὴν ἔρημον χρόνους τεσσαράκοντα. Σηκῶνουνται δὲ ἐκεῖθεν ἀπὸ τὸ Σιν,
 τὸ λεγόμενον Σαλέ, καὶ ἀφῆσαν τὰ νερά ἐκεῖνα, καὶ ἦλθον πλησίον
 τῶ Ὄρος Σινᾶ ὡς μισὸν κονάκι, εἰς τὸν τόπον, ὅπῃ ἡ Θεῖα Γραφή
 λέγει Ραφιέμ. Οἱ δὲ Ἑβραῖοι πάλιν μὲ ὑβριτας μεγάλας ὠνει-
 δίξαν καὶ ἐβίαζαν τὸν Μωϋσῆν λέγοντες· δόσε μας νερόν νὰ πῖωμεν.
 καὶ ὅχι μόνον τὸν Μωϋσῆν ὠνειδίξαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Θεόν βλασ-
 φήμησ φωνᾶς ἐπέμπον, λέγοντες· εἶναι Θεὸς εἰς ἡμᾶς, ἢ ὄχι; Ὁ
 βλασφῆ-δὲ Μωϋσῆς λέγει πρὸς τὸν Θεόν· δὲν ἠξεύρω πλέον τί νὰ κάμω
 εἰς τὸν λαόν τόντον, μέλλει νὰ μὲ λιθοβολήσωσιν. Ὁ δὲ Θεὸς τῶ
 λέγει· ὑπάγε ἐσὺ ἐμπρὸς μὲ τὰς γέροντας, καὶ ὁ λαὸς ὡς ἀκολου-
 θῆ. ἔλα εἰς τὸ ὄρος τὸ Χωρηβ, καὶ ἔπαρε καὶ τὴν ράβδον τὴν
 θαυματουργόν, καὶ ἐγὼ πηγαίνω ἐκεῖ εἰς τὴν πέτραν φορητέρα ἀπὸ
 λόγους, καὶ βάρεσε τὴν πέτραν μὲ τὴν ράβδον, καὶ θέλει τρέξει
 νερόν πολὺ νὰ πῖν ὁ λαός. Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔκαμεν ἔτω. καὶ ἔλθων
 εἰς τὸ Χωρηβ, καὶ κτυπῶντας τὴν πέτραν ὅπῃ ὁ Θεὸς τῶ εἶπεν, ἔ-
 τρεξαν ἐξ αὐτῆς βρύσεις καὶ ποτάμια. καὶ ὁ Μωϋσῆς ὠνόμασε τὸν
 τόπον ἐκεῖνον πετρασμὸν καὶ λαιδοεῖαν, διότι ἐκεῖ ἐπέειράσαν, καὶ
 ἐλοιδύρησαν οἱ Ἑβραῖοι τὸν Θεόν.

Ἐπει

Ἐπειδὴ δὲ παραδόξως ἐκ Θεῶ ἔλαβον οἱ Ἑβραῖοι πάντα τὰ ἐπι-Εξῆ.
 τῆθαι πρὸς διατροφήν, τὸ Μαῦνα, τὴν ὀρτυγομήτραν, τὸ ἐκ πέτρας
 ὕδωρ, καὶ ἐμελλον νὰ κατοικήσωσιν ἐκεῖ τελευτῶν εἰς τὸ ἀγίωτατον
 Ὄρος τῶ Θεῶ τὸ Σινᾶ, κάποιος Αὐθεύτης, ὅπῃ ἐκατακυρώνει τὰς τε-
 τὸπας ἐκείνας, λεγόμενος Ἀμαλῆκ, ἐσυνώθη ἐναντίμενος αὐτοῖς μὲ
 πόλεμον. Ὁ δὲ Μωϋσῆς ψηφίζει στρατηγὸν τὸν πόλεμον, τὸ πρὸς αὐτὸν
 τὸν Ἀμαλῆκ, τὸν Ἰησοῦ τὸν υἱὸν τῶ Ναυῆ, λέγωντάς τε· διάλεξε ὅσους
 αὐδρας δυνατοὺς θέλει, νὰ εὐγῆσιν αὐεῖον νὰ πολεμήσωσιν μὲ τὸν Ἀ-
 μαλῆκ. Καὶ ἀφ' ἧ ἐξημέρωσεν, εὐγῆκεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἀνέβη εἰς
 τὸ βουνὸν μὲ τὸν Ἀαρὼν καὶ τὸν Ὄρ. ὁ δὲ Ἰησοῦ τῶ Ναυῆ εὐγῆκεν
 εἰς ἀπάντησιν τῶ Ἀμαλῆκ. Καὶ γενομένῃ πολέμῳ δυνατῶ, ὁ Μωϋ-
 σῆς ἔσεκεν εἰς τὴν κορυφὴν τῶ βουνῶ προσευχόμενος, ἔχων τὰς
 χεῖρας ἀπλωμένας εἰς τὸν Οὐρανόν· καὶ ὅσῃ ὥρῃ εἶχε τὰ χεῖρά
 τὰ ὁ Μωϋσῆς ἀπλωμένα ὑψηλά, ἐνίκησαν οἱ Ἑβραῖοι τὸν Ἀμαλῆκ.
 ὅταν δὲ ἐκατέβαζε κάτω τὰ χεῖρά τε, ἐνίκα ὁ Ἀμαλῆκ τὰς Ἑ-
 βραῖους. Βλέποντες δὲ τῆτο τὸ φράγμα ὁ Ἀαρὼν καὶ ὁ Ὄρ, βάλλ-
 λωσι μίαν πέτραν, καὶ ἐκάθισεν ὁ Μωϋσῆς· ὁ δὲ Ἀαρὼν ἐσάθη
 ἀπὸ τὸ εὐὰ μέρος, καὶ ὁ Ὄρ ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ ἐβάσαζαν τὰ
 χεῖρά τε ὑψηλά. καὶ ἔτω τὰ ἐκράτησαν ὑψηλά, βασιάζοντες τα ἔως
 τὸ βράδῃ, ὅσον ὅπου ὁ Ἰησοῦς τῶ Ναυῆ ἐνίκησε, καὶ ἐφόνεισεν
 ὄλους τοὺς Ἀμαλῆκίτας, καὶ τοὺς ἐξωλόθρεψε παντῶν. Ἀφ' οὗ
 γοῦν ἐλευθερώθησαν οἱ Ἑβραῖοι καὶ ἀπὸ τῆτον τὸν περασμὸν τοῦ
 Ἀμαλῆκ, ὕσερα ἀπὸ πρεῖς μῆνας ἀφ' ἧ εὐγῆκαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον,
 θέλωντας νὰ τὰς δώσῃ ὁ Θεὸς τὸν Νόμον καὶ τὰς Ἐντολάς τε, προσ-
 τάζει τὸν Μωϋσῆν νὰ ἀνέβῃ εἰς τὸ ἀγίωτατον Ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ
 νὰ τὸ ἀγιάσῃ· καθὼς φαίνεται εἰς τὴν Βίβλον τῆς Ἐξῆδος, ὅπου
 τῶ λέγει. „ Ἀφείλασι τὸ ὄρος, καὶ ἀγιάσαι αὐτό.“ διότι εἰς αὐτῆς
 ἐμελλε νὰ κατέβῃ αὐτὸς ὁ Ἅγιος Θεὸς, νὰ συνομιλήσῃ μὲ τὸν Μωϋ-
 σῆν ἐνώπιος ἐνώπιον, καθὼς συνομιλεῖ φίλος μὲ φίλον, καὶ νὰ τῶ
 παραδώσῃ πάντα τὰ φροσάγματά τε καὶ τὰ θελήματά τε, ὅσα ἠθε-
 λε νὰ φυλάξωσι οἱ Ἑβραῖοι. Καὶ ἀνέβῃ Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐσ-
 κέπασεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος· καὶ ἐκατέβῃ ἡ Δόξα τῶ Θεῶ ἐπὶ τὸ Ὄρος
 τὸ Σινᾶ. „ τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυεῖν ὡσεὶ πῦρ φλόγον“ ἦγυν ἡ
 θεωρεῖα ὅπῃ ἦτον εἰς τὴν κορυφὴν τῶ βουνῶ, ἦτον καθὼς φωτῖα ὅπῃ
 καίει. καὶ ὡς εἶδαν οἱ Ἑβραῖοι ἔλαβον φόβον μέγαν. Καὶ ὑπήγειν ὁ
 Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ σαραντὰ ἡμέρας,
 καὶ σαραντὰ νύκτες· καὶ ἐλάλησε μετὰ τῶ Θεῶ, καὶ ἔδωκεν αὐτῶ τὰς
 δέκα ἐντολάς γεγραμμένας τῶ δακτύλῳ αὐτῶ εἰς δύο πλάκας. Ὡς
 δὲ

δὲ εἶδεν ὁ λαός, ὅτι ἄργησεν ὁ Μωϋσῆς νὰ κατέβῃ ἀπὸ τὸ ὄρος, ἐσυναίχθησαν ὅλοι, καὶ ὑπήγαγον εἰς τὸν Ἀαρών, καὶ τὸ εἶπαν· κάμε μας Θεὸν νὰ εἶναι μετ' ἐμαῖς, ὅτι ὁ Μωϋσῆς ἐκεῖνος δεῦρ ἤξυρουμεν τί ἔγινε. Ὁ δὲ Ἀαρών ὡς τὸ ἤκασεν, ἐβαρέθη πολλὰ εἰς τὸν λόγον τούτου, καὶ θέλωντας οἰκονομικῶς νὰ ἀπαύσῃ τὰς διαλογισμὰς αὐτῶν νὰ σιωπήσῃ, εἶπεν, ὅτι νὰ φέρνῃ ὅλα τὰ σολῖδια τῶν γυναικῶν τὰς, νὰ τὰ βάλλῃν εἰς τὸ χωνευτήριον, νὰ τὰς κάμῃ Θεός. καὶ τὸτο πὸ εἶπε, θαρρῶντας, ὅτι ἔτι αἱ γυναῖκες θέλουσιν τὰ δώσει, ἔτι αὐτοὶ θέλουσιν τὰ φέροι, καὶ ἔτι νὰ παύσῃν, καὶ νὰ ἡσυχάσῃν. Ἀλλ' αὐτοὶ ὡς ἤκασαν τὸν λόγον τοῦ Ἀαρών, ἐν τῷ ἅμα ὑπήγαγον καὶ ἐπῆραν ὅλα ἐκεῖνα τὰ χρυσᾶ σολῖδια τῶν γυναικῶν τὰς, καὶ τὰ ἔφεραν καὶ τὰ ἔδωκαν τῷ Ἀαρών, καὶ καθὼς τὰ εἶδεν, ἦλθεν εἰς μεγάλην ἀδημονίαν· καὶ μὴ ἔχων τί ποιῆσαι, ἔβαλεν αὐτὰ εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ ἔγιναν εἰς τύπωμα μοχαρίσ. Ὡς δὲ εἶδον αὐτὸ οἱ Ἑβραῖοι, εἶπον· ἔστος ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ἀπὸ τῆν Αἴγυπτου· καὶ ἔτρεξεν ὁ λαὸς ὅλος καὶ τὸ ἐβλεπῶν, καὶ ἐπίστεισαν, καὶ ἄρχισαν ὅλοι νὰ τρώγῃν, καὶ νὰ πίνῃν, καὶ νὰ χορεύῃν, καὶ νὰ παίζῃν ἑμφοροῦσεν τῷ Θεῷ ἐκεῖν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· ἡμαρτεν ὁ λαός, διότι ἠθέτησαν καὶ ἐμὲ καὶ σέ, καὶ ἐποίησαν ἄλλον Θεὸν καὶ προσκυνῶσι· διὰ τὸτο ἄφες με, καὶ ἐξάλειψέ με αὐτὸς, ἀφῆσέ με νὰ τὰς ἐξολοθρεύσω ὅλους, καὶ ποιήσωσέ εἰς ἔθνος μέγα. Ὁ δὲ Μωϋσῆς παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ τὰς συγχωρήσῃ, λέγωντας· „Εἰ μὲν ἀφίς αὐτοῖς ἀφίς Κύριε, εἶδέ ε- „ξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου ἧς ἔγραψας“. Λοιπὸν τὸ λέγει ὁ Θεός, κατέβη ὀγλήγορα νὰ τὰς ἴδῃς, καὶ νὰ τὰς διορθώσῃς. Καὶ ἔτις ἐκατέβη ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τὸ ὄρος, καὶ ὡς ἐσίμωσεν ἐκεῖ ὅπῃ ἦσαν οἱ Ἑβραῖοι, ἤκασε τὰς φωνὰς αὐτῶν, καὶ τὰς χορὰς ὅπῃ ἔκαναν, καὶ ταῖς χαρῶν ὅπῃ εἶχον, δοξάζοντες καὶ προσκυνῶντες τὸ μοχαί ἐκεῖνο διὰ Θεόν· καὶ βλέπωντας ἐθυμώθη πολλὰ, καὶ ἀργίωσεν κατὰ τῶν ἀχαρίστων Ἑβραίων, καὶ ἔρριψε κάτω ταῖς πλάκας ὅπῃ ἐβασῆσε, καὶ ταῖς ἐσύντριψε, καὶ ἐπῆρε τὸ μοχαί ἐκεῖνο καὶ τὸ κατέκοψε, καὶ τὸ ἔκαμε σκόνην, καὶ τὴν ἔρριψεν εἰς τὸ νερόν· καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς τῷ Ἀαρών· τί σέ ἔκαμεν ὁ λαός ἔστος, καὶ ἔβαλές τας εἰς τὴν αὐτὴν μεγάλην ἀμαρτίαν; Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀαρών πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγωντας· μὴ με ὀργίσθῃς Κύριέ μου, ὅτι καλὰ ἤξυρεις τὸτο τοῦ λαοῦ τὴν ὁρμὴν, καὶ ἐγὼ ἐπάχησα νὰ τὰς ἐμποδίσω, καὶ δὲν ἐδυμήθηκα, καὶ θέλωντας νὰ κόψω τὴν βελήν τὰς, τὰς εἶπα νὰ φέρνῃ ὅλα τὰ χρυσᾶ σολῖδια ἧν γυναικῶν τὰς, νὰ τὰ χύσωμεν εἰς τὸ χωνευτήριον, θαρρῶντας ὅτι ποτὲ δεῦρ θέλουσιν τὰ φέροι, καὶ αὐτοὶ τὴν

τὴν ὄραν ἐκεῖνη ἐκεῖνη τὰ ἔφερον, καὶ τὰ ἐχύσαμεν, καὶ ἔγινε ἐκεῖνο ὅπῃ ἔγινε. Τότε λέγει ὁ Μωϋσῆς· ὅποιος εἶναι μετὰ τὸν Κύριον ἡμῶν, ἄς ἔλθῃ πρὸς ἐμέ. Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· λάβετε ὅλοι τὰ σπαθία σας, καὶ ζωθήτε, νὰ θανατώτετε ὅλους ἐκεῖνους ὅπῃ ἔκαμαν αὐτὴν τὴν παρανομίαν τὴν μεγάλην. Καὶ κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσῆος, ἀρματοῦθησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ, καὶ ἔκοψαν τρεῖς χιλιάδες ἀνδρας τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην. καὶ ὡσαύτῃ ἔκαμαν ταύτην τὴν ἐκδίκησιν οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Μωϋσῆς· ἐσῆς ὅπῃ ἔκαματε τὸ θέλημα τῷ Θεῷ, θέλει λάβετε εὐλογίαν παρ' αὐτῆ. Καὶ ἐπὶ τὴν αὐρίον λέγει ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· ἐσῆς ἔκαματε ἀμαρτίαν μεγάλην, καὶ ἀθετήσατε τὸν ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ἐποίησατε τὸν Θεὸν ἐκεῖνον τὸν χωνευτὸν, καὶ τὸν ἐφοσκυνήσατε, λοιπὸν ἡσυχάσατε τώρα, καὶ ἐγὼ νὰ ἀνέβω εἰς τὸ ὄρος, νὰ παρακαλέσω τὸν Θεόν νὰ σᾶς συγχωρήσῃ, καὶ νὰ λάβω πάλιν τὸν Νόμον τῷ Θεῷ νὰ σᾶς τὸν φέρω. Καὶ ἔτις ἀνέβη ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινά, καὶ ἐδεήθη τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν ἀγνώμων λαῶν. καὶ ὁ Θεὸς τῷ λέγει· ἔπαρε δύο πλάκας, καθὼς καὶ τὰς πρῶτας ὅπῃ ἐσύντριψες, καὶ θέλω γράψῃ εἰς αὐτὰς τὰ λόγια ἐκεῖνα, ὅπῃ ἔγραψα καὶ εἰς ταῖς πρῶτας. Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς τὰς δύο πλάκας, καὶ ἔγραψεν εἰς αὐτὰς ὁ Θεὸς τὰ λόγια τῆς διαθήκης, ἦγαν τὰς δέκα ἐντολάς, καὶ τὰς ἐπῆρε καὶ ἐκατέβη ἀπὸ τὸ ὄρος, καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ Ἀαρών, καὶ ὁ λαός, καὶ ἐθαύμασαν πολλὰ, ὅτι ἦτον τὸ πρόσωπόν τε τὸτο λαμφρόν, ὅπῃ δεῦρ ἠμποροῦσαν νὰ τὸν βλέπῃν, μηδὲ νὰ σέκωνται κατὰ πρόσωπον αὐτῆ, ἀπὸ τὴν πολλὴν χάρειν ὅπῃ εἶχε, καὶ τὴν λάμψιν τῷ προσώπῳ τῷ· καὶ διὰ τὸτο ἐσκέπασεν ὁ Μωϋσῆς τὸ πρόσωπόν τε με κάλυμμα, καὶ ἐδιαλέγετο μετὰ τῷ λαῷ. Τὸ ὁποῖον παρέλαβον καὶ οἱ Ἑβραῖοι, καὶ τὸ κάμωσιν ἔως τῆς σήμερον, καὶ καθεὶ φορὰ ὅπῃ θέλουσιν νὰ ἀναγνώσῃν τὸν Νόμον, βάξουν σκέπασμα εἰς τὴν κεφαλὴν τὰς. Ἀφ' ἧ δὲ ἀνέγνωσεν ὁ Μωϋσῆς τὰς δέκα ἐντολάς, ὅπῃ ἦσαν γεγραμμένα εἰς τὰς δύο πλάκας, καὶ τὰς εἶπε καὶ ἐκ στόματος τῶν ὅσα ἤκασε καὶ εἶδεν, ὅλος ὁ λαὸς ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· πάντα τὰς λόγους, ἔς ἐλάλησε Κύριος ποιήσωμεν καὶ ἀκυσόμεθα. Μετὰ δὲ ταῦτα λέγει πάλιν ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῆος νὰ ἀνέβῃ εἰς τὸ ὄρος, νὰ τὸν διδάξῃ τὴν κατασκευὴν τῆς Σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἀνέβη, καὶ ὁ Θεὸς τῷ λέγει· „ὄρα, ποιή- Εξεδ. „ σεις μοι κατὰ πάντα, ὅσα σοὶ δεικνύω ἐν τῷ ὄρει, τὸ παράδειγμα καί. „ τῆς Σκηνῆς, καὶ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς“. Ἐκαμε λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς ὅλα ὅσα τὸν ἐφορῶσαξεν ὁ Θεός, καὶ ἔγινε ἡ Σκη-

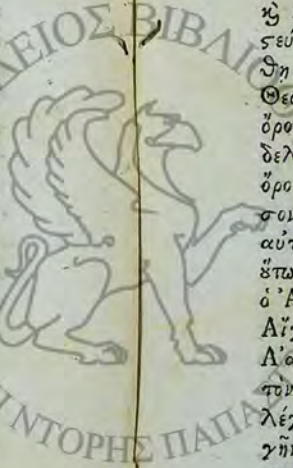

Σκηνή, καὶ τὰ σκεύη ὅλα ἔποιμα. Ὁ Θεὸς λέγει ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσέως, ὅτι νὰ κατασκευάσῃ καὶ ἔλαιον ἀπὸ αὐτῆ διαφόρα ὅπῃ τὸ εἶπε, καὶ χρίσῃ τὴν Σκηνὴν, καὶ τὴν Κιβωτὸν τῆς σκηνῆς τῷ μαρτυρίῳ. Καὶ ἀγιάσει λέγει αὐτῷ, καὶ ἔσαι ἅγια ἅγιον· πᾶς ὁ ἀψάμενος αὐτῶν ἀγιάσῃται· καὶ Ἀαρὼν, καὶ τὸς υἱοὺς αὐτῶ χρίσεις, καὶ ἀγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι. καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων· ἔλαιον ἀλειμμαχρίσεως ἁγίου ἔσαι τῶ τοῦμιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Ὡς ἔν ἐποίησεν ὁ Μωϋσῆς ὅλα ταῦτα τὰ προσάγματα τῷ Θεῷ, ἔδυσαν τῷ Θεῷ θυτὰ αἰνέσεως, καὶ ἔδωκεν ὁ λαὸς δόξαν καὶ εὐχαρισίαν Κυρίῳ τῷ Θεῷ, ὅπῃ τὸς ἐλευθέρωσε, καὶ τὸς ἐνομοδότησε, καὶ τὸς ἠγάσε, καὶ τὸς ἐχαίρισε μὲ πᾶσα καὶ πᾶσα χαίσιμα. μόνον διὰ τὴν ἐρημίαν τῷ τότε, ὅπῃ τὸς ἔφερε, πάντοτε ἐγογγυζον κατὰ τῷ Θεῷ, καὶ τῷ Μωϋσέως, διατι ἐνθυμῆντο τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὅλα τὰ κατὰ ὅπῃ εἶχατιν ἐκεῖ, καὶ δεῦ εὐχαρισῶντο νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν αὐτὴν ἐρημον βαθυτάτην καὶ κατάξηρον. Ὁ Θεὸς καὶ ὁ Θεὸς τὸς ὠργίσθη τόσο, ὅπῃ δεῦ τὸς ἠξίωσεν ὅλας ἐκεῖνος ὅπῃ εὐγήκασιν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, νὰ ἰδῶν τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, ἀλλ' ἐφόραξε τὸν Μωϋσῆ, καὶ τὸς ἐπειγούριζε εἰς τὴν ἐρημον ἐκείνην σαραῦτα χρόνος σωσῆς, ἕως ὅπῃ ἀπόθαναι ὅλοι, καὶ τὰ παιδία τὸς ὑσερα ὑπήγαν, καὶ ἀπῆλυσαν τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. καὶ ὄχημόνον ἐκείνος τὸς γογγυσᾶς καὶ ἀχαίσις Ἐβραῖος δεῦ ἠξίωσεν ὁ Θεὸς νὰ ἀπολαύτην τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ μήτε καὶ αὐτὸν τὸν Μωϋσῆ, τὸν θεράποντα αὐτῷ, καὶ φίλου, ὅπῃ τὸν ἐβλεπε περιούσιον ἀπὸ ὅλας, καθὼς τὸ ἔλεγε ὁ ἴδιος Θεός· οἶ· „ δά σε παρὰ πάντας, καὶ χάρις ἔχεις παρ' ἐμοὶ μήτε. “ καὶ αὐτὸς, λέγω, ὁ Μωϋσῆς ἠξιώθη, ὁ ἐκλεκτὸς τῷ Θεῷ, ὁ φίλος, ὁ ἠγαπημένος τόνου, ὅπῃ σῶμα μὲ σῶμα ὠμιλᾶτε μὲ τὸν Θεόν, καὶ δευτέρου Θεὸς ἐγενε ἐπαῶν εἰς τὸν Φαραῶ, αὐτὸς ὅπῃ ἠξιώθη νὰ ἰδῆ τὴν δόξαν τῷ Θεῷ, ὡς ἦν δυνατὸν ἀνθρώπῳ ἰδεῖν· καὶ μαρτυρεῖ τὸ τύπωμα τῷ σώματος αὐτῷ, ὅπῃ σώζεται μέχρι τῆς σήμερον, εἰς ἐκείνην τὴν τρύπαν τῆς πέτρας, ὅπῃ τὸν ἔβαλεν ὁ Θεός· καθὼς φαίνεται εἰς τὸ ἴδιον Κεφάλαιον τῆς Ἐξοδῆ, ὅπῃ τὸ λέγει ὁ Θεός· „ Καὶ θῆτωσε εἰς ὅπῃ τῆς πέτρας, καὶ ὄψι τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου ἐκ ὀφθῆται σοι· ἢ ἢ μὴ ἴδῃ ἀνθρώπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζῆται. “ Ὁ ποιῶς λοιπὸν καὶ τηλικῶτος ἅγιος Προφήτης, ὅπῃ δὲν ἐσάθηκε ἄλλος ὅμοιος αὐτῷ, καθὼς τὸν μαρτυρεῖ ἡ Βίβλος τῷ Δευτερονομίῳ. „ Καὶ ἐκ αἰεσι (λέγει) ἐτι Προφήτης ἐν Ἰσραὴλ ὡς Μωϋσῆς, ὃν ἐγνω Κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ πρόσωπον. “ δὲν ἠξιώθηκε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας· διατι; διὰ τὸ ὑδωρ

Εξοδ. 31.

Εξοδ. 34.

Δευτ. 34.

δωρ τῆς ἀντιλογίας. Ὅτι καθὼς φαίνεται εἰς τὴν Βίβλον τῶν Ἀριθ. Ἀριθ. μῶν, πειτερινεύζοντας τὸς Ἐβραῖος ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν ἐρημον διὰ προσάγματος Θεῷ, ὡς εἶπομεν αἰῶθεν, ἔφασαν εἰς εἷα τὸπον λέγομένου Καδης, καὶ μὴν εὐρίσκοντες νερόν νὰ πίωσιν, ἀρχισε πάλιν ὁ ἀχαίσις καὶ ἀγνώμων λαὸς τῶν Ἐβραίων νὰ γογγύξῃ καὶ νὰ ἀδημονῇ μεγάλως κατὰ τῷ Θεῷ, καὶ τοῦ Μωϋσέως· διὰ τὸ ὅτι οἶον ὁ Μωϋσῆς, ὡς ἀνθρώπος καὶ αὐτὸς, ἐβαρέθη πολλά κατὰ τῷ λαῷ τότε, βλέπωντας τὴν τόσην ἀχαρισίαν, τόσο ὅπῃ ἔπεισε καὶ αὐτὸς τρόπον τιὰ εἰς ἀπισίαν· καὶ φέρωντας τὸν λαὸν εἰς μίαν πέτραν, ἐκτύπησε αὐτὴν μετὰ θυμοῦ, ὁμοῦ μὲ τὸν ἀδελφόν του τὸν Ἀαρὼν, λέγοντες· μὴ νὰ δυώμεθεν ἀπ' αὐτὴν τὴν πέτραν νὰ σᾶς δώσωμεν νερόν; καὶ φαίνεται ἀπὸ τὰ λόγια τῶτα πῶς δεῦ ἐπίστευαν εἰς τὰ λόγια τῷ Θεῷ ὅπῃ τὸς εἶπε, ὅτι νὰ βαρέσῃ τὴν πέτραν, καὶ νὰ εὐγάλῃ νερόν. Διὰ τὸτο τὸς εἶπε ὁ Θεός· ἐπειδὴ καὶ δεῦ ἐπίστευσε πῶς ἡ πέτρα θέλει εὐγάλει νερόν, διὰ τὸτο δεῦ θέλετε ἐλθῆ μήτε καὶ ἐτεῖς εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. Ὁνόμασε δὲ ὁ Θεὸς τὸ ὑδωρ ἐκεῖνο, ὑδωρ τῆς Ἀντιλογίας· ὅθεν φθαίνοντες εἰς ἕνα ὄρος λεγόμενον Ὀρ, λέγει ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆ, ἔπαρε τὸν ἀδελφόν σου τὸν Ἀαρὼν, καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱόν σου, καὶ ἀπέβητε εἰς τὸ ὄρος, καὶ εὐγάλε τὴν Ἱερατικὴν σολὴν, ὅπῃ φορεῖ ὁ Ἀαρὼν, καὶ εὐδυσαν αὐτὴν Ἐλεάζαρ τὸν υἱόν σου, νὰ ἱερατεύῃ αὐτὸς ἀπὸ τῷ πατρός αὐτῷ, καὶ ὁ Ἀαρὼν ἄς ἀποθῶνῃ ἐπαῶν εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος Ὀρ. Καὶ ἔτω κατὰ τὴν προσογήν τῷ Θεῷ ἐποίησεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἀπόθανεν ὁ Ἀαρὼν ὑσερα ἀπὸ σαραῦτα χρόνος, ἀφ' ἧ ἐλευθερώθηκα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, χρόνων ὑπάρχων, ρκγ'. καὶ ἐκλαυσαν οἱ Ἐβραῖοι τὸν Ἀαρὼν τειῶτα ἡμέρας. Ἐρχόμενος δὲ ὁ Μωϋσῆς παρεμωρὸς μὲ τὸν λαὸν τῶν Ἐβραίων, ἔφασαν αὐτικρυ τῆς Ἰεριχῶ· καὶ ἐκεῖ τὸ λέγει ὁ Θεός· ἀπέβα εἰς τὴν κορυφὴν τῷ ὄρει Ναβαῦ, καὶ ἴδε τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τὴν ὁποῖαν ὠμοσα τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, λέγων· τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν· καὶ εἰς αὐτὴν νὰ μὴν εἰσέλθῃς διὰ τὴν ἀντιλογίαν σου, καθὼς καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου, ἀλλ' εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος νὰ ἀποθῶνῃς καὶ σύ. Λέγει ἔν ὁ Μωϋσῆς· καὶ ποῖος νὰ ὑπάγῃ μετὰ τῷ λαῷ σου; καὶ ποῖον διορίζεις ἡγέμενον καὶ ὁδηγόν τῷ λαῷ σου Κύριε; Λέγει τῷ ὁ Θεός· ἔπαρε Ἰησοῦν τὸν τῷ Ναυῆ, καὶ κατὰςσον αὐτὸν ἐμπροσθεν παντός τῷ λαῷ ἡγέμενον καὶ ἄρχοντα αὐτῶν, ἀπὸ τῷ σῷ, καὶ ἔσομαι μετ' αὐτῷ, καθὼς ἤμην καὶ μετὰ σῷ. Ἐπῆρε λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ἰησοῦν υἱόν τῷ Ναυῆ, καὶ τὸν ἔφερεν ἐμπροσθεν τῷ Ἱερέως Ἐλεάζαρ, καὶ ὅλου τῷ λαῷ τῶν Ἐβραίων, καὶ ἐπέθηκε ἐπαῶν αὐτῷ τὰς χεῖρας αὐτῷ, καθὼς τὸ εἶπε

ὁ Θεός, ἡ ἐχειροτόνησεν αὐτὸν Ἠγούμενον ἢ Ἀρχοντα, ἢ στρατηγὸν παντὸς τοῦ λαοῦ, ἢ ἐσάφη ἢ ἐδίδαξε, ἢ ἐνεθέτησε τὸν λαόν, ἢ ἔκαμε τὴν δευτέραν αἰδὴν, τὸ, Πρόσεχε Οὐρανὸν, ἢ λαλήσω· ἐπειτα ἀνέβηκεν εἰς τὸ ὄρος Ναβαὼ, ὅπῃ εἶναι ἀπευαῖτι τῆς Ἱερειῶν, ἢ ἐκεῖ ἐπελεύτησε, χρόνων ὑπάρχων, ρκ'. Καὶ καθὼς λέγει ἡ Γραφή, ἴδεις οἶδε τὸν τόπον, ὅπως ἐπάφη ὁ Μωϋσῆς. Λέγει δὲ ἢ Ἰωσήφ, ὅτι ἔγινε σύμφωνον καὶ σκότος εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἵνα μὴ ἴδῃ τινὰς τὸ σῶμα τῶ Μωϋσέως πῶ πείθεται. ἔκρυψε το δὲ ὁ Θεός ἀπὸ τῶς Ἑβραίων, διὰ τὸ μὴ τὸ θεοποιήσαν· ἐπειδὴ ἦσαν εὐκολοὶ εἰς τὸ καὶ κάμεσι Θεὸς καὶ προσκυνῶσιν. Ἐκλαυσαν ἔν οι Ἑβραῖοι τὸν θάνατον ἢ τὴν σέρησιν τῶ Μωϋσέως σαράντα ἡμέρας· ἢ μετὰ τὸ πένθος, ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς τῶ Ναυῆ τὸν λαόν ὅλον τῶ Ἑβραίων, ἢ ἀπέρασαν τὸν Ἰορδάνην, ἢ ὑπῆγαν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, μετὰ νίκαις ἢ θειάμβως πολλῶς.

Τῶτος εἶναι ὁ βίος ἢ ἡ πολιτεία τῶ ἀγίου ἐνδόξου μεγάλου Προφήτου Μωϋσέως τῶ Θεόπτε, Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῶ ποθεινότατοι. αὐτῶ εἶναι τὰ ἐνδόξα αὐτῶ κατηρτώματα, τὰ ὅποια συνελίξαμεν ἀπὸ τῶ πολλὰ ἐκεῖνα, ὅπῃ φαίνονται γεγραμμένα εἰς τὴν παλαιὰν Γραφήν, ἢ ἐγράψαμεν αὐτὰ συντόμως, ἢ εἰς πέξην φράσιν, εἰς πληροφορίαν ἢ ἀφέλειαν τῶ Χριστιανῶν πληρώματος. Δέξαθε ἔν ταῦτα εὐμενῶς Ἀδελφοί, ἢ δοξάσατε τὸν Θεόν, τὸν ποιῶντα μεγάλα ἢ θαυμασιὰ, ἐνδοξάτε ἢ ἐξαισία, τιμῶντες ἢ τὸν αὐτῶ θειάποντα Προφήτην Μωϋσῆν. Καὶ ἐπαύω εἰς ὅλα, ἴδτε καλά, ὅτι τοῖστος Ἄγιος, ἢ μέγας Προφήτης, διὰ μικρὰν πλημμέλειαν, ὅπῃ ἐπλημμέλησε ἢ αὐτὸς ὡς ἄνθρωπος, διὰ τὴν ἀτιλογίαν, λέγω, ὅπῃ ἔκαμεν εἰς τὸν Θεόν, ἢ δὲν ἐπίσειτε τὰ λόγια ὅπῃ τῶ εἶπε, πῶς θέλει εὐγάλη ἢ πέτρα νερόν, ἀλλ' ἐκτύπησε αὐτὴν μετὰ θυμὸν μεγάλον, διὰ τὸ τὸ δὲν τὸν ἠξίωσε ὁ Θεός να ὑπάγη εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ἢ μετὰ ὅλον ὅπῃ ἔπεσε καὶ ἐπαρακάλεσε τὸν Θεόν να τὸ συγχωρήσῃ.

Βασίλειον να θαυμάζη πολλὰ, λέγωντας· Ὅταν ἴδῃ Μωσῆα τὸν τῶ Θεῶ θειάποντα, τὸν μέγαν ἐκεῖνον, τὸν ποσαύτης μετὰ καὶ τηλικαύτης ἀξιοθεῶτα παρὰ Θεῶ τιμῆς, ἔτω δὲ παρὰ αὐτῶ πολλὰς μαρτυρηθέντα, ὡς ἀκούσαι· Εὐηγκάσατε παρὰ πάντας, καὶ εὐρηκας χάριν ἐνώπιόν μου, τῶτον ὅταν ἴδῃ ἐπὶ τῶ ὕδατος τῆς ἀτιλογίας, ἢ ἴωσται δὴ πάντες, ὅτι δι' ἕδενός ἐτέρου, ἢ ἵνα μόνον εἴπη τῶ λαῷ γογγύζοντι δι' ἀπολείαν ὕδατος· Μη ἐκ ταύτης τῆς πέτρας ἐξάξω ὑμῖν ὕδωρ; τότε μόνον εὐκλεν εὐθὺς ἀπειλήν δεχόμενον, εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ἐκ εἰσελεύσει, ἢ τις ἦν τότε τῶν πρὸς Ἰουδαίους ἐπαγ-

παγ-

παγγελίων τὸ κεφάλαιον. Ὅταν ἔν ἴδῃ τῶτον παρακαλῶντα καὶ μὴ συγχωρόμενον, ὅταν ἴδῃ μηδεμίαν συγγνώμην, διὰ ποσαύτα κατηρτώματα, ἐπὶ τῶ βραχεῖ ἐκείνω ῥήματι καταξιόμενον, ὅπως μετὰ ὄρω Θεῶ ἀποτομίαν, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ὅπως δὲ ἐκεῖνο ἀληθῆς εἶναι πείθομαι, τὸ, εἰ ὁ δίκαιος μόνος σώζεται, ὁ ἀμαρτανὸς ἢ ἀσεβῆς πῶ φανέται; Βλέπετε Ἀδελφοί τί λέγει ὁ Ἄγιος; Τώρα λέγει βέβαια καταπίδομαι ἐκεῖνο, ὅπῃ εἶναι γεγραμμένον. εἰ ὁ δίκαιος μόνος σώζεται, ὁ ἀμαρτανὸς ἢ ἀσεβῆς πῶ φανέται; Ὅποταν βλέπω, πῶς αὐτὸς ὁ μέγας ἢ θαυμαστός Προφήτης Μωϋσῆς, ἐπὶ βραχεῖ ῥήματι, διὰ εἷα λόγον, διὰ εἷα μικρὸν σφάλμα, ὅπῃ ἔσφαλε ἢ αὐτὸς ὡς ἄνθρωπος, ἢ ἀτιλόγησε τῶ Θεῶ, ὅχι μόνον παρακαλῶντα δὲν τὸν ἐσυγχώρησε ὁ Θεός, ἀλλὰ μήτε εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας δὲν τὸν ἠξίωσε να ὑπάγη· ἀς λάβωμεν λοιπὸν ἢ ἡμεῖς ἀπὸ τῶτο παράδειγμα· ἀς φοβηθῶμεν τὸ βέβαιον τῆς ἀτιλογίας, ἢ ἀς μὴν ἀντιλέγωμεν εἰς τὸ Θεῶ τῶς παραγγελίας. ἢ μάλιστα ὅσοι ἐλάβομεν ἢ ἔχομεν ἀπὸ τὸν Θεόν καθεὶα χάρισμα, κάμμιαν ἐξουσίαν ἢ προσουσίαν λαῷ· ὅτι βέβαια διὰ τῶτο καὶ μόνον δὲν ἐσυγχώρησε ὁ Θεός τῶ Μωϋσέως τὸ ἔγκλημα τὸ μικρὸν ἐκεῖνο, διὰ τὸ αὐτὸς μόνος ἔλαβε τὴν τῶσσην χάριν, ἢ τιμὴν ἐκεῖνη ἀπὸ τὸν Θεόν, ὅπῃ ἄλλος καθεὶς δὲν τὴν ἔλαβε, να ἀξιώσῃ να ὁμιλήσῃ σῶμα μετὰ σῶμα μετὰ τὸν Θεόν, καθὼς ὁμιλεῖ φίλος μετὰ φίλον. ἐπειτα αὐτὸς ὁ φίλος τῶ Θεῶ, αὐτὸς ὁ ἐκλεκτός ἢ ξεχωριστός ἀπὸ ὅλων, να φανῇ τῶτον τινὰ ἀπίστος ἢ ἀχάριστος, ἐκακοφανῇ τῶ Θεῶ τῶσσην, ὅπῃ τῶ εἰρήνῃ μεγαλήτερον τὸ ἔγκλημα αὐτῶ, παρὰ τῶ πολλὰ ἔγκληματα τῶν Ἰουδαίων. Ὡσε Ἀδελφοί τὸ ἔγκλημα ἐνός ἐξουσιασῶ, εὐθὺς αὐθέντα, ἐνός προσάτου ἢ ποιμένου, εἶναι μεγαλήτερον ἐμφορῶ εἰς τὸν Θεόν, παρὰ τῶ ἔγκληματα τῶν ἄλλων· τὸ ἀμαρτανῶμα τῶν ἀρχόντων εἶναι βέβαια μεγαλήτερον ἀπὸ τῶ ἀμαρτανῶματα τῶν ἀρχομένων. Ὅθεν ἀς λάβωμεν ὅλοι ἢ ἀρχοντες ἢ ἀρχομένοι, ἢ ἐξουσιασῶ ἢ ἐξουσιαζόμενοι παράδειγμα, ἀς λάβωμεν φόβον, ἀς φοβηθῶμεν τὴν δικαιοσύνην τῶ Θεῶ, ἢ ἀς φυλάττωμεν καλά τῶς ἀγίας αὐτοῦ Ἐντολῶς, καὶ ἀς μὴν ἀντιλέγωμεν εἰς ἐκεῖνα, ὅπου εἶναι γεγραμμένα εἰς τῶς ἀγίας Γραφῶς· ἀς μὴ λέγωμεν διὰ τὸ τῶτο; καὶ διὰ τὸ ἐκεῖνο; ἀλλ' ἐν ἀπλότητι καρδίας ἀς πιστεύωμεν, καὶ ἀς καώμεν τῶ Θεῶ τῶ θεία θειάματα, διὰ να ἀξιώθωμεν να ἀπάγωμεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, να ἀπολαύσωμεν τῶ αἰώνια ἀγαθὰ τῆς ἐρανοῦ Βασιλείας. Ἦς γενοίτο πάντας ἡμῶς ἐπιτυχῆν, ἐν Χριστῶ Ἰησοῦ τῶ Κυρίῳ ἡμῶν· ὃ ἢ δόξα, ἢ τὸ κράτος, ἢ ἡ τιμὴ ἢ ἡ προσκύνησις, σὺν τῶ ἀνάρχῳ αὐτῶ Πατρὶ,

ἢ τῷ παναγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ αἰ, ἢ εἰς τὸς ἀπεράτους αἰῶνας τῶν ἀπελευθέρων αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'. Ἐκνοον φόραγμα τυράννου.

Στὸν ἐγκάρσιον, διαπέσει Μωσῆ, ὄφιν ἐσήλωσας, ἀψυχου ποτὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ θεραπευτήν, τὸν σὸν λαὸν τὸν ἀγνώμονα, γυμνάζων ἐντεῦθεν, εἰς φροσκύνησιν τῷ Σταυρωθέντος, ἢ τὸν ὄφιν κτείναντος, καὶ σώσαντος τὸς ψάλλοντας, ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων ἢ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ταύτην τὴν ποίμνην σε, σκηνῆς τῆς παλαιᾶς ἔσται ἐπίτυπον, σῶζε πειρασμῶν, ἢ πολυτρόπων ἐξ ἀνάγκων, τεχιζῶν ταύτην τῇ μεσιτείᾳ σε, ἢ τῇ ἐποπτείᾳ Μωσῆ πάστοφε. ἢ ᾧ ἐνταῦθα τῷ Θεῷ ὁμίλησας, ἢ ψάλλον διετέλεσας, ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων ἢ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ιδεὼν ἐργασαι, εὐχᾶς σε τὸν Χειρὸν Θεομακάρισε. ὃν ἐν τῷ Θαβῶρ Θεὸν ἀγγέιλας ἀληθῆ, ἢ τὴν λαχῶσά σοι ποίμνην φύλαξον, ὡς πάλαι λαῶ σε ἐν μέσῳ ἔστησας, κείμενα θανάτου τοῦ παραπικραίναντος, καὶ ψάλλον μὴ συνήσαντος, ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων ἢ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Οτε ἐώρακας, τὴν πάλιν Ἰακώβ μακαριώτατε, ἔγνωκας Θεὸν μετὰ ἀνθρώπων εὐλαβῶς, ἢ τὸ λαῶ σε τὴν ἔννοιαν χωλῶσαν εἶδες. διὸ εὐθυρον ἡμῶν τείβεις, πρὸς ζῶν ἐνάρετον, ἢ σῶσον ἀναμέλποντας, ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων ἢ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευται τῇ κτίσει.

Τῆ ἀπλότητι παμμακάρι τῆς καρδίας σε, ἢ καθαρότητι, τῆς ἱεράς σε ψυχῆς, ἐμφόβως πρὸς Κύριον, ἔφησ εἰ ἔγνωσ με, νῦν παράπαντας, Λόγε γνωσός μοι φαίηδι, ὅπως ἴδω σε τὴν δόξαν.

Ηδυνδείς σε τῆς ψυχῆς τῇ καθαρότητι, σὲ κατενώπιον, μακαρπαντός τῷ λαῷ, Θεὸς τῆς φωνῆς αὐτῆ, ἀκένυ ἴσησιν, ὡς αἰδέσιμον, πᾶσιν ὁῶσι δείξῃσε, ἢ φεικτὸν τὸν αὐτῆ μύσην.

Νομοθέτης παραδόξων δυσεφίκτων τε, Θεομακάρισε, διαταγματῶν αὐτῆ, Θεὸς σε ἀείδειξε, ἢ εἰς ἐπίγνωσιν, θείας χάριτος, καθοδηγῶντα εὐδόξε, τὸν λαὸν αὐτῆ ἐμφρόνως. Θεοτοκίον.

Πικρογόνης ἀμαρτίας σὺ μετέβαλεις, μόνη κυήσασα, τὸν γλυκασμὸν τῷ παντός· σὲ ᾧ προειτύπωσεν, ἢ ῥάβδος Παύαγνε, ἢ γλυκάνασα, πάλαι Μερράς πᾶ νάματα, ἐν χειρὶ τῇ τῷ Μωσέως. Καταβασία. Ἐκνοον φόραγμα τυράννου.

Ὡδή η'. Εὐλογεῖτε παῖδες.

Νεῖματι ὁ παῶν θείκως φέρων Ἄγιε, σὲ προειδώς ἐκ μήτρας, ἠγιάσέ σε, θέμενος ἀρχετυπίαν, ἐναρέτως βίε, ἐν μετώρῳ τῆς

τῆς γῆς. ὅθεν ἀρμονίαν πλατύντες ἀναβοῶμεν, ὕμνον τελτάγιον εἰς τὸς αἰῶνας.

ΑΓματος ἀθάς χειρόμενα μακάριε, ἢ τῶν βρεφῶν ἀδίκως ἀναρμεμένων, ἐκ τυραννικῆς αἰῶνας, τῆς μητρὸς ὄϊνας, λύεις τικτόμενος, ἢ τῆς Ἐκκλησίας τὸ βάπτισμα διαγράφεις, ἐν τῷ ἐκτίθεισθαι παρά τὸ ὕδωρ.

Ιὸβόλον ὄφιν τὸν τὴν Εὐαν περνούσαντα, ἐν τῇ ἐρήμῳ πάστοφε θειαρμεύεις, χάλκειον αὐτὸν σολῶσας· τὸς γὰρ χαμαιζήλους ὀρμάς τῆ σώματος, δι' ὑπερβαλλήσης ἀσκήτεως ἀποκτείνας, ζῶν διήνυσας ἔρανοδρόμον. Θεοτοκίον.

Νεῖμοις σέως φρεσβεῖαις τῆς εἰρήνης τὸν Ἄγγελον, ὡς τὸν λαὸν σε πάλαι περὶφρενῶντα, ταύτην τὴν σεπτήν σε ποίμνην, τὴν ἐγκαυχουμένην τῷ σῷ ὀνόματι, καὶ καθιδρυμένην ἐν τόπῳ, ἐν ᾧ φροεῖδες τῆς Θεομήτορος τὸ μέγα θαῦμα.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγῆς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ρᾶβδω σε ἢ πέτρα ραπιδεῖσα, Θεόπτα ἐκ παραδόξου φρὶν ἐξέβλυσε, ρεύματι ποτάμια, ἢ λαὸν ἐκόρεσε, ἢ αὐχμηραῖς ἔλυσε, Μωσῆ ψυχόλεθρον τὸν τύπον τῷ Σταυρῷ γὰρ εἶδη, δι' ἧς κατηρδέθη πᾶσα πισῶν καρδία.

Οπλον τῷ Σταυρῷ φρὸς ἀντιπάλης, τῷ θείῳ σε φρογαράζας μακάρι σώματι, χεῖρας διεπέτασας, σαυρικῶς παθόλβιε, ἢ Ἀμαλὴκ τὸν ὑπερήφανον, ἢ πᾶσαν τὴν αὐτῆ δυναστείαν, ἔφραυσας δυνάμει τῷ Σταυρωθέντος Λόγῳ.

Φρύαγμα δεινὸν τῷ ἀρχεκάκῳ, θρασίως ἀντιλογῶντος πρὶν κατήχυνε, Μιχαὴλ ὁ μέγιστος, ἀρχῶν ἱερώτατε, τῶν ἐραυῶν τάξεων συστρατηγῶν σοι ποτὲ, ὡς ᾠφθη ἢ φρερός τῆ σῆ σκήνης, τὴν ἁρῶντε τότε κατέβαλεν ἐνδίκως. Θεοτοκίον.

Ρᾶβδος Ἀαρὼν ἢ πρὶν αἰκίμως, βλασφήσασα φροεῖδῃς σὲ Παύαμωμε, τὴν ἀσπόρως πέχασαν, ἀνδρὸς τὸ ἀμάρτανον, τὸ ταῖς σκιάς τῆς χάριτος τὴν κτίσιν ἀπασαι, καλύψαν ἢ τὸν καύσωνα πᾶντα, τῆς πολυθείας ἐξάραν θείῳ θείῳ.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε παῖδες.

Ὡδή θ'. Μυσικός εἶ Θεοτόκε.

Ω Μωσῆ Θεῷ θειάτων ἱέμενος, τῆς ζωφόρος ἢ θείας ἀφραπῆς, τὸν γνόγον διελθῶν, τῶν ἀγίων ἰχνῶν ἐπορεύθης ὀπίσω· διὸ τὸς ὑμνῶνάς σε, μιμητάς σε φρεσβεῖαις ἀνάδειξον.

Σήμερον χαίρει σε ἢ ποίμνη τῇ μνήμῃ σε, πανηγεύειζσα πάστοφε φαιδρῶς· ἐν ᾧ πρὸς τὸν Θεὸν ἐπορεύθης, λιπῶν τὸ γεῶδες σαρκίον. ἀλλὰ μὴ διαλίπης περιέπων αὐτὴν τῇ μεσιτείᾳ σε.

Η'

Η Τεισυπόσατος Θεότης ἐμπλήσασα, τῆς σῆς αὐγῆς τὸν Προφήτην σε Μωσῆν, ἐξῆρας δι' αὐτὸ τὴν βαθεΐαν ἐκ γῆς, καὶ πολύθειον νύκτα. αὐτὴ ταῖς ἰκεσίαις, καὶ ἡμῶν τὴν ζῶην γαλήνης πλήρωσον.

Ν Ιηθικὰ βραβεΐα διδοὺ ταῖς δέλοισι σε, Θεοκυτῶρ Παρθεύε Μαλάμ, κατὰ τὴν ποιηρῶν· ὅτι σὺ τῶν πιστῶν τῆς καυχίσεως σέφος, ἵνα σε κατὰ χρέος, εὐφημῶμεν αἰεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Ἄσας γηγενῆς, σκιρτάτω.

Ο Ρεὶ ἐπιβάς, Θεόπτα τῷ πνεύματι, εἶδες ἀραέων τὴν γῆν, τῷ Θεῷ ἀφοσάξαντος, ἐπαγγελίας δὲ κατενόησας, παυευσεβῶς πανόλβιος, πᾶσαν τὴν γῆν αἰδητῶς, μετασᾶς δὲ, νῦν ἄρος τὰ ἐραΐα, σὺν Ἀγγέλοις αὐλίξῃ μακάριε.

Ν Εὐμάτι σοφῆ, τῷ φέροντος ἅπαντα, καὶ μετὰ θάνατον, ἤχθῃς καὶ παρέσῃκας, σὺν τῷ Θεοβίτῃ καὶ κατενόησας, οὐχ ὡς τῆ πέτρα ἀρόπερον κρυβεῖς Θεόσαφε, καὶ αὐτόπτης, γέγονας Θεόπνευσε, τῆς Θεῷ ἀφὸς ἀνθρώπων ἐλεύσεως.

Ω Φθῆς θεατῆς, Θεῷ ἀφὸ σαρκώσεως, καὶ μετὰ σάρκωσιν, εἶδες ἄπερ ἐβλεψεν, εἶδες τῶν πάλαι εἰδὲ ἀκήκοον· ἀλλ' εὐμενῶς ἀφοβλέψας μοι, νῦν δεομένωσιν, τῆς φωνῆς μου, ἄκυσον Θεόπνευσε, καὶ πταισμάτων μοι διδοὺ τὴν ἄφεισιν.

Σ Τάμιον σε χρυσῆν, καὶ πλάκα καὶ τράπεζαν, προδιεγράψατο, Μωϋσῆς Πανάμωμε, καὶ βᾶτον Κόρη ὄλην πυράφλεκτον· ὡν νῦν ἡμεῖς τὴν ἔκβασιν πιστῶς θεώμενοι, Θεατάκου εὐσεβῶς δοξάζομεν, ὡς Θεὸν ἦν ἀπαύτων γεννήσασα.

Καταβασία. Μουσικός εἶ Θεοτάκε.

Ἐξαποσειλάειον. Φῶς ἀναλλοιώτων Λόγε.

Σ Τὸν Οὐραϊὸν ἄρτον, ἐπόμβρησας ἐν ἐρήμῳ, τροφῆς ἀγίας Θεόπτα, διάκονος χρηματίσας· καὶ νῦν ἡμᾶς ταῖς εὐχαῖς σε, δεῖξον μετόχης, τῆς ἔραων Βασιλείας.

Δ Ιά ζωῆς ἀηγημένης, καὶ μεταρσίσι πορείας, εἰς τὴν Οὐραϊὸν λήξω, κατέπαυσας Θεοφόρε· ὅθεν ἡμᾶς ἀπευθύνεις, εἰς τὰς λιμένας, τῆς ἀληθῆς κληροχίας.

Η Βᾶτος ἐν τῷ Σιναίῳ, σὲ ἀφοετύπε Παρθεύε, τὸ πῦρ τῆς Θείας Οὐσίας, ἀφλέκτως ἐγγυμονῶσα. διὰ ἡμᾶς τοὺς σοὺς δέλους, ποιήσον ὄικος, τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ.

Εἰς τὰς Αἴνας, Πᾶσα προή. ἰσῶμεν σίχ. δ'. Καὶ ψάλλομεν Στιχηρά. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ε Ν Συέλλη τὸν ἄσαρκον, καὶ ἐν γνώφῳ τὸν αὐλον, Μωϋσῆ πεθεῖσαι ὡς χωρεῖν ἰδεῖν, θεοειδῆς δὲ γεγόμενος, τῇ δόξῃ τῇ κρείττῳ

κρείττονι, τῷ σαρκίνῳ Ἰσραὴλ, νομοθέτης κεχειρισται, ἀλλ' ἐπέφυκε, νῦν γεώδης ταῖς Θεοίοις ἐμβατεύειν· ἢ ὅδ' χάρις τοῖς ὀρώσι, τὴν λίαν κρείττονα δίδοται.

Ι Ἐρεὺς ἐνομώτατος, στρατηγὸς γενναϊότατος, τῷ παρατικραίνοντι ἀπαδέδεξαι, Μωσῆ μασιζῶν τὴν Αἴγυπτον, τῇ ῥάβδῳ δὲ θάλασσαν, διαρῶν τὴν ἐρυθρᾶν, καὶ βυθίζων ἀλάσρα, καὶ ὑψαύχενα, Φαραῶ σὺν τεισάταις, καὶ διάγων, ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐκτρέφων, τὸν Ἰσραὴλ τὸν ἀγνώμονα.

Μ Ωϋσῆ τὸ ὑπόδημα, τῶν ποδῶν λύσου τάχιστα, ὁ γὰρ τόπος ἅγιος, ὃν πεπάτηκας, μῆτι νεκρώσεως σύμβολον, ἐν σοὶ πελειόροισι· ἐν γὰρ βᾶτῳ καὶ περὶ, μουσικῶς σοι ὀπτανεται, τὰ παραδόξα, τῆς Θεόπαιδος Κόρης ἐν τῷ ὄρει, τῷ Χωρηθ ὁ χρηματίζων, τῷ νομοθέτῃ ἐφδέγγετο.

Μ Ωϋσῆς ὁ θαυμασιός, ἐλλαμφθεῖς θείῳ πνεύματι, καθαρῶς τῷ κτίσαντι ἀφωτομίλησε, καὶ βᾶτον εἶδε πυράφλεκτον, τῷ Λόγῳ τὴν ἀβήρτον, συγκατάβασιν ἡμῖν, ἀφοδηλῆσασιν σαφέστατα· καὶ ἐκόλασε, πᾶσαν Αἴγυπτον ῥάβδῳ, ἀφοτυπώσας, τῷ Σταυρῷ τὴν δυνασίαν, καὶ Ἀμαλήκ ἐτροπώσατο.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τ Ων Προφητῶν τὸν ἀκρίμονα, καὶ παμφαῖ ἄστέρα τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμῆσωμεν πιστοὶ, Μωσῆ τὸν νομοθέτην, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελωδικῶς· εὐσπλαγγχε Κύεε, παράχῃ τῷ λαῷ σε, ἰκεσίαις τῷ σὺ Προφήτῃ, ἀφεισιν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσπονα ἀφρόδεξαι, τὰς δεήσεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆς Κανόνος τοῦ Προφήτου, Ὡδῆ, γ' καὶ δ'.

Προκείμενον τῷ Ἀποστόλῃ. Ἦχος δ'.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελλισιεδέκ. Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθῃ ἐκ δεξιῶν μου.

Πρὸς Ἑβραῖους Ἐπιστολῆς.

Α Δελφοὶ, πίσει Μωσῆς μέγας γεγόμενος, ἠρνήσατο λέγεσθαι ἡὸς θυγατρὸς Φαραῶ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκαταχεῖσθαι τῷ λαῷ τῷ Θεῷ, ἢ ἀφρόσκαρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλῆτον ἠηγητάμενος ἦν ἐν Αἴγύπτῳ θησαυρῶν, τὸν οὐνειδίμων τῷ Χριστῷ. ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μιδαποδοσίαν. Καὶ τί ἐτι λέγω; ἐπιλείψει γάρ με διηγόμενον ὁ χρόνος, περὶ Γεδεών, Βαραάκτε, καὶ Σαμφῶν, καὶ Ἰεφθάε, Δαβίδτε, καὶ Σαμηλ, καὶ τῶν Προφητῶν· ἀ

διὰ πίστεως, κατηγωνίσαντο Βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτοχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν σώματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναιμιν πυρός, ἔφυγον σώματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀόφειας, ἐγενήθησαν ἰχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτερίων· ἔλαβον γυναικίς ἐξ ἀνάσσεως τὸς νεκρὸς αὐτῶν. ἄλλοι δὲ ἐτυμπαρίστησαν, ἢ προσδεχόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀνάσσεως τύχωσιν. ἔπειροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μασίγων πείραι ἔλαβον, ἐτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, ἐλιθάθησαν, ἐπέλοθησαν, ἐπειράθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον. περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγίοις δέρμασιν, ὑπερέμενοι, θλιβόμενοι, κακῶ χέμενοι, ὧν ἕκ ἕν ἀξίος ὁ Κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὁπταῖς τῆς γῆς. καὶ ὅτοι πάντες μαρτυρηθεῖτες διὰ τῆς πίστεως, ἕκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τὸ θεὸς περὶ ἡμῶν κρείττοντι προβλεψαμένους, ἵνα μὴ χωεῖς ἡμῶν πλεωθῶσιν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆς κατὰ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰακώβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ Πρόσωπον αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἰσχυρὰ λευκά ὡς τὸ φῶς· καὶ ἰδὲ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτῶν συλλαλῆντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. εἰ θέλεις ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεὶ μίαν, καὶ μίαν Ἡλία. Ἐτι αὐτῶν λαλοῦντος, ἰδὲ νεφέλη φωτεινὴ ἐπισκίασεν αὐτούς. καὶ ἰδὲ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτῶν ἀκούετε. Καὶ ἀκούσαντες οἱ Μαθηταί, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἤψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἐπάραντες δὲ τὸς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ἔδεον εἶδον, εἰμὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τῆς ὄρει, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· μηδεὶ εἴπητε τὸ ὄραμα, ἕως ἢ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον. Τῆς Προφήτης Μωυσεως.

Τὸν θεοπτικώτατον οἱ πιστοὶ, Προφητῶν τὸ κλέος, τὸν ἐν ὄρει πάλαι Σινᾶ, Θεῷ συλλαλῆντα, ἐν γνώφῳ καὶ ἐν βάτῳ, καὶ Νόμον δεδεγμένον, Μωσῆν τιμήσωμεν.

Δεήσις τῆς Ἁγίας τῆς Θεοτόκου νεοφύτης Ἱερομονάχου τῆς οἰναίτης. 1752.

ΜΗΝΙ' ΝΟΕΜΒΡΙ' Ω ΚΕ'.

ΜΗ' ΜΗΝ' ΕΠΗΤΕΛΟΥ' ΜΕΝ ΤΗ' Σ' ΑΓΙΑΣ' ΕΝΔΟ' ΖΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑ'ΡΤΥΡΟΣ ΠΑΡΘΕ' ΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΣΟ' ΦΟΥ

Α Ι Κ Α Τ Ε Ρ Ι Ν Η Σ.

Εν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν προοιμακὸν Ψαλμὸν, τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ, ἀ. Ἀντίφωνον. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν σίχ. ἢ. ἢ ψάλλομεν σιχηρά τῆς Ἐορτῆς, δ. ἢ τῆς Ἀγίας, δ. τῆς Ἐορτῆς. Ἦχος ἀ.

Ω τὸ παραδόξον θαύματος.

Ἡμερον πῖσοι χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς ἢ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες ἢ τὴν αὐτὴν ἡγιασμένην σκηπνὴν, τὴν ἔμψυχον Κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσα. αν. προσφέρεται ᾄθ Θεῷ, ὑπερφύως τῇ σαρκί νηπιᾷζουσα, ἢ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφρανόμενος ταύτην, ὡς Θεὸς κατοικητήριον. Δίς.

Σ Ἡμερον Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς Ἀγίας Δόξης, Χειρὸ τῆ Θεῶ ἡμῶν, ἢ μόνῃ ἐν γυναιξίν, Εὐλογημένη Ἄγνη, προσφέρεται τῷ Ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἄγια, ἢ χαίρεισι σὺν αὐτῇ, Γωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ Πνεύματι, καὶ Παρθενικαὶ χορεῖται, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελωδεῖσαι, ἢ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτῶ.

Σ Τ' ἢ Προφητῆς τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων Δόξα, ἢ Μαρτύρων καύχημα, ἢ πάντων ἢ γηγενῶν ἢ ἀνακαίνισις, Παρθενὸν Μήτηρ Θεῶ, διὰ ᾄθ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ Ναῷ τῷ Κυρίῳ προσέλευσιν, καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ παύτες, ψαλμικῶς τὸ χαῖρέ σοι, τῇ Πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ προσβείασε σωζόμενοι.

Ἐπὶ Στιχηρά τῆς Ἀγίας. Ἦχος ὁ αὐτὸς. Τῶν Οὐραίων ταχυμάτων.

Σ Ἡμερον πέριται Πόλις, ἢ Ἀλεξάνδρεια, τὰ ἀπάρργανά σου Μάρτυς, ἐν τῷ Θεῷ Ναῷ σε, κατέχυστα προσφρόνους. διὸ ἢ ἡμεῖς,

ἡμεῖς, εὐσεβῶς ἑορτάζομεν, Αἰκατεῖνα τὴν μνήμη σου τὴν σεπτὴν, ὑπερέχου τῆς τιμῶντων σε.

Αἰκατεῖνης τὴν μνήμη, νῦν ἑορτάζομεν. αὐτὴ ᾗ ὄντως πάσας, τὰ ἐχθρὰ τὰς δυνάμεις, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, καθείλε σεβρῶς, καὶ Ῥητόρων τὴν εὐσεβίαν. ἀλλὰ δεήσῃσι ταύτης, ῥῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ τῆς αἰρέσεων.

Χαίροις πανεδοξε Μάρτυς, Αἰκατεῖνα σεμνή. τὸ ᾗ Σίναιον Ὄρος, ἐν ᾧ εἶδε τὴν βάτον, Μωσῆς μὴ φλεγομένην, ἐν τότε τῷ Χειρῶς, τὸ θεάρετον σκηνοῦσε, νῦν μεταθείς σε φυλάττει ἕως καιρῶ, τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτῶ.

Δόξα. τῆς Ἁγίας. Ἦχος β'.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς Θεοσόφου Μάρτυρος Αἰκατεῖνης, συνδράμωμεν ᾧ φιλομάρτυρες, καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις ᾧ αὐθεσι κατασέψωμεν, χαίροις βοῶντες αὐτῇ, ἢ τῆς φληνάφων Ῥητόρων, τὴν θρασυσομίαν ἐλέγξασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλευν, καὶ τότες παρὸς Πίσιν θεῖαν χειραγωγήσασα. χαίροις, ἢ τὸ σῶμα παυλόχοις βασιναῖς ἐκδέσσει, δι' ἀγάπην τῶ ποιητῶς, καὶ μὴ καταβληθεῖσα ὡς ἀκμῶν ἀνάλωτος. χαίροις, ἢ ταῖς αἰῶνιαις, αὐτάξια τῆς πόνων εἰσοικιδεῖσα, καὶ Δόξης αἰωνίᾳ κατατροφήσασα, ἢς ἐφιέμενοι οἱ ὑμνοδοῖς, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπίσωμεν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὰ εἶψη τῆς πιστῶν συνελθόντα Πνευματικῶς πανηγυεῖσωμεν, καὶ τὴν Θεοπαίδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυεῖς προσεταγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν, τὴν ποροεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῆς γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τῶ Πανταύακτος Χριστοῦ, καὶ Θεῶ τῆς ὄλων, Παρθένου λαμπροφροῦσαι ποροπευθεῖ, τῆς ἁειπαρθένου τιμῶσαι τὴν σεβάσμιον ποροόδον. Μητέρες λύπην πᾶσαν ἀποδέμεται, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε τὴν Μητέρα τῶ Θεῶ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τῶ Κόσμου τὴν ποροζέον. ἀπαντες ἐν χαρμονικῶς τὸ χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν τῇ Κεχαειτωμένη, τῇ αἰε ποροσεβουῖσῃ ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσόδος, τὸ, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαῖα τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τᾶδε λέγει Κύριος. πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκρῶς ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τὰς Μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθε μοι Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πισεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ

ἐγὼ εἰμι. ἐμφοροῦσθε με ἐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ ἐκ ἔσαι. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ ἐκ ἐστὶ παρέξ ἐμὲ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγελα καὶ ἔσωσα, ἀνείδισα, καὶ ἐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐκ ἐστὶν ὁ ἐκ τῆς χειρῶν μου ἐξαιρέμενος. ποιῶσα, καὶ τίς ἀποσρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρεύμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος τῶ Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεῶ, καὶ ἔ μὴ ἀψηται αὐτῆς βάσανος. Ἐδοξάν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων πεθοναῖα, καὶ ἐλογιόθη κάκωσις ἢ ἐξόδος αὐτῆς, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντευμα, οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ ᾗ ἐν ὀψει ἀνθρώπων ἐὼν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευσθεῖτε, μεγάλη αὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεός ἐπέρασεν αὐτὸς, καὶ εὔρεν αὐτὸς ἀξίους ἑαυτῶ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτὸς, καὶ ὡς ὄλοκάρωμα θυσίας ποροεδέξατο αὐτοῦ. Καὶ ἐν καιρῶ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀλάμψισι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμῶνται. Κελεύσιν Ἐθνη, καὶ κρατήσονται Λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῆς Κύριος εἰς τὰς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῶ, συνήσονται ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ πορομενεῖσιν αὐτῶ. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῶ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαιοὶ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἢ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ἐπίστω. Διὰ τῶτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐφροσύνης, καὶ τὸ διάδημα τὸ κάλλος ἐκ χειρὸς Κυεῖς. Ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτῶ σκεπάσει αὐτὸς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶ. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτῶ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν Κτίσιν, εἰς ἀμυναὴν ἐχθρῶν. Ἐνδύεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κείσιν ἀνυπόκειτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα. Ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην, εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῶ ὁ Κόσμος ἐπὶ τὰς παράφρονας. Πορεύονται εὐσοχοὶ βολίδες ἀσραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῆς νεφῶν, ἐπι σκοπὸν ἀλῆνται, καὶ ἐκ πετροβόλης θυμῶ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαια. Ἀγαπηθήσεται κατ' αὐτῶ ὕδωρ Θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγχλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς Πνεῦμα δυνάμειος, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμῆσει αὐτὸς. Καὶ ἐρημώσεται πᾶσαν τὴν γῆν ἀομία, καὶ ἢ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκίστατε οὖν Βασιλεῖς καὶ συνέτε, μάθετε δικασαὶ περάτων Γῆς. Ἐσωτίσασθε οἱ κρατῶντες πλῆθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν.

ῥῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος β'.

Ως ἀλάβασρον μύρσι, τὸ αἷμά σου ἠροσενήνοχος τῷ σῶ Νυμφίῳ Χριστῷ, Αἰκατερίνα Ἀθληφόρε ἀήττητε, αὐτάμειψιν δὲ εἴληφας σέφος ἀσφαρτον, παρ' αὐτῷ Ἀξιάγασε. ὄθεν καὶ τῆς Ῥητόρων, τὴν θραυστομίαν ἀπήμβλυνας, καὶ τέπτεσ παρὸς Θεογνωσίαν ἐπανήγαγες, καὶ τὸν τῆς μαρτυρίας σέφανον ἐκομίσαυτο, σὺν Βασιλίῳ τῆ σοφῆ. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πνευματικὴν χερεῖαν συγκροτήσωμεν τὰ πλήθη τῆς Ὁρθοδόξων, ἐπὶ τῆ μνήμῃ τῆς Μάρτυρος Αἰκατερίνης. αὐτὴ γὰρ τὴν τῷ θήλειω φύσει εἰς ἀρρένότητα μεταβαλῶσα, ὡς Ἰεδίδῃ ἠνδείσατο κατὰ τῷ Ὀλοφέρῳ. διὸ καὶ ἐν τῷ σαδῶν πάχυσσα ἔλεγε· σὲ Νυμφίε μου ποδῶ, καὶ τὸ σῶμά μου διὰ σὲ τοῖς αἰσίοις παρέδωκα, ἀλλ' εἰσελεύσομαι εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν μέγαν, καὶ θεάσομαι τὴν δόξαν σου φιλαυθρπε.

Ἦχος α'.

Τὰ λαμπρὰ καὶ θεῖά σου ἄθλα, πᾶσαν γλώσσαν παρὸς ἀνεσίαν ἠγερεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. οἱ γὰρ Ἄγγελοι ὄραντες ἐν Οὐρανῷ τὸν Νυμφίον σου Χριστόν, τὴν καθαρωτάτην σου ψυχὴν ταῖς χορείαις αὐτῆς συναειδυμένα, καὶ οἱ ἄνθρωποι τὸ πολυάθλον καὶ καρπερικόν σου σῶμα κοινὸν ἰατρειῶν ἔχοντες, κοινὴν χορεῖαν συσησάμενοι ἀγάλλονται, καὶ πανηγυρίζουσιν εὐφημούντες σε, ὡς τὴν πλάην πᾶσαν τῷ ἐχθρῷ ἐνικήσασαν, καὶ πρεσβεύσαν ἐν Οὐρανῷ τοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸ θεῖον πόθω τοῦ Χριστοῦ πυρπολυμένη Μάρτυς πολυάθλε, τὰς τῆς αἰώνων βασάνων εἰς εἶδὸς ἐλογίσω, ἀλλὰ τὸν λογισμὸν σου τοῖς Οὐρανίοις κάλλεσι ἠροσῆλῶσασα, ἔπιπυδες φθάσαι παρὸς τὰ ποθέμενα. διὸ καὶ ὁ σφοδρότης Χριστοῦ δεξάμενος τὸ Παρθενικόν σου καὶ καθαρῶτατον Πνεῦμα, ἐν σκηναῖς Οὐρανίοις εἰσωκίσαστο, εἶδα νῦν παλαιαμένη τῷ Παμβασιλεῖ καὶ Θεῷ, πρέσβευε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ Νυμφίος σου Χριστός, Οὐρανῶν πᾶσι πύλας ἀνοίξας εἰς πασάδα ἀήρατον δέχεται σε καλλιπάρθενε, καὶ Βασιλείας συμμετόχον δείκνυσιν, ὡς συγκοινωνόν τῆς παθημάτων αὐτῷ, ὃ νῦν παλαιαμένη, μὴ ἐπιλάθῃ ἡμῶν, τῆς πίσει καὶ πόθω τιμῶντων, τὴν ἀειτέβασον μνήμη σου.

Ὁ αὐτός.

Τῆ ἐλπίδι τῆς αἰώνων ἀγαθῶν, νευρημένη Αἰκατερίνα παμμακάρισε, καὶ τῆ ἀγάπῃ καὶ τῆ πίσει περιφραχθεῖσα, καὶ τῆ

δυ-

δυναμεί τῷ Χριστῷ ῥωννυμένη ἀήττητε, εἰδῶλον τὴν πλάην ἐμείωσας, καὶ Βασιλίῳ παρὸξενος τῆς Οὐρανίου Θαλάμων γεγένησαι, μετ' ἧς τῷ Χριστῷ παλαιαμένη, πρέσβευε δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσίν σε, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Σήμερον ἡμέραν ὑπέρλαμπρον, καὶ ἔαρ πανευφρότυνον αἰτέιλε τοῖς πέρασιν, ἡ παύσεπτος πανήγυρις τῆς Ἀθληφόρε, λαμπρύνουσα τῆς Εὐσεβῶν τὰς καρδίας, καὶ τοῖς θαύμασιν ὡς αὔθεισι, τὸς πιστοὺς εὐδιαίζουσα. δεῦτε οὖν ἅπαντες πιστοὶ εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, καὶ τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, ἐπὶ τῇ λαμπρῇ καὶ σεβασμίῳ μνήμῃ τῆς Μάρτυρος, καὶ τοῖς αὔθεισι τῆς ἐγκωμίων ταύτην κατασεψώμεν, ἔτω βοῶντες· χαίροις Αἰκατερίνα καλλιπάρθενε Κόρη. χαίρει νύμφη τῷ Χριστῷ. χαίροις ἡ τῆς Ῥητόρων τὰ ἀπόλωτα σώματα ὡς ἀφώνως ἀποδείξασα ἰχθύας, καὶ τὴν αἰσίαν τῆς Ἑλλήνων ἐναντίον βασιλέως δυσσεβῆς ἐλέγξασα, καὶ κηρύξασα Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Επέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ Ἑορτὴ παντεβαστίου. σήμερον γὰρ ἡ παρὸ τῶν Παρθένης, καὶ μετὰ τόκου Παρθένης μείψασα, ἐν Ναῷ Ἁγίῳ φροτάγεται, καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ γεννέτης τῷ Προδρόμῳ, καὶ βοᾷ γηδοσύνης. ἠγγικεν ἡ φροσδοκία τῆς θλιβομένων, ἐν Ναῷ Ἁγίῳ ὡς Ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τῷ Πανταύακτος. εὐφρανέτω Ἰωακείμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιᾶσθω, ὅτι φροσῆνεγκαν Θεῷ, ὡς τελετίξασαν δάμαλιν, τὴν Ἄμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχάρητε, Παρθένοι σκρητήσατε, καὶ εἰραὶ συγχορεύσατε, ὅτι ἠνέωξεν ἡμῖν τὴν Οὐρανῶν Βασιλείαν, ἡ φροσελοῖσα Πανταύαγα. χαίρετε Λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Καὶ αἱ συνήθεις Εὐχαὶ παρὰ τῷ Ἱερέως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ φροσῶμοια τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Μνήμη τὴν πανίερον, Αἰκατερίνα Πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σε ἀθλήσεως, πλεῖντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύσαις, τὸν δειωρημένον, ὑπομονῆσιν καρπερῶν, καὶ νικηφόρου σε ἀναιδείξασα, καὶ λόγου χορηγῆσασα, καταπτόντα τὸς Ῥήτορας, Ἰησοῦν τὸν Φιλαθροπον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ἰπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Μάρτυς ἐσελοῦστος, Αἰκατερίνα Πανένδοξε, καθαρᾶθης τὸν Τυραννον, εὐτόνωσ ἐλέγξασα, καὶ δεῖνῃ μαρίαν, τῆς πο-

λυ-

λυθείας, Θεογνωσίας φωτισμῶ, καταβαλῶσα, καὶ θεία Χάριτι.
ἐπιπύθεν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς Παρθένον πανάμωμον, ὁ Χειρὸς
ἐσεφάωσεν, ὁ Σωτὴρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐσησεν ἐπὶ πέτραν τὰς πόδας μου.

Χαίρει τὴν τῆς Πνεύματος, Αἰκατερίνα Πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει
τῆς σῶματος, ἐδέξω καθάρασα, σεαυτὴν προσθύμως, διὰ πο-
λιτείας, καὶ λογισμῶ καρπικῶ, τὴν τῆς Τυράνων ὄφρον κατέπαυ-
σας, ἐν κάλλει τῆς τῆς σῶματος, τὴν ψυχικὴν ὠραιότητα, Θεοφρό-
νως ἀπέθεικας, ἀθλητῆς ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, τῆς Ἁγίας. Ἦχος πλ. δ'.

Τὼ τῆς Νυμφίσε ἔρωτι, πετρωμένη Αἰκατερίνα Σεμνή, Παρ-
θενομάτους καὶ Πάυσοφι, πᾶσαν κοσμικὴν προσάθειαν, προ-
θύμως κατέλιπες, καὶ τῆς σημείω τῆς Σταυρῶ, σφραγισαμένη ἑαυτὴν,
τὴν τῆς εἰδώλων πλάνην πανσόφως διήλεγξας, καὶ Ῥητόρων ἑπαυ-
σας, τὰς ληρώδεις ἐνάσεις, τὸ Χειρὸς τὸ ὄνομα λαμπαρῶς πᾶσι
κηρύξασα. ὅθεν καὶ ἐφέρε Οὐρανίω ἀνάθησαμένη τὴν κεφαλὴν, τὴν
Ἀγγέλοις χορεύεις, ὡς ἀγνή Πεισιερά, καὶ προσβύεις ἀπαύτως,
ὑπὲρ τῆς πίστει καὶ τόθω πελάντων, τὴν παναοίδιμον μνήμη σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Μετὰ τὸ πηχθῆναί σε Θεάνυμφε Δέσποινα, παρεγένεθαι ἐν Ναῶ
Κυεῖς, τὸ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἁγία τῆς Ἁγίων ὡς Ἁγία-
σμένη, τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεσάλη πρὸς σέ τὴν Πανάμωμον, τρο-
φὴν κομίζων σου. τὰ Οὐρανία πάντα ἐξέσησαν, ὄρωντα τὸ Πνεῦμα
τὸ Ἄγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν. διὰ ἀσπίδι ἀμόλυπτε, ἡ ἐν Οὐρανῶ
καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεῶ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Τροπῆιον τῆς Ἁγίας. Ἦχος πλ. α'. τὸν συνοίαρχον Λόγον.

Τὴν πανεύφημον Νύμφην Χειρὸς ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τὴν
θείαν καὶ πολιδχον Σινᾶ, τὴν βοηθεῖαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν, ὅτι
ἐφίμωσε λαμπαρῶς τὰς κομψὰς τῆς ἀσεβῶν τῆς πνεύματος τῆς μαχαί-
ρας, καὶ ὡς Μάρτυς Κυεῖς σεφθεῖσα, αἰτίται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῆς Ἁρτων.

Ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῳ μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα
τῆς Ἁγίας. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Μολύσσα εὐφρατῶς, πρὸς ἀγῶνας Τεισμακάρα, ἀνδρείως τὸν
Χειρὸν, ὠμολόγησας Μάρτυς, καὶ τύραννοι ἠλεγξας, δυσ-
σεβῆ

σεβῆ καὶ παράφρονα, καὶ κατήχυνας, Ῥητορευόντων τὰ εἶψη, καὶ ἀ-
νέδραμες, εἰς Οὐρανίους σκηνώσεις, διό σε δοξαζομεν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ὁμοιον.

ΔΙκαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ,
Ἰερῶ ἐν Ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ Τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἦν εὐλόγησεν, ὁ Ἰερὸς Ζαχαρίας, ταύτην ἅπαντες, ὡς τὴν Κυεῖς
Μήτηρα, πσιῶς μακαίρωμεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Καππλάγη Ἰωσήφ.

Η Παρθεύος καὶ σεμνή, Αἰκατερίνα ἡ σοφὴ, τῆς δυνάμει τῆς Χρι-
στῆ ἐπιρρωθεῖσα ἀληθῶς, ἀγαλλομένη εἰσέρχεται ἐν σαδίῳ,
καὶ Τύραννον ὠμόν καταβαλῶσα σεβρῶς, καὶ πάται τὴν πληθύν τῆς δυσ-
σεβῶντων ἐχθρῶν, μετ' εὐφροσύνης ἐψάλλεν, ἀκαταπαύτως μεγάλη
φωνῇ, Χριστὸ βῶσσα, Σωτὴρ καὶ Ρῦσα, σὺ ἐν δέξαι τὸ Πνεῦμά μου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Η Ἀμιάτος Ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος Πασάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
Θεῶ, ἡ Θεοτόκος Μαειάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παρα-
δόχος, ἦν Ἄγγελοι Θεῶ, δορυφόροισι πισῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοί,
μακαρίζουσιν αἶψι, καὶ εὐχαρίστας ψάλλουσι, ταύτη ἀκαταπαύτως μεγά-
λη φωνῇ, ἡμῶν ἡ Δόξα, καὶ Σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσαχθεῖ.

Αλεξανδρέων ἡ λαμπαρὰ καὶ θεία Πόλις, ἐπὶ τῆς μνήμῃ σου
Σεμνή πανηγυρίζει, καὶ γεραίρει τὰς ἀδελφὰς Αἰκατερίνα,
ὅς ἐπλησ γενναιοφρόνως ὑπὲρ Χειρῶ, καὶ μέγα βρευδυομένη σοὶ ἐκ-
βοᾶ, ὃ Παρθεύε πολυάδλε, εἰς Οὐρανίους νῦν σκηνάς, ἀγάλλου
καὶ χόρευε, χαίρει Μάρτυς πανθαύμασε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ὁμοιον.

ΑΓαλιιάδῳ ὁ Δαβὶδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν
τῇ Ἄννῃ, ὅτι Γόνος Ἁγίος ἐξ αὐτῶν προήλθε, Μαειά ἡ
φωτοφόρος θεία λαμπάς, καὶ χαίρει εἰσέρχομένη ἐν τῷ Ναῶ, ἦν
καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίς υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε,
χαίρει θαῦμα παγκόσμιον.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῆς πέμπτῃς Ἦχος.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῷ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῷ ἰθαυμάσασεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆς κατὰ Ματθαίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁμοιωθῆ ἡ Βασιλεία
τῆς Οὐρανῶν δέκα Παρθεύοις, αἵ τινες λαβῶσαι τὰς λαμπά-
δας

δας αὐτῆς, ἐξῆλθον εἰς ἀπαύτησιν τῶ Νυμφίῳ. Πέστε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραὶ· αἱ τινες μωραὶ, λαβῶσαι τὰς λαμπάδας αὐτῆς, ἐκ ἔλαβον μετ' ἑαυτῆς ἔλαιον. αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῆς μετὰ τῆς λαμπάδας αὐτῆς. Χρονίζοντος δὲ τῶ Νυμφίῳ, ἐνύσταξαν πάσαι, καὶ ἐκάθευδον. Μήσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν, Ἴδὲ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχουτε εἰς ἀπαύτησιν αὐτῶ. Τότε ἠγέρθησαν πάσαι αἱ Παρθενοὶ ἐκείναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῆς. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρόνιμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τῶ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβεβύνονται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν, πορεύεσθε δὲ μάλῃον πρὸς τὰς πωλῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῆς ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτῶ εἰς τὰς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθενοὶ, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκρίθεις, εἶπεν· ἀμὴν λέγω ἡμῖν, ἐκ οἴδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε ἔν, ὅτι ἐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, ἐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἣ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Καὶ ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρος παρσεβείας Ἐλεήμων.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου παρσεβείας Ἐλεήμων.
Ἦχος β'. Ἐλεήσόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἀγίας.

ΒἼον αὐλον ἐξηκνημένη, βῆμα ἄθειον καταλαβῶσα, ἔσης τροπαιοφόρος Αἰκατεῖνα σεμνή, ἀψηφορῶσα τῶ Θεῷ τὴν λαμπρότητα, καὶ τὸ θεῖον θεός ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράνης κατεμυκτησίας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φληνάφους ῥήσεις Πολύαδλε.

Εἶτε οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῆς Εἰρμῶν εἰς ε'.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'.

Ωδὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμασά τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασαι.

Σὺ δὲ ἀνάμνησεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῳ, τιμῶντες ἐν ἄσμασι, καὶ πανηγυρίσωμεν, πνευματικὴν ἑορτὴν, ἐν τῷ Ναῶ ἢ τῷ Θεῷ, δῶρον προσφέρεται.

Ωδὴν ἀνάμνησεν, τῆς Θεοτόκου, τὴν εὐδοξον Πρόδου, τῷ Ναῶ ἢ σήμερον, ὡς καὶ Ναός τῶ Θεῷ, προσφέρεται τροφικῶς, δῶρον πολύτιμον.

Η Ἄννα ἡ ἀμεμπτος, ἡγαλλιάτο, ὡς δῶρον πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ Ναῶ μητρικῶς, Ἰωακείμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Παρ-

Παρθενοὶ χορεύσατε, λαμπάδηφοροι, ἐξέρχεται σήμερον, καὶ Μητέρες ἄσατε, τῇ Βασιλίδι Μητρί, προσερχομένη τῷ Ναῶ, τῶ Βασιλείῳ Χριστῷ.

Καὶ τῆς Ἀγίας. Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.

Τῶ Νυμφίῳ σε, παρσεβείῃ παύσημι, Λόγω τῷ ἀπατείλατι, ἐκ παροσάρχου Πατρός, πρὸ αἰῶνων ὡς αὐτῶ, θεῖω ἀπαυγάτματι, λόγον μοι αἰτηται, τὴν ἀξίεπαυον, ὑμνήται μαρτυρίαν σε.

Η Σοφία σε, Θεῷ ἡ εὐπρόσματος, Λόγος ὁ συναΐδιος, Πατεὶ καὶ Πνεύματι, οἷα σκεῦος ἐκλογῆς, πλήρης θείας χάριτος καὶ καθαρότητος, εὐρῶν ἐνέπνευσε, σοφίαν τὴν Οὐράνιον.

Πλῆτω ῥέοντι, καρδίαν μὴ συνδήσασα, ταύτην τῷ Παντοκράτει Θεῷ συνέδησας, καὶ τῷ πότῳ τῷ αὐτῶ, Μάρτυς περρωμένη ἦλθες ἀυτόκλητος, ἐπὶ τὸ σάδιον, Θεῶν εἰς κηρύττωσα.

Θεοτοκίον.

Α Γιάσματος, εὐρῶν σε καθαρῶτατον, τάπου ὁ Ὑπεράγιος, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, Παναμάμητε Σεμνή, οὐ τῆς ἠδυνῶν μύρων ἀιδόμεναι, κόραι νεαῖδες, αὐτῷ κατηκολέθησαν.

Ἐπερος Κανὼν τῆς Ἀγίας, ε' ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰκατεῖνα τὴν πασαΐδιμον ἄσμασι μέλω.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Α Γκατεῖνης τῆς Πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ἱκεταῖς Χειρῶ, τὸ ζοφερόν ὕμμα, τῆς ψυχῆς με φωτίσον, ἀγλὴν διδῶς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πάσαι τὴν ἀγλὴν ἀφανίζουσα.

ΙΘυνομένη τοῦ Δεσπότητος Πάσσοφ, θεοῖς παροσάγμασι, καὶ τῷ αὐτοῦ πότῳ, φλεγόμενη ἔδραμες, πρὸς τὰς ἀγῶνας απεύδουσα, καὶ τυράνων τὰς φρενάς, Αἰκατεῖνα κατέπτηξας, Λόγω καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

Α Γαλομένη Παρθενοῖα κάλλεσιν, Αἰκατεῖνα Σοφῇ, καὶ Θεϊκῇ γνῶσιν, ἕρανόθεν ἔχουσα, τῆς ψευδῶν γνώσεως, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, τὰς παροσῶτας κατήχυνας, τότες κατὰ κράτος νικήσασα.

Θεοτοκίον.

Το Θεοτόκον σε κηρύττειν Ἀχρωατε, πάσης ἀρέσεως, ἀποτροπὴν φέρε, σάρκα ἢ γεωόμενον, ἀαλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπίκεινα πάσης, Θεοκλήτωρ τῆς Κτίσεως, Λόγον τῶ Θεῷ τὸν αἶδιον.

Καταβασία. Χειρὸς γενναῖται. Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

ΣΤερεωθήτω ἡ καρδία με, εἰς τὸ δέλημα σε Χειρὸς ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων Οὐρανῶν, σερεῶσας τὸ δεύτερον, καὶ ἔδράσας ἐν τοῖς ὑδάσι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Πανη-

ΠΑνηγυείσωμεν οί φιλέορτοι, ἕ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ Ἁγίᾳ Ἐορτῇ, εὐωχόμενοι σήμερον, Θυγατρός τῆ Βασιλίως, ἕ Μητρὸς τῆ Θεῆ ἡμῶν.

ΓΩακεῖμ εὐφραίνε σήμερον, ἕ ἀγάλλε Ἄννα τῷ Πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τελετίζουσαν ὡς δάμαλιν, Σεμνὴν τὴν Πανάμωμον.

Τὸ τῆ Θεῆ κατοικητήριον, ἐν Ναῶ Ἁγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, τῇ σαρκὶ τελετίζουσα, ἕ αὐτῇ λαμπαδεύουσα, αἱ Παρθενοὶ προστρέγουσαι.

Οἱ Ἱερεῖς Θεῆ ἐνδύσαθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, ἕ ὑπαυτήσατε φαιδρῶς, τὰς εἰσόδους παρέχοντας, Θυγατρός τῆ Βασιλίως, ἕ Θεῆ εἰς τὰ Ἁγία.

Ἄλλος. Ἐν πέτρα με τῆς Πίσεως.

Νεαῖς σοφωπότη ἕ λαμφοπότη, ὠραία ἕ τὴν ὄψιν ἕ τὴν καρδίαν, εἰς μέσον παραστάτα γενναιοφρόνως, τῆ βασιλείουτος, τῶτον διήλεγχεν, αἰήτοις δαίμοσι θυσιάζοντα.

Εξέση τῇ σοφίᾳ ἕ τῇ συνέσει, ἕ ὅλος ἀπεπάγη μέσον τῶ δήμου, ὁ αἰαξ μὴ ἰχθύων ἀποκείδηται, πρὸς τὴν Θεόσοφον, σέ ἕ Θεόληπτον, Μάρτυς ἀξιάγασε ἕ Πανεύφημε.

Υπάρχουσα σοφίας τῆς Θεῆς πλήρης, ἕ πᾶσαι ἐκμαθῶσα τὴν ἐξω γνῶσιν, ὑπέφανες τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας, ἐκμυκτηρίζουσα, Μάρτυς πανένδοξε, τὴν εἰδώλων δέωσιν, τὴν ψευδώνυμον. Θεοτόκιον.

Φωτί με σωτηρίας περιβαλῶσα, ἐξάγαγε τὸ σκότος τῆς ἀπωλείας, πανύμνητε Παρθενέ Θεοκυήτορ, ἡ τὸν φιλαύθρωπον, Χριστὸν κησάσα, ὅπως προσλαβόμενος μεγαλύνω σε.

Ἄλλος. Ὁ σερωῶτας κατ' ἀρχάς.

Εὐελυτοῖς σε ροπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκῆστιον Χριστὸν μιμημένη, ἕ νικήσασα λαμφοῶς, τὸν σκότος κοσμοκράτορα, σεφανηφόρος ὤφθης, Αἰκατεῖνα Θεόληπτε.

Ρωμαλαϊότητι φρενῶν, διήλεγξας τὸς Τυραῖους, ἀθείας ἐν βυθῷ κυλιθεύτας, ῥητορεύουσα σαφῶς, Θεογνωσίας δόγματα, Θεῆ Σοφία Μάρτυς, λαμπρυνομένη πανεύφημε.

Ισοδείων τοῖς ὠσὶ, τῆς Εὐας ὁ ψιδυεῖσας, ὑπὸ Κόρης ἀπαλῆς νῦν πατέται, τῷ ᾧ ὄπλω τῷ Σταυρῷ, πειραχθεῖσα ἠχυνεν, Αἰκατεῖνα Μάρτυς, ἀμετρα τῶτον καυχόμενον.

Νενεκρωμένον με πὸν νῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σῆ φανερωθείσης τῷ Κόσμῳ, διανάσθησον ἐλάς, ἕ τύπος ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνη, Θεογενήτορ Πανάμωμε.

Καταβατία. Τῷ πρὸ πῶν αἰώνων.

Κον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο Καθαρώτατος Ναὸς τῆ Σωτήρος, ἡ πολυτίμητος Πασάς ἕ Παρθενός, τὸ Ἱερὸν Θεσαύεισμα τῆς Δόξης τῆ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίῳ, τὴν Χάριν συνεσάγατα, τὴν ἐν Πνεύματι Θεῷ, ἢ ἀνυμνεῖται Ἁγγελοὶ Θεοῦ, αὐτὴ ὑπάρχει σκητὴ ἐπερναῖος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀπορρήτων τῆ Θεῆ, ἕ Θεῶν Μυστηρίων, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθενῷ τὴν Χάριν δηλωμένην, ἕ πληρεμένην ἐμφανῶς, χαίρω, ἕ πὸν τρόπον ἐνοεῖν ἀμηχανῶ τὸν ζῆνον ἕ ἀπόρρητον, πῶς ἐκλελεγμένη ἡ Ἀχραιτος, μόνη ἀειδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν Κτίσιν τὴν ὁρατὴν καὶ νοημένην. διὸ αἰετφμεῖν βεβλόμενος ταύτην, καταπλήττωμαι σφοδρῶς νῦν τε ἕ λόγον, ὅμως δὲ πολμῶν, κηρύττω ἕ μεγαλύνω, αὐτὴ ὑπάρχει Σκητὴ ἐπερναῖος.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Τὸ αἰμά σου σεμνὴ, ὡς ἀλάβασρον μύρος, ἐνηνοχας Χριστῷ, τῷ Νυμφίῳ σε Μάρτυς, ἀτάμελιν δὲ εἴληφας, παρ' αὐτοῦ Ἀξιάγασε, σέφος ἄφθαρτον, ἕ ἰαμάτων τὴν χάριν, παύειν τὰς ἡμῶν, ἀλλεπαλλήλως κακώσεις, δυνάμει τῆ Πνεύματος.

Δόξα. τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. τῆς Ἐορτῆς.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακεῖμ ἕ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν Ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ Τροφός τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἢ ἐυλόγησεν, ὁ Ἱερός Ζαχαρίας, ταύτην ἅπαιτες, ὡς τῆ Κυρίου Μητέρα, πισῶς μακαεῖσωμεν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εν πνεύματι προβλέπων Προφήτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκήρυττες βοῶν, ἐν τῷ ἐγγίξεν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήση, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀνάδειχθῆση. Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Εξάρξαι Παρθενοὶ, ἕ ἄσαι ὡδὰς, ταῖς χερσὶ κατέχεσαι, λαμπαδάς τῆς ἀγνῆς, ἕ Θεοπέχε τὴν Πρόδον, νῦν ἀπίστης, ἐν Ναῶ τῷ τῆ Κυρίῳ, ἀμα σὺν ἡμῖν ἐρτάλίζουσαι.

ΑΓία ἡ Ἁγίων ὑπάρχουσα Σεμνὴ, ἐν Ναῶ ἠγάθησας Ἁγίῳ κατοικεῖν, ἕ τοῖς Ἁγγέλοις Παρθενέ προσομιλῶσα, προσεκαρτέρες παραδόξως ἐρανόθεα, ἄρτον δεχομένη τροφὴ τῆς ζωῆς.

Εβλάθησεν ἡ ράβδος ποτὲ τῆ Ἀαρῶν, προτυπῶσα Ἀχραιτε τὸν Θεῖον Τοκετὸν, ὅτι ἀσπίδως συλλήψη, ἕ ἕ φθάρθησεν, ἕ μετὰ Τόκον Παρνεύουσα ὀφθήσῃ, βρέφος γαλεχθεῖσα πὸν πᾶντων Θεῶν.

Παρθενοὶ τῇ Παρθενῷ Μητέρες τῇ Μητρί, εὐσεβῶς προσδράμετε, τιμῶσαι σὺν ἡμῖν, τὴν γεννηθεῖσαν ὡς ἄμωμον

ἱ.

Γερέον, κὲ τὴν πεκοῦταν, τῷ Θεῷ καρποφορίαν, πᾶντες ἐν παιδρῶς ἑορτάσωμεν.

"Αλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

ΗΘροίζετο, ἀπὸ πάσης γῆς εἶφος τὸ ἔγκλειτον, ἤν' Ῥητόρων Πάσσοφι, τῷ βασιλείῳ προσάγμασι, ὅπως αὐτισήσονται, τοῖς τῆς σοφίας σου, ῥήμασι σεπτοῖς Παναοῖδιμε.

ΜΕρύηται, δι' Ἀγγέλου Ἁγίου πανεύφημε, τῷ ἰχύν ἐνθέντος σοι, ὡς ἠττηθέντες οἱ Ῥήτορες, διὰ σὲ πισεύσασιν, εἰς τὸν Δεσπότην σε, δόξαν ἀθλητῶν ἀμπεχόμενοι.

ΟΥκ ἴχυσεν, αὐτεπὲν τῇ σοφίᾳ κὲ χάριτι, ἤν' λόγων σου Πάσσομεν, ἢ εὐγλωττία τῆς ἔξωθεν, γνώσεως ψευδήμονος, διὸ ὡς ὕφασμα, Μάρτυς τῷ ἀράχῳ ἠφάνισαι.

Θεοτοκίον.

ΑΓίασον, τὴν ψυχὴν μου Παρθένε Θεόνυμφε, κὲ τὸν νῦν μου φῶτισον, τῷ ἀφροσκόπτῳ πορεύεσθαι, ἄφωτος τὸ θεῖον θέλημα, τῷ ἐκ νηδύος σου, ἀνευ ἀπορίας ἀναιτέλωτος.

"Αλλος. Σύ μου Χεῖς ἐ Κύριος.

ΑΘλητικὴν, Αἰκατεῖνα τὴν ἔνστασιν, ἐπεδείξω, Μάρτυς παναοῖδιμε, τῷ δυσμενεῖ λίαν καρπερῶς, αὐτικαταστάσα, κὲ τῷ καταπατήσασα, ποτὶν ὠραίσμενοις, τῷ Σταυρῷ τῇ δυνάμει, ἀθλοφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

ΝΥμφη Χεῖς, Αἰκατεῖνα πανόλβιε, καθωράθης, θεῖαις ὠραιότητι, φωτεινῶς μαρμαρυγαῖς, ἀγλαίζομενῇ, κὲ κάλλει περιεσφράπτωσα, διὸ κὲ γηθομενῇ, μελωδεῖς τῷ Δεσπότη, τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλαῦθρωπε.

ΤΥρανικὴν, ἀλαζονείαν ἐφάυλισας, κὲ τῷ Θεῷ, λόγῳ τῆς Σοφίας σου, ὡς ἐκ βυθῶ τῆς ἀκατηλῆς, δεσπιδαιμονίας, τοῦς πλωμενῶς ἐξήρπασας, διδάσκωσα κραυγάζειν, τῷ Χεῖς μελωδόντας, τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλαῦθρωπε.

Θεοτοκίον.

ΝΥν τὴν ἰχύν, ἤν' ἀθετήτων κατάβαλε, τῆς Εἰκόνας, Κόρη τὴν προσκύνησιν, σὲ τῆς σεπτής, κὲ τῷ ὑπὲρ νῦν, ἐκ σου Σαρκωθεύτος, κὲ Κόσμον ὅλον φωτίσαστος, κὲ πάντων ἤν' Ἁγίων, τῶς δὲ πίσει τιμῶντας, καταφαιδρυνου μόνη Πανύμνητε.

Καταβατία. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

ΤΟ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, φῶς τὸ αἶδιον, τοῖς ὀρθοίξουσιν ἐπὶ τὰ κείμενα ἤν' ἐντολῶν σου, Δεσποτα φιλαῦθρωπε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Λαμ.

ΛΑμυροφρονητῶμεν οἱ Ὀρθόδοξοι, πᾶντες συντρέχοντες, κὲ δοξάζοντες τὴν Θεομήτορα, ὅτι Κυεῖω, σήμερον προσφέρεται, ὡς θυμία εὐφροσδεκτον.

ΑΓαλιὰδῶσαν οἱ Προπάτορες, σήμερον Δέσπονα, κὲ εὐφρανέτω ἡ Ἐκθέσά σε, σὺν τῷ Πατέρει σε, ὅτι ὁ Καρπὸς αὐτῶν, Κυεῖω προσάγεται.

ΤΗν πολυώνυμον κὲ περιδοξον, ἄμωμον Δάμαλιν, ὡς ἐν σαρκὶ κωσορήσασαν, τὸν Θεῖον Μόχον, πᾶντες ἀνυμνήσωμεν, πισῶς ἑορτάζοντες.

Τῆς νυμφεύσεως ἀπογράφονται, θεῖα συμβόλαια, τῆς ὑπὲρ νῦν κωσορίας σου, Ἀγνή Παρθένε, σήμερον ἐν Πνεύματι, Ἀγίῳ ἐν οἴκῳ Θεῶ.

"Αλλος. Τῆς νυκτὸς διελθέσης.

ΙΤαμῶς ὁ δικάζων, ἐν θυμῷ τε τὴν ψῆφον, κατὰ ἤν' Ῥητόρων ἐξήνεγκεν, ὡς σαφῶς ἠττηθεύτας, ἐν πνεὶ κελύστας τότε τὴν πλειώσιν δέξασθαι.

ΚΑτσαπάζοντο Μάρτυς, σὲ τῶς θεῖας πόδας, τῷ Χεῖς τῇ πίσει οἱ Ῥήτορες, προσελθόντες, κὲ αὐτῶν τὰς ψυχὰς Κυεῖω, μέσον τῷ πυρὸς παρῆδιδασαι.

ΑΞίθειον τέλος, εὐραντο οἱ γενναῖοι, κὲ διὰ τῷ πυρὸς βαπτισθέντες, τὴν ἀνάγκην ποιῶντες, ὡς περ φιλοτιμίας, τῶς σεφάους δόξης ἐδέξαντο.

Θεοτοκίον.

Τῶν αὐτῶν αἱ Τάξεις, σὲ δοξολογῶσιν, Ἀχρωπε Παρθένε Θεόνυμφε, διὰ σὲ γὰρ προσήλθε, βροτοῖς Σωτηρία, λύσιν ἡν' πταισμάτων πηράξωσα.

"Αλλος. Ἰνα τί με ἀπόσω.

ΠΟῦ πυρπολυμενῇ, Μάρτυς παναοῖδιμε ἤν' τῷ Δεσπότη σε, κὲ ζητῶσα τότε, τὸ ἀμήχανον κάλλος θεάσασθαι, αὐθαίρετω γνώμη, τοῖς αἰκιτομοῖς σωτην παρέχεσ, Παρθενίας ἐκλάμπωσα Χάρισι.

ΑΘλοῖς Ἰερωτίταις, Κόρη Καλλιπάρθενε καταλαμφύνασα, σεαυτὴν κωσοφρόνως, ἀνελήλυθας πρὸς τὴν Οὐραίνον, τοῦ Χεῖς πασαῖδα, κὲ νῦν φειδρῶς τῷ σῷ Νυμφίῳ, γηθομενῇ συνήφθης Πανόλβιε.

ΝΕαῖς παιδρωτάτη, ἄφθης ἀγαπήσασα μόνον ἐράσμιον, καὶ ὅπισω τούτου, συντοκίωτον δρόμον διήνυστας, εἰς ὁσμὴν τοῦ μύρου, σοῦ νοητῶς τοῦ κωωθεύτος, ἀνείβωας δραμοῦμαι Νυμφίε μου.

Θ.δ.

Θεοτοκίον.

Α΄ Αηθῆ Θεοτόκον, πάσις ἐπιγόντες σε, Πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σὲ πεχθεύτα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν ἑστίαις, θελητικαῖς αὐτῆς ἑστίαις, γνωρίζομενον Κόρη Θεοῦνυμφε.

Καταβασία. Θεὸς ὦν εἰρήνης. Ὠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Προφήτην Ἰωάν, ἐκμυμμένος βοῶ, τὴν ζωὴν μου ἀγαθῆ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με Σωτὴρ τῷ Κόσμου, κραζόντα δόξα σοι.

Εὐορτάσωμεν πισοί, Ἑορτὴν πνευματικὴν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, αὐμυμνῆτες εὐσεβῶς. ὑπάρχει γὰρ Ἀγιωτέρα, τῆς Οὐρανίων Νῶν.

Εὐδοῖς πνευματικαῖς, εὐφημήσωμεν πισοί, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτῆς, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐπέφανε, φροερχομένη ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ.

ΕὐΝ Ναῶ τῷ νομικῷ, τὰς εἰσόδους ἐκπελῆ, ὁ Ναὸς ὁ τῷ Θεῷ, ἡ Οὐρανίος σκηνή, ἐξ ἧς ἡμῖν, πῶς ἐν τῷ σκότει, πὸ φῶς ἐξέλαμψεν.

Εκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυχικῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τὸς φροερέχοντας εἰς σὲ, Πανύμνητε, ταῖς σαῖς φροεβείαις, Μήτηρ Χειρῶ τῷ Θεῷ.

Ἄλλος. Ἄβυστος ἀμαρτημάτων.

Εφωας ἐκ τῆς Παρθένου, ὡς Ἥλιος ἐν τῷ Κόσμῳ, τῆς ἐπιγνωσεως τῆς σῆς, πληρώσας τὰ σύμπαντα, ὡς Θεὸς ὁ Λόγος.

Ρῆμασιν ἀπεπειράτο, ἀπάτης καὶ κολακείας, ὁ δυοσεβέστατος βασιλεὺς, συλήσας Πανεύφημε, τὸν θησαυρὸν τῆς ψυχῆς σε τὴν πίσιν.

Ανθίσασο ἀνδρειοφρόνως, ταῖς τοῦ κρατοῦντος θωπείαις, μὴ φροεκαμπτομένη ἀπειλαῖς, Μάρτυς ἀήττητε, ἀλλ' ὄπλω τῷ Σταυρῷ ἐνδυναμυμμένη.

Θεοτοκίον.

Νέμοις μοι ἀμαρτημάτων, τὴν λύσιν Θεοκλήτωρ, καὶ τὴν τῆς παθῶν ἀπαλλαγὴν, Ἀχρωπε Δέσποινα, φροεβείαις σε σῶ ἀχρεῖ ὀικέτη.

Ἄλλος. Ἄβυστος ἀμαρτιῶν.

Οὐδὲν σε περικαλλῆ, παρθενίας ἀπασράπτωσα ἀγλή, μαρτυρικοῖς πε Κόρη, φρονιχθεῖσαι ἐν αἵμασι, καθαρῶν ὁ Ἀγαθός, Λόγος καὶ Ἀχρωπος, ἐν Θαλάμοις, ἐπερανίοις καποκλήνωσε.

Ισχυσας διὰ Σταυρῷ, τῶν Τυραίνων καταλύσαι τὸ κράτος, καὶ κοσμικῆς σοφίας, διελέγξαι τὸ μάταλον, Θεοπνεύσας διδαχῆς, βρύσας δογματα, μεγαλόφρον, Αἰκατεῖνα παναοῖδιμε.

Δό-

Δὸν φροῶν τὸν Ἀδάμ, Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα, τῶν αἰκισμῶν τὸς πόνας, καρτερῶς ὑπομένουσα, καταβέβλη καὶ εἰς γῆν, Μάρτυς παυεδοξε, καὶ σεφάοις, τῆς Βασιλείας ἐσεφάουσαι.

Θεοτοκίον.

Ιδέων μοι τὸν Κεῖτην, καὶ Τύον σε Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κείσεως, λυτρωτὴν τε τῆς δευρῶν Μῆτερ ἀπέρχασαι. σοὶ γὰρ μόνῃ τὰ τῆς ἐλπίδος μου αἰδέσθηκα. Καταβασία. Σπλάγχχνων Ἰωάν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Τὰ αἶψα ζητῶν.

Χορείαι σπητὴν, ἐνδύως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν Παύσοφον, Αἰκατεῖναν. αὐτὴ καὶ ἐν σεφάδιῳ τῶν Χειρῶν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, Ῥητόρων τὴν γνώσιν καταπτύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ Σοφίαν λαβέσα παιδόθεν ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε, γνῶσα ἐκ ταύτης τὴν τῶν σοιχείων κίνησιν τε καὶ ποιήσιν κατὰ λόγον, καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγους Ποιήσαντα, αὐτῇ τὴν εὐχαισίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε, τὰ ἔδωλα καθελεῖσα, καὶ τὸς τότες ἀφρόνους λατρεύοντας, Ῥητόρων τὴν γνώσιν καταπτύσασα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, εἰκοστῇ πέμπτῃ, Μνήμη τῆς Ἁγίας

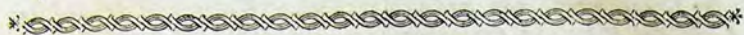
Μεγαλομάρτυρος Αἰκατεῖνης.

Στίχ. Αἰκατεῖνα καὶ Σοφὴ καὶ Παρθένος.

Ἐκ δὲ ξίφους καὶ Μάρτυς, ὦ καλά τέτα.

Πέμπτῃ κατέπεφνε ἀὐρ εἰκάδι Ῥήτορα Κέρην.

ΒΙΟΣ

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΣΟΦΟΥ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ.

ΠΑΤΕΡ ΕΥΔΟΓΗΣΟΝ.

Εἰ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐαρινῆς εἰσοδίας, ὁ πτωχὸς γεωργὸς δὲν συλλογίζεται κόπον ποσῶς ἔτε ἰδρῶτα, καὶ πᾶσαν ἄλλην χειμέριον κακοπάθειαν, ἀλλὰ ὑπομένει καρπερικῶς τὰς θλίψεις τῆς αἰέμων τε καὶ ὑδάτων, καὶ χιόνος αὐτῆς τὴν δειμύτητα, ἐκδεχόμενος μετὰ πόθου πολλῆ τοῦ θέρους, νὰ εἰσοδιάσῃ τὸν καρπὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μὲ τὴν ἐλπίδα τῶν φροσκαίρων κέρδους οἱ ἔμποροι, διὰ τὰ πολυπλασιασίων χρήματα, δὲν συλλογίζονται τινὰ κακοπάθειαν, εἰδὲ βάσανον, ἀλλὰ εἰσβαίνουν εἰς διαφόρους κινδύνους θαλάσσης καὶ σεραῆς, καὶ χαίρουν πολλοὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν ἄκαυρα πάντως καὶ ἀνωφέλευτα. Ὁμοίως καὶ ὁ ἰσχυρὸς στρατιώτης μετὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ματαίας δόξης τε καὶ τιμῆς, ὅπως προσδοκᾷ νὰ ἀπολαύσῃ, δὲν βάλλει ποσῶς εἰς τὸν νῦν αὐτῶν κίνδυνον τῆς ζωῆς, ἔτε τινὰ ἄλλην βάσανον, ἔχοντες θάρρος νὰ νικήσῃ τὰς ἐχθρὰς καὶ αὐτίδικας τῶν Βασιλέως αὐτοῦ, διὰ τὰ τιμῆσιν καὶ νὰ δοξάσῃ αὐτὸν ὑπερον κατὰ τὰ ἔπαθλα καὶ ἀνδραγαθίας αὐτοῦ· καὶ εἰς αὐτὸν ὑπομένουν τίστας θλίψεις καὶ κόπῃς καὶ λυπηρὰ, διὰ τὰ ἀποκτήσῃν φαρτὰ καὶ ρέοντα παράγματα, ὅπως σήμερον εἶναι καὶ ἀνευρον ἀφανίζονται, καὶ μάλιστα ὅπως πολλακίς λανθάνονται οἱ ταλαίπωροι, καὶ δὲν ἀπολαμβάνουσι τὸ ποθέμενον, καθὼς εἶδαμεν εἰς διαφόρους καιρὸς καὶ τόπους· διότι ὁ μὲν γεωργὸς πέρνει τὸν κόπον μόνον, καὶ σκορπίζει τὸ γένημα εἰς τὴν γῆν, θάρρυντας νὰ δεκαπλασιάσῃ αὐτὸ, καὶ αὐτὸς ὁ πτωχὸς δὲν ἀπολαμβάνει εἰς τὸν σπόρον αὐτοῦ, καὶ πάλιν ὁ ἔμπορος ἐξοδιάζει τὰ ἄσπρα αὐτοῦ, καὶ εἰσβαίνει εἰς τὸ καράβι νὰ ταξιδεύσῃ, διὰ τὰ παραγματεύσῃ, καὶ νὰ διπλασιάσῃ τὰ χρήματα, καὶ αὐτὸς ὁ κακότηχος πίπτει εἰς τὰς λησὰς καὶ τὸν ἐκδύνασιν, ἢ κάμνει χύσιν, καὶ ρίπτει τὸ παράγμα αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πολλακίς χαίρει καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ πλείως. Ὁ δὲ Στρατιώτης ὑπάγει νὰ πολεμήσῃ μετὰ τὰς ἐχθρὰς, καὶ αὐτὸς ὁ ἀθλιὸς θανατώνεται. Ἐὰν ἔν αὐτοῖς ποροδίδωσι τὰ σώματα αὐτῶν καὶ τὰς ψυχὰς εἰς ποσῆτας κινδύνους διὰ ρέοντα καὶ φροσκαίρα παράγματα, πόσον ὀφείπει νὰ κάμωμεν ἡ-

μεῖς

μεῖς οἱ Χριστιανοὶ, ὅπως ἠξεύρωμεν ἀναμφιβόλως καὶ ἀμείδιον βίβωσι, πῶς ἔχομεν νὰ κληρονομήσωμεν τὰ ἀγαθὰ εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς Οὐρανῶν πανευφρόσυνα καὶ αἰώνια· Ταῦτα γινώσκοντες τὸν παλαιὸν καιρὸν ἐκείνον οἱ ἄσθροποι ὡς καλοσφραϊσμένοι καὶ εὐγνώμονες, ἐβιάζοντο κατὰ τὸ δυνατόν, νὰ ἀξιώθωσι τῆς αὐτῆς μακαριότητος· καὶ ἄλλοι μὲν ἐδίδοντο εἰς ἄκραν ἀσκησιν καὶ σκληραγωγίαν σώματος, φεύγοντες τὰς ἀνθρώπους, καὶ κατοικῆντες εἰς ἕρη καὶ σπήλαια, μόνον μόνον Θεῷ προσευχόμενοι· ἕτεροι δὲ πάλιν θειόπτεροι εἰς τὴν εὐσέβειαν, καὶ ζηλωταὶ τῆς ἀληθῆς ἡμῶν Πίστεως, ποροδίδον ἢ μόνον τὸν πλεον αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν σάρκα δὲν εὐσπλαγχνίζοντο, ἔτε ἐλυπῆντο ποσῶς, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην καὶ ἀμετρον ἔρωτα, ὅπως εἶχον φρόν τὸν ποθέμενον Χριστόν· καὶ ὅσον ἐβλεπον τὰς αἰμοβόρους Τυράννους θυμωμένους καὶ ἔρευνώντας κατ' αὐτῶν διάφορα κολασήρια, τότε αὐτοὶ ἐπαρρησιάζοντο ἐθελουσίως φρόν θανάτου· καὶ τὸ θυμασιώτερον, ἢ μόνον ἄνδρες, ὅπως βοηθεῖ ἡ φύσις καὶ ἐνδυναμοῖ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ κρασία τυφερά δεκαπέτε χρόνων καὶ δώδεκα, ἀπὸ τὸν ἀπειρον τόθου ὅπως εἶχαν, καὶ φίλτρον ἐγκάρδιον πρὸς τὸν Νυμφίον τὸν Ἐπερωσίον, ἐπέλαυσαν τὸ θήλωσ τὴν χαυνότητα, καὶ εἰς εἰς εἰς ἐλογιάζον Βασιλέων καὶ Τυράννων θρασυτητα. Δὲν ἐσυλλογίζοντο κολασηρίων δειμύτητα, ἔτε ἐλυπῆντο σωματικὴν ὠρμότητα, ἀλλ' ἀπρηύντο παντοῖαν ἀπόλαυσιν φροσκαίρων καὶ σαρκικὴν ἠδυστάθειαν, καὶ ἔπρεχον ἐκσπίως εἰς θάνατον, ἠξεύροντας, ὅτι διὰ μέσος τότε τὸ θανάτου ἠξίοντο τῆς αἰώνιας ζωῆς καὶ Μακαριότητος· καὶ μάλιστα ἡ σήμερον παρ' ἡμῶν χαρμονικῶς ἑορταζομένη καὶ φοροκείμενη ἔπαινον, ἡ ὄντως ὠραία καὶ πάγκαλλος Νύμφη τῆς Ἐπερωσίας Βασιλέως Χριστοῦ, ἡ πάσας τὰς λοιπὰς ὑπερβαίνουσα εἰς τὴν σοφίαν καὶ ὠραύτητα, καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ ἀξιώματα, ἡ Βασιλὶς Αἰκατερίνα λέγω, ἡ πείλαμος ὄντως καὶ πᾶσσοφος. Ταύτης τὰς ἀγῶνας καὶ τὰ ἠρωϊκά ἔπαθλα βέλομαι νὰ διηγηθῶ ὁ ἀνάξιος, καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί μου φροστέχετε ἀκλινωῶς νὰ ἀκροασθῆτε τὴν πανευφρόσυνα ταύτην καὶ γλυκυτάτην διήγησιν.

ΑΥτὴ ἡ αἰοιδίμος ἦτον ἀπὸ τὴν πείλαμον μεγαλόπολιν Ἀλεξάνδρειαν, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἀσεβῆς βασιλέως Μαξεντίου, θυγάτηρ Κωνσταντος τῶ φροῶν Βασιλέως, πολλὰ ὠραία καὶ εἰς τὸ κάλλος ἀμίμητος, μεγάλη εἰς τὴν ἡλικίαν τῶ σώματος, ἥτις ἐπαίδευθη πάσαν Ἑλληνικὴν γραφὴν, ἔμαθεν ὅλας τὰς Ποιητὰς, Ομηρον, Βιργίλιον, Ἀεριστέλλον, καὶ Πλάτωναν· ἢ μόνον δὲ τὰς Φιλοσόφους, ἀλλὰ καὶ τὰς βίβλους τῆς ἰατρῶν, Ἀσκληπιῶν, Ἰπποκράτους,

καὶ

καὶ Γαλήνη, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν εἰπεῖν ὅλην τὴν Ῥητορικὴν καὶ Λογικὴν, καὶ πᾶσαν λέξιν καὶ γλῶσσαν ἔμαθεν, ὅπως ὅλοι ἐθαύμαζον τὴν σοφίαν αὐτῆς· καὶ ἔμνον οἱ ὀρώντες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀκόουτες ἐξεπλήττουτο. καὶ πολλοὶ πλυσιώτατοι ἄρχοντες τῆς Συγκλήτου ἐζητήσαν νὰ συμπεθερεύσων μὲ τὴν Μητέρα αὐτῆς, ἢ ὁποῖα ἦτον Χειριστιανὴ κρυπτῶς διὰ τὸν μέγαν διωγμὸν, ὅπου ἐκίνησε τὸν καιρὸν ἐκεῖνον κατὰ τῆς πίσιων ὁ Μαξεύσιος. Οἱ γὰρ συγγενεῖς καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς συνεβόλευον αὐτὴν νὰ ὑπαυδρευθῆ, διὰ νὰ μὴ ὑπάγῃ ἢ βασιλεία τῆ πατρὸς αὐτῆς εἰς ἀλλότριον αὐθροπον, καὶ ἀποξενωθῶσι ταύτης τελείως. Ἡ δὲ Αἰκατερίνα ἠγάπα τὴν παρθεναίαν κατὰ πολλὰ ὡς φιλόσοφος, καὶ ποροφασίζομένη διαφόρων αἰτίας, ἔλεγε, ὅτι δεὺ ἔφερε ποσῶς νὰ ὑπαυδρευθῆ. "Ὅταν ἔν εἶδε πῶς ἠνώχλην αὐτὴν πολλὰ, εἶπε αὐτοῖς, ἵνα μὴ περάζωσιν αὐτὴν· εὐρήτε εἰς νένον, καὶ εἶναι ὑμοῖός μου εἰς τὰ πῶσα χαρίσματα, ὅπως ὁμολογεῖτε πῶς υπερβαίνω τὰς λοιπὰς νεαῖδας, καὶ τότε νὰ λάβω αὐτὸν ὁμῶζον, ὅτι δεὺ καταδέχομαι νὰ λάβω ἀναξιώτερόν μου καὶ εὐτελέτερον. Ἐρευρήσατε λοιπὸν πανταχοῦ ἐὰν εἶναι τινὰς ὁμοῖός μου εἰς τὴν εὐγενεαν, εἰς τὸν πλῆτον, εἰς τὴν σοφίαν, καὶ ὠραιότητα· εἰ δὲ καὶ λείπει αὐτὸν ἀπὸ ταῦτα κανεὶα χαρίσματα, δεὺ εἶναι ἀξιὸς διὰ λόγους. Καὶ αὐτοὶ γνώσκοντες, ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ εὐρέθῃ τοῦτο αὐθροπος, ἀπεκρίθησαν, ὅτι ὁ ἱὸς τῆ βασιλείως τῆς Ῥώμης, καὶ ἄλλοι τινὲς ἦτον εὐγενεῖς καὶ πλυσιώτεροι ἀπὸ ταύτην, μόνον εἰς τὴν σοφίαν καὶ ὠραιότητα δεὺ ὠμοῖαζον. Ἡ δὲ ἔλεγε, ὅτι δεὺ καταδέχομαι νὰ λάβω κανεὶα ἀγράμματα. Ἡ δὲ Μητέρα αὐτῆς εἶχε εἰς Πνευματικὸν ἀγιώτατον αὐθροπον, ὅς τις ἦτον κεχυμμελὸς ἐξω τῆς πόλεως. Ἐπῆρεν ἔν τὴν Αἰκατερίναν, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς αὐτὸν νὰ συμβουλευθῶσιν. Ὁ δὲ Ἀσκητὴς βλέπων τῆς Κόρης τὴν εὐταξίαν, καὶ ἀκῶν αὐτῆς τὰ γνωστικὰ καὶ μέτετα λόγια, ἔβαλε εἰς τὸν νῦν αὐτῆ νὰ φαρύσῃ αὐτὴν πορὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆ Οὐρανίως Βασιλείως Χεισῶ, καὶ λέγει πορὸς αὐτὴν· ἠξέρω εἰς ταυμάσιον Ἀνθροπον, ὅς τις σε υπερβαίνει ἀσυγκρίτως εἰς ὅλα τὰ χαρίσματα ὅπως εἶπες, καὶ εἰς ἔπρα ἀναείδημα· ἡ ὠραιότης αὐτῆ ὑπερνεκῶ εἰς τὴν λάμψιν τὸν Ἡλιον, ἢ Σοφία αὐτῆ κυβερνᾷ ὅλα τὰ ἀόδητὰ καὶ νοῦμενα κτίσματα, ὁ πλῆτον τῆς θησαυρῶν αὐτῆ διαμερίζεται εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ ποτὲ δεὺ ὀλιγοσεύει, ἀλλὰ μάλλον ἀξῶναι διαδιδόμενος· ἢ εὐγενεῖα αὐτῆ εἶναι ἀρῆτος καὶ ἀελαλάητος. Ταῦτα καὶ ἔπρα πλείονα λέγων ὁ Ἀσκητὴς, ἐνόμισεν ἢ Κόρη, ὅτι διὰ τινὰ ἐπίγειον ἄρχοντα ἔλεγε, ὅθεν ἠλλοιώθη τὴν ἔψιν καὶ τὴν καρδίαν, καὶ ἠρώτα καταλεπτῶς, ἐὰν ἦτον ἀληθινὰ ὅλα

τὰ ἐγκώμια καὶ τὰ ποσαῦτα ἐπαινεματα, ὅπως πορὸς αὐτὴν εἶπε διὰ τὸν Ῥηθῆντα αὐθροπον· ὁ δὲ ἐβεβαίω τὰ λαληθῆντα, διηγόμενος καὶ τὰς λοιπὰς αὐτῆ χαρίτας. Λέγει δὲ αὐτῆ ἢ Κόρη· τίνος εἶναι Ἰὸς ὁ ποσῆτον πορὰ σῶ εὐφημέμος; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· ἔπος δεὺ ἔχει πατέρα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ ἐγεννήθη ἀφράτως καὶ ὑπὲρ φύσιν ἀπὸ μίαν εὐγενεσάτην Ὑπεραγίαν καὶ Χαλειτωμένην Παρθεον, ἢτις ἠξιώθη διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτῆς ἀγιότητα, καὶ ἔμενε ἀθάνατος ψυχῆ καὶ σώματι, ἀναληφθεῖσα ὑπερῶν τῆς Οὐρανῶν, καὶ ποροσκυνεῖται ὑπὸ πάντων τῆς Ἀγίων Ἀγγέλων ὡς Βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως. Λέγει δὲ πορὸς αὐτὸν ἢ Αἰκατερίνα· εἶναι δυνατὸν νὰ ἰδῶ τὸν νένον αὐτὸν, περὶ τῶ ὁποῖς διηγῆσαι ταυῦτα ταυμάσια; Καὶ ὁ Γέρον· ἐὰν κάμης καθῶς σε εἶπῶ, θείλεις ἀξιώθῃ νὰ ἰδῆς τὸ ὑπέρολαμπον αὐτῆ καὶ πάμφωτον πορὸσωπον. Ἡ δὲ εἶπεν αὐτῶ· βλέπω σε αὐθροπον γνωσικὸν καὶ σεβάσιμον γέροντα, καὶ πισεύω, ὅτι δεὺ ψεύδεται εἰς ὅσα εἶπες· λοιπὸν ἐτοιμὸς εἶμι νὰ τελίσω πάντα τὰ πορὰ σῶ ποροατόμενα. Τότε ὁ Ἀσκητὴς ἔδωκεν αὐτῆ μίαν Εἰκόνα, εἰς τὴν ὁποῖαν ἦτον ἰσορημῆ ἢ Παναγία Θεοτόκος, ἔχουσα τὸ Θεὸν Βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας, καὶ λέγει πορὸς αὐτὴν· αὐτὴ εἶναι ἢ Ἀεπαρθεος Μητηρ ἐκεῖνος, περὶ τῶ ὁποῖου εἶπόν σοι ταυῦτα ταυμάσια. Λάβε ἔν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ κλείσασα τὴν θύραν τῶ κοιτῶνός σου, κάμε ποροσευχὴν ὀλονύκτιον μὲ εὐλάθειαν πορὸς αὐτὴν, ἢτις ὀνομάζεται Μαρία, καὶ παρακάλεσον αὐτὴν, νὰ καταδεχθῆ νὰ δεῖξῃ εἰς σὲ τὸν Ἰὸν αὐτῆς, καὶ ἐλπίζω ὅτι ἐὰν δεηθῆς μετὰ πίσεως, ὑπακῆσαι, καὶ ἰδῆς ἐκεῖνον, ὅπως ποθεῖ ἢ ψυχῆ σου. Τότε ἢ Κόρη λαβῶσα τὴν Ἱερὰν Εἰκόνα, ἀπῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον, καὶ τὴν νύκτα ἐκλείθη μόνη εἰς τὴν κάμεραν, καὶ ποροσηύχετο καθῶς ὁ Γέρον τὴν ἡμέρηυσεν. Οὕτως ὀνυ δεομένη, ἀπὸ τὸν κόπον ἀφύπνωσε, καὶ βλέπει εἰς τὸ ὄραμα αὐτῆς τὴν τῆς Ἀγγέλων Βασίλισσαν, καθῶς ἦτον ἰσορημῆ μὲ τὸ Ἅγιον Βρέφος, τὸ ὁποῖον ἀκτινοβόλει ὑπὲρ τὸν Ἡλιον, ὅμως ἔσφερε πορὸς τὴν Μητέρα τὸ πορὸσωπον· ὅθεν ἢ Κόρη ἔβλεπε μόνον τὰ τέπου ὀπίδια, καὶ ποθεῖσα νὰ ἰδῆ αὐτὸ ἀπ' ἐμφορθευ, ἀπῆλθεν ἀπὸ τὸ ἔπερον μέρος· ὁ δὲ Χεισὸς ἔσφερε πάλιν ἐκεῖθεν τὸ πορὸσωπον. Τότε γενομένης τελειῶς, ἀκῆε τὴν Παναγίαν καὶ ἔλεγε ταῦτα· ἰδὲ Τέκνον τὴν δέλην σε Αἰκατερίναν πόσον εἶναι ὠραία καὶ πάγκαλλος. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· μάλισσα πόσον εἶναι ζοφῶδης καὶ ἀχνηος, ὅπως δεὺ δύναμαι νὰ βλέπω αὐτὴν. Λέγει αὐτῶ ἢ Θεοτόκος· δεὺ εἶναι Παισοφος ὑπὲρ πάντας τὸς Ῥήτορας, πλουσία καὶ εὐγενῆς ὑπὲρ τὰς νεαῖδας πασῶν τῆς πόλεως; Ὁ δὲ Χεισὸς ἀπεκρίνατο· μάλισσα

λέγων σοι Μήπερ μιν, ὅτι εἶναι ἄγνωστος, πούνης, καὶ ποσῶτον εὐκαταφρόνητος, ἕως ἂν εὐρίσκηται εἰς τοιαύτην διάθεσιν, ὅπῃ δὲ καταδέχομαι νὰ μὲ ἰδῇ εἰς τὸ φρόσωπον. Ἡ δὲ εἶπεν αὐτῷ· δέομαί σε γλυκύτατον Τέκνον μου, μὴ καταφρονήσης τὸ πλάσμα σου, ἀλλὰ νουθέτησον αὐτήν, καὶ ἐρμήνευσον αὐτὴν τί νὰ φράξῃ, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν δόξαν σου, καὶ νὰ ἰδῇ τὸ ὑπέρλαμψόν σου καὶ παμπόθητον φρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦσι νὰ βλέπῃ οἱ Ἄγγελοι. Ὁ δὲ Χειρὸς ἀπεκρίνατο· ἄς ὑπάγῃ εἰς τὸν Γέροντα, παρ' ἃ ἔλαβε τὴν Εἰκόνα, καὶ καθὼς τὴν συμβαλεύσει, ἄς κάμῃ, καὶ τότε ἀφ' οὗ βαπτισθῇ, θέλει μὲ ἰδεῖ, νὰ λάβῃ πολλὴν ἀγαλλίασιν, καὶ ὠφέλειαν. Ταῦτα ἰδῶσα ἡ Κόρη, ἐξύπνησε, καὶ θαυμάζοντα τὴν ὄπτασίαν αὐτὴν, ἀπῆλθεν τὸ φρονὶ μὲ ὀλίγας γυναικας εἰς τὸ κελλίον τοῦ Γέροντος, καὶ πεσῶσα μετὰ δακρύων εἰς τὰς πόδας αὐτῆ, ἐδηγήθη τὰ ὄραθέντα, καὶ παρεκάλει μετὰ δεήσεως, νὰ νουθετήσῃ αὐτήν, πῶς νὰ φράξῃ νὰ ἀπολαύσῃ τὸν ποθέμενον. Ὁ δὲ Ὅσιος ἐδηγήθη αὐτῇ καταλεπῶς πάντα τὰ Μυστήρια τῆς ἀληθῆς ἡμῶν Πίστεως, ἀρξάμενος ἀπὸ τὴν Κοσμοποιίαν, καὶ πλασέργησιν τῶ προπάτορος, ἕως εἰς τὴν πλευταίαν ἔλευσιν τοῦ Δεσπότη Χειρῶ, καὶ περὶ τῆς ἀνεκλαήτου δόξης τοῦ Παραδείσου, καὶ τῆς πανωδύου καὶ ἀπελευτήτου κολάσεως εἶπεν αὐτῇ· καὶ τὸσον κατήχησεν αὐτὴν ἱκανῶς, ὅπῃ ἐγνώρισεν εἰς ὀλίγον διάστημα πάσαν ἀκριβείαν τῆς Πίστεως, ὡς ἐμπειρος γραμματίων καὶ πᾶσοφος· ὁθεν πισεύσασα ἐξ ὅλης καρδίας, ἔλαβε παρ' αὐτῶ τὸ Ἅγιον Βάπτισμα. Ἐπειτα παρήγγειλεν αὐτῇ νὰ δεηθῇ πάλιν μετὰ πόθου πολλῆ τῆς Ὑπεραγίας διὰ νὰ ἐμφανισθῇ αὐτῇ ὡς τὸ φρότερον. Ἐκδυθεῖσα γὰρ τὸν παλαιὸν αὐθρονον, καὶ ἐνδυθεῖσα σολὴν ἀδιάφορον, ἀπῆλθεν εἰς τὰ Βασίλεια, καὶ τὴν νύκτα ὄλην ἐδέετο νῆσις, καὶ μετὰ δακρύων προσήχητο, ἕως ἃ πάλιν ἀφύπνωσε· καὶ τότε βλέπει τὴν Οὐραίου Ἀναστασιν μὲ τὸ Θεῖον Βρέφος, τὸ ὁποῖον ἐβλεπε τὴν Αἰκατερίαν μὲ πολὺ σπλάγχχνος καὶ ἰλαρότητα. Καὶ ἡ μετ' Θεομήτωρ ἠρώτησε τὸν Δεσπότην εἰ μὴ ἤρεσεν αὐτῇ ἡ Παρθεός. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· τῶρα ἐγεύετο λελαμψορυσμένη καὶ εὐδοξος ἡ φρονὴν ζοφώδης καὶ ἄτιμος, ἡ πούνης καὶ ἄγνωστος ἐγεύετο πλυσία καὶ πᾶσοφος, ἡ καταφρονεμένη καὶ ἄσημος, ἐγεύετο εὐγενὴς καὶ περὶφημος, καὶ ποσῶτον ἀγαθῶν καὶ χαρίτων εἶναι ἐμπειλημένη, καὶ τὸσον ὀρέγομαι αὐτήν, ὅπῃ σέργω νὰ μνησευθῶ αὐτήν διὰ Νύμφην μου ἀφθορον. Τότε ἡ Αἰκατερίαν ἔπεσε κατὰ γῆς μὲ δάκρυα λέγοντα· ἔκ εἰμι ἀξία, Ὑπερεῦδοξε Δέσποτα, νὰ βλέπῃ τὴν Βασιλείαν σου, ἀλλὰ ἀξιώσόν με νὰ συναειδηθῶ μὲ τὰς δέλως σου. Ἡ δὲ Θεοτόκος ἔλαβε τὴν δεξιὰν χεῖρα τῆς

κόρης, καὶ λέγει αὐτῷ· δὸς αὐτῇ διὰ ἄρραβῶνα Τέκνον μου, δακτυλίδιον, διὰ νὰ νυμφευθῇ αὐτὴν καὶ νὰ ἀξιώσης αὐτὴν τῆς Βασιλείας σου. Τότε ὁ Δεσπότης Χειρὸς ἔδωκεν αὐτῇ εἷς δακτυλίδιον ὠραϊότατον λέγων ταῦτα· ἰδὲ σήμερόν σε λαμβανῶ διὰ Νύμφην μου ἀφθορον, καὶ αἰώνιον, καὶ φύλαξον ἀκριβῶς τὴν συμφωνίαν ταύτην, νὰ μὴ λάβῃς ποσῶς ἄλλον νυμφίον ἐπίγειον. Ταῦτα εἰπὼν, ἔλαβε τέλος ἡ ἕκστασις. Καὶ ἐγεγρεθείσα ἡ Κόρη, βλέπει κατὰ ἀλήθειαν εἰς τὴν δεξιὰν αὐτῆς τὸ δακτυλίδιον, καὶ ἔλαβε τὸσον εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίασιν, ὅπῃ ἡχμαλωτίσθη ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς τὸν Θεῖον ἔρωτα ἡ καρδία αὐτῆς, καὶ τὸσον ἠλλοιώθη θαυμασίαν ἀλλοίωσιν, ὅπῃ δὲν ἐφρόνει πλέον ἐπίγεια φράγματα, ἀλλὰ μόνον τὰ ἀφθαρτα καὶ ἀθάνατα τοῦ ποθέμενου Χειρῶ ἐφανταζέτο· αὐτὸν ἐπόθει, αὐτὸν ἐμελέτα κοιμημένη καὶ ἐξυπνος. Ὁ δὲ παρὰ νόμος βασιλεὺς Μαξέντιος ἔχωντας ζῆλον πολὺν καὶ ἀνείκασον εἰς τὰς αἰαδιότητος θεῶς ὁ αἰαδιητότερος τῶτων καὶ ἀλογώτερος, ἔσειλεν εἰς ὅλα τὰ κάσρη καὶ χώρας τῆς Ἐπαρχίας αὐτῶ φρόσαγμα, ὅπῃ ἔγραφε ταῦτα· ἐγὼ ὁ βασιλεὺς Μαξέντιος χαίρετὸ ὄλος ἐκείνης, ὅπῃ εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου, καὶ φροσάσω νὰ συναχθῆτε ὅλοι τὸ γρηγορώτερον ἐδῶ εἰς τὰ βασίλεια, νὰ τιμήσωμεν ἀξίως τὰς μεγάλης θεῶς, δείχνοντες φρόν αὐτὰς εὐγνωμοσύνην τὴν φρέπυσαν, καὶ φροσφέροντες αὐτοῖς τὰς θυσίας ἕκαστος, ὅσον δύναται, ἐπειδὴ καὶ ἕκαμαν εἰς ἡμᾶς τὸσας εὐεργεσίας καὶ χάριτας· ὅς τις δὲ καταφρονήσῃ τὸτό μου τὸ φρόσαγμα, καὶ πολμήσῃ νὰ φροσκυρήσῃ ἄλλον Θεόν, θέλει λάβει ἀπὸ ἡμᾶς πολλὰς ζημίας καὶ διάφορα κολασήρια. Ἀφ' ἃ γὰρ ἐφθασαμ εἰς τὰς πόλεις πάσας τοιαῦτα φροσάγματα, συνηθροίσθη πληθος Λαῶ ἀναείθμητον, ἐπισύρων ἕκαστος κατὰ τὸ δυνατόν αὐτῶ, ἔπειτα βόας, καὶ ἄλλοι φρόβατα, οἱ δὲ πτωχοὶ πετεινά, καὶ ἕτερα ὁμοία. Ὅτε ἔν ἠλθεν ἡ ἡμέρα τῆς ροδελευρας αὐτῶν πανηγύρεως, ἐθυσίασεν ὁ ἄγνωστος βασιλεὺς ταύρις ἕκατόν καὶ τριάκοντα, οἱ δὲ λοιποὶ ἡγεμόνες καὶ ἄρχοντες ὀλιγώτερα, καὶ ἀπλῶς, ἕκαστος προσέφερε τὴν θυσίαν τὴν κατὰ δύναμιν, διὰ νὰ δείξῃν φρόν αὐτὸν εὐγνωμοσύνην, καὶ φρόν τὰς αἰουσίης θεῶς αὐτῶν ὀσιότητα. Ἐπλήθη γὰρ πάσα ἡ πόλις ἀπὸ τὰς φωνῶν τῶν σφαγεύτων ζῶων, καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν τῶν θυσιῶν, ὡς τε ὅπῃ ἦτον πανταχῆ μεγάλη σεισοχωεῖα καὶ σύγχυσις, ὁ δὲ ἀὴρ ἐμολύνετο. Τῶτων ἔτω γενομένων, βλέπυστα ἡ εὐλαβὴς καὶ περικαλλὴς Αἰκατερίαν ποῖτον ναυάγιον χαλεπώτατον, ὅπῃ ἔχον οἱ αὐθροποι, καὶ ἐπέιχοντο βιαίως εἰς τὴν ἀσίβειαν, καὶ διὰ νὰ φύγῃν θάνατον φρόσκαιρον, φροεδίδον τὰς ψυχὰς αὐτῶ εἰς αἰώνιον κόλασιν, ἐπλήγη δεινῶς τὴν καρδίαν, συμ-

ποῦσα τὴν ἀπόλειαν αὐτῶν καὶ συμπάσχουσα. Ὁθεν ἐκίνησεν ἀπὸ
 ζῆλον εὐθεῖον, λαβῆσα εἰς τὴν συνοδίαν αὐτῆς ὀλίγας δάλας, καὶ
 ὑπῆγεν εἰς τὸν ναόν, ὅπου τὴν θυσίαν ἐπέλεον οἱ ἄφρονες, καὶ ὡς ἐ-
 σάθη εἰς τὴν θύραν, ἐπράβιζε τὴν ὄψιν πάντων πρὸς τὸ ἀμήχα-
 ρον κάλλος αὐτῆς, τὸ ὅποιον ἐμαρτύρει καὶ τὴν εὐδοθεῖν ὠραιότητα.
 Ἐμήνυσε γὰρ τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἔχει νὰ εἰπῇ αὐτῷ λόγον ἀναγκασίας
 τινὸς ὑποδέσεως, ὅς τις ἐφορᾷ νὰ εἰσέλθῃ. Ἡ δὲ ἦλθεν ἐμ-
 ποροθεῖν αὐτὸ, καὶ παρῶτον μὲν ἔκαμεν αὐτῷ μετάνοιαν, ἔπειτα ἐ-
 σύντυχε ταῦτα σαθρὰ καὶ ἐλεύθερα. Ἐφορεπεῖσε, ὦ βασιλεῦ, καὶ
 παρότρυνον νὰ γνωρίσῃς τὴν πλάνην ὅπου ἔχετε, λατρεύοντες ὡς θεὸς
 εἰδῶλα φαρτὰ καὶ ἀναιδέητα· ὅτι ἐντροπή μεγάλη εἶναι εἰς ὑμᾶς
 νὰ ὑπάρχετε τόσο φανερά τυφλοὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν, ποροσκυβῶν-
 τες ἀνόητοι τιαῦτα βδελύγματα· καὶ καὶ τὸν σοφόν σε Διόδωρον δὲν
 πιστεύεις, ὅς τις λέγει πῶς ἦτον ἄφρων οἱ θεοὶ σε, καὶ ἐπέλειψαν
 τὸν βίον ἔλευσας· ἀλλὰ διὰ τινὰς πράξεις ὅπου ἐτέλεισας, ἦγεν
 ἀνδρείας, ἢ ἐτέρας παιδῆς, τινὲς ὠνόμασαν αὐτὸς ἀθανάτος, ὡς ἀ-
 νόητοι, καὶ μὲ σήλας, καὶ εἰδῶλα καὶ ὅμοια τόποις ἐτίμησαν. Οἱ δὲ
 μεταγενεστέροι, μὴ ἠξεύροντες τὴν γνώμην τῆς προγόμων αὐτῶν, ὅτι
 μόνον διὰ ἐνθύμησιν ἔστησαν αὐτοῖς ἀνδραγαθίας, ἀλλὰ νομίζοντες
 πῶς εἶναι φαράγμα εὐσεβείας καὶ εὐάρμοσον, ἐποροσκύνησαν αὐτὸς ὡ-
 σπερ θεὸς. Ἐτι δὲ καὶ ἡ Χαίρωνεύς Πλάταρχος μέμφεται καὶ κατα-
 φρονεῖ ὅσως ἐπλανήθησαν νὰ σέβωνται τιαῦτα ἀγάλματα. Τῶτων
 τῆς διδασκαλίᾳ σε ἔφορε νὰ πισεύσῃς ὦ βασιλεῦ, καὶ νὰ μὴ γί-
 νεσαι αἰτία τῆς ἀπολείας ποσῶτων ψυχῶν, διὰ τὰς ὁποίας θείας
 κληρονομίᾳς ἀπελευτέητον κόλασιν. Εἰς ἐσιν ὁ ἀληθὴς Θεός, αἰ-
 διος, ποροσάρχων, καὶ ἀθάνατος, ὅς τις ὑσερον ἐγενέτο διὰ τὴν σω-
 τηρίαν ἡμῶν ἀφρώτων. Διὰ τὸς οἱ Βασιλεῖς βασιλεύουσιν, αἱ Ἐ-
 παρχίαι κυβερνῶνται, τὰ σοιχεῖα, καὶ ὅλος ὁ Κόσμος σωρίζεται,
 καὶ πάντα τὰ κτίσματα ἐκτίθησαν μὲ εὐὰ λόγον αὐτῷ, καὶ διαμέ-
 νουσιν. Οὗτος ὁ Παντοδύναμος Θεὸς καὶ Πανάγαθος δὲν ἔχει χρεῖαν
 ἀπὸ τιαύτης θυσίας, εὐδὲ εὐφραίνεται εἰς τὰς σφαγὰς τῆς αἰουθῦ-
 των ζῶων, ὅπου δὲν ἐπταίσαν, ἀλλὰ μόνον προσάσσει νὰ φυλάττωμεν
 τὰς ἐντολάς αὐτῷ ἀπαρασάλευτα. Ταῦτα ἀκῆσας ἐθυμάθη πολλὰ
 ὁ Μαχεύτιος, καὶ ἔμεινε ἀφρονος ὡραὶ πολλήν· ἔπειτα μὴ δυνάμενος
 νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὰ λόγια αὐτῆς, ἀπεκείνατο ἄφες ἡμᾶς νὰ τε-
 λειώσωμεν τὴν θυσίαν, καὶ τότε θείλομεν ἀκούει τὰς λέγας σου
 καλλιώτερα. Ἀφ' ἧ γὰρ ἐπέλεισε τὴν βδελυρὰν αὐτῆς πανήγυριν, προ-
 τάσσει νὰ φέρῃ τὴν Ἁγίαν εἰς τὰ Βασιλεία, καὶ λέγει αὐτῇ· εἰ-
 πέ ἡμῖν τίς εἶσαι, καὶ τίνες οἱ λόγοι, ὅπου πρὸς ἡμᾶς ἔλεγες; Ἡ

δὲ ἀπεκείνατο· ἐγὼ εἰμὶ Θυγάτηρ τῷ πατρὶ σὺ Βασιλεῦς Κόνσταν-
 τος, καλεῖμαι δὲ Αἰκατερίνα· εἰμαι πεποδευμένη εἰς ὅλας τὰς ἐπι-
 σήμας τῆς γραμμῶν, Ρητορικῆν, Φιλοσοφίαν, Γεωμετερίαν, καὶ
 τὰς λοιπὰς· ἀλλὰ ταῦτα πάντα ὡς μάταια καὶ ἀνωφελῆ κατεφρόνησα,
 καὶ ἦλθον νὰ νυμφευθῶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, ὅς τις λέγει πάντα διὰ
 τὸ Προφήτη αὐτῷ· „ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῆς σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν
 „ τῆς συνέτης ἀφαιτήσω“. Ὁ δὲ βασιλεὺς θαυμάζωντας τὴν σοφίαν
 αὐτῆς καὶ σύνεσιν, καὶ βλέπωντας πόσον κάλλος καὶ ὠραιότητα, ἐνόμι-
 σεν ὅτι δὲν ἦτον εἰς τὴν γῆν ἀπὸ θυητὸς γονεῖς γεγενημένη, ἀλ-
 λά κάμμία θεὰ ἀπ' ἐκείνας, ὅπου αὐτὸς ἐσέβετο, καὶ διελέγετο πρὸς
 αὐτὸν μὲ σῆμα ἀνθρώπων. Καὶ φανερώσας εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν
 γνώμην, ἀπεκείθη αὐτῷ ἡ Μακαρία λέγασα· ἀληθῶς εἶπας, ὦ
 βασιλεῦ, διὰ τί ὀνομάζεις θεοὺς τοὺς δαίμονας, οἱ τινες δέχουον
 διάφορα φαντάσματα πρὸς σέ, καὶ πλανῶντες παρακινῶσίν σε εἰς ἀ-
 σέλγειαν, καὶ ἐτέρας ἀτόπως ἐπιθυμίας. Ἐγὼ δὲ εἰμὶ γῆ καὶ πη-
 λός, καὶ μὲ ἐπλασεν ὁ Θεὸς εἰς μορφήν τιαύτην, καὶ μὲ ἐτίμησε
 μὲ τὸ κατ' εἰκόνα αὐτῆς καὶ ὁμοίωσιν, καὶ ἀπὸ τῶτο φέρεται νὰ θαυ-
 μαζέται μάλις ἢ ἡ σοφία τῷ Πλάσαντος, ἐπειδὴ εἰς τὴν πῶτην εὐπέλῃ
 ὕλην τῷ πληρῷ ἐδουήθη νὰ δώσῃ τὴν εὐμορφίαν καὶ ὠραιότητα. Εἰς
 ταῦτα ἐκάκισεν ὁ Μαχεύτιος λέγωντας· μὴ λέγῃς κακὸν διὰ τὸς
 θεοὺς, οἱ τινες ἔχου δόξαν ἀθανάτων. Καὶ ἡ Μάρτυς αὐταπεκείνα-
 το· ἐὰν θείας νὰ ἀποτινάξῃς ὀλίγον τὴν ἀχλὺν καὶ σκοτισμὸν τῆς
 ἀπάτης, θείεις γνωρίσει τὴν τῆς θεῶν σε εὐτέλειαν, καὶ νὰ κατα-
 λάβῃς τὸν ἀληθῆ Θεόν, τὸ ὅποιον τὸ θαυμάσιον Ὄνομα μόνον λα-
 λέμενον, ἢ καὶ ὁ Σταυρός αὐτῷ εἰς τὸν αἶρα διατυπύμενος, διώκει
 τὸς θεοὺς σε, καὶ ἀφανίζει αὐτοὺς, καὶ ἐὰν οὐκ εἶς, θείλω ἀποδείξει σοι
 φανερά τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἰδὼν τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἀ-
 γίας Αἰκατερίνης, δὲν ἠθέλησε νὰ διαλεχθῇ, φοβόμενος μήπως καὶ
 τὸν νικήσῃ μὲ ἀποδείξει, καὶ κατακυνθῇ· ἀλλὰ εἶπε ταῦτα πορο-
 φασίζόμενος· ἄφορον εἶναι νὰ διαλέγεται ὁ βασιλεὺς μὲ γυναῖ-
 κας, ἀμὴ νὰ συναῶ τὸς σοφῆς τῆς Ρητόρων με, καὶ τότε νὰ κατα-
 λάβῃς τῆς ποροβλημάτων σε τὴν ἀδελείαν, καὶ ἐγνωρίσασα τὸ συμ-
 φέρον σου, νὰ πισεύσῃς εἰς τὰ ἡμέτερα δόγματα. Ταῦτα εἶπε,
 καὶ ποροσάδωντας νὰ φυλάττωσιν ἀκριβῶς τὴν Μάρτυρα, ἔσειλεν
 Ἐπιστολὴν εἰς ὅλα τὰ Κάσρη τῆς ἐξουσίας αὐτῷ, διαλαμβανῶσαν
 ἔπος· ἐγὼ ὁ βασιλεὺς Μαχεύτιος χαίρετῶ ὅλος τὸς σοφῆς τῆς Ἐλ-
 λήνων καὶ Ρήτορας, τὸς ὁποῖς παρακαλῶ νὰ ἔλθετε πρὸς με πα-
 χεύς, ἐπικαλεσάμενοι τὸν σοφώτατον θεὸν Ἐρμῆν, καὶ τὰς αἰτίας
 τῆς γνώσεως Μίστας, διὰ νὰ ἐπιστομέσεται εὐὰ σοφώτατον γύναιον,

ὅπως ἐνεφανίσθη εἰς τὰς ἡμέρας ταύτας, καὶ χλευάζει τὸς μεγάλους θεοὺς, ὀνομάζον τὰς πράξεις αὐτῶν μύθους καὶ φλυαρήματα· καὶ ἔτι θέλετε δεῖξει τὴν πάτριον ὑμῶν σοφίαν, καὶ θαυμασθήσῃτε εἰς τὸς αἰθρώπους, καὶ ἀπ' ἐμῆ νὰ λάβετε χαρίσματα ἄπειρα διὰ ἀμοιβὴν τῶ κόπῃ ὑμῶν. Συνήχθηται ἔν οι ἐκλεκτότεροι καὶ σοφώτεροι Ῥήτορες, τὸν αἰεθμὸν πενήκοντα, ὄξεις εἰς τὸ νοῆσαι, καὶ εἰς τὸ λαλεῖν ἱκανώτατοι· πρὸς τὸς ὁποῖους εἶπε ταῦτα ὁ Μαξεύτιος· ἐταμαόθητε ἐπιμελέσασθε, νὰ ἀγωνισθῆτε ἀνδρείως, καὶ μὴ ὀκνεύετε, θαρρῶντες ὅτι μὲ γυναῖκα ἔχετε τὴν διάλεξιν· ἀλλὰ ὡπερ νὰ εἴχετε ἀνταγωνιστὴν ἀνδρείοτατον τὸν σοφώτατον Ῥήτορα, ἔτι βάλλετε ὅλην τὴν σπυδὴν, καὶ δεῖξατε τὴν σοφίαν ὑμῶν· ὅτι καθὼς ἐγὼ ἀκλειῶς ἐγνώρισα αὐτήν, ὑπερβαίνει εἰς τὴν σοφίαν αὐτὸν τὸν θαυμασίον Πλάτωνα. Λοιπὸν παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡπερ νὰ εἴχετε αὐτὸν ἐκείνου ἀνταγωνιζόμενον, ἔπως ἐπιμέλειαν καὶ προσοχὴν ἐπιδείξατε· καὶ ἐὰν νικήσῃτε, θέλω δώσει ὑμῖν μεγάλα χαρίσματα, εἰ δὲ καὶ νικηθῆτε, θέλετε λάβῃ αἰσχύνην ἀνείκασον, καὶ ἐπονείδισον θαύατον. Ταῦτα εἰπόντος τῷ Μαξεύτι, ἀπεκείθη εἰς Ῥήτορ, ὁ τῆς ἄλλων ἐπιφανέστερος· αὐτὸν ἦτον ἡ φρονιμωτέρα γυνὴ, ὡ βασιλεῦ, καὶ φιλοσοφώτερα, δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ συντύχη ἐναντίον ἡμῶν, καὶ πρόσταξαι νὰ ἔλθῃ, καὶ τότε νὰ ἰδῆς τὴν ἀλήθειαν. Ἀκῆσας ἔν τὸν Ῥήτορα ὁ Μαξεύτιος οὕτω καυχώμενον, ἐνεπλήθη ὄλος ἡδονῆς καὶ φαιδρότητος, ἐλπίζων ὁ μάταιος νὰ νικήσῃ ἢ θρασεία γλώσσα καὶ ἀκόλαστος τὴν φιλοσοφίας καὶ ἐπιεικείας γέμουσαν. Λοιπὸν κελεύει νὰ φέρουν τὴν Ἁγίαν Αἰκατερίναν· ἦτον δὲ συνηγεμένον πλῆθος πολὺ εἰς τὸ θέατρον, νὰ ἰδῶν τὸ ἀποβητόμενον. Ἀλλὰ πρὶν νὰ φθάσῃν οἱ ἀπειθαλμενοὶ εἰς τὴν Ἁγίαν, ἤλθευ ἔρανοθεν Μιχαὴλ ὁ Ἀρχαγγελος, καὶ λέγει αὐτῇ· μὴ φοβῆ ἢ Παῦς τῷ Κυρίῳ· ἰδὲ γὰρ ὁ Κύριος θέλει δώσει σοί σοφίαν εἰς τὴν σοφίαν σου, νὰ νικήσῃς τὸς Ῥήτορας· καὶ ἔ μόνον αὐτοὶ, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ νὰ πισύσωσι διὰ σὲ, καὶ νὰ λάβετε πάντες τῷ Μαρτυρίῳ τὸν σέφανον. Λαβόντες δὲ αὐτὴν οἱ ἀπειθαλμενοὶ ὑπῆγαν εἰς τὰ βατίλεια, καὶ εὐθύς ὁ γενναῖος ἐκείνος Ῥήτορ εἶπε ταῦτα μὲ σοβαρὸν βλέμμα φειγγόμενος· σὺ εἶσαι ὅπως ὑβερίζεις τὸς θεοὺς ἡμῶν τοσῶτον αἰσχύνοντα; Ἡ δὲ Ἁγία ἀπεκείθη αὐτῷ μὲ πρῶτητα· ἐγὼ εἰμι· πλὴν ἐχὶ αἰσχύνωντας καθὼς εἶπες καὶ ἴταμῶς, ἀλλὰ μετῆως καὶ φιλαλήθως μάλινα. Καὶ ὁ Ῥήτορ· ἐπειδὴ οἱ μεγάλοι Ποιηταὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸς ὑψηλὸς, πῶς σὺ πολμῆς καὶ κινεῖς κατ' αὐτῶν τὴν γλώσσαν μὲ τὴσθην θρασύτητα, ὅπως ἐδοκίμασες τὴν σοφίαν αὐτῶν, καὶ ἐκινώνησες τῆς γλυκύτητος; Ἡ δὲ ἀπεκείνατο

τὴν

τὴν μετ' σοφίαν ἔχω ἀπὸ τῶν Θεῶν μετ' χάριν, ὅς τις εἶναι ἡ σοφία καὶ ἡ ζωὴ, καὶ ὅς τις αὐτὸν φοβῆται καὶ φυλάττει αὐτὸν τὰ θεῖα ποροτάγματα, εἶναι ὅπως φιλόσοφος· ἀμὴ τὰ ἔργα τῆς θεῶν σας καὶ αἱ διηγήσεις, εἶναι ἀξία ψόγῃ, καὶ γεμάτα ἀπάτην, καὶ καταγέλασα. πλὴν εἰπέ μοι, τίς ἀπὸ τῶς μεγάλους ποιητῆς, καθὼς λέγεις, καὶ πῶς θεοὺς αὐτὸς ἐπωνόμασεν; Ὁ δὲ Ῥήτορ εἶπε· πρῶτον μετ' ὁ σοφώτατος Ὀμηρος ἐπευχόμενος πρὸς τὸν Δία, λέγει· „Ζεῦ κύνιδε μέγιστε, καὶ ἀθανάτοι θεοὶ ἄλλοι“ καὶ ὁ περὶ βλεπτος Ὀρεὺς εἰς τὴν Θεογονίαν αὐτὸ λέγει ταῦτα, εὐχαιεῶν τῷ Ἀπόλλωνι· „ὦ ἄνα Λητῆς, καὶ ἐκάτηβόλε, φοῖβε κραταίε παυδερκῆς, θνητοῖς καὶ ἀθανάτοισιν, αἰάσων, Ἡλιε χρυσοῖσιν ἀειρόμενε ππρῦγσιν“. Οὕτως ἔν οι πρῶτοι τῆς Ποιητῶν καὶ κράτιστοι ἐτίμουν αὐτὸς, καὶ ἐκάλεον θεοὺς ἀθανάτους. ἀπατάσαι γὰρ σὺ ἢ Παῦσοφος, νὰ ποροσκυῖς τὸν Ἐσαυρωμένον, τὸν ὁποῖον λέγει Ποιητῆς Θεὸν ἀνόματε. Καὶ ἡ Μάρτυς αὐτὸς ὁ Ὀμηρος λέγει πάλιν εἰς ἄλλον τόπον διὰ τὸν μέγιστον σου θεὸν Δία, πῶς εἶναι ψεύσης, ἀπατῶν, παυῆργος, καὶ σχολιώτατος, καὶ πῶς ἠθέλων νὰ δέσῃν αὐτὸν ἢ Ἡρα, ὁ Ποσειδῶν, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ἐὰν δὲν ἔφευγε νὰ κρυφθῇ. ὁμοίως φαίνονται καὶ ἄλλα ὅμοια εἰς καταφρόνησιν τῆς θεῶν σας. ἐπεὶ δὲ τὸν Ἐσαυρωμένον εἶπες πῶς δὲν λέγει αὐτὸν τις παλαιὸς Διδάσκαλος, ἔτι ὁμολογεῖ αὐτὸν Θεόν, ἔσπερε νὰ μὴ περιεργαζόμεθα, ἔτι νὰ πολυπραγματωνόμεν περὶ αὐτὸ, ὅς τις εἶναι Θεὸς ἀληθῆς, Οὐρανῶν καὶ Γῆς καὶ Θαλάσσης, Ἡλίου καὶ Σελήνης, καὶ παντὸς αἰθρωπίνης γένους Δημιουργός, ἀκατάληπτος, ἀνείχηνιασος τε, καὶ ἀβῆρτος· ἀλλὰ διὰ ἀληθινῆσθραυ πύσωνιν, ἀκασον τί λέγει περὶ αὐτὸ ἡ σοφώτατη Σιβύλλα, μαρτυρῶσα αὐτὸ τὴν εὐθεον Σάρκωσιν, καὶ τὴν Σωτήριον Στυῶρωσιν. Ὁ ψέποτις ἐπὶ τὴν πολυκεδῆ ταύτην ἐλάσει γῆν, καὶ δίχρα σφάλματος γενήσεται Σάρξ, ἀκαμάτοισ δὲ Θεότητος ὄροις αἰάτων, παθῶν λύσει φθορᾶν, καὶ τῶν φθόνος γενήσεται ἐξ ἀπίσθ Λαῶν, καὶ εἰς ὕψος κρεμασθήσεται ὡς θανάτος καταδίκος“. Ἀκασον δὲ καὶ τὸν ἀψευδῆσθιν Ἀπόλλωνα, πῶς καὶ σαρκῶς ὁμολόγησε τὸν Χεῖσθον Θεὸν ἀπαθῆ, βιαζόμενος ὑπὸ τῆς αὐτῆς δυνάμεως. „Εἰς με, φησὶ, βιάζεσθαι Οὐρανῶν, ὅς ἐστὶ Φῶς Τελαμπεῖς, ὁ δὲ παθῶν Θεός ἐστι, καὶ ὁ Θεότης παθεῖ αὐτῇ, ἀμφο δὲ βροτοσώματος, καὶ ἀμβροτος, αὐτὸς ἡδὲ Θεός καὶ αἴθρ, πάντα φέρων ἐκ θνητῆς, Στυῶρον, ὕβριν, ταφῆν, καὶ τὰ ἐξῆς“. Ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀπόλλων διὰ τὸν ὄντως Θεόν, ὁ ὁποῖος εἶναι συνάναρχος τῷ Γεγεννηκότι καὶ συναΐδιος, Ἀρχὴ καὶ Ρίζα καὶ Πηγὴ τῆς ἀγαθῶν ἀπαύτων· ἐδημιῶργησε τὸν Κόσμον ἐκ τῶ μη ὄντως εἰς τὸ εἶναι, καὶ διακρατεῖ καὶ συνέχει αὐτὸν. Ὁμοῖος δὲ ὑπάρ-

ὑπάρχων τῷ Πατρὶ, γέγονεν ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, καὶ περιεπάτησεν εἰς τὴν γῆν, νεφεθήσας, διδάξας, καὶ πάντα φεραγαματοσάμενος δι' ἡμᾶς· ἐταῦτα ἑαίσατον κατεδέξατο δι' ἡμᾶς τὸς ἀγνώμονας, διὰ τὴν λύσιν τὴν φερωτὴν καταδίκην, καὶ νὰ λάβωμεν τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν καὶ μακαριότητα, καὶ ὅπως ἀνοίγονται ἡμῖν πάλιν αἱ πύλαι τοῦ Παραδείσου, τὰς ὁποίας κακῶς ἀπεκλείσαμεν, καὶ ἀνάσας τριήμερος, ἀνῆλθεν εἰς Οὐρανὸς, ὅθεν καὶ κατήλθεν. Ἀπέστειλε δὲ τοῖς Μάθηταῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸς ὁποῖους ἐπέμφεν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ ἐκήρυξαν αὐτὸ τὴν Θεότητα, διὰ τὴν λυτρώσασιν τὰς ψυχὰς ἀπὸ τὴν πλάνην τῆς ἀπιστίας· καὶ ὅπως φερεται καὶ σὺ νὰ πισέσης Φιλόσοφε, νὰ γνωρίσης τὸν ἀληθῆ Θεόν, νὰ γένης δῆλος αὐτῷ, ἐὰν ποθῆς τὸ συμφέρον σου, ὅς τις εἶναι ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ φερακαλεῖται τὸς ἀμαρτήσαντας, λέγων··· Δεῦτε πρὸς με, πᾶντες οἱ κοπιῶντες καὶ φεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Πίσυσον ἐν κᾶν τῇ Ποιητῶσιν καὶ Θεῶσιν, τῷ Πλάτωνος λέγων, Ὁραφίως τε καὶ Ἀπόλλωνος, οἱ ὁποῖοι κατὰρὰ καὶ σαφίσατα, εἰ καὶ ἀκούπιε, Θεόν τὸν Χεῖσόν ἀμολόγησαν, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ὁ Παντοδυναμος Κύριος ὠκονόμησε, διὰ τὴν νὰ μὴ ἐχητε εἰς τὸτο κάμμιαν φεφασισιν. Αὐτὰ καὶ ἔπρα πλείονα λέγασα ἢ πᾶσας Ρῆτωρ καὶ παγκαλλος, τὰ ὁποῖα ἀφήνω διὰ τὴν πολυλογίαν, κατεπληξέ τον Φιλόσοφον, ὅς τις ἔμεινεν ἀφωρος, καὶ δεῦ ἐδύνατο νὰ λαλήσῃ τὸ σύνολον. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἰδὼν αὐτὸν ὅπως ἠττηθεῖτα καὶ φεμαζόμενον, ἐφωσάσας τὸς ἐπιλοίπους νὰ διαλεχθῶν με τὴν Μάρτυρα. Οἱ δὲ ἀπαγορεύουσι τὸν ἀγῶνα, λέγοντες··· δεῦ ἔχομεν νὰ αὐτίσαδῶμεν τῇ ἀληθείᾳ, οὐτε δυνάμεθα, βλέποντες μάλιστα νεικημεθῶν τὸν φεφωσῶτα ἡμῶν. Τότε ὁ Μαζεῦτιος φεμωθεῖς, φεφασάσας νὰ ἀνάψωσι πυρκαϊᾶν εἰς τὸ μέσον τῆς Πόλεως, καὶ νὰ καύσιν τὸς Ρῆτορας. Οἱ τινες ἀκέσταντες τὴν ἀπόφασιν, ἐπεσον εἰς τὰς πόδας τῆς Ἀγίας, δεόμενοι νὰ συγχωρήσῃ αὐτοῖς ὁ Κύριος, ὅσα ἐν ἀγνοίᾳ ἡμαρτον, καὶ νὰ ἀξιωθῶν τῷ Ἁγίῳ Βαπτίσματος, καὶ τῆς δωρεᾶς τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἡ δὲ Ἁγία ἐμπληθεῖσα ἡδονῆς καὶ ἀγαλλιάσας, ἐπερ αὐτοῖς· ὅπως μακάριοι ὑμεῖς καὶ καλότυχοι, ὅτι τὸ σκότος ἀφήκατε, καὶ τῷ φωτὶ τῆς ἀληθείας ἠκολυθήσατε, καὶ φεφωσῶμενον ἐπὶ γῆς βασιλείᾳ καταλιπόντες, φεφωσῆλθετε εἰς τὸν ἀφθαρτον καὶ Οὐρανόον. Μὴ ἀμφιβάλτε εἰς τὸτο, ὅτι τὸ πῦρ, ὁποῦ σὰς φεφωσῆλθεν οἱ ἀσεβεῖς, θέλει γένη εἰς ὑμᾶς Βάπτισμα, καὶ κλίμαξ Οὐρανόος, νὰ καθαρίσῃ πᾶσαν κηλῖδα καὶ ρύπον ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ ὡς ἀέρας φαινὸς νὰ παραπέμψῃ ὑμᾶς εἰς τὸν Βασιλείᾳ ἐκείνον, νὰ ποιήσῃ ὑμᾶς φίλους αὐτοῦ ἡγαπημέους. Ταῦτα

λέγασα ἢ Ἁγία, παρεκίνησεν αὐτὸς με τιαύτας ἐλπίδας, καὶ ἐφεμείωσεν ὅλους εὐα κατ' εὐα με τὴν σφραγίδα τῷ Χεῖσῷ εἰς τὸ μέτωπον, καὶ μετὰ εὐχαριστίας καὶ ἡδονῆς ἀπέστειλεν αὐτὸς εἰς τὸ Μαρτύριον. Οἱ δὲ φερατιῶνται ἐρρίψαν αὐτὸς εἰς τὴν πυρᾷ χαίροντας, τῇ, ἰζ'. τῷ Νοεμβρίῳ μηνός. Εσπῆρας δὲ ὑπῆσαν τινὲς εὐσεβεῖς καὶ φιλόχριστοι νὰ συνάξων τὰ λείψανα αὐτῆς, καὶ τὰ εὐρήκατον ὅλα σῶα καὶ ἀκέραμα, καὶ μὴτε τείχεα αὐτῆς ὑπὸ τὸ πυρὸς κατακαύθη. τὸτο φερωτὸν σημεῖον τῆς φεφωσῆς Θεὸν αὐτῆς φιλίας καὶ οἰκειώσας. Εὐχαριστήσαντες ἐν τῷ Θεῷ φεφωσῶντες, καὶ ἐπιστρέψαντες πολλοὺς φεφωσῆς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας με τὴν φεματῆργίαν ταύτην, λαμπρῶς αὐτὰ καὶ ὁσίως εἰς τόπον ἀρμόδιον κατέθευτο. Ὁ δὲ βασιλεὺς ὄλην αὐτὸ τὴν φρονητῖδα εἶχεν εἰς τὴν Ἁγίαν, καὶ ἐδοκίμασε με κατὰ τὸν τρόπον νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὴν εἰς τὴν φεφωσῆσαν αὐτῷ· καὶ μὴ δυνάμενος μετὰ συλλογισμὸς φεφωσῆς, ἐπεχείρησε μετὰ κολακείας καὶ φεφωσῆς πατήρ συμβελεύουσαι, νὰ φεφωσῆσιν ὑπᾶκσόν με κατὰ τὴν φεφωσῆσαν, ὅτι ὡς φεφωσῆς φεφωσῆς, καὶ μάλιστα τὸν μωσικὸν Ἑρμῆν, ὅς τις σὲ ἐσόλισε με τιαύτα τῆς φεφωσῆς χαλίσματα, καὶ θέλω δώσει σοι, μάρτυρες οἱ Θεοὶ πᾶντες, τὸ ἡμῖσιν μέρος τῆς ἐξουσίας με, νὰ κατοικήσῃ μετ' ἐμὲ εἰς τὴν Βασιλείαν. Ἡ δὲ Ἁγία, ὡς μεγαλόφρων ὅτι ἦτον καὶ φρονητῖμος, ἐγνώρισε τὴν γνώμην αὐτῷ καὶ τὴν φεφωσῆσαν σοφίσματα, καὶ λέγει αὐτῷ· φεφωσῆσας ὡς βασιλεῦ τὴν σκηνὴν, καὶ μὴ ὑποκείνεται τὸ δολερὸν τῆς ἀλώπεκος, ὅτι ἐγώ, κατὰ σοι εἶπον τὸ φεφωσῆσαν, εἶμαι Χεῖσιανῆ, καὶ ἦλθον νὰ νεμφειδῶ τῷ Χεῖσῷ, τὸν ὁποῖον μόνον ἔχω Νυμφίον καὶ σύμβυλον, σολὴν καὶ κόσμον τῆς φεφωσῆσαν ἀλφργίδας καὶ φεφωσῆσαν. Ὁ δὲ βασιλεὺς πάλιν φεφωσῆσαν ὅτι φρονητῖζει φεφωσῆς τὸ συμφέρον αὐτῆς, ἀπεκείνατο· μὴ με ἀναγκάσῃ νὰ ὑβείσω φεφωσῆς με τὴν ἀξίωσας. Καὶ ἡ Μάρτυς κάμε εἶτι θέλει, ὅτι με τὴν πρόσκαιρον αὐτὴν ἀτιμίαν θέλει φεφωσῆσαι εἰς ἐμὲ δόξασιν ἀληθῆ καὶ ἀδαιάτον, καὶ θέλει πισεύσῃ καὶ πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων εἰς τὸν Χεῖσόν με, καὶ ἐξόχως τὸ παλατίσας, ὅπως νὰ με προπέμψωσι καὶ αὐτοὶ φεφωσῆς τὰς ἱεραῖς ἐκείνας Μονὰς με δόξασιν πολλὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν. Ταῦτα μετ' εἶπεν ἡ Ἁγία· ὁ δὲ Θεὸς ἐπεύσεν αὐῶθεν καὶ ἐπλεκῶθη ταύτης ἢ φρονητῖσις. Τότε ὁ Μαζεῦτιος φεφωσῆσαν νὰ ἐκδύσιν αὐτὴν τὴν Βασιλικὴν πορφύραν, καὶ νὰ τύπτειν αὐτὴν με νεῦρα βοῶν ἀνελείμονα. Τῆτα δὲ φεφωσῆσαν μετὰ τὴν πρόσασιν, ἔτυπον τὴν Μάρτυρα δύο ὄφρας δυνατὰ εἰς τὴν κοιλίαν καὶ εἰς τὴν φεφωσῆσαν ὁμοῦ τοτῆτον, ἔως φ

καπέχεισαν χεδόν ἅπαν τὸ Παρθερικόν ἐκεῖνο Σῶμα, καὶ γέγονεν ὅλον ἀσχημον ἀπὸ τὰς πληγὰς τὸ σῶμα ὡραῖον καὶ πάγκαλλον· καὶ τὰ μὲν αἵματα ἔτρεχον ποταμῶδον, καὶ ἐκοκκίωσε τὸ ἔδαφος· ἡ δὲ Ἁγία ἴσατο μὲ πύσση ἀνδρείαν καὶ γενναϊότητα, ὅπως οἱ ὄρωπτες Ἰθαυμάζον. Ὁψέποτε δὲ τὸ ἀνήμερον ἐκείνο θηλείου ἐκέλευσε νὰ φυλακώσεν αὐτήν, καὶ νὰ μὴ δόσῃ αὐτῇ βρωσίν ἢ πόσιν τινας ἕως ἡμέρας δώδεκα, διὰ νὰ συλλογιόσῃ μὲ ποῖον τρόπον κολάσεως νὰ θανατώσῃ αὐτήν. Ἡ δὲ Αὐγῆσα ἡ τῷ Μαζευτίς ὁμόζυγος εἶχε πόθον πολὺν νὰ ἐνωθῇ μὲ τὴν Ἁγίαν, διατὶ τὴν ἠγάπησε περισσῶς, ἀκύνασα τὰς ἀρετὰς αὐτῆς καὶ τὰ ἀνδραγαθήματα, καὶ μάλιστα διὰ ἐνα ὄνειρον, ὅπως εἶδεν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, καθὼς ἐδῶ παρακάτω φαίνεται· ὅθεν ἐτρώθη τὴν καρδίαν τοσούτον εἰς τὴν ἀγάπην, ὅπως δὲν ἐδύνατο νὰ κοιμηθῇ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τὴν πόλιν διὰ ἀναγκαίαν ὑπόθεσιν, ἔκαμεν εἰς ἐνα χωρίον ὀλίγας ἡμέρας· ὅθεν ἡ Βασίλισσα ἤρπεν ἀδείαν, νὰ ἐπιτύχῃ τῷ ποδευμένῳ. Ἦτον δὲ εἰς μέγας ἄρχων δυνάστης, στρατοπέδαρχος τὴν Ἀσίαν, φίλος μεγάλος τῷ βασιλεῶς Πορφυρίων ὀνομαζόμενος, ἀνθρώπος πιστὸς καὶ καλόγνωμος. Τῷ αὐτοῦ ὁμολόγησεν ἡ Αὐγῆσα τὴν γνώμην αὐτῆς, μυσικὰ ταῦτα λέγουσα· τὴν προλαβούσαν νύκτα εἶδα εἰς τὸ ὄραμά μου τὴν Αἰκατερίαν, ἣτις ἐκάθητο ἐν μέσῳ πολλῶν νέων καὶ Παρθεύων ὡραίων, ἐνδεδυμένων σοφῶς λευκάς, καὶ πύση λαμπρὴ ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, ὅπως δὲν ἐδυναμην νὰ βλέπω αὐτήν· καὶ αὐτὴ μὲ ἐκάθισε πλησίον αὐτῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν κεφαλὴν μου χρυσοῦν στέφανον, λέγουσα· ὁ Δεσπότης Χειρὸς πέμπει σοὶ τῶτον τὸν στέφανον· ὅθεν ἔχω πᾶσαν πόθον νὰ ἰδῶ αὐτήν, ὅπως δὲν εὐρίσκω ἀνάπαυσιν. Λοιπὸν παρακαλῶσε νὰ κάμῃς τρόπον νὰ ἀντιμῶσω αὐτὴν κρυφῶς. ὁ δὲ Πορφυρίων ἀπεκρίνατο· ἐγὼ νὰ πληρώσω τὸν πόθον σου Δέσποινα. Ἀφ' οὗ γὰρ ἐνύκτωσεν, ἐπῆρε διακοσίους Στρατιώτας, καὶ ὑπήγαγον εἰς τὴν φυλακὴν μὲ τὴν Βασίλισσαν, καὶ δόντες τῷ δεσμοφύλακι χρήματα, ἠνοιξε τὰς θύρας· καὶ εἰσελθόντες, ὡς εἶδεν ἡ Αὐγῆσα τὴν ποθεινὴν ἐκείνην ὄψιν τῆς Μάρτυρος, καὶ τὴν ἐπαιθῆσαν αὐτῇ Θεῶν χάριν, κατυπλαγῆσα ἀπὸ τὴν ἀνθηραὺ ἀκτίνα τῶ βασιλικῆ ἐκείνου φωστώπῳ, πίπτε ταχέως πρὸς τὰς πόδας αὐτῆς μετὰ δακρύων, τοιαῦτα λέγουσα· τῶρα εἶμαι καλότυχος καὶ μακαρία Βασίλισσα, ὅπως σὲ ἀπῆλαυσα. Ἐγὼ ἐπόθην ὑπὲρ φύσιν νὰ ἰδῶ τὸ βασιλικὸν σε πρόσωπον, καὶ εἰδίψην ὡς ἔλαφος νὰ ἀκόσω τὴν μελίσρρυτον γλώσσασιν, καὶ τᾶρα ὅπως ἠξιώθηκα τῆς ἐφέσεως, δὲν θέλω λυπηθῆν, ἐὰν ὑστερηθῶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν Βασιλείαν μου· εὐφραίνομαι κατὰ

τὴν

τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν, ὑποδεχομένη τοσαύτην γλυκείαν αὐγὴν ἀπὸ τὴν ὡραίου σε ὄρασιν. Μακαρία σὺ καὶ ζηλωτὴ, ὅτι τοῦτο Δεσπότη προσεκολλήθη, ἀπὸ τὸν ὅποιον λαμβάνεις τοσαύτας δωρεὰς καὶ χαρίσματα. Ἡ δὲ Ἁγία ἀπεκρίθη αὐτῇ λέγουσα· Μακαρία εἶσαι καὶ σὺ ὡ Βασίλισσα, ὅτι βλέπω ἐνα στέφανον, ὅπου βάλλωσιν εἰς τὴν κορυφὴν σου οἱ Ἄγγελοι, τὸν ὅποιον θέλεις λάβει μετὰ τρίτην ἡμέραν, καὶ διὰ ὀλίγην κόλασιν, ὅπως θέλεις ὑπομείνῃ, θέλεις ὑπάγει πρὸς τὸν ἀληθινὴ Βασιλεία, νὰ βασιλεύῃς αἰώνια. Ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ· φοβέμαι τὰς βασάνους καὶ τὸν ὁμόζυγον, ὅτι εἶναι πολλὰ σκληρὸς καὶ ἀπαύθρωπος. Λέγει πρὸς αὐτὴν ἡ Ἁγία· ἔχει θάρρος, ὅτι θέλεις ἔχει εἰς τὴν καρδίαν σου τὸν Χειρὸν βοηθόντά σοι, ὅπως νὰ μὴ ἐγγίσῃ εἰς σὲ κάμμία βασανος, μόνον ὀλίγον θέλει ποῦσει τὸ σῶμά σου ἐδῶ πρὸςκαίρα, καὶ ἐκεῖ νὰ ἀναπαύσαι αἰώνια. Καὶ ὡς ἔλεγε ταῦτα ἡ Ἁγία, ἠρώτησεν αὐτὴν ὁ Πορφυρίων, λέγων· τί ἀγαθὸν χαρίζεται ὁ Χειρὸς εἰς ὅσους πιστεύσασιν εἰς αὐτόν; ὅτι βέλομαι νὰ γέω καὶ ἐγὼ στρατιώτης αὐτῷ. Καὶ ἡ Μάρτυς. Δὲν ἀέγνωσ ποτὲ κάμμίαν γραφὴν τῆς Χειρῶν, ἔπε ἠκούσῃς; Καὶ ὁ Πορφυρίων. ἀπὸ παιδίον ἤμην εἰς τὰς παλῆμας ἀχολόμενος, καὶ δὲν ἐφρόντιζον ἄλλα πράγματα. Λέγει εἰς αὐτόν ἡ Ἁγία. Δὲν δύναται γλώσσα νὰ διηγηθῇ τὰ ἀγαθὰ, ὅπως ὁ Πανάγαθος Θεὸς καὶ Φιλαύθρωπος ἠτοίμασε τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν, καὶ φυλάττωσι τὰ τέτοια προσάγματα. Τότε ὁ Πορφυρίων χαρᾶς ἀπέειρε πληθεῖς, πιστεύει εἰς τὸν Χειρὸν μὲ τὰς διακοσίους Στρατιώτας, καὶ μὲ τὴν Βασίλισσαν· καὶ ἀσπασάμενοι ἅπαντες μετ' εὐλαβείας τὴν Μάρτυρα, ἀνεχώρησαν. Ὁ δὲ φιλαύθρωπος καὶ ἐλεημῶν Θεὸς, δὲν ἄφηκε τὴν Ἁγίαν ἀνεπιμέλητον τοσαύτως ἡμέρας, ἀλλ' ὡς φιλόσοργος Πατὴρ ἔδειξε πρὸς αὐτὴν κηδεμονίαν τὴν σφίπασαν, καὶ ἐπεμπε αὐτῇ τροφὴν μίαν περὶσερῶν καθ' ἐκάστην, ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ καλὸς ἀγωνοθέτης ἦλθε νὰ ἐπισκέψῃ αὐτὴν μὲ δόξαν πολλήν, καὶ μὲ ὅλα τὰ Οὐραῖα Τάγματα, καὶ ἐδυναμῶσε τὴν καρτερίαν αὐτῆς περισσώτερον, καὶ ἔδωκε θάρρος εἰς αὐτὴν λέγων· μὴ δειλιάσῃς ἠγαπημένη μου Θύγατερ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ, καὶ δὲν θέλει ἐγγίσει εἰς σὲ κάμμία βασανος, ἀλλὰ μὲ τὴν ὑπομονήν σου θέλεις ἐπιστρέφει πολλὰ εἰς τὸ ὄνομά μου, καὶ νὰ ἀξιώθῃς πολλὰς δωρεὰς καὶ τρόπαια. Ταῦτα εἶπεν αὐτῇ τὴν τελευταίαν νύκτα ὁ Κύριος. Καὶ τὸ πρῶτὸν καθίστας ἐπὶ τῷ βήματος ὁ Μαζευτίων εἰς τὰ Βασίλεια μετὰ τῆς πνευματικῶν χαρίτων καὶ τῆς γλυκείας ἐκείνης φαιδρότητος, ὡς πε ὅπως καὶ οἱ παρόντες περιελάμφθησαν ἀπὸ

τὴν

την αἴγλην τῆς αὐτῆς ὠριότητος. Ἀλλὰ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐξεπλάγη καὶ αὐτὸς δεινῶς, καὶ νομίζωντας ὅτι ἐλάμβανε παράτινος τροφὴν εἰς τὴν Φορῶν, καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἀδυνατήσῃ πῶσας ἡμέρας, ἕτε πὸ παράπαν ἀχρήμισεν, ἐβόλετο νὰ κακοποιήσῃ τὰς φύλακας. Ἡ δὲ Ἁγία, διὰ νὰ μὴ κολασθῆν οἱ αἰεῦθνοι, ὡμολόγησε τὴν ἀληθείαν, λέγουσα· ἐγὼ βασιλεῦ τροφὴν ποτῶς δὲν ἔλαβα ἀπὸ ἀνδρωπῶν, ἀλλὰ ὁ Θεοῦ μου Χεῖρός, ὅπως φροντίζει διὰ τὰς δούλῃς αὐτῆς, μὲ ἔτρεφεν. Ὁ γυνὴ βασιλεὺς θαυμάζωντας τοῖσιν κάλλος, ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ πάλιν μὲ κολακείαν, καὶ ὑπελόγηται τὴν Ἀγίαν, λέγων ταῦτα· σοὶ ὁφείπει τὸ Βασίλειον Οὐγατερ, ἠλιόμορφε κόρη, ὅπως ὑπερβαίνεις τὴν Ἀφροδίτην εἰς τὴν εὐφροσύνην. ἔλθε γυνὴν συσίασον τοὺς Θεοὺς, νὰ γεύῃς Βασίλισσα, νὰ περάσῃς μετ' ἐμοῦ ζωὴν πανευφρόσυτον, καὶ μὴ θελήσῃς, παρακαλῶσα, νὰ ἀπολεθῇ ἡ ψαυαὴ ὠριότης μὲ κολασήναι. Λέγει πρὸς αὐτὴν ἡ Ἁγία· ἐγὼ εἶμαι γῆ καὶ πηλὸς, καὶ πᾶσα ἡ ὠριότης ὡς αὔθος μαραίνεται καὶ ὡς ὄνειρος ἀφανίζεται, ἢ ἀπὸ ὀλίγην ἀδυσέχαι, ἢ ἀπὸ γῆρας, ἢ μὲ θάνατον· λοιπὸν μὴ φροντίζε διὰ τὸ κάλλος μου. Ὅτε δὲ ταῦτα διελέγετο ἡ Ἁγία μὲ τὸν Μαζεύτιον, Ἐπαρχὸς τις Χερσασαδέμ ὀνόματι, ὅστις εἰς ὄργην, καὶ εἰς τιμωρίαν εὐκόλος, θέλωντας νὰ δείξῃ ἄσος τὸν βασιλείαν ἀγάπην καὶ εὐνοίαν, συλλογιζόμενος ὀλίγον κατὰ δianoia, εἶπε ταῦτα· ἐγὼ βασιλεῦ εὐρηκα μίαν μηχανὴν νὰ νικήσῃς τὴν Κόρην, ἢ νὰ λάβῃς πολυῶδον θάνατον· ἄσος ἄσος νὰ κάμνῃς πῶσας ζυλίνους τροχὰς εἰς μίαν περόνην, εἰς τὸς ὅποιους νὰ καρφώσῃς γύροθεν ξιφάκια, καὶ ἄλλα σίδηρα κοπτερά καὶ ὀξύτατα, οἱ δύο νὰ γυρίζῃσι δεξιὰ, καὶ οἱ δύο ἀριστερά, καὶ εἰς τὸ μέσον αὐτῶν ἄς βάλλῃσιν αὐτὴν δεδεμένην, καὶ ἔτω γυρίζοντες οἱ τροχοί, νὰ καταξοχίζῃν τὰς σάρκας αὐτῆς. καὶ ἄσος μὲν ἄς γυρίσῃ τὰς τροχὰς, μήπως καὶ φραβηθῇ τὸ σκληρὸν τῶτο μηχανήμα, νὰ τελίσῃ τὸ ἄσος ἄσος, εἰ δὲ μὴ, ἄς λάβῃ ἐλευθέρων θάνατον. Ἦρσε τῷ βασιλεῖ ἡ βολὴ τῶ Ἐπαρχῆ, καὶ ἄσος ἄσος νὰ κάμνῃ ὡς αὔθου. Εἰς τρεῖς ἡμέρας λοιπὸν ἐπελειώθησαν, καὶ φέροντες τὴν Ἀγίαν εἰς ἐκείνο τὸ δεινὸν κολασήναι, ἐγύρισαν μὲ βίαν πολλὴν τὰς τροχὰς καὶ φραβηθῇ· καὶ λέγει αὐτῇ ὁ βασιλεὺς· βλέπεις; εἰς αὐτὸ τὸ μηχανήμα μέλλεις νὰ λάβῃς πικρότατον θάνατον, ἐὰν δὲν φροσκυνηθῇς τὰ εἶδωλα. Ἡ δὲ Ἁγία ἀπεκρίνατο· εἰπόν σοι πολλὰς τὴν γνώμην μου, λοιπὸν μὴ ἀργοπορῆς τὸν καιρὸν, ἀλλὰ κάμε ὡς βύλισαι. Ἀφ' οὗ γυνὴ ἔδοκίμασε πάλιν πολλάκις ὁ ἀλιτήριος μὲ κολακείας καὶ πανουργήματα, καὶ δὲν ἔδυνήθη νὰ μεταφέρῃ τὴν γνώμην αὐτῆς, ἄσος ἄσος νὰ ῥιφθῇ δεδεμένη εἰς τὰς τροχὰς, καὶ νὰ κ-

νῆσιν αὐτὸς ἰχυρὰ καὶ ὀξύτατα, ὅπως μὲ τὴν βίαν καὶ σφοδρότητα τὸ κινήματος ὑπομένῃ δεινότερον θάνατον. Ἀλλὰ μὲ τὴν Θεῖαν χάριν καὶ βέλῃσιν ἐγένετο ἐναντία τῆς μελετωμένων ἡ ἔκβασις· ὅτι Ἀγγέλους Κυρεῖα καταβάς οὐρανόθεν ἐβόηθησε τῇ Ἀγίᾳ, ἥτις εὐδὺς εὐρέθη λευμυῆ ἐκ τῆς δεσμῶν σώμα, καὶ ἀβλαβής· οἱ δὲ τροχοὶ μόνοι κυλιζόμενοι, πολλὰς ἀπίστους ἐλευθέρως ἐθανάτωσαν. Οἱ δὲ περιεσῶτες ἰδόντες τὸ παράδοξον θαῦμα, Μέγας ὁ Θεὸς τῆς Χριστιανῶν ἀνεκραύραζον. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπὸ τὸν θυμὸν σκοτιθεῖς, ἐμῖναιτο, καὶ ἐμελέτα πάλιν νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ἀγίαν καὶ ἄλλην νεωτέραν κολασίν. Ἀλλ' ἡ Αὐγῆσα ὡς ἤκουσε τοῖσιν θαυμάσιον, ἐξῆλθε τὸ κοιτῶνος αὐτῆς, καὶ ἤλεγξε παρρησίᾳ τὸν βασιλέα, λέγουσα· ἐπ' ἀληθείας μωρὸς καὶ αἰώπτος εἶσαι νὰ πολέμησ' μὲ τὸν ζῶντα Θεόν, καὶ νὰ βασανίζῃς τὴν Δύλην αὐτῆς ἄδικα. Ταῦτα ἀνελπίζως ἀκούων ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀγριαθεῖς ἀπὸ τὴν μαρίαν, ἐγένετο πάντων τῆς θηλείων ἀπανθρωπότερος· καὶ ἀφήνωντας τὴν Ἀγίαν σρέφει τὸν θυμὸν κατὰ τῆς συζύγου· καὶ ἀσοχήσας ὁ θηλιόγνωμος τῆς φύσεως τὴν συγγένειαν, ἄσος ἄσος νὰ ἀσασπῶσιν τὰ βυζία τῆς γυναικὸς αὐτῆς μὲ κάποια ὄργανα. Ἡ δὲ μακαρία Αὐγῆσα ἠδύατο πολλὴν καὶ δεμυτάτην τὴν βάσανον, πλὴν ἔχαιρε, ὅτι διὰ τὸν ἀληθῆ Θεὸν ἔπαχε, πρὸς τὸν ὅποιον ἄσος ἄσος, νὰ πέμψῃ αὐτῇ ἐξ ὕψους βοήθειαν. Ἀφ' οὗ γυνὴ ἔκοφαν τὰς μαστῆς αὐτῆς οἱ δῆμιοι, καὶ ἔτρεχε τὸ αἷμα ποταμῶδον, ἐλυπῆτον οἱ παρεσῶτες καὶ συνεπόνουν αὐτῇ διὰ τὴν τοιαύτην πικροτάτην ὀδύνην καὶ αἰέλιπον κολασίν· ὁ δὲ αἰμαβόρος ἐκείνος καὶ ἀσπλαγγος, δὲν εὐσπλαγγυθῆν ποτῶς τὴν σάρκα αὐτῆς, ἀλλὰ ἄσος ἄσος νὰ κόψῃν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς μὲ μάχαιραν. Ἡ δὲ ἀσμενὸς δεξαμένη τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν, εἶπε πρὸς τὴν Ἀγίαν μὲ ἀγαλλίασιν· Δύλη τὸ ἀληθινὸ Θεὸν, κάμε ἄσος ἄσος διὰ λόγους μου. Ἡ δὲ εἶπε αὐτῇ· πορεύε εἰς εἰρήνην νὰ βασιλεύῃς μὲ τὸν Χεῖσὸν αἰῶνια. Ἡ μετ' οὗ μακαρία Αὐγῆσα τῇ κγ'. Νοεμβεῖς, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν κατὰ τὴν ἄσος ἄσος. Ὁ δὲ στρατηλάτης Πορφυρίων ὑπῆγε κρυφὰ τὴν νύκτα μὲ τὰς συντρόφους αὐτῆς, καὶ ἐνεταφίασιν αὐτῆς τὸ τίμιον λείψανον. Τὸ ἄσος ἄσος ὁ τύραννος νὰ παιδεύσῃ τινὰς αἰεθύνους, ἐπαρρησιάθη μὲ τὰς λοιπὰς στρατιῶτας εἰς τὸ κειθήναι, λέγοντες· καὶ ἡμεῖς Χριστιανοὶ ἐσμεν, στρατιῶται τῶ μεγάλῃ Θεῷ ἐπίσημοι. Ταῦτην τὴν ἀκοὴν μὴ ὑποφέρωντας ὁ Μαζεύτιος, ἐσεύαξεν ἐκ βάθους καρδίας κρίζωντας· φεῖ ὀπωλιόθηκα, ἔσωντας νὰ ζημιωθῶ τὸν θαυμαστὸν Πορφυρίωνα. ἔπειτα στραφείς πρὸς τὰς λοιπὰς, ἔλεγε· καὶ ἡμεῖς ὡς στρατιῶται μου φίλτατοι τί ἐπάσχετε, καὶ κα-

πεφρονήσατε τὸς πατέρας θεούς; τί ἔπαισαμ ὑμῖν; Οἱ δὲ ἐν ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον, μόνον ὁ Προφουρίων εἶπεν αὐτῷ· διατί ἀφῆκας τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐρωτᾷς τὸς πόδας; μετ' ἐμὲ διαλέγῃς. Ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπε· κακὴ κεφαλὴ, σὺ εἶσαι ἡ αἰτία τῆς ἀπωλείας αὐτῆς· μὴ δυναμέως δὲ καὶ δευτερώσῃ τὸν λόγον ἀπὸ τὸν θυμὸν αὐτῷ, ἐκέλευσε νὰ κόψῃν πάντων τὰς κεφαλὰς· καὶ ἔτω τῆ, καὶ Νοεμβεῖς ἐτελειώθησαν· καὶ ἐπληρώθη τῆς Ἁγίας ἡ φροσύνη, ὅπως εἶπε πρὸς τὸν βασιλεῖα, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τὸ παλάτιον αὐτοῦ θέλων πισεύσει εἰς τὸν Χριστὸν δι' αὐτῆς. Τῆ ἐπαύριον ἔφεραν τὴν Ἁγίαν Αἰκατερίνην εἰς τὸ κελθῆιον, καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Μαζεούτιος πολλὴν θλίψιν καὶ ζημίαν ἔδωκάς μοι· σὺ ἐπλάνας τὴν γυναῖκά μου, καὶ τὸν ἀνδρείον μου στρατηλάτην, ὅπως ἦτον ὅλη ἡ δύναμις τοῦ στρατεύματός μου, καὶ ἄλλα κακὰ συνέβησάν μοι διὰ μέσους σου, καὶ ἔπαυσε σε θανατώσω ἀνελήμονα, ἀλλὰ συγχωρῶ σοι, διατί λυπημαίσε, καὶ δὲ θέλω νὰ ἀπολειθῆ κακῶς κόρη τοσούτων ὠραίων καὶ πούσοτος. λοιπὸν κάμε τὸ θέλημά μου φιλάτημ, καὶ θυσιάσον τοῖς θεοῖς, νὰ σὲ λάβω Βασίλισσαν νόμιμον, καὶ ποτε νὰ μὴ σὲ λυπήσω, ἔπε νὰ κάμω τίποτε πρῶτον χωρὶς τὸν λόγον σου, καὶ νὰ περάσης τὴν εὐφροσύνην καὶ μακαριότητα, ὅπως νὰ μὴν ἐχάρῃ ποτε εἰς τὸν Κόσμον ὁμοίως ἄλλη Βασίλισσα. Αὐτὰ καὶ ἔπειτα πλείονα λέγων ὁ παῦρος, ἐκίνει κάθε λίθον κατὰ τὴν παροιμίαν, νὰ μεταφέρῃ τὴν γνώμην τῆς Ἁγίας· ἔπειτα βλέπωντας, ὅτι μήτε με κολακείας, μήτε με ὑποχέσεις, ἔπε με φοβερὸς κολασθῆτων ἐδύνατο νὰ μαλάξῃ τὴν σερρότερον ἀδάμαστος, ἀπελιπίσει πλείως ὁ αὐτὸς καὶ ἀφρονέσας, ἔδωκε κατ' αὐτῆς τὴν ἀπόφασιν, νὰ τὴν ἀποκεφαλίσαν ἔξω τῆς πόλεως. Παραλαβόντες ἐν ταύτην οἱ στρατιῶται ἀπῆρχοντο εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης. Ἠκολούθει δὲ καὶ ὄχλος πολὺς ὀπίσω αὐτῆς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, κλαίοντες πικρῶς, ὅτι ἐμελλε νὰ ἀπολειθῆ, καθὼς ἐκείνοι ἐνόμιζον, τοιαύτη πύγκαλλος κόρη καὶ πούσοτος. αἱ δὲ πρόκειται τῆς γυναικῶν καὶ εὐγενικώτεραι ἔλεγον πρὸς ταύτην ὀλοφρονέμεσαι· ὦ ὠραιοτάτη κόρη καὶ πάμφωτε, διατί εἶσαι τούτων σκληροκαρδία, καὶ προτιμᾷς θάνατον ὑπὲρ τὴν γλυκυτάτην ζωὴν; διατί νὰ ἀφανισθῆ ἀκαίρως καὶ ματαίως τὸ αὐτὸς τῆς σῆς νεότητος; δὲν εἶναι κάλλιον νὰ ὑπακούσης τῷ βασιλεῖ, καὶ νὰ ἀπολαύσης τοσαύτην μακαριότητα, παρά νὰ κακοθανωταίως ἐλευσινώτατα; Ἡ δὲ ἀπεκρίνατο· ἄπε τὸν αἰωφελῆ θρηνον, καὶ χαίρειτε μάλιστα, ὅτι ἐγὼ θεωρῶ τὸν Νυμφίον μου Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Ποιητὴν καὶ Σωτῆρά μου, ὅς τις εἶναι τῆς Μαρτύρων ἡ ὠραιότης καὶ σέφανος, καὶ προσκαλεῖται με εἰς ἐκείνα τὰ ἄρρητα κάλλη.

λη τὸ Παραδείσιον, νὰ συμβασιλεύω μετ' αὐτῷ, καὶ νὰ συναγάλλωμαι εἰς αἰῶνα τὸν ἀπελεύτητον. λοιπὸν ἔχι ἐμὲ, ἀλλὰ ἐαυτὸς κλαύσατε, ὅπως ὑπάγετε διὰ τὴν ἀπιστίαν, ὅπως ἔχετε, εἰς πῦρ ἀπελεύτητον, νὰ ὀδυνασθῆτε, καὶ νὰ φλογίζεσθε πάντοτε. Ἀφ' ἧ γυνὴ ἔφασαν εἰς τὸν τόπον τῆς πελειώσεως, ἔκαμε τὴν φροσύνην ταύτην· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου εὐχαιεῖσθε μοι, ὅτι ἔστρας ἐπὶ πέτραν τῆς ὑπομονῆς τὸς πόδας μου, καὶ κατεύθυνάς μου τὰ διαβήματα· ἔκτεινον τὰρα τὰς ἀχραῖτας παλάμας σου, ὅπως εἰς τὸν Σταυρὸν ἐτραυματίσες, καὶ δέξαι μου τὴν ψυχὴν, τὴν ὁποῖαν ἔδυστα διὰ τὴν ἀγάπην σου. μεροῦσθι Κύριε, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα ἐμίμωδον, καὶ μὴ ἀφῆσης νὰ φανερωθῶσι ἀπὸ τὸς δεινὸς ἐξετιμᾷς εἰς τὸ φοβερόν σου Κελθῆιον τὰ ἐν ἀγνοίᾳ μου πταίσματα, ἀλλὰ ἀπόπλυνον αὐτὰ με τὰ αἵματα, ὅπως ἔχυστα διὰ ἀγάπην σου, καὶ οἰκονύμησαι νὰ γεῖναι τὸ σῶμα τῶτο, ὅπως διὰ σὲ κατεκόπη, ἀδιάτατον εἰς ἐκείνους ὅπως θέλων ζητήσῃ αὐτὸ, καὶ φύλαξον αὐτὸ σῶον καὶ ἀκέραιον ὅπως ὀλεῖται ἡ Βασιλεία σου. ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίως σου Κύριε ἐπὶ τὸν περιεσῶτα λαὸν τῶτον, καὶ ὀδήγησον αὐτὸς εἰς τὸ φῶς τῆς σῆς ἐπιγνώσεως. δίδου δὲ καὶ εἰς ὅσους επικαλέσονται δι' ἐμὲ τὸ Πανάγιόν σου Ὄνομα τὰ πρὸς τὸ συμφέρον αἰτήματα, διὰ νὰ ὑμῶνται ὑπὸ πάντων τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ νὰ σὲ δοξάζωσι μετὰ τὸν συναρχὸν Πατέρα καὶ τὸ συναῖδιον Πνεῦμά σου, νυν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας. Ταῦτα φροσευξαμένη, εἶπε πρὸς τὸν δήμιον νὰ πλῆσῃ τὸ φροσεσόμενον, ὅς τις ἐκτείνας τὸ ξίφος, ἀπέκοψε τὴν τιμίαν αὐτῆς κεφαλὴν. Καὶ πάλιν τότε βυλόμενος ὁ Θεὸς νὰ τιμῆσῃ τὴν Ἁγίαν αὐτῷ καὶ πῶσεπτον Μάρτυρα, ἐποίησε θαύμα ἐπὶ τῷ θαύματι· διότι εἰς μετὰ τὴν ἐκκοπήν τῆς μακαρίας αὐτῆς Κεφαλῆς εἶδον ὄλοι οἱ παρόντες ὅπως ἔρρευσε γάλα ἀπὸ αἵματος· τὸ δὲ σεβάσιμον αὐτῆς καὶ πῶσιμον Λείψανον ἔλαβον τὴν ὥραν ἐκείνην Ἅγιοι Ἄγγελοι, καὶ ἀπεκόμισαν αὐτὸ σεβασμῶς εἰς τὸ Σίναιον Ὄρος, καὶ ἐντίμως αὐτὸ περιέσειλαν. Ἐκρύπτετο δὲ τὸ σεβάσιμον αὐτῆς καὶ Ἅγιον Λείψανον εἰς μίαν κορυφὴν ὑψηλὴν καὶ δυσανάβατον χρόνους διακοσίους, πρὸ τῆς νὰ κτισθῆ τὸ Ἅγιον Μοναστήριον τῶ Σινᾶ, ὑπὸ μόνον τῆς Ἀσκητῶν γυνασκόμενον καὶ τιμώμενον· τοσαῦτα γὰρ ἔτη καταειδμῶνται ἀπὸ τὸν καιρὸν Μαζεούτις τῶ βασιλείως, τῶ ἀποκτείναντος τὴν Ἁγίαν, ἕως τὸν καιρὸν τῶ μεγάλου Ἰστανιαῦ τοῦ κτίσαντος τὸ Ἅγιον Μοναστήριον τῶ Σινᾶ, ὅποτε καὶ τὸ Ἅγιον τῶτο Λείψανον μετεκομίσθη ἀπὸ τὴν κορυφὴν τῶτος τῶ βουνῷ, καὶ κατετέθη εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα τῶ Καθολικῷ, εἶδα καὶ μέγχι τῆς σήμερον

ρον ὁράται καὶ προσκυνεῖται, ἄμετρα εὐδοιάζον, καὶ ἰάσεις ἐπιπέλυν.
 Ἀλλὰ δεῦν εἶναι δίκαιον νὰ σιωπηθῇ τὸ θαῦμα, ὅπῃ μέχει τοῦ
 νῦν φαίνεται ἐπαύω εἰς τὴν κορυφὴν αὐτὴν, ὅπῃ τὸ Λείψανον τῆς
 Ἀγίας, ὡς ἐπορευῶν, ἐκρύπτετο. Εἶναι ὅλη ἡ κορυφὴ ἐκείνη τὸ βυ-
 νῆ μία πέτρα μονόλιθος, καὶ ἐπαύω εἰς αὐτὴν ἦτον κρυπτόμενον τὸ
 Λείψανον τῆς Ἀγίας. Ἀφ' οὗ δὲ τὸ ἐπὶ ἠρῶν ἀπ' ἐκεῖ· ὦ τὸ θαῦ-
 ματος! Θεομασὸς ὁ Θεὸς ὁ δοξάζων τὰς Ἀγίας αὐτῶ μετ' σημεία
 καὶ τέρατα· ἡ πέτρα ἐκείνη ἐφύσκησεν ὡσαύτ' ζυμάρι, καὶ ἔκαμιν
 εὐαχίμα κορυμῆς γυναικὸς μετ' τὰ ἐνδύματα αὐτῆς, κειμένη ὑπὲρ
 ὡσεὶ νεκρῶν. Τῶτο τὸ φεῖγμα νὰ τὸ συκοφαντήσῃ τις, καὶ νὰ
 εἰπῇ πῶς εἶναι τέχνη χειρὸς ἀνθρώπου, ἤγουν πλάσμα, καὶ ὄχι θαῦ-
 μα, δεῦν δύναται· διότι ἐλέγχει αὐτὸν ἡ πέτρα, ἐκ φύσεως οὕσα
 σκληρὰ, καὶ δυνατὴ τόσο, ὅπῃ πολλοὶ προσκυνηταὶ Ῥωμαῖοι καὶ
 Φράγγοι, δοκιμάζοντες μετ' σπουδαίας καὶ ἀλλὰ ἐργαλεία νὰ κόψουν
 κομμάτι διὰ εὐλάβειαν, καὶ δεῦν δύνανται.

Τῶτο εἶναι τὸ Μαρτύριον τῆς παύσεως καὶ θαυμασίας Αἰκατε-
 ρίνης, ἣτις ἠγάπησεν ἔπι τὸν Οὐραῖον Νυμφίον Χριστὸν, ὅπῃ κα-
 τεφρόνησε πλῆτον καὶ δόξαν, καὶ πᾶσαν ματαίαν ἀπόλαυσιν, ὅθεν
 ἀγάλλεται τώρα καὶ συνευφραίνεται μετὰ τῆς Ἀγίας αἰεὶ καὶ πάντοτε.
 ἔπαθε πρὸς ὄρας, καὶ ἔλαβεν ἀπόλαυσιν αἰώνιον. Αὐτὴν μιμήθη-
 τι, ἀκρατὰ, καὶ γίνεσθαι Μάρτυς κατὰ τὴν φροσύνην, χωρὶς νὰ χύ-
 σης τὸ αἷμα σὺν· καὶ ἐπειδὴ τώρα δεῦν εἶναι ἀνάγκη, ἕτε τις σε δυ-
 νασεύει, νὰ προσκυνήσῃς τὰ εἶδωλα, ἕτε νὰ ἀρνήθῃς τὸν Σωτῆρα
 σου, καὶ ἀρνήθῃς καὶ νίκησον τὰ πάθη τῶ σώματος, ἤγουν ὅταν σε
 ὑβείσῃ τις, ἢ ἀδικήσῃ, ἢ δέρῃ σε, μακροθύμησον, καὶ ὑπόμεινον
 τὴν ὑβερὶν διὰ τὸν Κύριον, ὅπως τιμηθῇς ὑπ' αὐτῶ αἰώνια· εἰ δὲ καὶ
 θυμωθῇς καὶ ἀποδώσῃς τῶ πταίσωτι κακὸν περισσώτερον, γεγονόςας
 σχεδὸν ἀρνηθῆς τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ προσεκύνησας τὸν Ἄρην. Τὸ ὁ-
 μοῖον πίστευε καὶ εἰς τὰ ἐπίλοιπα πάθη καὶ ἀμαρτήματα· ἤγουν ὅταν
 ἔχῃς πόλεμον εἰς τὴν σάρκα, καὶ τὸν νικῆθῃς ἀνδρείως, λογίζεσαι
 Μάρτυς· εἰ δὲ καὶ νικῆθῇς, καὶ πορευθῇς, προσεκύνησας τῆς Ἀ-
 φροδίτης τὸ εἶδωλον· εἰάν μεθύσῃς, ἐθύσῃσας εἰς τὸν Διόνυσον.
 ὁμοίως καὶ εἰς τὰ ἐπίλοιπα πάθη ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰάν νι-
 κήσῃς αὐτὰ, καὶ καταφρονήσῃς, θέλει λάβει ἀπὸ τῶ ἀθλοθέτου
 Χριστοῦ ἀμαρτανίους τοὺς σεφάους, νὰ ευφραίνεσαι μετὰ τῆς Ἀ-
 γίων Μαρτύρων αἰεὶ καὶ πάντοτε, καὶ νὰ δοξάζῃς τὴν Παναγαίαν
 Τεαῖδα, καὶ τὴν Ἀειπάρθενον Δέσποιναν εἰς τοὺς αἰῶνας, τῆς ἀτε-
 λευτήτων αἰῶνον. Ἀμήν.

Ῥωδῆ

Ῥωδῆ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Η Κάμινος Σωτῆρ ἐδουσίζετο, οἱ Παῖδες δὲ χορεύοντες ἐψαλ-
 λον, ὁ τῆς Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Χ Ορειώσωμεν φιλόρτοι σήμερον, ὑμνήσωμεν τὴν Ἀχραυτον Δέ-
 σποιναν, Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν, ἐταξίως γεραίροντες.

Π Προφήτευσον ὁ λέγων ἐν πνεύματι, ἀχθήσονται Παρθενοὶ
 ὀπίσω σου, ἀπενεχθήσονται σοί, εἰς Ναὸν τῆ Βασιλίδι
 Μητρί.

Η Γάλλοντο Ἀγγέλων τὰ πύγματα, ὑφραίνοντο Δικαίων τὰ
 Πνεύματα, ὅτε Θεῶ ἡ Μητῆρ, εἰς τὰ Ἄγια προσήγετο.

Λ Αμβράνσα τροφήν τὴν Οὐραῖον, προσέκοπτε Σοφίαν καὶ Χάρι-
 τι, ἡ γενομένη Μητῆρ, κατὰ σάρκα τῶ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ἄλλος. Εἰκόνας χρυσῆς.

Α Γκίαις δειναῖς, παρεδίδοτο λοιπὸν Μάρτυς Θεόφρων, τὸ σὺν
 σαρκίον μασιζόμενον, καὶ ὡμωτάως ξεόμενον, σὺ δὲ τὴν ὡ-
 δὴν τῶ Κυρίου ὑπομείνσα ἐψάλλεις, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ πᾶν
 Πατέρων ἡμῶν.

Ν Εαῖς σεμνῆ, ἀπαλή καὶ τρυφερά πᾶσαν κατέπτυσε, τῶ τυ-
 ραννῦτος τὴν παυλίεθρον, καὶ ἀδεώτατον εὐφασιν, καὶ τὴν
 τῆς Ρητόρων σοφίαν, μωρίαν δείξασα ἐψάλλεν, εὐλογητὸς εἶ ὁ
 Θεὸς ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Α Χθεῖσα φρενῶν, κατεκλείδης ὡς Φερρὸς τῶ Θεῶ Νόμῃ, Αἰ-
 κατεῖνα Καλλιπάρθενε, εὐθα ἀπεδὴ παρεγέετο, ἀμα τῶ
 κλειῶ Πορφυρίῳ, ἡ Βασιλὶς φροασεσάσῃ σοί, καὶ τὴν σφραγίδα
 παρὰ σὺ φροσδεξαμένη Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Σ Οφίαν Θεῶ, καὶ ἰχὺν σωματικῶς Ἀγνή κηῖσασα, Χριστὸν τὸν
 Λόγον τὸν ἐνέσιον, καὶ ἐνυπόσατον Ἀχραυτε, τῶτον ἐκδυσώ-
 πει σοφίαν, καὶ ἰχὺν μοι δωρήσασθαι, κατὰ ποικίλων μηχανῶν τοῦ
 ἀρχεκάκῃ ἐχθρῶ.

Ἄλλος. Θεῶ συγκατάβασιν.

Μ Αρτύρων τὸ καύχημα, τῆς Εὐσεβείας μύσης γεγεῖσασα, τῶ
 λαμπαρῶσθ Νυμφίῳ, Μαρτύρων δῆμον φροσαγαγέσασα Χρι-
 στῶ, μεθ' οὗ κραυγάζεις πανεύφημε ψάλλεσασα, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,
 ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Ο Λόγος σε Παύσαφε, πρὸς Σωτηρίαν πολλὰς ἐξήρπασεν, ἐξ
 εἰδωλομανίας, καὶ φωτοφόρος εἶδεξε Μάρτυρας, μεγαλοφάνους
 σὺν σοὶ ἀνακράζοντας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Νεαῖς ὀπίσω σου, ἀκολούθησάτα προσευηκταί σοι, διὰ ξί-
φους Πανταῶς, σὸν μιμνημένη Πάθος τὸ ἀχρωτων, καὶ
σοὶ τῷ Κτίσῃ βώσῃ καὶ λέγῃσα, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἦν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

ΑΓίων ὁ Ἅγιος, ἐν σοὶ Ἁγίως κατασκηνώσας Ἄγνη, Θεοτόκε
Παρθεύε, σισαρκωμένος ἐκ σὲ γεγέννηται, διὰ τὸ σῶσαι
τὸς πίστι κραυγάζοντος· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἦν Πατέρων ἡμῶν.
Καταβασία. Οἱ παῖδες εὐσεβεία.

Ὡδή ή. Ὁ Εἰρμός.

Οὐ φείτῃσιν Ἄγγελοι καὶ πάσαι στρατιαί, ὡς Κτίσῃν καὶ Κύ-
ριον ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε Λαοί, καὶ
ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ετραφίνεται σήμερον φαδρῶς Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα ἡ ἄμειπτος
Κυεῖω τῷ Θεῷ, προσφέρει θυσίαν, τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ, ἐξ
ἐπαγγελίας, Ἁγίαν Θυγατέρα.

Καυχῶνται οἱ Ἅγιοι, Δαβὶδ καὶ Ἰεσοῦ, Ἰσδὰς σεμνύνεται. ἐκ
ρίξης γὰρ αὐτῶν, ἐβλάστησε γόνος, ἡ Παρθεύς Ἄγνη, ἐξ
ἧς ἐγεννήθη Θεὸς ὁ πρὸ αἰῶνων.

Προσῆται Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες Χεισῶ, Ἄγγελων τὰ τάγ-
ματα, καὶ πάντες γηγενεῖς, τιμήσωμεν ὑμνοῖς τὴν Παρθένον
Ἄγνην, ὡς εὐλογημένην Μητέρα τῶ Ἰψίσε.

Νᾶσσε προσέφερον, Πανάχραυτε Ἄγνη, οἱ θείως τεκόντες σε,
ὡς θυμία καθαρόν, καὶ ξεῖως αὐλίξῃ ἐν ἀδύτοις Θεῷ, προ-
τοιμασθῆναι εἰς κατοικίαν Λόγου.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνω τῶ πυρός.

Μόνον ποδῶσα τὸν Χεισόν, τὴν Βασιλίωσαν αὐτῷ δῶρον προσ-
φέρεις, Μάρτυς Αἰκατερίνα, καὶ πλήθος Στρατιωτῶν, γεν-
ναῖως ἀθλοσάπων εὐδοξέ, σὺν τῷ Παρφυεῖω ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Αποκοπέσσα τὸς μασῆς, καὶ τὴν κάραν εὐκλεῶς ἀποτμηθεῖσα,
τῆς ἐν γῆ Βασιλείας, ἡ Βασιλίς τὰς μονὰς, σοφῶς Οὐρα-
νῶν αὐτηλλάξατο, περὶ τὸν ἦν ὅλων ἐσῶσα Βασιλεία.

Σε τὴν ἄγνην Πεισεραῶ, μεσοδείας ὁ δεινὸς παυτοίαις ὄφει,
καὶ σπυρὴ συλλαβέσσαι, ἐμηχαῶτο πολλῇ, ἀλλ' ὥφθη γελοῖον
παίζόμενον, σὺ δὲ πρὸς τὰς αἰῶ μετίβης κατοικίας.

Ιερωτῆτη χελιδῶν, καὶ φιλόσοργος τρυγῶν καὶ Μάρτυς θεία, καὶ
Παρθεύς καὶ Νύμφη, τῶ Βασιλέως Χεισῶ, φανεῖσα αὐτῷ συ-
ναγάλλεσαι, περὶ τὸν νυμφῶνα αὐτῷ χοροβατῶσα.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Μὴ Θεὸν κυφορεῖς, τὸν συνέχοντα δρακὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν.
ὦ φεικτὸ μυσθεῖς, ὦ εὐπλαγχθείας Θεῷ, πῶς βρέφους ὀρά-
ται ὁ ἄσαρκος, σώζων ἦν ἰδίων χειρῶν αὐτῷ τὸ ἔργον;

Ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Σαῖς διδαχαῖς Βασιλίωσα, πειδαρχῶσα προσέδραμε, τῇ Θεο-
σεβεία, καὶ σερῶς ὑπέμεινε, ἦν πόνων τὴν αἰσθησιν, καὶ
Βασιλείας ἦν Οὐρανῶν, τῆς ἀδιαδόχῃς προφανῶς ἠξιώθη, βωῶ-
σα τῷ Δεσπότη, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάντας
τὸς αἰῶνας.

Μετὰ Μαρτύρων γένοιτο, ἦν πισῶν τὰ αἰτήματα, ἡ ὄδ' Ἀθλη-
φόρος, τῷ Χεισῶ παρίσταται, αἰτῶσα τὰ κρείττονα, καὶ σω-
τηρίας προξενεῖ, τοῖς τὴν παναγίαν, καὶ σεπτήν αὐτῆς μνήμην,
προθύμως ἐκτελεῖσι, καὶ πισῶς μελωδῶσι, Λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πᾶ-
ντας τὸς αἰῶνας.

Σεσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπειρᾶτο ὁ Τύραννος, πιδανολογίας,
ὁ δεινὸς χρησάμενος, ἐκλύειν τὴν εὐσασιν, τὴν σὴν ἐλπί-
σας εὐδοξέ, ἀλλὰ νυμφευθῆναι τῷ Χεισῶ βελομένη, ἐβῶας τῷ
Δεσπότη, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιερωτέρα πέφνης, Θεοτόκε Πανάμωμε, τῆς ὑπερασμίας, ἦν
Ἄγγελων τάξεως. τὸν τῶτων γὰρ πέτακας, Δημιουργὸν καὶ Κύ-
ριον, ἐκ Παρθευτικῆς, ἀπειρογάμῃς Νηδύος, ἐν δύο ταῖς ἑσῆσις, ἀ-
συχχύτως ἀτρέπτως, μᾶ δὲ ὑποσάσει, Θεὸν σισαρκωμένον.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφύς.

Ὡδή ζ. Ὁ Εἰρμός.

Μεγάλυνον ψυχῆ με τὴν προσευχθεῖσαν ἐν τῷ Ναῶ Κυεῖς,
καὶ εὐλογηθεῖσαν χερσὶ ἦν Ἱερίων.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἣ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς νετὸς ἐξ
Οὐρανῶν, ἐπὶ πόκον κατήλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμε-
νος Ἀνδρωπος, ὁ ἀναρχος, μεγαλύνουμεν πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ
Θεῷ ἡμῶν Ἄγνην.

Εκ ἦν Δικαίων προήλθε, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἐπαγγε-
λίαις ὁ καρπός, ἡ Θεόταις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτὸν,
σαρκὶ νηπιάζουσα, προσφέρεται, Ἱερω ἐν ἀγίῳ, ὡς Ἄγία, εἰς τὰ
Ἄγια οἰκεῖν.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσιν, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, αἰαδεχθεῖ-
σαι τῷ Θεῷ, ἐφημῆσωμεν ὑμνοῖς, ἐν τῷ Ναῶ τῶ νοικῶ,
Κα-

Κυεῖω ἄ σήμερον, φοροφέρειται, εἰς ὁσμὴν εὐδίας, ἥν Δικαίων, ὡς Καρπὸς Πνευματικός.

Σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τῷ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ φοροφόρως, ἀναβοήσωμεν πιστοί, χαῖρε Πάγκαλλε Νύμφη, χαῖρε Νεφέλη φωτεινὴ, ἐξ ἧς ἡμῖν ἐλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, καθημένοις, χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Η τῶν Ἁγίων Ἁγία, ἡ Θεομήτωρ Μαρία, ταῖς ἰκεσίαις σε Ἁγνή, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, ἐκ τῆς παγίδων τῶ ἐχθρῶ, καὶ πάσης αἰρέσεως ἡ θλίψεως, τὸς πιστῶς φοροσκυβύτας, τὴν Εἰκόνα, τῆς Ἁγίας σε Μορφῆς.

Ἄλλος. Ἀνάρχῳ Γεννήτορος.

Εφωρύσει Ἄγγελος, Κυεῖς Παντοκράτορος, ἐν τροχῷ προσηδέσθαι Μάρτυς Πανεύφημε, ὃ περιεπάρηται ἡλοι, λίαν ὄξει, Θεὸν ἀνυμῶσα, τὸν μόνον δυνάμενον, ἐκ πικροῦ θανάτου ῥύεσθαι.

Δὸς ὁ Θεώμενος, τὸ θαῦμα ἐμεγάλυνε, τὸν Θεὸν ἀειλόγῳ τροφῆς ὀρμήματι, ῥύδην τῶ τροχοῦ πολὺ πλήθος, μιᾶ φωνῇ, μέγας ἐκβῶντες, Θεὸς ὁ τῆς Μάρτυρος, ἀληθῆς καὶ παντοδύναμος.

Ως ἔχσασ εὐδοξε, γνησίαν τὴν οἰκείωσιν, πρὸς Χριστὸν τὸν Δεσπότην τῶ Κόσμου σύμπαντος, ἡ τὴν παρρησίαν μεγάλην, αὐτὸν ἡμῖν, πάντοτε δυσώπει, γενέσθαι εὐλάτων, τοῖς πιστῶς σε μακαρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Θεὸς σεσωμάτωται, ἐκ τῆς ἀγνῶν αἱμάτων σε, ὅθεν πᾶσα ὑμνήσει γενεὰ Δεσποῖνα, Νόων τε τὰ πλήθη δοξάζει, ὡς διὰ σε, σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων Δεσπότην, μορφωθέντα τὸ ἀνθρώπινον.

Ἄλλος. Ἐξέση ἐπὶ τῶτο ὁ Οὐρανός.

Μεπίσης πρὸς θαλάμους φωτεινοὶς, νυμφικοῖς κοσμημένῃ σοφισμασι, παρθευικῇ, ἔχσασ λαμπάδα τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἐπιρρῆ φέρσασ, τὴν ἀποτηθεῖσασ σε κεφαλὴν, ἡ νῦν παεισαμένη, Χριστῷ τῷ σῶ Νυμφίῳ, τὸς σε ὑμνῶντας πελοφῆρσον.

Εδέχθη σου Θεόφρων ἡ προσευχῇ, τοὺς γὰρ πίσει τὴν σὴν ὀνομάζοντας, κλήσιν Σεμνῇ, σώζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρασμῶν, καὶ ὑψώσιν δίδωσι, νόστων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. διό σε γεγηθότες, Αἰκατεῖνα μακαρίζομεν.

Αι-

Λημέρι καθαρμίδης νῦν γαληνῶ, εὐσάλως τε καὶ κούφως τὴν θάλασσαν, τὴν κοσμικῇ, Μάρτυς διελθούσα τελευμιῶν, μὴ περαδῆστα Πάισοφι, πλῆτον πολυπόικilon τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα Παρθεύε, τὸν δῆμον ἥν Μαρτύρων, Αἰκατεῖνα Παρμακάσειε.

Θεοτοκίον.

Ωράθης ὃ Παρθεύε Μήτηρ Θεῷ, ὑπὲρ φύσιν τεκῶσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἐαυτῶ, ὃν ὁ Πατήρ ἠρεῦξασ, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός, ὃν νῦν ἡ τῆς σωμάτων, ἐπέκυνα νοῦμεν, εἰ ἡ τὸ σῶμα περὶβέβληται.

Ἐξαποσειλάειον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Παρθενομάρτυς εὐδοξε, τῷ Χριστῷ θεία Νύμφη, Αἰκατεῖνα Πάισοφι, ἀγλαύμορφε Κόρη, ἀνευφημῶμεν σε πίσει, ἡ τὴν θείαν σε μνήμην, τελεῶμεν. σὺ δὲ ἐσβεσας, πλάην πᾶσων εἰδώλων, ῥητοικῆς, καθελεῖσασ πᾶσων ἐρεχελίαν. ὑπὲρ ἡμῶν ἐν πρέσβευς, ἡ εἰρήνης τῶ Κόσμῳ.

Ἐτερον. Γυνῶκες ἀκντίδητε.

Μαρτύρων τὸ ἀγλαίσμα, Παρθεῶν σεμνοπρέπεια, Νύμφη Χριστῷ σεμνοτάτη, Αἰκατεῖνα Παρθεύε, σορῶ τῇ τῆς λειψάω σε, ταῖς ἱεραῖς φρεσβείαις σε, τοῖς φοροτιῖσι δώρησαι, ἡ μὲν ἀπασι τὸς ἰάσεις, ἡ πρὸς Θεὸν ἀπαπῶσαι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ην πάλαι φοροκατήγγειλε, ἥν Προφητῶν ὁ σύλλογος, Στάμνον ἡ Ῥάβδον ἡ Πλάκα, ἡ Ἀλατόμητον Ὄρος, Μαρῖαν τὴν Θεόπαιδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὴν Ἁγία ἥν Ἁγίων, ἀνατραφῆναι Κυεῖω.

Εἰς τὸς Αἰνὺς ἰσῶμεν Στίχους, σ'. ἡ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς προσόμοια, γ'. Ἦχος α'. Τῶν ἐραυῶν ταχυμάτων.

Δαμπαδηφόροι Παρθεῖοι, τὴν Ἀειπάρθεον, φαιδρῶς ὀδοποιῶσαι, φοροφεινῶσιν ὄντως, ἐν πνεύματι τὸ μέλλον, Ναὸς δὲ Θεῷ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχσασ, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ Δόξης Παρθευικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Επαγγελίας Ἁγίας, ἡ ὁ Καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ Κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα, ἡ εὐσεβῶς, προσγομῶμεν ἐν οἴκῳ Θεῷ, τὴν προσευχῇ ἥν τεκόντων ἀποπληρῶ, συντηρημένῃ Θεῷ Πνεύματι.

Επερανίω τραφεῖσα, Παρθεύε ἄρτω πιστῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυεῖς, ἀπεκύησας Κόσμῳ, ζωῆς ἄρτων τὸν Λόγον, ὃ ὡς Ναὸς,

εχ-

94 Α'ΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ.
ἐκλεκτὸς καὶ παρήμενος, προσηνεύθης τῷ πνεύματι μουσικῶς,
νομφιεθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Καὶ τῆς Ἁγίας ἑοσόμοια. Ἦχος β'.

Ποίοις εὐφημιῶν σέμμασι.

Ποίοις εὐφημιῶν σέμμασι, σέλωμεν σε τὴν Αἰκατερίαν, τὴν
βδελυξαμένην τὰ γήινα, καὶ ἀπαταμένην τὰ ἀφάρτα, τὴν
ὑπὲρ Χριστοῦ ἀναιρεθεῖσαν, τὴν Νύμφην τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ ἡμῶν,
τὴν πάση τῇ Οἰκισμένῃ διαλάμπουσαν, Πειρισεραὴ τὴν Ἁγίαν, ἡ-
περ εἰς πασάδας, προσεδέξατο ἑραῶν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ἐγκωμιῶν ἀψευδῶν, ἀνὰ δὴσωμεν τὴν Ἀθληφόρον, τὴν
τὸς δυοσεβείας ἀπελέγξασαν, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσα-
σαν, καὶ εἰς Οὐρανίους νῦν θαλάμους, ἀξίως περισκιρτῶσαν καὶ χα-
ρεύουσαν, Τελεῖδα θεολογῶσαν τὴν Πανταίτιον, σὺν τοῖς Ἁγίοις
Ἀγγέλοις, ἧς ταῖς μεσιτείαις, τοῖς τιμῶσιν αὐτὴν σεπτῶς, παρά-
χος ἡμῖν Χριστῷ, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδῶν ῥήμασιν, ἐπανέσωμεν τὴν Βασιλίδα, καὶ
Παρθενομάρτυρα σήμερον, τὴν Αἰκατερίαν τὴν Παισφορον,
τὴν τῆς δυοσεβείας καταλύτην, τὴν πάντας τὸς φιλοσόφους κατα-
πλήξασαν, καὶ θράσος τοῦ Μαχευτικῆ καταρράξασαν, καὶ τὸν Χρι-
στον ἐν σαδίῳ, μέσον ἀνομήτων, διαγγείλασαν εὐσαδῶς, Θεὸν
φοραῖόνιον, καὶ ἀνθρώπων ἀναμάρτητον.

Δόξα. Ἦχος β'.

Σήμερον τῷ Χριστῷ προσάγεται ἡ πανεδόξος Ἀθληφόρος, ἡ
καθαροτάτη Νύμφη τῷ ἀπροσίτῳ Νομφίῳ, καὶ εἰς φωτεινο-
τάτης εἰσοικίζεται θαλάμους, καὶ τὸ παρθενικὸν καὶ κατὰ σικτον πῶς
μῶλωσιν αὐτῆς Σκῆνος, ἐκ ἀνθρώποις, εἰδὲ τῇ γῆ παραδίδωσιν,
ἀλλ' ἐν χερσὶ τῆς φωτεινῶν καὶ αὐτῶν Ἀγγέλων, οἵτινες λα-
βόντες αὐτὴν, ἀξίως μετεκόμισαν, ἐν ὄρει τῷ Θεοβαδίσῳ τοῦ Σι-
ναίου, εἰς ἱασην καὶ σωτηρίαν τῆς προσρεχόντων, τῇ Σορῶ τῆς Λι-
φάνων αὐτῆς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον τῷ Ναῶν προσάγεται ἡ Πανάμωμος Παρθεός,
εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς
ζωῆς ἡμῶν τροφῶν. σήμερον τὸ καθαρώτατον Ἁγίασμα, ὡς
τεμετιζόμενα Δάμαλις, εἰς τὰ Ἁγία τῆς Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύ-
τη ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος, χαίρει μόνῃ ἐν γυναιξὶν εὐλο-
γημένην.

Δο-

Α'ΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ. 95

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Δίδεται καὶ Ἁγίου Ἐλαίου ἐκ
τῆς Κωνσταντίας τῆς Ἁγίας. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικῶν, καὶ ἐκ τῆ
Κανόνος τῆς Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἁγίας. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῷ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου.

Αδελφοί, πρὸ τῷ ἐλθεῖν τὴν Πίσιν, ὑπὸ Νόμου ἐφρυμάμεθα,
συγκεκλησμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν Πίσιν ἀποκαλυφθῆναι.
Ὡς περ ὁ Νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ Πί-
σεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθέσης δὲ τῆς Πίσεως, ἐκ ἐτι ὑπὸ παι-
δαγωγῶν ἔσμεν. Πᾶντες γὰρ Υἱοὶ Θεοῦ ἐστέ διὰ τῆς Πίσεως, ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύ-
σασθε. Οὐκ εἰ Ἰουδαῖος, εἰδὲ Ἕλληνας, ἐκ εἰ δούλος, εἰδὲ ἐλεύθε-
ρος, ἐκ εἰ ἀρσεν καὶ θῆλυ. πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐσε ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἀρα τὸ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κα-
τ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος
νήπιός ἐστιν, εἰδὲ διαφέρει δούλου, Κύριος πάντων ὢν. Ἀλλὰ ὑπὸ ἐ-
πιτρόπης ἐστὶ καὶ οἰκονόμου ἄχει τῆς προδεσμίας τοῦ Πατρὸς.
Οὕτως καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἡμεῖς νήπιοι, ὑπὸ τὰ σοιχεῖα τοῦ Κόσμου ἡ-
μεν δεδουλωμένοι. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῷ χρόνῳ, ἐξαπέ-
σειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον
ὑπὸ Νόμον, ἵνα τὸς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν ἰσοστασίαν ἀ-
πολάβωμεν.

Ἀλληλῆϊα. Ἦχος δ'.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔσησεν ἐπὶ πέτραν τὸς πόδας μου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῆς κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέ-
θλιβον αὐτόν. Καὶ γυνή τις ἔσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώ-
δεκα, καὶ πολλὰ παθεῖσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ
παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδεὶ ὠφελθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖ-
ρον ἐλθέσα, ἀκῶσασα περὶ τὸ Ἰησοῦ, ἐλθέσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπι-
θεν, ἤψατο τῆς ἱματίων αὐτοῦ. Ἐλεγε ᾧ ἐν ἑαυτῇ, ὅτι κὰν τῆς
ἱματίων αὐτῆς ἀψωμαι, σωθήσομαι. Καὶ εὐθὺς ἐξηραύθη ἡ πηγὴ
τῆς αἱματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἵαται ἀπὸ τῆς μεσι-
γος. Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνὼς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν
ἐξελθεῖσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· τίς μου ἤψατο τῆς
ἱμά-

ιματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις, τίς με ἤψατο; Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν πῆλο ποιήσασα. Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα, καὶ τρέμσασα, εἰδὼσα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίσισσου σέσωκέ σε, ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μάστιγός σε.

Κοινωνικόν. Εἰς Μνημόσυνον αἰώνιον.

ἡ ζωὴ χειρὶ τῶν ὁρθῶν.

Ἐδάπανον, Δανιὴλ Ἰαφὸπιδε α ψ β-

ΕΓΚΩΜΙΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ ἍΓΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΒΑΔΙΣΤΟΝ
ὍΡΟΣ ΤΟ ΣΙΝΑΙΟΝ

Τῷ Μακαριωτάτῃ Πάπῃ ἔ Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας
ΚΥΡΙΟΤ ΓΕΡΑΣΙΜΟΤ.

Νάμετα εἰς τὴν ἀναείδημητῃ χρέη, ὅτῃ ἔχω εἰς τὸν
Αὐθεύτην, ἢ Πλάσῃ μου Θεόν, ἢ εἰς τὴν Ὑπερυ-
λογημενὴν αὐτῆ Μητέρα, δεῦ ἤθελα σφάλλω λέ-
γωντας, πῶς τὸ μεγαλήτερον μου χρέος εἶναι τῆτο, τὸ
να αὐόγω πάντοτε τὸ ἀμαρτιλόν μου σῶμα εἰς πολ-
λὸς ἐπαίνες τῷ Θεοβαδίστῃ Ὅρος Σινᾶ, μετὸ τὸ νὰ εἶναι Ῥίζα, Θε-
μέλιον, ἢ Καύχημα ὄχι μόνου ἡμέτερον, ἀλλὰ ἢ παντὸς τῷ Κόσμῃ.
Διὰ τῆτο ἤθελα τολμήσω νὰ εἰπῶ πῶς αὐτὸ τὸ Εὐλογημενὸν Ὅρος
Σινᾶ εἶναι καθολικᾶ ἐκεῖνος ὁ Παραδεισος, ὅτῃ ὁ Ὑπεράγαθος
Κύριος ἐφύτευσε κατὰ Ἀνατολάς. Ἡ πάλιν αὐίσως ἢ δεῦ εἶναι
ὁ καθολικὸς ἐκεῖνος Παραδεισος, ἀλλ' ὅλας δι' ὅλα ὅμοιον ἐκεῖνου
τῷ Παραδείστῃ εἶναι. Καὶ λέγω ὅμοιον, διὰ νὰ μὴ κηρύξω αὐτὸ
πλέον Ἀγιώτερον, καὶ Εὐσεβέστερον ἀπὸ ἐκεῖνου τὸν Παραδειστον.
Διότι καθὼς ἐκεῖ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἦτον ὁ Μέγας Νομοθέτης, ἐτῆ
ἐδῶ εἰς τὸ Ὅρος τὸ Σινᾶ, αὐτὸς ὁ ἴδιος κατεσάθη Νομοθέτης.
Καὶ ἐκεῖ μετ' εἰς τὸν Παραδειστον ὁ Θεὸς μίῳ μόνου Νομοθεσίῳ
ἔδωκεν, ἐδῶ δὲ εἰς τὸ Σινᾶ Ὅρος δέκα, ἢ μάλλον εἰπεῖν ἀπειράς.
Καὶ ἐκεῖ μετ' ὁ Ἀδάμ ἐδέχθη τὴν Νομοθεσίῳ, ἀμὴ δὲν τὴν ἐ-
φύλαξεν, ἐδῶ δὲ ὁ Θεόπτης Μωϋσῆς ἐδέχθη πᾶς τσαύτας Νο-
μοθεσίας, ἢ ὅλας πᾶς ἐφύλαξεν. Ἐκεῖ ἢ Εὐα φῶτον σημεῖον
ἐσαῆθη τῆς φῶτος τὸν Ἀδάμ κακῆς συμβουλῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίῳ καὶ
ἀπώλεια γέγονεν εἰς τὸ Γένος τῆς ἀνθρώπων. Ἐδῶ ἢ ἐν Θεῷ
Πυ-

Πνεὶ καιρομένη Βάτος πρῶτον σημεῖον ἐφάνη τῆς Μακαρίας Τριάδος, καὶ ἀρρήτη εὐώσεως τῆς Θεότητος μετὰ τὴν ἀνθρώπινην, ἀπὸ τῆν ὅποιαν καὶ σωτηρία γέγονεν εἰς ὅλον τὸ Γένος τῆς ἀνθρώπων. Διὰ τὸτο πειροσθέν λαμβάνω θάρρος, καὶ ὑψώνω τὴν φωνὴν μεγαλήτερα, καὶ μετὰ τὸν νῦν περῆμαι ὑψηλότερα, διὰ νὰ βλέπω τὴν κορυφὴν τῶ Ὁρους, καὶ νὰ ἀκῶ τὰς Θεϊκὰς φωνάς, ὡς σάλπιγγας, νὰ ὑσφραίνωμαι τὰς Ἀγγελικὰς τιμὰς τῶ Θεϊκοῦ καπνοῦ, νὰ δροσίζωμαι ὑποκάτω εἰς τὰ σκεπάσματα τῆς Οὐρανίης νεφέλης, καὶ νὰ φωτίζωμαι ὑπὸ τῆς λαμπροτάτων ἀκτίνων τῶ σὺλκ τῶ φωτός, διὰ νὰ πλέξω τὰς ἐπαύνας, καὶ τὰ ἐγκώμια τῶ Ὁρους ἐκείνου τῶ Θεοτάτου, πλέον ἐσολισμενα, εἰς ἀγιασμόν ἐδικόν μου, καὶ δόξαν τῶ Ἁγίῳ Θεῷ, τῶ ἐκείνο τῶ Ὁρος δοξάσαντος.

Ὅσοι δέ ἐσε Ἀχρωατὰ τὸ λέγει, μὴ πείσῃτε εἰς ἀμέλειαν τῆς ἀκροάσεως, νεκρημένοι ἀπὸ τὴν ὀκνησίαν τῆς κοσμικῶν πραγμάτων, εἰδωλολατρεύοντες ὡς ἄλλοι Ἑβραῖοι εἰς τὰς ἀγνωρίστους κεφαλὰς τῆς δυσκολοκινήτων ζώων, ἀλλὰ λεπτύνετε τὴν διάνοιαν ὑμῶν, καὶ σοχαδῆτε πρὸς τὴν αἰοίξιν τῶ σώματός μου, διὰ νὰ καταλάβετε πόση Χάρις, πόσος Ἁγιασμός, πόση Μεγαλοφρένεια, πόση Δόξα, πόσος Φωτισμός, πόση Ἀρετὴ, καὶ Ἀγαθίασις εἶναι εἰς τὸ Ἀγγελόπλεκτον Ὁρος Σινᾶ, πόσον ἀπὸ Θεῷ, ὡσαύτ καὶ ἀπὸ μέους τῆς Παναγῆς, καὶ Θεοτάτης Μαρίας. Ἀλλὰ διὰ νὰ εἰπῶ παραδειγματικῶς, πόση αἰδοθητικὴν χαρὰν ἔχει ἐκείνο τὸ μικρὸν περὶ τὸ ἀηδόνι, ὅπου καθεζόμενον ἐπαύω εἰς τὰ βλασάμια τῶ δένδρου, πειριγευεῖται τὴν κεφαλὴν εἰς ὅλην τὴν ἀνδοβλαστοποικίλομορρον θείωσαν τῶ περιβόλου, βλέποντας τὴν ὠραίαν σολὴν ἐκείνου τῶ Καλοκαίρι, διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἀχόρτασα, ἡμέραν καὶ νύκτα, εἰς τὸν καιρὸν ὅλον τῆς εὐμορφίας ἐκείνης δὲ παύει, παρὰ νὰ πνεύεται μελωδήματα, ἀπὸ τὰ γλυκογαργαρίσματα, εἰς κηλαδισμὸς ὀρεγοφυλλοκαρδίης πᾶντων τῆς ἀκνόντων; Καὶ πάλιν, πόσην χαρὰν ἔχει εἰς Ὀδοιπόρος, ὅπου κεραιμένος ἀπὸ τὴν πειροσθὴν φράταν, καὶ πεταλωπυρηνμένος ἀπὸ τὸν πολὺν καύσωνα τῶ Ἡλίου, ἠθελε φθάσει εἰς μίαν σκοπιὰν μικρῶ λόφου, ἀπὸ τὴν ὅποιαν νὰ τρέχη μίαν βρῦσις ὑγιενῶ ὕδατος, καὶ φθάνοντας ἐκεῖ νὰ ὑποκίση καθιζόμενος ὑποκάτω εἰς τὴν σκιαῶν τῆς ὑψηλῶν δένδρων, καὶ τὴν κεραιμένην, καὶ κεκαυμένην αὐτῶ κεφαλὴν νὰ ἐγγίση εἰς τὸ δροσερὰ κτυπήματα τῶ ὕδατος, καὶ τὴν πολλὴν αὐτῶ δίψαν νὰ θεραπεύσῃ μετὰ τὸ ὑγιενῶ νὰ ἐκείνα πιότα; Ἀλλὰ διὰ νὰ εἰπῶ πλέον ἀληθέστερα, καὶ χωεῖς παραδείγματα, καὶ μάλιστα πνευματικώτερα, πόσην χαρὰν, πόσην εὐφροσύνην, πόσην ἀγαθίασιν ἔχω ἐγὼ, Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

ὄντας κεραιμένος ἀπὸ τὰς ματαιότητας τῶ Κόσμου, ὅταν φθάσω μετὰ τὴν ταπεινὴν μου διάνοιαν εἰς τὰ κεκαυμένα ὑποκίματα τῶ Ἀγιοτάτου Ὁρους Σινᾶ, καὶ ὑποκίνω τὴν διψαυμένην μου καρδίαν εἰς τὰ δροσερὰ ποτίσματα τῆς Ἀγγελικῶν Χεραιμάτων; Ναι βέβαια, ἐγὼ εἶμαι ἐκείνος, ὅπου ὡσαύτ τὸ μικρότατον ἀηδόνι, μετὰ τὴν πνευματικὴν μου ἀγάπην ἀναπειῶ εἰς τὴν κορυφὴν ἐκείνου τῶ Ὁρους, ὡσαύτ εἰς ἄλλον Πειρίβολον, καὶ Θεοτάτον Παράδεισον, καὶ βλέπωντας τὸν ἐνθρονασμόν τῶ Θεῷ, ὅπου ἔχει εἰς τὸ Ὁρος ἐκείνο, καὶ τὰς ἀνεξαντλήτους βρῦσεις τῶν Παλαιῶν, καὶ Νέων Θαυματουργημάτων, μετὰ αὐτίσματι εὐδέστατα τῶ Παναγίῳ Πνεύματι, γλυκοκηλαδῶ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον μετὰ ἐπαύνας τὰς εὐμορφίας, ὅπου ὁ τεισακτικὸς Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης, διὰ τελείαν εὐφροσύνην ἔδωκεν εἰς τὸ Εὐλογημένον αὐτῶ Ὁρος τὸ Σίναιον.

Ἄπειροι εἶναι αἱ χεραι, Εὐλογημένοι μου Χεραινοί, ὅπου σολίζεσι τὸ Θεοβαδισον Ὁρος τὸ Σίναιον, καὶ δὲν θέλω δυνηθῶ ἐγὼ ποτέ, αὐτὸ καὶ ὅλα τὰ χεραι, καὶ τὰς γλώσσας τῆς Ρητόρων ἠθελε πειριάσω εἰς τὸ σῶμα μου, νὰ διηγῶμαι ἐκάστην τῆς χεραιτων αὐτῶ. Διότι ὅλη μου ἡ ζωὴ δὲν θέλει φθάσει, εἰς τὸ νὰ πελειώσω ὅλα αὐτῶ τὰ χεραισματα μετὰ ἀκίβειαν, ἀλλὰ μόνον τρία μεγάλα Ἀξιώματα τῶ Εὐλογημένῳ τῶ Ὁρους, παρισάμενος εἰς τὴν εὐλαβητικὴν Ἀκρόασιν ὑμῶν, θέλω διηγηθῆ, εἰς τὰ ὅποια καὶ μόνον θέλετε γεῖν ἀρκετοὶ νὰ καταλάβετε τὸ πλῆθος τῶ ἀπειρον τῆς Θεοτάτης αὐτῶ ὠραιότητος. Πρῶτον μετὰ εἶναι, πῶς λέγεται Ὁρος Θεῷ, ὡσαύτ Ὁρόνος Θεῷ. Καὶ τῶτο διὰ δύο αἰτίας. Πρῶτη μετὰ διὰ τὴν ἰδίαν κατὰβασιν τῶ Θεῷ. Δευτέρω δὲ, διὰ τὴν θυσίαν ὅπου ἔγινεν ἐκεῖ τῶ Θεῷ. Διότι φαίνεται εἰς τὸ βιβλίον τῆς Ἐξέδου, ἐν Κεφ. ιθ'. πῶς κράζει ὁ Θεός μετὰ μίαν ἀόρατον φωνὴν τὸν Μωϋσῆν, καὶ λέγει αὐτῶ: „ Καταβάς διαμάρτυραι τῶ Λαῶ, καὶ ἄγνισον αὐτὸς σήμερον, καὶ αἰεῖον, καὶ πλουτάτωσαι τὰ ἱμάτια, καὶ ἔσσωμαι ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην. Τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ Ὁρος Σινᾶ, ἐναντίον πάντων τῶ Λαῶ, καὶ ἀφορεῖς τὸν Λαὸν κύκλω, λέγων, προσεγγετέ ἐαυτοῖς τῶ ἀνάβηται εἰς τὸ Ὁρος, καὶ θίγαντι αὐτῶ. πᾶς ὁ ἀψάμενος τῶ Ὁρους θανάτω πλευθήσει. ἔχ ἄψεται αὐτῶ χεραι, ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι καταπορευθήσεται, ἐαυτὸν κτηνός, ἐαυτὸν ἀνθρώπος, καὶ ζήσεται“. Ἀπὸ τῶρα, λέγει, ἔως εἰς τρεῖς ἡμέρας θέλω καταβῆ εἰς τὸ Ὁρος τῶτο τὸ Σινᾶ, ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ καθάρισον τὸν Λαὸν τῆς Ἑβραίων ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἡμέραις, καὶ ἄς πλύνωσι τὰ φορέματα αὐτῶν, διὰ νὰ εἶναι ἔτοιμοι

εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν. Διότι εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν θέλω καταβῆναι εἰς τὸ Ὄρος τὸ Σινᾶ, ὡσαύτ' εἰς τόπον καὶ θρόνον μου, ἀντικρυς ὅλα τὰ Λαῶν. Καὶ σὺ ξεχώρισαι τὸν λαόν τεργύρι εἰς τὸ Ὄρος, λέγωντας πρὸς αὐτούς, νὰ φυλάττωνται νὰ μὴ πλησιάσωσιν, ἢ νὰ ἐγγίσωσι ποσῶς εἰς τὸ Ὄρος· διότι ὅποιος πλησιάσει εἰς τὸ Ὄρος, ἢ ἐγγίσει, θέλει ἀποθάνει. Καὶ χεὶρ αὐτῶν μὴ ἐγγίση εἰς αὐτό, διότι θέλει λιθοβοληθῆναι μετὰ λίθους, ἢ θέλει σαγιτευθῆναι μετὰ τῶνον, εἴτε ζῶον εἶναι, εἴτε ἀνθρώπος, δεῦν ὡρεῖται νὰ ζήσῃ. Ἀκκέτε παιδία μου, ἀκκέτε ἀδελφοί μου τί λέγει ὁ Θεὸς διὰ τὸ Ὄρος τὸ Σινᾶ; Ἰσα λογιᾶται τὸν τόπον ἐκεῖνον φοβερόν, ὡσαύτ' καὶ τὸ ἴδιον αὐτῶ πρόσωπον. Καὶ καθὼς δεῦν εἶναι δυνατὸν νὰ ἴδῃ τινὰς τὸ Πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ζήσῃ, λέγει γὰρ τῷ Μωϋσῆϊ ὁ Θεός· Ὁὐ δυναίη ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου, ἢ γὰρ μὴ ἴδῃ ἀνθρώπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Ἐτὶ λέγει καὶ διὰ τὸ Ὄρος τὸ Σιναιμον, πῶς δεῦν εἶναι δυνατὸν ὄχι μόνον νὰ τὸ ἴδῃ τινὰς, ἀλλὰ μήτε νὰ ἐγγίση εἰς αὐτό, ἢ νὰ ἀναβῆ, καὶ νὰ ζήσῃ. Ὁ ἀγιασμός, ὃ μεγαλειότης τῶ Ὄρους! Καὶ διὰ τί πόσον; Διότι εἶναι τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖ. Καὶ καταλαμβαόμεν τὸπο ἀπὸ τὰ σημεῖα τῶ Θεοῦ. Καθὼς γὰρ ἀπὸ τὰς σολᾶς, καὶ τὰς παρατάξεις, καὶ ἀπὸ τὰς σάλπιγγας γνωρίζομεν τὴν παρουσίαν τοῦ Βασιλείου, ποικιλοτρόπως ἀπὸ τὸν καπνὸν, ὅπῃ ἦτον ἐσολισμένον ὅλον τὸ Σινᾶ Ὄρος, καὶ ἀπὸ τὰ λοιπὰ σημεῖα ἐγνωσκετο ἡ Συγκράτιβασις τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτό. Διότι ὁ Θεὸς εἶναι ὅλος πῦρ, καθὼς λέγει ὁ μέγας Ἀδελφὸς ἐπίσκοπος εἰς τὰς Ἐρωταποκρίσεις ὁποῦ ποιῶ. Ὁ Θεὸς πῦρ ἐστὶ καταναλίσκον. Οὕτως ἐμαρτύρει ἡ Γραφή εἰς τὸ, 18. Κεφ. τῆς Ἐξοδ. Ὁ Ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν Θεὸν ἐν πυρὶ. Εἶχε παρατάξεις τὴν νεφέλην, ὅπῃ ἐσκέπαζε τὸ Ὄρος, τὰς σύλους, καὶ τὰς φωτεινάς λαμπάδας, ὅπῃ ἐφαιδρουν ὅλον τὸν τύπον. Εἶχε καὶ σάλπιγγας τὰς φωνὰς, ὅπῃ ἠκούοντο, καὶ τὰς ἰδίας Ἀγγελικὰς, ὅπῃ ἐσάλπιζον κύκλω τὸ ὅλον Ὄρος, καθὼς εἰς τὸ, 1. Κεφ. τῆς Ἐξοδ. Ὁ Μωϋσῆς αὐτὸς ἰσορεῖ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἴρα τὴν φωνήν, καὶ τὰς λαμπάδας, καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, καὶ τὸ Ὄρος τὸ καπνίζον. Καὶ εἰς τὸ, 18. Κεφ. τῆς Ἐξοδ. καὶ Ἀναστὰς Μωϋσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ παρερηκὼς αὐτῶ, ἀνέβησαν εἰς τὸ Ὄρος τὸ Θεῦ, καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ Ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἐξ ἡμέρας, καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσων τῆς Νεφέλης, τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὡσαύτ' πῦρ φλέγων ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ὄρους, ἐναντίον τῆς Γένων

Ἰσραὴλ. Ἀπὸ ἐπὶ ὅλα γνωρίζομεν πῶς ὁ Θεὸς κατέβη εἰς ἐκεῖνο τὸ Ὄρος, καὶ ἀπέδειξεν αὐτὸ Ὄρος εἰαυτὸ Παράγιον, καὶ Θρόνον Οὐράγιον. Τοῦτο εἶναι τὸ ἐνδοξότερον τῆς διηγήσεώς μου. τὸτο μὲ παρακινεῖ περὶότερον νὰ θαυμάζω τὸ Ὄρος αὐτό. Διότι ὡς μέσον Ἄγιον εὐείσκειται τὸ Ἄγιον Ὄρος Σινᾶ, μετὰ τὸ νὰ διατάξῃ ἐκεῖ ὁ Θεὸς τὰς ἐντολάς, μετὰ τὰς ὁποίας ὁ Κόσμος ὅλος εἰς τὸ νῦν κυβερνεῖται. Ὅλα αἱ Γραφαὶ εἰς τῆς σήμερον, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας εἶναι ἐσολισμέναι. Διότι ἐτὶ λέγει ὁ ἴδιος Θεὸς πρὸς Μωϋσῆν· Ἄναβηθι πρὸς με εἰς τὸ Ὄρος, καὶ ἴδῃ ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰ Πυξία καὶ λίθινα, καὶ τὸν Νόμον, καὶ τὰς ἐντολάς, ὡς ἔγραψα νομοθετήσαι αὐτοῖς. Καὶ τί ἄλλο μεγαλήτερον Ἀδελφοί μου, ἀπὸ τὸ νὰ ἐπιχειροῦσῃ ὁ Θεὸς διὰ Τράπεζαν τῆς γραψιμάτων αὐτῶ τὸπο τὸ Εὐλογημένον Ὄρος τὸ Σινᾶ; Ἄν εἴπωμεν πῶς εἶναι θεμέλιον ὅλα τὰ Κόσμου πνευματικόν, τάχα σφάλομεν; Οὐχί. Διὰ τὴν καὶ Ἐθνηκοί, καὶ Ἐβραῖοι, καὶ Χριστιανοὶ εἰς ἐκείνας τὰς ἐντολάς εἶναι ἐσολισμένοι. Διὰ τὸτο καὶ ἐγὼ λαμβανῶ πάλιν ἀφορμὴν νὰ κηρύττω πλέον μεγαλοφώνως, πῶς εἶναι Ὄρος Θεῦ. Καὶ ἐρμηνεύει με Ἰωδάρ ὁ Πενθερός τοῦ Μωϋσῆως, ὁ ὁποῖος ἐρχόμενος μετὰ τὴν γυναῖκα τοῦ Μωϋσῆως, καὶ μετὰ τὰ παιδία αὐτῶ, ξεχωριστὰ ἐγύρευε νὰ εὐρῇ τὸ Ὄρος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀφ' ὃ ἠθέλεν εὐρῇ τὸ Ὄρος τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖ νὰ εὐρῇ καὶ τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἠλθευ Ἰωδάρ ὁ Πενθερός Μωϋσῆως, καὶ οἱ Υἱοί, καὶ ἡ γυνὴ πρὸς Μωϋσῆν εἰς τὴν ἔρημον, ὃ παρεβέβαλεν ἐπ' Ὄρος τοῦ Θεοῦ. Λέγω ἀκόμι αὐτὸ τὸ Ὄρος Οἴκον τοῦ Θεοῦ. Διότι ὁ ἴδιος Θεὸς ἐξύμωσεν ἄρτος ἀπὸ τὴν Οὐράγιον αὐτῶ Ἀποθήκην, καὶ ἐθρεψε τὸ πλῆθος τῆς Ἐβραίων. Ἐτὶ λέγει ὁ Προφητὰναξ Δαβὶδ. Ἄρτον Ἀγγέλων ἐφαρῆσεν ἀνθρώπος. Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν αὐτὴν Ἰσορίαν τῆς Ἐξοδου ἐν Κεφ. 15. Ὁ φωνὴ ἐγενέτο καταπαυομένης τῆς δρόσου, κύκλω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἴδῃ ἐπὶ πρόσωπον τῆς ἐρήμου κόριον λευκὸν ὡσαύτ' πάγος ἐπὶ τῆς Γῆς. Τὸ φωνὴ, λέγει, καθὼς ἐρχίζεν ἡ δρόσος τῆς νυκτὸς νὰ χολαζῇ ἀπὸ τὴν θέρμην τῆς ἡμέρας, εὐδὺς εὐείσκειτο εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ἐρήμου ἐν φωνῆμα ἀσπρον, ὡσαύτ' τὸ κόριον, καὶ ἦτον ὡσαύτ' πάγος ἐπαῶν εἰν τὴν Γῆν, τὸ ὁποῖον οἱ Ἐβραῖοι συναγόυτες ἐτρῶσαν εἰς τόπον ψωμῆς, καὶ ἐφαίνετο εἰς αὐτούς πολλὰ εὐνοσον, καὶ χορτάζοντο. Γινώσκετε καὶ τὸν Προφήτην Δαβὶδ τί λέγει εἰς τὸν, 13. Ψαλμὸν περὶ τῶτο πῦ Ὄρος. καθολικὰ Οἴκον τοῦ Θεοῦ φανερώνει αὐτὸ τὸ Ὄρος, λέγων· Τὸ Ὄρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῶ. Ἀλλὰ διὰ νὰ θαυμάσῃτε περὶότερον τὰ λόγια τῶ Προφήτου, καὶ τὴν ἀξίωτητα τοῦ

Ὅρος τότε, ἀκόσασε τὴν ἐξήγησιν τῶ κατ' ἐνὸς λόγῳ, καὶ τῆς κατ' ἐμίας λέξεως. Πρῶτον λέγει αὐτὸ πῶς εἶναι Ὅρος τὸ Θεῶ, ὅχι ὡσαύ κτίσμα, διατι καὶ ἄλλα Ὅρη ὡσαύ κτίσματα τῶ Θεῶ, Ὅρη τῶ Θεῶ λέγονται, ἀμὴ ὡσαύ διωρισμένον Ὅρος εἰς κατοικησιον τοῦ Θεῶ. Διὰ τὸτο καὶ παρακάτω λέγει. „Ὅρος πῶν “ τὸ ὅποιον θέλει νὰ εἴπῃ παχὺ. Καὶ πῶν ἄλλα φράγμα θέλει γερὴ παχύτερον, ἀπὸ ἐκεῖνο ὅπῃ τρέφει ὁ Θεὸς μὲ τὴν κατοικησίν τε; Λέγει αὐτὸ ἀκόμ καὶ εὐλαβέσ, τὸ ὅποιον θέλει νὰ εἴπῃ, πῶς τὸ καθολικὸν εὐλαβητικὸν Ὅρος ἀπὸ ὅλα τὰ Ὅρη, εἶναι τὸ εὐλογημένον Ὅρος Σινᾶ. Μὲ τὸν ὅποιον λόγον ὁ Προφήτης, καὶ Βασιλεὺς φροσάζει ἡμᾶς καθολικά, ὅλην ἡμῶν τὴν εὐλάβειαν, καὶ ὅλον ἡμῶν τὸν πόθον, εἰς ἄλλον τόπον νὰ μὴν ἔχωμεν περισσότερον, ὡσαύ ἐκεῖ εἰς τὸν Οἶκον τῶ Θεῶ διότι λέγει παρακάτω πλέον καθαρώτερα λόγια. „Ἰνα τί ὑπολαμβάνετε Ὅρη τετυρωμένα; Τὸ Ὅρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. ὅπῃ θέλει νὰ εἴπῃ. Τί λογιάζεστε τὰ λοιπὰ Ὅρη; τί καχῶσε πῶς ἐστὶ κατὰ φύτη, καὶ πεπικνωμένα μὲ δένδρα, καὶ πηκτογαλακτισμένα ἀπὸ Ἁγιάσματα, καὶ εὐλαβείας; Ἐν μόνον εἶναι τὸ δασὺ, τὸ παχὺ, τὸ εὐλαβητικὸν, τὸ πηκτὸν, τὸ Ἅγιον, τὸ τίμιον, τὸ ἐνάρετον, τὸ καθαρὸν, τὸ Οὐρανίον, τὸ Πνευματικὸν, τὸ Ἀγγελικὸν, καὶ Θεϊκὸν Ὅρος. Ναι, διότι αὐτὸ εἶναι τὸ Ὅρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. Αὐτὸ εἶναι μόνον, ὅπῃ ἐξελέξατο ὁ Μέγας Βασιλεὺς Θεὸς νὰ κατοική. Λέγεταμ δεύτερον, Ὅρος Θεῶ διὰ τὴν Φυσίαν. Διότι λέγει ὁ Μέγας Μωϋσῆς εἰς τὸ κδ'. Κεφ. τῆς Ἐξοδῶ. Πῶς ὡσαύ ἠκυσαν ἀπὸ τὸ σῶμα τῶ Θεῶ τὰ ὅσα ἐφροσάζει νὰ φυλάττωσιν οἱ Ἑβραῖοι, ἐγείρεται ὁ Μωϋσῆς μίαν ταχυρὴν, καὶ ποιῆ εὐθυσιασθῆλον ὑποκάτω εἰς τὴν ποδίαν τῶ δένδρα, καὶ ἔβαλε πέριξ δώδεκα λίθους, εἰς ἀριστερὴν καὶ δώδεκα Φυλῶν τῶ Ἰσραήλ. Ἐπειτα φροσάζει τὸς νέους καὶ Ἑβραίων, νὰ ὑπάγωσι νὰ φέρωσι μοχάεια καθαρὰ, τὰ ὅποια φέρωντες ἐπαίησαν Φυσίαν τῶ Θεῶ. „Ὁρθεῖσας δὲ Μωϋσῆς τὸ φωνῆ, ἀκαδόμησε Θυσιασθῆλον τῶ Κυρίῳ ὑπὸ τὸ Ὅρος, καὶ δώδεκα λίθους, εἰς τὰς δώδεκα Φυλὰς τῶ Ἰσραήλ, καὶ ἐξαπέστειλε τὸς νεανίσκους καὶ Τῶν Ἰσραήλ, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώματα, καὶ ἔδυσαν Φυσίαν σωθήειον τῶ Θεῶ. Καὶ τότε ἡ Φυσία δὲν ἦτον εὐρεσις τῶσον τῶ Μωϋσῆως, ὅσων ἦτον φροσάγμα τῶ Θεῶ, ὅπῃ ἐπρόσάξεν εἰς αὐτὸν, ὅπῃ ἐπεμπευ αὐτὸν εἰς τὸν Βασιλείᾳ Φαραὼ Αἰγύπτῳ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸς Ἑβραῖους, ὅπῃ λέγει αὐτῷ ἐκεῖ διὰ σημεῖον, πῶς σὲ πέμπω ἐγὼ νὰ ἐλθετε ὑσερον εἰς τὸτόν μου τὸν τόπον τὸν Ἅγιον νὰ μὲ λατρεύετε μὲ Φυσίας. „ Καὶ τὸτο τὸ ση-

„ μεῖον, ὅτι ἐγώ σε ἐξαποσείλω ἐν τῶ ἐξαγαγεῖν τὸν Λαόν μου ἐξ Αἰγύπτῳ, καὶ λατρεύετε τῶ Θεῶ ἐν τῶ Ὅρει τότε. Πῶς λογιάζετε τῶρα ἐνα τόπον, ὅπῃ ὁ ἴδιος Θεὸς φροσάζει καὶ ἡ φροσῆ αὐτῶ λατρεία νὰ γένη ἐκεῖ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον; Εἶναι ἡ ἀλήθεια πῶς τὸ καθολικὸν Ἁγίασμα τῶ Θεῶ εἶναι; Καὶ ἀκούσατε πάλιν τὸν Προφήτην Δαβὶδ τί λέγει, Ψαλμῶ, γ'. „ Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ Ὅρος Κυρίῳ; Ἡ τίς σῆσεται ἐν τόπῳ Ἁγίῳ αὐτῶ; Καὶ πάλιν πλέον ἀξιώτερα ἀλλαχῶ λέγει. „ Καὶ εἰπήγαγον αὐτὸς εἰς Ὅρος Ἁγιάσματος αὐτῶ, Ὅρος τὸτο, ὃ ἐκλήτατο ἡ δεξιά αὐτῶ. Ἐξω ἀπὸ τὸν Ἁγιασμὸν τῆς Φυσίας, εἰς αὐτὸ τὸ Ὅρος κατέστη καὶ ἄλλα Ἁγιάσματα περισσότερα. Ἱερεῖς, καὶ τὰς Ἱερατικὰς Σπολάς, καὶ τὴν Κιβωτὸν τῶ Μαρτυεῖα. Ἱερεῖς μὲν, τὸν Ἀαρὼν, καὶ τὸς Τῆς αὐτῶ, Ναβαδ, Ἀβιὰδ, Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ. Σπολάς δὲ Ἱερατικὰς, τὸ Περσηθιον, τὴν Ἐπωμίδα, τὸν Ποδῆρη, τὸν Χιτῶνα, τὴν Κίδαριον, τὴν Ζώνην, τὸς Κρωσσὸς ἐκ χρυσοῦ, τὸς χρυσῶς Ἀσπιδίσκας, τὸς Δακτυλίους, τὸν Ἰποδύτην ὑπὸ τὴν Ἐπωμίδα, τὴν Ὠαὸν κύκλω, τὸς Ροίσκους ἐξ Ἰακίνθου, καὶ Παρφυράς, καὶ Κοκκίους, καὶ Βύσσους, τὸς Κώδωνας, τὴν Μίτραν, καὶ τὸ Πέταλον. Περὶ τῶτων ἀναγνώσατε τὸ, καὶ τῆς Ἐξοδῶ Κεφάλαιον, καὶ θέλετε εὐρεῖ ταῦτα πλέον καταλεπτῶς. Πάλιν τὴν Σηνήν τῶ Μαρτυεῖα, εἰς αὐτὸ τὸ ἴδιον Ὅρος παρήγγειλε νὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ξύλα ἄσσηπτα, καὶ τὰ σολίσματα κατ' ἐν, καὶ τὰ σκευῆ, τὰ καλύμματα, τὰ Διατόνια, οἱ Μοχλοῖ, οἱ Στύλοι, οἱ Ἀναφορεῖς, τὸ Γλασθῆιον, τὸ Καταπέτασμα, τὰ Ἰσία τῆς Αὐλῆς, αἱ Λίθοι, τὰ Θυσιάματα, τὸ Ἐλαιον τῶ Χείσματος, τὸ Ἐλαιον εἰς τὸ φῶς, τὰ Ἀρώματα εἰς τὸ Ἐλαιον τῆς Χείσεως, ἡ Τράπεζα, ἡ Λυχνία, τὸ Θυσιάμα, τὸ Ἐπίτασρον τῆς Θύρας, τὸ Θυσιασθῆιον, τὰ χρυσῶ Χερσβίμ, αἱ ἀργυραὶ Φιάλαι, καὶ ὅλα τὰ ἐπίλοιπα ἡγιασμένα σκευῆ. Ἐως ἐδῶ ἐμάθετε πῶς τὸ Θεοβαδισον Ὅρος Σινᾶ λέγεται Ὅρος Θεῶ, καὶ καθολικά Κατοικηθῆιον αὐτῶ τῶ Θεῶ, καὶ τὸτο εἶναι τὸ φροσῶτον ἀξίωμα ὅπῃ ἔχει. Δεύτερον δὲ ἀξίωμα τῶ Ὅρους ἐκεῖνος, καὶ ὅλα τὰ εὐλογημένῳ τῶσιν εἶναι, ὅτι ἐστὶ τόπος, καὶ Κατοικηθῆιον τῆς Παρθεῖα, καὶ Θεοπέκῃ Μαρία. Καὶ ἀποδείχνομεν τῶτο μὲ τὰ σκευῆ, ὅπῃ ὁ Θεὸς φροσάζει νὰ σολιδῆ ἡ Σηνή τῶ Μαρτυεῖα. Πρῶτον ἡ Λυχνία, μὲ τὴν ὅποιαν ἄλλο τίποτε δὲν σημειώνει ὁ Θεὸς, παρὰ τὴν Παύαγον, καὶ Παρθεῖον Μαρίαν, διὰ τὴν ὅποιαν Λυχνίαν φροσῆφῆτευσε περισσότερον ὁ Προφήτης Ζαχαρίας, Κεφ. δ'. ὅπῃ ὡς ἐν ἐκτάσει ἐθεώρει μίαν χρυσῆν Λυχνίαν, καὶ εἰς τὴν μέσσην εἶχε λαμπάδιον, καὶ ἦτον ἐπὶ τῶ Λύχνοι ἐπὶ αὐτῶ τῆς,

της, καὶ ἐπὶ Ἐπαρσείδες τοῖς Λύχνου τοῖς ἐπαύω αὐτῆς, καὶ δύο Ἐλαῖαι ἐπαύω αὐτῆς, μία ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπαδίου αὐτῆς, καὶ μία ἐξ εὐωνύμων. Οἱ ἐπὶ Λύχνοι εἰς τὴν χρυσοῦν Λυχνίαν εἶναι αἱ ἐπὶ Χάριτες, ὅπου ἐσκέπασαν τὴν χρυσοῦν, καὶ καθάρω Παρθεῖον. Τὸ Λαμπαδίου ἄλλο δὲ εἶναι, παρὰ τὸ εὐλογημένον Παίδιον τῆς Παρθεῖος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Αἱ δύο Ἐλαῖαι ἐκ δεξιῶν, καὶ ἐξ εὐωνύμων, μόνος αὐτὸς ὁ Ζαχαρίας ἐρωπώντας τὸν Ἄγγελον, ἔμαθε παρ' αὐτῶ ποῖαι εἶναι· διότι εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος. „Οὗτοι οἱ δύο Υἱοὶ τῆς ποιότητος παρεσήκασι Κυρίω πάσης τῆς γῆς“. Εἶναι, λέγει, οἱ δύο Υἱοὶ, ὁ Υἱὸς τῶ Θεῶ, καὶ ὁ Υἱὸς τῶ ἀνθρώπου, ὅπε εἶναι ὁ Χριστός· διότι διαφορετικὸς Υἱὸς εἶναι, καὶ ὡσαύ Θεὸς εἶναι ἄλλος, καὶ ὡσαύ Ἄνθρωπος ἄλλος, καὶ ὡσαύ Θεὸς ἀνθρώπος εἰς αὐτοὶ καὶ οἱ δύο. Παρίστανται δὲ εἰς τὸν Κύριον πάσης τῆς γῆς. Διότι εἶναι ὅλος Θεότης, καθὼς ὁ Μακάριος Παῦλος μαρτυρεῖ. „Ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλῆρμα τῆς Θεότητος σωματικῶς“. Δεῦτερον ἡ Τράπεζα. Αὐτὴν τὴν Τράπεζαν ἐσήμανεν ὁ Θαυμασίος Σολομών εἰς τὸ, 3. Κεφ. 7. Παροιμιῶν, ὅποτε ἔλεγεν. „Ἡ Σοφία ἐκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε Στύλος ἐπὶ τῆς“. Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς ὄργανα, καὶ ἐκέρσεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς Οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς Τράπεζαν“. Ὡσαύ Τράπεζα μὲν τὴν ἀλήθειαν ἢ Ἀειπαρθεῖνος Μαρία εἶναι εἰς τὸν Οἶκον τῶ Θεῶ, λέγει εἰς τὸ Εὐλογημένον Ὁρος Σινᾶ, πλεσιοςόλιος μὲν παντοδαπῆ μουσικῆν βρωσῶν, ξεχωριστὰ δὲ μὲν τὸν Ἄρτον τῆς Ζωῆς τὸν ἐκ τῶ Οὐρανῶ καταβαῖντα, ὁ ὁποῖος δὲ εἶναι ἀπὸ πορζύμιον, ἤγουν ἀπὸ σπορῶν ἀνδρός, ἀλλ' αὐτὸς μόνος ἀφ' ἑαυτῶ Ἄρτος ἀνεβατὸς, μὲν τὸν τρόπον, ὅπε μόνος αὐτὸς οἶδε. Τεῖτον ἡ Θυσία. Αὐτὴν τὴν Θυσίαν τὴν Παρθεμικὴν ἐσήμανεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Προφήτην Σοφονίαν, Κεφ. α'. λέγων. „Ἐγγὺς ἡμέρας τῶ Κυρίω, ὅτι ἠτοιμάσε Κύριος τὴν Θυσίαν αὐτῶ, καὶ ἠγάσσε τὸς κλητὸς αὐτῶ“. Ἀπὸ τιαύτην Θυσίαν τὴν Παρθεῖον ἐξῆλθεν ἡ εὐωδία ἢ Θεϊκή, τὸ κεχαριστωμένον Ὀνομα τῶ Υἱὸς αὐτῆς, διὰ τὸ ὅποιον ἢ Νύμφη εἰς τὸ Ἄσμα 7. Ἄσματων ἔλεγε. „Μύρον ἐκκενωθὲν ὀνομάσσε, διὰ τὸτο αἱ Νεαίδες ἠγάπησά σε“. Τέταρτον, ἢ χρυσοῦν Στάμνος, διὰ τὴν ὅποιαν ὁ Θεὸς εἰς τὴν Ἐξοδὸν φοροσάσει τῷ Μωϋσῇ, ὅποτε ἔβρεχε τὸ κόριον ἐκείνο, ὅπε ὀνομάζετο Μαύνα, καὶ λάβη μίαν Στάμνον, καὶ καὶ βάλθη μέσα εἰς μέτρον, διὰ καὶ βληθῆ καὶ αὐτὴ ἢ Στάμνος εἰς τὴν Κιβωτὸν, καὶ εἶναι εἰς φύλαξιν εἰς τὰς μετὰ ταῦτα γενεὰς αὐτῶν. Λέγει δὲ 8. „Λάβε Στάμνον χρυσοῦν εὐα, καὶ ἔμβαλε εἰς

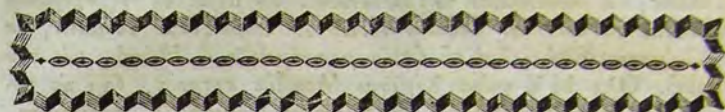
„αὐ-

αὐτὸν πλήρες τὸ Γομόρ τῶ Μωϋ, καὶ ἀποθήσει αὐτὸ ἐναντίον τῶ Θεῶ, εἰς διατήρησιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, καὶ ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ, ὅπως εἶπε Μωϋσῆς τῷ Ἀαρὼν ποιῆσαι, καὶ ἐποίησε“. Λέγεται ἀκόμι τόπος, καὶ κατοικηθῆλον τῆς Παρθεῖος· διότι μὲ ξεχωρίσει ἀπεικόνισμα ὁ Μέγας Ἀειστοχευῆτης Θεὸς μόνος αὐτὸς ἐξωγράψισεν αὐτὴν εἰς τὸ Θαυμαστὸν αὐτῶ Ὁρος Σινᾶ, ἀπεύαντι τῶ Θεοπάτη Προφήτη Μωϋσέως, μὲ τὸσον ἐξῆστων τρόπον, ὅπε πᾶς ἀνθρώπος νῦν ποτε δὲ ἤθελε δυνηθῆ καὶ καταλάβη. Διότι δὲ ἤθελε δυνηθῆ τις καὶ βλέπη μίαν Βάτον καὶ καίεται, καὶ καὶ ἔχη, ἢ καὶ βλασάνη δροσερὰ βλασάεια. Διὰ τὸτο καὶ μεγάλοι Μάρτυρες Θαυμάζουσι τὸτο, καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Θεὸς Θαυμάζει τὸ τοῖστον, ὅχι ὡς ζέον τῆς αὐτῶ Παντοδυναμίας, ἀλλ' ὡς ζέον τῆς Φύσεως. Ἐπειδὴ ἐκείνη ἢ καυσικὴ ἐνέργεια ἐξῆτει μίαν φθορῶν τῶ πορώτη δροσερῶ εἶδος εἰς ἀπέξηραμένην ὕλην ἀδιάβατον, μὲ ὅλον τὸτο ἐγεύετο τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς εἰς κάλλος βλασάειον. Διὰ τὸτο ὡς Θαυμάζομενος ὁ Θεὸς, ἢ καὶ ὡς Θαῦμα ἐξῆστων λογιζόμενος τὸ πορώγημα, παρακινεῖ τὸν Προφήτην καὶ λύση τὸ ὑπόδημα 7. ποδῶν αὐτῶ μὲ πολὺν φόβον καὶ εὐλάβειαν, ἤγουν καὶ ἀφήση ὅλα τὰ σαρκικά, καὶ γῆινα, καὶ τὸς γεωδεις, καὶ φυσικὰ λογασματῶν, ἐὰν θέλη καὶ ἰδῆ τοῖστον μυσηλεον, καὶ καὶ εὐχαρισθῆ εἰς αὐτὸ τὸ μυσηλεον. „Ἐκάλεσε, λέγει, αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς Βάτος, τῶ λέγων, Μωϋσῇ, Μωϋσῇ, Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐσι Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσσης ὧδε. Λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶ ποδῶν σου. Ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἔσηκας, Γῆ Ἁγία ἐστίν“. Θαυμάζεται τὸ δευτερον καὶ ὁ Μωϋσῆς. Ἐπειδὴ ἐκεῖ ὅπε ἐκάθητο, καὶ ἐποιούμανε τὰ πορόβατα, ἀπὸ ἐκεῖ βλέπωντας τὴν Βάτον αὐτὴν καὶ καίεται, εὐδὺς ἐλογίασε τὸτο ὡς ζέον τῆς φύσεως. Διὸ καὶ μὲ πολὺν φόβον ἔλεγε. „Παρελθὼν ὄψομαι τὸ Ὁραμα τὸ Μέγα τὸτο, ὅτι οὐ κατακαίεται ἢ Βάτος“. Ἄς ὑπάγω, λέγει, καὶ ἰδῶ τὸτο τὸ μέγα Ὁραμα, πῶς εἶναι ἐτὸτο, ὅπε ἐκβάλλει ἢ Βάτος φωτίας, καὶ δὲ κατακαίεται; Χρηάζεται τῶρα ἄλλο τι πλέον φανερώτερον, Ἀδελφοί μου, καὶ καθάρωπερον, ὅπε καὶ σημαίνη ὀλοφαίερα τὴν Κυρίαν ἡμῶν, τὴν Παρθεῖον, καὶ Θεοτόκον, ὡσαύ ἐτὸτο; Καὶ ὅχι μόνον αὐτὴν μόνην τὴν Παρθεῖον σημαδεύει, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐλογημένην Γέννησιν τῶ Χριστῶ ἐξ αὐτῆς τῆς Παρθεῖος. Διότι συλλογιόθητε, παρακαλῶ, τὴν φωτίαν πῶς εἶναι ὁ Θεὸς, καθὼς καὶ αὐτοὶ μόνου δύναθε καὶ καταλάβετε τὸτο. Ἀπὸ γὰρ τῶ Ἀΐθω, ὅπε σημαίνει τὸ καίω, παράγεται τὸ Θεὸς Ὀνομα. Ἐπειδὴ καὶ κατακαίονται πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι, καὶ πᾶτες οἱ ἐργάται τῆς ἁμαρτίας

τίας ἐνώπιον αὐτῆ. Ἡ Βάτος πάλιν πισώθητε πῶς εἶναι ἡ Παρθεός. Ἡ δὲ καὺσις ὅπῃ ἐγένετο εἰς αὐτήν, ἥτου ἐκείνη ἡ ἀρρητος Σύλληψις, ὅπῃ ἡ Παρθεός εἰς τὴν Ἁγίαν αὐτῆς Κοιλίαν, ὡσαύτῃ ἡ Βάτος τὴν φωτίαν, τὸν ἀχώρητον Θεὸν πῦρ ὄντα ἐχώρησε. Τὰ δὲ βλασάγια ὅπῃ ἐβλάσανον, ἥτου καθολικά τὸ ἀσπαρτον Παιδίον ὅπῃ ἐγέννησεν. Ὡ Μυσηλιον, ὦ πρᾶγμα, ὦ Θεωρία! Ποῖος ἄρα συλλογιζόμενος τοσαύτας Ἀγιότηας τῆ εὐλογημέυς ἐκείνυς Τόπυς, δὲν ἤθελε μακαρίζῃ ὄχι μόνου τὴν ἀσκητικωτάτην σύναξιν τῶν ἐκείσε Πατέρων, τῶν δαλευόντων, καὶ κακοπαθόντων εἰς τὸν Τόπον ἐκείνον, ἀλλὰ καὶ τὰ βήματά, καὶ τὰς ὁδὸς, καὶ τὰς λίθους, καὶ τὰ ἴδια ξύλα τῶ τόπυς ἐκείνυς; Ἡ ποῖος δὲν ἤθελε προσφέρῃ εἰς ἐκείνυς τὰς Ἁγίυς Τόπυς κάθε εἶδος εὐλαβείας; Ὡσε σχεδὸν καὶ ψυχὴν, καὶ καρδίαν, καὶ διαύσιαν ἐκεῖ νὰ ἀφιερῶσιν, ἐκεῖ νὰ μελετᾷ, ἐκεῖ νὰ φαντάζεται, ὡσαύτῃ ἔχει ἀναβάσεις πελωπέρων Μυσηλιῶν, καὶ νὰ συνεισάγῃ παντοίαν βοήθειαν, καὶ συνδρομὴν διὰ τὸ λόγων, καὶ ἔργων πρὸς σύστασιν, καὶ σερέωσιν τῶ Ἱερῶ ἐκείνυς Μονασηείυς; Τὸ ὁποῖον ὡς κελῖνον εὐδαλλές εὐωδιάζει, καὶ ὡς ῥόδον μυρίπνονον ἐν μέσῳ ἀκωδῶν, μέσα εἰς ἐκείνην τὴν ἀνδρον καὶ σιδηρᾶν ἔρημον ἀναθάλλει, τῇ Θεῖα Χάριτι περιφρερέμενον ἐκ τῆς ἐπηρεῶν τῆς ἀημέρων Ἀράβων; Λοιπὸν ἕκαστος τῆς Εὐσεβῶν, καὶ Φιλοθέων Χεισιανῶν, ἀς ἀγαγινῶσκη μετὰ πολλῶ πόθυς τὸ παρὸν Συναγμάτιον, διὰ νὰ εὐφραίνῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆ μετὰ τὰς διηγήσεις τῆς τῶ Θεῶ τερατορημάτων, καὶ ἀπὸ ταῦτα τὰ ὀλίγα, καὶ σύντομα διηγήματα, ἀς ὀδηγηθῇ εἰς ἀναζήτησιν, καὶ εὕρεσιν καὶ ἄλλων πολλῶν θαυμασιῶν τῶ Θεῶ, ὅπῃ εἰς ἐκείνυς τὰς σεβασμίυς Τόπυς, κατὰ διαφόρυς καιρῶς καὶ χρόνυς ὁ Θεὸς ἐνήργησε, καθὼς αἱ Ἱερὰ Βίβλοι ἐξισορῶσιν. Ὑμεῖς δὲ οἱ μετιόντες τὴν παρῶσαν διήγησιν, καὶ πνευματικὰς ἀναβάσεις ἐκ ταύτης ἐν τῇ καρδίᾳ διατιθέμενοι, σύγνωπέ μοι τῆς ὀλιγομαθίας, καὶ ἀπελῶς διηγήσεως. Ὑγιαίνετε εὐπραγῶντες, καὶ εὐδαμονῶντες ἐν Χεισῶ Ἰησῶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὡ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰῶνων. Ἀμήν.

ΠΕ-

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΓΕΝΙΚΗ

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΒΑΔΙΣΤΟΥ ὉΡΟΥΣ ΣΙΝΑ΄.

Περὶ ὀνόματος αὐτῆ, Γεωγραφικῆς θέσεως, κατοίκων, οἰκοδομῆς τῆ ἐκείσε Θεοτιμῆτε μεγαλοπρεπῆς Μονασηείυς ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰσινιανῆ, δέλων ποτὲ τότε, νῦν δὲ ἀγρίων Ἀράβων, καὶ τῶν κατὰ καιρῶς ἐπισυμβάντων κινδύνων τῷ Ἁγίῳ Μονασηείῳ.

Ὁ Θεοβαδισον Ὁρος Σινᾶ τριχῶς ὀνομάζεται κατὰ τὴν Θεῖαν Γραφήν· οἶον Ὁρος Σινᾶ καὶ Σιναιῖν, Ὁρος Χωρήβ, καὶ Ὁρος Ἄγαρ, καθὼς καὶ Παῦλος ὁ Ἀπόστολος τὸ ἀναφέρει εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολήν, Κεφ. δ'. „τὸ ἴδ' Ἄγαρ Σινᾶ Ὁρος ἐστίν“. Κεῖται δὲ εἰς τὴν Ἀραβίαν τὴν λεγομένην Πετραίαν· ὅθεν διὰ νὰ προσδιορίσωμεν ἀκριβέστερον τὸν τόπον τε, καὶ νὰ τὸ περιγράψωμεν σχετικώτερον, πρέπει νὰ ἐκτείνωμεν καὶ περαιτέρω τὴν Περιγραφὴν, λέγοντες καὶ περὶ αὐτῆς τῆς Ἀραβίας.

Ἡ πετραία Ἀραβία κεῖται μετὰ μετὰ τῶ 25 καὶ 32 βαθμῶν κατὰ πλάτος Ἀρκτικόν, καὶ μετὰ τῶ 50 καὶ 58 κατὰ μῆκος, οὐρίζεται δὲ πρὸς Ἄρκτον μετὰ ἀπὸ τὴν Ἰσδαίαν, ἢ Παλαιστίνην, ἐκτείνεται δὲ πρὸς Μεσημβρίαν μέχρι τῶ Ἀραβικῶ κόλπου. Ἐχει δὲ πρὸς Ἀνατολὰς τὴν λεγομένην Ἐρημον Ἀραβίαν, καὶ πρὸς Δυτμὰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Ἄλλ' ὁ Ἀραβικὸς κόλπος, ἀπολήγει εἰς δύο μυχῶς, τὸν μὲν Ἀνατολικόν, τὸν κατὰ Γάζαν, Ἐλαιτὴν λεγόμενον, τὸν δὲ Δυτικόν, τὸν κατὰ τὸ Συβεῖσιον, Ἡρωσολίτην, παρωνομασμεύς ἐκ παλαιῶν Πόλεων, τῆς Ἡρώων καὶ Ἐλάνης· περιλαμβάνει καὶ ἐγκολπῆται δι' αὐτῶν μέρος Μεσημβρινοῦ τῆς πετραίας Ἀραβίας, ἡ ὁποία κατὰ τὸτο ἀπονησῶται τρόπον τινα, προβαίνουσα εἰς τὸν Ἀραβικὸν κόλπον, καὶ πελυτῶσα εἰς τὸ ἀκρωτήριον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζει Φαραῦ μετὰ ἡ Θεῖα Γραφή, Φαραῦ δὲ ὁ Πτολεμαῖος, Ποσειδῖον δὲ ὁ Στράβων, καὶ αἱ λοιποὶ Γεωγράφοι Ἐλλή-

Ἕλληνας, ἐκ παρωνυμίας τῶ Ποσειδῶνος. Τὸ μέρος δὲ τῆς πετραίας Ἀραβίας τὸ πρὸς τὴν Ἰσδαίαν ἰδιαίτερος ὀνομάζεται Ἰσδαία, ἐκ τῶ ὀνόματος Ἐδῶμ, διὰ τὸ ὅποις μετωνομάθη ὁ Ἡσαύ, υἱὸς τοῦ Γακῶβ. Ὅλη δὲ ἡ χώρα λέγεται Ἀραβία πετραία, ὄχι ὡς πετρώδης καὶ ἀνώμαλος καὶ ξηρὰ, καθὼς τινες ἐνόμισαν καὶ παρέδωκαν, ἀλλ' ἐκ τῆς βασιλευσῆς πατὴρ Πόλεως Πέτρας, τῆς λεγομένης σήμερον Κρακ, καθὼς καὶ ἄλλαι Πόλεις, ὁμοίως ὄχυρα καὶ δύσβατοι διὰ τὴν φυσικὴν τοποθεσίαν. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀρχαίων Πόλεων αὐτῆς τῆς Ἀραβίας, ὅσας παρελάβομεν ἀπὸ τῶς παλαιῆς Γεωγραφίας, δεῦ ἔχομεν σήμερον ἄλλην ἰδέαν, πλὴν τῆς ὀνομασίας, ἐξαιρουμένης τῆς Ἑλλάνης, τῆς λεγομένης Ἑλλάθ κατὰ τὴν Γραφήν, τῆς ὑπαίας ἐρείπια καὶ μέγχι τῶδε σώζονται εἰς τὸ βάθος τῶ Ἑλαριτὰ μυχῶ. Γνωρίζομεν πρὸς τῶτοις καὶ τὸν τόπον τῆς Πόλεως τῆς λεγομένης ἐπὶ Πτολεμαίων Βερεϊνίκης, φανομένης ἐπι εἰς τὸν μυχὸν τῶ βαθυτάτου λιμένος Ἀσιογαβέρ, πλησίον τῶ Ἑλανιτὰ μυχῶ πρὸς Ἀνατολὰς, ὅτε κατεσκευάθη τῆς Τυρίων ἡ ναῦς, ἡ ἀποπλευτάσα πρὸς χάειν τῶ Σολομῶντος, διὰ τὴν μετακομίτην χροσίων ἐκ Σωφίρων εἰς οἰκοδομὴν τῶ πειρήμης Ναῶ, καὶ ζυδα ἀπέλεικτα πολλὰ σφῆδρα, καὶ λίθων τίμιων. Βασ. Γ'. Κεφ. 1. Λέγεται δὲ καὶ σήμερον ὁ τόπος ἔστος Ἀραβισί, χροσίς λιμὴν, καὶ ἀναφέρεται ἴσως τῶτο τὸ ὄνομα εἰς ἐκείνον τὸν Ἰνδικὸν πλεῖον, τὸν ὅποιον οἱ ναῦται τῶ Βασιλείως τῆς Τυρίων Εἰράμης ἐξεφόρτωνται ἐκεῖ, καὶ παρέδωκαν εἰς τὸν Σολομῶντα.

Ἄλλ' ἡμεῖς δεῦ ἔχομεν σκοπὸν τὴν ἰσορήσωμεν λεπτομερῶς, καὶ κατὰ γεωγραφικὴν ἀκρίβειαν ὅλην τὴν χώραν τῆς πετραίας Ἀραβίας, ἀλλ' ὅσον συμφέρει εἰς τὴν προκειμένην περὶ τῆς Σινᾶ ὄθεν ἐν συντόμῳ διελθόντες τὰ κυριώτερα, τῶτο μόνον ἐπιφερόμεν, ὅτι ὁ τόπος ἔστος κατοικημένος ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ διάφορα Ἐθνη, Γεωργῶν, Σκηνητῶν, Δερματοφόρων, καὶ ἄλλων τοῖστων, κατὰ φυλαρχίαν διοικουμένων, ἠξιώθη πολλακίς καὶ βασιλικῆς εὐνομίας (α), καὶ εὐδοκίμησε τῆς κατοίκων ὁ λαὸς καὶ εἰς τὸ ἦθος ὅποσδήποτε καὶ εἰς τὸ πλῆθος. Ἄλλ' ἡ ἀκατάπαυστος παλίρροια τῆς βιωτικῶν πραγ-

(α) Ἐβραϊκῶς ἐπὶ Αὐγύστου Καίσαρος ἔπειτα ἐκνεύθη ἀπὸ τὸν Γραικῶν, καὶ ἠώθη μετὰ τὴν Παλαιστίνην, καὶ πάλιν ἐκνεύθη εἰς ἰδιαίτην Ἐπαρχίαν, ὀνομαζομένην Παλαιστίνην τριτὴν, ἔχουσα μητροπολιν τὴν παλαιὰν βασιλευσῆσαν Πέτραν, τὴν ὀνομαζομένην Βαλδοῖος ἢ Βασιλείος τῆς Ἰερουσαλήμ, ὀνομασθε Βασιλικὸν Ὄρος, ἀφ' ἧς τῶν ἐκνεύσεων ὅτι δὲ καὶ τὸ Σίναιον περιέχεται εἰς τὴν τρίτην Παλαιστίνην, ὡς διαβιβασθε καὶ ὁ Κασσιμῶδης Προκόπιος ἐν τῇ περὶ κτισμάτων Ἰστορικῶν.

μάτων, καὶ ὁ ἀένναος τῶ χρόνου ῥῆς, τίς ἠξίηται πᾶς συμπαρέστυρα καὶ μετέστυρα τὰ πλῆθη τῆς ἀνθρώπων, καὶ τὴν ποιότητα ἐκείνης τῆς γῆς τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀόθεν πρὸς εὐφορίαν τῶν ἀπερμάτων; Ὅλη δὲ ὅλης ἡ χώρα σήμερον πᾶντὴ διάφορον φροσφέρει τὴν ἐπιφάνειαν τῆς εἰς τῶς ὀφθαλμῶς τῶ πειρηγητῆ. Οἱ Ναβαταῖοι, ἔστος καταγόμενοι καὶ παρονομαζόμενοι ἀπὸ τὸν Ναβαϊῶθ, τὸν πρωτότοκον γόν τῶ Ἰσμαήλ, οἱ ὅποιοι ἐπληθύνθησαν κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῶ Θεῶ, εἰπόντος πρὸς τὸν Ἀβραάμ τὸν προπάτορά τος, καὶ τὸν γόν δὲ τῆς παιδίσκης ταύτης (τῆς Ἄγαρ) „Εἰς ἔστος μέγα „ποιήσω αὐτόν, ὅτι ἀπέρμα σὸν ἐστίν“. Γεν. Κεφ. κα'. αὐτοὶ λέγω τῆς γῆς ἐκείνης οἱ κάτοικοι, παρῆλθον, κατεστράφησαν, καὶ ἡ Ναβαταία „Πολύαυδρος ἔστος χώρα καὶ εὐβωτος“ κατὰ τὴν ἐσχάτην μαρτυρίαν τῶ Στράβωνος. Κεφ. 15'. σήμερον εἶναι ξηροτάτη, ἀπολις, ἀγεωργή. Διεδέχθησαν δὲ τῶς παλαιῆς ἐκείνων δυναστείας, καὶ νέμονται σήμερον τὴν πετραίαν Ἀραβίαν, ὀλίγα πλῆθη ἀπορᾶδων Ἀράβων καὶ κτηνοτρόφων κατὰ φυλάς καὶ γενεάς διηρημένων, περὶ τῶν ὀποίων ἔπειτα θέλομεν ὀμιλήσει πλατύτερον. Ὁ μόνος δὲ σολισμὸς ἐκείνης τῆς γῆς εἶναι τὸ Σινᾶ, ὅρος προκαλέμενον παυταχόθεν τῶς προσκυνητῶς καὶ πειρηγητῶς, ὄχι ὡς πρῶτον καὶ ὀμαλόν, ἢ δεινροφόρον καὶ κάρπιμον ὄχι ὡς μέγιστον κατὰ τὸ ὕψος καὶ θελητικὸν τῆς ὄψεως διὰ φυσικὰ τὰ προτηρήματα, ἀλλ' ὡς Ἰερὸν, Θεῖον, Ἅγιον „Ὄρος ὁ ἠδὲ ὀκνητος ὁ Θεὸς καὶ „ποιεῖν ἐν αὐτῶ“. Ψαλ. 93'. Ἐκεῖ δὲν εὐρίσκειται σκιά δρομῶν ἀειθαλῶν, διὰ τὴν ἀναπαύη τὸ σῶμά τος ἀνθρώπου, καταπνεόμενον ἀπὸ τὴν λεπτὴν αὔραν τῶν ζεφύρων, περιπλανᾶται δὲ αἰθέριος ἢ λαμπροτάτη νεφέλη τῶ Θεῶ, διὰ τὴν ἐπισκιάζη τὴν ψυχὴν τος, δροσιζομένην ἐκ θείας χάριτος. Ἐκεῖ δὲν ἠκόσθη ποτὲ ἢ γλυκυτάτη φωνὴ τῆς ἑσπερῆς ἀηδόνος, εὐφραίνουσα τὴν καρδίαν εἰς ἠδυσπάθειαν καὶ τρυφήν, ἠκόσθησαν δὲ σαλπιγγες τῶν οὐρανίων Ἀγγέλων, κηρύττειν τὴν χάσθον τῶ Βασιλείως τῆς Οὐρανῶν εἰς νομοθεσίαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ συγκαλῶσαι τὸν πειρῆσιον λαὸν τῶ Ἰσραήλ εἰς πολιτείαν εὐδαιμονίας. ἐκεῖ δὲν ἐφάνη καπνὸς ἀγροικῆς ἐσίας, ἔπε ἀνθρώπιαν γεωργῶν, ἀπληρῆσθα τὴν θερμότητα τῆς δερματικῶν ἐνδυμάτων, καὶ καταξηραίνουσα τὸν ἰδρῶτα τῆς ταλαιπωρίας τῶν, ἐπέλαμψαν δὲ φλόγες θεῖαι πυρὸς, αἱ μετὰ πρὸς τὴν ὑπέρειαν δροσιζουσαι τῆς βίας τῶς ἀκαταφλέκτους ῥάμους, αἱ δὲ πρὸς τὴν ἀκρῶρειαν εἰς Οὐρανὸν ἀναβαίνουσαι, καὶ γνώφος πειρῆσθων τὴν ἀσπρατὴν τῆς θείας Μακαριότητος, διὰ τὴν συμβιβασθὴν τὴν ἀπρόσποτον ἐκείνην λαμπρότητα μετὰ τὴν ἀόθεν τῶν ἀνθρώπων

πίνων ὀμμάτων. „ Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, γεννηθέντος
 „ ἄφωσ ὄρθρον, καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀσραπαὶ, καὶ νεφέλη γνωφώδης
 „ ἐπ' ὄρους Σινᾶ, φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα..... τὸ δὲ ὄρος
 „ τὸ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὄλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι τὸν Θεὸν ἐπ'
 „ αὐτὸ ἐν πυρὶ· ἀνέβαινε δὲ ὁ καπνὸς ὡσεὶ καπνὸς καμίνου“.
 Ἐξοδ. Κεφ. 19.

Τῆτο τὸ Ὄρος κείται εἰς τὸ Μεσημβρινὸν τῆς πετραίας Ἀραβίας, κατὰ τὸ μέρος τὸ χηματιζόμενον εἰς Χερσόνησον, διὰ τὸ χῆμα τὸ Ἀραβικὸν Κόλπον, καὶ τὴν ἐκατέρωθεν πρόδον αὐτῷ εἰς τὰς εἰρημένους δύο μυχοὺς· συνέχεται δὲ μετὰ τὸ ὄρος Χωρήβ, ἢ μάλλον εἰπεῖν τῷτο αὐτὸ τὸ Σινᾶ ὀνομάζεται, ὡς εἶπομεν, καὶ Χωρήβ, ὅχι δὲ ἀπὸ τὸ ἄκρον τῆς κορυφῆς, ἀλλ' ἀπὸ τὸ μέσον σχεδὸν μέχρι τῆς θεμελίων. Ἐχει δὲ πλησίον πρὸς Δυσμαῖς ὄρος ὑψηλότερον ἄλλο, τὸ λεγόμενον τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, καὶ ἄλλο ἄφωσ Ἀνατολάς, τὸ τῆς Ἁγίας Ἐπισήμης. Αὐτὰ τὰ τρία ὄρη ἐνόμισαν πτερες, ὅτι ὀνομάζει ὁ Πτολεμαῖος Μέλανα· ἄλλοι δὲ ἀκελιβέτερον ἴσως ἐξετάσαντες τὸν εἰρημένον Γεωγράφον, μεταφέρουν τῷτο τὸ ὄνομα εἰς τὰ λεγόμενα κατὰ τὴν Γραφήν ὄρη Ἀμαρράων, ὄρη μὲν τῆς αὐτῆς χώρας, μεσογειότερα δὲ τῆς προκειμένην Ἀχίων Ὄρων· περὶ τῆς ὁποῖων ἄλλος τῆς Ἑλλήνων Γεωγράφων δευτερεύων ἀναφέρει τίποτε.

Κατ' ἀρχὰς τὸ Χεισισμὸς, ὅταν οἱ εἰδωλολάτραι Βασιλεῖς τῆς Ῥωμαίων ἐνόμισαν παρὰ λόγον, ὅτι εὐδυνάτου νὰ καταργήσων τὸν νεωπερισμὸν τὸ θεοσεβείας διὰ τῆς καταδυναστείας, καὶ νὰ διαλύσων τὰς ὑποπτευόμενας τῶν Χεισιανῶν συστάσεις καὶ ραδιουργίας διὰ βασιάνων καὶ διωγμῶν, τότε πολλοὶ τῶν κατηχηθέντων τὴν Ὄρθόδοξον Δατρείαν τῷ Θεῷ, ἤλθον καὶ εἰς τὸ Σινᾶ, σιβόμενοι τὸ Ὄρος ὡς Θεοβαδιστῶν κατὰ τὴν Γραφήν, καὶ φεύγοντες τὰς συχνὰς ἐπιρρείας τῶν τυράνων, καὶ ἀποδεικνύοντες τρισποτρόπως, ὅτι εὐκόλου μὲν εἶναι εἰς τὰς Βασιλεῖς νὰ θεασίσων ἄλλος νόμος, καὶ νὰ ἀναίρεσων, ἀδύνατον ὅμως νὰ κατορθώσων τίποτε κατὰ τῆς ἀρετῆς, ἀνατρέποντες τὸν ὀρθὸν λόγον, ὅπερ ἐστὶ τὸν Νόμον τῷ Θεῷ· ἀλλὰ φυλάττοντες εἰς τὰς ἐρήμους ἐλευθέραν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὴν καταδυναστείας τῆς τυράνων, καὶ τὸ δόγμα τῷ Χεισῷ ἀνώτερον τῷ θερασμῷ τῆς πολυθείας καὶ ἀπαρὰβίαν, ἔπαχον πολυτρόπως κατὰ τὸ σῶμα, ζῶντες διασπαρμένοι καὶ ἀπειριτέχιστα, καὶ κινδυνεύοντες κατὰ ἡμέραν μετὰ Ἀράβων καὶ βαρβάρων ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι πολλὰκις ἐπερχόμενοι, ἄλλως ἐφάνεον, καὶ ἄλλως ἄλλως ἐκακοποιῶν.

Τέλος πάντων ἔλαβε τὰ σκήπτρα τῆς Βασιλείας τῶν Ῥωμαίων Χεισιανὸς Βασιλεὺς, ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, καὶ ἡ κοινὴ Μήτηρ τῆς τότε Χεισιανῶν, ἢ εὐσεβεσάτη Ἑλένη, ἀπελθούσα εἰς Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ ζητήσῃ τὸν Σταυρὸν τῷ Σωτῆρος, ἐμάκρυνεν ὡς λέγεται τὴν ὁδοποιρίαν τῆς ἑως τὸ Σινᾶ, διὰ νὰ προσκυνήσῃ καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον τὸν Ἅγιον, καὶ μαθεύσα τὰς ἐπιδρομὰς τῆς βαρβάρων Αἰθίοπων κατὰ τῶν ἐμφιλοχωρέτων ἐκεῖ Χεισιανῶν, ἔκτισε Ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, περιωκοδόμησε πύργον, καὶ περιετύχισεν ἀσφαλῶς τὰς Μοναστὰς, διασπαρμένους ἄφωσρον εἰς τὰ ὄρη. Ἐκτίσθη δὲ ὁ πύργος εἰς τὴν ὑπάρειαν τῷ Χωρήβ, καὶ περιέλαβεν ὁ Ναὸς καὶ τὸν τόπον, ὅπερ εἶδεν ὁ Μωϋσῆς τὴν Βαβυλὸν κτισμένην, καὶ μὴ φλεγόμενην, καὶ τὸ φρέαρ ἐκεῖνο, ὅπερ αἱ θυγατέρες τῷ Ἰωθάρ ἐπότιζον τὰ ἄφωστα τῷ πατρὸς των. Αὐτὴν εὐείσχομεν πρώτην οἰκοδομήν εἰς ἐκείνας τὰς ἐρήμους, διὰ χειρὸς εὐσεβῆς τῆς μακαρίας Ἑλένης, τῆς ὁποίας τὴν εὐμεθεῖαν κηρύττει πανταχῶς ἡ Ἰσοεὶα ἐκείνων τῆς αἰώνων, ἀναγράφουσα τὰς μεγάλας χάριτας τῷ Κωνσταντίνῳ, ὅσας ἠξιώθη παρ' αὐτῷ ἡ Ἐκκλησία τῷ Χεισῷ κατὰ θεῖαν ἀφρόνοιαν, καὶ παισιώσα τὴν Βασιλομήτορα συνεργὸν τῷ Ἰσῆ τῆς εἰς παρηγορίαν τῆς Χεισιανῶν, καὶ μητρικῶς παρακλινομένην εἰς τὰ θεάρεστα τὴν κραταίαν τε προσασίαν.

Ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας Ἰσικιανῶ τῷ Μεγάλῳ, ἔτος ἀπὸ Χεισῷ φκθ'. ἐπειδὴ συνέβη σάσις εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀποστατήσαντες οἱ Σαμαρεῖται, ἀνήγόρευσαν ἰδίως Βασιλείαν, καὶ ἐτυράνουν καὶ ἐφόνεον τὰς Χεισιανὰς, καταδιόζοντες τὰς Ἐκκλησίας, καὶ διαρπάζοντες τὰ ἱερὰ· Πέτρος ὁ μακαριώτατος Πατριάρχης τῆς Ἱεροσολύμων, ἐπεμψε τὸν Ἅγιον Σάββαον ἄφωσρον πρὸς τὸν Ἰσικιανόν, παρακαλῶν τὴν βασιλικὴν τὴν βοήθειαν εἰς ἀνακάνισιν τῆς Ἐκκλησιῶν. Πεισθεὶς δὲ φροδύμως ὁ Βασιλεὺς, καὶ οἰκοδομήσας τὰς Ἐκκλησίας μετὰ τὴν τιμωρίαν τῶν ἀποστατῶν διὰ βασιλικῶν ἀναλωμάτων, ἀπέδειξε πόσον ἰσχύει εἰς τὴν καρδίαν τε ἢ παράκλητις τῆς διομένην, καὶ πόσον φιλοτιμείται νὰ ἀφήσῃ εἰς τὰς μεταγενετέρας βασιλικῆς ἀρετῆς ἀθάνατον ὄνομα διὰ μεγαλοπρεπῶν καὶ πολυδαπαίων οἰκοδομῶν. Ὄθεν καὶ οἱ Σιναῖται, μὴ ἔχοντες ἄλλην καταφυγὴν ἐκτὸς τῷ ρήθειος πύργου, καὶ βιαζόμενοι διὰ τὴν σενοχωρίαν νὰ κατοικῶν πάλιν εἰς τὰ ὄρη διασπαρμένοι καὶ ἀκοινωνητοὶ, καὶ ἔτι πολλὰκις αἰχμαλωτιθεῖτες ἀπὸ τῶν Ἀραβῶν, καὶ ὑπερβύμενοι ὅχι μόνον τῆς τροφῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄρτων τῆς φροδύσεως, ἐπρέσβευσαν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, ἐλπίζοντες, ὅτι ἡ θεοφιλὴς τε γνώμη θέλει τὴν παρακινήσει εἰς ἀκράσιν τῆς παρακλητικῆς των, καὶ τὰς

τὴν περὶ τὴν ἀφαιρέσιν δηλαδὴ ἀλαφραγωγίαν εἰς ἀσφαλές. Μοναστήριον παρεδάρρυνε δὲ εἰς τὸν Σινάϊτον καὶ ἡ τροφὴ τῆς ἐρχομένων ἐκείσε προσκυνητῶν, οἱ ὅποιοι μετὰ τὴν προσκύνησιν τῆς Ἱεροσολύμων, προσχωρῶντες, καὶ μέχρι τῆς Σινᾶ εἰς συμπλήρωσιν τῆς φιλοχρίστου οὐδοποιίας τῶν, καὶ διηγήμενοι τὴν ἀφθονοῦν δαπάνην τοῦ Ἱερῶν κτισμάτων, ἀπέδειξαν πληρέστατον πόσον ὁ Βασιλεὺς παραδέχεται τὰς εἰς τὸ καλὸν παρανέσεις, καὶ πόσον φιλοφρονεῖται τοὺς ταλαιπωρημένους διὰ τὴν ἀγάπην τῆς Εὐαγγελικῆς Ὁρθοδοξίας.

Κατευδοθεῖσα λοιπὸν ἡ πρεσβεία τῆς Σιναιτῶν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, συγκαμμένη ἀπὸ τῶν ποικίλων τῶν Συστήματός των, καὶ παρασθέντα εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, ἀγγέλλαν τὴν Ἁγιότητα τὸ τότε, διηγήμενοι τὰ θαυμάσια τῶν Θεῶν, ἐξετραγωδήσαν τὴν ἀθλιότητα τῆς ζωῆς των διὰ τὰς ἐπιδρομὰς τῆς ἀγρίων Αἰθιοπῶν, καὶ ἀποδείξαντες εὐαγγελικῶς, ὅτι ἐκεῖνος εἶναι τῶν χρησιμώτερος εἰς Βασιλεία καὶ τιμιώτερος θησαυρός, ὅς τις ἀποταμιεύεται εἰς τὰς καρδίας τῆς ὑπὸ κλῆρον εἰς ἀκίβδηλον εὐγνωμοσύνης νόμισμα διὰ τὰς φρὸς αὐτὰς εὐεργεσίας, καὶ ὅτι τόσα προκτάται ἀπὸ τὰ γειτνιαζόντα Ἐθνη, ὅσα καταβάλλει φρὸς κοινὴν ὠφέλειαν τῆς ὑπ' αὐτὰς διαικημένων· ἐπειτα εὐκόλως τὴν γνώμην τῶν Αὐτοκρατόρων, ἀποδρῶντων ἕταν εἰς μεγάλας οἰκοδομὰς, καὶ λοιπὸν ἐξέδωκεν εὐθὺς Βασιλικά Γράμματα φρὸς τὸν Ἡγεμόνα τῆς Αἰγύπτου, ἐπιπλόμμενος νὰ σείλῃ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἔρημον τῆς Σινᾶ ἐργάτας καὶ τεχνίτας καὶ τὴν ἀναγκαίαν ὕλην καὶ τροφήν εἰς οἰκοδομὴν μεγαλοπρεπῆς Μοναστηρίου, προσδιορίσας τὴν δαπάνην ἀπὸ τὰ Βασιλικά χρήματα, ὅσα κατ' ἔτος ἐσείλῃ ἡ Αἴγυπτος εἰς τὰ γαζοφυλάκια τῆς Βασιλείας. Ἀφ' οὗ ἐξεδόθη ταύτη φροσάγη, παραλαβόντες οἱ πρεσβευταὶ τῆς Σιναιτῶν ἕνα Βασιλικὸν Ἀρχοντα, ἐπιστάτην τοῦ ἔργου, καὶ ἕνα ἀρχιτέκτονα, ὀνομαζόμενον Σπέφανον, ἦλθον εἰς τὸν Ἡγεμόνα τῆς Αἰγύπτου, ὁ ὅποιος ἐπεχείρησεν εὐθὺς εἰς τὴν ἐπέλευσιν τῆς Αὐτοκρατορικῶν Γραμμάτων, καὶ ἐσείλε φροσύμως εἰς τὸ Σινᾶ ὅλα τὰ χρεῶδη. Φθάσαντες δὲ εἰς τὸ ὄρος οἱ ἀπεσταλμένοι, καὶ σκεψάμενοι περὶ τὸ τότε τῆς οἰκοδομῆς, μετὰ τῆς ἄλλων Ἱεροδόξων μερῶν φροσφορώτερον ἔκειναι εἰς τὰς Μοναστὰς ἐκείνου τὸν τόπον, ὅπως καὶ ἡ μακαρία Ἐλεῦθε, φροκατέβαλε θεμέλιον εὐσεβείας, οἰκοδομήσασα τὸν εἰρημῶν πύργον καὶ Ναόν· τόπον ἄξιον τῆς εὐλαβείας τῆς ἀνθρώπων, καθότι ἐκεῖ φρῶτον ὡφθη τῶ Μωϋσῆ Ἀγγελος Κυρίου ἐν φλογῇ πυρὸς ἐκ τῶ βάτου, καὶ ὅρα ὅτι ἡ βίατος καίεται πυρὶ, ὁ δὲ βάτος ἐ κατεκαίετο.

τόπον Ἁγιον κατὰ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶ τῶ Θεῶν, εἰπόντος· Μωϋσῆ, ὡς μὴ ἐγγίσῃς ὧδε, λύσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῆς ποδῶν σου, ὁ ὅρος, ὅπως ἐν ᾧ σὺ ἔστηκας γῆ Ἁγία ἐστίν. Ἐξοδ. Κεφ. γ'. Ἐκεῖ λοιπὸν ἐκτίθη μεγαλοπρεπὴς Μονή, καὶ Ναὸς περικαλλέστατος εἰς τὴν ἐκείνη Μεταμορφώσεως τῶ Σωτήρος, καὶ μέχρι τῶδε σώζεται εἰς δόξαν τῶ Χριστοῦ, καὶ μνημόσυνον ἀθάνατον Αὐτοκρατορικῆς μεγαλεργίας, καὶ Χριστιανικῆς εὐσεβείας τῶ κτίτορος Ἱερωνίου τῶ Μεγαλάου, ὁ ὅποιος ὄχι μόνον περὶετίχισεν ἔτι τὸν Ἀσκητὰς τῶ Σινᾶ εἰς ὑψηλὰ καὶ ἀετίβητα τείχη Μοναστηρίου, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἡγούμενον αὐτῆς ἐτίμησεν εἰς Ἀρχιεπίσκοπον, ἀνεξάρτητον καὶ ἐλεύθερον πάσης Πατριαρχικῆς ὑποταγῆς, φρονομίον Βασιλικὸν φυλαττόμενον καὶ σήμερον ἀπαραβάτως κατὰ τὴν Ἱερωνιανὴν Νεαράν. Πρὸς δὲ τῶτοις μετέβησεν ἐκεῖ διακοσίας οἰκογενείας Χριστιανῶν, τὰς μετὰ ἐκείνου ἀπὸ τὰ παραθαλάσσια τῶ Πόντου, τὰς δὲ λοιπὰς ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, γράψας φρὸς τὸν ἐκεῖ Βασιλικὸν Ἡγεμόνα νὰ τὰς μεταστήσῃ ὅλας εἰς ἐκείνην τὴν ἔρημον, πλησίον τῆς νεοκτίσεως Μονῆς, διὰ νὰ ὑπερασπίζονται τὸν Ἀσκητὰς κατὰ τῆς ἐφορμώντων Ἀράβων ὡς ὑπὸ κλῆρον φρομάχοι καὶ ἀμετάθετοι δέλοι, αὐτοὶ καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν· διορίσας καὶ σιτηρέσιον διὰ Βασιλικῶν Χρυσοβέλων ἐκ τῶ πελωνίης τῆς Αἰγυπτιακῆς ἐμπορίας, μίαν ὁκά κατ' ἕκαστον μόδιον τῆς ἐξαγομῶν καρπῶν εἰς τροφήν τῆς Ἀσκητῶν, καὶ τῆς εἰρημῶν δέλων. Κατεστάθη δὲ ἡ ἀποικία ὀπισθεν τῶ βουνῶ τῆς Ἀγίας Ἐπισήμης, διαμεθεῖσα εἰς δύο κάμας, μακρὰν τῶ Μοναστηρίου ἕως ὀκτὼ μίλλια.

Ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς αἰῶνος σχεδὸν ἐφάνη ὁ Μωάμεθ. εἰς διάσπασμα ἐννεὰ ἐτῶν ἐπλάτυνε τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ δόγμα τὰ εἰς ὅλην τὴν Ἀραβίαν· καὶ πολλοὶ δέλοι τῶ Μοναστηρίου ἐδέχθησαν τὸν Μωαμεθισμόν, καὶ τέλος πάντων ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰμπνι Μαρνὰν, ἔπος ξέ. μετὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Μωάμεθ, ἐλθόντες εἰς μάχην ἐμφύλιον, οἱ μετὰ ἐφρονεῦθησαν, οἱ δὲ ἐφρονον, οἱ δὲ λοιποὶ παρέλαβον τὴν νεῶν θρησκείαν, καὶ ἐξ αὐτῆς κατάγονται οἱ λεγόμενοι καὶ σήμερον Σκλάβοι τῶ Μοναστηρίου, μήτε μικρὸν ἴχνος σώζοντες τὸ γένος των καὶ τῆς ἀρχῆς των, καὶ μάλλον ἐνοχλῶντες, ἢ ὠφελεῖντες τὸ Μοναστήριον.

Ἄλλ' ἡ εὐόχλησις τῆς Σιναιτῶν δεῦ φροέρχεται μόνον ἀπὸ τῶν δέλων Ἀραβῶν· αὐτοὶ τὸ δόγμα ἐνθυμῶνται τὴν φρὸς τὸ Μοναστήριον δολικὴν χέσιν, καὶ εἴτε διὰ τὸ συμφέρον, εἴτε διὰ τὴν συνήθειαν, ἀπὸ τὴν ὅποιαν οἱ ἄνθρωποι ἄγονται καὶ φέρονται ὡς ἐπὶ τὸ πλείον, φυλάττον φρὸς τῶ Σιναιτῶν ἴχνη τινὰ τῆς παλαιᾶς

εὐλαβείας, καὶ εὐκολώτερον δυσωπῶνται εἰς τὰς ἀκαιτήσεις των, ἀγαπῶντες ὁπωσδήποτε τὸ Μοναστήριον, καὶ φροντίζοντες διὰ τὴν σύστασίν τε.

Οἱ ἄλλοι δὲ Ἀραβες, οἱ κατεστηνωμένοι ἐν αὐτῇ τῇ ἐρήμῳ τῷ Σινᾷ, καὶ λογιζόμενοι ἴδιοι τῷ Μοναστηρίῳ, πολυπληθεῖς οἷτες, καὶ νομίζοντες, ὅτι εἶναι ἄρχοντες καὶ φύλακες τῷ Μοναστηρίῳ, γίνονται διὰ τὸτο τυραννικώτεροι καὶ βαρύτεροι πρὸς τὰς Σιναίτας. Διαιρεῖται δὲ ἡ φυλὴ τῆς Ἀράβων Καφιέδων τῶν τῷ Μοναστηρίῳ εἰς τρεῖς γενεάς, τὴν Σαβάρην, ἢ Ἀβάρμεν, τὴν Οὐλάτ Σαίτ, καὶ τὴν Ἀλεκ, ὀνομαζομένης κατὰ τὰ ὀνόματα τειῶν γεναρχῶν, ἡν Σάλεχ τινὸς καλεμένου, ὁ ὁποῖος, ὡς λέγεται, ἀπέδωκε Χελσιανὸς πρὸ τῆς ἔξομώσεως τῆς ἀπογόνων τε, καὶ σώζεται ὁ τάφος τε πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῷ Μοναστηρίῳ, μακρὰ ὡς ἐξ μίλλια, κατὰ τὸν δρόμον τὸν πρὸς τὴν Αἴγυπτον, περικυκλωμένους καὶ σεγασμένους, ὅπως καὶ τιμῶντες αὐτὸν οἱ ἀπόγονοί τε, προσφέρου κατ' ἔτος θυσίαν. Κατοικῶσι δὲ τὴν ἐρημον αὐτῷ τῷ Σινᾷ, ἐκτεινομένη ἀπὸ τῆς ὀρεινῆς τῆς Ἀράβων, κατὰ τὴν Θεῖαν Γραφήν, ἕως εἰς τὴν ἐρημον Σίν, περιλαμβανομένης καὶ τῆς παραθαλασσίας τῆς κατὰ τὴν χερσόνησον τῆς Ἀραβικῆς Κόλπης, ὅλοι δηλαδὴ πᾶσι τῷ Μοναστηρίῳ.

Οἱ δὲ λοιποὶ Ἀραβες οἱ μὲν πρὸς Ἀνατολὰς τῷ Σινᾷ, καὶ κατοικῶντες τὴν χώραν κυρίως τῆς παλαιῶν Ναβαταίων, εἰς τὴν ὁποῖαν περιέχεται ἡ Βασιλεία τῆς Ἀμαληκίων, καὶ τὰ ὄρη τῆς Ἀμορραίων, τὰ πλησιόχωρα τῷ Σινᾷ, καὶ λεγόμενα σήμερον ἀπὸ τῆς Ἀραβίας Ἀκαμπα· αὐτοὶ λέγουσιν οἱ μακρὰ τοῦ Μοναστηρίου, διαμερῶνται ὁμοίως εἰς φυλαρχίας, καὶ ὑποδιαμερῶνται εἰς πολλὰς γενεάς, Ἀλβίνων, Χεσβάτηδων, Χεκατήδων, Σιάχηδων, Μισαίτηδων, Μωαζήδων, Γααμίνδων, καὶ ἄλλων πολλῶν.

Εἰς δὲ τὸ βόρειον τῷ Μοναστηρίῳ, κατὰ τὴν ἐρημον τὴν μεταξὺ τῷ Σινᾷ καὶ τῆς Ἰερουσαλῆμ, εἰς τὴν ὁποῖαν περιλαμβάνεται πολλὴ τῆς ἐρήμου Κηδάρ κατὰ τὴν Θεῖαν Γραφήν, καὶ ἡ Κάδης Βαρηὴ καὶ ἡ Ἰδαμαία, καὶ τὰ ὄρη Θαυμαὴ, ἕως εἰς τὴν ἐρημον Μωαβ, χώραν ὕδατορίας ἡμερῶν δεκαπέτε καὶ κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος, κατοικῶν οἱ λεγόμενοι Βεναταῖοι, Ταραβῖνοι, Χεκαήδες, καὶ Οὐλάτ Σαχινῆδες. Ἐξ αὐτῆς τῆς πλευταίας γενεᾶς διορίζονται κατὰ διαδοχὴν οἱ ἄρχηγοὶ ἐκάστης φυλῆς καὶ τῶν τῆς Ἀράβων, καὶ τῆς ἄλλων ἐκείνων, ὅσοι κατοικῶν τὴν ἐρημον τῆς Ἀκάμπων ὀρίων, λεγόμενοι κατ' αὐτὰς Οὐλάτ Σαχίν, δυνάμενοι δὲ καὶ τιμῶμενοι ὡς Βασιλεῖς.

Ἐξω δὲ τῷ Μισηρίῳ κατὰ τὸ Φιλμπίζι, τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν

τὴν Θεῖαν γραφὴν Ῥαμεσσή, ἢ Φιλισίην, κατοικῶν ἄλλαι δύο γενεαὶ Ἀράβων, τῆς λεγομένης Ἀγιάτηδων καὶ Ἀταυήδων, ὅπως κατοικήσῃ ποτὲ καὶ ὁ Πατεῖάρχης Ἰακώβ μετὰ τῆς ἡν τῆς, ἐλθόντες εἰς τὴν Αἴγυπτον· ὁ τόπος ἔτος λέγεται καὶ Γεσέμ. (α) Ἐκτείνονται δὲ τὰ ὅρια τῆς χώρας τῶν τῶν Ἀράβων, ἕως εἰς τὴν ἐρημον Ἡθάμ, τὴν κατὰ τὸν τῷ Σαβείσις, καὶ ἕως εἰς τὴν ἐρημον Σέρ, τὴν λεγομένην σήμερον Σύντερ. Αὐταὶ αἱ δύο γενεαὶ ὡς πλησιόχωροι τῆς Αἴγυπτος, ὑποτάσσονται εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς Ὀθωμανῶν διὰ τῆς ἐκεῖ Ἡγεμονίας. Διορίζου ὅμως ἕνα τῆς ὀμοφύλων προστεχέστερον ἄρχοντα, τὸν λεγόμενον Σείχηλάρη· ἐξ αὐτῆς διορίζεται προεὶς καὶ εἰς τὰς ἄλλας ῥηθείσας τρεῖς γενεάς τῶν Καφιέδων τῷ Μοναστηρίῳ, τίς ἡξέυρει διὰ ποῖαν παλαιὰ χέσιν καὶ πάξιν φυλάττειν τὸτο τὸ προνόμιον τῆς ἀρχῆς καὶ ψήφου τῆς ἁροσεῶν τῆς Μοναστηριακῆς φυλῆς τῆς Ἀράβων.

Τὸ κλίμα τῆς χώρας ἐκείνης εἶναι εὐχραές καὶ ὑγιεινόν· βρέχει πολλάκις, καὶ χιονίζει ἐνίοτε εἰς τὰς ὀρεινὰς τῶν καρπῶν ὅμως ἔδειξεν ἔτε δαδῶν ἔτε ἀπερμαίων, πλὴν τῆς ὀλίγων ἐλαίων τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τῆς ἄλλων εἰδῶν, ὅσα καλλιέργει καὶ ποτίζει τῆς Σιναιτικῆς ἢ φιλοπονια. Ζῶσι δὲ οἱ Ἀραβες αἰπόλοι καὶ κτηνοτρόφοι, πόρον ἔχοντες κυριώτερον τὴν διὰ καμήλων ἀχθοφορίαν εἰς τὰς Πόλεις τῆς Αἴγυπτος, καὶ τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας, καὶ πάχοντες μέγαν διὰ τὴν θερμὴν θερμότητα τῆς ἡλίου, καὶ διὰ τὴν αὐθιάν καὶ ξηρότητα τῆς γῆς, εὐχαιεῖσθαι μ' ὅλον τὸτο νὰ διατείβων εἰς τὰς ἐρήμους μάλλον, ἢ εἰς τὰς Πόλεις· βιάζονται ὅμως εἰς συχνὰς μεταναστάσεις, ἐρχόμενοι πάντοτε ὅπως εὐέλκεται τροφὴ διὰ τὰ ζῶα των, καὶ διατείβοντες κατ' ὅσον διαρκεῖ ὁ αὐτοφυῆς χόρτος τῆς γῆς. Τοῖστος δὲ λαός, ἀκαταστάτος καὶ κτηνοτρόφος βίβη, ἀδύνατον εἶναι νὰ πληθυνθῇ διὰ τὴν ἀφραξίαν τῆς Γεωργικῆς, καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐπομένως τῆς πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, τὰ ὅποια ὅσον εἶναι ὀλίγα, τὸσον ὁ ἀειθμός τῆς ἀνθρώπων ἐλαττῶται, καθὼς παρετήρησαν εἰς ὅλην τὴν γῆν οἱ ἀειθεῖς ἐξετασαὶ τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας,

(α) Ἡ Γεσέμ ἐκτείνεται κατὰ μῆκος ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς σόματος τῆς Νείλου ἄχρι τῆς ἰσθμῆς τῆς Δέλτας, γῆ καρποφόρος ποτε, ὡς ὑπὸ ἐνός τῆς τῆς Νείλου ρυάκων ποτίζομένη, καὶ πολυανθρωποπύνη καὶ ἄλλων νομῶν τῆς Αἴγυπτος, τῆς ὁποίας μητροπολις ἦσαν ἡ Τάνις, καθεδρὰ καὶ ἐπὶ Ἀβραάμ, καὶ Ἰωσήφ, καὶ Μωυσῆος, τῆς Βασιλείαν τῆς Αἴγυπτος. Οἱ Ἑβραῖοι ἀπ' ἀρχῆς κατοικῶνται ἐν τῇ γῇ αὐτῇ τῆς Γεσέμ, ὅπου δὲ πληθυνθέντες, ἐπὶ παν διασπαρῶνται ὡς ἀρόστων τῆς Αἴγυπτος. Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς παλαιᾶς Τάνις ἐστὶ σώζεται χωρίον καλεῖται Τανκχ.

μίας, καὶ καθὼς μαρτυρεῖ καὶ τὸ ἔθνος τὸτο ἤβ' Ἀράβων τὸ ὀλιγώτατον καὶ μικρότατον. Ἄν εὐόμισαν δὲ τινές, ὅτι τὰ πλῆθη ἤβ' Ἀράβων ὑπερπερὶν τὰ σημήνη ἤβ' μελιωδῶν, καὶ τὰ νεφῆ ἤβ' ἀκείδων, τὸτο συμβαίνει, διότι τὸ πλῆθος ἤβ' σκηνητῆ καὶ πλωαμενῶν φωτὰζει πᾶντοτε περαιοτέρων, καὶ ἐκπλήττει τὰς ἀπαντῶντας.

Ἡ τροφή ἤβ' Ἀράβων εἶναι ὀλίγη καὶ ξηρά· ὁ ὕπνος των ὁμοίως ὀλίγος καὶ ἐλαφρός. Ἡ ὄρασις των φθαίνει εἰς τὸ διπλῆν διάστημα τῆς καθ' ἡμᾶς ὄρασεως, ὁμοίως καὶ ἡ ἀκοή των· αἰδοῦνται μακρόθεν ἕως τεῖα μίλια τὴν ὄσμην τῶ καπνῶ, καὶ γνωρίζουν τὸ εἶδος τῆς καιομένης ὕλης. Ἐν συντόμῳ τὰ αἰσθητήρια των διὰ τὴν φυσικωτέρων διαίταν εἶναι καθαρώτερα καὶ πλεώτερα· ὁ νῦς των εἶναι ὀξύτατος καὶ περιέργος. Διακρίνουν, ὡς λέγεται, τὰ ἴχνη ἤβ' ἀνδρῶν ἀπὸ τὰ ἴχνη ἤβ' γυναικῶν· γνωρίζουν ποῖον εἶναι ὑπαῖδρος γυναικός, καὶ ποῖον ἐγκυμονήσης, ὡς βαδύτερον ἴσως διὰ τὸ βάρος τῆς κυφορίας· ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ὡς ἀμφίβολα δεῖ εἶναι πίσεως ἀξία· μὲν ὅλον τὸτο πολλοὶ ὡς αὐτόπται μάρτυρες διήχουρίζονται, διηγάμενοι ἰδιαιτέρως τὴν κατὰ τὸτο περιέργειαν τῶ κηπερῶ τῶ Μοναστηρίου, ὁ ὁποῖος ἐφανερώσε πολλὰκις ἀπὸ τὰ ἴχνη τὸν κλέπτην τοῦ φυλαττομένου κήτῃ. Εἶναι πρὸς τῶτοις οἱ Ἀραβες εὐκίνητοι διὰ τὴν σωματικὴν ξηρότητα, καὶ τολμηροὶ εἰς τὰς πολεμικὰς πράξεις· ὁ δὲ πόλεμος γίνεται μετὰ ἤβ' εἰρημενῶν φυλῶν, καὶ μάχονται ἔφιπποι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον· μεταχειρίζονται ὄπλα πυροβάλα, ἀτελῆ ὅμως καὶ δυσμεταχειρίσιμα, μὴ ἔχοντα φροσκειμένην τὴν ἐξαπτικὴν τῶ πυρός μηχανὴν (τζακμάκι), τῆς ὁποίας τὴν χρεῖαν ἀναπληροῦ λοιπὸν πρόχειρος δαυλὸς προαναπτόμενος (φιτίλι). Ἡ μήτηρ λῆει συχνὰ τὸ παιδίον τῆς εἰς τὸν ἔρον τῆς καμῆλης, καὶ τὸ κρύπτει εἰς τὴν ἄμμον, διὰ νὰ μὴ μείνη λεπτὸν τὸ δέρμα τῆ καὶ ἀνεπίδεκτον τῆς θερμότητος τῶ ἡλίου. Εἶναι ὑποκειται ἤ ἀσειότατοι εἰρῶνες. Γνωρίζουν τὸν Σιναιτὴν αὐ εἶναι ἰδιώτης ἢ Ἰερύς, καὶ παιάζουν γελοιοδέστατα τὸν φρωτῶπερον. Διακινῶνται δὲ αὐόμως κατὰ τὴν ἰδίαν κρίσιν τῶ δικαίῃ καὶ ἀδικῶ· τιμωρῶν εἰς θανάτον τὸν κλέπτην καὶ τὸν μοιχόν, μὲν ὅλον τὸτο εἶναι ὅλοι κλέπται καὶ ἀσελγέστατοι, τὸ μὲν διὰ τὴν πολλὴν ἐνδειαν τῶν ἀναγκαίων, τὸ δὲ διὰ τὴν θερμότητα τῶ κλίματος. Εἶναι φιλόξενοι καὶ θεραπευτικοὶ καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὰς Σιναιτάς, ὅχι ὅμως ἐκ συμπαθείας καὶ φιλανθρωπίας, ἀλλ' ἀποβλέποντες εἰς ἀμοιβὴν περαιοτέρας φροσφοράς, διὰ τὸτο περιποιούμενοι τὸν Σιναιτὴν, ζητῶν παρ' αὐτῶ ὅσα δεῖ ἔχει, καὶ δέν τὰς μέλλει τίποτε αὐ τὸν ἀφήσεν γυμνόν.

Ἡ δὲ θρησκεία των ἀναφέρεται διόλιε εἰς τὸ δόγμα τῶ Μωάμεθ,

μεθ, ἀφενὲς ὅμως καὶ χεδὸν κατηργημένη διὰ τὴν ἀγράμματον ἀμάθειαν καὶ ἀγελιότητα ἤβ' ἀνδρῶν, καὶ διὰ τὸν ἐρημικὸν καὶ ἀκοινώητον βίον ἤβ' γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι μεθ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη οἱ πρῶτοι καὶ πιδανώτεροι διδάσκαλοι ἤβ' θρησκευτικῶν δόγματων· φέρει ὅμως νὰ ἀκέραιον πρῶτον, διὰ νὰ φροσδέστω ὑπερον, καὶ νὰ παραδώστω εἰς τὰ παιδία των τὴν Θεολογίαν· μὲν ὅλον τὸτο ἔτε Ἐβραῖός, ἔτε Ἀρμενίος, ἔτε ἄλλος τις ἐκ ἤβ' χρισμάτων τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, δύναται σήμερον νὰ φροχωρήσῃ φανερά εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, πλὴν ἤβ' Σιναιτῶν καὶ ἤβ' ὁμογενοῦν Γραικῶν· τὸτο δὲ εἶναι βέβαια ἀποτέλεσμα ὄχι θρησκευτικῆς ἀντιπαθείας, ἀλλὰ περιεργίας ἐθνικῆς εἰς ἀνάτροπὴν τινὸς ὑποπτευομένης κακοβουλίας· ἤβ' τὰς ἄλλας μεθ ὡς ἀσκόπους, τὰς νομίζων κατακόπτες, ἀποδέχονται δὲ τὸν Γραικὸν ὡς φροσκυνητὴν, ἔχοντα φροφανεστάτην αἰτίαν ὀδοιπορίας· μὲν ὅλον τὸτο τὸν παραλαμβάνει μεθ ὁ Καφεῖρης, ἤβ' ὁ ἀχ' Φοφόρος Ἀραβ, ὑποχόμενος τὴν ἀσφάλειά τῆ· αὐ ὅμως συμβῆ καθ' ὄδον ἔλλειψις νεροῦ, περιγράφει κύκλον κατὰ γῆς, καὶ περιερίζει τὸν ξέρον, καὶ ὑτάγει μόνος νὰ φέρῃ νερόν· τὸτο δὲ γίνεται, διὰ νὰ μὴ μάθῃ ὁ ξέρος τὰς πηγὰς ἤβ' ὑδάτων, καὶ διὰ νὰ μείνῃ ἀνεσῶχλητος ἀπὸ τῶ ἄλλας Ἀραβας, οἱ ὁποῖοι νομίζων ἐκεῖνον τὸν κύκλον ὡς ἱερὸν ἄσυλον ἐκ παλαιὰς συνθήκης, καὶ πλησιάζει μεθ, ἀλλὰ μέχει τῆς γραμμῆς, καὶ τότε μόνου ἀρπάζων ἀνυπευθύτως καὶ τὸ πρᾶγμα τῆ καὶ τὴν ζωὴν, ὅταν πισεύσῃ τὰς ἀπατηλὰς λόγους των, καὶ φροκύψῃ ἔξω τῆς περιφερείας τῶ κύκλου.

Ἐν συντόμῳ εἰς βαρβαρότητα ἤβ' ἀναφέρεται μᾶλλον ἢ δευτεροδαιμονία των, ἢ εἰς ἀρχὰς θρησκευτικὰς, διὰ τὸτο εἰς καιρὸν ἀνομβείας, τῆς βαρυτάτης μάσιγος ἐκεῖνς τῶ τόπῳ, παρακινῶν τὰς Σιναιτάς εἰς παράκλησιν βροχῆς, νομίζοντες τὸν Θεὸν ἐπήκουσ τῆς δεήσεως καὶ ἤβ' ἐπροδρήσκων. Συνέβη μάλιστα νὰ ζητήσων τὴν βροχὴν ἀφεύτως ἀπὸ τῶ Σιναιτάς, ἀπειλῶντες αὐν δεῖ βρέξῃ, θανάτος ἢ διωγμῶς, καὶ προβάλλοντες τὸτο τὸ δίλημμα· „Ἄν εἶ-
 „σε καλοὶ, πρέπει νὰ εἰσακκοθῆτε, παρακαλῶντες τὸν Θεόν, αὐ
 „εἶδε κακοὶ, διὰ τί νὰ μὴ σὰς διώξωμεν, καὶ νὰ φέρωμεν εἰς τὸ
 „Μοναστήριον καλὸς ἀνθρώπος“· Ἄλλ' εἰς τοιαύτας δυσυχίας φέ-
 „ρεται ὁ ἀνθρώπος κατὰ τὴν ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ κατὰ τὸ φρόνημά
 „τῆ, καὶ ἐπομένως αὐτὸς ὁ τρόπος ἤβ' Ἀράβων, ἴσως δεῖ εἶναι ἔρ-
 „γον ἀνέξιθρησκείας τόσον, ὅσον ἀμνηχανίας καὶ παραλογισμῶ. Τὸ
 „νὰ συνέρχωνται ὅμως πολλὰκις ἐν καιρῶ ἀνείσεως καὶ εἰθυμίας, ἀν-
 „δρες καὶ γυναῖκες, καὶ νὰ καπνίζων θυμιάματα πέριξ τῶ Μοναστηρίου,

ἢ προσφέρουσι θυσιάαν εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον, νὰ ραυτίξω τὰ τεῖχη μὲ τὰ αἵματα τῶν θυσιῶν, ἄδοντες ἄσματα θεατρῶν, τῆτο αἰς θεωρητῆν εἰς τὰς ἀποικίας καὶ δόλους Ἀραβίας ὡς παραφασίαν τῶ παλαιῶ Χριστιανισμοῦ, τὴν ὁποίαν ὁ χρόνος δὲν ἐδυνήθη νὰ καταξήραθῃ ὡς πρὸς τὸν αὐτόχθονα ὅμως ἀναφερόμενον, μαρτυρεῖ τὴν νέκρωσιν τῆς θρησκείας των, καθὼς καὶ ἐκ πολλῶν διηγημάτων φαίνεται, ἢ μάλιστα τὸ κατωτέρω.

Συνέβη ποτὲ πλυτοχρῆστος αἰουβεία εἰς ὅλην τὴν Ἀραβίαν, καὶ πολὺς θάνατος ἐπομένως αὐθρώπων ἢ βοσκημάτων διὰ τὴν μεγάλην δίψαν ἢ ξηρότητα τῆς γῆς. Οἱ δὲ Ἀραβες ἀποδιδόντες τὸ κακὸν εἰς μεταφυσικὰς αἰτίας, ἠρώτησαν εἷς Ἰεροσκόπον γέροντα τὴν ἐρμητικὴν τῆς θεραπείας, ὁ ὁποῖος ἀπεκρίθη ὅτι „οἱ Σιναῖται „ἐθαύω τὸ βιβλίον τῆς βροχῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς κορυφῆς „τῆ Σινᾶ, ἢ ἐν ὅσῳ μένει κεκρυμμένον, ἀδύνατον νὰ παύσῃ τὸ „κακὸν τῆς αἰουβείας“. Αὐτοὶ λοιπὸν νομίζοντες ὅτι διὰ τῆτο ἀνεκάνισαν οἱ Σιναῖται πρὸ ὀλίγου τὴν Ἐκκλησίαν ἐκείνην, ἄρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἢ τὴν καπνίσαντες, ἢ ἀέσκαψαν ἕως δύο πήχεις τὸ ἔδαφος τῆς, διὰ νὰ εὕρῃ τὸ βιβλίον τῆς βροχῆς, ἢ νὰ αἰσίζω δι' αὐτὸ τὸς καταρράκτας τῶ ἔρῶν, κατὰ τὸν λόγον τῶ Ἰεροσκόπου. Τὸ δὲ παράδοξον εἶναι, ὅτι βιβλίον μὲν ἔπε ἦτον παντελῶς, ἔπε εὐρέθη ἢ μόλις ὅμως ἐτελείωσαν τὸ ἔργον τῆς δυσταλαιμοίας των, καὶ διεδέχθη τὴν αἰθερίαν ὀμιχλώδη αἴθρ, ἐσκοτίθη τὸ περιέχον, συνεσφράφησαν νεφέλαι, ἢ διερράγηται εἰς ὄμβρον ἢ ὑετὸν πρὶν νὰ ἐπιστρέψω οἱ Ἀραβες, οἱ ὁποῖοι χαίροντες, ἐφιλοτιμηθησαν νὰ τρέξω ταχύτεροι τῶ ῥευμάτων, διὰ νὰ ἀποδώσω εἰς τὸν Ἰεροσκόπον τὰς χάριτας τῆς εὐγνωμοσύνης ὑγρῶ τῶ προσώπῳ ἄλλὰ μετ' ὀλίγον διελύθησαν ἐκεῖνα τὰ νέφη, ἢ πάλιν ἐπεκράτει αἰουβεία χειροτέρα τῆς πρώτης. Οἱ δὲ Ἀραβες, οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν αὐτομάτου σύμπτωσιν ἐκείνης τῆς βροχῆς, δὲν ἐνόμισαν τὸν γέροντα ὡς Ἅγιον τῶ Θεῶ ἢ κρυφιογνώστην, ἄρμησαν ἀμέσως ἢ τὸν ἐθανάτωσαν ὡς μωρολόγον ἢ κακὸν ὀδηγόν, παρακαλίσαντες τὸν Σιναῖται νὰ ἀνοικοδομήσω τὴν Ἐκκλησίαν. Τοιαῦτα περὶ τῶτων λέγονται πολλά, ἐκ τῶ ὁποῖων φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι θρησκευτικὸν τὸ εἶδος τῆς θεοταλαιμοίας των, ἢ αὐ ἐβλάψαν πολλάκις Παρεκκλησία, ἢ διέσθειραν εἰκόνας Ἁγίων, ἀπέβλεπον εἰς ἐκδίκησιν τῆς ὑποτιθεμένης κακίας μάλλον, ἢ τῶ Χριστιανισμοῦ τῶ Σιναῖτων ἢ γινετο τότε γίνεται πιστός ὁ Ἀραβ, ὅταν δὲν εὐχαιρῆσθῃ τὴν πείναν τῶ οἰκοδόμος τῶ Μοναστηρίου, ἢ τῆ ἀληθείᾳ, ἢ νέκρωσις τῆς θρησκείας τῶ Ἀράβων ἐπιφέρει τὴν περισσότερο βλάβην εἰς τὸ Μοναστήριον

ἐπει-

ἐπειδὴ αὐ ἐφύλαττον ἢ αὐτοὶ ἀκλειῶς τὰ δόγματα τῶ Μωάμεθ, αὐτοὶ νὰ ζητῶν, ἐπρεπε νὰ δίδωμ εἰς τὸς Σιναῖται, ἢ κατὰ πάντα τρόπον νὰ τὰς πελοποιῶνται ἢ νὰ τὰς ὑπερασπίζωται.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι εὐχαιρῆσθῆς ὁ Μωάμεθ πολλάκις εἰς τὸ Σινᾶ κατ' ἀρχὰς τῶ κηρύγματός τε, ἢ παρατηρήσας τὸ σύστημα τῶ ἐκεί Μοναστῶν, ὅτι ἀπέβλεπε δι' ὅλα εἰς βίον ἰσχυρίας ἢ ἀρετῆς, ἔκλεων ὡς ἐπιτηδεῖον τρόπον αἰταμοιβῆς τὸ νὰ ἀφήσῃ εἰς τὸς διαδόχους τῶ ἔγγραφον Ἀχιτναμέ, ἢ τὴν διαθήκην ἢ παραγγελίαν συσατικὴν τῶ Σιναῖτων. Ἀφ' ἔ λοιπὸν ἐπεκύρωσε τὰ παλαιὰ προνόμια τῶ Ἰουδαίων, ἔγραψε πρὸς τῶτοις περισσότερο ἢ μεγαλύτερα, καθὼς τὸν ὑπηγόρευσε ἢ πρὸς τὸ Μοναστήριον εὐνοία τε, τὰ ἐπισφράγισε μὲ τὸν τύπον τῆς χειρὸς τε, ἢ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸς Σιναῖτους. „Ὅλοι οἱ ἀληθεῖς ὁπαδοὶ τῶ Μωαμεθικῶν δογμάτων ὑπερασπίθησαν αὐτὰ τὰ προνόμια τῶ Σιναῖτων, ὡς Ἰερά ἀπαρασάλευτα, ἢ μάλιστα ὁ Σελτάν Σελήμης ὁ Α', ὁ κατακτητῆς τῆς Αἰγύπτου, ὁ ὁποῖος ὅταν ἐνεχείρισαν εἰς αὐτὸν οἱ Σιναῖται τὴν εἰρημένον διαθήκην, ζήτησεν δι' αὐτῆς τὴν Βασιλικὴν τῶ ὑπεράσπισιν, εὐόμισεν ὅτι ἦνρεν ἀτίμητον θησαυρὸν, ἢ ὡμολόγησεν, ὅτι δὲν ἐχάρη τόσον διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Αἰγύπτου, ὅσον διὰ τὴν ἀπόκτησιν αὐτῶ τῶ θησαυροῦ. Ὁθεν τὸ μὲν φρωτότυπον ἐφύλαξεν εἰς τὸ ταμεῖον τῶ βασιλικῶν κειμηλίων, ἔδωκε δὲ εἰς τὸς Σιναῖταις ἀπαράλλακτον ἀτίγραφον, ἐτικυρώσας ἐκεῖνα τὰ προνόμια μὲ φρωθήκην περισσότερο δι' ἰδίᾳ Διπλώματος (Μπερατίς), τὸ ὁποῖον παρ' ὅλων τῶν αὐτῶ λαμπρῶν διαδόχων μέχρι τῶτου ἐπεκυρώθη.

Διὰ τὸ σέβας πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν διαθήκην τῶ κρατάντων, πολλάκις αὐτὴ ἐπὶ πολλῶν περιστάσεων, ἐφαῖν εἰς τὸ γένος ἐπωφελῆς, καθὼς αὐτὴ ἐχάτως μὲ τὸ αὐτὸ σέβας ἀεγκώδη εἰς τὴν πληρεσάτην σύνοδον τῆς ἐκλάμπου Γερουσίας τῶ Ὀθωμανικῶ Κράτους, τὴν συγκροτηθεῖσαν ἐπίτηδες διὰ τὴν διαφορὰ τῶ Γραικῶν ἢ Ἀρμενίων περὶ τῶ Ἁγίου Τάφου κατὰ τὸ αἰώ. ἔτος, ἀαγνωθεῖσα τότε ὡς πειλεκτικὴ πολλῶν φράσεων, ἀαφερομένων εἰς κηδεμονίαν καὶ σύστασιν τῶ δικαιωμάτων ὅλα τῶ Γραικικῶ ἔθους, καὶ συντελέσασα εἰς εὐδουχίαν. Ἐν συντόμῳ μὲ αὐτὴν τὴν διαθήκην ἀφελείται μέχρι τῶ δε πολλαχῶς τὸ Μοναστήριον, καὶ ἀπολαμβανῆναι πάντε τὰ προνόμια τε, πλὴν ἐκείνων μόνον, ὅσα ἢ φρόνησις τῶ Σιναῖτων παρεσιώπησε ἢ κατήργησεν, οἰκονομῶσα τὰ φράγματα κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς σοφῆς γνώμης, τῶ „πάν μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δὲ „ἀλεγεινά“.

Τοιαύ-

Τοιαύτην δύναμιν ἤθελεν ἔχει καὶ εἰς τὰς Ἀραβας ἢ ῥηθεῖσα διαθήκη, ἀλλ' εὐερίσκοντο εἰς αὐτὰς διδάσκαλοι τῶν θρησκευτικῶν παραγγελάτων, ὑποδερμαίνοντες συνεχῶς τὰ δόγματα τῆς πίστεως τῶν ἤθελεν ἀπολαμβάνει μάλιςα περισοτέρων ὠφέλιαν τὸ Μοναστήριον εἰς ἐκείνας τὰς τόπους, καθὼς δύναται νὰ σοχαδῆ ὅς τις ἤξευρε πόσον εὐερίσκονεν δρασηριωτέρας τὰς θρησκευτικὰς ἀφορμὰς ὅσον φοροχωρῶμεν εἰς τὸν Ἰσημεριῶν, καὶ πόσον ἀυξάνει ὁ ἐνδυσιασμός εἰς τὰ θερμὰ κλίματα διὰ τὸν βρασμὸν τῆς φαντασίας ὄντες ὅμως ἀδιάφοροι χεδὸν εἰς τὰ χρέη τῆς θρησκείας τῶν, δευ καταγίνονται εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ ζητῶν καὶ νὰ λαμβάνων ἀπὸ τὰς Σιναιτίας καὶ ἔτω τόσας χάρειτας ἀναφέρει σήμερον τὸ Μοναστήριον εἰς τὰς δούλους τῆς, ὅσας αἱ μέλιοντι πρὸς τὰς κηφίνας. Ἰδὲ πῶς αἱ παρ' ἐλπίδα πεισιδάσεις μεταφέρων τὰ φράγματα εἰς τοιαύτων πέλος, οἷον δὲν ἐφραυτάθη ποτε, ἔδὲ ἐπίσεισεν ὁ πρῶτος ἐνεργός! Ἰδὲ πῶς καὶ τὸ καλὸν ἐκίπτει πολλὰκις, καὶ τερατεργεῖται εἰς τὸ ἐκ διαμέτρων ἀντικείμενον κακὸν, καὶ γίνεταί βλάβης πρόξενον, αὐτὴ τῆς σοχαζομένης ὠφελείας! Οἱ ἀποικοὶ τῶ Ἰστανιανῶν εἰς βοήθειαν καὶ συμμαχίαν τῶ Μοναστηρίου, μετβλήθησαν εἰς συστήματα ἀλιωρῶν γεννημάτων, ἀνθρώπων ἐξηγειωμένων εἰς ἀρπαγὴν ἢ Σιναιτίας ὡσεὶ ἀπαραβάλωμεν τὰς σημερινὰς ἀρπακτικῆρας δούλων τῶν μὲ τὰς ἄλλοτε θερμὰς ὑπηρετίας ἢ φοροκατόχων Μοναστηρίων, θέλωμεν συναρμολογήσει ἄσυμβίβαστον εἰρμὸν εὐλογίας καὶ κατάρτας, τῆς αὐτῆς Μονῆς περὶ τὸ αὐτὸ ὑποκειμένον, πρᾶγμα παραδόξον, ἔργον δὲ τῶ χρόνου καὶ τῆς ἀκαδέκτης περιφορᾶς ἢ ἀνθρώπων μεταβολῶν, ἢ μάλλον εἰπεῖν τῆς ἀνέξετατος φρονοίας τῶ παναγάθε Θεῷ, ὁ ὁποῖος διὰ τὴν πολλὴν ἄβυσσον ἢ κειμάτων τῶ πικρῶτος εὐδοκεῖ πολλὰκις νὰ διοικῆ τὸν Κόσμον, φέρων ὀλοκλήρους Πόλεις εἰς αἴθειαν καὶ θλίψιν διὰ ἢ αὐτῶν ὀργάνων, καὶ συγκροτῆ τὰς ἀνθρώπων εἰς πανηγύρεις καὶ διαδέσεις θυμιαμάτων καὶ σεναγμάτων.

Μεταξὺ τοιαύτου ἔθους εὐερίσκειται τὸ Μοναστήριον τῶ Σινά, ὡς Πόλις ἀκαταπαύτως πολιορχαμένη, καὶ ἐλπίξιστα μετὰ Θεῶν εἰς μόνην τὴν διάκλεισιν ἢ παρακαθημένων ἐχθρῶν διάκλεισις, τὴν ὁποῖαν δευ διδάσκει εἰς τὰς Ἀραβας ἔτε ἢ θεωρία ἢ ἀνθρώπων δικαιομάτων, ἔτε τῆς παγκοσμίου ἡθικῆς αἱ φιλανθρώποι ἀρχαί, ἀλλὰ μόνον, ὡς εἶπομεν, τὸ ἴδιον συμφέρον ἀπὸ τὸ Μοναστήριον τρέφονται καὶ οἱ πλησιόχωροι, καὶ οἱ δούλοι λεγόμενοι. Ἀπὸ τὸ Μοναστήριον φεραπύονται πολυτρόπως οἱ μακρόθεν ἐρχόμενοι κατ' ἡμέραν ξεῖοι, καὶ ὅλοι ἐν συντόμῳ λαμβάνων καὶ πεταγμένας δωρεὰς

καὶ συχνὰς περλοποιήσεις, ὁ μεν ἐνδυμάτων, ὁ δὲ τροφῶν, ὁ δὲ ἄλλων φραγμάτων, κατὰ λόγον ἕκαστος τῆς ἐπιμονῆς τῆς, καὶ τῆς ἀγελότητος τῆς ἤθετος τῶ διὰ τῶτο ὁ οἰκονόμος τῶ Μοναστηρίου φέρεται νὰ εἶναι τῶ ὄντι οἰκονομικῶς ἀνθρώπος, εἰδήμων ἀκλειῶς τῆς ἀραβικῆς γνώμης, καὶ ἰκανὸς νὰ εὐχαριστῆ τὴν πλεονεξίαν τῶν κατὰ τὰς πεισιδάσεις ποικιλοτρόπως, ὡσεὶ μὴτε νὰ ἀυξάνη ἀπειτέρργων τὰς χρεῖας τῶ Μοναστηρίου, μὴτε νὰ φέρη ταραχὰς διὰ τὴν ὑπεροφίαν τῶ. Πολλὰκις συνέβη καὶ ἐξηγεώθησαν οἱ Ἀραβες, καὶ πεισιδάσαν τὰς Σιναιτίας εἰς τὴν ἐχάτην σενοχωρίαν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν μόλις ἠλευθερώθησαν, δαπανήσαντες ἑκατονταπλάσια ἢ ὅσα κατ' ἀρχὰς ἐνόμισαν ὅτι δύναται νὰ οἰκονομήσων. Ὅλα τὰ τοιαῦτα ἄτοπα εἶναι γεγραμμένα ἰσορικῶς εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶ Μοναστηρίου, καὶ ἔχει χρεῖος πρὸ πάντων ὁ οἰκονόμος νὰ τὰ ἀναγινώσκη, διὰ νὰ λαμβάνη πείρων ἀρχαιοτέρων φραγμάτων, νὰ μαυθαίνη πῶς εὐδοκίμησαν καὶ πῶς ἀπέτυχον οἱ παλαιότεροι οἰκονόμοι, καὶ νὰ ἐκπληροῖ τὴν αἰὰ χεῖρας ὑπεργίαν κατ' ἀκλειβέσων τέχνην οἰκονομίας ὅσον εἶναι δυνατὸν.

Ἡ γενικὴ γνώμη ἢ Ἀράβων εἶναι δύσκολον ἢ ἀποφασίστη τὸν ὄλιθρον τῶ Μοναστηρίου, τῆς κοινῆς αὐτῶν ἀποθήκης. Ἡ μερικὴ δὲ συνομωσία, ἢ ὁποῖα λαμβάνει τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τὴν δυσαρτέκειαν καὶ κακοθήθειαν ἐνός, ἢ δύν, εὐκολώτερον ἐπιχειρεῖ κείνησα τὸ συμφέρον κατὰ τὴν ἰδιαίτερον πλεονεξίαν. Ὁ κακὸς τρόπος Ἀραβῶν δευ εὐχαριστεῖται πολλὰκις νὰ λαμβάνη τὸ πεταγμένον. Θέλει νὰ πεισιδάσει τὸ σιτηρῆσιον, καὶ πάντοτε ζητεῖ μὴ λαμβάνων δευ, πῶς ἐκδικεῖται; ἀνάπτει τὸν δαυλὸν, ἀναβαίνει ἐνοσπλος εἰς τὸ πλησίον Ὁρος τῆς Ἁγίας Ἐπισήμης, καὶ ἢ φρολέγει τὸν σκοπὸν τῶ ὡς τελευταῖον ἐπιχειρήμα πειθῆς, ἢ παρακάθηται σιωπηλῶς, διὰ νὰ κτυπήτη μακρόθεν τὸν τυχόντα Σιναιτιῶν. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ δυσωπηθῆ ἀμέσως διὰ τῆς φροφορᾶς ἢ ζητημένων φραγμάτων, ἢ νὰ ἐγκληθῆ εἰς τὰς φροσβυτέρους ἢ Ἀράβων, καὶ διὰ τῆς κείσεως αὐτῶν νὰ συμβιβασθῆ. Τὰ δίκαια λέγονται ἀφ' ἑκατέρου μέρους ἢ διαφερομένων, ὁ κειτῆς ἀκεί, καὶ δευ ἐξετάζει πωπελῶς ἔτε ἢ ἐλέγχων τὴν δύναμιν, ἔτε ἢ ἐγκλημάτων τὸ βάρος, ἀλλὰ γράφει γραμμὰς κατὰ γῆς, σημειῶν κατὰ μέρος τὰ σφάλματα ἢ κεινομένων, καὶ κατὰ τὸν ἀειθρὸν ἐπειτα ἢ γραμμῶν, ὅπερ ἐστὶ ἢ σφαλμάτων, ἀποφασίζει τὸ δίκαιον. Ὅταν ὅμως ἢ δυσαρτέσκενα καταλάβη πολλὰς διὰ πεισιδάσεις ἀφρονοήτας, καὶ κραταυθῆ συνομωσία κατὰ τῶ Μοναστηρίου, ποτε ὁ καπνὸς ἢ δαυλῶν καταπνίγει τὸ δίκαιον ἢ Σιναιτιῶν, καὶ φέρε τὴν ψῆφον ὅχι

κειτής, ἀλλ' ὁ φυσικὸς καὶ ἀκατάλυτος νόμος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐκ πρώτης αἰῶνος περιόδου ἢ μάχιρα τῆς δυνατῶν δικαῖται κατὰ τῆς ἀδυνατῶν ἔτω θέλομεν, λέγουσιν οἱ Ἀραβες, καὶ ἔτω γίνεται.

Ἐν συντόμῳ πόσον εἶναι φρονηλωμένος εἰς τὸ Μονασῆλιον ὁ νῦν τῆς Ἀράβων, ὥστε τὸ μόνον ὑποκείμενον τῆς ὀμιλίας των, ἢ ὁποία γίνεται πάντοτε μεγαλοφώνως, καὶ μὲ πολλὰς χειρονομίας, ἄλλο δὲ εἶναι, εἰμὴ ἐγὼ σήμερον ἔλαβον ἀπὸ τὸν οἰκονόμον τῶτο, ἐγὼ ἐζήτησα, καὶ δὲ μ' ἔδωκαν, ὁ δὲ εἶνα Σιναιίτης εἶναι καλὸς, ὁ δὲ εἶνα ὑποκρίνεται πῶς δὲ ἀκείν' αὐτεῖον φέρει νὰ φροβαλωμεν τῶτο, νὰ ζητήσωμεν ἐκεῖνο, καὶ τ. λ. Ὁθεν διὰ τὰς τοιαύτας κατ' ἡμέραν μεταξύ των ὀμιλίας, μιμνῆνται τὰ φράγματα καὶ τὰ παιδιᾶτων, ἤγρον κτίζων Μονασῆλιον μικρὸν, διαρῆνται εἰς Ἀραβας καὶ Σιναιίτας, καὶ παίζων ὑποκρινόμενα.

Δι' ὅλα ταῦτα αἱ πύλαι τῶ Μονασῆλιου εἶναι κατάκτιστοι αἰωνίως· ἢ δὲ εἰσόδος καὶ ἐξόδος τῆς ἀνθρώπων καὶ τῆς ἀναγκαίων φραγμάτων, γίνεται διὰ μιᾶς πύλης εἰς ὕψος τὸ τεῖχος ἐπὶ ὄργων, λεγομένης Τυβάρας Ἀραβισί, ὅπως διατεῖβεν πάντοτε οἱ πρὸς οἰκονομίαν τῆς Ἀράβων πεταχμένοι Σιναιίται, καταβιβάζοντες τὰς τροφὰς αὐτῶν, καὶ ἀναβιβάζοντες τὰ εἰσαγόμενα φράγματα μὲ τὴν μηχανὴν τῶ λεγομένου Ἐργάτου· ὅταν δὲ συμβῆ νὰ σαλῆ εἰς τὸ Μονασῆλιον ἀνθρώπος, ἢ ἄλλο φράγμα ἐν καιρῷ δυσαρτεσκειᾶς τῆς Ἀράβων, ἀναγκάζονται οἱ Σιναιίται νὰ διαλύσων τὴν διαφορᾶν, ἐπειδὴ οἱ Ἀραβες ἐμποδίζων κάτω καὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸν ἀνθρώπων. Ἀνοίγεται δὲ πύλη μεγάλης εἰσόδου μόνον, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὸ Σινᾶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος· ἔρχεται δὲ πολλὰ σπανίως, ἐπειδὴ τότε γίνεται πολλὴ καὶ ἀοικονόμητος δαπάνη δώρων καὶ χρημάτων εἰς τὰς φροχούτας καὶ ὑποδείξερους τῆς Ἀράβων, συνερχομένων πανπληθεῖ εἰς ὑπαύτησιν τῶ Ἀρχιεπισκόπου, ὁ ὁποῖος νομιζέται παρ' αὐτοῖς ὡς Ἡγεμῶν τῆς ἐρήμου. Ἀνοίγεται δὲ ἡ ῥηθεῖσα μεγάλη πύλη διὰ χειρὸς τειῶν Ἀράβων ἀπὸ τὰς τρεῖς γενεάς, καὶ μένει ἀνοικτὴ εἰς ὅλην τὴν ἐκεῖ διατεῖβην τῶ Ἀρχιεπισκόπου, καὶ πάλιν ἀφ' ἑ φύγη, κτίζεται, φροκαταβαλλομένου τῆς φρώτων τειῶν λίθων διὰ τῆς αὐτῶν χειρῶν. Ἡ τάξις αὕτη ἐπεκράτησε παλαιόθεν, καὶ σημαίνει βέβαια τὴν κοινὴν συγκατάθεσιν πρὸς σωτηρίαν τῶ Μονασῆλιου, καὶ τὴν γενικὴν πρόνοιαν εἰς ἀπαύτησιν τῆς μωικῆς καταδρομῆς.

Διατεῖβει δὲ πάντοτε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἰς ὅποιον μέρος τὸν φροκαλέει τὸ συμφέρον τῶ Μονασῆλιου· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅμως εἰς τὴν φρωτεύσαν Πόλιν τῆς Αἰγύπτου, κατὰ τὸ μέρος τὸ λεγόμενον Τζυβαῖαν, ὅπως ἔχει τὸ Σινᾶ Μετόχειον μεγάλης οἰκοδομῆς.

Τε

Τῶτο τὸ Μετόχειον ἐπέχει τὰ δευτερεῖα τῶ Μονασῆλιου, καὶ φυλάττει ἀπαράλλακτον κατ' ὅλα τὴν μονασῆλιακὴν διαίταν καὶ τάξιν· ἢ δὲ τάξις εἶναι Κοινόβιον μὲ ῥυθμὸν εἰρηνικώτατον, καὶ ὅπως ἀδελφικόν· ἀπόντος δὲ τῶ Ἀρχιεπισκόπου, κοινοβιαρχεῖ ἐπιτροπικῶς ὁ λεγόμενος Δικαῖος, καθὼς καὶ εἰς τὸ Μονασῆλιον. Εἰς τῶτο τὸ Μετόχειον διατεῖβεν πάντοτε πολλοὶ προεσῶτες τῶ Μονασῆλιου, καὶ εἰς τὴν σύναξιν αὐτῶν ἀναφέρεται ὅλη ἡ διαίτησις τῶν μονασῆλιακῶν φραγμάτων· ἢ Τζυβαῖα δηλαδὴ σέλλει τὸς ἀπανταχῶς Ἀρχιεπισκόπου καὶ Πρωτοσυγγέλτου, διορίζει τὸς Ἡγεμῶνας τῆς ἔξω Μετοχειῶν, καὶ εἶναι τὸ κέντρον ἐν ἐνὶ λόγῳ τῆς ὅλης οἰκονομίας καὶ διοικήσεως τῶ Σινᾶ. Ἡ ἀπόστασις τῶ Μονασῆλιου εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀραβικῆς Ἐρήμιας, διὰ τὴν ὁποῖαν δὲ ἡμπορεῖ νὰ ἔχη συχὴν κοινωνίαν μὲ τὸς ἔξω Σιναιίτας, ἐπιφέρει τὴν ἀνάγκην τὸ νὰ συγκροτήται δευτέρα σύναξις Πατέρων εἰς τὸ Μετόχειον τῆς Τζυβαῖας. Εἰς μεγάλας ὅμως περιστάσεις ζητεῖται καὶ ἡ γνώμη τῆς μονασῆλιακῆς συνάξεως, καὶ συμφώνως ἀποφασίζεται τὸ φρονιμώτερον καὶ συμφερώτερον. Διὰ τὴν τοιαύτην ἀρμονίαν καὶ μετὰ λόγῳ συμπονοῖαν, συναρμομένης πρὸς πάντων τῆς φρονοίας καὶ δυνάμεως τῶ Θεοῦ, διεσώθη πολλάκις τὸ Μονασῆλιον ἀπὸ μεγάλης κινδύνου, οἷος ἦτον ἐκεῖνος ὁ ἐπὶ Μέλεξ Δάχαρ.

Ὁυτος ἐβασίλευεν εἰς τὴν Αἰγύπτου κατὰ τὸ ἀή. ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ· διὰ τὴν ἀκόρεσιν δὲ πλεονεξίαν τῶ, ἀπεφάσισε νὰ ἐξολοθρευθῆ τὰς Ἐκκλησίας καὶ τὰ Μονασῆλια τῆς Χεϊσιανῶν, ὅσα εὐερίσκοντο εἰς ὅλην τὴν Ἐπικρατείαν τῶ, καὶ νὰ θανατώσῃ τὸς ἐκεῖ Μονασῆς. Κατέλαβε λοιπὸν ὅλην τὴν Αἰγύπτου θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρος πολὺς· αὐτὶ τῶν ὑδάτων τῶ Νείλου ἐπότισαν τὴν γῆν τὰ αἵματα καὶ τὰ δάκρυα τῆς ἀνθρώπων, καὶ μ' ὅλον τῶτο ἡ Θεοσυγῆς τῶ γνώμη δὲν εὐχαρισήθη, ἀλλὰ ἔστειλε καὶ εἰς τὴν ἔρημον εὐα ἐρημητὴν Ἀραβαν, Ἰμπνι Γαγιατὴν λεγόμενον, μετὰ δυνάμειως πολλῆς, διὰ νὰ καπδαρίσῃ καὶ τὸ Μονασῆλιον τῶ Σινᾶ, καὶ τὰ λοιπὰ μονῆδεια ἐκεῖνος τῶ Ὀρους, ὅσα ἐκτίσων ἕως τότε ἰδιαιτέρως οἱ Χεϊσιανοί. Εὐερίσκετο δὲ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν εἰς τὸ Μονασῆριον καὶ τῖς Αἰγύπτου μοναχὸς Σολομὼν ὀνομαζόμενος, ὅς εὐγενῶν φρογόνων καὶ φρονιμώτατος ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος ἐν ὄσῳ ἤλπιζε, ὅτι δὲν θέλει φθάσει ἡ ἐρημωσις τῶ Μέλεξ Δάχαρ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν βαδυστήν ἔρημον, ἐπαρηγόρει τὸς Σιναιίτας, ὑποπτουμένους ὅλα τὰ δεινά. Ἀφ' ἑ ἔμαθεν ὅμως, ὅτι ὁ Γαγιατὴς ἐπίτηδες ἐρχεται ἀπεσαλμένος κατ' αὐτῶν, καὶ ὅτι κατέρριψε τὰ Μονασῆρια τῶ Συβεῖτιν καὶ ἄλλα πολλὰ, τότε τὸν κατέλαβε φόβος μέγας·

πλήν

πλήν δὲ ἐφθασεν εἰς ἀπελπισίαν καὶ ἀμνησίαν, ἀλλ' ἐσοχάσθη ὅτι δύναται νὰ νικήσῃ τὴν βαρβαρότητα τῶν Γαγιαῶν διὰ μέσου δῶρων· ὁ δὲν συνεσκέφθη μὲ τὸς ἀδελφούς, καὶ συμφωνήσας περὶ τῶν πρακτικῶν, παρέλαβε δύο τρεῖς γέροντας, καὶ ἦλθε μακρὰν μίαν ἡμέρας διάστημα εἰς πρῶταυσιν τῶν, ἐπιφέρων φοροχέιρα δῶρα βρωμάτων, καὶ ἄλλων τοιούτων. Ὁ δὲ Βάρβαρος κατὰ θεῖαν νεύσιν τὸν ἀπέδεχθη μὲ ἰλαρὸν πρόσωπον, καὶ τὸν ἠρώτησε τί ζητεῖ· ὁ δὲ Σολομών ἀπεκρίθη, ὅτι ἦλθεν ἐπιτήδεις νὰ τὸν φοροκυνήσῃ, καὶ νὰ παρακαλέσῃ τὴν εὐσπλαγχτίαν τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τοῦ, καὶ τῶν Μονασθεῖς τῶν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ ὅσους εὖρε λόγους πιθανούς, καὶ μαλακτικὰς τῆς ἀγριότητός τοῦ, αἰατρήτων τὴν ἰδέαν τῶν μονασθεῖακῶν πλῆθους, καὶ ὑποχόμενος εἰς αὐτὸν ὡς ἐκ προσώπου τῶ Θεοῦ μεγαλητέρας εὐεργεσίας εἰς αὐταμοιβὴν τῆς εὐσπλαγχτίας τοῦ, καὶ τέλος πάντων κατέπεισε τὸν Γαγιαῶν νὰ μείνῃ εἰς τὸν τόπον ὅπου τὸν ἐφοφθασεν, αὐτὸς δὲ νὰ φέρῃ ἐκεῖ ὅλα τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ σκευὴ τῶν Μονασθεῖς, τὰ ὅποια παραλαβὼν ὁ Βάρβαρος, μετέβαλε τὴν γνώμην τῆς καταστροφῆς τῶν Σιναιῶν, καὶ ἀνεχώρησε.

Μετὰ ταῦτα δὲ πάλιν, κατὰ τὸ α. μ. ἔτος ἀπὸ Χειρῶ, ἐπειδὴ συνέβη πόλεμος μετὰ τῶν ἔρημητῶν Ἀράβων καὶ τῶν Βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, ἐξεστράτευσαν κατ' αὐτῶν Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα, καὶ πάλιν κατέλαβε φόβος μέγας τὸς Σιναιῶν, ἐπειδὴ ἐφθασαν εἰς τὴν ἔρημον οἱ στρατηγοὶ τῶν Αἰγυπτίων, καὶ βλέποντες τοιαύτα μεγαλοφρεπῆ τεῖχη Μονασθεῖς ἐθαύμασαν, καὶ ἐνόμισαν ὅτι ἐκεῖ βέβαια περιέχονται μεγάλα πλῆθη· ὁ δὲν οἱ Πατέρες εἰς τοῦτου εὐλοκάμενοι κίνδυνον, καὶ μὴ ἔχοντες τίποτε νὰ φοροφέρνῃ διὰ τὴν ἐπὶ Γαγιαῶν γύμνωσιν τῶν Μονασθεῖς, ἐσυμφώνησαν νὰ τὸς παρακινήσῃν εἰς εὐσπλαγχτίαν μὲ μόνον τὴν ταπεινώσιν καὶ τὸν θεραπειτικώτατον τρόπον τῆς υποκλίσεως, καὶ ἐλθόντες ὅλοι ἔξω, ἐπροσκύνησαν καὶ ὑπέδεχθησαν τὸς ἀξιωματικὰς, καὶ πρὸ πάντων τὸν ἀρχιστράτηγον. Ὁ δὲ, ἀφ' ἧς τὸς ἐνεθάρρυνεν, ὑποκρινόμενος τὸν ἡμερώτερον τρόπον, ἐζήτησε νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ Μονασθεῖον μὲ ὀλίγους στρατιώτας. Ὁ δὲν οἱ Πατέρες, θέλοντες καὶ μὴ θέλοντες, αὐτοῖς ἐνθὺς τὰς πύλας, καὶ αἱ Αἰγύπτιοι ἐλθόντες κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εὖρον ἐκεῖ τὸν Κανδυλάπτην, καὶ μὲ λόγους πότε γλυκεῖς, πότε πικρὰς ἐζήτην νὰ μάθῃν παρ' αὐτῶν τὰ εὐσεβοῦνται αἱ θησαυροὶ τῶν Μονασθεῖς. Ὁ δὲ δυσυχὴς ἐκεῖνος ἐπειδὴ ἀπεκρίνετο, ὅτι δὲν ἔχει τίποτε, ὤρμησε ξιφῆρης κατ' αὐτὸν ὁ ἀγριώτερος τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐκοψεν ἀπὸ τὸν ὦμον τὴν δεξιὰν τοῦ χεῖρα· ἐπει-

τα καὶ οἱ λοιποὶ ἐξηγησάθησαν κατὰ τὸν ἄλλον Πατέρων, καὶ μεταχειζόμενοι πολλὰς βασάνων, ἐζήτην κικρυμμένους θησαυροὺς. Ὁ δὲ τότε Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Σινά, Ἰωάννης λεγόμενος, τὸ γένος Ἀθηναῖος, ἀνθρώπος μεγάλης ἀρετῆς καὶ γενναϊότητος, ἔχων αἰετὰ ἀλείπτων εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Εὐαγγελικὸν χαρακτήρα τὸ καλὸν ποιμενὸς, ἀπεφάσισε νὰ θύσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ὑπὲρ τῶν φοροβίων, καὶ ἐλθὼν ἀτάκτως εἰς τὸ μέσον, παρεκάλει τὸν ἡγεῖν νὰ παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ τιμωρῶν ὅλους τὸς ἄλλους, νὰ ἐξετάσῃν δὲ μόνον τὸν φοροεῶντα ὡς εἰδήμονα τῶν ζητημένων φοραγμάτων, καὶ ὡμολόγηε ἐν ταῦτά, ὅτι αὐτὸς ἐκεῖνος ἦτον ὁ φοροεῶν τῶν Μονασθεῖς. Τότε λοιπὸν ὤρμησαν ὅλοι κατ' αὐτὸ, καὶ μετ' ἐπιβουλήν τε δειμυτάτας βασάνων, ἀλλὰ μὴ δυνάμενοι νὰ εὕρῃν καὶ δι' αὐτὸ μὴ ὄντα, ἔσκαψαν τέλος πάντων τὴν Ἐκκλησίαν, ἔσκαψαν τὴν Ἁγίαν Βάτον, καὶ ἄλλα πολλὰ μέρη, καὶ παρεκλήσια τῶν Καθολικῶν, πλήν δὲν εὐρέθη ἄλλο, εἰμὴ τρία κιβώτια μαρμαίνα ὑπὸ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, πλήρη λεψαίων διαφόρων μαρτύρων, καταπεδύτα ὡς φαίνεται εἰς τὰ ἐγκαινία τῆς Ἐκκλησίας· καὶ ὁ μὲν Ἀρχιεπίσκοπος διὰ τὰς θανατηφόρας βασάνων ἐτελεύτησεν ἐν Κυβερνῶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, τὴν 13. τῶν Φεβρουαρίου, μετὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ, καὶ τὸ πεντηκοντὸν τρίτον τῆς ὅλης ἐκεῖ μοναστικῆς τοῦ ζωῆς. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι διὰ τὸν γεόμενον ἐπτάκις σεισμὸν κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα, φοβηθέντες ἀνεχώρησαν· φαίνοντα δὲ καὶ σήμερον τὰ μάρμαρα συντετεμμένα, μνημείον ἐκείνης τῆς λησιεῖς ἐπίδρομης.

Εἰς τοῦτους κινδύνους ὑπέπεσε πολλὰκις καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Μονασθεῖον, τὸς ὁποῖους χάριν συντομίας σιωπῶμεν, καὶ τὸτο μόνον ἀναφέρομεν ὡς φοροεχέστερον δεινὸν, ἀποδεικτικὸν ὁμοίως τῆς ὁμοιοῦς καὶ γενναϊότητος τῶν Σιναιῶν, ὅτι δηλαδὴ κατὰ τὸ α. μ. ἔτος, ἐπεσε διὰ τὴν παλαιότητα τὸ βόρειον τεῖχος τῶν Μονασθεῖς, καὶ περιεκυκλώθησαν οἱ Σιναιῶν ἀπὸ τρεῖς χιλιάδας Ἀραβας, οἱ ὅποιοι συνήλθον ἐν φοροφάσει μὲν τῶν νὰ φυλάξῃν τὸ Μονασθεῖον, ἐπίσκοπῶν δὲ τῶν νὰ ληλατήσῃν. Ἐπεσε δὲ τὸ τεῖχος ὅχι κατ' ὅλον τὸ μήκος, ἀλλὰ τὸ ἡμισυ, ἔτε κατ' ὅλον τὸ πάχος, ἀλλὰ μόνον τὸ ἔξω πρόσωπον· ὡς δὲν ἐμεινεν ἀνοικτὴ ἡ κρημινοειδέστα πλευρὰ τῶν Μονασθεῖς, ὡς πρὸς τὸς Ἀραβας ὅμως ἦτον εὐκολος ἡ ἀνάβασις, ἀλλ' ἡ φρόνησις τῶν Σιναιῶν δὲν ἐφρόνησε νὰ ἀπολάβῃ διαφοροτρόπως τὴν γνώμην τῆς ληλασίας. Τέλος πάντων τὸ τεῖχος ἐφάρτε νὰ κτιοῦν, καὶ διὰ νὰ κτιοῦν, ἐφάρτε νὰ καταβληθῶν ὅλον τὸ λείψανον τῶν πεσόντων τείχους, καὶ νὰ καταβληθῶν ἕνα

θεμέλια, καὶ τότε ἐξ ἀνάγκης ἔμενον εἰσοδος εἰς τὰς Ἀραβας εἰς ὀλοκλήρης μῆνας ἀνεμπόδιστος καὶ πλατυτάτη.

Εἰς αὐτὴν τὴν δυσυχίαν ἔκλαυσε τὸ Μοναστήριον, ἔκλαυσε ἡ Τξυβαρία, ὅχι μόνον διὰ τὴν ἐνδεχομένην ἐπιδρομὴν τῆς Ἀράβων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐνδειαν τῆς ἀναγκαίων χρημάτων εἰς τὴν οἰκοδομήν, καὶ εἰς περιποίησιν τῆς ὅροι ἔμελλον νὰ ἀναχατίσων τὴν ὁρμὴν τῆς λησῶν· ἀλλὰ καθὼς εἰς ὅλας τὰς κινδύνους φοροφανῶς συνήργησε δάκτυλος Θεῶ, ὁμοίως καὶ εἰς τὸν συνέδραμεν ἡ δύναμις τῆ, ἡ ἰσχυρία τῆς παραγμάτων μετεβλήθη θαυμασίως εἰς ἀέλιπτον εὐκολίαν, καὶ τὸ τεῖχος ἐκτίθη εἰς διάστημα ὀλίγων μηνῶν, καὶ τὸ Μοναστήριον ἀνεκαίνισθη εἰς πολλὰ μέρη, καὶ διεφυλάχθη ἀβλαβὲς ἀξίως τῶν ἰδρωτῶν καὶ τῆς φρονησεως τῆς Σιναιτῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ τοῖσιν τρόπον ὑποκόμισαν τὸ ἔργον, ὥστε τὰς μετὰ πολλὰς Ἀραβας ἀπέσειλαν εὐχήμεως, τὰς δὲ ὀλίγους μετεχειρίθησαν εἰς ὑπεργίαν τῆς οἰκοδομῆς, καὶ ἐδαπάνησαν μετὰ πολλὰ χρήματα ἐκ δανείων, δὲ παρεβάρυναν ὅμως τὰς Χριστιανῶν, φοροκλινομένοι καὶ ζητῶντες.

Σχῆμα καὶ μέγεθος τῶ Μοναστηρίου, καὶ τῆς ἀξιοθαυμάστου Ἐκκλησίας τῆ Καθολικῆς, περὶ τῶν λοιπῶν Περικλησιῶν, καὶ τῶν κατὰ μέρος πάντων ἐν αὐτῷ.

Η δὲ ἐνεσῶσα διάθεσις τῶ Μοναστηρίου εἶναι τοιαύτη· τὸ χῆμα τῆς ὅλης οἰκοδομῆς εἶναι πετράγωνον, μήκους καθ' ἑκάστην πλευρὰν πενήκοντα ὀργῶν, καὶ συμπίπτει ἡ ἑσπέρη γωνία εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἑσπέρης Ἰσημερίας. Ὁ δὲ μέγας καὶ Κύριος Ναὸς δὲ εἶναι εἰς τὸ κέντρον τῶ Μοναστηρίου, ἀλλὰ πλησιάζει εἰς τὴν Ἀνατολικὴν γωνίαν, καὶ διευθύνεται μετὰ ἐπάνω εἰς τὴν διαγώνιον γραμμὴν, πλὴν ὅχι ἐπ' ἀκρυβείας, ἀλλὰ μάλισα ἐγγίζει εἰς τὸ Βόρειον τεῖχος. Εἶναι δὲ καὶ αὐτὸς τετράπλευρος· καὶ ὁ μετὰ τῆς Νάρθηκος λεγόμενος τῆς Ἐκκλησίας ἔχει δύο πύλας, τὴν μετὰ μεγάλην πρὸς Δυσμαίς, τὴν δὲ μικρὰν Βορειότεραν. Ἐμφανίζονται αὐτῆς τῆς μικρᾶς εἶναι τὸ φρέαρ ἐκεῖνο, ὅπως εἶδεν ὁ Μωϋσῆς τὰς θυγατέρας τῆς Ἰοψῶρ, καὶ χαρίζομενος ἐπότισε τὰ φοροβατῶν. Ὁ δὲ Ναὸς ἔχει πύλας πένταρας, τὴν μεγάλην κατὰ τὸ μέσον πρὸς Δυσμαίς, ἡ ὁποία μόνον εἰς μεγάλας ἑορτὰς ἀνοίγει, ἀλλὰς δύο κατὰ τὸ αὐτὸ φέρουσαν ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν τῆς μεγάλης, καὶ μίαν ἐπιτεταρτήν εἰς τὸ Βόρειον μέρος τῆ Ἁγίας Βήματος. Τὸ μετὰ μήκος τῆς

Ἐκ-

Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ Ἱερὸν σύμβρον ἕως εἰς τὴν ἕξω πύλην τοῦ Νάρθηκος, εἶναι δεκαοκτὼ ὀργῶν, τὸ δὲ πλάτος δέκα· ἀλλὰ τὸ πλάτος τὸτο διαίρεται εἰς τρία, ἐπειδὴ τὸ μέσον τὸ λεγομένον Καθολικὸν καταχωρίζεται ἀπὸ δύο σειρὰς κίονων λιθίνων, καὶ μετὰ ἑκατέρωθεν μέρος σεωπτερον τῶ Καθολικῷ, περατομένοι εἰς τὰ τέσσαρα τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ κίονες ὅλοι εἶναι δεκαπέταροι, ἐπὶ ἑκάστη καθ' ἑκάστην σειρὰν, μονόλιθοι, μεγαλοσωρεπῶς κατασκευασμένοι, ὑψους τετῶν ὀργῶν. Τὸ μετὰ αὐτῶν ἔδαφος συμπληρῆται ἀπὸ σασίδια ἐνδεῦ καὶ ἐνδεῦ· καὶ δύο μετὰ τῶν τῆς κίονων περιλαμβανονται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, καὶ ἀποκρύπτονται, εἰς δὲ τὰς ἕξω δέκα κρέμονται ἄλλαι τόσαι εἰκόνες, παρῆσται ὅλας τὰς Ἁγίας τῶ ἐνιαυτοῦ, ἑκάστη δηλαδὴ τὰς κατὰ μῆνα ἑορταζομένης. κάτωθεν δὲ τῆς εἰκόνων τῶν εἶναι ἑσκαμμένοι οἱ κίονες εἰς μικρὰς θυλάκας, περιεκτικὰς λειψάνων τινῶν τῶν αὐτῶν φανομένων Ἁγίων, καὶ κλειομένας μετὰ ἐπιφράγματα λίθου τῶ αὐτῶ χρώματος. Ἐμφανίζονται αὐτῶν ἐπικρέμονται φῶτα εἰς ἀργεῖα ἀργυρά, καὶ μετὰ περὶ ὀδοκῶς ἀκοίμητον τὸ τῆς εἰκόνος τῶ ἐπικρατέντος μηνός· συνεχονται δὲ αὐτῶν οἱ κίονες διὰ τῆς ἐπιζεύξεως ἐπὶ τῶν γλαφυρῶν, καὶ βασάζουσι τὴν σέσην τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ δὲ ὕψος τῆς σέσης ἕως εἰς τὸ ἔδαφος εἶναι ὀργῶν δέκα· ἔχει χῆμα θύλη ἑσπέρη κατασκευασμένη ἀπὸ ξύλου μέγισα κυπαρίστος· κάτωθεν δὲ ὁ ὀροφος ἐπεχυρήθη θαυμασίως· εἶναι κατάσικτος ἀπὸ χρυσοῦ ἀσέρας, καὶ ἔχει ἐν τῷ μέσῳ τὴν εἰκόνα τῆς Παντοκράτορος, αὐτῶν δὲ πρὸς τὸ Ἅγιον Βῆμα τὴν εἰκόνα τῆς Πλατυτέρας τῶν Οὐρανῶν, καὶ κατωτέρω πρὸς τὸν Νάρθηκα τὴν τῆ Προδρόμου, ἔργα χειρὸς Ἰωάννου Κορνάρου ζωγράφου Κρητός.

Ὁλον τὸ μέσον ἔδαφος τῶ Ναοῦ εἶναι πεποικιλμένον ἐξ ἀρχῆς μετὰ μάρμαρα ποικίλων χρωμάτων· συνηρμοσμένα περικλύματα. Τὸ δὲ Βόρειον καὶ Μεσημβριῶν μέρος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν Νάρθηκα κατωτέρω Προκόπιος ὁ Σκευοφύλαξ τῶ Μοναστηρίου καὶ αἰετος λιθουργός (ὁ ὁποῖος κατασκεύασε καὶ ἄλλα θαυμάσια ἔργα πολλῆς ὑπομονῆς καὶ δεξιότητος εἰς σολισμὸν τῆς Ἐκκλησίας) μετὰ πετράων μετὰ μάρμαρα, ἐρυθρὰ, κυαία, καὶ διάλευκα. Ὑπὸ τὸ πέταρον τῶν δεξιῶν τῶν ἴσαται ὁ Ἀρχιερατικὸς Ὀρόνος, γλυπτὸς ἀπὸ ξύλου καρφίνας, καὶ κατὰ χρυσοῦ· ἔχει ἑκατέρωθεν δύο μεγάλους αἰετοὺς, σφαιροειδῆς τὰς κεφαλὰς εἰς τὰ σήθη των μετὰ κυκλοφερῆ στροφίον τῶν τραχήλων· αὐτῶ δὲ τῆς κεφαλῆς τῶ Ἀρχιερέως ὑψεται καταπέτασμα κοῖλον (τρῆλλος) βασάζομενον ἀπὸ δύο γλυπτῶν Ἀγγέλων. Ἐπιφέρει πρὸς τῶν ὀρόνος ἀνωθεν τῶ καθίσματος

τὸ

τὸ χέδιον τῆς οἰκοδομῆς τῆς Μοναστηρίας, καὶ ἀνωτέρω τὴν εἰκόνα τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ, ἔργα τοῦ Κορνάρου. Ὁλος ὁ θρόνος ἐν συντόμῳ εἶναι θαυμασίος διὰ τὴν τελειότητα τῆς τέχνης.

Τὸ δὲ Βῆμα τῆς αἰαγνώσεως τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ λεγόμενος Ἀμβων, εἶναι ἔργον τοῦ ῥηθέντος Προκοπίου, κατεσκευασμένος ἐκ περσῶν καὶ εἰκοσι μαρμάρων μικρῶν καὶ μεγάλων λευκοτάτων, συνηρμοσμένων εἰς ὅλην κωνοειδῆ, καὶ συνημμένων ἐπὶ τὸ ἐν μέσῳ εὐφύτων καὶ λεπταργίων, ὥστε φαίνεται ἐν ὅλῳ σῶμα λαξευτὸν, γεγλυμμένον γλαφυρῶς καὶ πεπορευμένον διὰ διαφόρων ποικιλμάτων, ἀποσίλβον διὰ πᾶς πειριχρυσώσεως, καὶ κινῶν θαύματος εἰς τὸν φιλοθεάμονα. Ἐν ἐπὶ λόγῳ τὸ ἀειεργήμα τῆτο νομιζόμενον ὡς λείψανον τῆς παλαιᾶς γλυφικῆς, ἐθαύμασαν καὶ οἱ κατὰ καιρὸς ἰδόντες αὐτὸ Εὐρωπαῖοι περιηγηταί, καὶ τὸν τεχνίτην ἐμακάρισαν. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἀμβωνος τέττα ὄραται ὁ Σωτὴρ ἐξωγραφισμένος πανάειρα, ἔχων μὲν ἀμφοτέρωθεν τὸς πόσaras Εὐαγγελιστάς, καὶ τὸν μακάριον Τίτον, ὑπὸ δὲ τὸς πόδας αὐτοῦ τὸς ἐπίτῳ Διακόνους, καὶ ὑπὸ τέττος ὁ Ἐπιφάνειος, καὶ ὁ Μάρτυς Προκόπιος· αὐτὸ δὲ ἵσεται κεχρυσωμένος Ἄετός, ἀπαεπταμένος ἔχων τὰς πτέρυγας.

Ἴσεται δὲ ὑπὸ τὸν Ἀμβωνα τὸ Προσκυνητάριον, ἐπιξεργασία καὶ αὐτὸ τὸ αὐτὸ Σκευοφύλακος, λελαξευμένον ἀπὸ διάλευκα μάρμαρα καὶ πεπορευμένον θαυμασίως. Ἐκ δεξιῶν δὲ καὶ ἀριστερῶν ἦν Χορῶν, ἵσεται δύο σκίμποδες αἰαγνώσεως, τὰ λεγόμενα Ἀναλόγια, κατεσκευασμένα ἀπὸ λαμπαρῶν ὄσρακον κόγχης θαλασσίας (σευπῆ), καὶ χελώνης Ἰνδικῆς (παγᾶ), καὶ κατωτέρω ἄλλος τοῦ Φαλατῆρος, ἔργα Πορφυροῦ Ἀθηναίου. Τὰ δὲ αἰασηλωμάτα τῶν Εἰκότων, τὸ Τέμπλον λεγόμενον, κατεσκευάσθησαν εἰς τὴν Κρήτην· εἶναι δὲ ταῦτα ξύλινα γλυπτὰ καὶ κατάχρυσα, καὶ ὑψόμενα μέχρι τῶν κίωνων μὲν θαυμαστὴν μεγαλοσφύρειαν. Οἱ δὲ πρόποδες τοῦ Ἁγίου Τέμπλου κατεσκευάσθησαν ἀπὸ τοῦ Μεσημβρινῆς τείχους μέχρι τοῦ Βορρείου ὑπὸ τοῦ Προκοπίου μὲν ἕνα αἰασηλωμάτα ἴσον μὲν βαθμίδα ἐκ διαλεύκων μαρμάρων, ἐρυθρῶν, φρασίμων, γαλαζίων, καὶ λευκῶν, τὰ ὅποια εἶναι ἐσρωμένα μὲν τὴν καλλίστην συναρμογήν. Ἀπὸ δὲ τὴν βάσιν τῆς τοιαύτης βαθμίδος, ἕως εἰς τὰς Ἁγίας Εἰκόνας αὐτῶν, τῆτο ὅλον τὸ διάκενον, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Μεσημβρινῆς τείχους μέχρι τοῦ Βορρείου, κάτωθεν ἦν Ἁγίων Εἰκότων, ἐκατλάπτισεν ὁ φιλόπνοος σκευοφύλαξ διὰ μαρμάρων ἴσων κατὰ τὸ πλάτος μὲν τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, λελαξευμένον καὶ πεπορευμένον κατὰ μίμησιν τὸ αὐτὸ Τέμπλον, καὶ κεχρυσωμένον· κατὰ μέσσην δὲ θέσιν ἦν μαρμάρων, εἶναι ἐξωγραφισμένοι καὶ οἱ τύποι

ἦν αὐτῶν Εἰκότων ἀπαράλλακτοι, καὶ κατὰ τὴν τέχνην καὶ τὰ χρώματα. Τὸ μέγεθος ἦν ἱσαμένον Εἰκότων εἶναι εἰς αἰασηλωμάτα πλεία ἀνδρῶν, ἀειεργήμα Ἱερεμίου Ἱερομονάχου, Κρητὸς τὸ γένος, πνευματικῆς Πατρὸς ἐναρέτης, καὶ περὶ τὴν τελειότητα τῆς ζωγραφικῆς τῆς τέχνης, περὶ τῆς ὁποίας ζῶσαν ἔχομεν τὴν μαρτυρίαν ἦν ποροκειμένων Εἰκότων. Τῶν ἡ σφώτῳ εἶναι τὸ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἐπὶ θρόνου καθήμενός ὡς Βασιλέως καὶ Ἀρχιερέως, ἔχουσα περὶ τὸν θρόνον τὸς Εὐαγγελιστάς· δευτέρα δὲ τῆς Θεοτόκου, ἐπὶ θρόνου καὶ αὐτῆς, ἔχουσα κύκλω ὁμοίως τέσσαρας Προφήτας, τὸν Δαβὶδ, τὸν Σολομῶντα, τὸν Ἡσαΐαν, καὶ τὸν Δαυιδ, φέροντας ἐξωγραφον ποροφητεῖαν τῆς ἀκατανόητα γεννήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου· ἵσεται δὲ αὐταὶ παρ' ἑκάτερα τὰ μέρη τῆς λεγομένης ὠραίας Πύλης. Πλησίον δὲ τῆς Δεσποτικῆς Εἰκότος ἵσεται ἡ τῆς Ἁγίας Αἰκατεῖνης, Εἰκὼν κατ' ἐξαιρετὸν ἐπιμέλειαν γεγραμμένη, πεισιῶτα λαμφοτότατα τὴν βασιλοπαῖδα παρθεῖον ὡς Νύμφην σεφῆδρον τὸ Βασιλέως Χριστοῦ. Ἐπειτα εἶναι ἡ σφῶτῳ Νότου Πύλη τοῦ Ἱεροῦ, καὶ πλησίον αὐτῆς εἰς τὸ τέλος τῶν αἰασηλωμάτων ἵσεται Εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Εἰς δὲ τὸ πλάγιον τῆς Θεομητορικῆς Εἰκότος, ἵσεται Εἰκὼν τοῦ Προδρόμου, καὶ πάλιν Βορεία πύλη τοῦ Ἱεροῦ, καὶ μετὰ ταῦτα εἰκὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ· αὐτῶν δὲ τῶν εἶναι κατὰ τὰς εἰκόνας τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τὸ Τέμπλον ὑψῆται Σταυρὸς περικαλλῆς, γλυπτὸς, διάχρυσος, καὶ ὑψηλὸς ὡς ὄργμα τρεῖς, ἔχων ἐσαυρωμένον τὸν Χριστὸν κατὰ τὴν τέχνην τὸ αὐτὸ ζωγράφου, παρῆσσης τῆς Μητρὸς καὶ τοῦ Μαθητοῦ Ἰωάννου, κατὰ τὴν Εὐαγγελικὴν Ἰσορίαν. Ἐμπροσθεν τῶν τῶν μεγάλων Εἰκότων ἵσεται ἐξ λαμπαδοσάται (μαναλία) ὑψηλοὶ, ὀρεχάλκιοι, βαρύτατοι, κατεσκευασμένοι τεχνικώτατα εἰς τὴν Μεσσηνίαν τῆς Σικελίας.

Τὸ δὲ Ἁγιον Βῆμα εἶναι τοιαυτοτρόπως κατεσκευασμένον καὶ ἐσολισμένον, ὥστε δεῦρ' εὐεῖσκειται ἄλλο τοῖστων εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τῶν Χριστιανῶν. Εἶναι ὑψηλότερον ἀπὸ τὸ ἕδαφος τὸ Ναῦ, πλὴν ὅχι κατ' ὅλον τὸ πλάτος, ἀλλ' ἕως τὴν βορεινήν καὶ νοτινήν πύλην τοῦ Τέμπλου· καὶ ἔπος εἰσερχόμενος ὁ Ἱερεὺς διὰ τῆς ὠραίας Πύλης, αἰαβαίνει τρεῖς βαθμίδας· διὰ τῶν ἄλλων δὲ, ἀφ' ἧ παραχωρήσῃ ὀλίγον εἰς τὸ Ἱερόν κατὰ τὸν αὐτὸν ὀρίζοντα τὸ ἕδαφος, εὐεῖσκει πάλιν πλάγιως τρεῖς βαθμίδας, καὶ αἰαβαίνει. Εἶναι εὐρύχωρον, φωτεινότερον, περὶ ὁδομημένον μέχρι τινος ἀπὸ μάρμαρα ὀρθά, τὸ χρῶμα τῶν ὁποίων εἶναι λευκὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλείον, ποικίλον ὅμως καὶ λαμφοτότατον. Ἀποσίλβει μακρόθεν καὶ κυματίζει τρόπον τινά, ἐπειδὴ ὁ τεχνίτης ἐφιλοτιμήθη καὶ συμβεβ

ση τὴν φυσικὴν ποικιλίαν τῶν μαρμάρων μετὰ ταύτην συναρμογὴν, ὡς εἰς τὴν ὑποκρίνεται τὴν ἀνωμαλίαν τῶν κυμάτων, καὶ νὰ κρύπτη ἐν ταύτῳ τὴν συνάφειαν τῶν τμημάτων. Τὸ Ἱερόν Σύνθρονον, ὑψηλό-τρον τρεῖς βαθμίδας, εἶναι μαρμαρίνον καὶ αὐτὸ, αἱ δὲ βαθμίδες ἐκτείνονται πᾶσι ὅλοις τῆς κόγχης καὶ Ἱερῶν, καὶ ἐπειδὴ πάντοτε μένει κεκλεισμένον, ἔχει ἐπικείμενον τὸ Ἱερόν Ἀποθρόνον ἀπὸ μάρμαρον διάλευκον γλυπτὸν κάλλιχα κατεσκευασμένον, ἔργον τῶ Προκόπιου, φορητὸν καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀργυρᾶ καὶ βαρύτιμα κρέματα δὲ ἐμπροσθεύ τῃ καυδήλιον ἀκοιμήτης φωτὸς εἰς τιμὴν τῆς Δεσποτικῆς Σώματος καὶ Αἵματος. Μετὰ τὴν ὀρθομαρμάρωσιν ἡ κόγχη τῆς Ἁγίας Βήματος εἶναι ζωγραφημένη μετὰ παλαιῶν ζωγραφίαν ψηφίδων, καὶ εἰς τὸ ὕψος ἔχει τὴν εἰκόνα τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ ὡς εἶπομεν εἰς τιμὴν αὐτῆς ἀκοιμήθη ἡ Ἐκκλησία, καὶ αὐτὴν τὴν Ἑορτὴν πανηγυρίζει κατ' ἐξοχίαν ὡς ἴδιαν τὴν Μοναστήριον πᾶσι τῆς Μεταμορφώσεως εἶναι γεγραμμέναι κατὰ τὴν αὐτὴν τέχνην αἱ φορηταὶ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, καὶ κάτωθεν ὁμοίως τῶν δώδεκα Προφητῶν. Εἰς τὸ ἀνωθεν μέρος τῆς κόγχης τοῦ Ἱερῶ Βήματος εἶναι παράθυρον μέγιστον, καὶ εἰς μετὰ τὸ δεξιὸν τοῦ παραθύρου εἶναι ζωγραφημένος ὁ Μωϋσῆς, δεχόμενος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὰς πλάκας τῶ Νόμου, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν ὁ αὐτὸς Μωϋσῆς, διαλεγόμενος μετὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν Βάτον.

Τὸ ἴδιον τῆς Ἁγίας Βήματος εἶναι μαρμαρόσρωτον· ἡ δὲ Ἁγία Τράπεζα, ἐκ μαρμάρου ὁμοίως κατεσκευασμένη, ἴσεται εἰς τέσσαρας λεπτὰς μαρμαρίνου κίονας, κατεσκευασμένους εἰς μίαν πλάκα μεγάλην μαρμάρου, ὑπὸ τὴν ὁποίαν κατεπέδηται τὰ μαρτυρικὰ Λείψανα τῶν ἑκαταῶν τῆς Ἐκκλησίας· ἐπικαλύπτει δὲ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν ἑρῶς, ἐκ συναρμογῆς λαμπρῶν ὀσφράκων θαλασσίας κόγχης καὶ χελώνης Ἰνδικῆς, κατεσκευασμένους εἰς τέσσαρας σύλους τῆς αὐτῆς τέχνης, κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ ὅλα τὰ πᾶσι τῆς Ἁγίας Τράπεζης εἶναι πεποικιλμένα. Ταιαύτη ἀπαραιτήτως εἶναι καὶ ἡ ἁγία Πρόθεσις.

Τὸ Χονεῦται τῆς Ἁγίας Προθέσεως τῆς Καθολικῆς εἶναι καὶ αὐτὸ φιλοτέχνημα χειρὸς τοῦ αὐτοῦ Σκευοφύλακος, συνιστάμενον ἀπὸ μίαν κοιλίαν διάλευκον διπηχίαν τὸ μήκος, λελαξευμένην γλαφυρώτατα, καὶ περυστημένην διὰ τὴν χονεῦ τὸ ὕδωρ, ἔχουσαν ἐπάνω φιάλην μικρὰν φορητομένην ἐκ μαρμάρου παύν ὠραίαν, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τρελλοειδῆς ἀσειότατον δοχεῖον, ἐξ ἧς ἐκχέεται τὸ ὕδωρ εἰς τὴν φιάλην.

Κατὰ δὲ τὸ Νότιον μέρος τῆς Ἁγίας Βήματος κεῖται ἡ Θόκη, ἡ

περιέχουσα τὸ παρθερικὸν καὶ μαρτυρικὸν Ἁγίου Λείψανον τῆς παύσης Αἰκατείνης, εὐδία ἀμετρον καὶ γλυκυτάτην ἀποπέου. Ἡ δὲ θόκη εἶναι κατεσκευασμένη ἀπὸ λευκοτάτου μάρμαρου, καὶ περιέχεται ἀπὸ ἄλλην ὁμοίως μαρμαρίνου, ἔργον θαυμαστὸν τῶ Προκόπιου. Ἐπικαλύπτει τὸ Ἁγίου Λείψανον ὄροφος μαρμαρίνου ὀλομῆς εἰς τέσσαρας κωνίσκους διαλεύκους σπληζόμενος μετὰ αἰετὴν ἀρμονίαν, ἐκ τῶ ὁποῖο ἐξαρτῶνται κατὰ μέτρον τρεῖς χρυσαὶ καυδήλαι ἄσβεστοι, καὶ ἐκ πλαγίων ἄλλαι τέσσαρες ἀργυραὶ· ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς τῶ ὄροφου ὑψῆται εὐὰς θόλος (τρελλος) σύμμετρος τῇ ἄλλῃ οἰκοδομῇ, ὡς ὁ ἴδιος τὸ ὄλον φιλοτέχνημα κατὰ πρῶτον νομίζει ὅτι εἶναι φύσεως ἔργον, καὶ ὅχι τέχνης χεῖρ. Ἐννεὰ γὰρ χρόνων ἐπιτηδεύοντα κατηνάλωσεν ὁ μακάριος ἔπος αἰὲρ, πρὸς συμπλήρωσιν τῶ τοιαῦτα ἀξιοθαυμάστου ἔργου, καὶ τεκμήριον τῆς αὐτοῦ εὐλαβείας. Ἐπὶ δὲ τὸ τεῖχος τὸ κατὰ Ἀνατολὰς, ἔνθα διικνεῖται ἡ λάρναξ τῆς Ἁγίας, φορητὸν ὁ τεχνίτης αὐτὸς κάλλιχα καὶ τεχνικώτατα μίαν ὀρθομαρμάρωσιν ἐκ διαλεύκων μαρμάρων, λελαξευμένην καὶ περυστημένην γλαφυρώτατα, ἡ ὁποία φέρει χημὰ τῶν μεγάλων καὶ ὠροσίων καθεπτῶν, καὶ τὴν αὐτὴν μίμησιν κατὰ τὰ σκαλισμάτα καὶ ποικίλματα τὰ ἐκείνων ἐκ λίθων πολυεδίων μετὰ αἰετὴν ἀρμονίαν συνηρμοσμένων· αὐτὴ δὲ τῆ κατὰ μέτρον ὕψος, κεῖται ὁ τύπος τῆς Ἁγίας, ζωγραφία κάλλιχα χειρὸς. Ἐκεῖ πλησίον εὐεῖσκειται καὶ ἡ ἀργυρᾶ θόκη τῆς Ἁγίας Λειψάνου, ἀφιέρωμα τῆς Αἰκατείνης, ἀδελφῆς τῆς ἀειμένης Βασιλέως τῆς Ῥωσίας Πέτρου Ἀλεξιοβίτς τῆς Μεγάλου.

Εἰς τὸν Νότιον, πλαγίως τῆς μεσαίας πύλης τῆς Καθολικῆς πρὸς Βορρᾶν, ἵδρυσεν ὁ αὐτὸς αἰὲρ μίαν ἄλλην ὀρθομαρμάρωσιν ἐκ λευκοτάτων μαρμάρων κατ' ἐξαιρέτου τέχνην συνηρμοσμένων, ἔχουσαν ὕψος μετὰ ἀπὸ τῆς βάσεως δέκα σπιθαμῶν, πλάτος δὲ τεσσάρων καὶ ἡμίσεων· κατὰ δὲ μέτρον τῆς αὐτῆς φορητομένης ὁ ἀπόγονος τῶ Φειδίου καὶ Πραξιτέλους ἔπος, τέσσαρας ἀλλεπαλλήλους φιάλας ἐκ λευκῶν μαρμάρων κάλλιχα λελαξευμένων, ὧν ἡ μετὰ βάσιμος εἶναι μετῶν τῆς δευτέρας, ἔχουσα ὕψος τέσσαρας καὶ περὶ σπιθαμῶν, ἡ δὲ δευτέρα μετῶν τῆς τρίτης, ἡ δὲ τρίτη μετῶν τῆς πέμπτης, εἰς σύμμετρον χημὰ κοροσίδες ἀψήλωμεναι, τῶ ὁποῖο τὸ ὄψον λήγει εἰς τὴν αὐτῆν, καὶ ἔχουσα ἐκάστη αὐτὰς τρεῖς μικρὰς σωλῆνας, καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὰς τρεῖς περὶ σπιθαμῶν ἀργυρᾶ, διὰ σώματος τῶν ὁποίων διαρρεῖ τὸ ὕδωρ τῆς μίας φιάλης εἰς τὴν ἄλλην· ἡ δὲ χημὴς τῶν εἶναι ὁ Ἁγιασμός ἐν πάσῃ Νοσηνία, καὶ τῶν ἄλλων περυστημένων ἡμέρας.

Εὐείσκονται δὲ εἰς τὸ Μοναστήριον καὶ ἄλλα ἱερά Λείψανα, καὶ μέ-
ρη πολλὰ τῶν ὀργάνων τῆς Σωτηρίας Παύλου, οἷον Τίμιον Ξύλον, ἄ-
κανθαί τῆς Σεφῶς, κ.τ.λ. καὶ Εἰκόνες ὁμοίως θαυματουργικαί· πολλαί
οἷον ἡ Εἰκὼν τῆς Παναγίας, κρεμασμένη εἰς τὸ πλάγιον τεῖχος τῆς
ἀεισερᾶς πύλης τῆς ἁγίας Βήματος, ἡ λεγομένη τῆς Κανδηλάπτου,
διὰ θαυματουργίαν αὐτῆς πρὸς τινὰ Κανδηλάπτου· ἡ Εἰκὼν τῆς Ὑ-
παπατῆς εἰς τὸ πλάγιον τῆς μεγάλης πύλης τῆς Καθολικῆς, τὴν
ὅποιαν ἑορτάζει πανηγυρικώτατα τὸ Μοναστήριον, ἐπεὶ δὴ ὁ κτίτωρ
Βασιλεὺς Ἰσωνιαὺς ἐδέσπισε πρῶτος αὐτὴν τὴν Ἐορτὴν εἰς τὰς
Ἐκκλησίας τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τὰς ὑπ' αὐτῆς οἰκοδο-
μηθείσας· ἡ Εἰκὼν τῆς Σταυρώσεως τῆς Χριστοῦ ἀνώθεν τῆς αὐτῆς
πύλης εἰς πλατὺν ἰσὺν γεγραμμένη· ἀλλὰ διὰ τὴν μὴ πολυλογώ-
μεν παρατρέχουσαν ὄχι μόνον αὐτὰς, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅπω-
σάν ἄξια πελεργίας, καὶ τῆτο μόνον λέγομεν ἐν συντόμῳ, ὅτι ἡ
Ἐκκλησία τῶν Σιναϊτῶν εἶναι τοιαύτη, ὥστε διὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς
οἰκοδομῆς, διὰ τὴν λαμπρῶς καὶ προσφειάτως σολισμῶς τῆς, διὰ
τὴν τέχνην τῶν Εἰκόνων, καὶ τῶν πελερομένων κειμηλίων, εἶναι τῷ
ἔντι ἀσύγκριτος πρὸς τὰς Ἐκκλησίας τῶν λοιπῶν Μοναστηρίων, κα-
τὰ τὴν μαρτυρίαν ὅλων τῶν πελερηγῶν, καὶ αὐτῶν τῶν Εὐρωπαίων.

Ἰσέον δὲ ὅτι ὁ ἐν Βηθλεὲμ Ναὸς τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ θρά-
πτι Σωτῆρος ἡμῶν, φέρει τὸ αὐτὸ σχῆμα καὶ μόρφωμα τῶν ἐν Σινᾷ
Καθολικῆ τῆς Ναῦ, κτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἰσωνιαῦ διὰ τὸ αὐτῆς,
ὡς ὁ λόγος, Ἀρχιτέκτονος· ἀλλ' ἐκεῖνος καὶ ἔξωθεν ἐβλάβηθη
καὶ ἔσωθεν, ὑσερημένος ἤδη παντὸς κόσμου, καὶ ἐγκαταλειμμέ-
νος ὁ ἡμισυς.

Εἰς ὅλας τὰς Εἰκόνας, καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ναῦ κρέμανται βα-
ρύτιμα φώτων ἀγγεῖα· εἰς δὲ τὸ μέσον τῆς Καθολικῆς κρέμανται
πολυέλειοι ἀργυροὶ καὶ χρυσάλινοι πύπτι, καὶ κατασολίζουσι τὴν Ἐκ-
κλησίαν, καὶ μάστιγα ἐκείνος, τὸν ὁποῖον ἀφιέρωσεν ἡ Βασιλίσις
Ἐλισάβετ, μετ' εἰκοσιπένταρα φῶτα, ὅλος ἀργυρῶς, θαυμασίας
λαμπρότητος καὶ μεγαλοσφαιρείας.

Τὸ ἐξωπερικὸν μόρφωμα τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι κατὰ τὴν μικτὴν
ἐκείνην τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς τάξιν, τὴν κλίνωσαν εἰς τὰς Γοτθικὰς
ὠροσότητας, καὶ ἐν χρήσει μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Δωρικῆς, Ἰωνικῆς,
καὶ Κορινθίας Τάξεως εἰς τὸν ἔκτον αἰῶνα, καθ' ὃν καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ
Ἰσωνιαῦ οἰκοδομηθεῖσαι Ἐκκλησίαι τοιοτρόπως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον κατασκευάσθησαν. Ἡ ἐπιφάνεια ὅλη τῆς θόλου εἶναι μολυβδό-
σφωτος, καὶ φαίνεται ἔξωθεν πυραμοειδῆς, ἔχουσα τὸ μέσον τὸ ὑπὸ
τῶν κίωνων βασιζόμενον ὑψηλότερον, τὰ δὲ πλάγια ταπεινότερα· φω-
τί-

τίζεται δὲ τὸ μέσον καὶ ὑψηλὸν καθ' ἑκάτερα τὰ μέρη ἀπὸ δεκαπέ-
σσαρα παράθυρα, καὶ τὰ ταπεινότερα πλάγια ὁμοίως ἀπὸ ἄλλα τῶσα,
πλὴν ἢ παραθύρων ἢ ἀνώθεν τῆς μεγάλης Πύλης, καὶ τῆς ἁγίας
Βήματος, συναεὶθμύμενα ὅλα εἰς εὐ καὶ τετρακόντα· καὶ διὰ τὸ το-
λὸ φῶς γίνεται λαμπροτέρα ἡ Ἐκκλησία καὶ ὠραυτέρα, ἀσφραπτα-
σα μετ' ὅσον ποικίλον καὶ διάφορον σολισμὸν πανταχόθεν, ὥστε κατα-
λαμβάνει τὸν εἰσερχόμενον θάμβος καὶ συστολή, καὶ πέθει τὸν
φοροκνητὴν καὶ ὁμολογήσῃ ὅτι μόνον ἡ μεγαλοσφαιρεία καὶ τὸ κά-
λος τῆς Ναῦ εἰς τοιαύτην ἀγριότητι ἐρημίας, αὐταμείβει πληρέσα-
τα τὸν κόπον τῆς ὀδοποιείας τῆς εἰς τὴν ἔρατια τῆς Ἀραβίας.

Ἐχει δὲ τίειξ ὁ Ναὸς Παρεκκλήσια συνεχόμενα ἐννεα, ὅλα
κάλλιστα, μετ' ἀλόγους σολισμῶς· τεῖα μετ' ὁρὸς τὰ δεξιὰ τεῖχη
τῆς Καθολικῆς, ἢ τῆς ἁγίων Ἀναργύρων, Συμεῶν τοῦ Στυλῆτος, καὶ τῆς
ἁγίας Ἀννης· τεῖα δὲ ὁρὸς τὰ ἀριστερά, τῆς ἁγίας Μαρίνης,
Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, καὶ τῆς ἁγίας Ἀντύπας· τεῖα δὲ ὁρὸς τὸ
Ἰερόν, τὸ τῆς ἁγίας Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοφύτου, εὐθὺς μετὰ τὴν μικρὰν
πύλην τῆς Καθολικῆς, τὴν ὁρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἁγίας Βήμα-
τος, τὸ τῆς ἁγίας Βάτης, καὶ τὸ ἢ τῆς ἁγίων Πατέρων, ἢ ἐκεῖ αὐ-
νωρεθεύτων καὶ ἑορταζομένων τῆς ἰδ. Ἰανουαρίου, ὅπου καταπέδησαν
τὰ Λείψανά των.

Τὸ τῆς ἁγίας Βάτης Παρεκκλήσιον κοινωθεὶ ὁρὸς τὰ δύο πλά-
για παρεκκλήσια διὰ μικρὰς πύλης ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν· ἔχει
σχῆμα πετάγωνον, κτίσιον περικαλλέστατον κατασκευασμένον ἐκ
βάθρων μέλει ὁρὸς ἐξ ὅλης τζινίης· τὸ μήκος αὐτῆς εἶναι τρεῖς
ὄργια, τὸ πλάτος ἄλλοι τρεῖς, καὶ τὸ ὕψος δύο, διὰ τὴν μὴν ἐμ-
ποδίξῃ τὸ παράθυρον τῆς Ἰερῆς τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, διὰ τῆτο
ἔχει καὶ τὸν ὄροφον οὐζόντιον. Ἡ κόγχη τῆς ἁγίας Βήματος εἶναι
καταγεγραμμένη μετ' ψηφιδῶν· ἡ δὲ ἁγία Τράπεζα ἵσεται εἰς πέ-
σσαρας μικρὰς κίονας κατασκευασμένας εἰς ἄλλην πλάκα μαρμάρου,
ὅπου εἶναι κυρίως ὁ τόπος τῆς Βάτης, ἡ ὁποία ἐκαίετο ἀκαταφλέκτως
πρὸ ὀφθαλμῶν τῆς Μουσέως, φροεικνίζουσα συμβολικῶς τὴν ἀφ-
θορον σύλληψιν καὶ γέννησιν τῆς Θεότητος, διὰ τῆτο καὶ τὸ παρεκ-
κλήσιον τῆτο ἀφιέρωθη εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Παναγίας. Εἰς
τὸ ἴδαφος ὅλον εἶναι κατασκευασμένοι τάπητες, καὶ ἐμβαίνει αὐτοῦτος
ὅς τις εἰσέλθῃ, κατὰ τὸν λόγον τῆς Θεῆς, „λύσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ
τῆς ποδῶν σου· ὅ γὰρ τόπος ἐν ᾧ σὺ ἔστησας γῆ ἁγία ἐστίν.“ Δεὴ
ἔχει τέρμλων, ἀλλ' ὅταν λειτουργῶσι χειρίζεται τὸ Ἰερόν διὰ πα-
ραπετάσματος. Κρέμανται εἰς τὸ παρεκκλήσιον τῆτο ἀργυρὰ φώ-
των ἀγγεῖα δεκαπέντε, καὶ ὑπὸ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἄλλα τεῖα
ὁμο-

ἀρεπὴν καὶ ὁ σύγχρονος αὐτῷ Ἰωάννης τῆς Κλίμακος εἰς τὸν κζ'. Λόγον. Οὗτος ἔλθων εἰς τὸ Μονασῆριον, καὶ μαθὼν τὴν μεγάλην ἔλθειν τῶ ἔλαι, ἀφ' ἧ ἐπαρηγόρησε τὸς Πατέρας, ἦλθεν εἰς τὸ ἐλαιοδοχεῖον, καὶ προσευξάμενος ἐθαυματόργησε βρύσιν ἔλαι, καὶ ἔως εἰς μνήμην αὐτῷ τῷ θαύματος ἔκτισαν ἐκεῖ τὸ παρεκκλήσιον τῶτο τῆς Ζωδόχης Πηγῆς, ὅπως φαίνεται μέχρι τῆς σήμερον ὑπὸ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν ὁ τόπος τῆς γῆς ἐλαιώδης. Εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν τῶ Συνοδικῷ περὶέχονται ἄλλοις τόποις ἄλλα πέντε δωματία, περικλειόμενα ὅλα ἀπὸ μίαν θύραν. Ἐπιστρέφω δὲ ἀπὸ τὸ Συνοδικὸν τῶτο εὐρίσκει εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος δευτέρου Συνοδικὸν, ὅπερ συγκροτεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἢ συνέλευσις τῶν Πατέρων. Τῶτο τὸ δευτέρου Συνοδικὸν λέγεται καὶ ἀνωτέρα Μέση, ἐπειδὴ περιέχει διάφορα ἑσώματα εἰς χρῆσιν τῶν Πατέρων, ἢ τοι τροφῆς, ἐνδύματα, καὶ π. λ. Εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν εἶναι καὶ δύο δωματία, καὶ παρεκκλήσιον τῶν πέντε Μαρτύρων, ἔπειτα καταβαίνει εἰς τὸν δρόμον, πρὸς τὴν Ἁγίαν Βάτον ὀπίσθου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ δεξιῶθεν εὐρίσκει τέτα ξυλοδοχεῖα, καὶ τρίτου φέρον μικρότερον τῶ πρώτῳ, καὶ ἔτω πελειόνη ἢ Δυτικὴ πλευρὰ τῶ Μονασῆρι.

Εἰς δὲ τὸ Ἀρκῶν Τείχος.

Ἐν ἁγίοις εἶναι τέτα κηροδοχεῖα αὐὰ καὶ κάτω, ἐπάνω τῶν ὀπίων εἶναι τὰ σήμαντρα, καὶ οἱ κώδωνες (καμπάεις) τῶ Μονασῆρι. περαιτέρω δὲ εἰς τὸ ὕψος τῶ τείχους εἶναι παρεκκλήσιον τῶ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐπειτα καταβαίνει εἰς τὴν Τεβάραν, τὴν μετώρον πύλην δηλαδὴ, διὰ τῆς ὁποίας γίνεται ὡς εἶπομεν ἢ εἴσοδος καὶ ἔξοδος εἰς τὸ Μονασῆριον μετὰ τὴν μηχανὴν τῶ Ἐργάτου. πλησίον δὲ τῆς Τεβάρης εἶναι δύο ἀρτοδοχεῖα τῶν Ἀράβων, καὶ εὐρύχωρος περιοχὴ, καὶ βρύσις νερῶ μετοχετευομένη ἀπὸ τὸ φρέαρ τοῦ Μωυσείως. ἔπειτα καταβαίνει, καὶ φοροχωρεῖ εἰς τὸ ἐλαιοτριβεῖον, ἔξω τῶ ὁποῖο εἶναι ἄλλη βρύσις τῶ αὐτῷ φρέατος, καὶ ἢ πλῆσις τῶ Μονασῆρι. αὐθεν δὲ εἶναι τέτα δωματία τῶ Σκευοφύλακος, καὶ κάτωθεν τέτα μεγάλη ξυλοδοχεῖα, ἔξωθεν τῶν ὀπίων εἶναι μία δρῆνα ὠραιότατη καὶ καρποφόρος, καὶ ἔτω πελειόνη ἢ Ἀρκῶν πλευρὰ τῶ Μονασῆρι.

Ἐξω δὲ τῶ Δυτικῷ τείχους εἶναι μεγάλη περιοχὴ, τῆς ὁποίας τὰ τείχη συνέχονται μετὰ τὸ Μονασῆριον, ἢ λεγομένη Μαῦδρα. κοινῶν δὲ μετὰ τὸ Μονασῆριον διὰ μίας πύλης μικρῆς καὶ σιδηρῆς, πλησίον τῆς ὁποίας εἶναι καὶ ἡ μεγάλη πύλη τῶ Μονασῆρι μετὰ ἐπιγρα-

γραφὴν Ἑλληνικῶν καὶ Ἀραβικῶν γραμμάτων, ἀναφέρουσαν τὸν κτίτρα Βασιλεία Ἰσνιανόν, κατὰκτιστος ὅμως ὡς εἶπομεν καὶ ἀδιὰβατος. Περιέχει δὲ ἡ Μαῦδρα δύο καμίνας, τὴν μετὰ ἀσβέσι, τὴν δὲ κεράμων. ἔχει δὲ καὶ πύλην εἰς τὸ ἔξω μέρος, πλὴν κατὰκτιστος ὁμοίως, καὶ αὐτὴ εἶναι ἐκείνη, διὰ τῆς ὁποίας ὑποδέχεται τὸ Μονασῆριον τὸ Ἀρχιεπισκοπον, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὸ Σινὰ, αἰσιογομένης ὡς εἶπομεν διὰ χειρὸς Ἀράβων ἐκ τῶν γενῶν, καὶ πάλιν κτιζομένη ἀφ' ἧ φύγη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Ὅταν δὲ ἔχῃ χρεῖαν τὸ Μονασῆριον ὑπηρεσίας Ἀράβων, ρίπτεται χοινίον ἀπὸ τὰ τείχη τῆς Μαῦδρας, καὶ δι' αὐτῶ ἀναβαίνει καὶ καταβαίνει. μετὰ αὐτὸ τὸ χοινίου ἀναβαίνει πᾶντο καὶ ὁ χότζας τῶ τζαμί, ὁ ὁποῖος δὲ εἶναι συγκεχωρημένον νὰ ἀνάβῃ ποτὲ, ἔτε ἀπὸ τὴν Τεβάραν, ἔτε ἀπὸ ἄλλο μέρος.

Πλησίον δὲ τῆς Μαῦδρας εἶναι κήπος εὐρύχωρος περικυκλωμένος, καὶ περικτικὸς διαφόρων καρπίμων δένδρων, οἷον ἐλαιῶν, συκῶν, ἀμυγδαλῶν, μηλίων, ρῶν, ἀπίων, λεμονιῶν, πορτοκαλιῶν, νεραντζιῶν, κλημάτων σαφυλῆς διαφόρου χρώματος καὶ ποιότητος, καὶ ἄλλων δένδρων καὶ φυτῶν, μετὰ τῶν ὀπίων εὐρίσκονται καὶ κυπάρισσοι καὶ ἄλλα ἄκαρπα εἰς σολισμὸν τῶ κήπου, ποτιζόμενα ὅλα ἀπὸ τὸ νερὸν δύο φρεάτων, νερὸν γλυκύτατον καὶ ψυχρότατον, καὶ ἀπὸ δύο δεξαμενῶν βροχίνων ὑδάτων, καταρρέοντων ἀπὸ τὸ Ὄρος. Εἰς τῶτον τὸν κήπον περὶέχονται οἱ τάφοι τῶν Πατέρων, εἰς δύο κοιμητήρια συνεχόμενα, τὸ μετὰ εἰς κατὰδεσιν τῶν Λεψαίων τῶν ἀποθανόντων Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρχιερέων, τὸ δὲ τῶν ἰδιωτῶν Μονασῶν. Πλησίον τῶν κοιμητηρίων εἶναι Παρεκκλήσιον τῆς Παναγίας, ὅπως γίνεται τὸ Σάββατον ἐκάστης ἑβδομάδος Λειτουργία καὶ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων. Ἐκεῖ εἶναι καὶ πύργος ὑψηλός, περὶέχων τέτα πέντε δωματία, ὅπως κάθηται δύο Ἀραβες καλλιερῶντες καὶ φυλάττοντες τὸν κήπον. Ὅταν παραφυλάττεται δὲ ἡ Τεβάρη ἀπὸ τῶν Ἀραβῶν, ρίπτεται χοινίον ἀπὸ τὰ τείχη τῶ κήπου τότε, καθὼς καὶ εἰς τὴν Μαῦδραν, καὶ δι' αὐτῶ καταβαίνει καὶ ἀναβαίνει οἱ Πατέρες, καὶ οἱ Ἀραβες δὲ ὁμοίως ὅταν θείῃ ὁ Οἰκονόμος. Πλησίον αὐτῶ τῶ κήπου, εἶναι καὶ ἄλλος μικρότερος, περικυκλωμένος καὶ αὐτὸς, καὶ περικτικὸς τῶ αὐτῶν δένδρων καὶ κλημάτων, καὶ δύο φρεάτων καὶ δεξαμενῶν κοινῶν δὲ τὸ Μονασῆριον μετὰ αὐτῶ τῶ κήπου δι' ἐνὸς ὑποῦμου, ἢ δρόμου ὑπογείου, κλειομένης ἀνωθεν καὶ κάτωθεν διὰ θυρῶν σιδηρῶν, ἐκ τῶν ὀπίων ἢ μετὰ αὐτοῦ εἰς τὸν ἁγίων κήπον, ἢ δὲ εἰς τὸ Μονασῆριον κατὰ τὸ Δυτικὸν τείχος.

Περὶ τῆς ἀναβάσεως εἰς τὸ Θεοδοῦσαν Ὄρος τοῦ Σινᾶ, καὶ τῶν Ἐπ' αὐτὸ Προσκυνημάτων, τῶν λοιπῶν περὶ τῶν Βενῶν, Μονηρίων, σεβασμιῶν ἄλλων τόπων, καὶ τὰ κατὰ τὴν Ραϊδά.

Τὸ Σίναλον Ὄρος ἠγίασεν ὁ Θεὸς ὄλον, φανεῖς παρῶτον εἰς τὰς παρόδους τότε τῷ Μωϋσῇ ἐν τῇ Βάτῳ, εἶτα ἐπαύω τῆς Ἀγίας Κορυφῆς, δὲς αὐτῷ τὰς Θεογράφους Πλάκας, ἐπορευόμενος φανεῖς καὶ τῷ Θεοβίτῃ Ἠλίᾳ διὰ τῆς φοβεραῆς ἐκείνης ὀπτασίας κατὰ τὴν μέσην τὸ Ὄρος. Ἀναβαίνων δὲ εἰς αὐτὸ ἐξερχόμενος ἀπὸ τοῦ Μονασήριον, εὐείσκει μετ' ὀλίγον βαθυμίδας, ἐσκαιμεύας εἰς τὸν κρημνόν, ὁ ὁποῖος γίνεται βατὸς τοιστοτρόπως, ἐπειδὴ ἄλλοθεν ἢ ἀνάβασις εἶναι δυσκολωτάτη διὰ τὴν πολλὴν τραχύτητα καὶ αἰωμαλίαν τὸ Ὄρος. Ἐκτείνεται δὲ αὕτη ἡ βαθμικὴ κλίμαξ μέχρι τῆς κορυφῆς, ἔχουσα βαθμίδας τρεῖς χιλιάδας καὶ ἑκατὸν καὶ ἄφ' ἑ αἰαβῆς τὰς πεντακοσίας, εὐείσκει μίαν βρύστιν, ἢ ὁποία ἐπήγαγε γλυκύτατον νερόν δι' εὐχῆς ἀσκητῶ τινὸς ὑπόδηματρῶ, ὃθεν λέγεται μέχρι τῆς σήμερον βρύσις τῶ ὑπόδηματρῶ (τ'ζαχαίρη). Μετὰ δὲ τὴν ἀνάβασιν ἄλλων χιλίων βαθμίδων, εὐείσκει ἀεισερόθεν Ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας, λεγομένην τῶ Οἰκονόμου, δι' αἰτίαν τιαύτην.

Ἐσπεύμενοι ποτὲ τῶν παρὰ τὸ ζῆν ἀναγκαίων οἱ Σινάται, καὶ ἀμνησάντες δι' ὅλα εἰς εὐρεσίαν τροφῆς, ἀπεφάσισαν νὰ κλείσῃ τὸ Μονασήριον, καὶ νὰ φύγῃ. Ἐπαχον πρὸς τόποις καὶ ἀπὸ πλήθος ἀπειρον εὐοχλητικῶν ζωζίων, ὡσεὶ δὲ ἐδύνατο νὰ εὐρεθῇ ἕτε μίαν ὄραν ἀνάπαυσιν καὶ ἡσυχίαν ἦσαν δὲ τὰ ζωζία φύλλοι μέγιστοι καὶ δικτυώτατοι. Ἐπομαζόμενοι λοιπὸν εἰς φυγὴν, ἀέβαινον εἰς τὸ Ὄρος, διὰ νὰ λητεργήσῃν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς κορυφῆς πελυταίαν Λητεργίαν. συνέβη δὲ νὰ μένη ὁ Οἰκονόμος ὀπίσω τῶν ἄλλων Πατέρων πολὺ διάστημα, καὶ ἀπήντησε καθ' ὁδὸν μίαν γυναῖκα ἔχουσαν τὸ βρέφος τῆς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς. Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμήν τῆς ὄρας ἐκείνης ἐφάνη καὶ εἰς τὰς πορορευομένους Πατέρας ἢ αὐτῆς γυνῆς, ἢ ὁποία καθὼς ἠρώτησεν ἐκείνης μετὰ τὸν συνήθη χαριτισμὸν, ἠρώτησε καὶ τὸν Οἰκονόμον Ἀραβισί, διὰ τί ἀέβαινον εἰς τὸ Ὄρος ὄλοι συγχρόνως· μαθεῖσα δὲ τὴν αἰτίαν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Πατέρων, ἀπεκρίθη ὅτι μετὰ τὴν Λητεργίαν ἐπιστρέψατε εἰς τὸ Μονασήριον, καὶ εὐείσχετε τὸν ἀναγκαῖον σίτον· ὃθεν συνελθόντες ὄλοι εἰς τὴν κορυφὴν τῶ Σινᾶ, ἀέφερον μετὰ τὴν Λητεργίαν τὸ

συναίτημα καὶ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, ἐκλαμβάνοντες αὐτὸν ὡς φλακίαν. Ἀφ' ἧ δὲ καὶ ὁ Οἰκονόμος ἐδηγήθη τὴν κατ' ἰδίαν ἐπιφάνειαν τῆς γυναικὸς, καὶ συνέπιπεν ἡ ὄρα τῶ συναιτήματος κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμήν, πρέχον κατὰ δρομαίως, καὶ φθάσαντες εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶδε τὴν γυναῖκα ὁ Οἰκονόμος, βλέπων ἀνθρώπου ἔξω τῶ Μονασήριου, καὶ καμῆλης σιτοφόρου. Ἐθαύμασαν οἱ Πατέρες διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, διότι μάλιστα εἶχον βεβαίως εἰδήσεις διὰ γραμμάτων, ὅτι ἀδύνατον εἶναι νὰ σαλῇ σίτος εἰς τὸ Σινᾶ, καὶ ἐλθόντες εἰς τὸ Μονασήριον ἠρώτησαν τὰς ἀνθρώπους, πόθεν ὁ σίτος· οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, ὅτι μία γυνὴ, ἐπιστάτην ἔχουσα ἕνα γέροντα, ἐφόρτωσε τὰς καμῆλας τῶν, καὶ εἰσήλθεν εἰς τὸ Σινᾶ, καὶ ὅτι συνακολυθῶντες καὶ αὐτοὶ οἱ δύο, ἐσπῆλθον εἰς τὸ Μονασήριον, ὅταν αἰοῖξε τὰς θύρας ὁ πυλωρὸς, ὁ ὁποῖος, ἐπειδὴ ἔλεγεν ὅτι δὲν ἄφησε νὰ ἔμβῃ τις παρὰ τῶ νὰ ἔλθῃ ὁ Οἰκονόμος, οἱ Πατέρες ἐτι μάλῶν θαυμάζοντες, περὶ ἔλθον ὅλα τὰ μέρη ζητῶντες τὰς ἀνθρώπους, καὶ μὴ εὐείσκοντες αὐτὰς, ἐνόησαν, καλῶς συλλογισόμενοι, ὅτι ἢ εὐεργεσία ἦτον τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Προφήτου Μωϋσέως, καὶ ἔκτισαν εἰς τὸν τόπον τῆς παρὰ τὸν Οἰκονόμον ἐπιφανείας αὐτῆν Ἐκκλησίαν, ἀπὸ μετὰ τὰς Σιναίτας λεγομένην τῆς Παναγίας τῶ Οἰκονόμου, ἀπὸ δὲ τὰς Ἀραβίας Δαυκίης, ὅπου ἐστὶ τῆς Ἑγγυητείας. Ἐκτοπὴ δὲ καὶ τῶν ἐρημησῶν ζωζίων τὸ πλήθος διεσκέδαθη, καὶ μέχρι τῆς σήμερον δὲ φαίνεται φύλλος εἰς τὸ Μονασήριον, καὶ εἰς ὅλα τὰ περὶ τὸ Σινᾶ, ἐν ᾧ κατὰ τὴν λοιπὴν ἔρημον, καὶ μάλιστα τὴν παραθαλασσίαν, ἐπιτολάζει.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τῶ Οἰκονόμου, ἀναβαίνων εὐείσκει δύο τόξα μικρά, ἐν ὁμίᾳ πυλῶν, λιδοκίτια ἐπιτηδέως, ἀπέχοντα ὀλίγον ἀπ' ἀλλήλων, εἰς τόπος δὲ καὶ τὰ δύο κρημνώδεις καὶ σενοπόρος, ὡσεὶ ἐξ ἀνάγκης οἱ ἀναβαίνοντες παρῆναι νὰ περάσῃν διὰ τῶν τῶ πυλῶν, ἢ ὁποῖον ἢ χρεῖα ἐκ παραδόσεως ἦτον τιαύτη· ἐκάθητο τὸ πάλαι δύο Πατέρες ἐκεῖ, φυλάττοντες τὸν δρόμον, διὰ νὰ μὴ αἰαβῇ ἀνθρώπος εἰς τὴν Ἁγίαν Κορυφὴν, χωρὶς νὰ κρατῇ μαρτυρίαν ἐγγραφῶν τῶ Προεσῶτος τῶ Μονασήριου, ὅτι παρῶτον ἐξομολογήθη, καὶ καθαρὸς ἀναβαίνει. Τοῖστων θέλει ὁ Δαβὶδ τὸν ὀδοιπόρον ἐκείνης τῶ Ἁγίας πότι, λέγων εἰς τὸν κχ'. Ψαλμῶν·

Τὶς ἀναβήσεται εἰς τὸ Ὄρος Κυβίς, ἢ τίς σῆσεται ἐν τόπῳ Ἀγίῳ αὐτῶ; ἄθως χερσὶ καὶ καθαρὸς τῆ καρδία, ὡς ἐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτῶ, καὶ ἐκ ἄμωσεν ἐπὶ δόλω τῶ πηλοσίον αὐτῶ. Τοιαύτην ὁ Θεὸς παραγγέλλει καθαρῶν εἰς τὰς ἀνθρώπους πλὴν νὰ προσεγγίσῃν εἰς τὰ Ἁγία, προσάξων

λικώς τὸς Ἑβραίους νὰ πλυθῶν παρὸ τῆς αὐδῆς, καὶ νὰ ἐτοιμασθῶν.
 „ Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· καταβάς διαμάρτυραι παρὸς τὸν
 „ λαόν, καὶ ἀγνισον αὐτὸς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ
 „ ἱμάτια, καὶ ἔσωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· τῇ γὰρ
 „ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ Ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ
 „ ἐναντίον παυτὸς τῷ λαῷ“. Ἐξοδ. Κεφ. ιθ'. Διὰ τῆτο παρακα-
 „ θήμενοι ποτὲ δύο Πατέρες, ὡς εἶπομεν, εἰς αὐτὰς τὰς πύλας, ἐμ-
 „ πόδιζον τὸς ἀειζωολογήτας καὶ ἀκαθάρτους, λέγοντες ἐκ σώματος
 „ τῷ Θεῷ· „ Προσέχεται ἑαυτοῖς τῷ ἀνάβηται εἰς τὸ Ὄρος, καὶ θί-
 „ γων τὶ αὐτῷ πᾶς ὁ ἀψάμενος τῷ Ὄρει πλειυτήσῃ“. κ. τ. λ.
 Ἀνωτέρω δὲ εἶναι τόπος ἐπίπεδος, ἔχων ἐν τῷ μέσῳ φρέαρ γλυ-
 κυτάτης νερῶ, καὶ δένδρον ὑψηλότατον κυπαρίσσι, τόσον εὐμόρφου
 χήματος, ὥστε σπανίως εὐρίσκειται τοῦτου εἰς τὰ περνωτέρα κλι-
 ματα· ἔπειτα φοροχωρῶν εὐρίσκειται δύο Παρακλησῖα συνεχόμενα,
 μακρὰ τῆς Παναγίας τῷ Οἰκονόμῳ πεντακοσίας βαθμίδας, τὸ μὲν
 τῷ Προφήτῃ Ἐλισαίῳ, τὸ δὲ τῷ Προφήτῃ Ἡλίῳ, ἐν ᾧ περιέχε-
 ται τὸ σπήλαιον ἐκεῖνο, ὅπερ διωκόμενος ὁ Ἡλίας ἀπὸ τῆν Ἰεζά-
 βελ διὰ τὸν εὐθεῖον ζῆλόν τε, κατέφυγε καὶ διεσώθη. Ἐκεῖ τὸν ἔ-
 βριλεν ὁ Ἄγγελος τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶδεν ἐκεῖνην τὴν φοβεράν ὀπα-
 σίαν, καὶ ὠμίλησε μὲ τὸν Θεὸν κατὰ τὴν γραφικὴν Ἰσοείαν, καὶ
 ἀπεσάλη νὰ χεῖση Προφήτας καὶ Βασιλεῖς. „ Καὶ ἐπορεύθη ἕως
 „ Ὄρει Χωρήβ, καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσε
 „ ἐκεῖ, καὶ ἰδὼ ῥῆμα Κυρίου παρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν· ἐξελεύσῃ αὐρίου
 „ καὶ σῆση ἐνώπιον Κυρίου ἐν τῷ ὄρει· ἰδὼ παρελεύσεται Κύριος, καὶ
 „ ἰδὼ πνεῦμα μέγα, κραταῖον, διαλύον ὄρη καὶ συντεῖβον πέτρας
 „ ἐνώπιον Κυρίου ἐν τῷ ὄρει· ἔκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος, καὶ μετὰ
 „ τὸ πνεῦμα συσσητμός, ἔκ ἐν τῷ συσσητμῷ Κύριος, καὶ μετὰ τὸν
 „ συσσητμόν πυρ, ἔκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος, καὶ μετὰ τὸ πυρ φωνή
 „ αὔρας λεπτής, καὶ κεῖ Κύριος“. Βασ. Κεφ. ιθ'. Ἀνωτέρω δὲ προ-
 χωρῶν, εὐρίσκει τὸν τόπον, ὅπερ κατὰ τὸ ῥῆθρον διήγημα, ἀπήνη-
 σεν ἡ Παναγία τὰς Πατέρας, προπορευομένης τῷ Οἰκονόμῳ, καὶ προε-
 μήνυσε τὴν κατάπτωσιν τῆς σιτοδείας, καὶ διὰ τὴν σεσοχωμίαν τῷ
 ὄρει, μὴ δυναμένοι νὰ κτίσῃν ὁμοίως Ἐκκλησίαν εἰς μνήμην τῷ
 θαύματος, ἔσκαψαν τὴν προκειμένην πέτραν, καὶ ἔστησαν τὴν Εἰ-
 κόνα, τῆς Θεοτόκου· ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶς ἐφθείραν οἱ Ἀραβες τὴν
 εἰκόνα, μένει σήμερον κεινὸν τὸ εἰκοσιεσάτιον. Ἐπειτα εὐρίσκει
 ἐκεῖνην τὴν πέτραν, ὅπερ ἐκάθησεν ὁ Μωϋσῆς, ἔχων ὑψωμένας
 τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν ὄμων τῷ Ὄρει καὶ Ἀαρῶν, χήμα συμβολικὸν τῷ
 σεαυρωθέντος Σατῆρος, καὶ ἔτως ἐνίκησεν ὁ Ἰησοῦς τῷ Ναυῇ τὰς Ἀ-

μα-

μαληκίας εἰς τὴν πεδιάδα Ῥαφιδίον. „ Καὶ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρῶν καὶ
 „ Ὄρει ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τῷ Βενυ, καὶ ἐγένετο ὅταν ἐπῆρε
 „ Μωϋσῆς τὰς χεῖρας, κατέχουεν Ἰσραὴλ, ὅταν δὲ καθῆκε τὰς
 „ χεῖρας, κατέχουεν Ἀμαλὴ· αἱ δὲ χεῖρες Μωϋσῆ βαρέαι, καὶ
 „ λαβόντες λίθον ὑπέθηκαν ὑπ' αὐτόν, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτῷ· Ἀα-
 „ ρῶν δὲ καὶ Ὄρει ἐσήραζον τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐντεῦθεν εἰς καὶ ἐντεῦ-
 „θεν εἰς... καὶ ἐτρέψατο Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλὴ, καὶ πάντα τὸν λαόν
 „ αὐτῷ ἐν φόνῳ μαχαίρας“. Ἐξοδ. Κεφ. ιθ'.

Τέλος πάντων ἀναβαίνει εἰς τὴν Ἁγίαν Κορυφὴν, ἀπέχουσα
 ἀπὸ τὸ σπήλαιον τῷ Προφήτῃ Ἡλίῳ χιλίας ἑκατὸν βαθμίδας, καὶ
 βλέπει τὸν τόπον ὅπερ ἀνέβη ποτὲ ὁ Μωϋσῆς, προσκεκλημένος ἀ-
 πὸ τὸν Θεόν, καὶ ἔλαβε τὰς πλάκας τῆς Διαθήκης. „ Καὶ εἶπε
 „ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, ἀνάβηθι παρὸς με εἰς τὸ Ὄρος, καὶ ἰδοὶ ἐ-
 „ κεῖ καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐπιτολάς,
 „ ὡς ἔγραψα νομοθετήσαι αὐτοῖς“. Ἐξοδ. Κεφ. κθ'. Τόπου, ὅπου
 βέβαια ὁ εὐσεβὴς αὐθροπος συστέλλεται νὰ πατήσῃ, ἐνθυμόμενος
 ὅτι ἐκεῖ ὁ πανάγαθος Θεὸς διὰ νὰ μετακοσμήσῃ τὸν λαόν τε εἰς
 διωκόπερον σύστημα κοινωρίας, καὶ νὰ τὸν προετοιμάσῃ εἰς βεβαίαν
 ἀπόλαυσιν τῆς προκειμένην ἀγαθῶν εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελ-
 λίας, ἔκλινε τὸ ὕψος τῆς ἄραιων, καὶ κατέβη μετὰ δόξης, καὶ διέ-
 τειψεν ἡμέρας, φέρων μετὰ τῷ φωτός τῆς θείας μακαριότητος,
 τὸν Θεοχάρακτον Νόμον, τῷ κόσμῳ τῷ φῶς. „ Καὶ κατέβη ἡ δόξα
 „ Κυρίου ἐπὶ τὸ Ὄρος Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτόν ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέ-
 „ ρας..... τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου ὡςτε πυρ φλέγον ἐπὶ τῆς
 „ κορυφῆς τῷ Ὄρει ἐναντίον τῶν ἰδῶν Ἰσραὴλ“. αὐτῷ. Εἰς τῶτον
 τὸν τόπον, ἀφ' ἃ μετωκίσειν εἰς τὸ Σινᾶ ἀπὸ τὰ παραποτάμια τῷ
 Εὐφράτῃ ὁ Ἅγιος Ἰσλιανός, ὁ ἐορταζόμενος τῇ ἡ. τῷ Ὀκτωβρίῳ,
 ἐκτίσει Ἐκκλησίαν τῆς Μεταμορφώσεως τῷ Χριστῷ, ἡ ὁποία ἔλαβε
 πολλὰς μεταβολὰς, πότε μὲν κρημνιζομένη ὑπὸ τῶν Ἀράβων, πότε
 δὲ ἀκακωνιζομένη παρὰ τῆς Πατέρων· περιεῖχε δὲ εἰς τὸ αἰσερόν
 μέρος ἡ Ἐκκλησία καὶ θυσιασίου Λατίνων (α). Πλησίον αὐτῆς
 φαί-

(α) Ὅχι μόνον εἰς αὐτὴν τὴν Ἐκκλησίαν ἔχον οἱ Λατῖνοι θυσιασίου, ἀλλὰ καὶ
 κάποι οἱ τῷ Μοναστηρίῳ ἔχον ὀλόκληρον Ἐκκλησίαν ἰδιαιτέρας Μυστηργίας, ὅπου
 καὶ τινες τῷ Λατινικῷ χρίσματος ἰμνάσιο προχωρῶσαντες ἐκεῖ, ὅταν τῷ Λατινικῷ
 κράτος ἐκωλύοντο ἐκείνην τὴν Παλαιάν. Τέλος ὅμως ἀπέδημαται δι' ὅλου, μὴ δυνα-
 μενοι νὰ στήσῃσι μετὰ τῶν ἡμετέρων διὰ τῶν αὐθροῦ τῆς ἐκ τῷ χρίσματος ἀντιπα-
 θείας· καὶ μέχρι τῆς ἐσῶσῃ ἡ Ἐκκλησία τῶν εἰς τῷ Μοναστηρίῳ, ἐπὶ δὲ τῆς οἰκτε-
 ρείας τῷ πεισόντος τύχης, καταδιδοῦν ἐκ θεμελίων.

φαίνεται ἡ πέτρα, ὅπως ἐξάθη ὁ Μωϋσῆς, καὶ εἶδε τὰ ὀπίθια τῶ Θεοῦ· ἡ δὲ πέτρα ἔχει κοίλωμα θαυμασίως ποιῆτο χήματος, ὡς ἐνὰ χαρῶν ἀνεβλῶς, ὡς ἐπὶ τύπε ποροαρμολόμενα, τὰ νοῦτα ἐνὸς ἀνθρώπου συνεισβῶν, καθὼς ποτὲ συνεισάλη πειρίσβος ὁ θεούπτης Μωϋσῆς. „καὶ εἶπεν ὁ Θεός, ἔδυσήθη ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· ἔδωκε μὴ ἰδῆν ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται... Ἰδὲ τόπος παρ’ ἐμοί, καὶ σήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας· ἠνίκα δ’ αὖ παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θῆσω σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ ἕως αὖ παρέλθω, καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρα, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου ἔκ ἀφθνήσεται σοί“. Ἐξοδ. Κεφ. λγ’. Ὀλίγον δὲ κατωτέρω εἶναι τὸ ἀπήλαιον, ὅπως ἐκάθησαν ὁ Μωϋσῆς ποσάρακοντα ἡμέρας καὶ ποσάρακοντα νύκτας, πεινιμένων τῶ Θεῶν, διὰ τὴν παραλάβῃ τὸν Νόμον. Ἐξοδ. Κεφ. κδ’. Τῆτα πλησίον εἶναι καὶ Ναὸς Μωαμεθικός, καὶ κατωτέρω μία δεξαμενὴ βροχίως νερῶ καὶ ποτιμωπία. Ἀφ’ ἧ δὲ πάλιν καταβῆς δι’ ἄλλης ὁδοῦ εἰς τὴν ὑπέρειαν τῶ Χωρήβ, εὐερίσκει τὸ ἀπήλαιον τῶ Ἁγίου Στεφάνου, περὶ τῶ ὁποῖο διηγεῖται πολλά ὁ Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, εἰς τὸν ἔβδομον λόγον τὸν περὶ χαροποιῶν πένθους, καὶ μάλιστα περὶ τῆς ὀμιλίας τῆς εἰς τὴν τελευταίαν ὄραν τῆς ζωῆς τῆς, ὡς αὐτίκος τῆς λεγομένης. Ἀπετίμειτο δὲ ἡ ὀμιλία τῶ Ὁσίου εἰς ἄλλης τινὰς, ἀοράτως αὐτοποκενομένης, καὶ ἐξετίζοντας τὰς πράξεις τῶν βίβων. τὸ Δείψανον τότε εὐερίσκειται εἰς τὸ κοιμητήριον τῶ Πατέρων. Κατωτέρω δὲ εἰς διάστημα τετῶν μιλίων, ὁδῶν βλέπεται κάτω ὅλον τὸ Μοναστήριον, εἶναι τὸ Παρεκκλήσιον τῶ Προδρόμου, καὶ περαιτέρω εἶναι τὰ καταλύματα Γρηγορίου τινὸς ἀσκητῆ, καὶ μία δεξαμενὴ καθαρῶ νερῶ· καὶ πάλιν κατωτέρω εἶναι Παρεκκλήσιον τῆς Ἁγίας Ζώνης, δι’ αἰτίαν τιαύτην. Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Παναγίας, καθὼς παρελάβομεν ἐκ παραδόσεως, συνήλθον οἱ Ἀπόστολοι τῶ Χριστοῦ διὰ νεφελῶν ἐκ τῆς περάτων τῆς Οἰκουμένης, διὰ τὴν κηδεύσαν εἰς τὴν Γεθσημανὴ τὸ πανάχρωτον σῶμα τῆς· ἀλλ’ ὁ Θωμᾶς, ἐρχόμενος ὁμοίως ἀπὸ τῆς Ἰνδίας, δὲν ἐφορέθησε ζωῶσαν τὴν Παναγίαν, καὶ ἔτι οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, θέλοντες ἐνὰ παρηγορήσαν τὴν λύπην τῆς ἀποτυχίας τῆς, αὐοῖσαν τὸν τάφου τῆς, διὰ τὴν ἀποσκυφήσῃ καὶ περὶ τῆς. Ὁ δὲ τάφος ἐφάνη κεῖνος μετ’ ὀνήν τὴν σιδῶνα, καθότι τὸ σῶμα τῆς Θεοτοκῆς μετῆθ’ ἰδύμεν Θεῶ εἰς ἑρανίως Μονᾶς· ὁδῶν ἐπιστρέφω ὁ Θωμᾶς εἰς τὴν Ἰνδία, ἀπῆντησε εἰς τὰ μετέωρα τῶ Σινᾶ τὴν ἀγγελικὴν δαρυφοεῖαν τῆς Μεταστάσεως, καὶ τότε ἡ Θεοτόκος ἔδωκεν αὐτῶ τὴν ζῶσαν τῆς εἰς παρηγορίαν τῆς λύπης τῆς, καὶ μαρτυρίαν τῆς μεταστάσεως

τῆς, καὶ ἔτι καθοστῶντες οἱ Πατέρες τὸν κατὰ κάθετον τόπον τῆς ἐπὶ νεφελῶν ἀποπτήσεως, ἔκτισαν τότε τὸ Παρεκκλήσιον εἰς τὴν τῆς Ἁγίας Ζώνης, διὰ τὴν ὁποῖαν ἐορτάζομεν κοινῶς τῇ λαῶ. τῶ Αὐγῶν, ἀφ’ ἧ μετεκόμισεν αὐτὴν ἀπὸ τῶ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν Κωνσταντινῶπολιν ὁ Βασιλεὺς Ἀρκαδῖος.

Περαιτέρω δὲ εἶναι Παρεκκλήσιον τῶ Ἁγίου Παντελεήμονος, καὶ τινὰ δευτέρα λευκῆς, καὶ πάλιν αὐωτέρω εἶναι τὸ ἀσκητικὸν καταλύμα δύο βασιλικῶν ἀνθρώπων. Αὐτοὶ ὡς λέγεται, ἦσαν ἀδελφοί· ποτὲ ὅμως ἦλθον εἰς τὸ Σινᾶ, καὶ πόθεν, καὶ ὁποῖοι, δὲν εἶναι γνωστὸν· τότε μόνον ἔχομεν ἐκ παραδόσεως, ὅτι ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τῶν πόλεμον, ἦλθον εἰς τὸ Μοναστήριον, ὅπως βλέποντες τὸν θαλάσσιον βίον τῶν ἐκεῖ μοναζῶν, ἠρῆθησαν τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐγκόσμια, αἰβήσαν εἰς τὸ καταλύμα τῶτο, καὶ ζήσωτες ἀσκητικῶς, ἐπλευτήσαν ἐν Κυρίῳ, καὶ σώζονται τὰ λείψανά των εἰς τὸ κοιμητήριον τῶ Πατέρων, ἐνδεδυμένα καὶ σήμερον τὸν πολεμικὸν σιδήρην χιτῶνα. Ὁπίθεν δὲ τῶ καταλύματος τότε εἶναι Παρεκκλήσιον τῆς Ἁγίας Ἄννης· εἰς τὸν τόπον τῆς παρεκκλησίου τῶτον ἐσάθησαν ὡς φαίνεται, οἱ ἔβδομηκοντα ἑξαετῶν τῶν Ἑβραίων, καὶ ἔβλεπον μακρόθεν τὴν παρυσίαν τῶ νομοδότου Θεοῦ εἰς τὴν κορυφὴν τῶ Σινᾶ, ἡ ὁποῖα δὲν φαίνεται ἀπὸ ἄλλο μέρος τῶ Ὄρους· καὶ τότε μετ’ ἑαυτῶν ἐδύνατο ἐνὰ ποροεγγίσαν, ἕσπερον ὅμως αἰβήσαν μετὰ τῶ Ἀραβῶν καὶ Ναδαβ καὶ Ἀβιδ. „καὶ εἶδον τὸν τόπον, ἔβλεπον ἐκεῖ ὁ Θεός, τὸ Ἰσραὴλ, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν πόδας αὐτῶ ὡσεὶ ἔργον πλίνθων σατῶν φέρων, καὶ ὡσπερ εἶδος σερῶματος ἑρανοῦ τῆς καθαριότητι“. Ἐξοδ. Κεφ. κδ’. Σήμερον δὲ ἡ κορυφὴ τῶ Σινᾶ δὲν ἔχει τὸ λευκοκκλινον χρώμα τῶ ὄλε βενῆ, καὶ τῆς ἄλλων πλησιοχώρων ὄρεων, ἀλλὰ φαίνεται καὶ μακρόθεν αἰθαλωδῆς καὶ περιεκαυμένη. Ἀπὸ δὲ τὸ παρεκκλήσιον τῆς Ἁγίας Ἄννης εἶναι ἡ κατάβασις ἀπὸ τῶ Ὄρους δι’ ἄλλης ὁδοῦ, καὶ εἰς διάστημα μιᾶς ὄρας κάτω εἰς τὴν ὑπέρειαν εἶναι τὸ μονήριον τῶ Ἁγίων Θεογαράκοντα Μαρτύρων, ἔχον κήτον περιεκτικὸν καθαρῶ νερῶ καὶ κλημάτων, ἐλαιῶν, καὶ ἄλλων πολλῶν δευδρων. Ἐχει δὲ περίη ἡ Ἐκκλησία καὶ τινὰ δωμάτια μοναζῶν ἔρημα. Τιαύτη ἐπιφέρει τὸ θεοβαδιστῶν Ὄρος Σινᾶ κατ’ ὅλον τὸ ὕψος καὶ τὴν περιφέρειά τῆς, περιπερόμενον ὡς δεκαπέντε μίλια. Τοῖστος ἔχει σολισμῶς, διὰ τῶν ὁποῖων δικαίως καυχᾶται κατὰ τῶ ἄλλων ὄρεων, λέγων ἐκ στόματος τῶ Προφήτου Δαβὶδ· „Ἰνα τί ὑπολαμβανῶντε ὄρη πτυρωμένα; Τὸ ὄρος, ὃ ἠδόκησεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῶ“. Ψαλ. ξξ’. Ἡ ἀπόστασις αὐτῶ ἀπὸ τὴν μεγάλην Πόλιν τῆς Αἰγυπτῆ εἶναι δωδέκα ἡμερῶν, ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

Τὸ δὲ πλεσίον ὄρος τῆς Ἁγίας Αἰκατείνης κεῖται πρὸς δυσ-
μας τῷ Σινᾷ, ὑψηλότερον μὲν ἀσυγκρίτως, τραχύ δὲ ὁμοίως καὶ
δυσανάβατον. Εἰς τὴν ὑπώρειά τε εὐεῖσκεις πηγὴν ὕδατος καθαρα-
τάτης καὶ γλυκυτάτης, τὸ ὅποιον περιέχεται μὲν εἰς μικρὸν κούλωμα
πέτρας, καὶ δὲ ὑπερχελεῖ, εἶναι ὅμως ἀνεξάτλητον, χλωεὶς γὰρ
φαίνεται παραμικρὸς πόρος τῆς συρροῆς τῆς ὀνομάζεται δὲ Πηγὴ τῆς
Πέρδικος δι' αἰτίαν τοιαύτην.

Τὸ Λεῖψανον τῆς Ἁγίας Αἰκατείνης μετεκομίσθη δυνάμει Θεῷ
ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν εἰς τὴν κορυφὴν τῷ Ὄρει τότε, καὶ διέμενον
ἐκεῖ ἔτη διακόσια ἀπὸ τὴν Βασιλείαν τῷ Μαξεντίου, τῷ ἀποκτείν-
σαντος τὴν Ἁγίαν, μέχρι τῷ Ἰωαννῶν, γνωσκόμενον καὶ τιμώμε-
νον ἀπὸ μόνος τῶν ἀσκητῶν. Μετὰ τὴν οἰκοδομὴν τῷ Μοναστηρίου
αἰέβησαν οἱ ἀσκηταὶ εἰς τὴν κορυφὴν, καὶ παρέλαβον τὸ Ἅγιον
Λεῖψανον, διὰ τὸ καταδέσθαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καταβαίνον-
τες δὲ, ἐφθασαν εἰς τὴν ὑπώρειαν, καὶ ἀπηύθησαν διὰ τὴν ὑπερβο-
λίαν διψῶν, τὴν ὅποιον ἤξανε ἐπι μάλλον ἢ ἀπελπίστια πλη-
σιοχώρη νερῷ. Ἄλλ' ἐν ᾧ ἀπέδεσαν τὸ Λεῖψανον εἰς μίαν πέτραν,
καὶ ἐκάθησαν λεπτοθυμῶντες, βλέπον μίαν πέρδικαν, ἢ ὅποια ἐκ-
τένυστα τὰ περάτης διὰ τὸ πετάξῃ, ἀφῆκεν εἰς τὰ πόρρωτα τῷ
διψῶντων ρανίδας ὕδατος, ἐκ τῶ ὅποις συννόησαντες ὅτι εὐεῖσκει-
ται πλεσίον βρύσις ὕδατων, ἦλθον εἰς τὸν τόπον, ἀπὸ τοῦ ὅποιον
ἐπετίθη τὸ πτηνόν, καὶ εὗρον τῷ ὄντι νερόν, καὶ ὀνόμασαν αὐτὸ
Νερόν τῆς Πέρδικος.

Ἀφ' ἧ δὲ ἀνάβης εἰς τὴν κορυφὴν τῷ βουνῷ, ὑψηλὴν εἰς διάστημα
δύο ὥρων, εὐεῖσκεις, ὅπως κατέκειτο τὸ Λεῖψανον τῆς Ἁγίας, ἢ δὲ
πέτρα ὡσὰν γὰρ ἦτον ζύμη μαλακὴ, ἐξωγκώθη θαυμασίως μετὰ
τὴν μετάδεσιν τῷ Λεῖψανῷ, καὶ ἐχηματίσθη ἀπαραλλάκτως, εἰς
τύπον ἀνθρώπινου σώματος τόσοσιν σκληρῷ, ὡς εἶναι ἀδύνατον γὰρ
κόψῃ τις σήμερον τὸ παραμικρὸν μόριον· εἶναι δὲ περικοδομημένη
καὶ σεγαυμένη ὡς μικρὸν δωμάτιον. Ἀπὸ τὴν ὑπώρειαν τῷ βουνῷ τό-
τε ἕως εἰς τὸ μέσον, εὐεῖσκονται πέτραι βαθυπράσιναί, καὶ ἄλλων
χρωμάτων, ὀνομαζόμενα παρὰ τῶν Φυσιολόγων Δευδείται, εἰς τὰς
ὅποιας ὑποφαίνονται αὔθη καὶ δένδρα, καθὼς παίζετα τὰ μορφῶναι
ἢ ποικίλη τὰς δυνάμεις πάντεχρος φύσις.

Ἀφ' ἧ δὲ πάλιν καταβῆς εἰς τὸ εἰρημένον Μονηδεῖον ἢ Ἁγίον
Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, προχωρεῖς ὀλίγον εἰς τὸν χεῖμαρρον τῷ
βουνῷ, καὶ εὐεῖσκεις Παρακλήσιον τῷ Ἁγίῳ Οὐραφίῳ, καὶ τὸ κατά-
λυμα τῆς ἀσκητικῆς τῆς ζωῆς. Ἐκεῖ ὡς λέγεται εὐεῖσκειτο ποτὲ νε-
ρόν, καὶ δένδρον φοινίκης, μετὰ δὲ τὸν θαλάττον τῷ Ἁγίῳ ἔπεσε μία

με-

μεγάλῃ πέτρα, φαινομένη σήμερον πλεσίον τῷ παρεκλήσιῳ, καὶ
ἐσκέπασε τὸ Λεῖψανόν τε, καὶ κατέβαλε τὴν φοινίκην, καὶ ἐξήρανε
τὴν πηγὴν τῷ νερῷ. Προχωρῶν δὲ εἰς τὸν αὐτὸν χεῖμαρρον εἰς διά-
στημα ἡμισείας ὥρας, φθάσεις εἰς τὸν τόπον, τὸν ὅποιον ὀνόμασε
ὁ Μωϋσῆς περασμόν καὶ λοιδορήσιον, καθότι ἐκεῖ διψῶν ὁ λαὸς
ἢ Ἐβραίων, ἐγόγγυζε κατὰ τῷ Μωϋσέως καὶ ἐλοιδορεῖ αὐτόν· ὁ
δὲ Θεὸς εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν· „ λάβε μετὰ σεαυτὸ ἀπὸ ἢ πρε-
„ βυτέρων τῷ λαῷ, καὶ τὴν ράβδον ἐν ἧ ἐπάταξας τὸν ποταμὸν λά-
„ βε ἐν τῇ χεῖρὶ σου, καὶ πορεύσῃ· ὡς ἐγὼ ἐσηκα πρὸ τῷ σέ ἐλ-
„ θεῖν ἐκεῖ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν Χωρήβ, καὶ πατάξεις τὴν πέτραν
„ καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός.“ Ἐξοδ. Κεφ. ιζ'.
Πρόκειται δὲ καὶ αὐτὴ ἡ πέτρα, εὐμεγέθης καὶ σκληρὰ, ἔχουσα ἐκα-
τέρωθεν αἰὰ δώδεκα τρύπας ἢ πόρους ρεύσαντος νερῷ, καὶ παρατη-
ρεῖται μάλιστα ὅτι οἱ πόροι ὡς ἐκ πολυχρονίῳ ρεύματος εἶναι πρὸς
τὰ κάτω πτεριμμένοι. Κατωτέρω δὲ τῆς πέτρας εἶναι δύο κητὸν
διαφόρων καρπίμων δένδρων, καὶ ἀειερότερον τῷ χεῖμαρρῷ τὸ μονη-
δεῖον ἢ Ἁγίον Ἀποστόλων, καὶ κήπος ἄλλος ἢ αὐτῷ δένδρον μὲν
νερόν ἰκανόν, εἰς τύπον ἐπίπεδον καὶ φροσφορώτατον· ἐκεῖ φαίνονται
ὁμοίως καί τινα ἐρείπια ἀσκητικῶν δωμάτων.

Ὅπουθεν δὲ τοῦ βουνῷ εἰς ἄλλον χεῖμαρρον, τὸ διάστημα μίας
ὥρας, εἶναι τὸ μονηδεῖον ἢ Ἁγίον Ἀναργύρων, καὶ κήπος ἄλ-
λος κάλλιστος μὲν πελοχὴν ἐλαιῶνος καὶ ἄλλων δένδρων καὶ κλημά-
των, μὲν νερόν ἰκανόν, καὶ τρεῖς μεγάλας δεξαμενάς, νεωστὶ κατα-
κειασμενάς, καὶ πάλιν κατωτέρω ἄλλος δένδροφόρος κήπος, καὶ νερόν
ὁμοίως ἰκανόν, μετὰ τὸν ὅποιον εὐεῖσκεις εἰς τὸν αὐτὸν χεῖμαρρον
τὸ ἀπήλαιον τοῦ Ἰωάννη τῆς Κλίμακος, αὐτὸς μεγάλης ἀρετῆς,
καὶ ὀνομαστοῦ δι' ὅσα συνέγραψε περὶ ἀσκητικῆς διαγωγῆς. Οὗ-
τος ἐχηματίσθη καὶ ἠγούμενος τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ἐσπράττεται
κοινῶς δις τῷ ἐνιαυτῷ, τῇ λ'. τοῦ Μαρτίου, καὶ τῇ πέμπτῃ Κυ-
ριακῇ ἢ Νησιῶν.

Ἐπειτα ἀναβαίνεις ὀλίγον εἰς τὸ Ὄρος, καὶ ἀφ' ἧ φθάσεις εἰς
τὴν πεδιάδα ἢ Ἁγίον Ἀποστόλων, βλέπεις εἰς τὸ κατήφορον τοῦ
βουνῷ, μέρος γῆς ἀναπτραμμένης καὶ φοβερᾶς, ἔργον ὡς φαίνεται,
πυρὸς ὑφαισίς· ἀφ' ἧ δὲ διέλθης τὸν χεῖμαρρον, φθάσεις εἰς τὴν
ὑπώρειαν τῷ Χωρήβ, καὶ εὐεῖσκεις τὸ μονηδεῖον τῆς Παναγίας μὲν
κητὸν εὐρύχωρον, καὶ δένδρα καρποφόρα καὶ διάφορα, λεγόμενον τοῦ
Δαβίδ, Μοναχῷ παλαιῷ· μετ' ὀλίγον δὲ διάστημα εὐεῖσκεις ἐπά-
νω εἰς μίαν πέτραν τύπου κεφαλῆς βοῦς ἐξ αὐτομάτῃ μηχανισμῷ·
περαιτέρω δὲ εἰς τὸ ἀειερότερον μέρος τῷ χεῖμαρρῷ εἶναι λόφος μικρὸς,
ὅτις

ὅπως καποικευάθη ποτὲ ἢ σκηνῇ τῷ Μαρτυρίῳ, τῆς ὁποίας ὁ τόπος εἶναι περικεκλεισμένος. Ἐπειτα ἐρχόμενος εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῷ βυθῷ εὐείσκεις μίαν πέτραν, ἐπιφέρουσαν γράμματα, ἀνεξήληπτα μὲν καὶ σῶα, τοιαῦτα ὅμως, ὥστε δεξιὸν εὐείσκει αὐθροπος ἕως σήμερον, ἔτε Γραικός, ἔτε ἄλλος Εὐρωπαῖος, μεῖ ὅλον ὅτι τινὲς τῶν ἠξευρα καὶ γράμματα Ἑβραϊκὰ, καὶ τὰ ἀγνωστὰ. Τὸ μέγεθος τῆς πέτρας εἶναι ὡς μία μυλόπετρα, καὶ ἐνόμισαν τινες, ὅτι ὑπὸ αὐτὴν ἔκρυψεν ὁ Προφήτης Ἱερεμίας τὰ σκευὴ τῷ Ναῦ τῆς Ἱερουσαλήμ, τὴν Μανασσέον σάμνον, τὰς πλάκας τῆς Διαθήκης, τὸ θυμιατήριον, τὴν Ῥάβδον τῷ Ἀαρῶν, κ. τ. λ. λαβόντες τὴν ἀφορμὴν ἀπὸ τὸν κατὰ τὴν φράσιν Μαίῃς βίου τοῖς ἰσορῶντα τὰ ἐφεξῆς. Ἐν δὲ τῇ πέτρᾳ ἐσφράγισεν ὁ Ἱερεμίας τῇ δακτύλῳ αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐγένετο ὁ τύπος ὡς γλυφὴ σιδήρου· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐσκέπασε τὸ ὄνομα· καὶ ἔδειξεν νόησι, ἔδει ἀγαγῶναι αὐτὸ δυνήσεται, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης· ἐσι δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως φῶτον ἢ κιβωτός ἐγένετο. Ὀλίγον αὐτῶτε εὐείσκεις μικρὸν κῆπον, καὶ πάλιν αὐτῶτε, εἰς τὴν ὑπῄρησαν, εὐείσκεις δένδρον φοινίκης, καὶ πολὺ νερόν· τέλος πάντων καταβαίνεις εἰς τὸν δρόμον τοῦ Μοναστηρίου, καὶ περὶ τὴν φθάσιν εἰς τὸν ἕξω κῆπον, τὸν λεγόμενον Ἀμπραράγιον, εὐείσκεις μίαν βρύσιν, λεγομένην τῷ Καδῇ, καὶ πλησίον αὐτῆς δένδρον ἐλαίας.

Εἰς δὲ τὸ Νότιον μέρος τῷ Μοναστηρίῳ εἶναι μία μικρὰ καὶ ταπεινὴ ράχιν, λεγομένην Ὄρος τῷ Μωϋσέως, καθ' ὅτι εἰς αὐτὴν ἐβόσκει τὰ φρόβατα Ἰσθῶρ τῷ πενθερῷ τῷ, ὅταν εἶδεν εἰς τὴν ὑπῄρησαν τῷ Χωρῆβ τὴν Βάτον, ὡς εἶπομεν, καομένην καὶ μὴ φλεγόμενήν, καὶ εἶπε· Καταβάς ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τῶτο, τί ὅτι ἐκαίεται ἢ Βάτος; Εἰς δὲ τὸ Ἀνατολικόν, εἶναι τὸ Ὄρος τῆς Ἁγίας Ἐπισήμης, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναβαίνων, εὐείσκεις τρεῖς μεγάλας Σταυροὺς, ὑψωμένους εἰς διάφορα μέρη, τῇ ὁποῖῳ ὁ τέλος ἴσαται ἐπάνω εἰς τὴν ὑψηλοτέραν τοῦ Ὄρους κορυφῆν, ὅπου εἶναι καὶ μία μεγάλη πύργος, φροχωρῶσα δι' ὅλης τῆς κορυφῆς· καὶ κατὰ τὴν ἐσπεινὴν Ἰσημερίαν, διερχομένη δι' αὐτῆς ἢ ἀκτὶς τῷ αἰατέλλουτος Ἡλίου, προσβάλλει κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Ἱερόν τῆς ἀγίας Βάτος.

Εἰς τῶτο τὸ Ὄρος ὕψωσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν χαλκῶν ὄφιν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποβλέποντες οἱ Ἑβραῖοι, ἰατρύνοντο ἀπὸ τὰ δῆγματῶν τῇ Σανατηφῶν ὄφειν, τὰς ὁποίας ἐσκέλευεν ὁ Θεὸς κατ' αὐτῆν, καὶ ἐθανάτωσε πολλὸν λαόν εἰς τὴν ἐρημον, ἐκδικήμενος τὸν γογγυσμὸν

τὸν αὐτῶν (α). Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς ὄφιν χαλκῶν, καὶ ἐσησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείῳ, καὶ ἐγένετο ὅταν ἔδακεν ὄφιν αὐθροπον, καὶ ἐπίβλησεν ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκῶν, καὶ ἔζη. Ἀριστ. Κεφ. καὶ Προεικόνιζε δὲ τῶτο σαφῆστα τὴν Σκυρῶσιν τῷ σαρκουδεύτος Θεῷ Λόγῳ, διὰ τῷ ὁποῖο διασώθη ὁ αὐθροπος ἀπὸ τὴν Σανατηφῶν πληγῆν τῷ ἀρχεκάκῳ ὄφειν, ὡς περὶ γὰρ ὁ Μωϋσῆς ὕψωσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν λόγον τῷ αὐθροπῶν. Ἰωάν. Κεφ. ιγ'. Εἰς τὸ Ὄρος τῶτο ἦτον τὸ πάλαι Μοναστήριον γυναικῶν, καὶ φαίνονται καὶ σήμερον τὰ ἐρείπια τῶν φαίνονται φέρῳς τῶτοις καὶ τὰ ἐρείπια τῇ δύο φροειρημένων ἀποικιῶν τῷ Ἰστανισῶ φέρῳς Ἀνατολίας τῷ βυθῷ.

Ὄνομαδὴ δὲ τὸ Ὄρος τῆς Ἁγίας Ἐπισήμης, ἐκ τῷ ὀνόματος παλαιῆς τινὸς Ἁγίας ἕτω λεγομένης, συζύγου τῷ Ἁγίῳ Γαλακτίωνος, ὁ ὁποῖος διωκόμενος ὡς Χριστιανὸς ἀπὸ τῶν εἰδωλαλάτρων, παρέλαβε τὴν γυναῖκα τὴν περὶ τὴν συνειρεθῆ μετ' αὐτῆς, καὶ κατέφυγον, ἐκείνος μὲν εἰς τὸ Σινᾶ, αὐτὴ δὲ εἰς τῶτο τὸ Ὄρος, ὅπως ἀσκητεύουτες ἀκοινωνήτως, καὶ τέλος πάντων προδοθεύτες, ὑπέπεσον εἰς τὰς χεῖρας τῷ διώκῳ, Οὐρσῶ λεγομένῳ, ὁ ὁποῖος ἐσκέλευεν ἐνόπλιος ἀνδρας, καὶ ἐθανάτωσε καὶ τὸν Γαλακτίωνα μετὰ τῇ ἄλλων φυγάδων ἐκεῖ Χριστιανῶν, καὶ τὴν γυναῖκα τὴν Ἁγίαν Ἐπισήμην, ἢ ὁποῖα βλέπεται μακρόθεν τὸν ἀνδρα τῆς τυραννεύμενον, καὶ δραμῶσα οἰκειοθελῶς, συναπέλαβε τὸν σῆφανον τῷ μαρτυρίῳ, καὶ συνορτάζεται τῇ ἐ. Νοεμβρίῳ. Εἰς δὲ τὰς φροπόδας τῷ βυθῷ, χεδὸν ὑπὸ τὴν λεγομένην Τεβάραι τῷ Μοναστηρίῳ, εἶναι μία μεγάλη δεξαμενὴ, ὅπως συρρέει τὸ νερόν τῷ Ὄρει.

Ἀπὸ τὸ πληθὸς τῇ ἐρείπια, συναγεται καὶ τὸ πληθὸς τῇ παλαιῶν Μοναστῶν, ἐκ τῇ ὁποῖῳ οἱ μετ' ἀφῆσαν ἐρήμους τὰς κατοικίας των μετὰ τὸν οἰκοδομὴν τῷ Μοναστηρίῳ, συναχθεύτες ὅλοι εἰς τὴν αὐτὴν Μοῦνην, οἱ δὲ φρο τῆς οἰκοδομῆς ἐνοχλήμενοι ἀπὸ τοῦ Ἀραβας. Ὁ διωγμὸς τῇ Χριστιανῶν ἠνάγκασεν, ὡς φησεται, πολλὰς νὰ καταφύγῃν εἰς ἐκείνους τὰς τόπους, ὅχι μόνον ἀγάμους χεδὸν ἀσκητικῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἄλλας μετὰ γυναικῶν καὶ παιδιῶν· καὶ εἶναι πιθανόν, ὅτι διὰ τῶτο ὁ Ἰστανισῶς ἐτίμησε τὸν

(α) Ὁ χαλκῶς ὄφιν ὅπως ὅφιν κομιδῆς εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐφωλάττωτο ἐν τῷ Ναῦ, ὡς ὑπόμνημα τῆς ἰατρίας τῇ τετραμαματιδεύτων γογγυσῶν Ἰστανισῶν ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ Σανατηφῶν ὄφειν, μέχρι Ἐξελίξῃ, ὅτι ὁ εὐσεβὴς ὄφιν Ἀναξ κατενόησας, ὅτι οἱ ἐκαστοὶ κατεχρῶντο τῷ σεβασμίῳ τῷ ὑπομνήματος, κατενόησεν αὐτῷ, ἵνα ἀποσεβῆ τῷ φροειρημένῳ εἰς αὐτὸ κακοκατῆται. Δ. Βασίλ. 18. 4.

τὸν Ἡγέμερον τῶ Μοναστηρίου εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Σινᾶ καὶ Ραϊθῶς. Ἡ δὲ Ραϊθῶ εἶναι μία μικρὰ Κώμη εἰς τὰ παράλια τῶ Ἀραβικῆ κόλπτι, κατοικημένη ἀπὸ Χεϊσιανὸς ἕως σήμερον· ἡ περὶ τὴν Κώμην χώρα λέγεται κατὰ τὴν Θεῖαν Γραφὴν Αἰλίμ. Οἱ δὲ σημεῖνοι Ἀραβες ὀνομάζον αὐτὴν Τέρ· ἐκεῖ ἦσαν τὰ ἐβδωμήκοντα σιλέχη τῶν φοινίκων, καὶ αἱ δώδεκα πηγαὶ ἤν ὑδάτων, ὅτι παρενεβαλεν ἡ Συναγωγὴ ἤν ἡν Ἰσραὴλ μετὰ τὴν παράδοξον διαίρεσιν τῆς ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, εἰς διάβασιν μεν αὐτῶν ἀσφαλῆ, καταποντισμὸν δὲ καὶ πανολεθρίαν ἤν αὐτῶς καταδιωκόντων· αὐτὶ δὲ τῶν ἐβδωμήκοντα, σήμερον εἶναι πληθὸς ἀπειρον φοινίκων, ὅθεν ὀνομάζει τὸν τόπον ὁ Στράβων Φοινικῶν. Σῶζονται μέχρι τῶ δε καὶ ἤν ὑδάτων αἱ δώδεκα πηγαὶ, ἀπὸ τὰς ὁποίας ποτίζεται κῆπος εὐρυχωρότατος τῶν Σιναιτῶν· τὸ νερὸν ὅμως δευ εἶναι πότιμον· ἀπὸ τὰς δύο μάλιστα βρύσται πηγαίει θερμὸν, καὶ ἡ μία χρησιμεύει αὐτὶ λυτρῶ εἰς τὰς προσκυνητὰς τῶ Κιαμπέ Τέρκας, περικυκλωμένη δὲ τὰτο καὶ γεωαδείσα· περιέχει δὲ ὁ κῆπος καὶ πύργον τεύρονον με πύσσαρα δωμάτια καὶ ἕνα φῆρον, ὅτι κάθηται ὁ Κηπερός· καὶ πάλιν εἰς τὸ μέρος τῶ ῤηδεύτος λυτρῶ ἄλλα τετὰ δωμάτια, καὶ φῆρον ἄλλον, καὶ μαγειρεῖον, ἐν ᾧ κατοικῶν οἱ Πατέρες, ὅταν ἔρχωνται νὰ τρυγήσων τὰς φοινίκας.

Ἀπέχει δὲ ὀλίγον αὐτῶ τῶ κῆπος ἐρείπιον Μοναστηρίου τῶ Προδρόμου, οἰκοδομηὴ καὶ τῶτο παλαιὰ τῶ Ἰσωνιανῶ, ὅτι τρέχει πολὺ νερὸν γλυκυτάτης ποιότητος· ἀνωτέρω δὲ τῶ κῆπος, εἰς διάστημα μίας ὥρας, εἶναι μία μικρὰ Κώμη, κατοικημένη ἀπὸ Τέρκας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπέχει ἡ ῤηδεῖσα Κώμη τῶν Χεϊσιανῶν Ραϊθῶ, ἄλλην μίαν ὥραν. Πλησίον τῆς Ραϊθῶς εἶναι μετόχιον τῶ Σινᾶ μετὰ Ἐκκλησίαν τῶ Ἁγίου Γεωργίου· εἰς δὲ τὸ παραθαλάσσιον εἶναι φρέγιον ὑπὸ φυλακὴν τῶ Ἡγεμόνος τῆς Αἰγύπτου. Μετὰ δὲ τὴν Ραϊθῶ, μίας ὥρας τὸ διάστημα, εὐεῖσκει ἄλλην Κώμην, ἀπὸ Τέρκας κατοικημένην, ἔπειτα εἰς διάστημα τετῶν ὥρῶν εἶναι ὁ τόπος ὁ λεγόμενος Βυσύγερα· ἐκεῖ φαίνονται πολλὰ σπήλαια καὶ καταλύματα παλαιῶν ἀσκητῶν εἰς τὸ παραθαλάσσιον τῶ Ἀραβικῆ κόλπτι, καὶ τετὰ φρέατα μετὰ ὀλίγων φοινίκων, ἀπὸ τὰ ὁποία ἐξαυτλείται μετὰ νερὸν, ἀλυκῆς ὅμως ποιότητος. Εἰς τὸ ὑψηλὸν μέρος τοῦ βουνῶ εἶναι Παρεκκλησίον τῶ Ἁγίου Δημητρίου· εἰς δὲ τὴν ὑπὸρειαν, διάστημα ἡμισείας ὥρας, ἀκέται ἡχος καὶ ἀνακρέσματα Ἐκκλησιασικῶν σημαίων, περὶ τῶν ὁποίων ἄλλοι μετὰ γνωμοδοτῶσιν ὑπερφυσικῶς, ἀναφέροντες τὸ ἄκισμα εἰς θαυματουργίαν, ἄλλοι δὲ φυσικῶς, ὑπολαμβάνοντες διωρυγμένην τὴν γῆν εἰς συνετραμμένους ὑπα-

νόμους, ὅτι ἡ βίαία σύγκρησις τῶν θαλασσιῶν κυμάτων καταθλίβουσα πολυτρόπως τὸν ὑπόγειον αἶρα, διακινδυνίζει τοιαύτης ἡχης.

Ἐπειτα εἰς διάστημα δύο ἡμερῶν εἶναι τὸ ἀκρωτήριον Φαρά, τὸ καὶ Κάδδης κατὰ τὴν Θεῖαν Γραφὴν, εὐθα ἀπέθανεν ἡ Μαριάμ ἀδελφὴ τῶ Μωϋσείως· τόπος φοινικοφόρος, καὶ ὑδατοφόρος, καὶ ἐπιτήδειος εἰς φυτρίαν διαφόρων λαχάνων· ἐκεῖ φαίνονται ὁμοίως ἐρείπια παλαιῶν οἰκοδομῶν, ὅτι ἦτον ἄλλοτε καὶ φρέγιον. Ἡ Φαρά ἦτον ποτὲ ἐπίσημος Κωμόπολις, τιμημένη μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ φρωτεύουσα ἤν πέριξ ἰκανῶν Χεϊσιανικῶν χωριῶν τῶ τότε. Μετὰ ταῦτα εἰς διάστημα πύσσαρων ἡμερῶν εἶναι τῆς Μερρᾶς τὰ πικρὰ νερά, τὰ ὁποία ἐγλύκωνεν ὁ Μωϋσῆς διὰ τῶ ζύλου, καὶ ἐπότισε τὰς Ἑβραίας μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, τῆς ὁποίας τὸ πλάτος, τὸ χροῖον τότε καὶ ξηρωθεὶς, εἶναι ποταρῶντα μιλίον. Κατωτέρω δὲ εἰς διάστημα μίας ὥρας εἶναι τὰ λεγόμενα Καραύτλα, μετὰ τὰ ὁποία εἰς διάστημα δύο ἡμερῶν, εὐεῖσκει πολλὰ νερά, λεγόμενα τῶ Μωϋσείως, εἰς τετὰ πύσσαρα μέρη· ἐκ τῶτων ὅμως ἐν μόνον εἶναι γλυκὺ καὶ πότιμον. Ἐκεῖθεν δὲ μετὰ ὀδοποιεῖαν πύσσαρων ἡμερῶν, φθάνεις εἰς τὸ Σεβεῖσιον, τὴν πάλαι ποτὲ Ἡρώων, καὶ Κλεοπατεῖδα εἶτα Πόλιν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπέχει τρεῖς ἡμέρας ἡ μεγάλη πόλις τῆς Αἰγύπτου.

Ἀπὸ τῶν ἰκανῶν ἀειθμῶν ἤν εἰρημοσύνης καὶ ἐλαίων, καὶ ὑδάτων θέλει συμπεραίνει βέβαια ὁ ἀναγνώστης, καὶ πολλὴν καρποφορίαν, καὶ πολλὴν αὔεσιν ἐπομεῶς εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν Σιναιτῶν· ἀλλὰ τὰ περισσόπρα νερά εἰς τὸν καιρὸν τῶ θέρους ξηραίνονται, καὶ ὁ ὀλίγος καρπὸς τῆς ἀπλῆς γεωργίας διαρπάζεται ἀπὸ τῶν Ἀραβας, καὶ μόλις τρώων οἱ Σιναιταὶ δις ἀφ' ἐκάστης ὁπώρας εἰς ὅλον τὸν καιρὸν· αἱ δὲ ἐλαῖαι ὅταν βρέξη τότε καρπίζουσιν, ἐπὶ δὲ αὐτομβείας (ἡ ὁποία πολλάκις συμβαίνει) δευ ἐξαρκεῖ ὁ καρπὸς αὐτῶν ἔτε δια τὴν τράπεζαν ἤν Πατέρων.

Ἡ τροφὴ τῶτων ἤν ἀσκητῶν σέλλεται ὅλη ἀπὸ τὴν Αἰγύπτου ἐκ τῆς πρὸς αὐτῶς ἐλεημοσύνης ἤν Χεϊσιανῶν· συνίσταται δὲ εἰς ὕσσεια ξηρὰ, ἐλαυόβρασα, καὶ εἰς πατῶς ἰχθύας διὰ τὴν τριήμερον ἀπόσασιν ἤν παραλίω τῶ Ἀραβικῆ κόλπτι. Ἡ κρεωφαγία δὲν συγχωρεῖται εἰς αὐτὸ τὸ Ἱερὸν Κοινόβιον κατὰ τὴν μοναδικὴν ἀρχαίαν δίαιταν παντελῶς· ἐκεῖ δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ὁ οἶνος ἐλλείπει, καὶ παῦ εἶδος πατῶ, πλην τῶ ἐξατριζομένου ἀπὸ τῶν φοινίκας, ἐκ τῆς σήφειας ἤν ὁποῖον κατασκευάζεται καὶ τὸ αἰαγκῶν ὄξος εἰς τὸ κοινὸν μαγειρεῖον ἤν Σιναιτῶν. Φυλάττει τὸ Ἱερὸν αὐτὸ Μοναστήριον ἀπαρραλῶτως τὸ παλαιὸν Τυπικόν, ὅπερ ἡ αὐτῶ

πᾶσαν τὴν Οἰκουμενὴν Ἀνατολικὴ Ἐκκλησίαν κρατεῖ, ὅπερ πρῶτος ὁ
 ἐν Ἁγίοις Σάββας ἐτύπωσε, καὶ παρέδωκεν εἰς τὰ Μοναστήρια αὐ-
 τῷ εἰς τὴν Παλαιστίνην, τὸ ὅποιον ὁ Μέγας καὶ Θεοπέσιος Δαμασκ-
 κηνὸς εἰς αὐτὸ τὸ Μοναστήριον τῆς Ἁγίας Σάββα μετήρῃσεν, προ-
 θεῖς εἰς αὐτὸ τὰς Κανόνας, καὶ Ἰδιόμελα, ἀπερ αὐτῷ εἶπε, καὶ ὁ Κοσμάς
 ἔγραψεν· καὶ πάλιν ὕστερον οἱ ἐν τῇ Μονῇ τῆς Στεδιδῶν Θεόδωρος
 καὶ Θεοφάνης οἱ γραπτοί, ἐτι δὲ καὶ Ἰωσήφ ὁ Ὑμνογράφος πληρέστερον
 ἀπέτελεσαν, ὡς φαίνεται, καὶ ἐστὶ τὴν σήμερον, ἠραδευότες καὶ αὐ-
 τοὶ εἰς αὐτὸ, ἀδεία Συνόδος Οἰκουμενικῆς, τὰ πάσι σοφὰ αὐτῶν μελω-
 δήματα, τὸ ὅποιον ἐκ ἐτι Σάββα, ἢ Δαμασκηνῶς Τυπικὸν λέγε-
 ται, ἀλλὰ Τυπικὸν τῆς Στεδιδῶν, ὡς ἔντινι παλαιῶν ἀντιγράφων
 εὑρομεν· τῶτο πόνυ κρατεῖ καὶ τὸ μεγαλῶνυμον Μοναστήριον τῆς Σι-
 ναΐς Ὄρου. Λειτουργῶσι δὲ τὴν Κουεϊακὴν πάντοτε δύο Ἱερομόνα-
 χοι, εἰς μὲν ἐν τῷ Καθολικῷ, καὶ ἕτερος ἐν τῇ Ἁγίᾳ Κορυφῇ·
 τὸ δὲ Σάββατον ἔπροι δύο, εἰς μὲν εἰς τὴν ἁγίαν Βάτον, καὶ ἕ-
 τερος ἔξω εἰς τὸ κοιμητήριον τῆς Πατέρων μετὰ κολύβων· φυλάττει
 γὰρ καὶ τῶτο ἀπαράλλακτον, καὶ ἔχουσι πᾶσαν Παρασκευὴν ἑσπέρας
 κολύβια, καὶ ψάλλουσι τὸν Νεκρώσιμον Κανόνα, κατὰ τὴν τάξιν
 τῆς Τυπικῆς, καὶ καὶ μνημονεύουσι τὰς Ἀδελφὰς τῆς Ἁγίας Μονῆς.
 Ἀδελφὰς δὲ λέγουσι ὅχι μόνον τὰς καλογῆρας, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἐ-
 γράφησαν κοσμικοὶ εἰς τὸ βραβεῖον καὶ εἶναι Ἀδελφοί. Εἰς δὲ τὰς
 λοιπὰς πέντε ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ποῖσιν τὴν Ἀκολουσίαν τῆς Ἑσ-
 περινῆς καὶ τῆς Ὄρθρου εἰς τὸ Καθολικόν, τὴν δὲ Λειτουργίαν εἰς τὰ
 Παρεκκλήσια, ἀρχόμενοι κατὰ τὴν τάξιν ἀπὸ τὸ ἐν εἰς τὸ ἄλλο,
 ἕως ἢ καὶ λειτουργήσωσιν εἰς ὅλα, καὶ πάλιν ποῖσιν ἀρχὴν, ἔχου-
 σι πάντοτε μετὰ ἑαυτῶν καὶ τὴν ἠρωδίεσιν, ὅτε ἐγράφησαν οἱ Χει-
 ρισαυτοὶ, τὴν ὅποιαν οἱ μετὰ Διάκονοι ἀναγινώσκουσιν, ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκ-
 βαίνει τὰς μερίδας. Εἰς δὲ τὰς ἡμέρας ὅπῃ γίνεται Ἑννάτη, ἢ μετὰ
 Λειτουργίαν γίνεται εἰς τὴν ὥραν αὐτῆς κατὰ τὴν τάξιν, αἱ δὲ ὥραι
 ἀναγινώσκονται ὕστερον εἰς τὸ Καθολικὸν ἐννάτης πλεμενῆς· ὅταν
 δὲ τύχη Ἑορτὴ, ἢ μνήμη Ἁγίου τινός, ὅπῃ εἶναι οἶκος αὐτῶ εὐκτῆ-
 ρος εἰς κανίνα ἀπὸ τὰ Παρεκκλήσια, ἢ μετὰ Ἐσπερινός, καὶ ἢ Λι-
 τῆ, καὶ ἢ Ἀρτακλασία γίνεται εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τῆς Ἁγίας· ἐὰν δὲ
 τύχη Σάββατον, ἢ Κουεϊακὴν ἢ τιαύτη Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας, συμβαί-
 νει καὶ γίνονται Λειτουργίαι τρεῖς, δύο αἱ διατεταγμέναι· ἐὰν μὲν
 Σάββατον ἐν τῇ Ἁγίᾳ Βάτῳ, καὶ ἔξω ἐν τῷ κοιμητηρίῳ· ἐὰν δὲ
 Κουεϊακὴ, ἐν τῷ Καθολικῷ, καὶ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Κορυφῇ, καὶ ἕτερα εἰς
 τὸ Παρεκκλήσιον τῆς ἑορταζομένης Ἁγίας· πλὴν αὕτη γίνεται ταχύ-
 τερον, ἵνα γενηται ἡ καθολικὴ σύναξις τῶν Ἀδελφῶν εἰς τὸ Κα-

θολικὸν ἀπαρτάλακτος εἰς τὴν διατεταγμένην ὥραν. Τελειώσαν-
 τες λοιπὸν ὡς ἐν συντόμῳ τὴν διήγησιν τῶ ἀγιωτάτου Ὄρου τοῦ
 Σιναΐ, τὴν ποποθεσίαν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γεγονότα φοβερά καὶ ἐ-
 ξαίσιον τεράσια, τὴν αὐοικοδομήν τῆς Καθολικῆς Μοναστηρίας, καὶ
 τῶν λοιπῶν Παρεκκλησιῶν, καὶ τὰ περὶ τῆς Τάξεως, καὶ Ἀκολου-
 θίας τῆς Βασιλικωτάτης καὶ Ἱερᾶς Μονῆς, ἀκόλουθον εἶναι καὶ εἰ-
 πῶμεν, καὶ ποῖοι, καὶ ποῖοι Ἀρχιεπίσκοποι, καὶ εἰς ποῖον καιρὸν
 ἀρχιεράτευσαν εἰς αὐτὸ τὸ Ἀγιωτάτου Μοναστήριον ἐξ ἀρχῆς, καὶ
 εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν.

Περὶ τῆς Ἀρχιεπισκόπων τῆς Μοναστηρίας.

Τιμηδέυτος τῶ Ἱερῶ Μοναστηρίῳ, κατὰ τὴν Βασιλικὴν καὶ Συνο-
 δικὴν διατύπωσιν καὶ θέσπισιν, εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν, δεῦ ἔχομεν
 πληρέστατην πληροφοσίαν ποῖοι ἀμέσως ἀρχιεράτευσαν· συνεκάζο-
 μεν δὲ ἀπὸ τῶν γραμμάτων τῆς ἐπὶ τὴν κόγχην τῆς βήματος τῆς
 Ἁγίας Βάτης διὰ ψηφίων γεγραμμένων καὶ φερόντων τὰ ἐφεξῆς, ἐτε-
 „λειώθη τὸ παρὸν ἔργον ἐν ἡμέραις Σολομώντος Ἐπισκόπου.“ Ἐτι Α.
 „δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ὑπὸ κάτω τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς τῆς αὐτῆς Ἁγίας Βάτης
 πάλιν ταδε· „μνησθητι Κύριε τῶ δούλου σου ταπεινῷ Γαβριὴλ Ὁ-
 „ραφῆα, τάχα καὶ Ἀρχιεπισκόπος τῆς Ἁγίας Ὄρου Σιναΐ.“ Καὶ α. β.
 „πὸ τῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς Ναῦ τῶτο ἐπιγραφῆς τῆς δε „ἐγγέτο
 „Ἐπίσκοπος Ἰωβ ὁ πάσι σοφος“, ὅτι οἱ τρεῖς ῥηθεύτες ἦσαν ἠρω- Γ.
 „δοὶ ἀρχιερατεύσαντες. Ἡ ἐξουσία τῆς Ἀνατολικῆς Αυτοκρατορίας
 μετὰ τὸν Ἰβηριανὸν, φανεύτος τῶ Μωάμεθ, μάλις διήρκεσεν εἰς
 αἰῶνα εἰς ἐκείνα τὰ μέρη· διὸ καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν καὶ ἐρήμω-
 σιν τῶν τοσούτων αἰῶν πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον, Παλαιστίνην, καὶ παρά
 τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν Μοναστηρίων, ἀπεμάκρυναν ἐκείθεν φυγά-
 δες γεγονότες οἱ ἐκ τῶ ἡμετέρου γένους Μοναχοὶ εἰς τὴν Ἑλληνορω-
 μαϊκὴν Ἐπικράτειαν. Ἐξέλιπον λοιπὸν κατὰ τὸν αἰετμόν διὰ τὰς
 καταδρομὰς ταύτας, καὶ οἱ Γραικοὶ Μοναχοὶ ἐν τῷ Σιναΐ, καὶ ἐπλη-
 θύνθησαν αὐτῶν οἱ ἐνότιοι Μοναχοὶ Ἀραβες, καθώπερ καὶ ἐν
 Ἱεροσολύμοις εἰς τὸ Μοναστήριον τῆς Ζωοδόχου Τάξης· ἐξημερίσταν
 καὶ, ἱκανοὶ Ἀρχιεπίσκοποι Ἀραβες ἐπὶ τῶν Καλιφῶν, καὶ ἐπομέ-
 νως τῶν Σουλτάνων τῆς Αἰγύπτου καὶ Παλαιστίνης, ἀλλὰ καὶ ἱκανοὶ
 ἐξ Ἀράβων Μοναχῶν, Πατεράρχαι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱερουσαλὴμ·
 εὑρηνηταὶ δὲ Ἀρχιεπίσκοποι εἰς τὰ βιβλία Ἀραβικὰ τῶ Μοναστηρίου
 καὶ εἰς τινὰς ὀλιγὰς τὰς δοθεύτας κατὰ καιρὸς τοῖς Σιναΐταις πα-
 ρὰ τῶν Σουλτάνων τῆς Αἰγύπτου οἱ ἐφεξῆς.

- Δ'. „Ἐτος ἀπὸ Ἀδάμ 510ζ'. ἀπὸ δὲ Χειρῶ 869, εὐείσκειται ἐν Ἀραβικῷ παλαιῷ βιβλίῳ Μάρκος Ἀρχιεπίσκοπος.
- Ε'. „Ἐτος ἀπὸ Χειρῶ 1091, εὐείσκειται εἰς ἄλλο βιβλίον Ἀραβικὸν Ἰωάννης Ἀρχιεπίσκοπος, Ἀθηναῖος, ὁ φονευθεὶς ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίαι ὑπὲρ τῆ ποιμνίαι αὐτῆ, καὶ κωνουθεὶς ὡς Μάρτυς εἰς τὸ Μοναστήριον.
- ς'. „Ἐτος ἀπὸ Μωάμεθ φή. ἀπὸ δὲ Χειρῶ 1103, εὐείσκειται εἰς εὐα ὀρισμὸν τῶ Σελτάνω Ἐμερ Ἐλμυμνῆ, Ζαχαρίας Ἀρχιεπίσκοπος.
- ζ'. „Ἐτος ἀπὸ Μωάμεθ φ λή. ἀπὸ δὲ Χειρῶ 1133, ἐπὶ τῶ αὐτῶ Σελτάνω, Γεώργιος Ἀρχιεπίσκοπος.
- η'. „Ἐτος ἀπὸ Μωάμεθ φ νά. ἀπὸ δὲ Χειρῶ 1146, εἰς ἄλλον ὀρισμὸν τῶ Σελτάνω Καῖμ Ἰμπν Ρεῖλᾶ, Γαβειήλ Ἀρχιεπίσκοπος, εἰδήμιον ἀκρίβη τῆς Ἀραβικῆς γλώσσης, καὶ Συγγραφεὺς κατηχησέων, σωζομένω εἰς τὸ Μοναστήριον.
- θ'. „Ἐτος ἀπὸ Ἀδάμ 510β'. ἀπὸ δὲ Χειρῶ 1164, εἰς παλαιὸν βιβλίον, Ἰωάννης Ἀρχιεπίσκοπος· γράφει Ἀραβικὴν Ἐπιστολὴν πρὸς τὸς ἐν Ραϊθῶ πατέρας.
- ι'. „Ἐτος ἀπὸ Ἀδάμ 511α'. ἀπὸ δὲ Χειρῶ 1203, Συμεὼν Ἀρχιεπίσκοπος. Οὗτος ἔζητε μέχρι τῶ 1253, καὶ ἔλθων εἰς τὴν Κρήτην, παρέλαβεν ἀφιερῶματα γῆς ἀπὸ τῶς εὐκατείδας τῆς Κρήτης, ἡ ὁποία ἀφ' ἧ ἐκυριεύθη ἀπὸ τῶς Ἑνετῶς, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Βενετίαν, καὶ ἔλαβε τὰ διὰ χρυσοβάλων προνόμια, ὅσα ἔχει τὸ μετόχιον τῆς Κρήτης πρὸς τῆς Ὀθωμανικῆς ἀλώσεως.
- ια'. „Ἐτος ἀπὸ Ἀδάμ 511β'. ἀπὸ δὲ Χειρῶ 1223, ἦτον Εὐθύμιος Ἀρχιεπίσκοπος.
- ιβ'. „Ἐτος ἀπὸ Ἀδάμ 511γ'. ἀπὸ δὲ Χειρῶ 1224, ἦτον Μακάριος Ἀρχιεπίσκοπος.
- ιγ'. „Ἀπὸ Ἀδάμ 511δ'. ἀπὸ δὲ Χειρῶ 1228, ἦτον Γερμανὸς Ἀρχιεπίσκοπος.
- ιδ'. „Ἀπὸ Ἀδάμ 511ε'. ἀπὸ δὲ Χειρῶ 1229, ἦτον Θεοδόσιος Ἀρχιεπίσκοπος.
- ιε'. „Ἀπὸ Ἀδάμ 511ς'. ἀπὸ δὲ Χειρῶ 1258, ἦτον Συμεὼν Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ αὐτὸς ὡς λέγεται τῶ προσηνημένω, ὁ ὁποῖος παρμυθηθεὶς, ὡς φαίνεται, περιῆλθεν ἔξω χάριω ἐλεημοσύνης.
- ισ'. „Ἀπὸ Ἀδάμ 511ζ'. ἀπὸ δὲ Χειρῶ 1265, ἦτον Ἰωάννης Ἀρχιεπίσκοπος.
- ιζ'. „Ἀπὸ Ἀδάμ 511η'. ἀπὸ δὲ Χειρῶ 1290, ἦτον Ἀρσεπίος Ἀρχιεπίσκοπος.

„Ἀπὸ

- „Ἀπὸ Ἀδάμ 511θ'. ἀπὸ δὲ Χειρῶ 1306, ἦτον Συμεὼν Ἀρ. ιη'. χιεπίσκοπος.
- „Ἀπὸ Μωάμεθ ωιέ. ἀπὸ δὲ Χειρῶ 1324, εἰς εὐα ὀρισμὸν ιθ'. τῶ Σελτάνω Μσεγιοῦδῆ εὐείσκειται Δωρόθεος.
- „Ἀπὸ Ἀδάμ 511ι'. ἀπὸ δὲ Χειρῶ, 1333, ἦτον Γερμανὸς κ'. Ἀρχιεπίσκοπος.
- „Ἀπὸ Ἀδάμ 511κ'. ἀπὸ δὲ Χειρῶ 1358, εἰς παλαιὸν βιβλίον εὐείσκειται Μάρκος Ἀρχιεπίσκοπος.
- Εὐείσκονται δὲ καὶ ἄλλοι γεγραμμένοι χωρὶς ἔτος ὅμως, εἰς βιβλία Ἀραβικὰ παλαιὰ, Ἀθανάσιος Ἀρχιεπίσκοπος, Σάββας, Ἀβραάμιος, Γαβειήλ, Μιχαήλ, Σιλκωνὸς, Κύριλλος.
- „Ἀπὸ δὲ τῶ 1486 μέχρι τῶ 1510, εὐρηνει εἰς τινα φυλαττόμενα γράμματα ἐν Αἰγύπτῳ, ὅτι ἐχρημάτισαν δύο Ἀρχιεπίσκοποι, Λάζαρος, καὶ μετὰ τῶτον Μάρκος ὁ καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων γεγονώς. Ἐπειτα διὰ μερικῶς περιστάσεις ἔμεινε ὁ θρόνος χηρεὺς τελευτῶν χρόνους, καὶ πάλιν ἐν ἔτει 1540, ἐχειροτονήθη Σωφρόνιος Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν τῶτος, ἔτος 1545, Μακάριος ἐκεῖνος ὁ Κύριος, τῶ ὁποῖοι τὸ ἀκατάστατον καὶ ἀλλοφρόσαλλον μὴ ὑπομένοντες οἱ Πατέρες Σιναῖται, μάλιστα ὑποκινούμενοι καὶ παρ' ἄλλων, ἐκάθησαν αὐτὸν ἔτος 1547, ἐν Αἰγύπτῳ, διὰ τῶν τελευτῶν συνδραμόντων Πατριαρχῶν, οἱ τινες διὰ συνοδικῶ αὐτῶν γράμματος, κατέλυσαν τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τῶ Σινᾶ. Ἀφ' ἧ δὲ τῶτος ἐγενέτο παρήλθον ἔτη δεκαοκτώ, καὶ διωρίζετο εἰς τὸ Μοναστήριον Ἡγέμενος. (Ἴδε τὰς αἰτίας τῆς μεταβολῆς ταύτης εἰς τὸν Ἀραβικὸν Χρονογράφον, ἐν τῶ γ'. τμήματι τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας, Φύλ. 205. καὶ 210. Ἐκδοσις 1805.) Ἀλλὰ βλέποντες οἱ Πατέρες, ὅτι τὸ κακὸν ἦν μέγα, προβαίνον εἰς ὄλεθρον, αὐτοὶ γνησίως ποιμενὸς καὶ παροεσώτους, αἰτήθησαν τὸ κακῶς κειθεὶ καὶ κυρωθεὶ ἐκεῖνο Συνοδικόν, διὰ τῶ ὑπὸ Ἱερεμίου τῶ Δευτέρου Πατριαρχῆ Κωνσταντινουπόλεως ἐκδοθεὶς ἔτερος, ἔτος 1565, καὶ εὐθὺς τὸν αὐτὸν χρόνον χειροτονηθεὶς, κατέστη πάλιν Ἀρχιεπίσκοπος τῶ Σινᾶ, ὁ Εὐγενίος, ὁ ὁποῖος ἔζησεν ἔτη ιζ'.
- Μετὰ τῶτον ἐχειροτονήθη Ἀναστάσιος Ἀρχιεπίσκοπος, ἐν ἔτει λδ'. 1583 ἀπὸ Χειρῶ, καὶ ἔζησεν ἔτη η'.
- Μετὰ τῶτον Λαυρεντίος Ἀρχιεπίσκοπος, ἐν ἔτει 1592, ἀπὸ λε'. Χειρῶ, καὶ ἔζησεν ἔτη κδ'.
- Μετὰ τῶτον Ἰωάσαφ ὁ Ρόδιος, ἐν ἔτει 1617, καὶ ἔζησεν ἔτη μ'. λς'.
- Μετὰ τῶτον ἐψηφίθη Νεκτάριος ὁ Σοφώτατος, καὶ ἀπέλθων λζ'. εἰς Ἱερουσαλήμ, διὰ τὰ χειροτονηθῆ, ἐχειροτονήθη ὑπὸ τῶ Ἱεροσολυ-

λομητῶν Πατεiάρχης Ἱεροσολύμων, αὐτ' αὐτὸ δ' ἐχειροτονήθη εἰς
 ΑΗ'. τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τῆ Σινᾶ Ἀναρίας Βυζάντιος, ὁ ὁποῖος μετὰ ἰ.
 ἔτη παρητήθη.

ΛΘ'. „ Μετὰ τῶτον Ἰωαννίκιος Πελοποννήσιος ἐν ἔτει α.ψ.ξή. κ' ἐξῆσεν
 ἔτη λ.ε'. Ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας τῆς ἀνοδόμῃσεν ὁ ὑψηλότατος Αὐ-
 θεύτης πάσης Οὐγκροβλαχίας Ἰωάννης Κωνσταντῖνος Βασισαράμ-
 πας Βοιβόδας, ὁ Βραγκοβαῖος, μετὰ τῷ εὐγενεστάτῳ Ἀρχοντος με-
 γάλου Σπαθάρη Μιχαὴλ Κωντακζηνῷ, τὴν Ἱεραὴ καὶ περικαλῆ
 Μοῦνη τῷ Ῥιμνίκῳ, κ' ἀφιέρωσεν αὐτὴν εἰς τὸ Σινᾶ.

Μ'. „ Μετὰ τῶτον Κοσμᾶς Βυζάντιος, κ' μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους,
 προσεκληθῆ Πατεiάρχης Κωνσταντινπόλεως, κ' ἔπειτα μετεπέθη
 εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας.

ΜΑ'. „ Μετὰ τῶτον Ἀθανάσιος Βεῤῥοαῖος, ἔτος ἀπὸ Χειρῶ α.ψ.ς'.
 κ' ἐξῆσεν ἔτη ιβ'.

ΜΒ'. „ Μετὰ τῶτον Ἰωαννίκιος Λέσβιος, ἔτος α.ψ.ιή. κ' ἐξῆσεν ἔτη ια'.

ΜΓ'. „ Μετὰ τῶτον ὁ ἐν Κωνσταντινπόλει Ἠγέμενος, κατὰ τὸ Μετῶ-
 χιον τῷ τιμίῳ Προδρόμῳ, Νικηφόρῳ Μαρθάλῃ, ὁ Γλυκὺς ἐπο-
 νομαζόμενος, ἐκ Χαῦδακος τῆς Κρήτης, ἔτος α.ψ.κθ'. παρητήθη
 δὲ μετὰ παρέλευσιν ἑτῶν κ'. κ' ἀπέθανεν εἰς τὴν Πατεiδα τῷ
 μεπκομίοθησεν δὲ τὰ λείψανα αὐτῶ εἰς τὸ Μονασῆριον.

ΜΔ'. „ Μετὰ τῶτον Κωνσταντῖνος, πατρόςθεν Κρής, μητρόςθεν Βυζάν-
 τιος, ἔτος α.ψ.μθ'. παρητήθη δὲ μετὰ παρέλευσιν ἑτῶν ι'. κ' ἀ-
 περχόμενος εἰς τὴν Κωνσταντινῶπολιν ἀπέθανε κατ' ὄδον μετεκα-
 μίοθησεν δὲ κ' τότε τὰ λείψανα εἰς τὸ Μονασῆριον. Ἐπὶ τῆς
 Ἀρχιερατείας τότε ἀνοδόμῃσεν κ' ἀφιέρωσεν εἰς τὸ Σινᾶ τὴν ἐν
 Μολδοβία Μοῦνη τῷ Φισιτζίῳ, ὁ ὑψηλότατος αὐθεύτης Μολδοβλα-
 χίας Μιχαὴλ Ῥακοβίτζας Βοιβόδας.

ΜΕ'. „ Μετὰ τὸν αἰδιδιμον Κωνσταντῖνον, ἐψηφίθη ὁ κλεινὸς Κύελ-
 λος, ὀρμώμενος ἐκ Κρήτης, κ' εὐρισκόμενος ἐν Σμύρνη, κ' ἀπέθανεν
 δὲ ἀπέθανεν εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν, ἐχειροτονήθη κατὰ τὸ α.ψ.νθ'.
 Οκτωβέρις ιζ'. ἀρχιερατεύσας χρόνους λ'. κ' μῆνας γ'. Ὁλον δὲ τὸ
 διάστημα τῶτο ἐγένετο αὐτῷ μία σειρά βασιάνων, ἡγωνίοθη ὀλο-
 φύχως ὑπὲρ ἀπαυγῆς τῆς προκατόχου αὐτῷ, εὐκεν τῆς καλῆς διοι-
 κήσεως κ' συστάσεως τῶ Ἱερῷ Μονασῆρι. ἐποίμανε ἐν θερμότητι
 ζήλῳ, κ' πνευματικῆ σοφίᾳ κ' ἐπισήμη τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ
 κ' ἀνῶθεν ἀδελφότητα. τύπος ὡφθη κ' παράδειγμα ἀρετῆς πᾶσι τοῖς
 ἀπὸ τότε, κ' τοῖς μετὰ ταῦτα Ἀδελφοῖς κ' Πατράσιν. ἐπέδραμεν
 εἰς πολλὰ μέρη τῆς γῆς, κ' πολλὰς Βασιλείας κ' Ἐπικρατείας τῆς
 Εὐρώπης διήλθεν, ἐν αἷς πολλὰς τῆς Χεισιανῶν τῆ γλυκύτητι τῆς

λύγων τε ἐφώτισε, κ' τῆ ἀρετῆ τῆς ἔργων τε ὀδήγησεν εἰς ὄδον σω-
 τηρίας. Τῶς δὲ ἀπέθανεν τὸ δεύτερον εἰς Μολδοβία, χάριν βοη-
 θείας, κ' ἀδελφῆσας ὑφ' ἐνὸς ὀξυτάτου πυρετῷ, ἐπλήρωσεν ἐν Ἰασ-
 σίᾳ τὸ κοινὸν χρέος τῷ α.ψ.ξ. ἔτει, Ἰαννουαίῳ ιβ'. ὁ ἀείμνηστος.
 Ἐμεινε δὲ χηρεύσας ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ χρόνους γ'. κ' μῆνας ζ'. Με-
 πεκομίοθησεν δὲ κ' αὐτὸ τὰ λείψανα εἰς τὸ Μονασῆριον, κ' ἐτί-
 θησεν εἰς τὸ κοιμητήριον, ἐνθα κείται καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιεπι-
 σκόπων ἐν κιβωτοῖς.

„ Μετὰ δὲ τὸν Μακαρίτην τῶτον, ἐψηφίθη ὁ Ἀρχιμανδείτης μθ'.
 Δωρόθεος Βυζάντιος, εὐρισκόμενος ἐν τῇ κατὰ τὴν Μολδοβία
 Αὐθεντικῇ Μοῦνῃ τῆς Φορμώσας Ἠγέμενος. ἐκείθεν δὲ ἀπάρας, κ'
 ἀπέθανεν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐχειροτονήθη τῷ α.ψ.μδ'. ἔτει, Σεπ-
 τεμβερίῳ α'. Ἀρχιερατεύσας χρόνους β'. κ' μῆνας ι'. αὐτῷ ἀπλῶς μετ'
 κ' συνεσάλμεν πνεύματος, τὰ δ' ἄλλα εὐλαβῆς κ' ἐνάρετος. Εὐ-
 ερισκόμενος δὲ ἐν Αἰγύπτῳ, κ' ἀδελφῆσας ὑπὸ σφοδρῶ πυρετῷ, ἐ-
 ξήλθε τῷ βίῳ ὁ ἀείμνηστος. Ἐμεινε ἐν χηρεύων ὁ θρόνος διὰ τὰς
 τὰ καιρῶ ἀνωμαλίας, χρόνους ζ'. κ' μῆνας δ'.

„ Μετὰ τὸν Μακαρίτην Δωρόθεον, διεδέχθη τὸν θρόνον τῆς μθ'.
 Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ νῦν ἀξίως ἀρχιερατεύων Κωνσταντῖνος ὁ Β'. καὶ
 αὐτὸς Βυζάντιος, ὅς τις εἶχας τῆ τῶν Πατέρων κοινῇ διὰ ψήφων
 προσκλήσει, ἐξήλθε τῷ ε' ἔλαχε διοικῶν Μονασῆρις, καὶ ἀ-
 πέθανεν εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν κατὰ τὰς Βασιλικὰς κ' Συνδικὰς
 ἀρχαίας διατυπώσεις, ἐχειροτονήθη τῷ α.ω.δ'. ἔτει Νοεμβερίῳ ε'.
 ὄν ὡς εὐφρόνως διοικῶντα τὸ ἱερόν κ' προσβυγενῆς, περὶδοξον τῶτο
 Μονασῆριον, ἀγωνιζόμενόν τε μετ' ἐνθέρμῳ προθυμίας κ' ἀκαμά-
 των μόχθων, ἀπᾶν τῆσιν τηλικῶτων ἀνυπερβλήτων δυσχη-
 μάτων, οἷα εἶδετοτε ὁ ἀπὸ τότε ῥῆς τῷ χρόνῳ ἐπέφερεν εἰς τὸ
 Σεπτὸν αὐτὸ Προσκύνημα τῶν Ὁρσοδόξων, κ' ποιμενόντα ἐν ζήλῳ
 κ' πατεικῇ κηδεμονίᾳ τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ ἀδελφότητα, δια-
 φυλάξαι Κύριος ὁ Θεός.

Ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον τῷ ἐκδοθέντος Συνοδικῷ Γράμματος ἐπὶ
 Πατριαρχείας Ἱερεμίου τῷ Δευτέρῳ εἰς ἀποκατάστασιν καὶ αὔθις
 τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Σινᾶ.

Ἱερεμίας Ἐλέω Θεῷ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
 Νέας Ῥώμης, ἔ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἐπει μὲν πρὸς βυλομένους διὰ Γραμματῶν Συνοδικῶν τὴν ὀφειλο-
 μένην καὶ ὑπερβύσαν παρέχειν βοήθειαν ἐκάσῳ τῶν ὑπὸ βασιλικῆς
 φορομηθείας ἀνεγερθέντων Μοναστηρίων, μὴ μόνον ἀπλῶς καὶ ἀπε-
 εισκέπτως κεχρηθῆαι τοῖς γράμμασιν, ἀλλὰ καὶ ὑπερ πάντος ἄλλου
 σκοπεῖν, ὅπως τε ταῦτα Βασιλικά ἐκλήθησαν ἐξ ἀρχῆς, καὶ τίσι
 νόμοις τε καὶ Θεωρίαισι τῆς τοιαύτης τετύχηκε κλήσεως. Ἐπειδὴ
 δὲ τιμὸς τῶν ὑπερ ἡμῶν πατριαρχευσάτων, ἀγροήσαντες ὅλως, ὡς
 φαίνεται, τὴν πάλαι περὶ τὸ Σίναλον Ὅρος βασιλικὴν φορολογίαν,
 μηδὲ ἐντυχόντες ταῖς Νεαράς, καὶ τοῖς συνοδικαῖς θεαῖς Θεωρίαισι
 αἰ δὴ πάντα τὰ περὶ τῶν δηλοῦσι πλατύτερον ἀγνοοῦσι ὡς εἶ-
 κε τῶν τοιούτων, γράμματί τινα κατὰ καρπὸν ἐφάσασαι ἐπέδεδω-
 κότες, κατὰ μηδὲ τῆς ἀρχαίας ἐκείνης ἀκολουθίας ἐχόμενα ἀ-
 ναγκαῖον καὶ δίκαιον ἐγνωμεν, ἵνα ὑπερ πάντων μετὰ αὐταῖς λέξεσιν
 ὡς ἐγγαρχαθῆ ἡ φαινομένη Νεαρά τῷ αἰοδίμῳ Βασιλεῶς Ῥωμαίων
 Ἰουλιανῷ τῷ Μεγάλῳ, ἐν ἣ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ Σίναλον Ὅρος Ἐ-
 πισκοπὴ φαίνεται· εἰδ' ὅπως καὶ τὰ κατὰ τὸ συμβαῖναι δηλοῦσι ποιή-
 σομεν· ἔχει δὲ ὅπως ἡ Νεαρά, ἥτοι τὸ ἐκβληθεὶ ἀπὸ τῆς παλαιῆς
 Κώδικος, ἐπὶ Ἀναστασίου Πατριαρχῆς Θεωπόλεως μεγάλης Ἀντιο-
 χείας, τὰ σκήπτρα Ῥωμαίων ἰδύοντος τῷ Μεγάλῳ Ἰουλιανῷ, ὅτε
 τὰ Ἱεροσόλυμα ἐτιμήθη εἰς Πατριαρχεῖον τῷ σ μ β'. ἔτος, συνελ-
 θόντων συνοδικῶς, τῷ Κωνσταντινουπόλεως, τῷ Ἀλεξανδρείας, καὶ τῷ
 Ἀντιοχείας κατὰ μῆνα Αὐγύστου, Ἰνδικτιώνου 17'. καὶ Θεωρισάτων
 ἀρὰ ὑποκεῖσθαι τὸν τολμήσαντα παραδραῦσαι, ἢ παρασαλεύσαι
 τὸ τοῖσιν Θεωρίαισι, καὶ δέδωκεν ὁ Ἀντιοχείας ἀπὸ τῶν ὑποκει-
 μένων Μητροπόλεων τῷ ἑαυτῷ θρόνῳ, δύο, τὴν τῆς Καισαρείας τῆς
 Παλαιστίνης, καὶ τῆς Σουθενπόλεως· ἀπέσπασε δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Μη-
 τροπόλεως Τύρῳ, τὴν Πορφυρόπολιν, καὶ ἔδωκεν ὅσον τὸν ποτα-
 μὸν, τὸν αἰὰ μέσον Πτολεμαΐδος, καὶ τὸν Καρμηλίαν Ὅρος Ζα-
 βελῶν· ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως Βόσρας τῆς Αὐσίτιδος
 Ἐπισκοπῆς Πέσαρας, τὴν Γαδεῖραν, τὴν Καπετωλιάδος, τὴν Ἀ-
 βιλ-

βίλλης, καὶ τὴν Γάβας, καὶ ἀφιέρωσε ταῦτα εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἔ-
 δωκεν ὅσον τὸν Αὐσίτιδος χώρας. Ὁ δὲ Ἀλεξανδρείας δέ-
 δωκεν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων τῷ ἑαυτῷ θρόνῳ Μητροπόλεων,
 τὴν Βόσραν τῆς Ἀραβίας, καὶ τὴν Πέτρας, καὶ Ἐπισκοπῆς ἐξ, τὴν
 Γάζαν, τὴν Ἀσκάλωνος, τὴν Ἐλευθερόπολιν, τὴν Φαράν, τὴν
 Αἰλίαν, καὶ τὸ Σινᾶ Ὅρος· ἠσφαλίσαντο δὲ τὸν θρόνον τῷ Σινᾶ
 Ὅρος, ἵνα μηδεὶς καθίσῃ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐποίησαν ὅσον τὸν θρόνον
 τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης· καὶ ταῦτα μετὰ ἡ Νεαρά. Ἐν δὲ τῷ Τακτικῷ
 ἔχει ὅπως· ὁ τῷ Σινᾶ Ὅρος, ὅπως ἐστὶν Ἡγέμενος, καὶ Ἐπίσκοπος.
 Ἐκ δὲ τῶν καὶ τῶν τοιούτων Ἐπισκοπῆς ἀναφανομένης τῆς κατὰ τὸ
 Σίναλον Ὅρος Βασιλικῆς καὶ Θεῖας Μονῆς, ὑπερ χρόνων ἐκ ὀλίγων,
 τινὲς τῶν τότε ἐνασκυμένων ἐν τῇ Θεῖα Μονῇ ταῦτα ἐκ οἰδ' ὅπως
 κινήσαντες ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις, παρατησάμενοι τὸ ἔχειν Ἐπί-
 σκοπον, καὶ ὅλως κατὰ τὴν ἀρχαίαν σοιχῆν ὑποτύπωσιν, βελήν
 κακίστην καὶ παρὰ νόμους ἐκύρωσαν ἐν αὐτοῖς, ἵνα δηλονότι μηκέτι
 χειροτονεῖται ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῷ Ἐπίσκοπος. Τῆς δὲ γενο-
 μένης πλήρη τὰ παράγματα συγχύσεως γέγονε, καὶ Πατριαρχικᾶ
 ἀφείβησαν Γράμματα, ἄλλοις παρὰ τὸ πρέπον καὶ δίκαιον τὴν ἐ-
 ξουσίαν τε καὶ διοίκησιν χορηγῶντα τῷ αὐτῷ θεῖς Μοναστηρίῳ· ἀλ-
 λά ταῦτα μετὰ ὑπερ πάντων, καὶ ἕως εἰς ἀφανῆς ἢ ἡ ἀνώτερον ῥηθεῖσα
 Νεαρά· τῷ δὲ αἰοδίμῳ ἐκείνῳ Πατριαρχῆ κὺρ Διονυσίῳ, τὸν Πα-
 τριαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον διέποντος, ὁ Ἀγιώτα-
 τος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κὺρ Γερμανός, σωματικῶς ὡς ἐκ
 Κωνσταντίνου παραγενόμενος, καὶ ἐντυχὼν Νομίμῳ Βασιλικῷ πα-
 λαῖῳ, ὑπερ τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν ῥηθεῖσαν Νεαράν ἔχοντι γε-
 γραμμένῳ, τὰ μετὰ ὅπως ἔχοντα τῆς Ἐπαρχίας αὐτῆ πάσης ὅσας
 ἐξήτησεν ἐπιβεβαιωθῆναι παρὰ τῆς τότε ἐκδημέσης μεγάλης τῶν
 Ἀρχιερέων Συνοδῆς, καὶ τῷ σκοπῷ εἰς διήμαρτεν, ὡς περὶ τὸ δόσεθ αὐ-
 τῷ τότε Συνοδικῶν Γράμμα δηλοποιεῖ, ὅπερ ἡ μετελιότης ἡμῶν ἀρ-
 τῶς αἰέτω καὶ ἐφάσασατο· ὡς δὲ ἰδίως περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς
 Θεῖας ταύτης καὶ Βασιλικῆς Μονῆς, καὶ τῷ ἐν αὐτῇ ὀφειλοντος εἶναι
 Ἐπισκοπῆς καὶ τῶν ἄλλων ὅσα συντείνουσιν εἰς σύστασιν καὶ διαμονῆν
 ταύτης ἐξήτηθη, ἢ ἐλαλήθη τῷ τότε συνοδικῶς· διὸ καὶ ἐτι μέχρη
 τῷ νῦν ἀμφίβολα ἦσαν πᾶσι περὶ τῶν, μὴ φαινομένων τῶν εἰρημέ-
 νων γραμμάτων καὶ Νεαρῶν, καὶ ἕκαστος τῶν Πατριαρχῶν ἐξήτη, καὶ
 ἠθέλην ἐξουσιάζειν καὶ διοικεῖν ἐν αὐτῇ τῇ Θεῖα Μονῇ, αὐτοῦ Ἐπι-
 σκόπῳ μενάσης. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἡμῶν μετελιότητος, συνοδικῶς ἀρτι
 ἀποκαθήμενης, συνεδριάζόντων αὐτῇ καὶ τῶν παρευρεθέντων ἱερωτά-
 των Μητροπολιτῶν, καὶ Θεοφιλεσάτων Ἐπισκόπων, παρασαντες οἱ
 ἐπὶ

ἐπὶ τῶν σαλευτές παρά τῆς Θείας ταύτης Μοῦνης, ὅτε ὁσιώτατος Γερομόναχος καὶ Πνευματικὸς κύριος Ἰωσήφ, καὶ ὁ ἐν Μοναχοῖς ὁσιώτατος Μωῦσης, ἤρξαντο δικαιολογεῖσθαι, καὶ ἀναφέρειν τὰ κατὰ τὴν Μοῦνην δίκαια, δίκαιον ἐφανή καὶ εὐλογον καὶ θαύρασον, ἵνα ἡ παλαιὰ αὐτῆ βασιλικὴ Νεαρά, ἦτις τὰ νῦν εὐρέθη, καὶ ἀεγνωσθῆ ἐνώπιον ἡμῶν, ὑπάρχει βεβαία, καὶ ἀμετάτρεπτος, ἕως ἃ ὁ Ἕλιος ἐφορᾷ, καὶ φορατιμάται ἢ ἄλλων ἀπαύτων γραμμάτων ἢ μεταγενεστέρων, παρά μηδὲ καταλυομένη τὸ σύνολον. Ὁ δὲ ἐπτακαίδεκατος Κανὼν τῆς Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Δ΄ Συνόδου, πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ταῦτα φησὶν „ὡς δέον ἐστὶ καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικῶν παροικίων καὶ παρεκκλήσιων τάξιν τοῖς βασιλικαῖς τύποις ἀκολουθεῖν, καὶ μετ' ὀλίγον παλιν „ἐξεστὶ γὰρ τῷ βασιλεῖ περὶ ἐνοικίων Ἐκκλησιαστικῶν διατάξεις, καὶ προνομίαι τιμῶν ἀφαιρεῖσθαι, καὶ Ἐπισκοπῶν αὐθις εἰς Μητροπόλεις τιμῶν, καὶ Ἡγούμενους φοροχειρίζεσθαι, καὶ ἐπὶ τὰ τὰ τοιαῦτα ποιῆν“. Ἐπειτα κατὰ τὴν δοθείσάν τῃ βασιλικὴν καὶ συνοδικὴν ἐξουσίαν καὶ διατύπωσιν, Ἐπισκοπὴ εἶναι, καὶ διαμενῆ τὸ κατὰ τὸ Σίναλον Ὅρος σιπτῶν Μοναστηρίων, τὸ ἐπ' ὀνόματι τιμώμενον τῷ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ ἔχει διηγουμένως καὶ ἀμεταθέτως τὸν αὐτὸν Ἡγούμενον, καὶ Ἐπίσκοπον, ὡς ἐν τῷ Τακτικῷ εὑρηται ὅτι αὐταῖς λέξεσιν αὐτῶν ἐσημειώσαμεν ὡς αὐαῖτε βασιλικαὶ καὶ συνοδικαὶ Διατάξεις μεῦσιν ἀπαράφραστοι, καὶ τὸ αὐτὸ Θεῖον Μοναστήριον παρά τῷ γησίσι Ἐπισκόπος αὐτῶν καὶ Ἡγούμενος οἰκονομεῖται καὶ διεξάγεται, γησίσις δηλονότι καὶ ἐλευθέρως, καὶ μηδεὶς ἄλλος ἢ ἁπάντων Ἀρχιερέως πολυῶν παρ' ἐνοικίας χειροτονεῖν ἐν αὐτῷ, σωζομένως καὶ μεόντος τῷ καθολικῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Σινᾷ, καὶ ὡς ἀληθῶς ἐμάδομεν παρά τῶν Κανόνων, ὅσοι οἱ παρ' ἐνοικίας χειροτονεῖται παιδεύονται, καὶ πρῶτον ὁ λέγων τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Κανὼν ἕτω φησὶ „Ἐπίσκοπον μὴ πολυῶν ἐξω ἢ αὐτῶ ὄρων χειροτονίας ποιεῖσθαι, ἐν ταῖς μὴ ὑποκειμένους αὐτῷ πόλεσι καὶ χώραις, εἰ δέ τις τῶν πεποιθῶς ἐλεγχθεῖν, παρά γνώμην τῶν αὐτῶν κατεχόντων, καθαιρέσθω καὶ αὐτός, καὶ ὅς ἐχειροτονήσεν, ἀλλ' ἔδὲ αὐτῷ τῷ Μητροπολίτῃ ἐξεστὶ εἰς ἐνοικίας τινας ἢ ἁπάντων Ἐπισκόπων αἰένως, καὶ ἱερατικόν τι τελεῖν, γνώμης αὐτοῦ τῷ Ἐπισκόπῳ“. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου γ' καὶ κβ' Κανὼν τὰ αὐτὰ τοῖς διαλαμβανόμενοι. Ὡν ἕτως ἐχόντων, δίκαιον τὸς πάντας φυλάττεσθαι, ὡς μὴ ὑποδίκως γενέσθαι ταῖς συνοδικαῖς ἐκείναις ἀραῖς, καὶ τῇ καταδίχῃ ἢ ῥηθεύτων Κανόνων. Καὶ ἡμεῖς ταῦτα ἀκριβῶς καταμαθόντες ταῦν, πάντα τ' ἄλλα ἀφεμένοι τὰ κλεικῶς οἰκονομηθέντα, τὸ παρὸν

Συνοδικὸν Γράμμα ἤδη παρέχομεν, δι' ἃ γράφεται συνοδικῶς διερίζεται καὶ ἐντέλλεται, ἵνα κατὰ τὴν ἀρχαίαν ταύτην βασιλικὴν καὶ συνοδικὴν διατύπωσιν τὴν αὐτῶν ῥηθείσων ἐν τῇ Θεῇ Μοῦνῃ ταύτῃ, ὁ αὐτὸς Ἡγούμενος καὶ ἀρχιεπίσκοπος, ἕως ἃ ὁ Ἕλιος ἐφορᾷ, γησίσις καὶ ἐνοικιακῶς Ἀρχιερατικῆ καὶ διακείνη καὶ οἰκονομῆ, καὶ πάντα ποιῆ εἰς σύσασιν τῆς Μοῦνης. Ἐπειτα κατὰ τὴν δοθείσάν τῃ Μοῦνῃ ταύτῃ βασιλικὴν ἀσφάλειαν ὑπάρχει τὸ Μοναστήριον τῶν ἐλευθέρων, ἀδελφῶν, καὶ ἀκαταπάτητον ἐκ παντὸς φοροσῶπε, μόνον ἔχον κατὰ καιρὸς τὸν αὐτὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Ἡγούμενον, ὡς αὐτῶν πολλὰ εἰρήκαμεν. Ὅστις Ἀρχιεπίσκοπος ἵνα γησίσις εἴη τῷ Μοναστηρίῳ ἀδελφῶν, καὶ μὴ ἐκτὸς καθεζόμενος, ἐξω βλέπῃ, καὶ εἰς ἀφανισμόν αὐτῆ συστάσῃ ἀφορὰ τῆς Μοῦνης, ἐκλέγεσθαι ὀφείλει παρά τῆς κοινότητος πάσης ἢ φοροκείτων τῷ Μοναστηρίῳ Γερόντων, εἰδ' ἕτως κανονικῶς καὶ ἀδωροδοκῆτως παρά τῷ Ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων τὴν χειροτονίαν δέχεσθαι, ἀπὸ τῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐντὸς τῆς οἰκίας τῶν Ἱεροσολύμων ἕσης. Τέτων ἕν ἕτως εἰρημένως κατὰ τὸ ἀρέπου καὶ δίκαιον, καὶ Ἀρχιεπισκόπος γησίσις ὀφείλοντος εἶναι ἐν αὐτῷ διηγουμένως, εἰκότως ἀρα παραβάτης, καὶ τῷ παρ' ἐνοικίας ὑπόδικος εἶσαι ἐγκλήματι, ὅτοις αὐαῖτε καταδύγῃ, ὁ πολμήτων χειροτονία ποιῆν ἐν αὐτῷ, γησίσις παρόντος Ἀρχιερέως, καὶ διακείνην καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχεῖν ὅτι ἵνα μὴ συμβῆ τις, καὶ ὑπεύθυνος τῷ Θεῷ καὶ τοῖς Κανόνων εἴη ὁ τῶν δραστῶν πολμήσας, ἕκαστος μενέτω ἐν ἡ ἐπάχθη κατὰσται, καὶ μὴ ἀπέσθω τῷ Μοναστηρίῳ τὸ σύνολον, καὶ γὰρ τὸ Μοναστήριον τῶν ἐλευθέρων ἐστὶ, καὶ Ἀρχιεπίσκοπον ἔχειν ὀφείλει αἰεὶ καὶ διοικητὴν, ὡς εἰρήκαμεν ταῦτα δὲ λέγοντες, συνεπινοεῖσθαι καὶ τῶν βυλόμεθα, ὅτι ὅσα κατὰ τινὰ οἰκονομίαν ἐν τοῖς ἐμφοροῦν χρόνοις ἐγεύοντο γράμματι, ταῦτα, φανεῖσης ἤδη τῆς ἀληθείας ἀποδείξεως ἢ γραμμάτων, δικαίως ἀργῶν ὀφείλουσιν, ὡς μηδεὶς ἢ σφειζομένων ἐν τῶτοις ἰσχυρῶν εἰς τὸ ἐξῆς ἐναντιῶσθαι, ἢ ἀνατρέπειν ὅλως τὴν καθολικὴν ταύτην, καὶ βεβαίαν βασιλικὴν καὶ συνοδικὴν Διάγνωσιν, ἐν τῷ δέλειν αὐθις ἐξουσίαν ἐν αὐτῇ. Ὁ γὰρ ταῦτα ἀνατρέψαι βεληθησόμενος, οἷς οἶομαι καὶ τὸς ἄλλους ἢ Ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν ἀπαρητήτως συναίνεσθαι, ἀρᾷ καὶ ἀναθέματι ὑποκείσεται, κατὰ τὸν Κανόνα ἢ ἕτωσὶ διαγορεύοντα, τὸς παρὰ τῆς Ἁγίων Πατέρων ἐκπεδέυτας Κανόνας ἐν γνώσει παραβαίνοντας καὶ μὴ ὡς αὐθῶν κατερεχθέντες θεῖως χρησμός ἐν τιμῇ καὶ εὐλαβείᾳ ἔχοντας, τῶν ἢ Ἁγία Τετάρτη καὶ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, καὶ ἡ Ἐβδόμη, αἰεταῖα θεματι καθυποβάλλουσιν. Ἐπὶ τῶν γὰρ καὶ τὸ παρὸν Γράμμα

Συνοδικῶς ἐγεγόνει, καὶ ἐπέδωκε τῇ Θεῷ καὶ Βασιλικῇ Μονῇ τῷ Σιναίῳ Ὁρος, τῇ ἐπ' οὐνόματι τῷ Σωτῆρος Χριστοῦ τιμωμένη, καὶ τῷ κατὰ καιρὸς αὐτῆς Ἀρχιεπισκόπῳ, σὺν τοῖς ἐκεῖ Θεοφιλῶς ἐνασκαμμένοις τιμίοις ἀδελφοῖς, εἰς μόνιμον καὶ διηκεῖν τὴν ἀσφάλειαν.

Ἐν ἔτει ζ' γ' κατὰ μῆνα Ἰσίου.

Ἱερεμίας ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμηνικός Πατριάρχης.
Γωακίμ ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς μεγάλης Θεσπύλεως Ἀντιοχείας, καὶ πάσης Ἀνατολῆς.
Γερμανὸς ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάσης Παλαιστίνης.
Ἀρχιεπίσκοπος Κύφου Τιμόθεος.
Ταπεινὸς Μητροπολίτης Ἐφέσου Ἀθανάσιος.
Νικαίας Κύριλλος.
Ταπεινὸς Συμεὼν Ἐπίσκοπος Παναγίας.
Ταπεινὸς Μητροπολίτης Ἡρακλείας Γεράσιμος.
Γρηγόριος Πύσης.
Ταπεινὸς Μητροπολίτης Νικομηδείας Σισίνιος.
Περίθεος Γρηγόριος.
Ταπεινὸς Μητροπολίτης Τραπεζῦντος Ἀνθιμος.
Ἐπίσκοπος Λαζίας Ἀνθιμος.
Ταπεινὸς Μητροπολίτης Σερρών.
Μητροπολίτης Βοδινίτζας.
Ταπεινὸς Μητροπολίτης καὶ Ἐξαρχος πάσης Ἀσίας.
Ταπεινὸς Μητροπολίτης Δαυιδ Πιουσιδίας.
Ταπεινὸς Μητροπολίτης Δωρόθεος.
Παλαῶν Πατρῶν Μεθόδιος.
Γωάσαφ ταπεινός.
Τραϊανουπόλεως Γωάσαφ.
Λακεδαιμονίας Θεοδόσιος.
Ταπεινὸς Μητροπολίτης Αἰνῶ Ματθαῖος.
Ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Αἵμαθύντων Γερμανός.
Κερκύρας Θεοδόσιος.
Ταπεινὸς Μητροπολίτης Τρικάλων.
Μέγας Οἰκονόμος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας Ἀναστάσιος Ἱερεὺς.
Μέγας Λογοθέτης τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας Ἱεράξ.
Μέγας Σακελλάριος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Μέ-

Μέγας Σκευοφύλαξ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.
Μέγας Χαρτοφύλαξ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.
Μέγας Ἐκκλησιάρχης τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.
Μέγας Πρωτοσύγκελλος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.
Λυγερὸς ὁ μέγας Ρήτωρ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.
Πρωτέδικος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.
Ρήτωρ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.
Νομοφύλαξ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.
Ἀνδρέας ὁ Λογοθέτης τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.
Γεώργιος ὁ Δικαιοφύλαξ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.
Θεοδόσιος ὁ Πρωτοπρόεδρος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.
Διούσιος Ἀρχιδιάκονος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Περὶ Ἀρμενίων.

Βεβλήν ποτὲ κακίστην ἔδρευτο οἱ Ἀρμενιοὶ νὰ ἐξασιάσωσιν αὐτὸ τὸ Μορσάηλον, καὶ νὰ διώξωσιν ἐκεῖθεν τοὺς εὐσεβεῖς καὶ Ὀρθοδόξους Καλοήγους. Ἦλθον λοιπὸν τινὲς ἀπὸ αὐτῶν λέγοντες, πῶς ἦλθον χάριν προσκυνήσεως τῇ δ' ἀληθείᾳ νὰ κατασκοπεύσωσι φωνῶν τὸν τόπον, καὶ νὰ φιλιωθῶσι καὶ μετὰ τὸ τόπον τῶν Ἀραβῶν. Οἱ γοῦν Πατέρες μὴ γνωρίσαντες τὸν δόλον καὶ τὴν παυεργίαν των, τοὺς ἐδέχθησαν ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ, καὶ μετὰ ἀγάπην, μετὰ ὅλον ὅτι ἦσαν Αἰρετικοί. Ἀνέβησαν γὰρ εἰς τὴν Ἁγίαν Κορυφὴν, καὶ χωρὶς εἰδήσαν καὶ βεβλήν τῶν Πατέρων, ἐλειτέρησαν ἐκεῖ ἐπάνω οἱ μιαιώτατοι ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς λειτεργίας των, ὅτε ἔψαλλον τὸν Τεισάριον, ἔβλεπε κατ' ἑνάς ἀπὸ αὐτῶν τῶν ἄλλων μετὰ συντρόφων τε τὰ ραβδία, ὅτι ἐβάσταζον εἰς τὰς χεῖρας των, καὶ ἀναπτον ὡσαύ λαμπάδες, τὸ δὲ εἰδόντες κατ' ἑνάς δὲ ἔβλεπε, πλὴν δὲν ἐκαίοντο. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπλείωσαν τὴν λειτεργίαν των, ἐξελθόντες ἔξω περὶ βουβουνοῦ ὅλοι, ἤρχισαν νὰ λέγωσιν τὸ τί εἶδαν· διότι καθεὶς ἐνόμιζε πῶς μόνος αὐτὸς εἶδε τὸ τοῦτον πρᾶσιον. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐγνωρίσαν πῶς ὅλοι τὸ εἶδαν, καὶ εἰς ὅλους ἔγινε τὸ αὐτὸ, παρετήρησαν, καὶ βλέπουν ὅλοι τὰ ραβδία των καὶ ἦσαν μεμαυλισμένα ὡς δαυλοὶ περικαυμένοι. Τῆτο λοιπὸν τὸ σημεῖον τοῖς εἰδείξεν ὁ Θεός, διὰ νὰ γνωρίσωσιν ὅτι δὲν ἦσαν δέλητοι Θεῷ νὰ κατοικήσωσιν ἐκεῖ, ἵνα μὴ κατακαυθῶσι. Τῆτο καὶ αὐτοὶ γνωρίσαντες, ἀνεχώρησαν εὐθὺς, καὶ πλέον δὲ ἐζήτησαν νὰ ἐπιστραφῶσι.

21

Πε-

Περὶ ἧς ἐν Ἀσκήσει, Ἀγιότητι, καὶ Μαθήσει διαπρεφάντων,
καὶ ἄλλων σπουδαίων Ἀνδρῶν Σιναϊτῶν.

Περὶ τῆ Ὀσίᾳ Νείλου.

Τῶν ἐπὶ κατὰ τὸ Θεοβαδίστου Σίναιον ἀσκητικὸν βίον δραμόντων πεπαιδευμένων Ἀνδρῶν, εὐέλτομεν πρῶτον, τὸν Σοφώτατον Ὀσίον Νείλον, τὸν περὶ τὴν πέμπτην Ἐκατονταετηρίδα ἀκμάσαστα. Ὁ θεῖος ἄνθρωπος αὐτὸν κατήγετο ἀπὸ μίαν ἐπίσημον οἰκογένειαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ διὰ τὰ σπουδαιότερα τὰ αἰεθλὴ τέλος καὶ εἰς τὸ ἐπαρχικὸν ἀξίωμα τῆς Πόλεως ταύτης ἐπὶ Θεοδοσίᾳ τῷ Β΄. καὶ ἔχι ἐπὶ Μαυρικίᾳ, ὡς κατὰ παραδρομὴν γράφει ὁ βίος τῆς. Ἀγαπήσας δὲ εἰσέπειτα τὴν μοναχικὴν ζωὴν, κατέπεισε τὴν αὐτῆ γυναῖκα, καὶ παραλαβὼν τὸν υἱὸν αὐτῆ Θεόδωλον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ Σίναιον, εὐθὺς ἐπέδωκεν εἰς τὸς πνευματικὰς ἀγῶνας. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐφόδος τῶν βαρβάρων κατὰ ἧς ἐκείσε Ἀσκητῶν (τὸ δὲ Μοναστήριον δὲ ἦτον ἐπὶ ἀποδομημένον) ὑποστὰς πολλὰ διὰ τὴν τῆ ἡσυχίας αἰχμαλωσίαν, καὶ τέλος μετὰ τὴν τότε ἀπολύτρωσιν, τῆς θείας ἀξιώσεως Ἱερωσύνης, εἰς χεῖρας Θεῶ τὴν ψυχὴν παρέδωκε, τῷ 451 ἔτει τῷ Σωτηρείῳ. Ἐκτὸς τῆς μεγάλης ἀειδήσεως ἧς Ἐπιστολῶν, ὁ Ἅγιος Νείλος συνέγραψε καὶ λόγους συμβουλευτικὰς πρὸς τὸς ἐν τῷ Σινᾷ Μοναχούς, περὶ ἀρπαγῆς τῶ παιδὸς αὐτῆ, καὶ διάφορα ἄλλα ἀσκητικά, ἐξ ὧν τὸ Χειρῶνικόν Ἐγχειρίδιον εἶναι τὸ θαυμασιώτατον, τὸ ὁποῖον κατὰ μίμησιν τῶ Ἐπικτήτου συνεγράψατο.

Περὶ τῆ Πρώτῃ Ἀγίᾳ Ἀμαθασίᾳ.

Ἐν τῷ σερειώματι τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας ἀσὴρ αὐγάζει καὶ Ἀμαθασίος ὁ ἐκ ἧς Μοναχῶν τῶ Σινᾷ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶ Σιναϊκῆς Ὀρος ἀσκητῆ, διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῆ καὶ μαθήσει, ἐπὶ τὸν Πατριαρχικὸν ἧς Ἀντιοχείῳ ἀρθεὶς θρόνον, διέλαμψε κατὰ τὸ 561 ἔτος. Πολλὰ δὲ ὑπὲρ ἧς ὀρθῶν δογμάτων τῆς Πίσεως παθῶν, ἀποβληθεὶς τῶ θρόνου, καὶ μετὰ 23 χρόνους τῆς ἐξορίας τῆς, ἀπολαύσας αὐτὸν πάλιν, διώκησε θεαρέτως τῶτον μέχρι τῆς πρὸς Κύριον αὐτῆ ἐκδημίας, ὅπερ ἐστὶ, τὸ 599 ἔτος. Ὁ Θεῖος ἄνθρωπος ἄνθρωπος συνέγραψε ἐκθεσιν τῆς Ὀρθοδόξου Πίσεως εἰς Λόγους πέντε, εἰς τὴν τὸν Εὐαγγελισμόν, καὶ τὴν Μεταμόρφωσιν.

Πε-

Περὶ τῆ Ἀγίᾳ Ἰωάννῃ τῆς Κλίμακος.

Ἰωάννης, ὁ τὸ ἐπώνυμον Σχολαστικός καὶ Κλίμαξ, ἦτον εἰς ἄκρον πεπαιδευμένος. Ἀγαπήσας δὲ τὸν μονῆ βίον, τῷ 19. ἔτει τῆς ἡλικίας τῆς ἀνεχώρησεν ἐκ τῶ κόσμου εἰς τὸ Σίναιον, εὐθὺς καὶ φοροῖσάμενος τὸ Μοναστήριον ἀπεκατέστη. Φθάσας δὲ εἰς ἕχατον γῆρας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον τῷ 606 ἔτει τῷ Σωτηρείῳ, χεδιάσας πρὸς τὸν τὴν παύσατον βίβλον ἧς Θεῶν καὶ Πνευματικῶν Ἀναβάσεων, Κλίμαξ ἐπιγραφομένη, διὰ τῆς ὁποίας ἐγγραπτον ἑαυτὸν εἰς τὴν Οἰκουμένην πεποίηκεν. Ὁ Θεῖος ἄνθρωπος αὐτὸς, διὰ τὸς, ἔς αὐτὸς μόνον οἶδε λόγους, ἀπισιῶπῃσε τὰς τῶ γένους τῆ ἀρχαίας κατήγετο δὲ, ὡς ἡ ἀρχαία παράδοσις ἔχει, ἀπὸ μίαν εὐγενῆ οἰκογένειαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Περὶ τῆ Ἀββᾶ Ἰουχίᾳ τῆ Χωρηβίτῃ.

Ὁ Ἱερὸς ἄνθρωπος Ἰωάννης ὁ τῆς Κλίμακος, εἰς τὸ 5. Κεφάλαιον περὶ μνήμης θανάτου, φέρει εἰς παράδειγμα κάποιον θαυμαστὸν ἄνδρα τὸ ὄνομα τῆ Ἰουχίον, τὸν ὁποῖον ἐπονομάζει Χωρηβίτην, διότι κατῴκει ἐπαύω εἰς τὸ τὸ Ὀρος Χωρηβ, τὸ καὶ Σινᾷ λεγόμενον. Λέγει λοιπὸν, ὅτι τῆτος ὁ Ἰουχίος ἦτον εἰς τὴν ζωὴν του πολλὰ ἀμελής, καὶ ὀκνηρὸς εἰς τὴν ἀρετὴν, χωρὶς νὰ ἔχη κάμμειαν φροντίδα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς τῆς ἡδυνῆσεν ὅμως εἰς θάνατον, καὶ εὐθὺς ἔδραμον ὅλοι οἱ Ἀσκηταὶ τῶ Ὀρος εἰς ἐπίσκεψιν αὐτῆ· αὐτὸς δὲ γενόμενος ὅλος ἐξεσηκῶς, πάλιν ἦλθεν εἰς ἑαυτὸν, καὶ εὐθὺς παρεκάλεσε τὸς Ἀδελφούς νὰ ἀναχωρήσωσι, καὶ νὰ τὸν ἀφήσωσιν. Ἀναχωρησάντων δὲ ἐκείνων, αὐτὸς κτίσας τὴν θύραν τῆς κελλίας τῆς, ἔμεινεν ἐνεργητικὸς χρόνους δώδεκα, μὴ τρώγων ἄλλο, παρὰ ἄρτον ξηρὸν, καὶ ὀλίγον ὕδαρ· λογιζόμενος δὲ κατὰ νῦν ὅσα εἶδεν ἐπὶ τῆς ἐκστάσεώς τῆς, ἔχυνεν ἀπὸ τὰ ὄμματα τῆς πόταμους δακρῶν. Ἐχων ἔν τοῖστων λογισμόν, ποτὲ δὲ ἠλλαξε τὸ ἦθος τῆς προσώπου τῆς, μήτε ὠμίλει, μήτε δεκτικῶν προσώπων θρηνητός, ἢ κλαίοντος, μόνον τὸ δάκρυον κινούμενον ἀπὸ τῆς ἐνδοθεν στυγνότητος καὶ ἀφῶνης θρήνης τῆς καρδίας τῆς ἔτρεχεν ἀκατάπαυστα. Ὅταν δὲ ἐμελλε νὰ ἀποθάνῃ, ἠροῖσαν τὴν πόρταν τῆς κελλίας τῆς, καὶ εἰσῆλθον οἱ συνασκηταὶ τῆς, καὶ ἐρωτῶντες τον νὰ τοῖς εἴπῃ κἀνενα λόγον δι' ὠφέλειαν ψυχῆς των, δὲ ἤκασαν ἄλλο ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς, παρὰ τῶτον μόνον τὸν λόγον· συγχωρήσατέ μοι Ἀδελφοί καὶ Πα-

τε-

πέρει· ἴδεις αὐθροπος, ὅπῃ γνωρίσει ποταπὴ εἶναι τὸ θανάτου ἢ ἐνθύμησις, δύναται νὰ ἀμαρτήσῃ. Λοιπὸν ἀφ' ἧ ἀπέθανε, τὸν ἔφερον, καὶ τὸν ἔθαψαν εἰς τὸ κοιμητήριον τὸ τοῦ Μοναστηρίου, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἤνοιξαν πάλιν τὸ κοιμητήριον, καὶ δευ' εὐρέθη τὸ λείψανόν τε. Ὁ Θεὸς ἐθαύμασεν, πῶς ὁ Θεὸς ἐδόξασε τοιοῦτοτρόπως, καὶ ἐτίμησεν ἐκεῖνον τὸν ἀμελή Μοναχόν, διὰ τὴν μεγάλην τε μετάνοιαν, ὡς τὸ τοῦτον νὰ εἶναι καὶ εἰς παράδειγμα καλὸν τῶν μετανοούντων με ἀληθινῶν μετάνοιαν. Τῆσδε διηγείται αὐτὸς ὁ τῆς Κλίμακος Ἰωάννης, ὅχι πῶς τὸ ἤκουσεν, ἀλλ' ὅτι ἦτον καὶ αὐτὸς παρών.

Περὶ ἐτέρῃ Μοναχῶ ἀρωγύμῃ.

Τότος εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, πρὸς Δύσιν Ἡλίας, ἕως πεντε μίλια, ὁ ὁποῖος καὶ ἕως τῆς σήμερον Ὁωλᾶς ὀνομάζεται· ἐκεῖ κατ' ὄψιν πολλοὶ ἡσυχασταί, καθὼς ἀκόμη φαίνονται τὰ κελιά των. Ἔχει γὰρ ὁ τοπος νερὰ μέτρια μὲν, περισσότερα δὲ παρὰ ἄλλον τοπον ἀπὸ τὸς πείρξ τῶν Μοναστηρίων. Ἐδῶ ἐκάθητο ἡσυχάζων καὶ ἕτος ὁ ὡς ἀληθῶς ἡσυχαστῆς Ἰωάννης, ὁ τῆς Κλίμακος. Λέγει λοιπὸν ὁ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν Λόγον τε τὸν ἕκτον περιτίμος Μοναχῶ, ὅπῃ ἡσυχάζεν εἰς τὸν αὐτὸν τοπον τὸν Ὁωλᾶν, ὅτι τόσον ἦτον ἡ διάνοια, καὶ ὁ νῦν τε βεβαπτισμένος εἰς τὴν μνήμην τὸ θανάτου, ὡς ἄλλο τίποτε δευ' ἐσκέπτετο, μήτε ἐφρατίζετο, μήτε ἐφρόντιζε παρὰ τὸν θάνατον, καὶ ὑπὸ τῆς πσαύτης βασιλευσάτης ἐνοίας τὸ θανάτου, ἐπιπτε πολλάκις ἀφωτος ὡς νεκρὸς, καὶ αἰρούμενον τὸν ἔφερον εἰς τὸ κελλίον τε.

Περὶ τῶ Ἀββᾶ Στεφάνου.

Ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος ὁ τῆς Κλίμακος διηγείται, Λόγω ἐβδόμῃ (τὸν ὁποῖον ἐπιγράφει περὶ τὸ Χαροποιῶ Πεύθου.) διάτινα θυμασθὸν Ἀσκητῆν, ὀνόματι Στέφανον (περὶ τὸ ὁποῖον αὐτῶν εἰς τὴν κατάβασιν ἀπὸ τὸ Χωρὴβ εἶπομεν διὰ βραχέων τινά.) λέγων ἕτοι· Στέφανός τις Μοναχὸς κατ' ὄψιν ἐνταῦθα εἰς τὸ Ὅρος τὸ Σίναλον, ὡς τις ἀγαθῶν πολλὰ τὸν ἐρημικὸν καὶ ἡσυχαστικὸν βίον, ἔχων πολλὰς χρόνας εἰς τὸς ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως, σολισμένος μετὰ πολλὰς ἀρετῆς χάριτας, ἐξόχως μετὰ νησιείων καὶ δακρυῶν, ἐμενε ἀναπαλόγητος εἰς τινὰ πταίσματα, ὅπῃ τὸν ἐξεπέχον, καὶ ἔλεγε νὰ, εἰς τὸ δευ' ἔχω τί νὰ εἰπῶ· καὶ μάλιστα, λέγει, ὅτι ἠξιώθη τοῦτο χαρίσματος αὐτὸς ὁ Στέφανος νὰ ἡμερώη τὰ ἀρετὰ θεία. Διότι Μοναχοὶ τινες τῶ διηγήθησαν μετὰ ἀληθείαν, ὅτι ἡμέρωσε καὶ ἔτρεφεν ἕνα λεοντόπαρδον, ὁ ὁποῖος καθ' ἡμέραν ὑπήγαγεν εἰς τὸ κελλίον τε, καὶ τὸν ἔτρεφε, καὶ τὸν ἔτρεφε, καὶ πάλιν ἀνεχώρει, καὶ ἀπήρχετο εἰς τὰ βουνὰ τῆς ἐρήμου. Εὐρίσκειται δὲ τὸ Ὅσιακόν τὸ τοῦ Λεῖψανον ἔνδον τῶ κοιμητηρίου τῶν Πατέρων, ἕκ ἐν τάφῳ, ἕκ ἐν

καὶ

καὶ ὑπῆγε μακρὰν ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, ἕως ἐβδομήκοντα μίλια, εἰς ἕνα τόπον ὀνομαζόμενον Σίδης, σκληρὸν, καὶ ὑπερημεῖον ἀπὸ καθ' ἑαυτὸν φάραγμα, καὶ ἀπὸ αὐθροπίας ἀπέρασον καὶ ἀδιάβατον· ὡς ὁ αἰθιμὸς ἕτος γέρων διέμενε πολλὰς ἡμέρας χωρὶς νὰ βάλῃ κἀμμίαν τροφήν εἰς τὸ σῶμα τε. Λοιπὸν ἀφ' ἧ ἔκαμεν ἐκεῖ κληρὸν περιεοσὸν μετὰ σκληραγωγίαν ἀμετρον, καὶ ζῶν κατὰ πολλὰ σεωυτάτην, ἐνθυμήθη πάλιν παρὰ τὸ τέλος τῆς ζωῆς τε, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Ὅρους, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ὑπερῶν κατωκίαν τε. Εἶχε δὲ καὶ δύο μαθητὰς ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα λίαν εὐλαβεστάτους, οἱ ὁποῖοι ἐφύλαττον αὐτὸ τὸ κελλίον τε τὸ ὑπὸ τὴν Ἁγίαν Κορυφήν καθ' ὅλον τὸν καιρὸν τῆς ἀπουσίας τε. Λοιπὸν ἀφ' ἧ ἐπαυέσθησαν, ἠδούνησεν ἀρρώσθαι μεγάλην, μετὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἐπέλειψεν. Ὁμως παρὰ μιᾶς ἡμέρας τῆς τελευταίας τε ἔγινεν ἐξεσηκῶς, καὶ ἔχων τὰ ὀμματα τε ἠνεωγμένα, ἐσοχάζετο εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ μέρη τῆς κλίτης τε, καὶ ὡς περὶ νὰ τὸν ἐξέταζον νὰ δώσῃ ἀπαραιτητῶς ἀπολογία διὰ τὰ ἔργα τῆς ζωῆς τε· ἡμεῖς δὲ, (λέγει ὁ Κλίμαξ Ἰωάννης) οἱ παρεσηκῶτες αὐτῶ, ἠκάμεν τὰ λόγια τε, ὅμως δευ' ἐβλέπαμεν μετὰ ποῖον ποιῆ τὴν ὁμιλίαν τε. Ἐλεγε δὲ κἀμμίαν φωνῶν, ὡς ἐρωτῶμενος, καὶ ἀποκρινόμενος, ἕτως εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἀλλὰ διὰ τὸ τοῦ ἐνήσειστα τῶν χρόνων· καὶ ἄλλην φωνῶν ἔλεγε, ὅχι κατὰ ἀλήθειαν ψευδεσθε, τὸ τοῦ δευ' ἔκαμα. Ἐπειτα πάλιν ἔλεγε, νὰ ἀληθῶς τὸ τοῦ ἔκαμα, ἀλλὰ ἔκλαυσα καὶ ὑπηρετήσα· καὶ ἄλλην φωνῶν ἔλεγε, κατὰ ἀλήθειαν ἀδίκως μετὰ συκοφαντείε καὶ κατηγορείε, καὶ πάλιν εἰς ἄλλα τινὰ ἔλεγε, νὰ ἀληθῶς, δευ' ἔχω εἰς τὸ τοῦ νὰ εἰπῶ, ὅμως ἐλπίζω εἰς τὸν Θεὸν ὅπῃ εἶναι ἐλεήμων. Καὶ ἦσαν, λέγει ὁ Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, ταῦτα τὰ λόγια, ἕνα θείαμα φεικτὸν καὶ φοβερόν, καὶ ἕνα κλητήριον ἀθεώρητον, ὅπῃ δευ' εἶχε κἀμμίαν συγχώρησιν· ὅμως τὸ φοβερώτερον ἦτον, πῶς τὸν κατηγόρειν εἰς φάραγμα, τὰ ὁποῖα ποτὲ δευ' ἐφραξε. Θαυμάζει ἔπειτα πῶς ὁ τοῦτος Ἀσκητῆς, ὅπῃ εἶχε τῶν χρόνων εἰς τὴν ἡσυχίαν μετὰ ὑπερβολικὰς κόπης, καὶ νησιείων, καὶ δακρυῶν, ἐμενε ἀναπαλόγητος εἰς τινὰ πταίσματα, ὅπῃ τὸν ἐξεπέχον, καὶ ἔλεγε νὰ, εἰς τὸ δευ' ἔχω τί νὰ εἰπῶ· καὶ μάλιστα, λέγει, ὅτι ἠξιώθη τοῦτο χαρίσματος αὐτὸς ὁ Στέφανος νὰ ἡμερώη τὰ ἀρετὰ θεία. Διότι Μοναχοὶ τινες τῶ διηγήθησαν μετὰ ἀληθείαν, ὅτι ἡμέρωσε καὶ ἔτρεφεν ἕνα λεοντόπαρδον, ὁ ὁποῖος καθ' ἡμέραν ὑπήγαγεν εἰς τὸ κελλίον τε, καὶ τὸν ἔτρεφε, καὶ τὸν ἔτρεφε, καὶ πάλιν ἀνεχώρει, καὶ ἀπήρχετο εἰς τὰ βουνὰ τῆς ἐρήμου. Εὐρίσκειται δὲ τὸ Ὅσιακόν τὸ τοῦ Λεῖψανον ἔνδον τῶ κοιμητηρίου τῶν Πατέρων, ἕκ ἐν τάφῳ, ἕκ ἐν

λάρ-

λάρνακι, ἀλλὰ καθήμενον, καὶ ἔχον μετὰ τὰς χεῖρας πεθεμενίας
 σαυροειδῶς ἐπὶ τῷ σήθει, τὴν δὲ κεφαλὴν κεκυρτωτὴν πῶς δὲ ὑπὲρ
 τὰς δώδεκα ἡδὴ αἰῶνας, ἐν τότε τῷ Ἱερῷ Λειψάνῳ, ὁ περὶ τῆς
 φθορᾶς τῆς σωμάτων συνεσάλῃ νόμος, καὶ διαμένει ἡ τῶν μελῶν
 συνάφεια ἀναπόσπαστος, ἢ συνέλευσις ἀχώριστος, καὶ ὁ φυσικὸς σύν-
 δεσμος ἀδιάλυτος, αἶδε μόνος ὁ Κύριος, ὁ εἰδὼς δοξάζειν τὰς αὐ-
 τῷ εὐαρεστήσαντας.

Περὶ τῷ Δευτέρῳ Ἁγίῳ Ἀραρασίῳ.

Μετὰ τὸν ἀμέσως ἀνωτέρω, καὶ κλήσει, καὶ ἀσκήσει, καὶ τοῖς ὑ-
 πὲρ πίστεως μᾶλλον ἀθλητικοῖς ἀγωνίσμασιν, ἐστὶ καὶ ὁ τὸν ἐκεί-
 νου Πατριαρχικὸν Θρόνον διαδεξάμενος, ἄλλος Ἀναστάσιος Σιναι-
 τῆς τὸν ὅποιον δέκα χρόνος Ἰθύνος, ἐν τῇ τῆς Ἰσδαίων ἐν Ἀντιο-
 χείᾳ ἐπαυσάσει, ἔτος 609, τὸν διὰ πυρὸς ὑπέστη ὑπὲρ Χριστοῦ
 Σαύατον. Ἀποδίδεται εἰς τὸν Ἱερομάρτυρα τῶτον ἢ περὶ τῆς
 πίστεως δογμάτων Συγγραφή· ἄλλοι δὲ εἰς τὸν παρῶτον Ἀναστάσιον
 ταύτην ἀνατίθεισιν, καὶ ἔπειρ ἐἴς Θεόδωρον τὸν Πρεσβύτερον τῆς
 Ραίθῃ, τὸν περὶ τὸ 646 ἔτος ἀκμάσσαντα, καὶ σύγχρονον ὄντα καὶ
 συνήδη Μαξίμῳ τῷ Ὁμολογητῇ τῶτον δὲ τὸν πολὺν ἐν τοῖς θεοῖς
 δόγμασιν Ὅσιον Θεόδωρον, λέγουσιν εἶναι, τὸν ἐπιχειρήσαντα καὶ
 ἀποδείξει τὴν γνησιότητα τῆς ἐπ' ὀνόματι Διονυσίου τῷ Ἀρεοπαγίτῃ
 φερομένου Συγγραμμάτων.

Περὶ τῷ Τρίτῳ Ἁγίῳ Ἀραρασίῳ.

Ὅτος ἦν Μοναχὸς καὶ Ἱερεὺς εἰς τὸ Σίναιον Ὅρος. Οἱ νεώτεροι ὀ-
 νομάζουσιν τὸν Ὅσιον τῶτον νέου Μωϋσῆν, διότι καὶ αὐτὸς, καθὼς
 ὁ Θεόπτης, λέγουσιν, ὅτι εἶδε τὸν Θεόν, καὶ ὠμίλησε μετ' αὐτοῦ.
 Ὁ χρόνος καθ' ὃν ἠκμαζεν ὁ ἀσκητικώτατος καὶ πεπαιδευμένος ἔπος
 αἰὲρ, τῆς αἰῶνος, καὶ ἀρχαῖς τῷ δεκά-
 τῳ ἀναφέρει γὰρ εἰς τὰ Συγγραμμάτα τῷ Ἰωάννῃ τὸν Πατριάρ-
 χην τῆς Θεοδοσιαῶν τῆς Ἀλεξανδρείας, τὸν παρὰ μιᾶς ἑκατοντά-
 δος τότε πατριαρχεύσαντα. Ἦτον δὲ σύγχρονος μετὰ τὸν Νικόλαον
 Πατριαρχὴν τῆς Κωνσταντινπόλεως τὸν Μυσικόν, ὁ ὅποιος ἔγρα-
 ψε πρὸς τὸν θεόν αὐτὸν Ἀναστάσιον τὰ διὰ σίχων κεφάλαια
 περὶ Διαιτήσεως τῆς Μοναχῶν, τὰ εἰς τὸ Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας πε-
 ριέχόμενα. Τὰ εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενα Συγγραμμάτα εἰσὶ τὰ ἐ-
 πίγραμμα. Α'. Ὁδηγός, κατὰ τῆς Ἀκεφάλων, καὶ ἄλλων Αἰρετικῶν.
 Β'.

Β'. Ἐρωταποκρίσεις διαφόρων ὑποθέσεων. Γ'. Αναγωγικὰς Θεωρίας
 εἰς τὴν Ἑξαήμερον, Βιβλία β'. Δ'. Ὁμιλίαι δύο εἰς τὸν Ἁ-
 ψαλμόν, καὶ ἔπειρ.

Περὶ Ἀθαμασίῳ.

Περὶ τὸ μέσον τῆς δεκάτης τρίτης ἀπὸ Χριστοῦ Ἑκατονταετηρίδος,
 εὐερίσκετο Ἱερεὺς εἰς τὸ Σίναιον ὁ θεὸς ἔτος αἰὲρ Ἀθανάσιος, δια-
 φερίπων Σοφία καὶ Ἀγιότητα, διὰ τὴν ὅποιαν ἤρθη πρὸς ἐπὶ τὴν Πα-
 τριαρχικὴν Πελοπόννησον τῆς Ἀλεξανδρείας. Παρὴν δὲ εἰς τὴν ἐν Κων-
 σταντινπόλει ἐπὶ Ἀνδρονίκου τῷ Παλαιολόγῳ περὶ τὸ 1283 ἔτος,
 συστάσας Σύνοδον κατὰ Ἰωάννη τῷ Βίκου, συναγωνιζόμενος κατὰ
 τὸς ὡς γενναῖος τῷ ὀρθοδόξῳ φρονήματι πρὸς αὐτὸς μετὰ τῷ Κων-
 σταντινπόλεως Γρηγορίῳ τῷ Κυρίῳ, καὶ τῷ Μεγάλῳ Λογοθέτῃ ἐκεί-
 νου Μιχαήλῳ. Ἦτον σύγχρονος μετὰ τὸν Σοφὸν Γεώργιον Παχυμέ-
 ρην, ὅς τις πρὸς τὸν Πατριαρχὴν αὐτὸν ἔγραψε τὴν συνταχθεῖ-
 σαν ὑπ' αὐτῷ Παραφρασίαν εἰς Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, ὡς
 ἀπὸ τῶν φηρομένων δηλόν.

Περὶ Φιλοθέῳ.

Φιλόθεος ὁ θεὸς, ὁ τῆς κλήσεως Κόκκινος, διέτριψεν ἱκανὸς χρό-
 νος εἰς τὸ ἐν τῷ Ὅρει Σινᾷ Ἱερὸν Μοναστήριον, τὸν ἀσκητικὸν με-
 περχόμενος βίον· εἶτα δὲ Ἡρακλείας Μητροπολίτης φοροχρησθεῖς,
 ἐπὶ τὸν Κωνσταντινπόλεως τελευταῖον ἤρθη Θρόνον, ἑκατοσὸς εἰ-
 κοσὸς παρῶτος τῆς ἐν Βυζαντίῳ πατριαρχευσάτων ἀειδημέμενος.
 Ἰθύνε τὴν Ἐκκλησίαν ἐνιαυτὸς πρῶτον ἐπὶ δέκα, περὶ δὲ τὸ 1371
 Σωτήριον ἔτος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. „Αἰὲρ βίω τε καὶ λόγῳ
 τοῖς ὀρθῶσιν ἀξιοχρεὸς ὢν πρὸς αἰδῶ“ ὡς περὶ αὐτῷ γράφων ὁ
 Κωνσταντινπόλεως μαρτυρεῖ. Συνέγραψε ποικίλα καὶ διάφορα, ὢν ὁ
 κατάλογος εὐερίσκεται παρὰ τοῖς νεώτεροις τῆς Συγγραφῆων.

Περὶ Μαξίμου, καὶ Ἰωακείμ.

Καθ' ὃν χρόνον ἐάλω ἡ Κωνσταντινπόλις, διέφρανον εἰς τὸ Θεο-
 βάδισον Σίναιον δι' ὁσιότητα βίῃ καὶ μάθησιν, δύο Πρεσβύτεροι,
 ὁ εἰς Μαξίμος, καὶ ὁ ἔτερος Ἰωακείμ. Συνήθησιν δὲ αὐτοὶ ὄντες μετὰ
 Γενναδίου τῷ Σχολαστῇ, τῷ μετὰ τὴν ἄλωσιν πρῶτος πατριαρχεύ-
 σαντος, ἐπεμψαν πρὸς αὐτὸν Μοναχὸς ὡς πρὸς βίβη μετὰ γραμ-
 μά-

μάτων πρὸς ἐρώτησιν καὶ διάλυσιν προβλημάτων τινῶν. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Γεννάδιος πρὸς τὸν Ἰωακὴμ, καὶ πρὸς τὸν Μαξίμου μάλιστα, πρὸς κατὰ κόσμον ἐπωνυμμενῶν Σοφιστῶν, ἀποτετιμένους ἐν τῇ σοφῇ ταύτῃ Ἐπιστολῇ τε κοινῶς πρὸς πάντας τὸς Σιναίτας. Ἡ Ἐπιστολὴ αὕτη, ἢ διὰ τὰς ἐμπειροχόμενας συγκαταβατικὰς γνώμας, εὐκα τῆς μεταβολῆς τῆς ἡμετέρων πολιτικῶν παραστάσεων, καὶ νενεχῆς παραστάσεως, ὅσα ἀξιοπεριέργως, ἐξεδόθη παρὰ τῷ ἀπὸ Σιναίτων Σοφιστῶν Πατριάρχῃ τῆς Ἱεροσολύμων Νεκταρίου ἐν τῇ ὑπ' αὐτῷ ποιηθείσῃ ἐπιτομῇ τῆς Ἱεροκοσμικῆς Ἱστορίας.

Πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι θεοὶ ἄνδρες τὴν ἡσυχίαν διώκοντες ἦλθον κατὰ διαφόρους καιροὺς, καὶ διήρυσαν τὴν ζωὴν αὐτῶν εἰς αὐτὸ τὸ ἀγιώτατον Σίναϊον Ὅρος· ἀλλ' ἡμεῖς ἐσημειώσαμεν τὸς ῥηθεύτας μόνον, ἵνα μάθῃ πᾶς τις ἐκ τούτων τὸ, ποταποὶ ἦσαν τὴν ἀρετὴν καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ τίνας ἐτι καθαρωτάτας ψυχὰς ἀπὸ τοῦ βადος τῆς ἀποκρίσεως ἐρήμης ταύτης, ἐσφρανομένας μετὰ τὰς περικαλλεῖς ἀρετὰς τῆς ἀσκήσεως καὶ μαθήσεως, ἔλαχε καὶ ἡ αὐτώτα Πειριωπὴ τῆς Πατριαρχικῶν Θρόνων πρὸς καταρτισμὸν τῷ Χειρῶν Πληρώματος. Μετὰ δὲ τούτους, καὶ ἕως εἰς τὸς φεραλαβόντας χρόνους ἐφάνησαν ἄνδρες παραπλήσιοι τῆς ἀρετῆς ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰ λείψανα εὐεσκόμμενα μέχει ταύτης εἰς τὸ κοιμητήριον τῶν Πατέρων, μαρτυροῦσιν ἀκείβασ τὴν αὐτῶν ἀγιότητα, καὶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτούς· ὅσον ἐστὶ, τὸ λείψανον ἐνὸς Πνευματικῆς Σαραπτικῶν λεγομένου, ἐκ Δαμασκῆ, καὶ ἐτέρου Μοναχῆ, Γέροντος τῆς Σουαίσεως, Ματθαίου λεγομένου, ἀπὸ τὴν Κόρινθον τῆς Πελοποννήσου, ἐκ χώρας λεγομένης μετὰ τὸ πάλαι, Σικωνία, τῶρα δὲ Βασιδικά, ὅς τις εἶχεν ἄκραν ἀκτημοσύνην, καὶ νησιῶν ὑπέριμετρον· εὐδὲ γὰρ εὐερίσκειτο ἄλλοτι εἰς τὸ κελλίον τῆ, εἰ μὴ ὅσα ἐφόρει ἐπαύτως· ἢ δὲ τροφὴ τῆ ἦτον ἄρτος ξηρός, καὶ ὀλίγον ὕδωρ· ἀλλ' ὅμως τέτας καὶ ἄλλες ὑπερέβαινον ὄσω τινας, τῶσι Ἱερομόναχος τις Κρής, ἐκ πόλεως Ρυθύμνης, ὀνομαζόμενος Ἰγνατίος, ὅς τις ἦτον ἐκ νεότητός τῆ εἰς τὸ τὸ Ἁγιώτατον Μοναστήριον. Εἶχε δὲ καὶ ἕνα ὑποτακτικὸν ἀπὸ τὸ Κασελλόρριζον, ἢ ἀμεινον εἰπεῖν παρὰ Γενναίων ὀνομασθέν ἔπα, Κασίλ-Ρῶσο, ὀνοματι Νικαῦδρον. Οὗτοι ἐπιθυμῶντες νὰ ἰδῶσι καὶ τὰ ἡσυχαστήρια τῶ Ἁγίου Ὅρους, τῶ καὶ Ἀθῶνος λεγομένου, ἀπῆλθον ἐκεῖ, καὶ διέτριψαν χρόνους πέντε, καὶ πάλιν ὑπέσπερψαν εἰς τὸ Μοναστήριον τῶ τῶ Ἁγίου Ὅρους Σίνα, ὅπου τὸ πρῶτον ἀπετίξαντο· μείζονα ταύτης ἡσυχίας εὐρεῖν μὴ δύναμενοι. Ἦτον δὲ κατὰ ἀλήθειαν καὶ ὁ πνευματικὸς Ἰγνατίος δοκιμώτατος καὶ ἐνάρετος, ἔχων ἀκτημοσύνην ἄκραν, καὶ ἐγκράτειαν, καὶ ἀκατάπαυστον

σον ἔργον τὴν ποροτευχίαν. Πολλῶν δὲ μάλλον τῶ μέτρῳ τὸν υπερῆβη ὁ ὑποτακτικὸς αὐτῷ Νικαῦδρος· διότι εἰς πελοποτιέραν ἐγκράτειαν ἔδωκεν ἐκείνος τὸν ἑαυτόν τῆ, καὶ εἰς ἀπειλεργον καὶ ἀκούον ὑποταχίαν τῶ γέροντός τῆ, καὶ χεδὸν εἰπεῖν, ἐφάσκει, ὡς εὐόκει, εἰς τελείαν ἀπάθειαν. Οὐδέποτε γὰρ ἐφάνη, μήτε χυμῶν, μήτε λυπέμενος, ἀλλὰ πάντοτε ἴσατο εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἦσας, ἔχων πρὸς πάντα λόγον μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀπόκρισιν, τὴν συνήθη τοῖς Μοναχοῖς, ἦγεν τὸ, Εὐλόγησον Πάτερ', βάλλων αἰετοῖς τοῖς πᾶσι καὶ μετανοίαι. Ἐκομήθη δὲ ὁ Νικαῦδρος φρότερον ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν, ἕνα χρόνον, καὶ μικρόν τι πρὸς· εἰς γὰρ τὸν χρόνον ἠναξῶν οἱ Πατέρες τὸ κοιμητήριον νὰ βάλλων ἄλλον Ἀδελφόν, καὶ εὐδὲς ὁ τῶ Νικαῦδρος Πνευματικὸς εἰσήλθεν νὰ ἰδῇ τῶ ὑποτακτικῶ τῆ τὸ λείψανον, καὶ τὸ εὐρε σῶων καὶ ἀκέραιον, ἔχον πρὸ χυμῶν ὡς κρόκειον, καὶ βρῦον μύρα κατὰ ἀλήθειαν. Σχίσας ἔν τὸ παλλίον, ὅπῃ τὸν εἶχον σαβανωμένον, καὶ ἰδὼν, καὶ ἐνηγκαλιστάμενος, καὶ ἀπασιάμενος αὐτόν, εὐγῆκεν ἔξω ὑπογελῶν μικρόν τι, ἔχων καὶ εἰς τὰ ὄμματα τρέχον ὀλίγον δάκρυον. Εἶπε δὲ τῶτο μόνον, εὐχαριστῶ σοι Κύριε, ὅτι ζωντὰ με ἐτι ἐπληροφόρησας. Ἐξῆστε δὲ ἀφ' οὗ τὸν εἶδεν ἡμέρας μόνον ποσαράκοντα, καὶ ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν Κιβίῳ, πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ὑποτακτικὸς τῆ ἐκέρδησε τὸς κόπας τῆς θεαρέσεως ὑπομονῆς τῆ, καθὼς ἔδειχεν τὸ λείψανόν τῆ.

Τούτῳτα ἐκ τῆ πολλῶν, τῆ κατὰ καιροὺς βιωσάντων ἐνταῦθα ὀπίων, ὅσας ἢ μνήμη μᾶς παρέστητε· διότι νὰ λέγη τίνας, καὶ νὰ γράφῃ ὅλας τὸς θαυμασῆς καὶ Ἁγίους ἄνδρας, ὅπῃ κατώκησαν εἰς τὸ τὸ Ὅρος πρὸ τῶ νὰ κτιοῦν, ἢ καὶ ἀφ' ἧ ἐκτίθη τὸ τὸ Σεβαστιον Μοναστήριον, βέβαια θέλει πῆσει εἰς ἐγκλημα μεγαλώτατον ὡς ἐπιχειρῶν τοῖς ἀδυνατίαι. Εὐκολώτερον γὰρ εἶναι νὰ μετρήσῃ τίνας τὴν ψάμμον τῆς θαλάσσης καὶ τὸς ἀσέρας τῶ ἠραῦν, πολμῶ εἰπεῖν, παρὰ νὰ κατωειδημῆσῃ τὸς Ἁγίους Ἀσκητῆς, καὶ Μάρτυρας ὅπῃ κατώκησαν εἰς αὐτὸ, ὅσοι πῆ παλαιοὶ, καὶ ὅσοι νεοί, ὅσοι κατωνομασμενοὶ καὶ ὅσοι ἀκατωνόμενοι.

Ἀλλὰ καὶ ταῦτα τὰ ὀλίγα διηγησάμεθα, διὰ νὰ γνωρίσῃ καθεὺς εὐσεβὲς καὶ ὀρθόδοξον τέκνον τῆς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἀνατολικῆς τῶ Χριστῶ Ἐκκλησίας, ὅτι ἀρχαλὰ τὸ Ἁγιώτατον ἐκεῖνο Ὅρος τῶ Σινᾶ εἶναι κεκρυμμένον εἰς βαθυτάτας ἐρήμους, ἀλλ' ὁ Θεὸς τὸ ἔκαμε φανερόν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, μετὰ τὸ νὰ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸ τὸν παγκόσμιον τῆ δέκα Ἐντολῶν Νόμον, καὶ μετὰ τὸ νὰ ἔδειξε φρότερον ἐπ' αὐτὸ τυτικῶς ὅλα τὰ τὰ Ἁγία Μυστήρια· ὅθεν καὶ τὸ ἠγίασε, καὶ Ἁγιον ὀνομαζέται· καὶ μαρτυρεῖ ὁ Δαβιδὸς λέ-

λέγων· "Κύριος ἐν αὐτοῖς, ἐν Σιναῖν ἐν τῷ Ἁγίῳ". Ἁγιον, διότι κατέβη εἰς αὐτὸ ὁ Ἅγιος Θεός. Ἁγιον, διότι ἐδόθη ἐπ' αὐτὸ Ἅγιος Ἄγιος Θεὸς Νόμος. Ἁγιον, διότι ἐπ' αὐτὸ προεξωγραφήθησαν τὰ Ἅγια τῆς Ἁγίας τῆς Χειρῶν Σαρκώσεως Μυστήρια. Ἁγιον, διότι τόσον ἠγίασε καὶ ἐδόξασε τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως, ὥστε ἐκ τῆς λάμπειας δὲ ἐδύοντο οἱ Ἑβραῖοι νὰ φαδῶσιν ἔμφοροθεῖ τὰ διὰ τὸ τοῦ καὶ ἐχρηάζετο νὰ ἔχη κάλυμμα εἰς τὸ πρόσωπον, ὅταν ὠμίλει με' αὐτὸς. Τὸ οὗ Θεὸς ἠγίασε, Προφήται ἐσεβάδθησαν, Βασιλεῖς ἐτίμησαν, καὶ ἅπαν γένος Χεισιανῶν εἰς αὐτὸ προστρέχει ἕως τῆς σημερον, χάριν προσκυνήσεως, ἵνα λάβῃ ἐξ αὐτῆς εὐλογίαν. Ὅθεν ἐπιτίθημι πέρας τῆ περὶ τότε διηγῆται· διότι ἡ ἀπειρος πλοσιότης ἤν ἐν αὐτῷ χαίρων, καὶ τὰ μεγάλα αὐτῷ μεγαλεῖα πρέπει νὰ τιμῶνται περισσότερον με' σιωπῆν, παρά με' τὴν ἐπισημνῶν ὡσαύτῳ ὅπως περισσότερον με' ἐκπλήξιν θαυμαζοῦνται, παρά ὅπως με' τὸν νῦν καταλαμβαίνονται. Οἱ παλαιοὶ Ἡλιοπολίται μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπαινέσωσι κατ' ἀξίαν τὸν Ἥλιον, τὸν ἐδόξαζον με' τὸν δάκτυλον εἰς τὸ σῶμα, καὶ ἐγὼ διὰ νὰ μὴν ἐλαττώσω τὰς ἐπαύνας τότε τῷ Εὐλόγημεν Ὅρους, θέλω νὰ τὰς τιμήσω με' τὴν σιωπῆν· ἀφίμῃ δὲ νὰ τὸ ἐγκωμιάζωσιν, ὅσοι ἔχασι νοὸς καὶ ψυχῆς καθαρότητα, ὡσαύτῳ τῷ Μωϋσέως, γλώσσαν δὲ, καὶ βίβιν ὀρθότητα, ὡσαύτῳ τῷ Ἀαρῶν.

Τὸ δὲ μόνον σας ἐνθυμίζομεν ἔτι, ὅτι τὸ ἐν αὐτῷ Βασιλικὸν καὶ Σεβασμιον Μονασῆριον, με' τὸ νὰ εἶναι πολιορκούμενον πάντοτε, καὶ περικυκλούμενον ὑπὸ ἀγείων καὶ ἀσεβεσάτων Ἀράβων, ὡς εἶπομεν, εὐείσκειται εἰς μεγαλωτάτην ἀνάγκην τῶν ἀναγκαίων. Ἐπειβλήθη δὲ καὶ εἰς χρέος βαρύτατον, διὰ τὰ καθημερινὰ καὶ πολυάριθμα ἔξοδα, ὅπως γίνονται πρὸς αὐτὰς· οἱ ὅποιοι, καὶ με' ὅλον ὅπως ἀπαιτῶσι τυραννικῶς, καὶ λαμβάνουσι κατὰ κόρον τροφὰς καὶ ἐνδύματα, αὐξῆσι μᾶλλον, ἢ ἐλαττώσι τὴν κακίαν των· καὶ ὅσα πλείονα λαμβάνουσι, ποσῶτερον περισσοτέρως πλεονεκτῶσι, καὶ ἐπηρεάζουσι με' διαφορὰς ἐπιβλαβὰς, καὶ ἀρπαγὰς, καὶ ἀδικίας πὸς ἐν αὐτῷ ἀτρυχέως σεβασμίου Πατέρα. Ὡστε αὐτὸ λείψῃ ὑμῶν ἤν εὐσεβῶν ἢ βοήθεια, καὶ τὸ ἔλεος, ὅπου νὰ χορηγῆ τὴν ἀκόρησον δίψαν τῆς ποιηρᾶς ἤν Ἀράβων τότε διαδέσεως, κινδυνεύει νὰ ἀρθῆ ἐκ μέσης, καὶ νὰ ἐρημωθῆ τὸ τοῖσιν ὑπὲρλαμπρον δώρημα· τὸ ὅποιον, ἤν ἄλλων ἐκείσε εὐαγῶν Μονασῆριων ἐρημωθέντων ὑπὸ τῶ βαρβαρικῷ ζυγῷ, μόνον αὐτὸ ἔμεινε, Προνοῖα Θεῶν, δόξα, καὶ καύχημα τῷ Ὀρθοδόξῳ Γένει μας, εἰς τῷ ὅποις τὰς χεῖρας τὸ ἐνεχειρήσει ὁ Θεός, ὡς πολῦτιμον κρημῆλιον. Νομίζω δὲ ὅτι εἶναι καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ

τῆς Οἰκονομίας, διὰ νὰ ἔχωσιν αἰτίαν οἱ εὐσεβεῖς νὰ φάνωνται τῆς εὐσεβείας ζηλωταί, καὶ εἰς τὰ τῷ Θεῷ Ἁγιάσματι εὐλαβεῖς καὶ ἀφύσσοι. Ποῖον εἶναι λοιπὸν τὸ Βραβεῖον ἤν ἐλευθῶν, καὶ βοηθῶντων λόγῳ καὶ ἔργῳ τὸ Ἁγιώτατον ἐκεῖνο Μονασῆριον; πόσοι τὸ διδόμενον εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν Θεῶν ἔλεος; τίνα, καὶ πόσα τὰ χαριζόμενα εἰς αὐτὸς ἐξ ἑραῦ Θεοῦ Χαρισμάτων; μεγάλα τῶν ὄντι, θαυμασὰ, καὶ ἀεικδιήγητα. Ἐπειδὴ αὐτὴ εἰς ἡ ἐλεημοσύνη ἢ εὐφροσδεκτος, τὴν ὅποιαν προσδέχεται ὁ Θεός, ὡς τῷ Ἀβελτὴν προσφορῶν, καὶ τῷ Ἀβραάμ τὴν θυτίαν, καὶ τῷ Ἀαρῶν τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τῶν Μάγων τὰ δῶρα, καὶ τῷ Μυροφόρῳ Γυναικῶν τὰ δάκρυα, καὶ τὰ μῦρα. Αὐτὴ ἡ ἐλεημοσύνη ἀναβαίνει ὡς θυμίαμα ἐνώπιον τοῦ ζῶντος Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ αὐτῆς δὲν βάλονται εἰς τὰς κύνας τὰ Ἅγια, ἔδὲ τίθενται οἱ μαργαρίται ἔμφοροθεῖ ἤν χοίρων, ταυτὸν εἰπεῖν δὲν καταφρονεῖται, μήτε καταπατεῖται τὸ Σεβασμιον ἐκεῖνο καὶ Ἱερωτάτου Μονασῆριον, καὶ με' ὅλον ὅπως εὐείσκειται, ὡς ῥόδον ἐν ἀκανθαῖς, ἀνάμιστα εἰς τὰς ἀλλοθῆνεις Ἀράβας, ἀλλὰ διαμενεῖ σεβόμενον ὑπὸ πάντων, καὶ εὐλαβῶς τιμώμενον, καὶ προσκυνέμενον. Δι' αὐτῆς καὶ ποσῶν φιλόθεοι Ἄνδρες ἐνασκόμενοι ἐκείσε, ἀποθησαυρίζουσι τῆς ἀρετῆς τὰ ἀθάνατα πλοῦτη, εἴτα γινόμενοι κληρονόμοι τῆς ἑραῖς δόξης, προσβέβησιν ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἤν ἐλευθῶν τὸ μέγα τὸ τοῦ ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίσεως Προκύνημα· δι' αὐτῆς φανερώναι ἕκαστος τὴν ἀγάπην, ὅπως ἔχει πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εὐλάβειαν· ἐπειδὴ διατηρεῖ, καὶ φυλάττει, με' τὴν ἐλεημοσύνην τῆ, τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔση ὁ Θεός, καὶ ἐφῶν τοῖς ἀνθρώποις. Μακάριοι λοιπὸν, ὡ εὐσεβεῖς, καὶ ὀρθόδοξοι, ὅσοι βοηθεῖτε πλοσιπαρόχως τὸ Ἅγιον ἐκεῖνο καὶ σεβασμιον Μονασῆριον, τὸ ὅποιον ἀποβλέπει μετὰ Θεόν, ὡς εἰς τὸν Ἀρχικὸν Πάλον, εἰς τὸ ἔλεος ὑμῶν ἤν φιλοθεῶν Χεισιανῶν. Μημῶστυνον βέβαια ἔχετε ἀκατάπαυσον εἰς τὰς Ἱερὰς καὶ ἀναιμάκτους Ἱερουργίας, καὶ εἰς τὰς κοινὰς καὶ κατ' ἴδιαν προσευχὰς, τὰς ἐπιπλημεῖας ὑπὸ ἤν Ἱερῶν ἐκείνων Ἀσκητῶν, καὶ σεβασμίων Πατέρων, οἱ ὅποιοι προσβέβησιν ἀδιαλείπτως Κυεῖν τῷ Θεῷ, νὰ σας ἀξιώσῃ νὰ ἴδῃτε ὅχι τὰ ὀπίδια αὐτῶν, ἀλλ' αὐτὸν τὸν ἴδιον Θεόν προσωπων πρὸς προσωπων ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτῶν Παρυσία, καὶ ἐνταῦθα νὰ μὴ δοκιμάσῃτε τὴν φλόγα ἤν δυσυχῶν χύειται τῆς ἀκαταφλέκτου Βαπτε, καὶ προσβείας τῆς Πανσοφῆς Αἰκαπείνης· ἡ ὅποια, μετὰ ἤν ἐν Σινᾷ καὶ Ραῖθῶ ἀναρεθέντων Ὀσιομαρτύρων Ἀββᾶδων, εἶδε νὰ σρέψῃ τὸν τροχὸν τῆς δυσυχίας καὶ δουλείας τῷ Γένει ἡμῶν εἰς εὐτυχίαν καὶ ἐλευθερίαν διηρηκῆ καὶ ἀμετάπτου, αὐτὴ ὅπως ἔδοξίμασε τὸν

172 ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΣΙΝΑ.

τυραννικόν τροχόν διὰ τὴν ἀγάπην τῆ Οὐρανίᾳ Νυμφίᾳ τῆς, καὶ
ἔσρεψεν εἰς τὴν εὐσέβειαν τὰς πενήκοντα Ῥήτορας, οἱ τινες ρι-
φθεύπες εἰς τὴν φλόγα, ἔπησαν ὡς φοῖνικες εἰς τὴν νέαν Ζωὴν,
ἧς καὶ ἡμεῖς μὴ ἀποτύχοιμεν. (α)

ΜΗ.

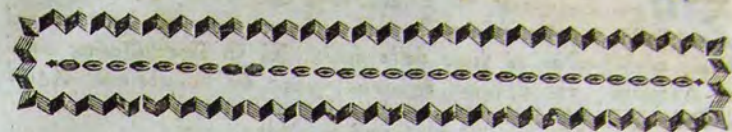
(α) Τόσον ποτὰ ἴσαι, ὡς μοὶ φαίνεται, πρὸς κάλην τῆς παρούσης Περιγραφῆς, ὥστε
πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ αὐτὸς Συγγραφεὺς ἴσως βέβαια Ἄνθρωπος σοφὸς καὶ
σεβάσμιος, ἀξίος τῆς ἐγκωμοσύνης καὶ τῆς ἐγκωμίων παντός τῶ ἡμετέρου Γένους.

Ο' ἐπὶ τῆς Τυπογρ. Διορθωτῆς Σ. Β.

Λ Ι Κ Η Ι Ο Ι

Τῶν Ἁγίων Πάντων   Τοῦ Εὐαγγελίου
ο Θεότατος   ὁ ἀμάραντος
Χορός   καρπός

Ο Μ Ι Γ Θ Ο Γ Α Χ Φ Ψ Ν
Γ Ι Γ Φ Ο Ν Η Ψ Ν Η Σ Ω Γ Ι
Μ Ι Ξ Ξ Η Ν Θ Ι Ρ Η

ΜΗΝΙ Γ' ΑΝΝΟΥΑΡΙΩ ΙΔ'

ΜΝΗΜΗΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΜΕΝ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΣΙΝΑ ΚΑΙ Ρ' ΑΓΘΩ ΑΝΑΙΡΕΘΕΝΤΩΝ

Α Β Β Α Δ Ω Ν.

Εν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προομιαικὸν Ψαλμὸν, τὸ Μακάριος Ἄνθρωπος, τὸ, α. Ἀντίφωνον. Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους, ἢ. κ. ἑτάλλομεν τῆς Ἑορτῆς, δ. κ. τῶν Ἁγίων, δ.

Τῆς Ἑορτῆς Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Ὁν φωτισμὸν ἡμῶν τὸν φωτίσαντα πᾶντι αἰθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος βαπτισθῆναι παρανεύμενος, χαίρει τῇ ψυχῇ, κ. τρέμει τῇ χειρὶ· δείκνυσιν αὐτὸν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρώμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ αἰαμάρτητε Χεῖρε εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τοῦ λυτρωτῆ ἡμῶν ὑπὸ δάκρυ βαπτίζομενος, κ. τῇ τῷ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρούμενος, ἔφεξεν ὁρᾶσαι Ἀγγέλων στρατιὰν, φωνὴ δὲ ἑρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρὸς· Ἔστω, ἅν ὁ Πρόδρομος χεροδοτεῖ, Υἱὸς μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα. Χεῖρε εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο, κ. ὁ Παράκλητος ἐν εἶδει πεισιεραῖς κατήρχετο· κλίνει Κορυφὴν ὁ κλίνας ἑραυός· κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλασουργῷ· τί μοι ἐπιπάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τῷ σὺ Βαπτισμῷ. Ὡ αἰαμάρτητε Χεῖρε εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σὺν βυβλίω μου πλανηθεὶς ἀφ' ἑσέως, ἐκ ἀπὸ τῆς ζωῆς
δὲ λη μορφήν ἐδύσαομαι· ἔσπερε γάρ σοι τῷ Δεσπότη καὶ
Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν. Σὺ δὲ βαπτισθεὶς σαρκί
Λυτρωτῆ, τῆς ἀφέσεως ἡζώσας ἡμᾶς· διὸ βοῶμέν σοι· Χεῖρε
ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ ἦν Ἁγίων Ἀββαδῶν. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μαρτυρίᾳ.

Εἰς Σινᾶ οἱ αἰδίδμοι, πολιτεία Ἰσαγγέλον, ἕξασκῦντες ὡφ-
θησαν καρτερώτατοι· καὶ γὰρ βαρβάρων τὴν ἐφοδόν, σερρῶς
καρτερήσαντες, κατεφρόνησαν δεινὰ, τὸ δεινὸν πολεμήτορος, καὶ ἀπέ-
λαβον, ἦν Μαρτύρων σεφαῖς ἐπαξίως, οἷς συνόντες τῷ Δεσπότη,
ὑπὲρ τὸ Κόσμος φρεσβεύσιν.

Δίς.

Ραῖδῶ καλλωπίζεται, καὶ Σινᾶ νῦν ἐόρτιον, συγκροτῆ Παιήγυριν,
ὡ φιλέρται, δοξολογῦντες ἐν ἄσμασιν, Ἀββαδῶν τὴν ἀσκη-
σιν, καὶ τὴν ἀθλησιν ὁμοῦ, ἣν ὑπέστησαν ἅπαντες, ἀδαμαίνοντες
τὴν ψυχὴν καὶ τὸ φρόνημα φοροχόντες, ἕς φοροβάλλοντες ἐν πίστει,
φορέσβεις Θεῷ αἰνυμένησμεν.

Ὁ δὲ βαρβάρων ἡ ἐφοδός, οὐδὲ ζίφη, δ' μάχαιραι, ἦν Ἀββα-
δῶν ἔλυσαν τὸ διάπυρον, τῆς παρὸς Θεὸν ἀγαπήσεως, ἥς
Κόσμον μισήσαντες, καὶ τὸ φρόνημα σαρκὸς, τῷ Χεῖρῳ ἠκολούθη-
σαν, ὡς αὐτήκοι, τῆς φωνῆς· δεῦτε παρὸς με, γεγονόντες ἐκ τοῦ
βήματος φωνῆς· διὸ γενναίως ἐνήθλησαν.

Δόξα. ἦν Ἁγίων. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἐν Σινᾶ ὁ χορὸς ἦν Πατέρων ἀγάλλεται, καὶ Ραῖδῶ
δὲ συχαίρει, συγκαλεῖσα ἅπαντας παρὸς εὐωχίαν μουσικήν,
ἐπὶ τῇ μνήμῃ ἦν ἀθλοφόρων Ἀββαδῶν, ἕς καὶ ἡμεῖς ἐπαξίως, ἀ-
νευφημῦντες κραυγαζόμεθα· Χαίριτε Πατέρες Θεόσοφοι, Ἡσαΐα, καὶ
Σάββα, ἡ καλλονὴ ἦν Ὀσίων, καὶ ἦν Μαρτύρων τὸ κλέος, οἷ
καὶ τὸν συρφετὸν τὸ Κόσμος, ἅμα τοῖς συναθλήσασιν πᾶσι, παρ' ἑ-
δὲ ἠγησάμενοι, καὶ ὡς Ἄγγελοι εἰς Θραμβῆν, καὶ ἐν Χωρήβ, καὶ
Κηδάρ ὑπὲρ ὅσων ἀγωνισάμενοι. Χαίριτε Παῦλε αἰδίδμε, Πα-
τρῶν τὸ ἐκβλάσθημα, ὁ ἦν ἐν Ραῖδῶ φοροῖσάμενος, καὶ τὴν κάραν
εἰς μέσον ἀποτυμηθεὶς σὺν Ἰερεμῖα τῷ κλεινῷ, Δόμνε, καὶ Σέργιε,
μετὰ πάντων ἦν ἐν Ραῖδῶ ἀναρδεύτων Ὀσίων. Χαίριτε Ἀθλο-
φόρων Χορὸς ὀκτωδεκάειδος, οἷ ἦν βαρβάρων τῆς ζήφισι, παρα-
δότες τὰ σώματα, καὶ σὺν Ἄγγελοις εἰς Οὐρανὸς, τὰς ψυχὰς ἀ-
ναπέμφαντες· παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν φιλαῦθρον Θεόν, τῷ
Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, νίκας τῷ φιλοχρῆστῳ Βασιλεῖ, καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Τὸν ἐκ Παρθεύς Ἥλιον, βλέπων ὁ ἐκ σείρας λόγγος φαει-
νός, ἐν Ἰορδανῇ αἰτόμενον Βάπτισμα, ἐν δελτίῳ καὶ χαρτῇ
ἐβόα πρὸς αὐτὸν· σὺ με ἀγιαστον Δεσπότη, τῇ Σεῖα ἐπιφανίσθη.
Εἰσοδος. Τὸ Φῶς Ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας,

καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα,

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ ἡ μὴ ἀψηται αὐτῶν βάσανος·
ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων πειναῖν, καὶ ἐλογίσθη κάκω-
σις ἡ ἐξοδός αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντεμμα. οἱ δὲ εἰσιν
ἐν εἰρήνῃ· καὶ ὅτι ἐν ὄψει αἰθρώπων ἐὰν κολαδοῦσιν, ἡ ἐλπίς αὐ-
τῶν ἀδυνασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθεῖτες, μεγάλα εὐεργε-
τηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέρασεν αὐτὰς, καὶ εὖρεν αὐτὰς ἀξίως
εἶναι, ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτὰς, καὶ ὡς ὀλοκαίρ-
πωμα θυσιᾶς φροσεδέξατο αὐτὰς· καὶ ἐν κληρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν
αἰαλαμψέσιν, καὶ ὡς ἀνιδήρες ἐν καλάμῃ διαδραμαίνονται. Κεῖνῶσιν
ἐθνη, καὶ κρατήσονται λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τὰς
αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσασιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ
ἐν ἀγάπῃ φροσεδέξασιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὀσίοις
αὐτῷ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαιοὶ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ
ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστω. Διὰ τῶτο λήψονται τὸ βα-
σίλειον τῆς εὐφροσύνης, καὶ τὸ διαδῆμα τὸ κάλλος ἐκ χειρὸς Κυ-
ρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτὸς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ
αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν
κτίσιν εἰς ἀμυνὰν ἐχθρῶν. Ἐνδύεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ πε-
ριθήσεται κόρυθα, κείσιν ἀντόκειτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκατα-
μάχητον ὁσιότητος· ὄξυνεὶ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίῳ· συνεκ-
πολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τὰς παράφρονάς. Πορεύονται εὐσο-
χοὶ βολίδες ἀσραπῶν· καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλις πέτρας ἦν νεφῶν, ἐπὶ
σκοπὸν αἰδύνται, καὶ ἐκ πετροβόλῃ θυμῷ, πλήρεις ῥιφήσονται χα-
λαζαί. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγ-
κλείσασιν ἀποτόμως· ἀντίστησεται αὐτοῖς πνεῦμα δυναμῆος, καὶ ὡς
λαίλαψ ἐκλιμῆσει αὐτὰς, καὶ ἐρημώσεται πᾶσαν τὴν γῆν αἰουία,
καὶ ἡ κακοφραγία πεπιτρίβει θρόνος δυνατῶν. Ἀκίσταται ἐν Βασι-
λεῖς, καὶ συνέπε· μάθετε δικασαὶ περὰ τῶν γῆν· ἐνωτίσασθε οἱ κρα-
τῶντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἔδοθη πα-
ρὰ Κυρίου ἡ κρᾶτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστω.

Προ-

Προφητείας Ησαΐα το Ἀνάγνωσμα.

Τὰ δὲ λέγει Κύριος, πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῆς· τίς ἀπαγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκυσά ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τὰς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ· γίνεσθε μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε, καὶ πισεύσητέ μοι, καὶ συνήτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἔμπροσθέν μου ἐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ ἐκ ἔσται· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ ἐκ ἔσται παρῆξ ἐμοῦ ὁ σῶζων· ἐγὼ ἀπήγγειλα, καὶ ἔσωσα, ἀνείδισα, καὶ ἐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐκ ἔσται ὁ ἐκ τῆς χειρῶν μου ἐξαιρέμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποσρέψει αὐτό; ἔτι λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρώμενος ἡμᾶς ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Λιπὴν Ἰδιόμελα τῆς Ἀγίων. Ἦχος α'.

Ο Χορὸς τῆς ἀθλοπόρου Ἀββαδῶν, εὐαγγελικῆ φωνῆ πεποιθὲς, τὸν Κόσμον παρ' ἑδρῶν ἐλογίσαστο· ὅθεν τὰ πάντα ἀφέμενοι, ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῶ καλύβας ἐπήσαντο, καὶ ἐν ἀπηλῶνι κατώκουν ἐν ἀγρυπνίαις καὶ πόνοις, καὶ συντόνοις δεήσεις· εὐθα καὶ δι' ἀγῶνων ἀθλητικῶν, διπλοῖς σεφάοις σεφωσθέντες, τοῖς δι' αὐτὰς ἡμῖν συναχθεῖσι, Πωλήγειν ἐόρτιον ἤγειραν. Τότος ἐν καὶ ἡμεῖς ἀνευφημῶμεν, ἀπαύτως πρεσβεύοντες, τῶ ἐν Ἰορδανῇ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθέντι, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Χαίρετε Πατέρες τεισόλβιοι· Θεῷ ᾧ εὐάρεσοι, διὰ πόνων ὀφθέντες ἀσκήσεως, τότε συνέζησατε, τῷ ζῶντι καὶ κινῶντι τὸς ἐν αὐτῷ· Χειρῶν συνεαύρωθε, τὸν σαυρὸν ὑμῶν, εὐαγγελικῶς ἐπ' ὧμων ἀράμενοι· καὶ ἐν ἀγῶσι μαρτυρικῶς προχωρήσαντες, ταχύπερον ἀπελάβετε ὃν ἐποθήσατε Χειρῶν, παρ' ἑ καὶ σεφωσθέντες, ἐδοξάσθη Μακάριοι.

Ἦχος β'.

Μὴ ἀθυμεῖτε Πατέρες, ἀλλὰ μᾶλλον εὐφραίνεσθε, ἔτις ἐβόα ὁ Παῦλος, τοῖς συνασκημένοις ὡς φοιτῶντες· μὴ ἀμνημονεῖτε, τῆς δόξης τῆς Μαρτύρων, ἧς κοινωνοὶ πολλάκις ἐποθήμενοι γενέσθαι· ἰδὲ κυρὸς ἠγγικε ἀπαυθῆναι τῆς πόρων, μὴ δυσχεραίνωμεν, ἵνα τὸς σεφάοις τῆς νίκης ἀνάδησάμεθα, παρὰ Χειρῶν τῷ Θεῷ, καὶ Σωτῆρος τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Παῦλε Μακάριοι, Πελοποννήσου τὸ βλάστημα, Πατρῶν τὸ κλέος, καὶ Ραϊθῶ σεμνολόγημα· σὺ καὶ τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως ἠνυσας,

σας, καὶ τὸς ὑπὸ σέ, ἀπαύτως διδασκαλίαις ἐσήχευας· ὅθεν καὶ δεομεύσασ, ἐν τῇ ἐπίδρομῇ τῆς αἰήμερων Βλεμμύων, Οὐρανίως φωνῆς, ἀπὸ τῶ βήματος φροσκαλέστης ὑμᾶς εἰς ἀνάπαυσιν, οἱ παῖτες ἠκασαν, καὶ δι' αὐτῆς φροσύμης, ταῖς βατανοῖς τὰ σώματα παρεδίδοσαν, μετ' ὧν τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνιστάμενοι, πρεσβεύετε ὑπὲρ ἡμῶν, ἀπαύτως πρὸς Κύριον.

Ἦχος πλ. δ'.

Καλωπίζεσθε Πατεῖς, ἡ θρησαμεύσασε Πάτερ Παῦλε Μακάριοι· Ραϊθῶ δὲ καὶ Σινᾶ, τὸ Θεοβαδισον Ὄρος, τὸς πόρους τῆς χαμάτων, καὶ τὸς ἀθλῶν τῆς ἀγῶνων προβάλλοντα, ἀνευφημῶσιν ἀπαύτως, τὸν σέ δοξάσαντα Κύριον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ο Σιοι Πατέρες, μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠξιώθητε τῷ ζύλῳ τῆς ζωῆς σύμφυτοι γενέσθαι, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν, ἀθλήσεως σεφάοις ἐξήνησσε· παρήρησιαν ἔχοντες, πρὸς τὸν Ἀγωνοθέτην Θεόν, καὶ ἡμῖν αἰτήσασθε ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν· Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται, σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ ἐραῖα πάντα, καὶ τὰ ἐπίγεα· Ἄγγελοι καὶ ἀνθρώποι συμμύνονται· ὅπως γὰρ Βασιλέως παρυσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεσται. Δράμωμεν τίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδανῆν, ἰδῶμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει Κορυφῆν, ἀχειροποίητον, καὶ ἀαμαρτήτην. Διὰ Ἀποστολικὴν φωνὴν φροσάδοντες, συμφάως βοηθώμεν· ἐπεφάη ἡ χάρις τῷ Θεῷ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζεσται καὶ παρέχεσται πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἐορτῆς Ἰδομέλα. Ἦχος β'.

Εν Ἰορδανῇ ποταμῷ, ἰδῶν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε Χειρῶν ὁ Θεός· τί πρὸς τὸν δῶλον παραγέγονας, ρύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σέ βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τῶν φέρεις ἐν εαυτῷ. Τίς; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθεῖς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τῶτο οἶδας, δίδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ σώματος ὁ ἐπιφανεῖς Θεός ἐλήθητον ἡμᾶς. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἡ Θάλασσα εἶδε καὶ ἔφωγεν.

Εἰδοσάσ σε ὕδατα ὁ Θεός, εἰδοσάσ σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν πρὸς τὴν σὴν ᾧ δόξαν, ἀποφθαλμησάσ τὰ Χερσβίμ εἰ δύνανται, εἶδὲ ἀτεύσαι τὰ Σεραφίμ· ἀλλὰ φόβῳ παρυσάμενα, τὰ μετ' βασιλέσσι, τὰ δὲ δοξάζεσσι τὴν δυνάμιν σου· μετ' ὧν Οἰκτιρῶν, ἀπαγγέλλομεν τὴν αἰεσίαν σου λέγοντες· ὁ ἐπιφανεῖς Θεός ἐλήθητον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες;

Σὴμερον ὁ Οὐρανὸς καὶ γῆς Ποιητὴς, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀμαρτήτης, ἵνα καθάρῃ τὸν Κόσμον ἀπὸ τῆς πλῆθους τῆ ἐχθρῆ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δάκρυ ὁ Δεσπότης ἢ ἀπαύτων· καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος, τῷ γένει ἢ ἀνθρώπων δωρεῖται· αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανὴς Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἰσάγγελον βίον πολιτευτάμενοι, πόνοις ἀσκητικοῖς Πατέρες Ὅσιοι, ἐγκρατεῖα τὸ σῶμα δελαγωγῆσαντες, καθυπετάξατε τῷ πνεύματι, ἐργάζεται γενόμενοι ἢ ἐντολῶν τῷ Κυρίου, τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος ἐφυλάξατε, καὶ ἀθλητικὰς ἀγῶνας, ἐκ ἢ ἀσκητικῶν ἰδρώτων διηρύσατε· καὶ διπλοῖς σεφάοις κατακοσμηθεύτες, ἔκτενως τὸν Σωτῆρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τὰ ἢ Ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσαντο, ὁρῶντές σε σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἐσῶτα Σωτῆρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἀχρωτὸν Κορυφῆν σου ὑποκλίνοντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννη· σὺ δὲ πτωχεύσαντος ἐκείνου, ὁ Κόσμος ἐπλητίθη, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἐν Ἰορδάνῃ.

Δόξα. ἢ Ἀγίων. Ἦχος α'. Τῷ Γαβριὴλ φτεγξαμένῳ.

Τοὺς ἐν Σινᾷ Ἀθλοφόρους καὶ Ἀββαδάς Κυρίαι, καὶ Παῖδῶ τῶν Πατέρων, ἐπαξίως ὑμνόμεν, αἰτῆντες Οἰκτιρῶν Δουρωτῶν, εἰρήνην ἐξ ὕψους τοῖς πιστοῖς, καὶ νίκας δωρηθῆναι τῷ Βασιλεῖ, Ἀββαδῶν ταῖς δεήσεσι. Δόξα τῷ ἐνιχυσάντι ἡμᾶς. Δόξα τῷ βαπτισθέντι Χριστῷ. Δόξα τῷ σεφανώσαντι ἡμᾶς διπλοῖς τοῖς σέμμασι.

Καὶ νῦν. Ἐν Ἰορδάνῃ. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρδρον, μετὰ τὸ, Θεὸς Κύριος, τὰ αὐτά. Εἶτα τὰ Καθίσματα τῷ Ψαλτηρίῳ. Μετὰ τὴν, α'. Στιχολογίαν Καθίσμα τῷ Ἀγίων. Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραϊότητα.

Απαρηγάμενοι τὰ ἐν τῷ Κόσμῳ περπνά, καὶ βιωσάμενοι ἐν ταῖς ἐρήμοις σοφῶς, ἐν Παῖδῳ καὶ ἐν Σινᾷ, ἠθλήσατε παραδόξως· ὅθεν καὶ τὸν σεφανὸν ἐκ Θεοῦ ἐκομίσασθε, Μάρτυρες καὶ Ὅσιοι ἀληθῶς ἐνδεικνύμενοι, καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων συνόντες, πάντων ἡμῶν μνάειν ποιεῖτε.

Δόξα. τὸ αὐτό. καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. ὁ αὐτός.

Επιφανεύσας ἐν Ἰορδάνῃ Σωτῆρ, καὶ βαπτισθέντος σε ὑπὸ Προδρόμου Χριστῷ, ἡγαπημένος Υἱὸς ἡμαρτηρῆθης· ὅθεν

καὶ

καὶ συναάρχος, τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι, Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον ἐπὶ σὲ κατεγίνετο, ἐν ᾧ καὶ φωτισθεύτες βοῶμεν· δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τελαδί.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Τῶν Ἀγίων. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθεύος σήμερον.

Εὐορτάζει Σίναον, καὶ Ραῖθῶ εὐφροσύνης, ἐν τῇ μηνίῃ σήμερον ἢ Ἀθλοφόρων Ἀββαδῶν. Μάρτυρες μετὰ Ὅσιων ἀγαλλιῶνται. Ἀγγελοὶ σεφανηφόροι συγκατιόντες, σεφανῶσι τὸς Ὅσιους, διπλοῖς σεφάοις, ὡς παυοπλίτας Χριστῷ.

Δόξα. τὸ αὐτό. καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ αὐτός.

Ο Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέση, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασι, ὑπὸ τῷ Θεῷ Προδρόμῳ, αἰῶθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσημαρτύρη, ἕως ἐστὶν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητὸς μου, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπιφανῆ, ἐν ζεῦθι Δία, κρείσεραῖς ἐπ' αὐτόν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Καθίσμα τῷ Ἀγίων. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν ἐρημον πολιόσαντες, ἐν εὐσεβείᾳ Θεῷ, τὰ πάθη ἐρημώσαντες ἐν ἐγκρατεῖᾳ σαφῶς, ὡς φοινίξ ἠνθήσατε, βότρυας ψυχοτρόφους, ἀρετῶν Θεοφόροι, φέροντες τοῖς ἀνθρώποις, γλυκασμὸν ὑπὲρ μέλι· διὸ καὶ μεγαλύνουμεν πίστι τὴν μηνίῃ ὑμῶν.

Δόξα. τὸ αὐτό. καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Τὰ ρείθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδαῖα, τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν. Ἐπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τῷ Προδρόμῳ· καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλῆθους ἢ ἀνθρώπων τὸ γένος· διὸ σε ἱκετεύομεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ, α'. Ἀντίφωνον τῷ, δ'. Ἦχος.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοινίξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφουτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ, Πᾶσα προη, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τῷ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος πάντα ὅσα αὐτὸς εἶπεν, ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ὅπως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς. Οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ Νόμος, καὶ οἱ Προφῆται. Εἰσέλθετε διὰ τῆς σευῆς πύλης, ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδός, ἢ ἀπάγαστα εἰς τὴν ἀπώλειαν· καὶ πολλοὶ εἰσιν, οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς· σευῆ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδός, ἢ ἀπάγαστα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εἰσερχόμενοι αὐτήν. Προσέχετε δὲ ἀπὸ ἢ ψευδοπροφητῶν, οἱ τινες ἐρ-

χου-

χονται προς υμας εν ενδυμασι φοραβατων, εσωθεν δε εισι λυκαι αρπαγες. Απο ης καρπων αυτων επιγνωσθε αυτους. Μητι συληγασιν απο ακουθων σαφυλην, η απο τριβωλων συκα; Ουτω παυ δευδρον αγαθον, καρπυς καλως ποιει. το δε σαφρον δευδρον, καρπυς πονηρυς ποιει. ε δυναται δευδρον αγαθον, καρπυς πονηρυς ποιειν, εδε δευδρον σαφρον, καρπυς καλως ποιειν. παυ εν δευδρον, μη ποιην καρπον καλον εκκοπτεται, η εις πυρ βαλλεται. Αραγε απο ης καρπων αυτων επιγνωσθε αυτους. Ου πας ο λεγων μοι, Κυριε, Κυριε, εισελυσειται εις την Βασιλειαν ης Ουρανων, αλλ ο ποιων το θελημα το Πατρος μου το εν Ουρανοις. Ειπα ο Ν. Δοξα. Ταις ης των Αββαδων. Και νυν. Ταις της Θεοτοκια.

Και το Ιδιόμελον. Ηχος β'.

Ο'Σιοι Πατερες, οι εν Σινα, και εν Ραιθω, Θεω κατ' αμφο ευαρεσησαντες, το ωροτερον μεν, εν ασκησει μακροχρονω, το δευτερον δε και εν αθλησει, εγκρατεις του ποτου γενομενοι, τους ανευρημυντας υμας, απο παντοιων κινδυνων λυτρωσατε, και προς Θεον υπερ το Κοσμου πρεσβευσατε, τον υποκλιναντα την Κεραυ του Προδρομου, και αγιασσαντα την φυσιν ης υδατων. πας νικας δυναι το φιλοχερισω κρατω, η ταις ψυχαις ημων το μεγα ελεος.

Εις' ετω οι Κανονες της Εορτης εις, σ'. και ης Αγιων εις, η. Ο Κανων της Εορτης. Ηχος β'.

Ωδη α. Ο Ειρμος.

ΒΥΘΩ ανεκαλυψε πυθμενα, και δια ξηρας οικειυς ελκει, εν αυτω κατακαλυψας αυτιπαλμυς, ο κραταιος εν πολεμοις Κυριος, οτι δεδωξασαι.

ΑΔαμ τον φθαρεντα αναπλαττει, ρειθροις Ιορδανυς, η δρακοντων, κεφαλας εμφωλευοντων διαπλαττει, ο Βασιλευς ης αιωνων Κυριος, οτι δεδωξασαι.

ΠΤει της Θεοτητος αυλω, σαρκα υλικην ημφισμευος, Ιορδανυ περιβαλλεται το ναμα, ο σαρκωφεις εκ Παρθευς Κυριος, οτι δεδωξασαι.

ΤΟν ρυπου ο σμηχων ης ανθρωπων, τοτοις καθαρφεις εν Ιορδανη, οισ θελησας ωμοιωθη ο ην μεινας, τω εν σκοτει φωτιζει Κυριος, οτι δεδωξασαι.

Ετερος Κανων ης Οσιων. Ου η ακροστιχις.

Αθλης ανυμνην Πατερων μεγα κλεος.

Ιωσηφ. Ωδη α. Ηχος δ'.

Θαλασσης το ερυθραιον πελαγος.

Α'Σησει φωτειναις γενόμενοι, μακαριώτατοι, Θεοειδείς εδέχθητε σαφώς, τή κενώσει τῶ αἵματος· διό συνεπαγάγησθε, τοῖς ἀσκηταῖς Χριστῷ καὶ Μάρτυσι.

Α'Αλωση τῆ ἡς δακρύων ωρότερον, εναπενήξατε, τον Φαραω σοφοί τον νοητόν, ης αἱμάτων εἰς ὕψερν, τοῖς ὀχετοῖς ὠλέσατε, καὶ ἀφανία παρεπέμψατε.

Α'Αμωρύνων ὁ φωτοδότης Κύριος, ὑμῶν τὴν ἀθλησιν, ὑπομονῆν θεράποντες Χριστῷ, φωταυγῆ ἀπεργάσασθε, καὶ ἐμψαῆ τὴν ἀσκησιν, ὑπὲρ αὐγὰς ἡλίου λάμπουσα.

Ο'Γ' θλίψις, ἐκ ἀλγεωνων ἐπίτασις, ε μακροσμός πωπλής, ης κοσμικῶν φροντίδων ἀθληται, ε βαρβάρων αἰήμερος, ἐπίδρομη τῆς κρείττονος, ὑμας ἐλπίδος ἐπηγάγετο. Θεοτοκίον.

Υ'Πάρχων ὁ κατὰ φύσιν Κύριος, πᾶσιν ἀχώρητος, ἐν σοὶ χαρεῖται Δεασοῖνα βροτῶς, εὐσπλαγχνία γενομενος, ἵνα βροτῶς δι' ἀφατον, φιλανθρωπίαν διασώσῃται.

Επρος Κανων ης Αββαδων. Ηχος β'.

Ου η ακροστιχις.

Δέησις Σταύρου Φρονιμοπούλου Πατρώως.

Ωδη α. Βυθω ανεκαλυψε πυθμενα.

Δ'Ακρύων μεν ωρότερον τοῖς ρειθροις, πᾶσαι ης παθῶν τὴν ἀφλόγα, ὅπως κατασβέσασαι, αἱμάτων δὲ εἰς τέλος, τὴν διωκτῶν, διανοίας Ὅσοι πᾶτων ἠρδύσατε.

Ε'π' ὤμων Σταυρόν τὸν τῶ Κυρις, ἀραυπε σοφῶς κατ' ἴχρος τέτα, ἐβαδίσασαι ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει, ἐν Ραιθω, καὶ Σιναίω Ὅσοι, εἴδα ἐσέφθητε.

Η'Σχύνθη Δαιμόνων πᾶσα φαλαγγ, βλέψασαι Αββαδων τοῖς ἀγῶνας, ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει ὑπὲρ φύσιν, καὶ τὴν πληθύν, ης Ἀγγέλων φέρουσα εἴφη οὐραῖα. Θεοτοκίον.

Σ'Αρκὸς τῆ παχύτητι Παρθεύε, ὅλος εἰσθεῖς ὁ Θεὸς Λόγος, ἐν τῆ μήτρᾳ σου ωρηθητε σαρκωφόρος, δίχα φθορᾶς, βαπτισθεῖς ἀπέπλασε, γένος ἀνθρώπων.

Καταβασία.

Βυθω ανεκαλυψε πυθμενα· καὶ ὁ Ἰαμβικὸς Εἰρμός.

Σ'Τείβει Θαλασσης, κυματέμενον σάλον,

Η'Πειρον αὐθις, Ἰσραὴλ δεδειγμενον.

Μέλας δὲ πόντος, τεισάτας Αἰγυπτίων,

Ε'κρυψε ἀρδην, ὑδατῶσρωτος τάφος.

Ρ'ὠμη κραταιά, δεξιᾶς τῶ Δεασοῦ.

Ωδη

Θα

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἰσχὺν ὁ διδὸς, ποῖς Βασιλευσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρασ χρισ-
 τῶν αὐτῶ ὑψῶν, Παρθένω ἀποτίκτεται, μόλει δὲ πρὸς τὸ
 Βάπτισμα. Διὸ πισοὶ βοήσωμεν, ἕκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡ-
 μῶν, καὶ ἕκ ἔστι δίκαιος πλήν σε Κύριε.

Στερεύουσα πείν, ἠεκνωμένη δεινῶς σήμερον, εὐφραίνε Χειστῶ
 ἢ Ἐκκλησία, δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, Ἰσοὶ γάρ σοι γεγέν-
 υνηται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες, ἕκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 ἕκ ἔστι δίκαιος πλήν σε Κύριε.

Μεγάλη φωνῆ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος, Χειστῶ ἐποιμά-
 σατε ὁδὸς, καὶ τείβεσ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε,
 ἐν πίστει ἀνακράζοντες, ἕκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἕκ ἔστι
 δίκαιος πλήν σε Κύριε.

Ἄλλος. Οὐκ ἐν Σοφία.

Συντετευμένη, διανοία Θεῶν θεραπεύσαυτες, συνειρήψατε ἐχ-
 θροῦ, μεγαλαυχίαν Μακαριοί, ζήφει συντειβόμενοι, καὶ θα-
 νατόμενοι.

Ἀποσκοπῶντες, ἤψι μερόντων σοφοὶ τὸ αἰδίου, ἤψι ἀσάπων καὶ
 ῥευσῶν, τὸ χαμερπὲς ἀπεκράσασθε· ὅθεν μακαρίζεσθε Ὁ-
 ιουσαύρτυρες.

Νόμῳ τῷ Θεῷ, εὐσεβεῖ διανοία πειθήσαυτες, τῆς σαρκὸς τὰς
 ἠδονὰς, δι' ἐγκρατείας ὠλέσατε· καὶ νῦν ἐναθλήσαυτες, δό-
 ξης ἐτύχετε.

Θεοτοκίον.

Υπεράγια, υπεράγιον Λόγον κηύσασα, καθαγίασον ἡμῶν, καὶ
 τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν μακαριζόντων σε τὴν πα-
 ναμώμητον.

Ἄλλος. Ἰσχὺν ὁ διδὸς.

Ἰσχὺν ὁ διδὸς ποῖς Βασιλευσιν ἡμῶν Κύριος, ἰσχὺν ἐνίχυσεν
 ὑμᾶς, παντοδυνάμῳ σύμπαντας, πρὸς ἀσκησιν, καὶ ἀθλησιν,
 ἐν αἷς πιστῶς ἐκράζετε, ἕκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἕκ ἔστι
 δίκαιος πλήν σε Κύριε.

ΣΥγχαίρει χορὸς, Σιναιτῶν ἐνδείως σήμερον, Ἀββαδῶν τὰ Λει-
 ψαα πλητῶν, ὡς θησαυρὸν ἀσύλητον, ἰάματα φοροχέοντα
 τῆς πίστει ἀνακράζουσιν, ἕκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἕκ
 ἔστι δίκαιος πλήν σε Κύριε.

ΣΤαγῶσι πυκνοῖς, ἐν Ραϊθῶ καὶ Σινᾷ Ὅσιοι, δακρύων σὺν
 αἵμασιν ὑμῶν, τὴν γῆν καθαγιάσαυτες, εἰς Οὐρανὸς ἐπήρ-
 θητε, εὐδα τερπνῶς κραυγάζετε, ἕκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 καὶ ἕκ ἔστι δίκαιος πλήν σε Κύριε.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν τοκετὸν, ἐκδυσωπῆσα Ἀειπαρθευε, παρθεύεις ἀπαύ-
 σοις ἤψι σπειτῶν Ἀββαδῶν καπικτείρησον, καὶ πάσης βλάβης
 λύτρωσαι, τὸς πίστει ἀνακράζοντας, ἕκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡ-
 μῶν, καὶ ἕκ ἔστι δίκαιος πλήν σε Κύριε.

Καταβασία.

Ἰσχὺν ὁ διδὸς· καὶ ὁ Ἰαμβικός.

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων, βορῶν λεόντων συντε-
 θλασμένοι μύλας, Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν σῶμα.
 Λόγον πλέκοντες, ἐκ λόγων μελωδίας, Ὡς ἤψι πρὸς ἡμᾶς ἤδε-
 ται δαρημάτων.

Κάδισμα. Τῶν Ὁσίων. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀσκητῶν ὁμόσκηνοι, καὶ ἤψι Μαρτύρων, ἐν Σινᾷ ἀσκάμενοι, καὶ
 Ραϊθῶ ὑπερφυῶς, καὶ ἐναθλῶντες ἐπήρθητε, μετὰ Ἀγγέλων
 εἰς ὕψη οὐρανια.

Δόξα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς πάροικοι δεκνόμενοι, καὶ πασιπιδημοί, καλύβας πηξάμενοι,
 ἐν ταῖς ἐρήμοις σαφῶς, ἠσκήσατε Ὅσιοι, γύμνωσιν κοσμη-
 θεύτες, ἀρετῶν τῇ ἐνδύσει, σύμμορφοι γεγονότες, ἤψι Χειστῶ πα-
 θημάτων. Διὸ καὶ ὑπεμείνατε τὴν ἤψι βαρβάρων σφαγῆν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. ὁ αὐτός.

Ὁ Φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, τὸ ῥεῖθρα περιβάλλεται τὰ
 Ἰορδανία, Χειστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀθάνατον μαρτυροῦντος τοῦ
 Πατρὸς τῷ συνδρόμῳ, κάτωθεν ποροφοιτήτης, τῆς τῷ Πνεύματος
 δόξης· αὐτὸς ἐστὶν ὁ φωτίζων, καὶ ἀγιαζὼν ἡμᾶς.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀκῆκοι Κύριε φωνῆς σε ὃν εἶπας, φωνῆ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ,
 ὅτι ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὕδατων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος
 Τιῶ. Ὅλος γρονθὸς τῶ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε· σὺ εἶ
 Χειστὸς, Θεῶ Σοφία καὶ Δύναμις.

Ῥῆπτόμενον Ἥλιον τίς εἶδεν, ὁ Κήρυξ βοᾷ τὸν ἐκλαμφορον τῇ
 φύσει; ἵνα σε ὕδασιν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, Πατρός χα-
 ρακτηρῆ, αἰδέει ἐκπλῶν· καὶ χόρτος ὢν, πλεῖ ψαύσω τῆς σῆς Θεό-
 τητος· σὺ γὰρ Χειστὸς, Θεῶ Σοφία καὶ Δύναμις.

Υπέφηνεν εὐθεῖον ἦν εἶχε, εὐλάβειαν Μωσῆς περτυχῶν σοι·
 ὡς ἡδ τῆς βάρτε σε φωνήσαντα ἠδῆθη, εὐθὺς ἀπεγράφη τὰς
 ὄψεις· ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε τραυῶς; ἢ πῶς χειροθετήσω σε; σὺ
 γὰρ Χειστὸς, Θεῶ Σοφία, καὶ Δύναμις.

Ψυ-

ΥΓής τελών ἔμφορος, καὶ λόγῳ τιμώμενος, ἀψύχων εὐλαβῆσαι· εἰ γὰρ βαπτίσω σε κατήγορόν μοι ἔσαι, πνεύματι καπνίζομενον Ὅρος, φουξάσα δὲ θάλασσα διχῆ, καὶ Ἰορδάνης ἔτος στραφείς· σὺ γὰρ Χεῖσός, Θεὸς Σοφία καὶ Δύναμις.

Ἄλλος. Ἐπαρθεύτασε ἰδῶσα.

ΜΗ' τοῖς πάθει τῶ σώματος ἠττηθεύτες, τὸν δυσμενῆ ἠτήσατε, καὶ θανατωθεύτες, ζήσῃ παμμακάριστοι, ζῶνι πρὸς Οὐραῖον, χαίροντες ὁμῶς μετετέθητε.

Νεκρωθεύτες πρὸ θανάτου δι' ἐγκρατείας, ἐφελισίως Ὅσιοι ἢ παρανομῶντων, ἐκστῖως ζήσῃσι, δευῶς τεθανατωθεύ, ζῆν μετὰ θανεῖν πιστεύομενοι.

Επαύθητε ὡς ἄρρες τῇ ἐγκρατεῖα, καὶ ὡς κελοὶ ἐπίσημοι, χερσὶν αἰμοβόρων, λύκων αἰμαρθεύτες, ζῶνι πρὸς Οὐραῖον, Ὅσιοι Χεῖσὸς φροσνηέχθητε.

Ιερεῖς καὶ φροσβύται καὶ νεανίσκοι, οἱ Παῖθω καὶ Σίναϊον, Ὅρος κατοικοῦντες, Μάρτυρες γεγόνασιν, ὁσῖως βιώσαντες, καὶ βίαιότατος τεθνήξαντες.

Θεοτοκίον.

Νεργεῖ τὴν ἀνθρωπότητα νέον βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων Κύριος, ὁφθεῖς ἐκ Παρθεύς, καὶ βροτὸς γενόμενος, αὐτῷ μελωδίσωμεν, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ἄλλος. Ἀκήκοε Κύριε.

Ακήκοε Κύριε φωνῆς σε καλῆσης, χορὸς Ἀββαδῶν μετὰ Παύλου, ὅτι ἐφώνησας οἱ πάντες δεῦτε πρὸς με, αὐτῷ εὐχομένους ἐν Ναῶ ὅθεν σὺν χαρᾷ αἰεβῶν, ζήσῃσιν αἰμαρμένοι· σὺ εἶ Χριστὸς Θεὸς Σοφία καὶ Δύναμις.

Υπέφηνεν εὐθεὸν ἢν εἶχεν, εὐλάβειαν πληθῆς ἢ ἢ Ἀββαδῶν, ὡς γὰρ τῶ βήματος φωνήσαντα, ἠοθήθη, εὐδύς φροσπλάκη μαχαίραις, δι' ὧν καὶ τῆς δόξης Οὐρανῶν, ἐντροφῶντες κραυγάζουσι· σὺ εἶ Χεῖσός Θεὸς Σοφία καὶ Δύναμις.

Ρεόντων τὸ ἄσατον ἰδόντες, τὰ φρόσκαμα σοφῶς τοῖς αἰωνίοις, οἱ ἐν Σιναῖω αὐτηλλάξαντο Ἀββαδῆς, ἐν πόνοις καὶ δάκρυσιν αὐτῆ· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συνόντες, εὐχαρίστως κραυγάζουσι· σὺ εἶ Χεῖσός Θεὸς Σοφία καὶ Δύναμις.

Θεοτοκίον.

Ο λόγος ἀράτος ὑπάρχων, σάρκα εἰληπῶς ἐκ σε Παρθεύε, ὁράτος ἀνθρώπος ὠραθῆ ἐν ἀνθρώποις, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ κατήλθεν, ὁ καθαρὸς καθαρῶν αἰτῶν, ὃν ὑμῶντες κραυγάζομεν· σὺ εἶ Χεῖσός Θεὸς Σοφία καὶ δύναμις.

Κα-

Καταβασία.

Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σε ὃν εἶπας. Καὶ ὁ Ἰαμβικός.

Πρῶτον καθαρθεῖς μουσικῆς θεωρίας,

Πρῶτον Προφήτης τὴν βροτῶν καινεργίαν,

Ρήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροταμῆν,

Σάρκωτιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτε λόγῳ.

Ω τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετείσβη.

Ὡδή εἰς Ὁ Εἰρμός.

Ιησὺς ὁ ζῶης ἀρχηγός, λύσαι τὸ κατόλεμα ἦκει, Ἄδαμ τῷ φρωτοπλάστῃ, καθαρῶν δὲ ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πόντῳ καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν ᾧ τὴν ἐχθρὰν κτείνας, ὑπερέχουσαν πάντα νῦν εἰρήνην χαλεῖζεται.

Συνελθόντων ἀπέρων λαῶν, ὑπὸ Ἰωάννη βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔση· προτεφῶνι δὲ τοῖς παρῆσι· τίς εἶδεξεν ἀπειθεῖς, τὴν ὄργην ὑμῶν ἐκκλίνας τὴν μέλλουσαν; καρπὸς ἀξίως Χριστῷ ἐκτελεῖτε· παρῶν γὰρ νῦν εἰρήνην χαλεῖζεται.

Γεωργὸς ὁ καὶ Δημιουργός, μέσος ἐσηκῶς ὡς εἰς ἀπαύτων, καρδίας ἐμβατεύει· καθαρτήλειον δὲ πτόον χειρτάμενος, τὴν παγκόσμιον ἄλωνα παυσόφως δίττησι, τὴν ἀκαρτίαν φλέγων, εὐκαρτίστων αἰώνιον ζῶνι χαλεῖζόμενος.

Ἄλλος. Σὺ Κύριε με φῶς.

Παράδεισος τρυφῆς, ζῶης ἔξυλον τὸν Κύριον, εἰδείχθη μετόν ἔχων, τὸν ὑμῶν ὡς θυσίαν, τὸ αἷμα φροσδεξάμενον.

Αγμάτων τὸς κρηνῆς, τῶν δακρῶν συνάψαιτες, τοῖς ρεύματι Θεοφόροι, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τόποις ἐβυθίσαιτε.

Τερπνότητα Θεῶ, καθορᾶν ἠξιώθητε, αἰώνιον εὐφροσύνην, αὐτῷ κόπων καὶ πόνων Μακάριοι εἰλήφατε.

Θεοτοκίον.

Εκύσας Θεὸν, ὑπὲρ λόγον καὶ ἐννοίαν, καὶ ἐμεινας μετὰ πόκον, ὡς πρὸ τόκου Παρθεύος, Ἀγνή Θεοχαρίτατε.

Ἄλλος. Ἰησὺς ὁ ζῶης ἀρχηγός.

Υπέλθων τῶν Ἀββαδῶν χορὸς, ὁ ὀκτωδέκακιθμος ἄπαν, τὸ σάδιον τῶ βίβ, ἐν ἀγῶσῃ τε, καὶ συντόνοις δεήσῃσι, τῶν Βαρβαρῶν τοῖς ζήσῃσιν ἐκκλίνας τὸς αὐχέας· διὸ διπλῶν στεφάνων, ἠξιώθησαν ἅμα ὑπὲρ πάντων φροσβεύοντες.

Φαιδρότατη ἡ μνήμη ὑμῶν, Ὅσιοι καὶ Μάρτυρες ὄντας· ὑμεῖς ὃν ἐν Σιναῖω, καὶ ἐν Παῖθῳ, ἐν ἀσκήσει συζήσαντες, δι' ἀθλήσεως ἠρθητε Σκηναῖς Οὐρανοῖς, εὐθα μετὰ Ἀγγέλων τὰ ὑπέρθεα, ἀδετε Θεῷ παρτάμενοι.

Ρω-

Ρωμαίος ὁ Παῦλος συνῶν, τοῖς ἐν Ραϊθῶ ἀσκημένοις, ἀπεύαντι Βαρβάρων ἀεδέδεικτο, καὶ ὑπόδειγμα γέγονεν ὡς πρωτεύων ἀδλήσεως, παρεῶς ἐν μέσῳ διὸ κοροφρόνως πάντες ἀεδέξαντο, Μαρτυρεῖς εἶπεν Οὐρανία.

Θεοτοκίον.

Οτὴν μνήμην δοξάσας Θεός, πάντων τῶν Ἁγίων Ἀββαδῶν, τῆς δόξης τῆς ἀρρήτου καταξίωσον, τὸς δοξαζοντας σήμερον, ἕς αὐτὸς ἀιδέδξασας, ταῖς τῆς Θεοτόκου, κρεσβεῖαις τῶ λαῶ σου, χαριζόμενος λυτρωσιν, εἰρήνην, καὶ ἔλεος.

Καταβασία.

Ἰησὺς ὁ ζωῆς ἀρχηγός. καὶ τὸ,

Ἐχθρῶ ζοφώδες καὶ βεβορβορωμένους,
Ἐγὼν καθάρσει Πνεύματος λελυμένοι,
Νέων κοροτωρμίθμητο ἀπλανῆ τρίβον,
Ἄγισαν ἀπορόσιτον εἰς θυμῆδιαν,
Μόνοις κοροσιτῆν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Η φωνὴ τῆς Λόγου, ὁ λύχνος τῆς φωτός, ὁ Ἐωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ μετανοεῖτε πᾶσι βοᾶ τοῖς λαοῖς, καὶ κοροκαθαίρειτε. ἰδὲ γὰρ πάρεσι Χεισός, ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον λυτρώμενος.

Γεννηθεὶς ἀρρέουσος ἐκ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, ἐκ τῆς Παρθένου δίχα σαρκῶται ῥύτις Χεισός. ἔ τὸν ἱμάτω τὴν ἐξ ἡμῶν τῆς Λόγου συναφειαν, λύειν ἀμύχανον, διδάσκει ὁ Πρόδρομος, γηγενεῖς ἐκ πλαῖης λυτρώμενος.

Εν πρὸς βαπτίξει τελευταῖον Χεισός, τὸς ἀπειθῆντας, καὶ μὴ Θεὸν φρονῆντας αὐτὸν, ἐν Πνεύματι δὲ καινοποιεῖ, δι' ὕδατος χάριτι, τὸς ἐπιγνώμονας αὐτῆς τῆς Θεότητος, τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Ἄλλος. Οὕτω σοι μετὰ φωνῆς.

Ρηξάντες, προαπαθείας δεσμὰ δι' ἀσκήσεως, βιαιοπάτω θανάτω, τῶν δεσμῶν τὸ σώματος λύεσθε, καὶ ἀλύτω, ἀγαπήσει δεσμεῖσθε τὸ Κτίσαντος.

Ως ὄρη, ὑψηλῆ πολιτεία δεικνύμενοι, τὸν καταλήψεσθαι ὄρη, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐπαπειλῆντα, δυνασεῖα, τῶ Χεισῶ τοῖς ποσὶν ὑπετάξατε.

Νάμασιν, ἀρδευθεῖτες δακρύων Μακάριοι, γῆ ὡς καλή τε καὶ πῖον, Μαρτυρεῖς εἶχον καρποφορεῖτε, ἀποθήκαις, αἰωνίως Χεισῶ συντηρήμενοι.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Κοίμισον, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς μετὰ κύματα, τῆ ἀκοιμήτωσιν Κορη, ἱεσιὰ δέομαι, καὶ μὴ δῶης, ἀμαρτίας, ἀφυπνώσαι με ὑπνον βαρύτατον.

Ἄλλος. Ἡ φωνὴ τῆς Λόγου.

Ντὴν λαμπαρῶς εὐφραίνε, ἡ σύναξις Σινᾶ ἡ σεβασμία, ὡς θησαυρὸν τῆς Λείψανα, Χεισῶ τῆς Νύμφης, καὶ τῶν Ἀββαδῶν, ἀμα ἀφλέκτω σептῆ, βάρτω κατέχουσα. Ἰδὲ γὰρ πάρεσιν ὑμῖν, ἑορτῆ Ἀββαδῶν εὐφρόσυνος.

ΓΩσήφ, καὶ Ψῶης, ὁ Παῦλος ὁ κλεινός, Ἰερεμίας, ὁ Ἡσαίας, Σέργιος, σὺν Γελασίῳ καὶ Θεοδύλῳ, Νείλῳ, Μωσῆ καὶ λοιποῖς, ἀευφημηθῶσαν, Σιναις Μάρτυρες σεπτοί, καὶ Ἀββαδῆς κρεσβεῖς εὐκοροδεκτοί. Δόξα.

Μετασάντες γῆθεν, Ἀββαδῆς πρὸς Σηνας ἐπερανίως, ἀμέσως ἐκοπτεύετε μετ' Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸν ἐν Τελαδί Θεὸν Ὀσιομάρτυρες. Διὸ αἰτῶμεν ἐκ φθορᾶς σαῖς κρεσβεῖαις πάντας λυτρώσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτῆς καὶ Λόγου, ὁ Ἅγιος Θεὸς ἐκ σου Παρθένε, ἐπὶ τῆς γῆς ἐπέφανε, καὶ βαπτισθῆναι, ἐν Ἰορδαῖν ἦλθε ζῆτων δι' ἡμᾶς ὁ ἀμαρτήτης ὄν ἐξιλέωσαι καὶ νῦν, τοῖς πιστοῖς τὰς νίκας δωρήσασθαι.

Καταβασία. Ἡ φωνὴ τῆς Λόγου. καὶ τὸ,

Ἐμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανοιβίῳ,
Ἐχω Πατὴρ, ὃν Γασρός ἐξηρεῦξατο.
Ναί φησιν ἔτος, συμφυῆς γόνος πέλων,
Φώταυγος ἐξώρυσεν ἀνθρώπων γέους.
Λόγος τέ με ζῶν, καὶ βροτὸς κορομηθεία.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Επεφάνης σήμερον τῆ ἀικμεῖν, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐστη μετώπῃ ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνῆντάς σε, ἦλθες ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπορόσιτον.

Καὶ τῶν Ἁγίων. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζῆτων.

Εκ τῆς κοσμικῆς συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ κρὸς γαληνὴν κατὰσασιν μετέστητε, Μαρτυρεῖς αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις σεφόμενοι ὄθεν καὶ ἀνεδείχθητε Μαρτύρων, καὶ Ὀσίων ἁμόσκηνοι.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ ἐπὶ γῆς νεκρώσαντες μέλη, ζωφώρω νεκρώσει, τῶ Χεισῶ καὶ Θεῶ τὸ Πάθος ἐξεκονίσαστε, πρότερον ἐν τῇ καλῇ ἀσκήσει.

σει, ἢ τὸ δεύτερον πάλιν ἐν τῇ ἀφλήσει· ὅθεν αὐτὸς ἢ διπλῆς τὸς
 στεφάνους σὺν Ἀγγέλοις κατέπεμψε, ταῖς χάρις ὑμῶν Πατέρες,
 ἐτοιμάσας Σκηὴν ἐπεράνιον, ἢ τόπον τὸν αἰώνιον· εὔθι νῦν ἀγαλλ-
 λόμενοι ὠφθητε, Μαρτύρων, ἢ Ο'σίων ὁμάσχηνοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΔ'. Μνήμη τῶν Ο'σίων ἢ Θεοφόρων
 Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν Σινᾷ ἢ ἐν Ραϊθῷ
 ἀναρεθούτων Ἀββᾶδων.

Στίχοι.

Σπᾶσαι τὰ φράξαν ὡδε τὸς πολλὰς φόνους,
 Τὸ δ' αὖ πεπονθὸς ἀνδρες ἀρετῆς φίλοι.
 Ως φρὴν Ραχὴλ τὰ πένα, νῦν τὸς Ἀββᾶδας,
 Κλαίει Ραϊθῷ, συγκεκομμένους πᾶσαις,
 Ἀββᾶδας ἀμφὶ πεπύρητῃ ἢ δεκάτῃ κτάνε χαλκός..

ΒΙΟΣ

ΒΙΟΣ ΚΑΙ Α'ΘΛΗΣΙΣ

ΤΩΝ Ο'ΣΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Α Β Β Α Δ Ω Ν

ΤΩΝ ΕΝ ΣΙΝᾷ, ΚΑΙ ΡΑΙΘῷ

Ἀναρεθούτων ὑπὸ τῶν Βαρβάρων Βλεμμύων.

ΕΥΛΟΓΗΣΘΕΝ ΠΑΤΕΡ.

Ἦτοι οἱ τεισμακάριοι ἀπηνήθησαν τὸν Κόσμον, καὶ
 ἑκατοκῆσαν εἰς τὴν ἔρημον τῆς Σινᾷ ἢ τῆς Ραϊθῷ-
 με τὸς ὁποίους ἦσαν ἢ ὁ Μακάριος Νείλος, ὅστις ἦ-
 τον φρόντερον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν Ἐπαρχος, αὐ-
 θρωπος σοφὸς ἢ γραμματισμέος· ὅθεν ἀφώνωντας
 πᾶσαν εὐδαιμονίαν τῷ ματαῖς Κόσμου, ἢ μισήσας ὅλα τὰ φρόν-
 ταιρα, ἐπῆρεν εὔα Υἱόν, ὅπως εἶχεν ὀνόματι Θεόδωλον, ἢ ὑπῆγεν
 εἰς τὴν ἔρημον. Ἐκεῖ δὲ ἦλθασιν οἱ βάρβαροι, ἢ ἐφόνευσαν ὅσους
 Ο'σίους ἐδυνήθησαν· ἢ τὸν μὲν Θεόδωλον μὲ ἄλλου εὔα νέον ἐπῆ-
 ρασιν αἰχμαλώτους. Ὁ δὲ Νείλος ἔφυγεν, ὅς τις ἔγραψεν ὑπερου κα-
 ταλεπτῶς τὴν ἀναίρεσιν τῶν Ο'σίων Πατέρων, ἢ ἐκεῖ διηγῆται μὲ
 πολυλογίαν ὅλα τὰ συμβαῖντα, ἔξαιρέτως δὲ γράσει διὰ τὸν γόν-
 τος, πῶς ὑπῆγε εὔα τὸν εὐρη ἐκεῖ, ὅπως τὸν ἐπόλισαν, τὴν ὑποίαν
 διήγησιν (τῷ Νείλῳ λέγω) διὰ εὔα εἶναι πολύλογος ἀφῆκαμεν, ἢ
 γράφομεν ἄλλην, ὅπως ἔγραψεν ἄλλος τις ἐρημίτης, ἢ αὐτὸς ἐνά-
 ρετος, Ἀμμώνιος ὀνόματι, συνοπτικῶς ἔπω λέγωντας.

Καθεζόμενος ποτὲ εἰς τὸ ταπεινὸν κελίον πλησίον Ἀλεξαν-
 δρείας, εἰς τόπον καλέμενον Καλοβον, μὲ ἦλθε λογισμὸς εὔα ὑ-
 πᾶγω εἰς τὰ μέρη τῆς Παλαιστίνης, διὰ δύο αἰτία· φράσων μὲν
 δια-

διατι δὲ ἐδούμην νὰ βλέπω τὰς θλίψεις καὶ τὰς διαφόρους πειρασ-
μὲς καὶ κινδύνους, ὅπως ὑπέμενον οἱ Χρειαῖοι ἀπὸ τὰς ἀπίστευ καὶ πα-
ρανόμους Τυρανίας, καὶ ἐξόχως ὁ ἀγιώτατος Πέτρος ὁ Ἀρχιεπίσκο-
πὸς μας, ὅς τις ἔφευγε καὶ ἐκρύβετο ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, καὶ δὲ εἶ-
χε ποτὼς τιμὰ παρρησίαν, ἢ αἴετιν, νὰ ποιμαίνει τὰ λογικὰ πρό-
βατα, ἀλλ' ὡσπερ νὰ ἦτον λησῆστις καὶ κακοποιός, ἔως ἐκυνηῆσαν
αὐτὸν οἱ παράνομοι· δεῦπρον δὲ εἶχα πόθον αἰείκασον, νὰ ἰδῶ τὰς
Ἀγίας καὶ σεβασμίας Τόπους τῆς Ἱεροσολύμων, νὰ προσκυνήσω τὸν
Τίμιον καὶ Πανάγιον Τάφον, καὶ τὴν ἀχραντὸν καὶ ζωοποιὸν Ἀνάστα-
σιν τῶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὰς λοιπὰς σεβασμίας τόπους,
ὅπως ἐκεῖνοι οἱ ἀχραντοὶ καὶ ἀκήρατοι Πόδες ἐπεριπάτησαν, καὶ ἐπέλε-
σε τὰ μεγάλα ἐκεῖνα καὶ θαυμαστά ἔργα ὡς Παιδοδύναμος, ἐπει-
δὴ καὶ οἱ περισσότεροι Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας (καθὼς εἰς τοὺς
βίους αὐτῶν τοῦ Συναξαρίου φαίνονται) εἶχασιν τὸν ὅμοιον πόθον,
νὰ ὑπάγωσιν εἰς Ἱεροσόλυμα, διὰ μισθὸν περισσότερον. Φθάσας
ἔν ἐκεί, καὶ θαυμάζοντας ἐπροσκύνησα καθὼς ἐπόθον ἀπαντας τὰς
Ἀγίας Τόπους αὐτὰς, ἐπειτα ἠθέλησα νὰ ὑπάγω καὶ εἰς τὸ Ἅγιον
Ὄρος τὸ Σινᾶ καλέμενον, διὰ νὰ προσκυνήσω καὶ ἐκεῖνα ὡς τόπον
σεβάσμιον. Ἀρχίζοντας ἔν τῇ ὁδοποιίᾳ εὗρηκα καὶ ἄλλους τινὰς
φιλοχρίστους συνοδίαν, ὅπως ὑπήγεον καὶ αὐτοὶ εἰς αὐτὸ τὸ Ὄρος· καὶ
πειπατῶντες ἡμέρας δεκαοκτὼ, ἐφθάσαμεν εἰς τὸν Ἅγιον ἐκεῖνον
Τόπον μετὰ τὴν θείαν βοήθειαν. Καὶ εὐχάμενος, ἔμεινα ἐκεῖ τινὰς
ἡμέρας, διὰ νὰ ἀπολαύσω ὅλους ἐκείνους τὰς Ὁσίους Πατέρας, καὶ
ὑπήγεα εἰς καθ' ἑνὸς τὸ κελλίον, διὰ νὰ ὠφελῆθω ἀπὸ λόγου τες,
ὅτι μεγάλας ἀρετὰς εἶχασιν ἐκεῖνοι οἱ θαυμαστοὶ Ὁσιοὶ, καὶ αἱ
σφάξεις αὐτῶν ἦσαν ἀξίαι νὰ λάβῃ πᾶς εὐὰς ἀπὸ αὐτῶν καλὸν
ὑπόδειγμα, διατι ἐπορεύοντο μετὰ πολλὴν σύνεσιν καὶ διάκρισιν εἰς
τὴν διαγωγὴν καὶ ζωοτροφίαν τες.

Οὗτοι οἱ Ὁσιοὶ ἐγύρευον εἰς ὅλην τὴν ἔρημον, καὶ ἤρασαν ὀλί-
γους τινὰς τόπους, ὅπως νὰ ἠμπορῶν νὰ δίδων μικρὰν τροφήν νὰ πο-
ρευῶνται, ἐπειδὴ εἶχασιν νερὸν πρὸς αὐτάρκειαν, ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀ-
πὸ ὅλα ἀναγκασιότατον. Ἄλλοι μετ' ἔν ἐκαμαν καλύβας, καὶ ἄλλοι
ἐκρύβοντο εἰς τὰ σπήλαια, ζῶντες οἱ περισσότεροι μετὰ λάχανα ἀ-
γρία, μετὰ ῥίζας χόρτων, καὶ ἀκρόδρυα, διὰ νὰ μὴ χασομερῶσιν εἰς
τὴν θεραπείαν τῆς σαρκός, ψήναντες ὀψάρια, ἢ μαγερεύοντες ὀσ-
πεια, καὶ ἄλλα ποιαῦτα, νὰ ἀμελῶσιν τὴν μένυσαν βρῶσιν τῆς ψυ-
χῆς, ὅπως εἶναι πλέον ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμος ὅσοι δὲ πάλιν εἶχα-
σιν δύναμιν καὶ σφάξιν εἰς τὰ γεωργικά, εἶχασιν μικρὸν σκαλίδι, καὶ
ἔσπερον ὀλίγον σιτάει, καὶ ἐγεωργῶσαν καὶ λάχανα, πλὴν ὅλοι
ἐφύ-

ἐφύλαγαν ἐγκράτειαν, καὶ ποτὲ δὲ ἐχόρτανον, μόνον ἔτρωγον ὅ-
σον νὰ μὴ ἀποθάνωσιν ἀπὸ τὴν πολλὴν νηστειαν, καὶ ζημιώσασιν
τῆς ἀρετῆς τὸν μισθὸν καὶ ὠφέλειαν. Καὶ ἄλλοι μετ' ἔτρωγον μόνον
πᾶσαν Κυριακὴν, ἄλλοι δὺο φορὰς τὴν ἐβδομάδα, καὶ ἄλλοι καθὲρ
δύο ἡμέρας μίαν φορὰν, καὶ ἀπλῶς πᾶς εὐὰς ἔκαμνε τὸ δυνάμενον.
Ἐκεῖ ποτὼς νόμισμα Καίσαρος δὲν εὗρισκετο, ὅτι τινὰς δὲν ἀπό-
κτησεν ἄσπρα ὀλόπελα, ἔτε τι ἠγόραζον, ἔτε ἐπόλυν, ἀλλὰ εὐὰς
τὸ ἄλλο ἐχάριζεν ἐπι ἐχρειάζετο μετὰ ἀγάπην αἰόθεντον. Εἴ τις
δὲ ἐλείπετο ἄρτος, ἢ λάχανον, ἢ ἀκρόδρυα, τὸ εἶδεν ὁ ἄλλος,
ὅπως εἶχε, δείχνοντες πλεσίαν ἀγάπην εἰς μικρὰ σφάγματα, καὶ
ἔχουσαν ζωὴν ὑπεράφθρον καὶ Ἀγγελικὴν κατὰ ἀληθειαν. Φιλο-
νεκία, ἢ φθόνος ποτὼς ἐκεῖ δὲν εὗρισκετο, νὰ βατκαῖ ὁ μικρὸς
τὸ καλλιτέρες, ἔτε νὰ ἐπαίρεται ὁ ἐναρπώτερος, μάλιστα δὲ καὶ ἐτα-
πειῶντο περισσότερον, ἐγνωρίζοντας ὅτι ὁ Θεὸς εἶδεν τὴν δύναμιν,
χρῶς τὸ ὅποις δὲν κατορθῶναι τινὰς ἀρετὴν ὀλόπελα· ὁ μικρότε-
ρος πάλιν ἐμέμφοτο τὸ λόγος τε πῶς δὲν εἶδεντο νὰ κάμῃ ὡς τὸν
σφῶτον, καὶ ἐκεῖνος δὲν ἐφθόνει ποτὼς, ἀλλὰ μάλιστα καὶ τὸ καλὸν
τὸ ἐχάριετο, καὶ ὅλοι ἐσφῶδαζον νὰ περισσότερη εἰς τὴν ἀρετὴν εὐὰς
τὸν ἄλλον τες. Ὅτι διὰ τὸτο ἀρνήθησαν τὸν Κόσμον, καὶ ἐκατοικῆ-
σαν τὴν ἔρημον, νὰ ἠξυῆρῃ μόνος ὁ Κύριος τὰ μεγάλα τες κατορ-
θώματα, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐλπίζασιν τὴν πληρωμὴν καὶ ἀπάρκεισιν·
ὅτι ὁ ἀνθρωπάρεστος, ὅπως ὀρέγεται ἀπὸ τὰς ἀνθρώπων, ἐταίμων,
ἐπῆρεν ἀπ' ἐδῶ τὸν μισθὸν τῶ κόπης, καὶ δὲν τε χρεωθεῖ ὁ Δεσπό-
της τίποτα. Εἶχασιν δὲ τὰς καλύβας καὶ οἰκηθῆλα μακρὰν εὐὰ ἀπὸ
τὸ ἄλλο ἑκοσι σάδια, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς ἡσυχίας, νὰ μὴ συγ-
χύξῃ εὐὰς τὸν ἄλλον τες, καὶ μόνον πᾶσαν Κυριακὴν ἐσυναγόροντο εἰς
τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ κοινῶν τὰ Θεῖα Μυστήρια, καὶ ἔτρωγον ἀντάμα
κάμνοντας ὁ εὐὰς διδαχὴν ὁ πλείον γραμματισμέους, νεφετῶν αὐ-
τὰς νὰ προσέχον ἀπὸ τὰς πανουργίας τῆς δαιμόνων, καὶ νὰ φυλά-
γῶνται ἀπὸ τὸς ψυχοβλαβεῖς διαλογισμοῦς· ὅτι ὅσοι κάθονται
εἰς τὴν ἔρημον λυτρῶνται μετὰ ἀπὸ τειῶν αἰσθήσεων ἀμαρτήματα,
τῆς γλώσσης, ὅπως δὲν συντυχεύουσιν ἀργολογίας, ἔτε ἀκῶσιν,
ἔτε βλέπῃσι ψυχοβλαβῆ σφάγματα· ἀμὴ ἀπὸ τὰς διαλογισμῶς
πολεμῶνται μεγάλα, καὶ σφῆπει νὰ προσέχον ἀκείβως οἱ ἀγωνι-
ζόμενοι, καὶ οἱ γραμματισμέοι, νὰ νεφετῶσι τὰς ιδιώτας, νὰ μὴ
τὰς νεκῶσιν οἱ δαίμονες· ἐξόχως δὲ νὰ φυλάγῃ ὅσον δύνονται τὴν
ἐγκράτειαν, καὶ μάλιστα οἱ νεώτεροι· ὅτι ὅποιος χορταίνει τὴν κοι-
λίαν, εὐκόλα πίπτει εἰς τὴν πορνείαν. Περισσότερον δὲ ἀπὸ τὰ
λοιπὰ ἀμαρτήματα νὰ φυλάγῶνται ἀπὸ τὴν ὑπερηφανίαν, ἥτις εἶ-

και χειρότερη από όλα τα επίλοιπα ανομήματα. Με ταῦτα κ' ἔπειρα ὠφέλιμα λόγια ἐνεθετοσαν ἀλλήλους οἱ πάντοφοι, διάγοντες πολιτείαν ἰσαγγέλων. Ναὶ κατὰ ἀλήθειαν, πῶτον ἦσαν εἰς τὴν διαγωγὴν θαυμασιοὶ, εἰς τὴν ὄψιν χλωμοὶ κ' ἀδύναμοι ἀπὸ τὴν πολλὴν ἐγκράτειαν, κ' εἰς τὸ εἶδος κ' τὴν μορφήν σεβάσμιοι, ὅπῃ ἔλαμπαν ὡς Οὐράνιοι Ἄγγελοι, ἐπειδὴ ἀπὸ ὅσα βρώματα διδῶσι τροφήν κ' σπατάλην δευ εἶχασι· λαδί ποτῶς ἢ κρατὶ δευ ἐγεύοντο, ἔτε βρώτων ἐκλεκτὴν, εἰμὴ μόνον φοίνικας κ' ἀκρόδρυα· εἶχασι δὲ εἰς τὸ κελλίον τὸ πορευῶτος ὀλίγας ἄρτες διὰ τὴν Ἱερὰν Λειτουργίαν, κ' διὰ τὸς ζῶντας νὰ τὸς φιλεύουν ὅταν ἤθελε τύχη νὰ ἐλθῶσιν. Ὅταν ἐν ἑκάμα ἐκεῖ τινὰς ἡμέρας, ἐφθασεν ἐξαιφνης πληθὺς Σαρακηνῶν, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τὸς ἀπέθανεν. Ἐφθούσαν ἐν ὅσως Ὅσιος οἱ ἀνόσιοι ἠύρασι· εἰς τὰ ἔρημητῆρια ὅσοι δὲ εὐρέθησαν σιμᾶ εἰς τὸ Κυριακόν, ἐσέβησαν μέσα εἰς τὸ τευχόκασρον, κ' ἐφυλάχθησαν μετὰ τὸν πορευῶτα, ὅς τις Δελαῶς ὠνομάζετο, καὶ ὕψως δῶλος ἦτον τῷ Θεῷ κατὰ τὴν ἐπυρρυμίαν ἐκεῖνος ὁ Ὅσιος, ὅτι πολλὴν μακροθυμίαν εἶχεν ὡς ἄλλος εἶδεις, κ' θαυμάσιον πραότητα, ὅθεν κ' πολλοὶ Μωϋσῆν αὐτὸν ἐπωνόμαζον. Ἀπέκτειναν ἐν οἱ βάρβαροι ὅσως Ὅσιος ἠύρασι εἰς Θραμβῆν, κ' εἰς Χωρήβ, κ' Κηδάρ, κ' εἰς τὸς ἄλλους τόπους, ὅπῃ μᾶς ἐπλησίαζαν· ἐπειτα ἐφθασαν κ' ἔως ἡμᾶς, ὅπῃ εἰμῶσεν εἰς τὸ Ὅρος, κ' παρ' ὀλίγον μᾶς ἐφθούσαν, ἐάν δευ ἤθελε γεῖν μέγα σημεῖον κ' θαυμάσιον· ὅτι ὁ φιλάνθρωπος Θεός, ὅπῃ βοηθᾷ ὅσως τὸν ἐπικαλῶνται ἐξ ὅλης τῆς διανοίας τὸς, ἐπαρόσαξε κ' ἐφάνη φλόγα μεγάλη ἐπάνω εἰς τὴν Ἀγίαν Κορυφὴν τῷ Σινᾷ, κ' ἐβλέπαμεν ὄλον τὸ Ὅρος καπνίζόμενον, κ' τὸ πῦρ ἔως τῷ Οὐρανῷ χεδὸν ἀνερχόμενον, ὅθεν ὅλοι μας καταπολλὰ ἐφοβήθημεν, κ' πεσόντες ἐπὶ γῆς, ἐπαρακαλῶμεν τὸν Κύριον, νὰ μᾶς δώσῃ βοήθειαν. Ἰδόντες δὲ κ' οἱ βάρβαροι τοῦτον θαῦμα παραδόχον, ἐφυγον εὐθύς, ἀφήνοντες τὰς καμήλους κ' ἄρματα. Λοιπὸν ὡς τὸς εἶδαμεν πῶς ἐφυγον, ἐδοξάσαμεν τὸν Πανάγαθον Κύριον, εὐχαριστῶντες τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν, κ' καταβαίνοντες ἀπὸ τὸν πῦρρον ἐγυρέψαμεν ἐπιμελῶς πόσοι Πατέρες ἐσφάγησαν, κ' εὐρέθησαν τελειωμένοι ὀκτὼ κ' τριάνοντα, ὅπῃ εἶχασι διαφορὰς πληγὰς εἰς τὰ σώματα, ἀμὴ τὸν τρόπον τῷ θανάτῳ αὐτῶν δευ ἐμάδαμεν, ὅτι τινὰς δευ εἶδε τὰ γενόμενα. Ἀπὸ τὸς ὀπίους Ὅσιος εὐρομεν εἰς τὴν Θραμβῆν μόνον δώδεκα, κ' οἱ ἐπίλοιποι ἦσαν ἀπὸ ἄλλους τύπων κ' κελλῖα διάφορα· εὐρομεν δὲ κ' δύο, ὅπῃ ἦσαν ἀκόμῃ ζωντανοὶ, Ἡσαΐας κ' Σάββας ὠνομαζόμενοι. Ἐντυφιάσαμεν ἐν τὸς σφαγεύτας μετὰ τῆνον ἀμπερῶν· ὅτι δευ ἦτον τι-

νάς

νάς πόσον σκληρὸς κ' ἀσπλαγχνὸς νὰ μὴ δακρύσῃ βλέπωντας Ὅσιος ἀδῆρας, κ' ἱεροπορεῖτας γέροντας ἐλεινῶς ἐρρίμμευς ἐπὶ τῆς γῆς, νὰ ἐρχοσι διαφορὰς σφαγὰς κ' πληγὰς εἰς τὰ ἅγια σώματα· κ' ὁ μὲν εἶχε τὴν κεφαλὴν κρεμασμένην εἰς τὸ σῆθός το ἐμφοροσεν ἄλλος ὀπίσω εἰς τὴν ἰράχην, καὶ ἐκράτει μόνον τὸ δέρμα τὸς, ἄλλος ἦτον ἀπὸ τὴν μέσσην χωεισμεύος εἰς δύο τμήματα, ἄλλος χωεις χείρας καὶ πόδας ἐκέπιτο, καὶ ἄλλος ἄλλως ἐσφαγμένος, καὶ τὰ εἶχασι τὴν κοιλίαν χισμένην, καὶ ἐρρίμμενα ἔξω τὰ σπλάγγνα οἱ ἀσπλαγχνοὶ. Καὶ τί νὰ πολυλογῶμεν; δὲν δύναται λόγος νὰ ἐρημνεύσῃ καταλεπτῶς ὅσα εἶδαμεν. Ἀφ' ἔ λοιπὸν ἐντυφιάσαμεν ἐκεῖνα τὰ ἅγια κ' μαρτυρικὰ Σώματα, ἐπιμελήθημεν τὸς δύο πληγωμένους ὡς ἐδυνήθημεν· κ' ὁ μὲν Ἡσαΐας ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ τὴν ἐσπέραν τῆς δευτέρας ἡμέρας· ὁ δὲ Σάββας ἐμεινε ἀκόμῃ ζωντανός, κ' εἶχουμεν ἐλπίδας σωτηρίας εἰς αὐτὸν, ὅτι δευ εἶχε τὴν πληγὴν πολλὰ ἐπικίνδυνον· ὅς τις ἠύχαίσα μετὰ τῷ Θεῷ εἰς τὸς θλίψεις, ὅπῃ τῷ ἦλθασιν, ἀμὴ πάλιν ἐλυπάτο, πῶς δευ ἠξιώθη κ' αὐτὸς νὰ λάβῃ μετὰ τὸς ἄλλους τὸν σέφανον, ὅθεν καὶ κλαίωντας ἔλεγον· εἰμῶι τῷ ἀμαρτωλῷ κ' ἀναξίῳ, ὅπῃ δευ ἠξιώθηκα καὶ ἐγὼ μετὰ τὸν λοιπὸν χορὸν τῶν Ὅσιων Μαρτύρων τῆς αἰώνις Μακαριότητος, μόνον τὸν λιμεῖα εἶδα τῆς Βασιλείας σου Κύριε, κ' εἰς αὐτὸν δευ ἐσέβηκα ὡς ἀνάξιος, ἀλλὰ δέομαί σου, Θεέ Παντοκράτορ, ὅπῃ ἀπέσειλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν διὰ τὴν σωτηρίαν μας, μή με χωείσης ἀπὸ τὸς ποροποθανόντας Ἁγίους Πατέρας με, ὁ μόνος ἀγαθός κ' φιλάνθρωπος, ἀλλὰ ἀς πλειωθῇ εἰς ἐμένα ὁ ἀειθμός τῶν πεσοσάκοντα δῶλων σου· νὰ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ εὐδόκησον, νὰ μὴ γεῖν αὐτὴ ἡ αἴτησιν, ὅτι ἐκ μήτρας σοι ἠκολόθησα, κ' σὲ πολλὰ ἐπεπόθησα ὁ ἀμαρτωλὸς κ' ἀκάθαρτος. Ταῦτα εὐξάμενος ὁ μακάριος, παρέδωκε κ' αὐτὸς τὴν αἰώνιαν ψυχὴν τὴν τετάρτην ἡμέραν μετὰ τὴν τῶν Ὅσιων τελείωσιν. Τότε δὲ ὅπῃ εἶχαμεν ἀκόμῃ τὴν λύπην εἰς τὴν ψυχὴν διὰ τὸς Ὅσιος, κ' εἰς τὸς ὀφθαλμούς μας τὰ δάκρυα, ἦλθε τίς Ἰσραηλίτης, κ' λέγει μας, ὅτι ὅλοι οἱ Ἀσκηταὶ, ὅπῃ ἦσαν εἰς τὴν ἐσωτέραν ἔρημον, ὅπῃ ὠνομάζεται Ραϊθῶ, ἀπέθανον· ἔπος ὁ τόπος τῆς Ραϊθῶ εἶναι μακρῶν ἀπὸ τὸ Σιναιου Ὅρος ἔως ἡμερῶν δύο διάστημα, εἰς τὸς παραθαλασσίους τόπους τῆς ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, ὅπου εἶναι αἱ δώδεκα πηγαὶ τῶν ὕδατων, κατὰ τὴν Γραφήν, κ' οἱ ἐβδομήκοντα φοίνικες, οἱ ὅποιοι μετὰ τὸν πολυκαίετον ἐπλήθυναν. Ἐρωτήσαμεν ἐν τὸν αὐθροπον νὰ μᾶς εἰπῇ τὸν πρῆπον, πῶς ἀπέθανον οἱ Ὅσιοι, κ' πόσοι ἦσαν, κ' μᾶς εἶπε ὅτι δευ ἠξέυρε, μόνον ἡ φήμη ἔδραμε πανταχῶ, πῶς οἱ ἐκείσε Πα-

πέρει εσφάγησαν. Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας ἦλθεν ἀπὸ τῆν Ραίθῃ εἰς τὸ Σίναϊον Ὅρος εὐὰς Καλόγηρος, διὰ τὰ μείνη ἐκεῖ μετὰ τὸ λόγῳ μας λέγωντας, ὅτι ἀπὸ τῶν Βλεμμύνης ἠφανίσθη ὁ τόπος τῶν ὁ δὲ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Δελαῖς τὸν ἐδεξιάθη ἀσμεύως, καὶ τὸν ἐπαρεκάλεσε, τὰ μᾶς εἰπὴ ἀκριβῶς ὄλην τὴν ὑπόθεσιν διὰ τῶν Ὅσιων Πατέρων, πῶς ἐπολιτεύοντο, μετὰ ποίας ἀρετῶν ἐσολίζοντο, καὶ μετὰ τὸν τρόπον ἐφενεύθησαν· ὅς τις ἀπεκρίνατο λέγωντας· ἐγὼ τίμιε Πατὴρ ἔχω μόνον ἐκεῖ χρόνος εἴκοσι, ἀμὴ εἶνα ἄλλοι, ὅπῃ ἔχασιν πεσσαράκοντα, πενήκοντα, καὶ ἐξήκοντα· ὁ τόπος εἶναι ὁμαλὸς ὅλος καὶ πεδιάσιμος, πολλὰ μακρὺς εἰς τὸ Νότιον μέρος, εἰς δὲ τὸ πλάτος εἶναι μίλια δώδεκα· κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἔχει βουνὰ ὡς τετράκαστρον, τὰ ὅποια κάμην ὅλον τὸν τόπον ἐκείνον ἀδιάβατον εἰς ὄσας δὲ τὸν ἠξέυρσιν· εἰς τὸ Δυτικὸν μέρος ἔχει τὴν κόκκινην θάλασσαν, ἣ ὅποια φθαίει ἕως τὸν Ὠκεανὸν ποταμὸν ὡς λέγουσιν· ἐπᾶνω δὲ τῆς θαλάσσης ταύτης εἶναι εὐὰ Ὅρος, ἀπὸ τὸ ὅποιον εὐγεώσιν βρύσται δώδεκα, πλήθος φοινίκων ποτίζουσαι. Εἰς αὐτὸ τὸ Ὅρος πολλοὶ ἀναχωρητὰ ἐκατόκηται, εἰς σπήλαια καὶ τρύπας τῆς γῆς, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ἔχοντες τὸ Κυριακὸν ὄχι ἐπᾶνω εἰς τὸ Ὅρος, ἀλλὰ ἐκεῖ πλησίον τῶν αὐθρωπῶν μετὰ τὴν φύσιν γῆναι, ἀλλὰ εἰς τὰς ἀρετὰς ἦσαν ἰσάγγελοι· ἐπεὶ τὴν πολιτείαν αὐτῶν ἐμιμῶντο οἱ τεισμακάριοι, τῶν σωμάτων ὡς ἀθροτῶν καταφρονήσαντες, καὶ τῶν ψυχῶν ἐπιμελέμενοι, οἱ τινες δὲ εἶχασιν μόνον μίαν ἀρετὴν, ἀλλὰ μετὰ ὅλας ἦσαν ἐσολισμένοι καὶ εὐκυσμοὶ, τῶν ὁποίων εὐὰ θελήσω τὰ διηγηθῶ τῶν ἀγῶνας καὶ τῶν περασμῶν, ἀπὸ τῶν ἑκαμῶν οἱ δαίμονες, δὲν θέλω δυνηθῆναι διὰ τὸ πλήθος τῶν ἀμετρίων τῶν, μόνον τὰ σᾶς εἰπῶ διὰ εὐὰ, ἢ δύο, διὰ τὰ μᾶρτετε ὅτι καθὼς ἦσαν ἔσται εἰς τὴν ἀρετὴν, κατὰ τὸν ὁμοιον τρόπον καὶ οἱ ἄλλοι ἐπολιτεύοντο. Μωϋσῆς τίς ἦτον ἀπὸ τῆν Φαραῶ, καὶ ἔκαμεν εἰς τὸ Κνεϊακὸν πλησίον, ὁ γὰρ χρόνος εἰς εὐὰ σπήλαιον, δεύτερος Ἡλίας κατὰ ἀλήθειαν, ὅτι ὅσα ἐξήτει τῶ Θεῷ καὶ αὐτὸς ἐλάμβανε, καὶ τὸ ἔδωκε χάριον τὰ κάμην θουμάσια· Ὅθεν πολλὰς ἀσθενείας καὶ δαιμονισμένους ἰάτρεισε, καὶ ὄλον τὸν λαὸν χεδὸν τῶν Ἀγαρηνῶν, ὅπῃ ἐκατοικῶσαν εἰς τὰ ὄρη τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ εἰς τὴν Φαραῶ, ἔκαμε Χριστιανὸς ὁ τρισόλβιος, ὅτι βλέποντες τὰ σημεῖα καὶ τέρατα ὅπῃ ἔκαμεν, ἐπίστεον εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ ἐβαπτίζοντο. Οὗτος ὁ Ὅσιος Μωϋσῆς δὲν ἔφαγε ψωμὶ ἀπὸ τῆν ἡμέραν ὅπῃ ἠσύχασεν, ἀλλὰ μόνον μετὰ ὀλίγας φοίνικας καὶ βραχύτατον ὕδωρ ἐτρέφετο· ἡγάπα δὲ τὴν ἡσυχίαν περισσότερο ἀπὸ ἄλλον κανεῖα· ὑπεδέχεται κατὰ

εὐὰ

εὐὰ μετὰ ἰλαρὸν πρόσωπον, καὶ τὸς εἶδεν ἀπόκλειναι κατὰ τὴν ἐρωτησιν ἀρμόδιον, καὶ ἔπερναν ὅλοι ἀπὸ τὰ λόγια τὰ πολλὰ ἀρέλειαν. Ἀφ' ἐσπερίας δὲν ἐκοιμάτο ἕως τὴν ὄραν τὸ Ὅρος, ἀλλὰ προσήχητο δοξάζων τὸν Κύριον. Ὅλην τὴν Ἄγιον Τεσσαρακοσὴν δὲν ἀνοιγεῖ ἕως τὴν μεγάλην Πέμπτην τὴν θύραν τὸ κελλίον, καὶ μετὰ δὲν εἶχεν ἄλλην τροφήν, εἰμὴ μόνον εἴκοσι φοίνικας καὶ εὐὰ σαμνάκι νερόν, τὰ ὅποια πολλὰς φοραῖς εὐέλσκοντο πάλιν σωσῆ ὄταν ἦνοιγε, καθὼς ὁ ὑπηρέτης τῶ ἔλεγεο. Αὐτὴν τὴν Ἄγιον Τεσσαρακοσὴν ἐδαμονίδη ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν Ὁρεδιανὸς ὀνόματι, τὸν ὅποιον ἔφερον ἀπὸ τῆν Φαραῶ πρὸς τὸν Ὅσιον τὰ τὸν ἰατρείω, καθὼς εἰδῶξεν ἐν εὐκολίᾳ καὶ ἄλλα δαιμόνια· καὶ ὄταν ἦτον ἀκόμη μακρὰ ἀπὸ τὸ κελλίον τῶ εὐὰ σάδιον, τὸν ἐτάραξε δυνατὰ τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐφώναζε λέγοντας· ὦ βία! εἶδὲ καὶ ὀλίγην ὄραν ἐδυνήθηκα τὰ ἐμποδίσω τῶτον τὸν κακόγηρον ἀπὸ τὸν κανόνα τῶ. Ταῦτα εἰπὼν, εὐγῆκεν εὐδὺς ὁ μισαύθρωπος· ὁ δὲ αὐθρωπος, ὁ λυτρωθεὶς τῶ δαίμονος, ἐπίστευσε τῶ Χριστῶ, καὶ μετὰ ἄλλους πολλὰς ἐβαπτίσθησαν. Εἶχα καὶ ἄλλα πολλὰ τὰ εἰπῶ δι' αὐτὸν, ἀλλὰ σιωπῶ, ἐπεὶ δὲν εἶναι καιρὸς διὰ πολυλογίαν. Τῶτε τῶ μακαρίου Μωϋσῆος ἐγινε μαθητῆς εὐὰς ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Θεβαΐδος Ψῶς ὀνόματι, ὅς τις ἐκάθητο εἰς ἄλλο κελλίον παραπαῶν τῶ γέροντος, καὶ τῶσον ἐμιμῶντο τὸν διδάσκαλον, ὅπῃ ἐπῆρεν ὅλας τῶ ταῖς ἀρεταῖς, καθὼς πέρνει τὸ κελὶ τὸν τύπον τῆς σφραγίδος πληρέσται. Μετὰ αὐτὸ ἔκαμα καὶ ἐγὼ μερικὸν καιρὸν ὁ Ἀνάξιος· ἐπειτα μετὰ δυνάμενος τὰ ὑπομεῶν τὴν πολλὴν σκληραγωγίαν τῆς πολιτείας αὐτῶ, ἀνεχώρησα. Τῶτον τὸν θουμάσιον ἐσφάξω μετὰ τῶν ἄλλους οἱ βάρβαροι, τῶν ὁποίων Ὅσιον τὰς ἀρετὰς δὲν ἔχω ἀδειαν τὰ σᾶς διηγηθῶ σήμερον. Μόνον εὐὰ ἔργον εὐὸς Ἄγιος ἀνδρὸς τὰ σᾶς εἰπῶ μετὰ βραχύτητα, ὅτι ἀμαρτίαν ἔχω εὐὰ σιωπήσω τοῦτον φοβερόν καὶ παράδοξον θείαμα. Οὗτος ὀνομάζετο Ἰωσήφ, τὸ γένος Αἰλήσιος, ἐμενε μακρὰ ἀπὸ τὸ νερόν δύο μίλια εἰς τὴν πεδιάδα, αὐθρωπος πολλὰ διακετικὸς, ἄγιος, καὶ τέλειος εἰς ὄλα, καὶ πεπληρωμένος θείας χάριτος, ἔχωντας εἰς αὐτὸν τὸν τόπον χρόνος τετάρκοντα, ἔκτισε μοναχὸς τῶ τὴν κέλλαιον τῶ, εἶχε μαθητῆν, ὅπῃ ἐκατοικῶ εἰς ἄλλο κελλίον πλησίον τῶ. Πρὸς τῶτον τὸν Ἄγιον Ἰωσήφ ἦλθε τίς ἀδελφὸς τὰ τὸν ἐρωτήσῃ λόγον τινὰ, καὶ κρέσας τὴν θύραν, δὲν ἀπεκρίθη· ὅθεν παρακύψας ἀπὸ μίαν τρύπαν, εἶδεν αὐτὸν προσευχόμενον, καὶ ἦτον ὅλος ἀπὸ τὴν κεφαλὴν ἕως τῶς πόδας ὡς φλόγα πυρός. Ταῦτα βλέπων ἐμεινε ἀπὸ τὸν φόβον τῶ ὅλος εὐθρομος, καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐκείπετο μίαν ὄραν ἐκίνητος ὡς περὰλυτος. Ε-

πει-

πειτα πάλιν ἐγερθεὶς ἐκάθισεν εἰς τὸ πρῶτον οὐρανόν· ὁ δὲ Ἅγιος Γέρον
ἐχολάζετο εἰς τὴν θείαν, καὶ δὲ ἐγνώρισε τὰ γενόμενα. Ὅταν δὲ
ἐπίρασαν ὕρας πεπε, τῷ ἐφάη πάλιν ὁ Ἅγιος ὡς ἀνθρώπος, καὶ
αἰώνας τὴν θύραν, ἐπὶ μὲσα τὸν ἀδελφόν, καὶ καθίσαντες ἡρώ-
τησεν αὐτὸν πότε ἦλθεν· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· ἔχω πολλὴν ὥραν ὅπως
ἦλθα, ἀμὴ δὲ ἐκτύπησα, διὰ τὸ μὴ σε δώσω ἐνόχλησιν. Ἐκα-
τάλαβεν ἔν ὁ Ἅγιος ὅτι ἐγνώρισε ὁ ἀδελφὸς τὴν ὑπόθεσιν, ἀμὴ
δὲ τε εἶπε τίποτα, μόνον εἰς ὅσα τὸν ἠρώτησε τὰ ἀπεκρίθη πλη-
ρέστα, καὶ ἰατρούσας τὸν λογισμὸν αὐτῶ, τὸν ἀπέλυσε. Ἐπειτα
ἐμίσησεν ἀπ' ἐκεῖ διὰ τὸ φύγη τὸν ἀνθρώπινον ἔπαινον καὶ δό-
ξαν τὴν πρῶτον. Ἐπειτα δὲ ἦλθεν ὁ μαθητὴς τὴν κλητὴν
Γελάσιος, καὶ γυρεύωντάς του εἰς διαφόρους τόπους ἐπιμελῶς, δέν-
τον εὐρηκεν· ὅθεν ἔμεινε εἰς τὸ κελλὶον τῶ γέροντος· καὶ μετὰ
χρόνους ἔξ ἐκτύπησε τὴν θύραν, καὶ εὐγενῶντας ὁ Γελάσιος
βλέπει τὸν Ἀββαῦ αὐτοῦ ἰσάμενον, καὶ ἐφοβήθη φαρρῶντας πῶς
ἦτον δαιμόνιον· ὅμως διὰ τὸ βεβαλωθῆ τὴν ἀλήθειαν, τῷ εἶπε νὰ
κάμῃ προσευχὴν, καὶ ὅταν ἔκαμε σαυρὸν, τὸν ἐδέχθη χαίρων-
τας. Φιλῆσαντες ἔν εἰνας τὸν ἄλλον, εἶπε ὁ γέροντας· καλὰ ἔκα-
μες πένον νὰ ζητήσης εὐχὴν, ὅτι πολλὰς εἶναι ἡ παγίδες τῶ δαι-
μόνος. Λέγει τὸν ὁ Γελάσιος· διατί με ἀφήκες ὄφρα τὸν Πάτερ τί-
μιε, καὶ ἔχα θλίψιν ἀείκασον; Λέγει τὸν ὁ γέρον· τὸ μὲν αἴτιον
πῶς δὲ φαίνομεν, ἡξέρει ὁ Κύριος· ὅμως δὲ ἔλειψα ἀπὸ τῶτον
τὸν τόπον ἕως τὴν σήμερον, ἔπε ἐπέρασε κάμμια Κυριακὴ, νὰ μὴν
εἶμαι καὶ ἐγὼ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐκοινωνῶν τῷ Θεῷ Μυσή-
ρια. Ἐθαύμασε ὁ Γελάσιος πῶς εἰσερχόμενος ὁ γέρον καὶ ἐξερ-
χόμενος ἔμενε ἀόρατος, καὶ τινὰς δεύτου ἔβλεπε. Λέγει τὸ πάλ-
ιν ὁ μαθητὴς· καὶ τῶρα διατί ἐφάης πρὸς τὸν δαλόντα; Ὁ δὲ ἀ-
πεκρίνατο· ἐπειδὴ πένον σήμερον χερσίζομαι ἐκ τῶ σώματος, καὶ
ὑπάγω πρὸς τὸν Δεσπότην, ἦλθα νὰ σε ἀφήσω τὸ λείψανόν
μα, νὰ τὸ ἐνταφιάσης ὡς βέλεσαι. Πολλὰ γὰρ ὠφελήσας τὸν μα-
θητὴν, καὶ ὠμιλήσας περὶ ψυχῆς καὶ αἰώνις μακαριότητος, παρέδω-
κεν ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὴν ψυχὴν ὁ θαυμάσιος. Ὁ δὲ Γελάσιος ἐ-
σύναξεν ὅλους τὸς Ἀσκητὰς, καὶ τὸν ἐφέραμεν εἰς τὸ Κυριακὸν μὲ
ψαλμωδίας καὶ θυμιάματα· ἔλαμψε δὲ τὸ πρῶτον αὐτῶ ὡς ὁ
ἥλιος· καὶ τότε τὸν ἐνταφιάσαμεν μὲ τὸς ἄλλους Ἁγίους Πατέρας. Εἶ-
χα νὰ σὰς εἰπῶ καὶ διὰ τὸς ἄλλους διάφορα διηγήματα, ἀμὴ διατί
σὰς βλέπω καὶ ἔχετε πόθον νὰ ἀκούσῃτε διὰ τὴν σφαγὴν αὐτῶν,
συντίμων τὸν λόγον, καὶ ἄς ἔχω συγχώρησιν. Τοῖστοι γὰρ ἦσαν αἱ
Ὀσίοι, θαυμάσιοι Πατέρες καὶ πλείστα ἐνάρετοι, ὑπομένουσες ἀν-
δρείως

δρείως πᾶσαν σενοχωρίαν τῆς ἐρήμης καὶ κακίαν τῶ σώματος, καὶ
χολάζοντες καθ' ἐκάστην εἰς δάλευτον τὸ Κυρίον μετὰ τὴν προσευχὴν
καὶ δέσιν. Ἦσαν δὲ τὸν ἀειθρόν, μὴ οἱ τελοδύβιοι· τῷ ὁμοίον
τὸς ἀγῶνας, καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀσκησιν, καὶ τὰ παλαιόματα καὶ
τρόπαια κατὰ τῆς δαιμόνου ὁ κρυφιογνώσης Θεὸς τῷ ἡξέρει, ὅπως
δῶδε καθ' ἐνὸς πλοσίας τὰς ἀμοιβὰς τῆς ἀγῶνας. Οὕτως ἔν το-
λιτευομένον, ἦλθασιν ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Αἰθιοπίας τρεῖς ἀνθρώ-
ποι, καὶ μᾶς εἶπασιν πῶς ἦλθασιν οἱ Βλέμμοι εἰς εἰνα λιμεῖα,
καὶ νὰ φυλαχθῶμεν ὀλίγας ἡμέρας νὰ μὴ μας κακοποιήσωσιν. Ἡ-
μεῖς ἔν ἐβάλαμεν ἀνθρώπους νὰ φυλάγῃσι πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ
τὴν δευτέρω νύκτα εἶδομεν τὸ πλοῖον ὅπως ἤρχετο· ὅθεν οἱ μὲν
λαϊκοὶ, ὅπως κατοικῶσιν εἰς τὴν Φαρά καὶ Ραϊθῶ, ἠτοιμάθησαν
πρὸς πόλεμον, ἀφήνοντες εἰς εἰνα τόπον τὰς καμῖλας, τὰς γυναι-
κας, καὶ τὰ παιδία τῶς· ἡμεῖς δὲ ὑπήγαμεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ
εἰδομένω τῷ Θεῷ, νὰ κάμῃ τῆς ψυχῆς μας τὸ συμφερότερον. Ὅταν
ἔν ἐφασαν εἰς τὸν λιμεῖα πλοῖον τῶ Ὄρος οἱ βάρβαροι, ἔμε-
ναν ἐκεῖ τὴν νύκτα, καὶ τὸ ταχὺ εὐγαλαὺ ὄλους τὸς ναύτας ἀπὸ τὸ
καράβι, καὶ τὸς ἔδισαν χεῖρας καὶ πόδας διὰ τὸ μὴ φύγωσιν· εἰς
δὲ τὸ πλοῖον ἀφήκασι μόνον εἰνα ναύτην, καὶ εἰνα τες σὺντροπον διὰ
φύλαξιν· καὶ ἀναβαίνοντες οἱ βάρβαροι εἰς τὰς πηγὰς τῆς ὕδατων,
ἤρασιν ἐκεῖ τὸς Χεισιανοὺς, καὶ ἔκαμαν πόλεμον· πλὴν ἐπειδὴ οἱ
ἐδικοὶ μας ἦσαν μόνον διακόσιοι, καὶ οἱ βάρβαροι τετακόσιοι, καὶ
παρακτικότεροι εἰς τὸν πόλεμον, ἐνίκησαν αὐτὰς, καὶ ἐφόνευσαν, ρμζ'.
καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἔφυγον καὶ ἐκρύβησαν ἄλλοι εἰς τὸ Ὄρος, καὶ ἔπει-
ρος εἰς τὸς φοίνικας· οἱ δὲ βάρβαροι ἐπήρασι τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παι-
διά· καὶ ἀφήνοντες αὐτὰς εἰς τὰς βρύσας, ἦλθασιν πρὸς ἡμᾶς τρέ-
χοντες ὡς θηρία ἀνήμερα, νομίζοντες πῶς θέλου εὐρεῖ πλοῖον ἀμε-
τρον. Κυκλώσαντες ἔν τὴν Ἐκκλησίαν, ἐφώναζον ἀτακτὰ καὶ ἄγρια·
ἡμεῖς δὲ ἀκούοντες τὰς φοβερὰς ἐκείνας φωνὰς, ἐσέκαμεν εὐτρομοί,
ὑψώσαντες πρὸς τὸν Θεὸν τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα, μετὰ πολλὴν θλι-
ψιν καὶ θρήνον ὑπόχόμενοι· ἔπειρα δὲ, δὲ ἐφοβήθησιν, ἀλλὰ ἐσέκου-
τα ἀγαλλόμενοι· ἄλλοι πάλιν ἐκλαον τρέμοντες· καὶ ἀπλῶς ὅλοι
ἐκράζαμεν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Ὁ δὲ πρῶτος μας ἦτον ἀπὸ τὴν
Πάτραν, Παῦλος ὀνόματι· καὶ σαθεὶς εἰς τὸ μέσον τῆς Ἐκκλησίας
εἶπε ταῦτα πρὸς ἡμᾶς μετὰ παιδρὸν καὶ πασίχαρον πρῶτον. Ἡ-
ξέρειτε καλὰ, Πατέρες μας Ἅγιοι, ὅτι διὰ τὴν ἀγάπην τῶ Χριστοῦ ἐ-
φύγαμεν ἀπὸ τὸν Κόσμον τὸν φθαρτὸν καὶ μάταιον, καὶ ἦλθαμεν
εἰς τὴν σκληρὰν ταύτην καὶ δύσβατον ἔρημον, διὰ τὸν σκαύσωμεν
τὸν ζυγὸν αὐτῶ τῶν ἐλαφρῶν καὶ χλοκῦτων, μετὰ πέναν καὶ δίψαν,

ἢ ἄλλαις πολλαῖς σενονομίαις, καταφρονῶντες ὅλα τὰ σαρκικά θελήματα διὰ τὴν μᾶς ἀξιώσιν τῆς Βασιλείας τοῦ. Λοιπὸν, ἐὰν εἶναι δεῖσμός τις τὴν μᾶς λυτρώσῃ τῶρα ἀπὸ τῆς κόπης καὶ βασάνου, καὶ ἀπὸ τῆν ματαίαν ζωὴν ταύτην, τὴν μᾶς ἀναπαύσῃ αἰώνια, δεῖ πρὶν τὴν λυτρωθῆναι ἢ τὴν σκυθρωπάσωμεν ὀλίγη, ἀλλὰ μάλιστα τὴν εὐφρανθῶμεν ἀγαλλιάμενοι· ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἄλλο γλυκύτερον καὶ ποθεινότερον, ὡσὰν τὴν βλέπωμεν τὸ θεῖον αὐτὸ καὶ ὠραϊότατον Πρόσωπον. Ἐνθυμῶμεθα πολλὰς φωνὰς ὅταν ἠκούσαμεν κανεὶνα βίον Οσίον, ἢ Μάρτυρον, πῶς ἐποθέσαμεν τὴν γένοιμεν αὐτῶν εἰς τὰς θλίψεις καὶ εἰς τὴν δόξαν συμμετοχοί; ἰδὲ λοιπὸν ἠλθεν ἡ ὥρα κατὰ τὸν πόθον μας, τὴν συνοδοξασθῶμεν μετὰ τῆς Ἁγίων αἰώνια. Λοιπὸν μὴ δειλιάσῃ τινὰς μας διὰ τὸν Κύριον, ἀλλὰ ὡς ὑπομένωμεν ἀνδρείως τὸν θάνατον· ἐπειδὴ ὁ πόνος εἶναι ὡς ἐν ῥοτῇ ὀφθαλμοῦ, καὶ εἰς μίαν στιγμήν παρέρχεται· ἡ δὲ ἀναπόδοσις καὶ ἀπόλαυσις παντοτινὴ καὶ αἰώνιος, τὴν συναγαλλώμεσθε μετὰ τῆς Ἁγίων Μαρτύρων εἰς τὴν Οὐρανίον Βασιλείαν αἰεὶ εὐφρανόμενοι. Τότε ἀπεκρίθησαν ὅλοι λέγοντες ὡς ἐξ ἐνὸς σώματος· ναὶ Πάτερ τίμιε καθὼς ὤρισες, ἔγωγε τὴν κάμωμεν, τὴν πίνωμεν ἀγαλλιάμενοι τὸ σωτήριο ποτήριον, εὐχαριστῶντες τὸν Κύριον. Στραφεῖς ἐν κατὰ ἀνατολὰς ὁ ἀγιώτατος ἐκεῖνος Παῦλος, καὶ τὸ Παῦλος συνόμιλος καθὰ καὶ συνώνυμος, ἔγωγε προσήξατο. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος, ἡ ἐλπίς πάντων ἡμῶν καὶ βοήθεια· μὴ μας ἀσοχήσῃς τῆς δέλωνσθαι, ἀλλὰ ἐνθυμῶσθαι τῆς πτωχείας μας, καὶ δός μας ταύτην τὴν ὥραν τῆς ἀνάγκης δύναμιν, καὶ παρὰδεξίαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν εἰς ὁσμήν εὐωδίας ὡς θυσίαν εὐάρεστον, ὅτι σοὶ μόνῳ ἄξιον τιμῆ καὶ δόξης, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰώνων· καὶ λέγοντες ἡμεῖς τὸ, ἀμήν, εὐγῆκε φωνὴ ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Βήματος λέγουσα· „ Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς“. Ταύτην τὴν φωνὴν ἀκούσαντες, ἐτρομάξαμεν, καὶ αἱ καρδίαι μας ὀλονῶν καὶ τὰ γόνατα παρελύθησαν· ὅτι τὸ μετὰ πνεῦμα παρόντων, ἡ δὲ σὰρξ ἀόφρων, ὡς εἶπεν ὁ Κύριος. Καὶ ἀπελπίσαντες τῆς ζωῆς ταύτης, ἐσρέψαμεν πρὸς Οὐρανὸν τὰ πρόσωπα· οἱ δὲ Βάρβαροι μὴ ἔχοντες τινὰ ἀντιμαχομένον, ἔβαλαν ξύλα μακρὰ, καὶ ἀνέβησαν τινὲς εἰς τὸ τεῖχος, καὶ εἰσελθόντες ἀνοίξαν τὰς θύρας, καὶ ἐσέβησαν ὅλοι ὡς θηρία ἀγέλα, κρατῶντες εἰς τὰς χεῖρας γυμνὰ τὰ σπαθία τας, καὶ παρῶτον ἀπὸ ὅλων ἐκράτησαν εἷα Ἱερουσαλὴμ καλέμενον. Καὶ λέγουσιν αὐτῶν μετὰ τὸν ἔρμηνα τὸς· δεῖξάι μας τὸν παροσώπια σας· ἐκεῖνος δὲ ὁ ἀείμνητος δὲν εἰδείλιασε ποσῶς, ἀλλὰ τὸς ἀπεκρίθη ἀπόκρητα λέγωντας· ἔτε

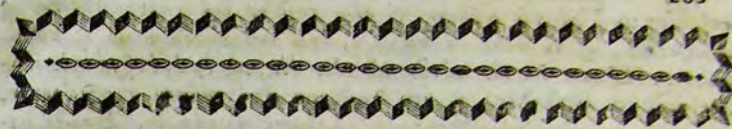
φοβήμασας, ἔτε σὰς δείχων ἐκεῖνον, ὅπῃ γυρεύετε. Θαυμάζοντες οἱ ἀνόσιοι τὸ Οσίον τὴν παρήρητιαν καὶ τὸ ἀπόπλημον, πῶς δὲ εἰδείλιασε ποσῶς καὶ τὸς ὑβείσει, τὸν ἔβαλαν γυμνὸν εἰς τὸ μέσον, καὶ τὸν ἐτίθεινον πτόσον, ὅπῃ δὲ ἔμεινε πτόπος ὕγιης εἰς τὸ σῶμά τος. Οὕτως ἔα ἀθλήσας καλῶς, καὶ ἀγωνισάμενος κατὰ τὴν διαβόλην, ἐπῆρε πρώτος ἀπὸ τῶν ἄλλων τὸν σέφανον, γερόμενος ἀπαρχὴν ἀγία εἰς τὸς Ἀγγίους, καὶ καλὸν ὑπόδειγμα. Ταῦτα βλέπων ὁ ἀγιώτατος Παῦλος, ἐπλησίασε πρὸς τὸς φωνεῖς λέγωντας· ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος, ὅπῃ γυρεύετε· αὐτοὶ δὲ κρατήσαντες αὐτὸν, ἐξέταζον λέγοντες· εἰπέ μας τὴν ἀλήθειαν, πῶς ἔχεις κεκρυμμένα τὰ χρήματα; καὶ αὐτὸς τὸς ἀπεκρίθη μετὰ φρόνητα, καθὼς εἶχε πάντα συνήθειαν λέγωντας· πισεύσατέ μοι τέκνα, ὅτι ἄλλα δὲν ἀπόκτησα εἰς ὄλην μου τὴν ζωὴν, εἰμὴ ταῦτα τὰ τρίχωνα παλαιόραστα, ὅπῃ βλέπετε καὶ φορῶ ἐπάκουμα· οἱ δὲ ἔδερνον με τὰς πέτρας τὸν τράχηλον αὐτῶν, καὶ τὸν ἐκεντῶσαν μετὰ τὴν βέλην εἰς τὸς σιαγόνας λέγοντες· φέρε μας εἰς τὰ χρήματα· καὶ βασανίζοντες τὸν ὥραν πολλὴν, τὸν ἐκτύπησαν εἰς τὴν κεφαλὴν μετὰ τὴν μάχαιραν, καὶ μοιρασθέντα εἰς δύο ἐκεῖνη ἡ ἱερά κάρτα, ἔπεσεν ἡ μισὴ εἰς τὸν εἷα ὦμον, καὶ τὸ ἄλλο μέρος εἰς τὸ ἔτερον, καὶ ἔπεσε νεκρὸς, πολλὰς βασάνων ὑπομένοντας πρότερον. Ἐγὼ δὲ ὁ πάλας βλέπωντας τὸν πικρὸν αὐτὸν καὶ ἀπαύθρατον θάνατον, ἔτρεμον ἀπὸ τὸν φόβου, καὶ ἐχύρευα τόπον ἀπόκρηφον τὴν φύγω τὸν κίνδυνον. Ἐπῆγα λοιπὸν εἰς μίαν γωνίαν τῶ οἴκου, ὅπου ἦσαν βαῖα τῆς φοινίκων, καὶ ἀναστυκώσας αὐτὰ, ἐκρύφθη καὶ ὑποκάτω, βάνωντας εἰς τὸν νῦν με, ὅτι ἡ δὲν με εὐρίσκουν οἱ Βάρβαροι, καὶ φύγω τὸν θάνατον, ἡ ἰδόντες με φοβέουσαν εὐδύς, καὶ εὐχεσθῶ ἀπὸ τῶ βασάνου. Ἐκεῖνοι δὲ ἀφύοντες τὸς δύο ἀπεδαμμένους, ἔδραμον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὡς λύκοι ἀνήμεροι ὀλοδύζοντες, καὶ ἐφόρουν τὸς Οσίους οἱ ἀνόσιοι καὶ ἑναγῆς εἰς τὰ Ἁγία· καὶ ἄλλω μετ' ἐκοψαν τὰς κεφαλὰς, ἄλλως ἐκτύπησαν εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐχυσαν τὰ σπλάγχχνατὰς ἀσπλαγχνα, ἄλλως ἐχώρισαν ἀπὸ τὴν μέσσην εἰς δύο, καὶ ἄλλως ἀλλομοτρόπως ἀπανθράπτως ἐσφαξαν. Ταῦτα ὁ Ἀδελφὸς διηγούμενος εἰσακρυε πικρῶς καὶ ἐσεύαζεν οὐ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς συμπονεῖντες τὸς Ἀδελφῶν ἐκλαίμεθα ἅπαντες. Ὁ δὲ πάλιν ἔλεγε· πῶς καὶ εἶπῶ, Ἀδελφοί καὶ Πατέρες μοι, ὅσα οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδασιν; Ἦτον ἐκεῖ εἷας μοναχὸς Ἀδάμ καλέμενος, ὅς τις εἶχετο εἷα συγγενὴ νεόν μονάζοντα ὀνόματι Σέργιον, ὅς τις ἦτον χρόνων, εἰ καὶ τὸν ἀνέβρεψεν ὁ γέροντα ἀπὸ μικρὸν βρέφος, διδάξας αὐτὸν πάντα ἀκρίθειαν τῶ ἀγία χήματος. Τῶτον ἰδόντες οἱ Βάρβαροι, τὸν ὠρέχθησαν ὡς νεώτερον εἰς τὸ πρόσω-

σωπον. Πέρνωτάς τον εν εἰας ἀπό τὸ χεῖρ τὸν ἔσυρην ἔξωθεν. ἐκεῖνος δὲ ὁ αἰμίμητος βλέπωντας ὅτι δὲν ἤξιώθη νὰ τελειωθῇ μετὰ τὴν ἄλλης Ὀσίης, ἀλλὰ ὑπήγευε νὰ γένη συνοδοιπορος καὶ ὁμοδιότης μετὰ τὴν ἀσεβέστατος ὁ εὐσεβέστατος, ἐδάκρυσε πικρῶς ὁλοθύωντας· ἔπειτα ἰδὼν ὅτι δὲν τὸν ὠφελήσαν τὰ δάκρυα, ἀπορίψας πᾶσαν δειλίαν καὶ φόβον ἀπὸ λόγου τοῦ, ἔδραμε μὲ ἀνδρείου φρόνημα ὡς στρατιώτης γενναῖος, καὶ ἀνέσπασεν εἰς ἀπαιδί ἀπὸ εἰα Βάρβαρον, καὶ ἐκτύπησεν ἄλλο τινὸς ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν ὦμον, διὰ τὴν ἔκτυπσιν νὰ τὸν θανατώσῃ· καὶ ἔτσι ἔγινε τὸ παράγμα, καθὼς ἐσυμβελεύθη ὁ πάντοπος· ὅτι θυμωθεύτες κατὰ πολλὰ οἱ ἀνήμεροι καὶ τείζοντες τὴν ὀδόντας, τὸν ἐκατάκοψαν εἰς λεπτὰ κομμάτια· ὁ ὅποιος ὁπόταν τὸν ἐθανάτωναν, ἔφαλλε ταῦτα ἀγαλλιόμενος. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὅπῃ δὲν μας ἀφήκεν εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐκοιμήθη ὁ τεισμακάελος, τὸν ὅποιον κατέκοπταν ἀκόμη οἱ κακοθαῦατοι μετὰ θανάτου, ὁρροξενῆς αὐτῷ ζῶνι ἀθάνατον. Πίπτοντες ἐν οἱ Ἅγιοι μηδεὶ δειλιῶντες, ἔπειτα θλιβόμενοι, ἀλλὰ χαίροντες καὶ εὐχαριστῶντες τῷ Κυρίῳ, ἐπλήρωσαν τὴν Ἐκκλησίαν αἵματι· καὶ τὰ μετὰ ἅγια Σώματα ἐμειναν ἐδῶ εἰς τὴν γῆν ὡς γῆινα· τὰ δὲ πνεύματα ἀπῆλθον εἰς τὰ Οὐράνια, νὰ συναγάλλωνται μετὰ τῶν Μαρτύρων αἰῶνα. Οἱ δὲ Βάρβαροι ὅπου ἐφόρευσαν ἀπαντας, ἐψηλαφῶσαν πάντα τόπον, ἐλπίζοντες νὰ εὕρην κανεὶα πρᾶγμα πολύτιμον, μὴν ἠξέυροντες οἱ ἀνόσιοι, ὅτι οἱ Ὀσίοι Μάρτυρες δὲν ἀπόκτησαν εἰς τὸν τὸν Κόσμον, εἰμὴ μόνον τὰ σώματα, διὰ μέσθ τῶν ὁποίων τὴν Οὐρανὸς ἐκληρονόμησαν. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλάχιστος ἤμην ἀκόμη εἰς τὰ βατὰ κεκρυμμένος τρέμωντας· καὶ φοβόμενος μήπως καὶ ἔλθῃ νὰ ψηλαφῆσῃ καὶ ἐκεῖ νὰ με εὕρωσι, συχνάκις ἐπαρεκάλειν μετὰ τὸν νῦν τὸν Κύριον νὰ με σκεπάσῃ, ἃ εἶναι ὀλισμὸς τοῦ ὡς εὐσπλαγχνός. Ἦλθασιν δὲ οἱ φονεῖς καὶ εἰς τὸν τόπον, ὅπου εὐείσοκον, καὶ βλέποντες ὅτι ἦσαν βατὰ, τὰ ἐκαταφρόνησαν· ἢ καὶ ὁ Θεὸς τὴν ἐσκότισε διὰ τὴν νὰ μήμε φονεύσωσιν. Ἰδόντες ἐν ὅτι δὲν εὐείσοκον τίποτα χρήσιμον οἱ ἀχρηστοὶ ἀνεχώρησαν, καὶ φθάνοντες εἰς τὴν θάλασσαν ἠύρασι τὸ καρὰβι τζακισμέου. Ὅτι ἐκεῖνος ὁ Χεισιανός, ὅπῃ ἀφήκασιν ἔσω, ἦτον φιλόχριστος, καὶ ἐφόρευσε μετὰ πιδέξιον τρόπον τὸν Βάρβαρον· ἔπειτα ἐκοίψε τὰ χροῖα, καὶ ἐσύντελειεν εἰς τὰ βράχη τὸ ξύλον, αὐτὸς δὲ εὐῆγε διὰ κολύμβη, καὶ ἔφυγεν. Μὴ ἔχοντες ἐν οἱ Βάρβαροι πῶς νὰ περάσῃν εἰς τὸν τόπον τὴν ἐθυμώθησαν· καὶ ὡρῶν μετὰ ἐκοψαν ὅλους τὴν ἀίχμαλῶτες ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας καὶ παιδία πληθὺς αἰείκασον· ἔπειτα ἦψασιν πῦρ εἰς τὴν φοῖνικας, καὶ τὴν ἐκαίον ἀελεήμονα,

καὶ παρ' ὀλίγον ὅλος τὸς ἑαυτῶν. Τότε ἦλθασιν Ἰσμαηλίται καὶ Φαραωνῖται, ἀνδρες ἐκλεκτοὶ εἰς τὸ δοξάσιον ἐξακόσιοι· καὶ ὅταν εὐγενεὺς ὁ ἡλιος ἐκτύπησεν μετὰ τὴν Βαρβάρους φοβερὸν πόλεμον, οἱ τινες μὴ ἔχοντες ἐλπίδα νὰ φύγωσιν, ἐπολεμῶσαν ἀνδρείως ὅπου ἐδύνοντο, καὶ τινὰς δὲν ἐσφραξεν εἰς τὰ ὀπίσω ἕως ἐφονεύθησαν ἀπαντες· ἀπὸ δὲ τὴν Φαραωνίτας ἔπισον, πδ' καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπληγώθησαν. Ἐγὼ δὲ εὐγενῶντας ἀπὸ τὰ βατὰ, ἐγύρευσα ὅλα τὰ σώματα τῶν Ὀσίων, καὶ ἦσαν ὅλοι ἀπεθαμμένοι, ἔξω ἀπὸ τρεῖς, Δόμνος, Ἀνδρέας, καὶ Ὠλείων καλέμενοι· ἀπὸ τὴν ὁποίων ὁ μετὰ Δόμνος ἐκέετο δεινῶς ὀδυνώμενος καὶ βασανιζόμενος, ἔχωντας εἰς τὴν πλευρῶν τὴν πληγὴν θανάσιμον· ὁ δὲ Ἀνδρέας εἶχε πολλὰς πληγὰς, ἀμὴ δὲν ἦτον κάρμια πρὸς κίνδυνον, ὅς τις καὶ ἐξῆσεν ὑσέρα. Ὁ δὲ Ὠλείων δὲν εἶχε κάρμια πληγὴν ὀλοτέλα, ὅτι ὁ φονεὺς τὴν ἐκτύπησεν εἰς τὴν δεξιῶν πλευρῶν μετὰ μίαν μάχαιραν, ἣτις ἐπέρασε τὸ τεῖχιον ἕως τὴν ἀριστερῶν πλευρῶν, ἐγγίζωντας μόνον τὸν δερμάτι ὅπου αἰματώθη ἡ μάχαιρα· ὅθεν ὁ Βάρβαρος νομίζωντας τὸν ἀπεθαμμένον ἔδραμεν εἰς ἄλλον, καὶ ὁ Ὠλείων πίπτωντας εἰς τὴν γῆν ἐκέετο ὡς ἀπεθαμμένος ἀκίνητος, καὶ τότε ἠγέρθη μετὰ ἐμὲ, καὶ ψηλαφῶντες τὰ Λείψανα τῶν Ὀσίων ἐκλαίοντες. Ἀφ' ἧ δὲ ἐφόνευσαν τὴν Βαρβάρους οἱ Φαραωνῖται, αὐτῶν μετὰ τὰ σώματα ἀρῆκαν εἰς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης νὰ τὰ φάγῃν τὰ πετεινὰ καὶ θηρία, καθὼς τὴν ἔσπετε. Τῶν δὲ συντρόφων καὶ συγγενῶν αὐτῶν ἐσυνάθροισαν, ἦγαν ἐκεῖνων ὅπῃ ἐφονεύθησαν τὴν ὡρῶν ἡμέραν, καὶ τότε ὑσέρα, καὶ μεγάλα θρηνησάντες ἔθαψαν αὐτὸς ὑποκατάτω τῶ ὄρους εἰς ἀσῆλαια. Ἐπειτα ὑπέσφραξαν ὡρῶς ἡμᾶς· καὶ βλέποντες τὴν Ὀσίους ἐκλαυσαν πάλιν ἀπαρηγόρητα μετὰ λόγου μας, ἰδόντες τὴν ποίμνην τῶ Χεισῶ εἰς τὴν γῆν ἐρριμμένην, ὡς ἀπὸ τὴν λύκους ξεσχισμένα καὶ ἀπαραγμένα ὡρόβατα. Ὁ γὰρ φιλόχριστος Ὀβεδιανός, καὶ οἱ λοιποὶ ὡρῶτι τῆς Φαραὼ ἠφρασαν λαμπαρά ἱμάτια, καὶ πολύτιμα εἰς τιμὴν αὐτῶν, καὶ ἐνταφιάσων τὴν Ὀσίους ὅσους καὶ εὐλαβέστατα. Ἦσαν δὲ, λθ' ὅτι ὁ Δόμνος (ὅς τις ἦτον ἀπὸ τὴν Ρώμην) ἀκόμη δὲν ἦτον ἀπεθαμμένος ἕως ἑσπείρας, καὶ τότε ἐνταφιάσαμεν καὶ αὐτὸν τὸν μακάριον χωρεῖα ἀπὸ τὴν ἄλλους, διὰ τὴν νὰ μὴν αἰοῖζωμεν πάλιν τὸν τάφον τὸς. Ἐτελείωσαν δὲ οἱ Ὀσίοι τῆ ἰδ' Ἰαννουαῖς, καὶ ἔγινε σωτὸς ὁ ἀειθμὸς αὐτῶν πτοσαράκοντα· καὶ ὁ μὲν Ἀνδρέας καὶ Ὠλείων ἔμειναν διὰ τὴν ὡραν πάλιν ἐκεῖ. Πληρὴν εἶχασιν ἀμφίβολον τὴν διάνοιαν, ἢ νὰ πορομείνῃν ἕως τέλους, ἢ νὰ μεταποπήσωσιν· ἐγὼ δὲ μὴ δυνάμενος νὰ ὑπομείνω τὴν ἐρημίαν καὶ μόνωσιν, ἦλθα πρὸς ἐσᾶς διὰ μικρῶν παρηγορέων καὶ

καὶ αἴσιν. Πολλὰ μὲ ἐταρεκάλεσεν ὁ φιλόχριστος Ὀβεδιανὸς νὰ μείνῃ ἐκεῖ, καὶ μὴ ἔταυσε νὰ μὴ φέρῃ τὰ πόρος τὴν χρεῖαν ποροθύμως· καὶ διὰ τὰς πορορημένας αἰτίας δέν τε ἐπήκασα. Ἴδὸν ἠκμάσατε ἀδελφοὶ τὰ ἀγαθὰ κἀ καὶ ἀλλήν ποροῶν νὰ σὰς διηγηθῶ τὰ ἐπίλοιπα. Λοιπὸν εἰπέτε με καὶ ἐσῆς ὅσα ἐδῶ συνέβησαν τότε· καὶ ἡμεῖς εἴπομεν αὐτῷ ὅσα παρὰ νῶ ἐγράφησαν, καὶ ἰθαυμάσαμεν τὰ Θεῷ τὰ παραδόξα. Ὅτι μίαν ἡμέραν ἐτελείωσαν εἰς τὴν Παιδῆ, καὶ ἐδῶ οἱ παύσιοι, μὲ ὅμοιον τρόπον, καὶ εἰς τὸν ἀελθμόν ἐκεῖ καὶ ἐδῶ τεογαράκοντα. Τότε αἰσῆς ὁ Ἀββὰ Δωλῆς ἐνυθέτησε τὸς ἀλλῆς Ἀδελφῆς ἔτω λέγωντας· ἐκεῖνοι μὲν, ἀγαπητοί, ὡς ἐκλεκτοὶ δῶλοι τῷ Χριστῷ καὶ ἄξιοι, ἠζιώθησαν τῆς Βασιλείας αὐτῆ καὶ Μακαριότητος, οἱ Μακάριοι ὄντως καὶ καλότυχοι. Ἐπεὶ δὲ μετὰ ποσῆς ἀγῶνας καὶ θλίψεως καὶ περασμῶς ὑπερον ἀπὸ ὅλα ἐπήρασι καὶ τὸν σέφανον τῆς ἀθλήσεως, καὶ ἔλαβον ἀπὸ τὸν Θεόν εἰς τὸς Οὐρανὸς τιμὴν καὶ δόξαν μεγάλην ὡς Μάρτυρες. Ἡμεῖς δὲ αἰς φυλάγωμεν τὰς ἐντολὰς τῷ Κυρίῳ ἐπιμελέσασθαι· καὶ αὐτὸς μὲν αἰς παρακαλέσωμεν, νὰ δέωνται τῷ Κυρίῳ διὰ λόγῃ μας νὰ μᾶς συναειδηθῆ μετ' αὐτῶς εἰς τὴν Βασιλείαν τε· αὐτῶ δὲ τῷ ἀγαθῷ καὶ φιλαυθρῶπῳ Θεῷ αἰς εὐχαριστήσωμεν, ὅτῃ μᾶς ἐσκέπασε καὶ μᾶς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀνοσίων θυμασιώτατα. Ταῦτα λέγων ὁ Ὁσίος ἐνυθέτησε τὸς Πατέρας μὲ λόγῃς ψυχοφελῆς, καὶ ἔμειναν εὐχαριστῶντες τὸν Κύριον· ἐγὼ δὲ ὁ ταπεινὸς Ἀμμάνιος ὑπέσρεψα εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἔγραψα ταῦτα εἰς χάρτην διὰ νὰ μὴν ἀσοχηθῆ ἢ ταιαυτῆ κατὰ κτηνικὴ διήγησις, ἀλλὰ νὰ τὴν ἀναγινώσκῃ οἱ μεταγενέστεροι, νὰ γίνωνται εἰς τὴν ἀρετὴν ποροθυμώτεροι, καὶ εἰς τὰς θλίψεις καρτερικώτεροι, εὐχαριστῶντες εἰς ὅλα τὰ ἐπερχόμενα, καὶ δοξάζοντες τὸν Κύριον· ὃ πορέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ ποροσκυνῆσις, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας ἀπαντας.

Τ Η Ἀ Τ Τ Η Ἡ Μ Ε Ρ Α
 Τ Ο Υ Ὁ Σ Ι Ο Υ Π Α Τ Ρ Ο Σ Η Μ Ω Ν
 Θ Ε Ο Δ Ο Υ Λ Ο Υ.

Τὸς ἦτον ὑὸς τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Νεῖλω τῷ Ἐπαρχῷ, ὁ ὁποῖος ἔγραψε τὴν πορογεγραμμένην τῆς πορονευθέντων Ὁσίων, καὶ τὴν παρῶσαν διήγησιν ἔτω λέγωντας. Ἀφ' ἧ ἠχμαλώτευσαν καὶ ἐφόβησαν τὸς ἐν Σινῶ καὶ Παιδῆ Ὁσίους οἱ ἀνόσιοι βάρβαροι, ὑπήγα εἰς τὴν Φαράν, καὶ ἐκεῖ ἠκασα τινὰς, καὶ ἐπανῆσαν τὴν ἡσυχίαν, καὶ τὴν ἐγκωμιάζαν λέγοντες, ὅτι εἶναι σωτηρίας αἰτία εἰς τὸς πολλῆς, καὶ πλατύνει τὴν ψυχικὴν κατάσασιν, μὴ ἔχῃσιν τινὰ ταραχὴν ἢ σύγχυσιν, καὶ ἀνεβάξει τὸν νῦν εἰς τὴν Θεῖαν ἐπίγνωσιν· ἡτις εἶναι ἡ ἀληθινὴ μακαριότης, καὶ μακαρία ἀπόλαυσις. Ἐγὼ δὲ ταῦτα ἀκῆσας, ἐδάκρυσα διὰ τὸν ὑόν με Θεοδῶλον, ἐνθυμέμενος, ὅτι διὰ τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τὸν ἐσερήθηκα, καὶ μὴ τὸν ἐπήραν οἱ βάρβαροι. Τότε οἱ Χριστιανοὶ βλέποντές με ἔτω περὶ λυπον, καὶ δακρύοντα, μὲ ἠρώτησαν τὴν αἰτίαν ποσαυτῆς θλίψεως, καὶ τὸς ἀπεκείθηκα λέγωντας· τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχα καὶ ἐγὼ διὰ τὴν ἡσυχίαν, Ἀδελφοὶ φίλτατοι, ἀμὴ ἔπαθα δι' αὐτὴν μεγάλην συμφορὰν, καὶ ἐσερήθηκα ἕνα ὑόν, ὅτῃ εἶχα φῶς τῆς ὁμμάτων μου· καὶ τῶρα θρηῶ καὶ λυπῶμαι ἀπαρὰ μῆθητα, μὴ ἠξέυρῶντας τί ἔγινεν· ἢ θυσίαν τὸν ἕκαμαν οἱ βάρβαροι, ὅτῃ τὸν ἐπήραν αἰχμαλώτων, ἢ ζωντανὸν τὸν βασανίζῃσι, μὲ κίνδυνον τῆς ψυχῆς αὐτῆ καὶ ἀπώλειαν. Οἱ δὲ εἶπον πρὸς ἐμέ· παρακαλέμένσε, νὰ μᾶς εἰπῆς κατὰ λεπτῶς τὴν ὑπόθεσιν. Ὅθεν ἐγὼ βλέπωντας πῶς εἶχασι πόσον νὰ ἀκῆσῃν τὰ πάθη μου, τὸς ἀπεκείθη ἔτω λέγωντας· Ἐγὼ εἶχα δύο παιδία ἀρσενικὰ ὁ δεῖλαιος, καὶ ἐπιθυμῶντας νὰ ἀναχωρήσω εἰς τὸπον ἔρημον, νὰ εὐρῶ τὴν σωτηρίαν μου, ἐσυμφωνήσαμεν με τὴν

συμβίαν μιν, να τῆς ἀφήσω τὸ εὖναι παιδίον δια παρηγορίαν τῆς καὶ κυβερνήσειν, καὶ τὸ ἄλλο να πάρω καὶ ἐγὼ δια συνουσίαν καὶ παρακλήσειν. Ἐδῶσα λοιπὸν αὐτῆς τὸν εὖναι υἱόν, καὶ ἐγὼ ἐπὶ τὴν τὸν ἄλλον ὀνόματι Θεόδωλον· καὶ ἔτι λαβόντες ἀπὸ ταύτης συγχώρησιν, ἐχρησίωθ' ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλων μας, κλαίοντες ἀμφοτέροι. Ἐπειδὴ μεγάλος πόνος εἶναι να χωρίσῃ εὖναι ἀνδρόγονον, ὅπως ἐπέρασεν εἰρηνικὰ χρόνος πολλὰς μετὰ πολλὴν ἀγάπην σαρκὸς, καθὼς ὁ Θεὸς τὸς ἐξευξεν· αὐτὴ δὲ μάστις ὡς γυνὴ ἀσθενῆς ἐθλίβετο πειροστέρον, ἀμὴ ἐγὼ τὴν ἐπαρηγόρησα μετὰ διαφορὰς λόγους τῆς θείας Γραφῆς, λέγωντάς τῆς, ὅτι ἐμελλε να ἀπολαύσωμεν εἰς τὴν Οὐρανίον Βασιλείαν ἡδονὴν ἀρρήτων δια τὸν χωρισμὸν αὐτὸν καὶ διαζευξιν, καὶ ἔτι μετὰ βίας τὴν ἐκατάπεισα, καὶ ἠσύχασεν. Ἐγὼ δὲ ἤλθον μετὰ τὸν Θεόδωλον εἰς τὴν ἔρημον, ὅς τις ἦτον μικρὸν παιδίον, ἀμὴ ἐπέρασε τὸ σονφρόνιμα καὶ ἐνάρητα, ὅπως ἐθαύμαζα καὶ ἐδοξαζα τὸν Θεόν, ὅπως τὸν ἐφώτιζε καὶ ἐδυναμωε να φυλάττῃ ἀκρίβως τὴν κακοπάθειαν τῆς ἀσκήσεως. Οὕτως ἐν ἐπεράσαμεν εἰς τὸν λιμεῦα τῆς ἡσυχίας χρόνος πολλὰς εἰρηνικὰ καὶ ἀτάραχα. Ἐπειτα ἐφθόνησεν ὁ μισόκαλος, καὶ ἐπαραινῆσε τὸς βαρβάρους, να ἔλθω εἰς τὴν Σκήτην, ὅπως ἦσαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐρημίται, να μάς φονεύσων. Ὅταν οὖν ἐφθασαν οἱ αἰόσιοι εἰς τὴν ὀσίαν ἐκείνην σὺναξιν, ἄλλως μετ' ἐσφαξαν οἱ ἀσπλαγχοι, ἄλλως ἠχμαλώτευσαν μετὰ τὸν Θεόδωλον, ἦγον τὸς νεώτερος, δια ὑπηρεσίαν τὸς· ἐγὼ δὲ μετὰ ἄλλως τινὰς ἐφυγάμεν, ἀμὴ πάλιν βλέπωντας μακρόθεν τὸ τέκνον μιν, πᾶς τὸ ἐπερῶν οἱ βαρβάροι, δεὸς εἶχα καρδίαν να φύγω, ἔπε ποτὸς δύνωμι, καὶ ἐβλήθη να σρέψω ὀπίσω, να κάμω τρόπον, ἐὰν δύνηθω να τὸν λυτρώσω, ἢ καὶ να κόψω καὶ ἐμεῖα, να εὐγὼ ἀπὸ τὴν μέμιναν· ἀλλ' αὐτὸς ὁ Θεόδωλος μετὰ ἔκαμε νεῦμα μετὰ τὸς ὀφθαλμὸς τῶν, να φύγω τὸ γληγορότερον. Ὅθεν ὁ πάλαι καὶ σωικῶς με σωματικῶς ἐφυγα πρὸς τὸ Ὄρος ἀκολοθῶντας τὸς ἄλλως, ὅπως πορτήτερα ἐτρεχον, ἀμὴ ἡ ψυχὴ καὶ καρδία καὶ ὁ νῦς μιν ὅλως ἦτον εἰς τὸν Θεόδωλον, καὶ πολλάκις ἐσρεφον τὴν ὄψιν, καὶ τὸν ἐκύταξα, ἕως ἐμάκρυνα, καὶ τότε ὅταν πλέον δεύτον ἐβλεπα, ἐκλαίον πρὸς τὸν Θεόν δια τὸς Ὄσιους, ὅπως ἐφόνευσαν οἱ αἰόσιοι ἀδικὰ, καὶ δια τὸ ἠγαπημένον τέκνον μιν, ταῦτα λέγωντας· ὦ τρισόλβιοι Πατέρες καὶ τεισμακάριοι, πῶς εἶναι οἱ πόνοι τῆς ἡκρατείας σας, καὶ τῆς καρτείας οἱ κάματοι; αὐτὰ εἶναι τὰ βραβεία, καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς μακρὰς σας ἀθλήσεως; τάχα ἐγινε ὁ κόπος τῆς δικαιοσύνης σας καὶ τῆς ἀρετῆς ὁ κάματος, ἀνώφελις καὶ μάταιος, καὶ σὰς ἀφῆκε ἀβροδίτης ἢ αἰὼν Πράνοια, καὶ ἐφονεύθητε ἀπὸ τὸς ἀδικίους

καὶ ἀσεβεῖς εὐσεβεσάτοι καὶ δίκαιοι; πῶς δεὸς ἐπιτε πῦρ ἀπὸ τῶν Οὐρανῶν, να κατακαύσῃ τὸς ἀλάστορας, ἢ να χωρίθῃ ἡ γῆ να τὸς καταπίῃ εἰς τὴν ἄβυσσον; τί ἐγινε τώρα ἡ θεία Δίκη, ὅπως ἐπόντισε τὸσας μυριάδας Παραωνίτας εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ δεὸς ἐπαίδευσε καὶ αὐτὸς τὸς ἀδικίους δικαίως, ἀμὴ τὸς ἀφῆσε καὶ ἐφόνευσαν τὸσους δέλους. Χεῖρς ἑναρέτους καὶ δικαίους ἀδικα; Σὺ τέκνον μιν Θεόδελε τάχα ζῆς ἀκόμι, ἢ σὲ ἐφόνευσαν οἱ βαρβάροι; ἐὰν ἀπέθανες, ποῖος τόπος ἐδέχθη τὸ αἷμά σου, καὶ ποῖα πετεινὰ καὶ θηρία τὰ μέλη σου ἐφαγον; να ἦτον δυνατὸν, να εἶχα καὶ ἐγὼ κομμάτι ἀπὸ τὸ ἅγιόν σου Λείψανον εἰς ὀλίγην παρηγορίαν μιν. Αὐτὰ καὶ ἕτερα πλείσα ἔλεγον ἀγνοῦσα ἀπὸ τὴν πολλὴν μιν λύπην καὶ παραπόνεισιν. Οἱ μετὰ ἐν βαρβάροι ὅταν ἐφόνευσαν τὸς Ἁγίους, ἐπήρασιν ὅσα ῥῆχα ἐχρηζαν τίποτα μετὰ τὸς αἰχμαλώτους, καὶ ἀνέχωνται. Ἡμεῖς δὲ κατέβημεν ἀπὸ τὸ Ὄρος, ὅταν ἐνύκτωσε, καὶ ἐνταφιάσαμεν ἡμεῖς Ἁγίων τὰ ἅγια Λείψανα· ἕνας ἀπὸ τὸς ὁποῖους ὀνομαζόμενος ἦν αὐτὸς Θεόδωλος ἀνέπειν ἀκόμι, καὶ λέγει μιν· μὴ θανατάξτε εἰς αὐτὰς τὰς θλίψεις, Ἀδελφοὶ ἐν Χεῖρς φίλτατοι, ὅτι ἔτις ἔχει ὁ δαίμων συνήθειαν, να ζητῇ ἀπὸ τὸν Κύριον θέλημα να πειράξῃ τὸς δέλους τῶν· καὶ τὸν ἀφήνει ὁ δίκαιος Κεῖτης, δια να καταχυνθῇ αὐτὸς ὁ μισόκαλος, οἱ δὲ Ἁγιοὶ να λάβω εἰς τὴν Βασιλείαν αὐτὸς πειροστέραν δόξαν καὶ διπλὴν τὸν σεσάων. Ταῦτα λέγων καὶ ἔπρα πρὸς νεφεισίαν μας, παρέδωκε τὴν ἁγίαν ψυχὴν εἰς τὰς ἁγίας χεῖρας Θεῷ ὁ Θεόδωλος, καὶ τὸν ἐνταφιάσαμεν μετὰ τὸς ἄλλως Ἁγίους, οἱ τινες ἐπελειώθησαν εἰς τὰς ἰδ' Ἰωνναεῖς. Καθὼς ἐδιηγήμεν ταῦτα πρὸς τὸς ἀνωθεν εἰς Φαράν, βλέπομεν καὶ ἐφθασεν ἕνας Ὄσιος ἀπ' ἐκείνης, ὅπως ἠχμαλώτευσαν οἱ βαρβάροι, καὶ ἐρωτήσας αὐτὸν, πῶς ἐδυνήθη καὶ ἐφυγε, ἀπεκρίνατο λέγωντας· μίαν νύκτα ἀφ' ἧς ἐδείπνησαν οἱ βαρβάροι ἐμελετῶσαν, ὅτι τὸ πρῶτον ὅταν εὐγενὴ ὁ ἀυγεινὸς, να θυσιάσω ἐμεῖα καὶ τὸν Θεόδωλον· καὶ ἐποίησαν ἀφ' ἐσπείρας τὰ ξύλα, τὸν βωμόν, καὶ πᾶντα τὰ χρειαζόμενα, καὶ ἔτις αὐτοὶ μετὰ ἦσαν χορτάτοι ἀπὸ κρασί πολὺ καὶ βρώματα· ὅθεν βλέπωντάς τῶν πῶς ἐβαρυνκοιμήθησαν τὸ μεσόνυκτον, ἐσῦρθηκα ἀπὸ τὸν τόπον μιν ἡσυχῶν, καὶ περὶπάτην ἀτάραχα, δια να μὴ με γελήσων· τῶτον δὲ ἔκαμα, διατὶ μετὰ τὸ εἶπε ἕνας μιν ἀδελφός, ὅπως ἤξευρε τὴν γλῶσσαν ἡμεῖς βαρβάρων, καὶ τὸ ἠκαστε πῶς ἐβέβητον να μάς θυσιάσω τὴν ἀυειον. Ὁ δὲ ἦσθε σὲ ἔμεινε· ἀμὴ δεὸς ἤξευρε, ἢ τὸν ἐθανάτωσαν, ἢ ὄχι· ὅτι καθὼς ἐμάκρυνα ὀλίγον, ἐτρεχα ὅσον ἐδύνομεν μετὰ φόβον πολὺν, μὴπως καὶ ἔλθῃ τίνας κατόπι καὶ φθάσῃ με· καὶ μάρτυς μιν ὁ Κύριος ἀκόμι τρέμει ἢ

καρδία μου, ἐνθυμήμενος τὰς φόνους, ὅπως ἐπέλεσαν οἱ αἰνόσιοι. Ὅταν
καθὼς ἐφύγασιν ἀπ' ἐδῶ, καὶ μᾶς ἐσυρῶν δεδεμενούς, δὲν ἐπεπιπ-
τῶσαι ἀπὸ τὸν καλὸν δρόμον ὀλόπελα, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ βυθὰ καὶ φά-
ραγγας· καὶ τὸ βράδην ἐμεινῶν εἰς εἷα τόπον πεδινόν, ὅπως εἶχε νερὸν
εὐμορφον, καὶ ἐκεῖ ἐφόνευσαν εἷα νέον· καὶ πρῶτον μετὰ τὴν ἐκτύπησάν
μὲ μάχαιραν εἰς τὸν τράχηλον, καὶ περὶν εἰς τὴν γῆν ἐπαράσαστο
ῶραν πολλήν ὁ καλότυχος, ὅτι ἐπιταυτῶ δεύτου ἐπελείψαν οἱ ἀσ-
πλαγχοὶ, διὰ τὴν τυραννίαν μὲν αὐτὸς, αὐτοὶ δὲ οἱ αἰμοβόροι καὶ
θηριόγνομοὶ νὰ χαίρωνται βλέποντες. Οὕτως ἔν τὸν ἔρριξαν εἰς τὸ
πῦρ, εἰς τὸ ὅποιον ὁμοίως ἐσάρατεν ὡς τὸ ὄψαριον, καὶ ἐκτύπα-
τὰς χεῖρας καὶ πόδας τε εἰς τὸ κάρβυνα· καὶ πολλὰς φορὰς ἔδοκι-
μαζέ νὰ συκωθῆ· ἔπειτα μὴ δυνάμενος πάλιν ἐπιπτεῖν. Οὕτως ἔν
ἐπελείψθη ὁ πολυόδυνος· καὶ τὸ πρῶτον εἶδασιν εἰς εἷα ὄρος κελλίον
μικρότατον, καὶ τρέχοντες τινὲς ἀπὸ αὐτῶ ἐισῆλθον εἰς τὸ ἀπή-
λαιον, καὶ εὐρίσκοντες εἷα ἐρημίτην, τὸν ἐσυρῶν ἔξωθεν χαίροντες
χαιρόντα, καὶ μηδεποσῶς σκυθροπάζοντι, ἀλλὰ φαιδρὸν εἰς τὸ πρό-
σωπον· τὸτον μὲ πέτραις ἐφόνευσαν ἀλαλάζοντες, ὅτι δὲν ἐβασί-
σαν τὰ ξίφητος. Ἐπειτα παγεύοντες παρεμπρὸς ἡράσιν εἷα νεώτε-
ρον χλωμόν εἰς τὴν ὄψιν ἀπὸ τὴν πολλὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὸν ἐπε-
λείψαν καὶ αὐτὸν ὁμοίως μὲ λίθους οἱ λίθωοι ὄντως καὶ ἀσπλαγ-
χοὶ· ὁ ὅποιος ἐδέχετο τὰς πληγὰς εὐχαριστῶντας τὰς φονευτὰς, πῶς
τὸ ἐπρόξενῶσαι διὰ τὸ σφοδακαίρῳ θανάτῳ ζῶν ἀϊώνιον. Μετὰ ταῦτα
ἐπήρασι τὴν κατῶνά τες, καὶ παγεύοντες παρεμπρὸς, ἡράσιν εἷα με-
ράκιον, ἦγον νέον ἕως χρόνων πεντεκαίδεκα, καὶ τὸν ἐρωτῶσαν νὰ τὰς
ἐρμηνεύσῃ τὰ Μοναστήρια, ὅπως ἦσαν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, τίσαν-
τες νὰ τὸ χαρίσῃ τὴν ζῶν τε διὰ τὸν κόπον τῶ· ὁ δὲ νέος εἰς τὰς
χρόνας, εἰς δὲ τὴν γνώσιν πρεσβύτερος, δὲν τὰς ἐφοβήθη, ἔτε ποσῶς
ἐδειλίασεν, ἀλλὰ τὰς ἠλεγξε λέγωντας· δεύσας ἔχω χρεῖαν χρι-
στομάχοι, νὰ σὰς προδώσω τὰς φιλοχρίστους ἀδικὰ, μισόχριστοι.
Εἰς ταῦτα θυμωθεύτες τὸ ἔδωσαν τὸσας πληγὰς, ὅπως τὸν ἐκατά-
κοψαν εἰς λεπτὰ οἱ ἀχόρταγοι· ἔπειτα ἀνεχώρησαν ἀκόμι θυμω-
μεοὶ πῶς δὲν ἔζηεν ῶραν πολλήν νὰ τὸν βασανίζῃν οἱ ἀπαύθρα-
τοι. Καθὼς οὖν ὑπήγεον βασάζοντες ἀκόμι τὰ ξίφη γυμνά καὶ
σάζοντα αἵματα, εἶδασιν δύο Μοναστήρια, τὰ ὅποια ἦσαν ἀπὸ τὸν
δρόμον παραμέρα δεκαπέντε στάδια, τὸ ἕνα πρὸς τὸ μέρος τὸ Νότιον,
καὶ τὸ ἄλλο πρὸς τὸ Βόρειον. Τότε μοιράζονται εἰς δύο, καὶ ὑπήγε
καθ' ἕνα μέρος εἰς τὸ ἕνα Μοναστήριον, καὶ εἰς μὲν τὸ Νότιον δὲν
ἤξεύρω τί ἔκαμω, ὅτι ἐγὼ ἤμην μὲ τοὺς ἄλλους, ὅπως ἔδραμον πρὸς
τὸ Βόρειον, καὶ ὅσους εὗρον μὲ πολλὴν ἀσπλαγχίαν ἐφόνευσαν. Ἐνας

δὲ

δὲ Ὅσιος ἀπὸ αὐτῶ ἦτον εἰς τὰς πόδας ὀγλήγορος, καὶ ἔδοκιμασε
νὰ φύγῃ, ἀλλὰ αὐτοὶ ἔτρεχον κατόπι, καὶ τὸ ἔρριξαν τὸσας σάι-
ταις, ὅπως ἔπισε, καὶ φθάνοντες τὸν αἰαπίοντα, τὸν ἐγύεισαν ἀνάσ-
κελα, καὶ χρίζοντες τὴν κοιλίαν ἀπὸ τὸ κτένι ἕως ὄλον τὸ σῆθος
τες, εὐγαλιῶν ὅλα τε τὰ ἐντόδια, καὶ τὰ ἐκατάκοψαν, καὶ ἔρριψαν
εἰς τὴν γῆν, ὡς σκυλιὰ ἀγροῖα. Αὐτὰ καὶ ἔπρα ἀκάνῶν ἐγὼ, ἐφόνε-
υσεν ἡ καρδία μου, φοβόμενος μήπως καὶ ἔπαθε τὰ ὅμοια τῶν καὶ ὁ
Θεόδωλος· καὶ εἶχα λοιπὸν λύπην δι' αὐτὸν εἰς τὴν καρδίαν αἰείκα-
σον. Οἱ δὲ κοσμικοὶ, ὅπως ἐκατοικῶσαι ἐκεῖ εἰς τὴν Φαραῶν, ἀκί-
σαυτες τὰς θλίψεις ταύτας τῆ Μοναχῶν, ἐπικραύθησαν, καὶ ἐσυμ-
βουλευθῆσαν νὰ σείλῃν εἰς τὸν ἀρχηγόν τῆ βαρβαρῶν, Ἀμαίην ὀ-
νόματι, ἀνθρώπος καὶ γράμματα, νὰ τὸν ἐρωτήσῃν, εἰ ἔσφερε νὰ
ἔχῃν ταῖς ἀγάπαις, νὰ τὸ πληρώσῃν τὸσον τὸν χρόνον, καθὼς καὶ
ἄλλην φορὰν ἐσυβάθησαν. Μετὰ αὐτὰς γὰρ τὰς ἀπεσάλμενους ἐπήγα
καὶ ἐγὼ, διὰ τὴν ἐξετάσῃ ἐπιμελῶς διὰ τὸν ἴόν μου, ζῆ ἡ ἀπέτα-
νε. Καὶ φθάνοντες εἰς ὀλίγας ἡμέρας οἱ ἀπεσάλμενοι τὸν Ἀμαίην,
τὸ ἔδωσαν τὰ δῶρα, ὅπως ἐβασίσαυ μὲ τὰ γράμματα, ὅς τις τοὺς
ὑπεδέχθη ἀσασίως, καὶ φιλοφρόνως ἐφιλοξένησε, τίσωντας νὰ παι-
δεύσῃ τὰς φονεῖς ὡς ἔφατε, καὶ νὰ τὰς δώσῃ ὀπίσω ὅσα ἐκλείψαν.
Οὕτως ἔν αὐτοὶ μετὰ ὑπέσρεψαν εἰς τὴν Φαραῶν ἀπαγγέλλοντες τὰ
γενομένα, ἐγὼ δὲ ἔμεινα ἐκεῖ νὰ ἐξετάσω ἀκρίβως διὰ τὸν Θεόδε-
λον· καὶ ἐρωτήσας πολλὰς, ἤκασα ἀπὸ εἷα, πῶς τὸν ἐπώλησαν εἰς
μῖαν πόλιν Δέξην καλεμένην, καὶ τὸν ἠγόρασεν εἷας Ἱερεὺς. Ἐπαυ-
σα λοιπὸν τὴν λύπην μικρὸν ἀκῆσας ταῦτα τὰ εὐαγγέλια· καὶ πέρ-
κωντας δύο ὁδηγὰς, ἐκίνησα πρὸς τὴν αὐθῶν Πόλιν πολύχαις πε-
ζοπορῶντας, καὶ χεδὸν τρέχωντας· καὶ φθάνοντες εἰς αὐτήν, ἔδρα-
μόν τινες ὡς ἤκασαν ὅτι ἐγὼ ἤμην τὸ παιδὸς ὁ πατὴρ ὁ πολυόδυνος
καὶ θρυλλόμενος, καὶ ἀνῆγγελαυ πρὸς αὐτὸν τὴν παρασίαν μου. Ὅταν
ἔν ἐφάσα εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ εἶδεν εἷας τὸν ἄλλον μου,
ἀπὸ τὴν πολλὴν μου λύπην, ἡ καὶ χαρὰν τὴν ἔξαφρον, ἔπεσον εἰς
τὴν γῆν ὡς ἄψυχοι· αὐτὸς δὲ μὲ ἐνηκάλισε, καὶ κατεφίλει ὡς φι-
λοπάτωρ ἀχόρταγα, καὶ μετὰ βίας ἐσυνήφερα· καὶ κἀμῶντας καὶ ἐ-
γὼ τὸ ὅμοιον, ἔλεγον ταῦτα πρὸς αὐτὸν μετὰ δακρύων σφοδρατι-
ζόμενος· συγχώρησόν μοι, τέκνον μου φίλιτον, ὅτι ἐγὼ ἤμην αἰτία
καὶ ἔπαθε τὸσας βασάναις, διὰ τὴν σὲ χωρίσω ἀπὸ τὰς μητρικὰς ἀγ-
κάλας, νὰ σὲ φέρω τάχα διὰ καλὸν τῆς ψυχῆς εἰς τὴν ἔρημον·
ἀλλὰ παρακαλῶσε εἰπέ μοι ὅσα σὲ ἔτυχον ἀπὸ τὴν ῶραν, ὅπως σὲ
ἤχημαλώτευσαν, ὅτι καθὼς εὐφραίνει τὴν καρδίαν ἡ ὑγεία μετὰ
τὴν ἀδύνηται, ἔτω χαροπαῖε καὶ μετὰ τὴν λύτρωσιν ἡ τῆς λυτρωθῶν
διη-

διήγησις. Ὁ δὲ βαθείης σενάξας, καὶ δακρύσας ἀπεκρίνατο λέγωντας· τὰ μὲν ἄλλα ἤκουσες ὡς νομίζω ἀπ' ἐκείνου, ὅπως ἐγλύπτω καὶ ἐφυγεν· ὅσα δὲ μὴ συνέβησαν ὑσερα νὰ σὲ εἰπῶ μὲ βραχύτητα. Ὅταν ἠντρίπισαν τὸ πῦρ ἀπ' ἐσπείρας καὶ τὸν βωμὸν διὰ τὴν θυσιάαν οἱ βάρβαροι, βυλόμενοι νὰ μὲ θυσιάσθω αὐτεῖον, δὲ ἐκοιμήθηκα ποσῶς ὄλην τὴν νύκτα, ἀλλὰ προσήνοχον πρὸς τὸν Παντοδύναμον Κύριον, ἔχωντας εἰς αὐτὸν πᾶς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας μου, καὶ ἔλεγον ταῦτα μετὰ δακρύων, καὶ πίσεως. Δέσποτα Θεὲ καὶ δημιουργε πάσης κτίσεως, ὅπως ἐξοσιάζεις ζωὴν καὶ θάνατον, καθὼς ἐφύλαξας τὸν Δαυὶδ ἀπὸ τῆς λέοντων τὰ σώματα, καὶ τὰς τρεῖς Παῖδας ἀβραβεῖς εἰς τὴν κάμινον, μὲ τὴν ἀρρήτων σου καὶ παραδόξων δύναμιν, αὐτοὺς λύτρωσαι καὶ ἐμεῖα τὸν αἰεσίον δόλον σου ἀπὸ τὸν προσδοκώμενον θάνατον, καὶ μὴν ἀφήσης νὰ γεῖν τὸ σῶμα, ὅπως ἕως τὴν σήμερον ἐφύλαξα παρθεύον καὶ ἄμωμον, θυσία τοῦ μισοῦ τῆς ἀκολασίας δαίμονος, ἀλλὰ μετὰβαλε τὴν θρησκείαν καρδίαν τῆς αἰήμερων τούτων εἰς ἡμερότητα, καθὼς ἐμετὰβαλες τὸν θυμὸν τῷ βασιλείῳ Ἀουγέρῃ πρὸς τὴν Ἑσθὴρ εἰς συμπάθη ἔλεον. Ναὶ πολυέλεε Κύριε, σῶσόν με μηδὲν ποιηρὸν τοῖς φουεταῖς μου ποιήσαντα, καὶ ἀπόδος με τῷ πατρὶ μου καὶ δόλῳ σου. Ὁ συνδέσμιός μου ἐφυγε τὸν θάνατον μὲ τὴν ὀξυποδίαν τῶν ἐγῶν δὲ θάρρῶντας εἰς τὴν βοήθειάν σου, ἔμεινα ἔχωντας εἰς σὲ πᾶς ἐλπίδας μου. Οὕτως ἔν ὀλονύκτις εὐχόμενος, ἔκλαιον ἡσυχᾶ, ἕως ὅπως ἐξημέρωσε· καὶ πάλιν τότε βλέπων τὸ φῶς, ἐπαρηγορήθηκα, καὶ ἠύχομην προσευχόμενα μετὰ δακρύων πρὸς Κύριον λέγωντας· θυμασῶσον καὶ εἰς ἐμὲ τὰ ἐλέησες Δέσποτα, καὶ σῶσόν με, καθὼς ἐφύλαξες τὸν Ἰσαάκ, καὶ τὸν ἐλύτρωσες ἀπὸ τὴν σφαγὴν, ὅπως ἐμελλε νὰ τὸν θυσιάσῃ ὁ πατὴρ αὐτῶν ὡς εὐπειθῆς πρὸς σὲ καὶ φιλόθεος· ὡς τὸν Ἰωσήφ ἀπὸ τὸν φθόνον καὶ φόνον τῆς ἀδελφῶν ἐλύτρωσας, καὶ μετὰ χρόνης τὸν ἀπήλαυσεν ὁ πατὴρ αὐτῶν βασιλεύοντα, ἔτω καὶ ἐμεῖα βασιλεῦ Παντοδύναμη χάρισται ζῶντα τῷ εὐλαβεῖ πατρὶ μου καὶ δόλῳ σου, διὰ νὰ θυμασῶθῃ καὶ εἰς ἐμὲ τὸ πανάγιόν σου καὶ πολυύμνητον Ὄνομα. Ὅταν δὲ ἐξύπνησαν οἱ βάρβαροι ἐπαράχθησαν ἰδόντες τὸν ἥλιον, πῶς ἐπέρασεν ὁ καιρὸς τῆς θυσίας τοῦ· καὶ ἐρωτήσαντες διὰ τὸν ἄλλον δεσμώτην τί ἐγινε, τοὺς εἶπον, ὅτι δὲ ἤξευρα, καὶ αὐτοὶ ἠσύχασαν, καὶ δὲ ἐκάκισαν ὀλόπλευρα. Τότε ἐδόξασα τὸν Θεόν, γνωρίσας πῶς μοῦ ἐπήκουσεν. Ἐπρόσβαζά με νὰ μιαιφοραγῶ, καὶ νὰ παίζω μὲ ταῖς γυναῖκες, ἀλλὰ δὲ τὰς ἤκουσα. Ὅταν δὲ ἐφθασαν εἰς εὐὰ χωρίον Σαβαῖτα καλέμενον, μὲ εὐγαλαν εἰς τὸ παζάει, παρακινῶντες τὰς ἐγχωρεῖς, νὰ

μὲ

μὲ ἀγοράσθω, καὶ τιπὸς δὲ ἔδωκεν ἀπὸ τῆς χρυσῆς περιούσιον· ὅθεν ἐξεγύμνωσεν τὸ σπαθί, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸν τράχηλον, νὰ μὲ κόψω· ἐγὼ δὲ ἐδέομην τὰς παρόντας νὰ μὲ πάρω, νὰ δώσω ὅσα τὰς ἐζητήσων, νὰ μὲ ἀγοράσθω, καὶ τὰς τὰ εἶδα ὑσερα, νὰ δαλύω ἐκείνον, ὅπως μὲ λυτρώσει ὄλην με τὴν ζωὴν χωρεῖς πληρωμὴν. Βλέπωντάς με γὰρ εὐὰς πῶς ἔκλαιον, ἐλυπήθη, καὶ μὲ ἠγόρασε, καὶ ὑσερα μὲ ἐξηγόρασεν ἐδῶ εὐὰς Ἱερεὺς, καὶ μὲ ἀγαπᾷ ὡς τέκνον τῶν. Δόξαζε λοιπὸν ὦ πάτερ τὸν Κύριον, ὅπως μὲ ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὸν θάνατον. Ἐγὼ δὲ εἶπον αὐτῷ· σὺ μετ' ὦ τέκνον μωρεῖς κινδύνες, καὶ θανάτους μὲ τὴν προσδοκίαν ὑπέμεινας, ἐγὼ δὲ ὅταν ἠχμαλωτίθης ἔταξα τῷ Δεσπότη μου, εἰά με ἀξιώσῃ νὰ σὲ ἀπολαύσω ζωντανόν, νὰ περάσω τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς μου μὲ σκληραγωγίαν πολλὴν καὶ ἐγκράτειαν. Ταῦτα ὑποχόμενος, ἤκουσα φωνὴν καὶ ἔλεγον· Ὁ Θεὸς νὰ σερεῶσῃ τὸν λόγον σου. λοιπὸν τὰρα δὲ εἶναι ἄλλοι νὰ ψευδῶ τῷ Θεῷ, ἀλλὰ κάμνει χρεῖα νὰ πληρώσω μὲ προσθυμίαν τὴν ὑπόχεσιν. Λέγει μου ὁ Θεός σου· ἐγὼ πάτερ νὰ γεῖν προσδύμως συκοινωνός εἰς αὐτὴν τὴν σκληραγωγίαν, νὰ σὲ βοηθῶ εἰς τὴν κακοπάθειαν, καθὼς καὶ τῆς χείματος ἐκοινώνησα, καὶ τῆς εὐεργεσίας ἀπήλαυσα. Ἐγὼ δὲ ἔκαμα προσευχὴν, νὰ πληρώσθω κατὰ τὰς λόγους τὰ παραγόμενα, νὰ ἔχωμεν καὶ μισθὸν μεγάλου ἀμφοτέροι. Ἀφ' ἧς λοιπὸν συνευφρανθήμεν, μᾶς ἐφιλοξέησεν ὁ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως δέχωντας πρὸς ἡμᾶς πολλὴν ἀγάπην, ὡς Θεοφιλέτατος ὅπως ἦτον καὶ Χειρομύκτης, καὶ πολλὰ μᾶς ἐπαρεκάλεσε νὰ ἀπομείνωμεν ἐκεῖ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τῶν τῶσωντας νὰ μᾶς εἶδῃ τὰ χρειαζόμενα. Ἀμὴ ὅταν ἐγνώρισε τὸν πόθον, ὅπου εἶχαμε ἀμφοτέροι νὰ σρέψωμεν εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ ἀποδώσωμεν πρὸς τὸν Θεόν, διὰ νὰ μὴ φανῇ πῶς μᾶς ἐπρόσασεν ἐξοσιαστικῶς διὰ τὰ ἀργύρια, ὅπως ἔδωσαν καὶ ἠγόρασαν τὸν Θεόδωλον. Μόνον μᾶς ἐκράτησεν ἰκαναῖς ἡμέραις διὰ ὀλίγην αἰάπαυσιν καὶ παράκλησιν, ἔπειτα μᾶς ἔδωκε θέλημα, ὅταν βεληθῶμεν, ν' αἰαχωρήσωμεν· ἀμὴ εἰς τὸτο μόνον μᾶς ἐδυνασέυσεν, νὰ λάβωμεν τὸ τῆς Ἱερουσλήμης ἀξίωμα, τὸ ὅποιον ἡμεῖς δὲ ἐσέργαμεν, ἠξέυροντες τὸ βάρος τῆς, ἀμὴ ἐκεῖνος ἐνόμιζεν, ὅτι οἱ πόνοι τῆς ἀσκήσεως κάμνουν τὸν ἀνθρώπον ἄξιον, ὡς ἔχοντα παρρησίαν πρὸς Κύριον. Ἔτσιως ἔν μετὰ βίας τὰ ἐπὶ κέσαμεν. Ἐπειτα δίδωντάς μας διὰ τὸν δρόμον φιλοτίμως ὅσα ἐχρεαζόμεσθα, καὶ λαβόντες εὐχὴν καὶ συγχώρησιν, ἐσρέψαμεν εἰς τὴν αἰαχωρήσιν.

Ἔως ἄδε εἶναι ὅσα ὁ Ὁσιος Νεῖλος ὁ πατὴρ τῶν παρόντων Πατρῶν ἡμῶν

ἡμῶν Θεόδωλος ἰδιουχείρως τὸ ἔγραψε. Μετὰ ταῦτα ὑποσρέψαντες εἰς τὴν ἔρημον, ἔζησαν οὐκ μερικὸν καιρὸν μὲ πολλὴν ἐγκρατεῖαν καὶ Σαυμασίῳ διαγωγῇ καὶ ὑπέριμετρον ἀσκησιν, καὶ ἔγραψεν ὁ Ὁσιος Νείλος, ὡς σοφὸς ὄπῃ ἦτον, λόγους ἀσκητικὰς γεματοὺς σοφίας καὶ ὠφελείας πολλῆς, καὶ ἐπιστολάς πολλὰς καὶ κεφάλαια Σαυμάσια, μὲ τὰ ὅποια παρακινεῖ τὸς ἀναγινώσκοντας πρὸς τὴν θείαν ἀγάπην, καὶ Κόσμου ἀπάρησιν, καὶ ζήσας πολιτεῖαν ἰσαγγελοῦ ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Μετὰ ταῦτα καὶ ὁ ὄντως δῶλος τῷ Θεῷ Θεόδωλος παρέδωκε καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα εἰς τὰς ἀχραΐτας χεῖρας τοῦ Πρωτοκράτορος. Εἰς δὲ τὰς ἡμέρας Ἰωάννης τῷ Αυτοκράτορος ἤφεραν τὰ ἅγια αὐτὰ Λείψανα μὲ ἄλλα τινὰ Ἀσκητῶν, καὶ τὰ ἐνταφιάσασα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ὀρφανοτροφείου καλεόμενον· εἰς τὸν ὅποιον ἔγινα καὶ πολλὰ Σαυμάσια εἰς δόξαν Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς μιᾶς Θεότητος, ἣ πρέπει κράτος, τιμὴ, καὶ ποροκύνησις, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Νεὺς εὐσεβεῖς, καμίνας πυρὸς ποροκύνησαντας, διασσεύζον
» πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεύλαξε, καὶ θεῖς Ἀγγέλους συγ-
» κατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίσως ἀέμελλον
» ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

» Ὡς περ Οὐρανῶ, σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι παύσαντο, ἐν Ἰορ-
» δαῇ αἱ Δυνάμεις τῶν Ἀγγέλων σκοπέμεναι, ποσαύτην Θεῷ
» τὴν συγκατάβασιν· ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπέριον τῶν ὑδάτων ὑπό-
» στασιν, ἐν τοῖς ὕδασι σωματόφορος ἔσηκεν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
» ἡμῶν.

» Νεφέλη ποτὲ, καὶ θάλασσα θεῖς ποροκύνει, Βαπτίσματος τοῦ
» θαύμα, ἐν οἷς ὁ ὄρνις βαπτίζεται, διεξοδικῶς τῷ Νομοθέτῃ
» λαῷ. Θάλασσα δὲ ἦν τύπος ὕδατος, καὶ νεφέλη τῷ Πνεύματος· οἷς
» πλέμενοι, εὐλογητὸς εἶ κράζομεν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

» Ἀπαντες πιστοὶ, ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν, θεολογῶντες ἀ-
» σιγῆτως σὺν Ἀγγέλοις δοξάζομεν, Πατέρα, Υἱὸν, καὶ
» Πνεῦμα Ἅγιον· τὸτο γὰρ Τελεῖς, ὑπόστασιν οὐμοσίος· εἰς δὲ Θεὸς,
» ᾧ καὶ ψάλλομεν· ὑπερύμνητε ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐ-
» λογητὸς εἶ.

» Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιᾷ.

» Ἐλαμφορυσμένοι, τῆς ἐγκρατείας τοῖς πυρσεύμασιν, ἄθλοισ
» ἱεροῖς τε Μάρτυρες ποροφανῶς, φωτιζόμενοι μετέβητε, πρὸς
» φέγγος ἄδυτον, καὶ ἡμέρας Υἱοῦ χρηματίζετε.

Ε'θε.

» Ἐθελουσίως, τῷ ἐν Κόσμῳ ἠδέων ξενόμενοι, ξείως τῷ βροτῶς
» ὀφθεύτι διὰ σαρκὸς, ὠκειώθητε τὰ μένοντα, καὶ μὴ φθειρό-
» μενα· ἀγαθὰ κληρωσάμενοι Ὁσιοί.

» Ὁ εἶος Παῦλος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Θεόδωλος, Νείλος, ἐρεξῆς τε
» πάντες πνευκλεῖς, καὶ θαυόντες καὶ βιώσαντες, μακαρίζέσα-
» σαν Ἀσκηταί, καὶ αἰδιμίμοι Μάρτυρες.

» Θεοτοκίον.

» Σ'ε τὴν τὸ Μάνα, τῆς ζωῆς ἐν κοιλίᾳ φέρουσα, πάλα μα-
» ναδόχος σάμνος ὡς ἀληθῶς, ποροτύπος ἐμφανέστατα· εὐλογη-
» μεύη σὺ ἐν γυναιξί, πανάμωμε Δέσποινα.

» Ἄλλος. Νεὺς εὐσεβεῖς.

» Π'άντων τῶν πιστῶν, τὸν βίον, Παρβασιλεῦ εἰρήνευτον, ταῖς
» ἰκεσίαις τῶν Ἀβραάδων, κατ' ἀθέων δωρέμενος, τὰς νίκας καὶ
» τὴν ἰχὺν δέομεθα, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, ἵνα κράζομεν, εὐχαρίσως δο-
» ξάζοντες, ὑπερύμνητε ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

» Ὁ βίος ἡμῶν, ἐν πλήθει ἁμαρτιῶν ἀνάπλευς, διὸ δικαίως πάν-
» τα ἤλθεν, ἐφ' ἡμᾶς τὰ δεινότερα, ἀλλὰ τῷ Ἀβραάδων ταῖς
» δεήσεσι, πάντας ἐν ἐλείε οἰκτεῖρησον, εὐχαρίσως κραυγάζοντας·
» ὑπερύμνητε ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

» Δόξα.

» Ὑψίσε Θεεῖ, λαὸν σου ἡμαρτηκότα οἰκτερον, ἐκδοσωπῶσί σε
» Ἀβραάδες, ὑπὲρ σὲ ἐναθλήσαντες· ποροσβεβαῖς ταῖς τόπων ἐν
» κατάπεμψον, πλάσια ἡμῖν τὰ ἐλήεσ, ἵνα πίσει σοι κράζομεν·
» ὑπερύμνητε ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

» Καὶ νῦν.

» Ἄτσον τὰς σειράς, πταισμάτων λαῶ σου Ἀειπάρθενε, ταῖς
» μνητεικαῖς σε ἰκεσίαις, μεταβάλλουσα παύσεμινε, τὴν δικαίαν
» Θεῷ ἀγανάκτησιν, ὅπως τῶν δεινῶν ἐκλυτρέμενοι, εὐχαρίσως σοι
» κράζομεν· Ἀειπάρθενε, Χριστιανῶν μεσίτεια, σὺ ὑπάρχεις καὶ
» ποροσάτις.

» Καταβασία. Νεὺς εὐσεβεῖς. καὶ τό.

» Ἐφλεξε ρείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας,

» Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,

» Νεὺς φέρουσα εὐσεβεῖς κατευνάσας,

» Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,

» Ὁ λην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τῷ Πνεύματος.

» Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Μ'Υσήλιον παράδοξον, ἢ Βαβυλωνῶνος ἔδειξε, καμίνας πηγάσα-
» σα δρόσον, ὅτι ρείθροις ἐμελλεν, αὐλοῦν πῦρ εἰσδέχε-
» σαι.

„Θαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ σέρξαι σαρκὶ βαπτίζομενον τὸν Κτίστην, ὃν
„εὐλογῶσι λαοὶ, καὶ ὑπερυψῶσιν εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Α Πόθεν φόβον ἀπαντα, ὁ λυτρωτὴς τῷ Προδρόμῳ ἔφησεν, ἐ-
μοὶ δὲ περὶ ἀρχῆς· ὡς Χεῖσῳ μοι φηροσέλθει· τὸτο ἦδ φῦσει
πέφυκα. ἐμῷ φηροσάγματι εἴξον, καὶ βάπτισόν με συγκαταβαῖντα,
ὃν εὐλογῶσι λαοὶ, καὶ,

Ρ Ημάτων ὡς ἀκήκοον, ὁ Βαπτιστὴς τῷ Δεσπότη συντρομος, πα-
λάμην ἐκτείνει, χειραπτήτας ὅμως δὲ, τὴν Κορυφὴν τῷ Πλά-
σῃ αὐτῷ, τῷ βαπτισθέντι ἐβόα· ἀγιάσόν με σὺ ἦδ Θεός μου, ὃν εὐ-
λογῶσι λαοὶ, καὶ

Τριάδος ἢ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν· αὐτὴ γὰρ ὑπέρφειος
φύσις· ὁ Πατὴρ ἐφάνησεν, ἕτος ὁ βαπτίζομενος, Υἱὸς ὁ
ἀγαπητὸς μου· τὸ Πνεῦμα συμπαρήν τῷ ὁμοίῳ, ὃν εὐλογοῦσι
λαοὶ, καὶ,

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δαυὶήλ.

Μέγιστος Χορὸς ἀσκητικῶς, ἀνδραγαθήμασιν ὠραϊζόμενος,
Ὅσιων σήμερον ἀπαντας, χορευτὰς ἐνδύεις δέκνυσιν, ἀνευ-
φημῆντας μετ' αὐτὸν, Χεῖσῳ δὲ ψάλλοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
γα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ε Τύθητε οἰά περ ἄμνοι, Βαρβάρων ξίφεσι κατακοπόμενοι, καὶ
φηροσπηχέθητε τέλεια, τῷ τυθέντι Δόγῳ σφάγια, καὶ φηρω-
τοπύκων ἐν σκηνῶς, καποσκηνώσατε μελωδῶντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γυμνοὶ πάσης ὄντες ἠδονῆς, τὸν τὸς φηροπάτορας ἀπογυμνώσαι-
τα, Πατέρες Ὅσιοι, κάκισον, δυσμενῆ ἀπεγυμνώσατε, κατα-
σολὴν δὲ Ἰερωῶ ὡς ἐναθλήσαστες εἰληφότες, τῶτον αἰχύνην Σοφοῖ
ἐνεδύσατε.

Θεοτοκίου.

Α Νόιγεται πάλιν διὰ σῆ, ὁ φηρὶν Παράδεισος, καὶ ἐπεισάγε-
ται, ὁ φηρὶν κατὰ κλειτος ἀνθρώπος, καὶ φηρὶν αἰληδέσαστα,
Φηροσκαίτωπε Ἀγνή, βροτῶν τὸ φύραμα, τῷ βούωντων· πάντα τὰ ἔρη-
γα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Μυσήλιον παράδοξον.

Ο Γκῶντες ἐν σκηνώμασιν, ἐπερωαῖοις Ὅσιοι, πάγμασι Μαρτύ-
ρων Ὅσιων, μετὰ Δικαίων χαίρετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἄδε-
πε, ἐν τειταγίῳ ὑμνεῖτες φωνῇ, τὸν Σωτῆρα βαπτισθέντα, ὃν εὐ-
λογῶσι λαοὶ, καὶ ὑπερυψῶσιν εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Υ Μνήσαστε φιλέορτοι, οἱ Οὐρανοὶ εὐφραδέθητε, Ὅρος τὸ Σινῶ,
Ραῖθῶ πε γλυκασμὸν σαλλάξατε, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σήμερον τῷ
Α' Ἰλα-

Α' Ἰλοφῶρων Α' βραδῶν, ἐν ἧ συνελθόντες ἀνυμνεῖμεν, ὃν εὐλογοῦσι
λαοὶ, καὶ ὑπερυψῶσιν εἰς πάντα τὰς αἰῶνας. Δόξα.

Π Ατέρων Θεῶν σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, πάντες φηρο-
κυνῆμεν Τεταάδα, τὴν Ἀγίαν κράζοντες· Ἀβραάδων τῆς δεή-
σεσι, τὰ σὰ ἐλήη χαρίζων ἡμῖν, καταξίωσον ὑμνεῖν σε, ὃν εὐλο-
γοῦσι λαοὶ, καὶ ὑπερυψῶσιν εἰς πάντα τὰς αἰῶνας. Καὶ νῦν.

Α Γκάλας ἐποχόμενος, τῆς σὲ τεκῶσης Κύριε, ἀπασαν Αἰγύπτου
τὴν πλάνην, ἰχυρῶς ἠφραίσας, ἔφημον δὲ ἠγίασας, ἐν ἧ Ἀβ-
ραάδων ἐσέφθη πληθὺς, βαπτισθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ,
καὶ ὑπερυψῶσιν εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Καταβασία. Μυσήλιον παράδοξον, καὶ τὸ,

„**Ε** Λευθέρα μετ' ἡ κτίσις γνωρίζεται,

„**Υ** γίοι δὲ φωτὸς οἱ φηρὶν ἐσκοτισμένοι,

„**Μ** ὄνος σεάζει τὸ σκότος ὁ φηροσάτης,

„**Ν** ῦν εὐλογοῦτε συντόνος τὸν αἴτιον,

„**Η** φηρὶν τάλανα τῷ ἐδῶν παγκλησία.

Ὡδὴ Σ'. Ὁ Εἰρημὸς.

Μεγάλυον ψυχῆ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ὑπὸ Ἰωάννη
τὸ Βάπτισμα λαβόντα.

„**Α** Πορεὶ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημῶν πρὸς ἀξίαν. Ἰλιγγῶ δὲ
„**Ν** ῦς καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρ-
„**Χ** σαστα τὴν πίσιν δέχσ'· καὶ ἦδ τὸν πόσον οἶδας τὸν εὐθεον ἡμῶν·
„**Σ** ὑ γῆρ Χεῖσιανῶν εἰ φηροσάτις σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγάλυον ψυχῆ μου, τὸν ἕνα τῆς Τεταάδος, κλίναντα τὸν αὐχένα,
καὶ Βάπτισμα λαβόντα.

Δ Αβιδ πάρεσο πνεύματι, τοῖς φωτιζομένοισι, νῦν προσέλθετε,
ἄδε φηρὸς Θεὸν ἐν πίσει λέγων φωτίσθη· ἕτος ὁ πτωχὸς ἐ-
κείραξεν Ἀδάμ ἐν πτώσει, καὶ γὰρ αὐτὸ εἰσῆκασε Κύριος ἐλθῶν,
ρήθροισ τῷ Ἰορδάνῃ, φηροσάτην δὲ ἀνεκαίνισε.

Προφήτα δεῦρο φηρὸς με, ἔκτεινον τὴν χεῖρα,
καὶ βάπτισόν με τάχος.

Θ Ἡσαῖας λέσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκε, τὰς ποιεῖας ἐ-
ναντι ἀφέλεσθε Κυρίου, οἱ διψῶντες ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε.
Ραεὶ γὰρ ὕδωρ καινοποιῶν Χεῖσὸς, τοῖς φηροσρέχασιν αὐτῷ ἐν πί-
σει, καὶ φηρὸς ζῶν τὴν ἀγήρω βαπτίζει πνεύματι.

Προφήτα ἄφες ἄρτι, καὶ βάπτισόν με δέλων, πληρῶσαι
καὶ γὰρ ἠλθον πᾶσαν δικαιοσύνην.

Σ Ὑπηρώμεθα χάριτι, πισοὶ καὶ σφραγίδι· ὡς γὰρ ὄλιθρον ἐ-
φυγον φλιάς Ἐβραῖοι τάλαι αἰμαχθείσης, ἕτος καὶ ἡμῖν ἐξό-
διου

διον τὸ Θεῖον τῶτο, τῆς παλιγγενεσίας ληθήλιον ἔσαι, ἔθεν καὶ τῆς Τεταρτῆς ὀψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἄγγελοι τὴν ἀσκησιν τῆς Ἀββαδῶν, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, ὅτι ἐν σώματι ὄντες, ὡς ἀσώματοι συνεβίβην.

Γερολογίαις Ἱεραῖς, τὸς Ὁσίους δευτε Πατέρας, τὸς ἐν Ραϊθῶν καὶ Σιναίῳ βεβιωκότας ἐν Ὁσιότητι, καὶ εὐσεβῶς ἀθλήσαντας, μεγαλοφῶως μεγαλύνωμεν.

Ἄγγελοι τὴν ἀθλησιν τῆς Ὁσίων, ὁρῶντες συγκατήρχοντο, μετὰ σεραίων δοξάσαι, τὸς Ἀββαδας ἀξιοχρέως.

Ως πανευκλείης Ἀθλοφόροι, οἱ ἐν ἀσκήσει ὑμῶν πόνοι, ὡς ὑπερφερέεις οἱ ἀγῶνες, ἐν οἷς τὸν πλάγιον κατεπαλαίσατε, ὡς θαυμασὴ ἢ ἀθλησις, δι' ἧς νομίμως κατεσέφθητε.

Μάρτυρες καὶ Ὁσιοὶ τὸς Ἀββαδας, σκηναῖς αὐτῶν εἰσδέχονταί, καὶ γὰρ τὴν ἀθλησιν τῶτων, μετ' ἀσκήσεως εἰδῶρον.

Σῶμα καὶ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ, καθιερώσατε ὁσίως, τοῖς δὲ ἐγκρατεῖας ἰδρώσιν, ἀγιασθέντες καὶ ταῖς τῶ σώματος, ἐπιρροαῖς ξηράναντες, βαρβαρικῆς κακίας θάλασσαν.

Σίναϊον τὰ Λεῖψανα τῆς Ἀββαδῶν, κατέχον πανηγύριζε, ἢ Ραϊθῶν ἐκβοᾶται, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων.

Η Θεοφεγγῆς ὑμῶν μνήμη, ἀνατολαῖς λαμπυρομένη, τῶν διαχειρῶν ὑμῶν πόνον, τὰς διανοίας πάντων Μακάριοι, περιαιγάζει χάριτι, τῶ παντογῶν καὶ Θεῶν Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Παύλανε, Θεόνυμφε Παναγία, Ἀπειράνδρε, Ἀνύμφευτε, ταῖς τῆς Ἀββαδῶν πρεσβείαις, νῦν περὶ σῶζε τὸν λαόν σου.

Φρίττει Χερσβίμ καθορῶντα, τὸν ἐν αὐτοῖς ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐπικαθεζόμενον Λόγον, Μητροῦς ἀγκάλαις βρέφος κρατῶμενον, σὲ Παναγία Δέσποινά, ὑψηλοτέρα πάσης κτίσεως.

Ἄλλος. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸς σεπτὸς Ἀββαδας, τὸς ἐν τῷ Σιναίῳ, καὶ ἐν Ραϊθῶν, ἀθλήσαντας ἀφοφρόνως.

Τῆς σαρκὸς πάντα ῥύπον, ἀπεπλύνετε ὄντως, δακρῶν σαλαμοῖς, καὶ τοῖς τῶ ἁμαρτίας ὑμῶν ὡς Ἀθλοφόροι ὅθεν ἀπὸ γῆς ἐπῆρθητε, Ἄγγελοις ἅμα, καὶ σὺν Μαρτύρων δήμοις, εὐφραίνεσθε αἶ, Ὁσιοὶ ἐν Ὁσίοις, καὶ Μάρτυρες ἐνδεικνύμενοι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸς Χερσὺ ὀπλίτας, τὸς καὶ ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν μαρτυρείαις αὐσαντας τὸν βίον.

Ρωμαλαῖον οἱ Ὁσιοὶ, τὸ φρόνημα χόντες, καφρόνησαν ἅπαντα, καὶ ἐν ἐρήμοις ἔκησαν ἀφοφύμως, εὐθα ἐγκρατεῖς γερόμενοι

νοι τὸ πόθεν πάντες, γενναιοφρόνως ἅμα, ὑπέστηται σφαγὴν, ὅθεν καὶ τὸς σεραῖς, Θεῶθεν συυπεδέξατο.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸς ἐν Ραϊθῶν, καὶ ἐν τῷ Σιναίῳ, αὐσαντας τὸν βίον, ἀσκήσει, καὶ ἀθλήσει.

Εν εὐφροσύνῃ ἅπαντες, Ραϊθῶν καὶ Σιναίς, τὸς Θεοφόρος Μάρτυρας, ὑμνήσωμεν ἀξίως, ἐξαπτόντες λύσιν συμφορῶν καὶ θλίψεων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ φωταυγεί αὐτῶν, καὶ εὐφρόσδεκτου ἡμῶν γενεῶσαι, τῷ βαπτισθεῖν τὸν ἕμνον, αὐτῶν ταῖς δεήσεσι.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τετισυποσάτε, καὶ Ἀδιαιρέτα Θεότητος τὸ κράτος.

Ως Τεταρτῆς τοῖς προσώποις, καὶ Μονὰς κατ' ἐσίον, Πάτερ, Τίε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, φρεσβεῖαις τῆς Ἀββαδῶν, ἵλεως γενεῶ τοῖς δάλοισι σου, τοῖς ἐν ἀνάγκαις ἀμέτροις φροσπετῶσι, χαρίζεσθε αὐτοῖς, κατὰ τῆς πολεμίας τὰς νίκας καὶ ἀπολύτρωσιν.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέρα καὶ ἐνδοξοτέρα τῆς αὐῶ στρατευμάτων.

Σε δὲ δυσωπῶσιν Ἀχραπτε, τῆς Ἀββαδῶν ὁ δῆμος, τῷ σῶ Τίῳ ἰκίσιον ποιήσασθαι φρεσβεῖαι, οἰκτειρησθαι πάντας τὸς πιστῶς ὑμνῶντάς σε, τῆς ἐναντίων καὶ δυχερῶν αὐτοῖς, χαρίζόμενος αἶ τὴν λύσιν, σὺ γὰρ πιστῶν εἶ φροσάτις, σὲ μεγαλύνωμεν.

Καταβασία.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ὑπὸ Ἰωάννης ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα. Καὶ ὁ Ἰαμβικός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑποκλίναυτα, τὴν Κάραι τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἀγιάσαντα τὴν φύσιν τῆς ὑδάτων.

Ω τῶν ὑπὲρ νῦν τῶ Τόκ σου θαυμάτων, Νύμφη Παύλανε Μητρὲ εὐλογημένη,

Δι' ἧς τυχόντες παυτῆδες σωτηρίας,

Ἐπάξιον κροτῶμεν ὡς εὐεργέτην,

Δῶρον φέροντες, ἕμνον εὐχαριστίας.

Ἐξαποσειλάειον τῆς Ἁγίων. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τὸν ἀρχέτακον ὄφιν, εἰς τέλος ἀπεκτείνετε, ἐπὶ τέλος δὲ σέφη, τῶ Μαρτυρείαις ἠρασθε, τῆς Πατέρων καύχημα, καὶ τῆς Μαρτύρων ἢ δόξα, Ραϊθῶν καὶ Σιναίς, ἢ πανέορτος πληθὺς, τῆς θαυμασίων Πατέρων.

Ὁμοιον.

"Ομοιον.

Δ Εκαδά την ὀκταέθμον, ἢ Ἁγίων Ἀββᾶδων, ἐπαίνοις σεφανώσωμεν· ἐν ἀσκήσει ἢ ὄντως, καὶ ἐν ἀθλήσει ἢ ἡχυνω, δυσμενῶν τὰς φάλαγγας· διὸ καὶ λείψανα τῶν, ἐν Σιναίῳ τῷ Ὄρει, πῶς κροσρέχουσι πισῶς, θανμάτων βλύζει πελάγη.

Τῆς Ἑορτῆς. "Ομοιον.

Φ Ωτὸς αὐτὸς γέγονεν, ἡ παρῶσα ἡμέρα, Χειρὸς γὰρ ἡ ἀλήθεια, ἦλθε νῦν ἐπιφανῆ. Ψαλμοῖς αὐτὸν ἐπαξίως, καὶ ᾠδαῖς ἠμνήσωμεν, ὡς Πλάσθη καὶ Δεωτότη· ὦ καινὸ μυσθεῖα· τὸ Ἀδάμ ὁ Παιητής, βελήσει Ἄνθρωπος ὄφθη.

Τὸ, Πᾶσα προή.

Εἰς τὰς Αἴνας, ἰσῶμεν Στίχους, ε'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς, γ' καὶ, γ'. ἢ Ἁγίων.

Τῆς Ἑορτῆς Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Φ Ως ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ Κόσμῳ, Χειρὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανὴς Θεὸς· τῶν λαοὶ κροσκυνήσωμεν.

Π Ως σε Χειρὸς δέλοι τὸν Δεωτότην, ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν ποῖς ὕδασι πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Σ Ὑ ἐν Ἰορδανῇ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ρεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τῷ δέλοι χειροδετόμενος, καὶ τὰ πᾶθη τῷ Κόσμῳ ἰώμενος· μέγα τὸ Μυστήριον τῆς οἰκονομίας σε φιλαΐδρωπε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ ἢ Ἁγίων. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν Οὐρανίων ταγματῶν τὸ ἀγαλλίαμα.

Ε Πὶ Μωσῆος ὡς ὄφθη, τὸ Θεοβᾶδισον, Σινᾶ φλογὸς ἐν εἶδει, καὶ ἐπὶ ἢ Ἀββᾶδων, βαρβάρων ἐπελθόντων, ἔτω φλόξ, πῦρ, καπνίζόμενον Ὄρος πε, ὃ τὰς Ἀββᾶδας πληρῶσαι πάσης χάρας, τὰς βαρβάρους ἐξεφόβησε.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεός.

Η Ἐν Σινᾷ σεβασμία Πατέρων σύναξις, σήμερον ἐν τῇ μνήμῃ, ἢ Ἁγίων Ἀββᾶδων, συγχαίρει ἢ λειψῶν θείων σαρῶν, ἢ Ὁσίων κροβάλλετα, ἐξ ἧς παιτωίων λυτρεῖται ἅπας πιστός, νοσημάτων καὶ ποικίλων παθῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις.

Ε Ν τῇ ἀσκήσει τὸ φῶτον βίον ἰσάγγελον, οἱ Ὁσιοὶ Ἀββᾶδες, ἐπὶ γῆς ὡς ἐν πόλῳ, βίωσαντες ἐν τέλει μαρτυρικῆν, συνυπέστησαν ἀθλήσιν· ὅθεν Μαρτύρων ποῖς δήμοις ἐν Οὐρανοῖς, καὶ Ἀγγέλοις συγχορεύουσι.

Δό-

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Α Σκητικὴν οὐδένωπατες ὁδὸν, βαρβαρικὴν ὑπέστητε σφαγὴν, Ἀββᾶδες Ὁσιώτατοι, καὶ Μάρτυρες Χειρὸς τῷ Θεῷ. Ὁσιοὶ μὲν, ὅτι ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῶ ὡς ἀσώματι ἰβιώσατε. Μάρτυρες δὲ, ὅτι τῆς ἀγάπης τῷ Χειρῷ, ἐκ ἐχθρῶν ἡμᾶς, ἐ ξίφη, ἐ μάχαιραι, ἐδὲ ἢ βαρβάρων ἢ ἀήμερος ἐπίδρομή· ὅθεν ὡς Ἀγγέλων μιμηταί, μετὰ Ἀγγέλων ἐν Οὐρανοῖς εὐφρύνετε· ὡς δὲ Μάρτυρες Χειρῷ, χάριν ἐλάβετε, τῷ ἰῶσαι τὰς νόσους, ἢ τῇ σορῶ ἢ λειψῶν ὑμῶν, μετ' εὐλαβείας καὶ πόθῃ κροσιούτων. Ἀλλὰ καὶ ἡμῖν, ποῖς ἀεμφημισιν ὑμῶν, τὴν ἐν ἀσκήσει ἀθλήσιν, καὶ πατηγυεῖξοσι τὴν ἱεραὺ ὑμῶν μνήμην, ὡ Ὁσιομάρτυρες, ὡς παιδαίμενοι τῷ Θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, τὴν εἰρήνην δωρήσασθε, τῷ φιλοχρίσῳ στρατῷ, τὰς νίκας χορηγῶντες κατὰ ἢ ἀπιτάλων, καὶ τὰς ψυχᾶς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'.

Σ Ἡμερον ὁ Χειρὸς, ἐν Ἰορδανῇ ἦλθε βαπτισθῆναι· σήμερον Ἰωάννης ἀππειτα κορυφῆς τῷ Δεωτότῃ· αἱ Δυνάμεις ἢ Ὀυρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παραδόξον ὀρῶσαι Μυστήριον· ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἐφυγεν· ὁ Ἰορδανῆς ἰδὼν ἀεσρέφετο· ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· δόξα τῷ φανεῖτι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθεῖτι, καὶ φωτισσῶντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῷ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, ὀδὴ γ'. καὶ ἢ Ἁγίων Ἀββᾶδων ἡ τελευταία, ε'.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν ποῖς Ἁγίοις αὐτῷ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ἑβραῖους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Α Δελφοὶ, ἀαμιμνήσχετε τὰς φρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθεύτες, πολλὴν ἀθλήσιν ὑπεμείνατε παθημάτων, τῶτο μὲν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατερίζομενοι, τῶτο δὲ, κοινωνοὶ ἢ ἔπως ἀνασφρομεῶν γενηθέντες· καὶ γὰρ ποῖς δεσμοῖς με συνεταθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν ἢ ὑπαρχόντων ὑμῶν, μετὰ χάρας προεδείξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν Οὐρανοῖς, καὶ μένυσαν. Μὴ ἀποβάλλετε ἐν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθὰποδοσίαν μεγάλην· ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν, ἵνα τὸ θέλημα τῷ Θεῷ ποιήσαντες, κομίσηθε τὴν ἐπαγγελίαν· ἐτι ἢ κροῦν

Ἀλληλεΐα. Ἦχος δ'.

Ἰσομεῶν ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστηεν ἐπὶ πέτραν τὰς πόδας μου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῶ κατὰ Λακῶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος, μὴ φοβῆ τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν
 ὁ Πατὴρ ὑμῶν, δῆναί ὑμῖν τὴν Βασιλείαν· πωλήσατε τὰ
 ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην· ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλαύτια
 μὴ παλαιόμενα, ἧσαυρὸν ἀνέκληπτου ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· ὅπως κλέπ-
 τῆς ἐκ ἐγγίξει, εἰδὲ σῆς διαφθείρει· ὅπως γάρ ἐστιν ὁ Θεσαυρὸς ὑ-
 μῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔστι. ἔσωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες πέλει-
 ζωμεύαι, καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι, καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις,
 προσδεχομένοι τὸν Κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῆς γάρμων,
 ἵνα ἐλθόντος καὶ κρῖσαντος, εὐθέως ἀνίστησιν αὐτοῖς. Μακάριοι οἱ
 δούλοι ἐκεῖνοι, ἔς ἐλθῶν ὁ Κύριος εὐρήσει γρηγορούντας. Ἀμήν λέ-
 γω ὑμῖν, ὅτι πειρίζεται, καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς, καὶ παρελθὼν
 διακοπήσει αὐτοῖς· καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ
 τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὐρῆ ἔστω· μακάριοι εἰσιν οἱ δούλοι ἐκεῖ-
 νοι. Τῶτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἤδη ὁ οἰκοδεσπότης, ποῦ ἄρα ὁ
 κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν αὐτῷ, καὶ ἐκ αὐτοῦ ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν
 οἶκον αὐτοῦ· καὶ ὑμεῖς ἐν γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα εἰς δοκιμὴν, ὁ
 Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Καιωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάειον.

Τοὺς ἐν τῷ Σιναίῳ, καὶ Ραΐθῳ, Ἀγγέλων τὸν Βίον, καὶ Μαρ-
 τύρων τὴν τελευταίην, πόνοις, καὶ ἰδρώσι, καὶ αἵματος ἐκχύσει,
 ζηλώσαντας Ἀββαδάς, ὕμνοις τιμῶμεν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Π Ι Ν Α Ε.

Ἀκολουθία Μωϋσέως τῷ Θεόπτῃ.	Σελ. 7
Τὸ αὐτὸ Βίος καὶ Πολιτεία.	20
Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Αἰκατείνης.	55
Τῆς αὐτῆς Βίος καὶ Ἀθλησις.	70
Ἐγκώμιον εἰς τὸ Ἅγιον καὶ Θεοβαδίστον Ὅρος τὸ Σίναιον τῷ Μακαριώτατῳ Πάπα καὶ Πατεράρχῳ Ἀλεξανδρείας Κυρίου Γερασίμου.	97
Νέα Περίγραφη Γενική τῷ Ἁγίῳ καὶ Θεοβαδίστῳ Ὅρει Σινᾶ, περὶ ὀνόματος αὐτοῦ, γεωγραφικῆς θέσεως, κατοικῶν, κτλ.	107
Σχῆμα, καὶ μέγεθος τῶ Μοναστηρίου, καὶ τῆς ἀξιοθαυμάστου Ἐκ- κλησίας τῶ Καθολικῆ, καὶ τῆς λοιπῶν.	126
Περὶ τῆς Ἀναβάσεως εἰς τὸ Θεοδόξαστον Ὅρος, καὶ τῆς ἐπ' αὐτὸ Προσκυνημάτων, κτλ.	138
Χρονολογία τῆς κατὰ καιρὸς Ἀρχιεπισκοπῶν τῶ Μοναστηρίου.	151
Ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον τῶ ἐκδοθέντος Συνοδικῆς Γράμματος ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Τερεμίου τοῦ Β' εἰς ἀποκατάστασιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῶ Σινᾶ.	156
Περὶ Ἀρμενίων.	161
Περὶ τῆς ἐν ἀσκήσει, ἀγιότητι, καὶ μαθήσει διαπρεψάντων, καὶ ἄλλων ἀσκητῶν Ἀνδρῶν Σιναίτων.	162
Ἀκολουθία τῆς Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τῆς ἐν Σινᾶ καὶ Ραΐθῳ ἀναρεθέντων	173
Βίος καὶ Ἀθλησις τῆς αὐτῶν.	189
Βίος τῶ Ὁσίου Θεοδόξου.	203